Sermones de Sanctis ... Pascha usq3 Iudica de Sanctis.

Sermo primus.

Incipiunt Sermones beati Bernardi de resurrectione dñi

Iam. leo de tribu iuda. Dicit plane malu cā sapiēti a. attingens ab hinc vsq; ad finē. Si aut vnusq; discipulo. si pro me fortem luctum ter michi. Dicat iudeorū blasphemus ipā tribulatio fortem arma tū allignat mario. I de ipo nobis imperio triumphat ur. vbi eñ sunt obprobria tua ubi ere ubi sūt fabule nasa cophinitarū pie. ubi est mal victoria tua. Confusus est inimicus. raptor spolia nis est. nouū genus potentie. ystorie victoriola mors obstupescet. Quid tu mudę qui pdie aute crucē agebas sacrilegū. qui sacrum hominis xpi capur

crepitibas obprobrijs pūr mquit rex iudeorū descendat de cruce. Quemadmodū lingua uerbi malicie. sermo nequi tobi ē antiphra. quod paulo ante dicebas. Expedit ut unus moriat homo pro populo nonne ipa grauis pcat. ut illud quod nemo dubiū no erat. non loquebaris de populo. non aut mentio dicebat. Si rex israhel est descendat de cruce. hoc plane tuū. magis aūt eius qui mendax est ab initio. Quidem consequentie inuenire habent? ut descendat si rex israhel est. et non magis ascendat? Sic nō me inuenit serpens antiquus. qui confidis ab scelleris olim ei dicē pūp situs es mittere te deorsum. hec omnia tibi dabo si procidens adoraueris me. Sic tibi nudę erubit. quod audisti ea dūs regnauit a ligno. ut regē adiuuet a ligno. Si fortitā nō audisti. quia non ultra si nega ouibz debebatur hec anuncia

a x [illegible]

amo. Dixit mihi quis mutationibus quia dñs regnauit aliquo. Scripto proinde tanti regum ipse gentilis inscripsit liquo. Nec potuit iudeus ut nolui corrumpe tanti inscriptionē. ne dñi impedire dominum passionē. et ut eam redemptionē. Declarabat in quibus si rex est. Immo uere quia rex israel est. tanti regni no declarat iurgia imperij non deponat. cuius unius imperiū sup hu meri eius sicut pdixit ysaias. Sioli in quibus iudei adpp latū. noli scribe rex iudeorū sz qz ipe dixit rex sum iudeox. Et pylatus qđ scripsi scripsi. Si pylatus qđ scripsit scripsit. xpc non perficiet quod incepit. Ipe eū cepit et sanabit nos. Iz dicit. alios saluos fecit. se ipm no potest saluū facē. Immo uero si descenderit nemine saluū faciet. Cum eū salutis esse non possit. nisi qui perseuerauerit in finē. qm̄o unus poterit esse saluator. Alios igitur saluos fecit ni salutatione

cū sit salus ipe non indigeat. operatur salutē nostrā nec tamen pdixit de esse sacrificio uespertino hostie salutaris. Nouit inquē quid cogites. non ibi dabit occasionē subripiendē nobis pseuerantie. que sola coronatur. Non tacet obmutescē pdicator linguas. consolatorū pusilla animes et dicentiū singulis. in loci tui ne deseras. quod sine dubio sequeretur. si respondē posset. qz xpc sibi deseruit. Dixit enī sibi cogitationes animalū. Sine causa malignē pal pat sagittas suas in pharetra. et discipulox suspiria animi laus iudeox obprobrys. Illi quippe desperant. isti impio perant. Iz xpm ueritas tela nocebit. Illud tempus elegit. consolandis discipulis. et aduersarijs confundendis. Interitu patientiā magis exhibet. humilitatē commendat. obedientiā implet. ymo fiat ca ritatē. Hijs uerbis uirtutū genus quatuor comma tru

Claudam hostie

Deputatorū genus sit mysterijs

2 dum.

ns ornantur. et superminen
cia caritas. ad extra obedien
cia. patiencia aduersis. ira
dy ventu humilitas in profun
do. Ihesu nutu gemis dimi
cat trophea crucis. consum
macio dominice passionis.
cum ad uideor blasphemias
humilis. ad mulcera pacien
tis lingua. clauis extrem
us pungerentur. Nam et ca
ritas in eo perfecta e. qd pro
amicis animã posuit. et obe
dientia consummata cũ inclina
to capite tradidit spm.
factus obediens usq ad mor
te. Ihs spoliare debuit hanc p
uare gla satagebat ecclesi
am. qui dicebat. si rex isrl'e
descendat de cruce. Numeru ut
nõ sit iam obediencie formã
nõ meritum amoris. nõ pa
cientie uel humilitatis exem
plũ. si deleri habeant ex cruã
delio uerba illa suauissima
dulcora sup uel et fauũ. ma
iorẽ hac dilectionẽ nemo ha
bet. ut animã suã ponat qs
pannus suis. et ad patrem.
Opus consummau. qd dr dis
cipuli facta. Iterq ad discipulos
Discite a me quia mitis sum et
humilis corde. et ego si exal
tatus fuero a terra. omnia
traham ad me ipm. Hoc cũ est
qd dolet inclinata serpentis
astucia. et exaltatũ in deserto
serpentẽ eneũ. aut mitiui sa
nentur vulnera que inflixit.
Huiq quidã quidã alio mihi gã
te. misisse credunt uxorẽ py
lati ad ipm dicentẽ. nichil tibi
et iusto illi. multa enim passa
sum hodie propter eũ.
Timebat ergo ia tũc hũc
maxie uirtute crucis euerua
ri de semetipso minimus. sera
diuatur penitencia. et quos
mihi gauit ad crucifigendũ
mihi gat ad suadendũ ut de
cruce descendat. Denique si rex
isrl'est inquit. descendat de
cruce et credimus ei. hec pla
ne serpentis astucia. hec ad
uersus nos machinatio nequitie spũalis.
Audierat impius saluato
ris nos dicentis. nõ sũ missꝰ
nisi ad oues que perierũt
domus isrl'. et nouerat qũ
ni pdestinatione illius pli zelum

gere uidereur. propterea
maliciose nimis linguas eru
diens blasphemioz suggere
bat. ut dicerent descendat et
credimus. quasi nichil iã posset
obstare. quin descenderet. qui
credulitatẽ tanto tpe deluserat
ret. Et quid machinatur. aut
quo parat insidias nescipel
lus. Nempe ei in quo nichil
proficiet nimicus. et filius
iniquitatis nõ apponat no
cere ei. Non mouetur uana
pollicitacione qui nouit om
nia corda. sicut nec exprobra
cione. nec blasphemia. nam
simus omnia mouebatur. Eo
quippe trudebat malicia sua
sio. nõ ut ip̃m crederent. Et nã
quoz si qua erat fides uicinis
omnimodis deperiret. Legen
tes eiã dei perfecta sũt opa. qũ
fatereniur dñm ihm̃ qui salu
tis opus reliquisset imperfec
tũ. Et audiamus quid ad hoc
xp̃c respondit. p prophetam.
Quereris signa inde. Et respecta
me inde resurrexeris nece.
Si uis credere maiora iã tibi de
monstrauj opa. Multiplica
ui signa. sanitates p̃fecte
ri et p̃die. hodie magis ha
beo confirmari. Simon erat
manus quod uidisti eo tpori
bus obsessis spũc exire malig
nos. et grabatus suos exire
paralyticos. qũ emanibz me
is nec pedibz meis claudos resi
lire quos mirabilis. Et patien
di tempus. nõ est faciendi. i
pallioris hora sigit p̃cium
frustra conatus. sic ne pote
ris impedire. Si adhuc gene
racio prava et adultera sig
nũ querit. nõ dabitur ei sig
nũ nisi ionc ihe. Non signũ
descensionis. Et signũ resurrectio
nis. Quod uerus nõ querit.
ampletatur et gaudeat xp̃i
anus. Dicat eiã leo de tribu iu
da. Beatitudo est paterna vo
ce catulus. clamulo prodijt tu
mulo. qui de patibulo nõ des
cendit. Ad uero ad manus sit.
munia nõi sunt iudices. qui
tã curiose numerant mona
cuentũ. signatores lapidẽ ni
chilominz. huic eiã lapidẽ mgr
nũ ualde. de quo mulieres ille
de nocte immitẽ querebant. tã

aūr rēsurrectione dñmica.
reuoluit angelus et resēdit
sicut scriptū est sup eū. cōsulat
p quōde clauso exisse tumulo
redimū cepimus. quod clauso
uero ūgnis uatū p oculis
nuitā: et ad discipulos clau
sis maronit hostijs in cōclau
sū est locus unde clausis nolunt
exire iānuis: sarcer uinū ge
hēnalis. cōfregit liquidem
ferreos uectes. repagula mu
ncta contruit ut libē suos e
ducer. quos redemerat de
manu inimica: et pleuis egre
dientur pōns agnina de al
bator. qui lauerant stolas
suas eās et candidas eas fe
cerūt in sanguīe agni. candi
das prius in sanguine: qua
eruit cū eo et meo eās aqua
de albaus. et testimoniū per
hibet ipē qui vidit. cū erit
candidas in sanguīe agni
nouelli: sanguine lactro. cā
dido et rubicundo. sicut habē
in cantico canticoz. dilectus
meus ait sponsa. candidus
et rubicundus: electus ex
milib. Inde est quod in stola
candida. et fulgureo vultu
testis quoq; resurrectionis ap
paret. Jam cū nudeoz cōfu
tandis caliūpnijs sufficē non
uidet hoc ipm. quod clauso
egressus monumento cui
sultantes dicebant. si rex is
rahel est descendat descruce.
Curiosius namq; monumenta
clausē et signare studuerant
qūi infigere clauo. si ligatur
nunt leo de tribu iuda. in hoc
ipo pcessu et manus demons
trauit opus quā peterent:
ipm iā resurrectionis miracu
lū cū poterit comparari. Legi
mus nō nullos pcessisse re
surrectiones. aut magis re
te suscitationes: xristus pam
bulas quib; et duplia pmile
gio uolat pmittere. Jā ceteri
quidē resurrexerant mortu
ui uerū: xpc resurgens ex
mortuis iam nō morium
mors illi ultra nō dominabi
tur. Illi mortui denuo opus
hūt iterū sepulturari: xpc quod
mortuus ē. pēro mortuus ē
semel. qd aūr viuit unum dō
uiuit meternitate. Meruo

pro inde ī surgencū pmum
rē: quia ita resurrexit ut
cadere non adiciat. qui solus
attigit immortalitatē. Est
aliud in quo immoretur re
surrectois gla singularis.
Quus ēm in omnib; ceteris si
cataut aliqñ semetipm. In
effabile illud est ut amore se
crator ipe qui dormit. singu
lare ē nō z qui facat. nō est
ulz ad vnū. Helyseus pphā
mortuū suscitauit. h alterz ñ
semetipm. Scire inquit quot
annis iacet in monumento
quod alc nō potest sperans
ab alio suscitari: ab eo unz
qui triumphauit mortis impe
riū. in se ipo. Inde est qđ cete
ros dominus suscitatos. xpm
resurrexisse: qui solus ui
tute pria prodiit de sepulchro
Siquidē in hoc uiat leo de tri
bu iuda. Quīñ potuit in
no quid nō posse uidebitur
uiuens. dicens patri. resur
rexi et adhuc tertiū sum. qui
ñ potens erat. deputat
ñi mortuus. si inter mortuos
liber

Ter uero resurrectionē
dilatat ultra tertiū di
em. ut pphā fidelis inueni
atur. qui dixit. uiuificabit
nos post duos dies. in die
tertia suscitabit nos. Deter
minat ut quē ad modū ca
put pcessit. sequātur mem
bra. In parabulo sexta feria
redemit hominē. ipa die q
fecerat hominē in uirgo.
Sequenti die sabbati iacuit
in monumento: cōsūmato
opē qđ suscepat. Tertia uero
que prima est dierū primae
dominicaū. apparuit mor
tis uictor nouus homo. Ita
et nos quocūz sequimur
caput nr̄m. tota hac die q
plasmati et redempti sum?
nō cessem? agere penitentiā:
nō cessemus tollere crucē
nr̄am pseuerantes in ea si
cut ipe perseuerauit. donec
dicat spūs ut requiescamus
a laboribz uīs. Hemīe au
diam? fr̄es nō carnē et san
guinē. nō spīm quēlibet. del
citum a cruce suadentem.
Perstitam? in cruce. no

ramur uti ruit: deponamur
alioz manibz nõ nr̃a leuitate.
Caput nr̃m deposuere uiri nr̃i
ti. nos uero diguacõne sua
angeli sc̃i deponant: ut palli
due consũmata uirtute die
rnas. scã que post mortẽ
est quiescant: suauiter dor
miant: feliciter in sepulchris
exspectantes beatã spem et
aduentũ gl̃e magni dei. qui
reformabit corpa nr̃a terrena
demum die configurata cor
pi claritatis sue. Fecerut qua
triduanã sicut de lazaro scri
bitur. iam fetet dñe. quatri
duanus est enim. Adhuenio
filioz adam. quartã formam
ut die. mq̃a a dño nõ acce
pit. propterea corrupta sũt
et abhominabiles fĩ sũt. tã
q̃a inuenta in sterc̃ore pu
truerũt. Omne siquidẽ oc
dmadois ẽ triduũ. qđ aũt p̃
dixim⁹ in labore. in requie
in resurrectione. Placent her
filys hominũ q̃ sua uolũt p̃
ferre dñe. differentes penitẽ
tiã ut mdulgeant uoluptã
tibi. Non est hec dies q̃m fecit
dñs. quatriduanus fact⁹ fuit
et iam fetet. Non uenit mul
her qđ decimaria nat̃ est sũm
terram resurrexit dñe ne vide
ret corruptionẽ.

Una imago leo detribu iu
da. omnibus est agnus.
sed uicit leo. leo rugiet quis
non timebit. Leo mq̃a for
tissim⁹ bestiarũ. qui a nulli
us pauebit omnium. q̃ leo
detribu iuda. Pauebant qui
abnegauerũt. qui dixerũt
nõ habemus regẽ nisi cesa
rem. Pauebant qui dixerũt.
nolumꝰ hũc regnare sup
nos. Redit siquidẽ accepto
regno: et malos male per
det. vultis nosse. quia redit
accepto regno. Data est mi
quit mi omnis potestas. in
celo et in terra. Sedet pater
in psalmo. Postula a me et
dabo tibi gentes hereditatẽ
tuã. et Reges eos in virga
ferrea. et tanq̃a vas figu
li confringes eos. Fortis si
quidẽ leo est non crudelis.
gratus in indignatione eius.

[illegible]tollerabilis ira colūbe
[illegible]os tuos leo rugit non
multos. Paucant alienū:
tribus tuda magis exultet
Cauteant qui iudicū sūt
cōsel lione. quox omnia
ossa dicūt. dūc quis similis
tibi. leo de tribu iuda. radix
dauid. Dixit ei dauid de
siderabilis. uel manū fortis.
Et idem ait. Ante te omne de
siderū meū. et fortitudinē
meā custodia adte. Radix
inquit dauid. nō dauid ra
dix eius. sī ipe radix dauid:
qua portat. et nō portatur:
Merito dauid sē qua non
tu radicē portas. sī radix te.
Radix fortitudinis tue i deside
riū. radix desiderabilis. ra
dix fortis. Dicit leo de tribu
iuda. radix dauid aperire.
librū et solue septē signa
cula eius. Apocalipsis ver
ba hec sūt. Discāt qui nō le
gerūt: recolant qui nō no
uerūt. Dixit inquit iohan
nes ut dexteram sedentis sup
tronū. librū signatū septē
sigillis. et non erat qui le
geret: uel aperet. Et ego au
debā multum qđ nemo ap
re librū dignus inuenretur:
et unus de seniorib⁹ dixit
mi ne fleueris. Ecce uicit leo
de tribu iuda. ir Et iudi et
ecce in medio troni agnū
stantē tanqđ occisum. et
uenens accepit librū de
dexterā sedentis in trono. r
aperuit librū: et cū ē lecta
magna. et grāy actio. leo
ūe iohānes audierat. et ag
nū vidit. Agnus occisus est.
agnus accepit librū. agnus
aperuit. et leo apparuit.
Dignus dicūt autē seno
res ē agnus qui occisus est ac
cipe fortitudinē. nō manue
tudinē autē: sed accipe fortitu
dinē. et ut agnus maneat
et sit leo. Plus dico ut mi
detur. idē ēia est liber qui
nō poterat aperiri. Quis
ēin dignus inuenret ē aperi
re hūc librū. Indignū se p
fiteā ipe iohannes baptista.
quo in natis mulier maior
nemo surrexit. Nō sum dign
dignus solue corrigia calcia

mena eius. Veneratē cū
ad nos calcata maiestas. di
uinitas incarnata. ueneratē
dei sapiā. ꝫ in libro clauso. u
nāq; et signato: quia qđ ligā
bat corrigia calciamenti hoc
claudebant signacula libri.
Et quid dicamus. sine hys
septē. In forte triplex animę
vis. vacuo memoriā. et vo
luntas. et quadripharia cor
pus compositio ex elemētis uide
licet quatuor. in hys septē in
telligenda est. ut nichil deue
rtatē huiusmodi de fuisse nouē
rint saluatorē. du magis huius
modi eius ē liber. et quere ēnu
bit signacula septē. Septē enī
arbitror q̄dam in ue nitri mēs
bi marie celabat incarne pēn
na maiestas. ut non posset
aperiri liber et sapia q̄ latebat
agnosci. Sūt enī que occurrūt
mihi in matris desponsatio.
qua partus virginis. et cōceptio
nis puritas velabat. ita ut ho
minis fabri filius fabricator
hominis putaret. Et infirmitas
corpis q̄ nimiz plorans. et uagi
ens. lactēs. et dormiens et ceteris subiacens mūnditie carnis la
tebat mē. licet diuina venis. Sic
et mīsteriis signū sibi quens
pēn remediū: egritudis medi
cinā q̄ morbū omnē tollē venit
et pēnā. Et nē negotiū fugiens
a facie herodis regis. nec filius
dei agnosci potuerat nec rex celi.
Quid enim illa tēptatio inmane
in deserto impinatio sibi mouē.
Inquid filius dei es: dic ut la
pides isti panes fiant. Et nē fur
te te de celi. Gloriū rūt fecit.
ut signaret liber. ut falleret
astutos. Denig; cū nūq; sēdiuus
est. ut haberet iā prohibētē
hominem esse puriē. et in tanta
velatione sibylla cetera prorūpit
et. ut nō dicet ultra si filius
dei es: ꝫ hec omnia tibi dabo si
procidens adoraueris me. Ter
nūq; signaculū crucis ubi pepen
dit inter latrones: et cū inquis
deputatus. dīs maiestatis.
clausit et sepultura libri huius
Nec ullū omnino signaculū sic
astrinxit: sic occultauit mag
nū pietatis sacramentū. Septē
to ministriū dño sola desperatio restare uidebat. adeo ut diui

puli dicerent. Qui nos spera
bamus. ℣ cetera. Quis nō illo fle
ret tpe cū nō aperiret liḃrū: et
nō esse qui aperiret. Ihc fleue
ueris ultra iohānes ste: etiā
tu noli flere maria: procul fu
gent tenebre: tristicie nebule dissipen
tur. exultate usti in dño: ℣ gl'amm
oēs recti corde. Dignus ē agnus
qui occisus ℣ leo qui surrexit:
postremo liber tpē dignus ℟ pure
se ipm. Resurgens mmix amor
tuus. resurgens aūt vocē ppa
℣ post tres dies sicut p̄dixerat
re. simoniū perhibentes immi
cas. ℟ resurgens mirauta ma
iestate et gl'a mdicat manifeste
quecūq; p̄dixmus signacula
uel ornamenta. uolūtaria nō ne
cessaria: nec condicionis fuisse
ℭ dignacōis. Quid tu mper
mdere signabas lapidē monu
menti. Quia seductor iste dixe
rat adhuc vivens: post tres di
es resurgā. Vere seductor: ℭ pi
us non malignius. Demq; seduxi
sti me ℣ seductus sum dñe. aut p
phetā velter in persona nra: fo
rtior fuisti et invaluisti. Seduxit
nos. o. uideri in passione: nam
in resurrexione invaluit: et p̄
ualuit vincens leo de tribu iu
da. Ecce si cognouissent: nūq̄
dñm gl'ē crucifixissent. Quid
ergo factum es. et preduxit ℣
et reduxit. Diligenter explora sig
naculū sepulture: apertū ē enī.
Datur tibi signū ionę ppe: q̄
et hoc ipe predixit. ecce dies
ionas deuenit ad ceti. ℣ ipe de
de terre tercia die prodiit:
in qđ manifeste plus q̄ ionas
ppa hic. qui semetipm in ui
tet ℣ ab ipo mortis ulcere edu
cit. quotidie vox murmuris cōtra vos
stabit in iudicio. quotidie ish in
dices vri erūt. qui ppe obtem
perauerūt: vos nec dño prophe
tis. Ubi ē ergo qđ dicebas. deste
dat mīc de cruce ℣ credim⁹ ei. Cru
cis signaculū dissipare voluisti:
promittentes nos adhuc mirot
uros. Ecce apti. nō dissipati ē:
mirour. Alioquī si nō credis re
surgenti: nec deserendum unq;
nō credidisses. Sic scandalizabat
uos crux ℣. Verbū crucis inde
is quidē scandalū ē aut apls: et
nitet nos salē nouitas resurrec
tionis. Invenim⁹ nos mirur glo

Seductorem
qui num
quam
sedu
it.

ria nobis qui saluamur dei v
nus ē: et oīm ur ostendm⁹ plem
nō turtiā. Hic nobis pars ul
ur resurrectione. Et facte illa ȳ
mo multo magis illa nos sanc
dalizat: et odit uitr nobis m
uiā: nobis ꝛ odit uicens inor
se. Quid ergo insistim⁹? Non
sistunt sympōnia ꝛ chor seru
ū fratres omsiū ē nobis uirtū
sagnatū indignatur. Sanus
stat: oīno nō accipiat inim
re. Ingrediamur nos frēs:
repleamur magnis sinacr
tans ꝛ uenerates: carn pascha
uīm immolatus est xp̄s. Am
plectamur ꝛ uēcras nob
mutuo ūtutes: humilitatē ꝛ pacē
nā: obedientiā ꝛ caritatē. In
hac quoq; nā pompa solemp
nitate: nō uēcrem⁹ nob sedu
la cogitatione pensem⁹. Sem
per resurgens cōsuetudinis
gratia. Xp̄s enī frēs nō rem
ur hodie ꝛ resurrexit. nō red
ur ꝛ uiuit: nīl magnam nō re
ceamur. Demq; ipm qđ ce
lebram⁹ pascha nīl nī nō re
dīm impetret. ꝛ gabiles ubi
nobis uidendus promittē ꝛ

surrexit: nā ruinenacōe sonat
ꝛ nīl magnacōe. Frēs iam ali
quor magna pualant: ꝛ quor
sū uel ire ꝛ tendē sinspicant. Di
minus cū breuiter: pcertim ne
de uocōe uām memoria sole
mtan sermōs uitear pcluri
as onerare. Si post hīmanas
ne cruas in mētem hanc mor
talitatē ꝛ uite pūtis crīpnas.
xp̄s dīs resurrexit: ego enī frēs
nō tīmisse dicere ꝛ credidisse. nō
ere magnū magnalia nobilium ali
qđ: si aduersarī ruinasse pale.
Tunc aūt grē sit in nouitatē
uite nos ꝛ mutare ad nīm:
uerit magnificam. Quapropter
sīquidē qđ nouus ꝛ pīo mortu
f semel: qđ uiuit uiuit
nō carnu frēs. Quid uos cru
tis⁹ qui sanctā dīi resurrectionē
pascha puam⁹ uocē. ut sit no
bis magis mrdīi qđa uitā
sīm. Mactemq; dicā xp̄m
mortuū ꝛ gratiam ꝛ adul
sione ordinatū ꝛ tpm uegi
tionis sacrq; quadragē
narie redimere ꝛ debuere cupien
tes communionē passionis
xp̄i: optantem ornio ei simi

perba pñiñ q̄ dā lacrimay pe
nitencie ⁊ ꝓfessionis. ℣ ergo
mortui sum⁹ pēc̄: q̄ nō vi
*adhuc uem⁹ in illo: ℣ negligencias plāxe
mus: ⁊ quid caulez ut recedam⁹ in
casde mūc. ℣ nec nec in mūc aut
obliuiscamur ⁊ obliuiscam⁹ aīa pigri ut
aīa ⁊ negligentes: ⁊ vanā spēm ac
si detractores irrāsidi cerisq; in
plucaq; vicijs q̄ tā aspre deplora
uim⁹ ipse dicit: ℣ lauabo pedes meos: ⁊ quō inquinabo eos. ℣ Exu
me tunicā meā: ⁊ quō induā eā
℣ Nou est tēpus migracōis hīes: ⁊ nō
sic videbitur xp̄c: nō z̄ sicut quo
ostendit nobis de saluare suū.
℣ Denigz q̄rentes respicere mōdi q̄
est regno dei. ℣ Hic amatores
crucis xp̄i. cui⁹ nouā
tēpus accepto nōīe dicitur xp̄iam
toto hoc tp̄e quadragesimali ad
ustantes dies resurrectionis in
hiant: ⁊ ceu ut liberius mdulge
amur uoluptati. ℣ Obnubilat fra
tres solemnitatis letiā materia
tristicie. ℣ xp̄o plangim⁹ solēni
tatis mutilā q̄a dissimilare
nō possum⁹: nec in ipa ymo
mius⁹ in ipa prochdolor peccan
di tp̄e timi⁹ r̄sidendi fiā z resur
rectio saluatoris. ℣ hoc ueluti
mellacoēs ⁊ ebrietates redūt:
cubilia ⁊ impudicae repellunt.
et la graue⁹ cauplēcis frena:
q̄ ad hoc resurrexerit xp̄c: et
nō magis ꝓpter nullificacōīe
nrām. ℣ hic honoratus unlem xp̄m:
q̄e suscepistis: ℣ Dentur parat
as hospicā ⁊ futures pēa cū ge
mitu. cathigantes corpa vēa e
lemosinas impendentes: ⁊ cū
suscepti quodīus mimus ymo
erue spellitis: ꝓces nequaas
admittenda. ℣ Nec eīm colpa mu
tacio pīe ēe luci ad tenebras. xp̄o
cū superbia cū auaricia cū ambi
cione: cū fēro odio. cū luxuria
cū fornicacoē. ℣ Quid eīm mi⁹
pūa debet⁹ quā iā futuro: ℣ Quid
minus reuerēne tp̄e resurrec
onis exigit q̄ passiois. ℣ Huos
ut meminerim⁹ ⁊ uenie honora
tus. ℣ Nā si xp̄s mortuus ⁊ regn
at eis: si cōmorientes ⁊ cōre
surgēs. ℣ Nūc aūt ex sola ⁊ sicu
dine tp̄is ⁊ silacoē quadā hūi
acio illa procellit: quā nō sequ
tur exultacio spūalis. ꝓpter
hoc aut aplis unulq; in fratrū et
infirmitates: ⁊ doemur multi ꝓp

ter hoc crebra inducerus regio
nibus hoīm mortalitas sperabatur
hys dictis. Quid cū deprehen
si essent inter angustias pūaricā
tores: nō qui pūaricati essent. sed
ꝑ psilium in pctō adducendo pūari
cationē. aut penitentiā in penitētes
aut rapide penitētes: nec pcu
losa fugientes: vel post misere
exigentiā mētis pūs. Terreā
tur nos minime: perplexentur
aut sarpēa nerus tribulor. Sū
hec. sūa sacramēta ipse refugiens.
nichil nobis omnino cū ipso: nō ha
bebimus vitā in nobis. Ipse in ma
gis audire dicitē. Nisi manducā
uerimus carnē filij hoīnis. et bibe
rimus eius sanguinē: nō habebi
mus vitā in nobis. Si indigni sūl
cipimus indumū nobis iudicium
nō diudicantes sanū corp⁹ dñi.
Redire ꝑ pūaricationes ad cor
inuoto corde querere dñm et
dnm in eis: penitētes nō tm̄ ꝺbo
vlingue: sꝫ ꝫ ipm̄ et vere. Ad
uero nō sanos retrahille puget ho
minē ut videat qm̄ ad quē manere
dispoīt in lubrico aut errasse
qui dum nō requirit: sit vere
pūtionis indumū opportunitatis

fuga. subuertatur ocasiois. Illorum
tm̄ sedū planē. ne dies ultra liqui
scat et ipa posita sit in rumia. in
resurrectionē multor reuber uos:
uel tm̄ ꝑ locos inde in quē intra
uit sathanas. post buccellā. uel
tm̄ ꝑ mala mitte alienos a xpo ꝫ ꝺ
nuntiātes. Sꝫ cū ad nos fres de
hys q̄ foris sūt iudicare. nisi q̄ō
nec deus laqueos nos fuisse plāgi
mꝰ. ab eode erudiās ꝑ timorē sola
mīa operante. in quo miserabi
liter eos deplorem fraterna cari
tate doleā. Ipm̄ aūt uel nos
tā sūtiam et penitentiā alicui ab hac
misera et sacrilega sūetudine in
uenire dñs. nec ꝑ quā in nobis pe
reat aut minuat de exercitio spi
ritualis sacre resurrectionis adhē
rere magis et ex toto sūdeam. Quicūq; cū post lamē
ta pīe adhibuerit eles et solationes
nō redire sꝫ in fiducīā dñe mi
serationis accedit et ingredit no
uam quādā deuotionē et gaudi
um in spū scō. nec tā ꝑ fugā pue
nerit ꝙ ꝺ ordinatione pfōr q̄ de
lectat inueniat et inflammat de
sideriū eterne pīmionis. is plane
ē qui cū xpo resurgit. qui pas

cū mayse

dia celebrat: qui festinat in galilea
eam. Vos igit̃ ihesu qui cōsur-
rexistis cū xp̃o. q̄ sursum sūt que
rite ubi xp̃s est in dextera dei sedēs.
q̄ sursū sūt sapite nō que sup ter
rā: ut quē admodū xp̃s resur-
rexit a mortuis per gl̄iam p̃ris
ita & nos in nouitate uite am
bulemus: ut a seculari letitia &
solacione mūdi ꝓsp̃ciem oūe er
nitatis cū que sēm deū & ad deū
noūe sīe & spiritualē nos cū
fiere gaudeamus et letemur. Ip̃o
prestante qui uiuit et regnat cū eo
ad p̃emiū er nos q̄ renasci post
se. & uocare in galileā dignentur
ut se ip̃m nobis ostendat q̄z sup
omia deus in sēcla bñdictus. Jtē ep̃r

Sermo 2 dñ de Resurrectione Domini.

Hactenus ab apl̃o: resurr
habitare xp̃m per fidē in
cordibz nr̄is. Vñ uidetur nō mo
dicū intelligi posse tam diu
xp̃m in nobis uiue q̄ diu uiuit
fides: ac postq̄ fides nr̄a mor
tua ē: quodāmodo xp̃s moriatur
& in nobis. Porro fides uita ope
ratur: sicut scriptū est. Opus
quē dedit mi pat̃ ip̃a testimo
niū perhibent de me. Per dile
ctionē operari uidet̃ abbas sīa: q̄a
fidē sine operib⁹ mortua asserit in
semetip̃a. Sic ergo ꝓximis huius
uita ex motu suo demonstrat̃ ma er
fides uita ex bonis opib⁹. Itaq; ut
in corpus aia per q̄m mouetur
et sentit: uita uero fidei caritas
quia per illā operat̃. sicut in apl̃o
legit̃. fides q̄ per dilectionē ope
ratur. Sīc frigescente caritate fides
moritur: sicut corpus aīa recedē
te. Tu ergo si uideris hominez in bo
nis operib⁹ strenuū. & fortē ad
sanctos hylarē. uite meo fidē
ne dubites: nō dubitata benens
uite illi⁹ argumenta. Et nō mul
tū cū ip̃o ꝓpter: heu caro quo posse
ad sīm manum. Caro aūt q̄ nō
nō pmanet in eis sp̃s uite: quia
caro p̃ē. Non permanebit sp̃us
meus in hoīe meo: inq̄t deus. nō
Quod si per manū sp̃s habet di
uinū quin ergo dat carnis. q̄ m
multo diffusa z in cordibz nr̄is: per
ip̃m scm̄ q̄ datz nobis. Porro
fidei uita ut ita dicam in carna
tione: qui fidē per dilectionē
perhibuit operari. Hinc & rollig
q̄ recrēte spū fidē meū: qui
ficat q̄ uiuificat. Denicz si sup̃
secūm carnē nostrē: non dubiū

quim illi quos viuie lceabamur
g̃ dui tñ carnis spũ mortificabãt nõ
baut. sedm carnẽ viuentes plã
gendi sũt tãq̃ mortui. Dñs er in
eode aplo legis. Si nãquit sedm
carnẽ viueritis morietimi: si aũt
spũ tñ carnis mortificaueritis
viuetis. Ide tibi quotiẽs es. ca
nis reuersus ad vomitũ suis lo
ta in voluabro luti: nõ eos tñ
loquor qui corpe sũt q̃ corde
redeũt in egyptũ: sedi hui⁹ obiec
tamẽta sectantes. ac pmde si
dei vitã q̃z carnis nõ hũtes. Si
q̃s eũ diligit mundũ: nõ ẽ caritas
patris in eo. Quis magis mortuꝰ
ẽ eo qui fouet igne in sinu: pcm sili
cet ꝙ scia. nec sentit ũ erpauescit.
nec erubuit. Sic igitur xp̃c ꝙ in
sepulchro: fides mortua ꝙ in aio.
ad facinꝰ ei. Quo tẽpe fleuerũt sc̃e
mulieres: q̃ sole et omnibz suis am
plius tenebant affectũ. Emerũt
aromata: vt ungentes ihũ. Quãdo ut suscitaret eũ. Et nos
fres dim⁹ ꝙ suscitare nr̃m nõ est:
si vnge nobis michi. Cur hoc.
Semper ne fetebat q̃ huiꝰmodi est.
ne sic cris odor mortis: ne per ef
fluat ꝙ sic pcm⁹ dissoluat. Emãt

pro inde aromata sua. tres mulie
res: meus lingua ymanꝰ. De ipis
petrus ut arbitror mãdatũ accepit.
pasce tertio gregẽ dñi. ꝙ pasce in
quit nõ ce ec opc. ꝙ pasce animã
dõne. vbi ex hortatõe: ex exẽplo
ex hibitõne. Quierat g̃ meus
aromata sua. aũ oĩa ꝙ pssio
nis affectũ. deinde rectũ dis
cẽdũ: et nr̃ hec spũm dilectionis
nõ omittat. Quocies eũ per
cauẽ videris fẽm ꝙ primo debet
procedẽ cõpassionis affectus. tũc ꝙ
cognat⁹ humanitatẽ. quippe qũ cõ
pus ex te nõ. Vos in quit apli
q̃ spirituales estis mitrite qui
hui⁹modi in spũ lenitatis. Iside
rans te ipm: ne ꝙ tu tẽpteris.
Et cũ dñs exiret bacillũ sibi. u
cẽ. ꝙ plangere sup eũ nõdũ. Ois
terrꝫ tre q̃ mulieres pauer. quer
sus ad eas filie inquit ihr̃lẽm no
lite flẽ sup me: q̃ sup vos ipãs flẽ
te ꝙ sup filios vros. Eadẽ dili
genter attende. Sup vos ipm: de
inde sup filios vros. Ecce ipm
attende ut alius noueris ꝙ am⁹
ut arguas in spũ lenitatis: se
ipm cõsidera ne ꝙ tu tempteris.
Q̃ q̃ exemplũ ecclesia⁹ per sua

Tres mulieres

De mentis aromatibus.

Cõpassiones explẽ

derer. et alius punit. Sic uultis
uos ad sẽm uẽm seuẽ. qui cũ pectus
se audiss uim erfiliz amarissime
flebat dicens: ille hodie. ego mas.
Cum sic flebat ipse pumas qui nõ com
passus sit fri. Hic magz passiois af
fectus multas quidẽ pdest: qz animã
liberalis ostendat quãe ipse viderit
amicũ erubescit. Et q̃ agunt qd nõ
multi diuina cernunt. et mẽa sint hõ
tes. ut quo magis eis ꝓpatiunt cã
tomagis mẽa cõpassione. et pãa
abuitant. Nõne sicut ꝓpatebam
fri ma ipi uultus cõpatiendi est.
quis uidens tam impudens. ubiq;
cã impudenter ꝓuocari. Sed qa
si qua in nobis caritas est: con
tempti hui dei equanimit ferre
nõ possimꝰ. Hinc. et. Celus ui
nec. quo aduersus delinquentes
accendit rancor pietatẽ ducit:
cuius cã quia cõtempti uidemꝰ
uultus dei. Verũptamẽ oport
et ut ꝓpa sibi uendicet com
passiois affectus: aliocũ in
sm uehemens. terrimꝰ naues
rhar sis. cõterrimꝰ quassatã ca
lamũ: ermugitumꝰ limi simi
gnus. Cũ uterq; adest ui
delicet cõpassiois affectus. et ue

lus uultus uter cũ ut assit. sic discre
tois. ne forte cũ oportet illũ exhi
beri ille ꝓtendat. et indiscreto ipa
confidat uniuersa. Habeat magz
meus mẽa teraũ sm discretois
ut uultus aptet temporiz ipa
oportune emulari. et multo om
nis ignoscẽ sciat samaritanꝰ
sit nusquidicus. et obseruans qñ
oleũ misceãt. qñ uinũ seruans
infundat. Et ne forte meũ pug
nis inuenũ: prophana audire h
eqdem et eodẽ modo postulanti.
Dominatẽ miquit et disciplinã
et sciam doce me. Cui hec nobis
Rectz. u. talia proferre uinũ
grauima tra cordis nri: spinas
gis spinas ac tribulos germinat
nobis. Cinere gr oportz. Ad quo
aũt emenda sint. Ibeo uncq; pu
aui. Demitte cuncte ubiq; argen
to et ubiq; ulla ꝓmutatione uinũ
et lac. Nõ ignorans quid lactis
dulcedo: quid uini delectet au
steritas. Quid aũt et emite sine
argento et sine ꝓmutatione. Nõ
talis et emptio apud amatores
huius scli: apud auctorẽ scõi alia
esse nõ pt. Ipse enim dixit. Die
dens meus es tu: qm bonor me

cuiī non egeo. Cuīa ig' ei cōmu
nicatione dūbis homo pro grā
tia qui nullius eget? ⁊ cui' se
mula? Gratia gratis datur. ⁊
eīa cum emitur gratis emit?
qua quod datur pro ea nobis
melius retinetur. Tria ig' aro
mata meritis. minimo propē
voluntatis emenda sunt. sīn
quidem diuitiantes nichil a
liud? eīa ⁊ lucramur plu
rimū ōmutātes illā ut melius
: ut omnis fiat que ꝑa sunt.
porro omnis, voluntas carī
tas ē. Omn' g' absq; communi
one? recipientes quod non
habuim? et qd̄ habuim? mel
ius retinentes. Cui vero com
patietur frater? qui ꝓpria
voluntate nesciet compāti sibi
sibi. aut quando amans se
ipm̄ diliget ulcīa ⁊ odio
habebit iniquitatē. Simulare
quidem potest aute oculos
hominū. eīa et semetipm̄ se
ducere. ut cum ꝓprio amore
uel odio ducatur: passionis
affectū aut zelū putet esse
iustitiae. Verū facile est nosse
qñ sint aliena, apropria vo
luntate. que ꝑa sunt recta
ns: an illa recta fronte con

vide
cuīa
ē me
ns a
pōnis
et
qd̄ sit
eīe
ab sp̄
cōmu
nica
one

traria se constituat. Iam carī
tas lenigua est. cāritas sine
iniquitate non gaudet. Jam
de spū discretionis scim? qz nich
il sic illū extinguit quomō:
ꝓpria voluntas sub uertens
corda hominū. ⁊ rationis o
culos claudens. Emenda sūt
proinde tria meritis aroma
ta. affectus compassionis ⁊ rectī
tudinis zelus ⁊ spūs discretī
onis: ut dictū est nūmo ꝓprie
voluntatis. Lingue quoq; a
romata tria inchoationis: se.
modestia in increpando. cori
a increpitando: efficacia in
persuadendo. Vis habere hec
aromata? Fuge illa a dño deo
nio. Fuge in qua sicut ⁊ ꝓpria
sine illa cōmutatione. ut ali
quid recipias: pdas nichil.
Fuge a dño moderatā correp
tionē. qa omnio magnū quo
dam bonū. ⁊ datū optimū est:
qd̄ habeant pauci. Lingua
enī ut ait beatus iacobus ne
mo domare potest. Videras
multos sine scandalo uerecun
de ⁊ benigne arredarī am
mo leuiter dicē qd̄ grauiter
audiatur. Volat irrevocabile
verbū. ⁊ qd̄ semel erubescit

exd extin
guīe spm̄
discre
onis

aromata
d lingue.

bona

qđa mordacius forte videt exaspe
rat. ⁊ exulcerat magis: qñ ne
gligencie addimur ñ pudenda.
cãa ⁊ inpacata cumulamur:
ut qui in sordib; erat sordescat
ad huc. dicamus ñ vba
huic ad exagitandas exagita
ones in pãis. ac more ferue
tis non solũ repellens. ⁊ cãa
mordere ẽptans medica ma
nũ. Multis quoq; non sinpe
rit verbor copia. ⁊ pseruoris
impia lingua sua palato se
cũr ad hereticare: qđ ⁊ ipm i
terdũ solet audientib; ob esse
non parũ. Illis v ad manũ ẽ
habundancia multa ser mo
nis. ⁊ q dicit nunq sapuit:
nunq acceptabitur: ⁊ qr grãm
ñ habent nunq efficacia sit
que locũtur. Vides qñ ne
sit emere abeo a quo omne
bonũ est. a quo omnis sacra
a. modestia in increpando. co
piam in exhortando. efficaciam in pser suadendo. Pro
inde eme ista nimio sermonis
vt pus pcta ẽmendatis tua.
qñ ad purgãda acerbas a
lienas. Magnũ pretius ⁊ nun
quã sacramentorũ annue
sufficiãcia: vide ne ad illud in
mundus accedas. Quod si
forte non potes in nocturnis. ẽ
imo qđa non potes: lauta tu
in nocturnis manus tuas aq
qñ cardines monumentorum
dñi. Omnia siquidẽ in cõfes
sione lauantur. ⁊ hec ablutio
in quãdam in nocturnis abs
deputabit. ut inter in noctur
nos assistas. Ad altaris offi
cia nemo accedat inverecũdus
nimis: ⁊ si qs accesserit albis
induatur. Et tu ergo cã ad
dñi monumẽtũ pretiosis. la
uare. de altare. in ducere ves
timentis gle: vt dicat ubi. cõ
fessionẽ ⁊ decorẽ in domu. qđa
vt confessio. ubi in cõspectu dñi
pulchritudo ẽ. Hec pro co dic
ta sint. ut aromata lingue
moderata in increpando. copio
sa exhortando: efficax per
suasio. nimio cõfessionis e
mantur.

Acrimpraue legimus ⁊
cotidianis eãa expe
rimentis discimus. cui vita
displicet: restat ut pdica
tio cõtemptui sit. Parce ergo
⁊ tuis aromata sua. ne
subsannet nos sapiens tã
qñ pigrũ illũ cui labor sit

manū ad os porrigere. nec
posse dicere quē arguis: ni q
alii doctis tripīn nō doctis. Il
lgras cū ouera grauia: z im
portabilia z impōnis ca mlyu
eris hominū: digito aut
uo nolens ea mouere. Dico
vobis. seruo quidē vnus ex
efficax. exemplū ē opis: fa
le psuadens qđ mcredibm? dū
facibile probat esse qđ suade
m? Pro huiusmodi habrat ue
esse ē cāa man? aromata hu
a: ppetuā in carne. mlsdiā
m fīe. pacientiā m pietate.
Dñs aplis ait. Sobrie z iuste
z pie viuam? Per eīm tria.
mariē ouersatione nīi necessa
ria: qm primū delrim? nobis.
sdm primo. terrā dco. Nā
q fermitat in corp? huī pctat.
magno illud puaus honore.
pacndo ad iacens pducdo
q dctrorū: rollens membra x.
z sanctus mēbra meretricis
Ego aūt nō ab ea tm que ea
ab hominabilis est: z ab om
m voluptate carnis ab stine
dū puto. Iure omīa g p hāc
lanc ppetuā querē quām
bi delres ipī. nemo eīm tibi p
pinquior est. De hinc adde

mlsdiam qua delres primo. qđ
ni eo saluand? es. de inde eāa
pacientiā. qm delres dco: qua
ab eo saluand? es. Omnes eīm
qui volūt in xpo pie viuere. p
sequentē pacentiā. z p multas
tribulationes oportet nos in
trare in regnū dei. Vide ne per
in pacientiā pcas. z vniuersa
sustinue pro eo. qui per maiora
sustinuit. z apud quē pacien
tia infructuosa nō erit: sicut
ait ppha. Pacientia paupe
non peribit in finē. Porro hec
man? aromata ymmo sub
tectionis cumū. hī est cū q dirī
git gressus nros: z sē uersa
tionis grām pro merct. Nam
si cōmunia ler inuenta ē in mē
bris nīis per in oldiētiā:
ns necnat p oldiendiētiā
ppetuā dari. Ipa quoq est
q mlsdiam ordinare nouit:
ipa q pacentiā docet z donat.

Quum his igr aromatibz
accede ad eū in quo fidē
mortua est. Verū si cōsidere
m? quū magnū sit ad nos sal
uare cū q huiusmodi ē. quū
difficile sit uel accedere ad eū
eius. qđ lapidea quedā obsti
nato z imprudentia clausit:

Per obe
dientia
contine
nam
dam

puto quod dicere habeam? cur
nos. Quis reuoluet nobis la
pidē ab ostio monumenti. Ne
mī dū sic tepidi uereamur ac
cedere: cunctantes ad tam gra
de miraculū. sic non mīgnā
uc solita pietate ppiaconē
cordis nīi audiat auris di
uina. ad uocē uirtutis eius
resurgat: qui erat mortuus:
Et ecce angelus dñi. hi lari
tas in uultu eius quedam?
tanquā nu ostio nomumēti
nobis apparet. fulgor quā
dā resurrectionis. ut apte
uideatur facie illius nu multa
ta. accessim petrus nobis ad
ce sinū. uumo. ad nocans.
ipsū quoq; ob simulationis su
e reuolucus lapidem. sedēs
sup eū: ut" suscitata fide. ipa
cruā luce animā quibz ob nō
luta fuerat demonstraret. dū
q; omīa q̄ mortis suo gratis
accitabant. aperit. ostenit.
quomō se ipm sepelierat nup
ppria tepiditate. negligentia
sua prodens. ueniat in quit
et uidete locū ubi positus erat
dñs

"Item in diebz resurrectionis"

Sequit in corpore medicina
pus purgationes ad hi

brue: de mde ecclesiones. ut. s. pe
us cr manat corpus ab hu
moribz nocuis. de hmoi abis sa
noribz foueat. sic medicus a
nimar. xps dñs cui? tota dis
pensatio qui exhibuit in car
ne medicina salutis. amte pas
sionē sua sepe mortis purgati
ones. post resurrectionē non
de cibos salubres pariter. et su
aues. Helyseus cū naaman
lepro sirum sepies in iordane
mergi precepit: q̄ ut ter purgatur
de sceleribus. In descensu dñi nri
ihu x̄i. in humilitate. passionis
eius qui exhibuit aute passio
nē sua. mūdam. et purgamur.
in resurrectione vero. et vita
qui ostendit. xl. diebz refouimur
et delectabilibz pascimur alimē
tis. Recte pleniter cū occupam
nos lepra sup hic. in propria
tate possessionis. in gla uesti
mū. in uoluptate coitus. in
ore quoq; duplicat. similit
et in corde. prima e lepra do
mi? q̄ diuites esse uolum? in
hoc scō: si ab ista mūdamur
si mergimur in iordane. et in
x̄e descensu. In quem? qui cū
esset dnus. pro nob? pauper fac
tus est. descendit ab in cuar

de lep naamā
Sermo 3tio.

rabilit̃ diuinis ꝯclu-ſ uenies
in mundum· uer iſtas ſ̃ſecutas
diuinas habere uoluit· ſed in
tanta paupertate uenit· ut nat⁹
commune poneret in p̃ſepio· q̃
non erat ei locus in diuersorio.
Denig̃ q̃s uelsit q̃n filius ho
minis non habet ubi caput suū
reclinaret. Quid hūi uer
gitur hic· q̃n quereret diuinas
hui⁹ mundi. Et uere magna
abusio? omnis magna· ut di
ues esse uelit· omnibus uilis
pt̃ quem deus maiestatis· et
dñs sabaoth· uoluit pauꝑ fieri.
Vero in lepra uestis· omne
hui⁹ sili pumposam intelligi
uamus. Nam ab illa uestilo
quium in iordanis mersione mu
tatis· dū uenies xp̃us pan
nis in uolutū· trū obpprium
hominū· abiectio plebis· illeꝑ
quoq̃ corpis mūdam in pō
iordane: sibi cogitantes do
minicam passionē· erubescam⁹
sequi corpis uoluptates· ita
m q̃ ut dixim⁹ duplex ē lep̃.
Cum· u· ad uersum q̃n̄ in
grior; murmuram⁹· et in pac
tunc ubi tamq̃ leꝑ sanes
efficit· et ab hac passione mu
tamur si illū attendim⁹ q̃ tam
q̃ unus ad omnes quē duct⁹ ē· et
nō aperuit os suū. Qui cū ma
ledicerēt· nō maledicebat cū
paterent, nō cōminabat. Impro
speris q̃ et deum qui dixerit.
non qui se ipm emendat ille
probat⁹ et· cōmendam⁹ nos
meritis nō multa patientia· sed
in arrogantia· et in quinat nos
altera lepra· uerbū iactantie.
Ut ḡ mundemur ab illa: mer
gamur in iordane· et unitam⁹
cū qui non querebat gl̃iam
suā. Unde et dnicam q̃ de ea
malebant· q̃ ip̃e erat filius dei.
pp̃ patiebat ob mutescere· et illu
minatos ceros dicere prohi
bebat.

Iuxta q̃q̃ duplex ē lep̃.
ꝑa voluntas· et ꝑ̃ unius
siliū. lep̃ unq̃ minus ꝑssima
corp⁹ ꝑ minoris magis quo
interior. Voluntate dico ꝑ̃.
que non est unius cū deo et
hominibus et unū tm̄· q̃n q̃ volu
mꝰ nō ad honorē dei· nō ad
voluntatē fr̃m· et propter uos
ipos facim⁹ non intendentes
placere deo· et prodesse fratribus·
et sanctis facere ꝑ̃is motibus a
nimor· Huic dnice recta fidē
et caritas que deo est· Hec

ꝑ ead lep̃ cordis

Duplex

Qđ mđj punit ds si uolũ tatẽ ꝓpriam

Uolũtas ꝑ q̃ fit dãnatio et q̃ta ei fauna

cũ aduersus huiꝰmodi mumu
nas exercens z. z guerrã cru
delissimã. Quid cũ odit aut
quur puuit dꝰ ꝓter uolũtatẽ
ꝓpriam? Cesset uolũtas ꝓpria: et
in seruꝰ non erit. Iugũ cũ ig
nis ille deseuerꝫ nisi ꝓpriam
uolũtatẽ. Cessa nũc z frigus
aut fauꝫ aut aliquid tale pa
timur. qđ ledit nisi uolũtas ꝓ
pria? Quod si uolũtate sustinet
inꝫiam ꝓpria uolũtas omnis
est: sed infirmitas quedam. z
uelud puritꝫ uoluntas ad
huc deꝓdo est. z in illo omis ꝓ
nas sustinendꝫ docet z sumat.
Nam uoluntas ulla ꝓpria dirt
cu assentiꝫ. z cu se iuxta in
dinat arbitriũ. Hec aũt desi
deria z cupiscentie q in uitos
tenent. nõ z uolũtas ẽ coactꝫ
no uoluntas ẽ. Ideo ꝓpria uo
luntas. quo feruore dñm ma
iestatis impugnet. audeant
z nitant seruꝫ ꝑe uolunta
tis. Primo nempe subtrahit
semenꝑam. z sub dugꝫ eius
dominatu. cu tanꝫ auctor
seruire iure debuerat. dñi esti
mat sua. Et nũqđ contenta esti
mat hac iniuria. Addit ad
huc. z qđ in se z. omia ꝙ que
dꝰ sũt tollit z dirꝫ pit. Quẽ
cũ modũ s̃ponit hũana cupi
ditas. Nonne qui pusillum ac
quirit preuia modica. simi
liter uniuersũ lucrari conaret
uniuersũ. si non deesset possi
bilitas. si supperetet uoluntas
facultas. Dico fiducialiter. ne
mo z qui sit ꝓpria uolũtate.
cui possit uniuersus mundus
sufficere. Et utinã uel in rebꝰ
istis esset detenta: ne in ipin
horribile dictu. deseuiret aut
orem. Nunc aũt z ipin qđ in
ipsa ẽ. dñi pmittit uoluntas
ꝓpria. Omnino cũ uellet. dñi
ꝓpria sua. aut uindicare non
posse aut nolle: aut ea nesci
re. Vult gr cũ nõ esse dñm. q
quitatis impatiẽs. uult cũ aut im
potentẽ. aut imusicũ esse. aut
insipientẽ. Crudelis plane.
z omino execranda malitia:
que dei diuporuniã. sapiam.
uisciã. pure desiderat. Hec
z cũ crudelis hrsia. feritꝫ pes
sima. impietissima lupa. z lee
na seuissima. hec z immundissi
mi spũs animꝰ. ꝓpter quã mise
ne mihi oppetrat. z minare cũ
qui non uenit facere sua uo
luntatẽ dñi z impassione. nõ

mea mi gmr uolūtas ꝫ mia fi
at. lep̄ ꝙ pmi ꝯsilio. co pmodo
e quo magis occulta: ꝫ qūa co
plus habūdat. tanto sibi q̄s ꝫ
sanor esse vidr. Her illoy ꝫ q̄
zelū dei habūt. ꝫ nō scdm scien
nā: sequentes errorē suū. ꝫ ob
stinati in eo ita ut nulli s uelīt
consilijs acquiescere. hy sūt vn
tatis diuisores mimica pacis.
caritatis expres. nanitate
mentes: placentes sibi. et
magni in oculis suis: ignoā
tes dei iustitiā. ꝫ suā noscentes
statuere. Quc ꝙ maior superbia.
qūa ut vnus homo tot ꝯgre
gatorum iudicū suū p̄ferat. tā
qūa ipe solus habeat spūm dei.
ydolatrie clausis ꝫ nō acquiesc
cere. ꝫ q̄ p̄ter arriolandi. ēāt
nūc q̄ faciūt se religiosiores
alijs. qui non sūt sicut ceteri
hominū. ecce arioli ꝫ ydolatre
fiūt: ꝫ tm vel ei q̄ dixit hoc
plus q̄ sibi iudicant esse cre
dendū. Nec ꝫ cū hijs dissonat
veritatis sermo qūe dixit. Si
ecclesiam non audierit: sit tibi
sicut ethnicus ꝫ publicanus. Et
vbi poterit hec lepra munda
ri? nisi in medio ecclie. Ibi merge
re quecūq; hui⁹ modi es: et

attende q̄ fecerit ysagm con
silij angelus. quomō consiliū
suū posit ꝓsicere consilio. nl'
magis voluntati mulieris
vnius btām vginē loquor.
ꝫ talem pauperis ipe esse posse
Juvenis in medio doctor
audiens eos ꝫ interrogans:
qd' amplius a matre mi crepa
tis c. ffili in quit qd fecisti
nobis sic. Ait ille. Qd erat i
quit. qd nē querebamini. Nesci
ebatis q: in his que patris
mei sūt oportet me esse. Illi
illi non intellexerūt verbū.
Et quid fecit verbū? Non ta
piebat in se: destruxit ita ut
ecia esset sub illis. Qs iam
non erubescat obstinatus esse
in consilio suo. qñ suū sapīa
tiā deserit. Sic mutantur
cōsilia suū. ut q̄ ia nūc reparat
et nūc vsq; ad tricesimū āūm
etatis suc pius dimiserit.
Nichil em̄ ab hoc diuersum
ano de ei⁹ doctrina nl' operib⁹
in venis: vsq; ad ānos triginta.
Et forte querendū ab ipo
e: quomō voluntate sua cōsilium
suū vt relinquerit. Qd nūc
uolūtas de q̄ dixim⁹ ut non
faceret. si bona nō erat quo

Questiones de voluntate et consilio dei

tua erat. Vbi iona erat quare
relicta est. Hic ꝛ consiliū si ñ
ionū quomodo nūc. si ionum
quomō relinquendū. et iona
erant ꝛ eius erant. neq; unū
ñi relinquenda: ob hoc videli
cet ut fierent meliora. Neq;
cū oportebat pria pdicari e
cōmunitz erat ꝑ voluntas ꝑ.
ꝛ iona erat: qua dicebat pat
si fieri pt̄ trāseat a me calix iste.
ꝛ ea qua dicebat fiat voluntas
tua melior erat ꝙmunis: nō
solū patris. ꝛ ꝛ ipi xpi. oblat
e cū qz uolunt. et nūq; misi cū
granū frumenti cadens in ter
ra mortuū fuerit ipm solū ma
neret: mortuū vero multū fruc
tū attulit. Itaq; licet voluntas pa
tris erat ut videret halleret
quos adoptaret filios.
xpi erat ut ipe sit primogen
tus in multis fratrib: nīa erat
cū p nobis fiebat ut redi
meremur. De consilio ꝛ idem
dicendū xpi cū esset ꝛ ionū
erat consiliū illud qđ aut. qa
in hys que prīs fuit oportet
me esse. ꝛ qz illi non ꝙcesser
int mutauit consiliū illud:
ut nos mundaret ab ea lep̄.
que ꝑ consiliū e. et cumplū
cū dedit nobis: ut et nos
ita faciam. Nam ab initio
nouerat qđ esset facturus. ꝛ
uolut nobis formā ih̄u hūlita
tis et habere: ꝛ lauandam pessimam
hanc lepā diuinū
in se ipō ꝑare voluntate. audi
aut vocē patris qui ipe no
luntatis. et qui ꝑ consiliū
lep̄ fecerunt: audiant qđ ipūs
dicat eis. in uno versi
culo lepram utramq; condēp
nans. Sapia aut que de sur
sum est. Primū quidem pudi
ca contra impie uolūtatis im
puritate. de inde pacifica co
tra ꝑ consiliū obstinatam
rebellione. Cum ab hys sep
tē purgatus fuerit eger.
tamq; post septē cellas. que
rat septē fercula: q̄ sūt dona
spūs sci. Postq; sicut in vita
dñi aū passione septē purga
tiones in vetu. sic et in
apparitionib; septē que post
resurrectione fte leguntur:
septē illa dona possum in ve
nire. In prima spū timoris
adpx. qñ venientib; mulie
ribz sūs descendit angelus
de celo et terremotus fūs e:
ita ut ipas timore perterritas

scā fes

Sermo. 4tg.

oportuerit ab angelo cōsolari. In spū pietatis apparuit symoni: qz magna omnio de duo ihū gigna pietas dignacio. qđ ei singulariter z aliis ceteros dignatis e apparere que p̄teritis de ne gracione ei cui sciencia rea cōtundebatur ꝙ habundaret et gr̄a. In spū sc̄o hic duobz p̄gentibz in emaus scripturas exposuit: magnus a moyse et ꝓphetis. In spū sc̄o discipulis ianuis clausis manifestatus ostendens manus latus: sicut solent in signū ūnius cuiusq; demonstrari. In spū cōsiliū frustra in pistacione saluatores: mittere in certa rem consulunt. In spū intellectus aperuit illis sensum: vt intelligerent scripturas. In spū sapiē die quadragesimo eis apparuit. in qū videntibz illis elevatus z: et uidertūr filiū hois ascendentē ubi erat prius. usqz ad illā cū diem si philadelphiā p̄dicacionis salus fiebat credentes. post si vero cōra eis ascendit ad p̄cm: iam cepit sapia declarari. Vergo in diebz resurrectionis quomō quibusdā nondū natus sit cristus.

Omnia que de saluatore legimus: medicamina sūt aīaz nr̄az. Videam⁹ ergo ne qū dicatur de nobis sorte: turalium⁹ babilonē. et non ē sanata. Cogitet unusquisqz qūm aperiunt in eo tam saluta ria medicamenta. Sūt em̄ qbz nondū natus z xp̄c⁹ sūt quibz nōdū est passus: sūt quibz nō surrexit usqz ad hūc. Alys quoqz non dū ascendit: alys non dū misit spm̄ scm̄. Quomodo em̄ opatur eius humilitas: q cū in forma dei esset nō rapinā arbitratus est esse se equalem deo semetipm̄ exinaniuit formā serui accipiens. Quo in qđ in simplo hoīe dei humilitas opat. Que humilitatis illius ne stigia in hys q ad hūc toto de siderio terrenis diuinis et honoribz inhiant. In nō modo exhilarat cōscia vīa fides mea. qz dicere potestis pusillus erat z nobis. Sūt quibz xp̄c nō dū passus z q labores fugiūt. mortē metuit ad hūc.

Qbz natus nondū sit

Qbz passus nondū sit

Quibus nō surrexit

Quibus nō apparuit.

qui vero ille et labores sustinuerunt et mortem moriendo non vicerit. Huic quibus nondum surrexit. qui in labore et anxietate et afflictione penitentie mortem affectant tota die: nō dū spūalis consolatione recepta. Et nisi breuiata fuissent dies illi: nō posset sustinere. Illis resurrexit xp̄c et non dū apparuit. Imo cum eis ad huc pia dulcedine conuersatur in terris. huius solacium qui mediocriter non tota die: fleunt in oratoribus suspirant in meditationibus suis. et omnia festiua et iocunda sūt eis: et q̄ quōs dies illos continuū alleluia cantant. Et optent hac eis subtrahi ut discant uesci solido cibo. et exprobrat eis ut xp̄c uadat: et hi spūalis deuotio subtrahatur. Et q̄n hec tamen proterunt: de certos facit a dño p̄uatos gr̄a cōquerant. Et exprimentur paululum sedeant in anxietate. donec in duant solidiorem quandam uitute ex alto. et maiora p̄mia capiat cum uenerit spūs sc̄i sicut apli in q̄ dū post modum sūt alacres: et sup eminentiores uie caritate

tis in gressu. nō ita solliciti quomodo flerent paululū sed cū magna quadā victoria de omnium aduersariorum triumpharent: et coronarentur sathanam sub pedibus suis.

Sermo in octaua pasche de epla iohānis euangeliste.

Omne q̄d natum ē ex deo vincit mundum. Postq̄ peregrinus dei non rapinā arbitratus ē esse se equalem deo. hoīs q̄ dignat⁹ ē fieri filius: et habitu inuentus ut homo. Non in merito de celesti generatione exigentias humana presumit. neq; enī in dignū est deo cor fieri p̄cem: quor se xp̄c fecit fratrē. Hinc ē quod beatus iohānes qui sepius nobis ac studiosius hanc cōmendat ad operationē filiorum dei. in ipso quoq; euāgelii sui principio quomodo in q̄t receperūt eū: dedit eis potestatem filios dei fieri. huic igit̄ vocationi cōsentire. quid audiuimus hodie de eius epistola tractari. Omnem q̄t q̄d natū ē ex deo vincit mundū. Quot enī sūt xpiani xp̄o eos mūdus odit: sed

ip

cū xpō sup[er][at] pariter ⁊ ab ip
sis. Dolite mirari si
odit nos mūdus: sciote ꝙa
me p[ri]or vobis odio habuit.
Et iterū. Confidite in ꝙ: ꝙa
ego vici mūdū. Sic nimi[rum]
manifesta fit sermonis illi⁹
veritas: ꝙ apls ait. Quos
p[rae]scivit in ꝙ haut dubium
ꝙ deus pr[ae]: ⁊ p[rae]destinavit
conformes fieri ymagini fi
lij sui. Hide formacionem
post ipm ad optantur ut
sit ipe p[ri]mogenit⁹ i multis
fratrib⁹: post ipm odit eos
mūdus: post ipm et ab ipis
vincit mundū. Hī ergo ne
uanī et [illegible]
ut sit testimoniū veritatis ꝓ
uersionis xp̄ianor
mus: ⁊ sicut is ꝙ filius est per
naturā. mūdū ut p[ri]ncipe
sic triūphauit: sic ⁊ nos
victores in veniamur ꝙ ꝙ
simus filij ad optionis. Dic
tores sane. Et in ipō ꝙ for
tat nos in quo ⁊ possum⁹
omnia: ⁊ hec ⁊ victoria ꝙ vin
cit mūdū fides nr̄a. Fide sic
dicit inde filios ad optauit
fide in nobis mūdus i ma
ligno posim odire amꝫ p[ro]ximū
tuū: fide ꝙ ⁊ vivat sic scrip
tū e. Hī per fidē vicerūt regna. Quid m attribuat fidei vic
toria: cui ⁊ etia vita. Justus
in quit ex fide viuit. Quoties
ergo tēptationi resistis. quo
ciens vincis maligni: noli
ꝓpijs attribuere viribus: no
li mte sed magis in dño gla
ri. Qui cū fortis ille armatꝰ
tue cederet in firmitati: au
di dicitq; quid dominus
tuus pastor omnis āmoneat.
Ad uersarius vr ꝙ diabol⁹
tāq; leo rugiens circuit quē de
uoret: cui resistite fortes in
fide. Vides quēadmodū sibi
veritatis testimonia cōnant.
Paulus dicat fide regna vi
cisse sc̄os: petrus p[ri]ncipi mūdi resistendū in fide. Johānes
quoq; hoc ⁊ in quit victoria
q̄ vincit mūdū: fides nr̄a.
Sequit. Quis ei⁹ ⁊ qui vin
cit mūdū: nisi qui credit q:
ihs ⁊ filius dei: Certū id quod
fides omne ꝙ nō credit ni
hil dei ex hoc ipō ia nō mō vic
tū ee sed etia indicatū. Sine
fide eī impossibile e placere
deo. Veruptamē pt fortē
movere ꝙ ia multos vide

adhuc tñ

uus credentes ihm filiū dei
ee: mūdi michiloum? cupidi
tatiz irretitos. Quid ergo
aut qs ē qui vincat mūdum
nisi qui credit qm ihc ē filius
dei? cum z ipe iam mundus
id credat: An non ppi quoq;
demones credūt z cōtre
miscūt: Ex dico: Putas ne
filiū dei reputat ihm qualis
ē homo ille qui ipius nec
terret cōminationibz nec at
tralit pmissionibz? nec
pcepta obtegat nec ofilius
acquiescat: Nonne is cōa si
fatetur se nosse dm? factis aūt
negat: Porro fides sine op
ribz mortua ē in semetipa.
Nec tame martū videri potest
si nequaq; vincat: qui nec
vivit quidē. Queris que
nā sit vincula z victoriosa
fides: Illa sine dubio: q̄ credit
xpm habitat in cordibz ei⁹.
xps ei⁹ vita ei⁹ est z vita.
Cum xps apparuerit vita
vita tua ait apls: tūc z vos
apparebitis cum ipo in gla.
Unde gla? nisi de victoria:
Illuc quare cū ipo apparebi
mus? nisi qz ipi victoria.
Denuq; si is tm data est fidēs

filios dei fieri qui suscipiūt
xpm: de hijs quoq; solet in
telligendum z qđ dicit. Om
nis qui natus ē ex deo vincit
mūdū. Inde ē qđ hic quoq; cū
dixisset qs est qui vincat
mūdū nisi qui credit quia ihc
z filius dei? ut plam
faceret cā cū mendaci fidem
per quā ut dcm est xps in cordib⁹
habitat: addidit animo
de ipis ad ventu dirigens.
Hic ē q̄ venit p aquā z sanguinē: ihc xps. Adhuc aūt sup
eminentiorē via ostendens:
spūs sanctus ē in quo qui cre
dituri sūt qm ihc est filius dei.
Sane [illegible] sig
nanter repetens non in a
qua solū sed in aqua z san
guine: ad differentiā moysi
arbitror accipiendū. Moy
ses siquidem in aqua venit.
aqua z nom accepit ut mo
yses vocaret. Recolat qui
ex nota historia? quēadmo
dum in egipto dū puuli
oīs israhelitica generis ne
carentur: exposit in aqua
moysen tulerit filia phara
onis. Est vide si nō manifes
te xpi z ihoc ipo [illegible] pe

+ veteris testamēti

Summa lem pha tão is er hero das suspi cionu

cessisse figura. Summa uem
re cū pharaone cēa hero
des suspicione lauuans ad
eadem conuersus ē crudelita
tis argumenta: sed eodē mo
do est et ipe de iudeis. Utrobi
q; puo unius suspecta perso
na truncatur unius rosi
tas parulor: utrobiq; qui
querebatur cuadit. Et quō
moysen filia pharaonis: ita
q; rpm egyptus ignō in me
riti filia pharaonis intelligi
tur suscepit ⁊ seruandū. Ma
nifeste tñ plusquā moyses hic.
ut potē qui uenerit nō in
aqua tñi. sed in aqua ⁊ sāgu
ine. Aque cū multe: ppli
multi simt. Uenit g̃ in aqua
tñi? qui congregauit ppm:
sed ppm q̃dem non redemit.
Nam ⁊ ipa quoq; de seruitu
te egyptia? liberatio nō mo
ysi. sed agni sanguine fca ē:
liberauitq; nos pre figuratis
a uana nra cōuersatione
hui? sci sanguine agni īmā
culati illu rpi. Hic est ver?
legister nr: apō quē copio
sa redemptio ē. Mortuus ē
cū nō tñ pro gente: sed ut
filios dei qui dispsi erant
congregaret in unū. Memi
nto sanc hūc esse iohannē q̃
uidit ⁊ testimoniū phibuit.
⁊ scim? q̃ uer est testimoniū
eius. et isse de latere dñi dor
mientis in cruce sanguinē
simul ⁊ aquā: quo uidelicet
doceamur nouū adā. nouā
de latere suo pferre et simul
et redimere ecclia. Hic
q̃ hodie ad nos q̃ per aquā ⁊
sanguinē uenit: ut sit aq̃
⁊ sanguis testimoniū ad ue
tus eius fidei q̃ uictricis.
Non solū aūt: sed testimo
niū ⁊ maius hijs: q̃d phibz
spūs ueritatis. Quoꝝ trium test
imoniū tertiū uerūq; ē. ⁊ se
cūr anima q̃ mereatur illud
accipere. Tres cū sūt qui
testimoniū dant in terra:
spūs aq̃ ⁊ sanguis. Iu aqua
quidē baptismū intelligim? in
sanguine martiriū: in spū
caritatē. Hic ē qui uiuificat:
et fidei uita dilectio. Denuq;
si quer̄is quid spūs ⁊ caritā
ti? respondeat apls: q̃ ca
ritas diffusa ē in cordibz nr̄is
per spūm scm qui datus est no
bis. Necessario q̃ spūs addit
aquę ⁊ sanguinem: cū eodem

Trium testimoniū ī terra

aplo reste sine carnale q̄ d̄ q̄d
ḥabras mihi p̄fuit. Jam v̄
q̄ baptismū a q̄a martiriū
sanguīe dirim⁹ de signari?
mcinento z vmcū baptismū
cē z cotidianū: similiter et
martiriū. Est cū martiry ge
nus z effusio quedā sangui
nis in cotidiana cordis af
flictione: z z baptismus aliq̄s
in cōpūctione cordis et lacri
mar assiduitate. Hic quippe
pusillis et infirmis corde ne
esse ē: ut q̄e semel pro xp̄o
ponere non sufficiūt saltem
minora quotā sed diuturni si
martirio sanguīe fundant
Hic z baptismi sacramentū
q̄d iterari nō licet: hys q̄
sepius offendūt in mūdis
frequenter oportet ablu
none supplere. Ad̄ z ꝑpha. La
uabo p̄ singulas noctes lectū
meū: lacrimis meis stratū
meū rigabo. Dis ergo nosse
ns z q̄d vincat mūdū: quem
eo vincenda sūt diligencius
inuere. Si quidē z hoc ipm
breuius iohānes in dicat di
cens. Karissimi nolite dili
gere mūdū: neq̄ ea que in
mūdo sūt. Que cū q̄dī mū
do ē cōcupiscencia carnis
z: z concupiscencia oculor: et
ambicio sēli. Hec sūt tres tur
me quas fecerūt caldei. Sed
memini sāc̄ iacob fecisse
tres turmas: cū timeret a
fratre esau rediens de mesop
tamia. Et nobis ergo ad ver
sus tripler genus tempta
cionis. triplex opus ē mūni
mento. Ut carnis quidē con
cupiscencia ieiunio mortificando
ne vincat. q̄m si memmisti
in sanguīs testimonio diri
mimus intelligendā: oculor⁹ v̄
concupiscentiā superet sui
dūi compūctions et assidui
tas lacrimar. Porro ambi
cionis uanitate virtus caritat⁹
et dubat: si sola castificat
animū: sola purgat intenci
one. Certū quidem trūphā
ti mūdi testimoniū est: si
corpus castiges z sub tuas
seruitutis ne pernicios libertā
te seruat voluptat⁹: si flen
di p̄tras oculos magis q̄
penitudine vl' curiositat: si
denig sp̄ alii dilectione fla
grans nulli animū deteris
uanitat⁹. Merito sane vnus
ē qui in terra pcer z in celo

Comdiā nū genꝰ martiry

Tres turmas fecerūt tres

Quare fecerūt tres turmas

plyber testimoniū spūs: q̄a si
ue corpis affectio testabit
siue lacrimaꝝ fons exhibebi
tur: sed caritas unitaꝫ exhibi
tur: sed exultatio quedā ⁊ in presen
ti consummato ⁊ plenitudo
manet in futuro. Veritatē
licet manentē: et post sanguinē
et aquā spūs. Aqua quippe ⁊ sā
guis regnū dei non possidē
būt: meretrum aut vir aut
nullomodo in veritate ⁊ spūm
sine illis: q̄m hi tres sunt
unum: ut quolibet
ex his tribꝰ de facientes ad esse
terra nō p̄sumas. Simul
cū uicta testimonia ista credi
bilia fīa sūt minus. nec pos
sit aut in terris suppetere
caro testimonio vl̄ in celis.
Qui abnegat filiū dei coram
hominibꝰ: nō verbo nec lingua
sed opere ⁊ veritate: ⁊ filius eū
abnegabit coram angelis. Iu
vo ci de esse potest in testi
monio patris: cui filiū videat
attestante? Sine dubio con
fitebit ⁊ ipse: nō videbit in
abscondito. Et nec spūs qui
dem a patre ⁊ filio discernet:
quippe q̄ patris filiiq; sit spūs.
Denique quo nā modo caro caro

testimonio eius in celo: ⁊ illo
hic merito in terra? Tres
igitur sūt q̄ testimoniū dant
in celo: pater ⁊ filius ⁊ spūs sanc⁹.
Et ne q̄ forte dissonantiam
suspicetꝝis: hi tres unū sūt.
Magnū pro testimonio
habentur sūt: quos in celo
pater suscepit tamq̄ filios ⁊
hereces: filius alioꝝ erit
tamq̄ frēs ⁊ coheredes: spūs
sanctus ad hereditatē deo. unū
spūm sanctū esse cū eo. est. u.
spūs ipse ut dissolubile vinculū
trinitatis. q̄ sicut pater
⁊ filius unum sūt. sic et nos
unū simꝰ in ipsis: eo ministrāu
te qui pro discipulis hoc
ipm orare dignatus est ihc
ihesu dño nr̄o. Ihe sermo unde

Quid triplex testimonium

Exepistola beati
iohannis hodie nobis
est lectio recitata: i
qua discimꝰ testimoniū dari
tripler in celo. tripler in terra. est quidem pro meo sane.
illud stabilitatis hoc relatio
nis ⁊ signū: illud angelos.
illud homines: illud beatos
a miseris. illud iustos dis
cernit ab impiis. Angelis
siquidem. in prima illa pre

in octava paschæ

q

in abscondito

uaricacione. supbiente. lucifero. in veritate. stetit. nec rito testimoniū p̄hibet uisio trinitatis: hominis quos diuina miseracio saluat. spū. aqua. z sanguis. Quid ergo p̄hibeat testimoniū patris z aquile honorari ut patrē. Vbi g̃ maligne dicatur. Si ergo ego pater: vbi z honor meus: Carcas omnino necesse z testimonio p̄is. cui tibi gl̃am usurpare conaris non honorare cū cupiens. sed equare. Sedeo in quit scriptura testamenti: z similis ero altissimo. Itaque modo creatus: p̄ spiritum ꝫ sedebie. Et certe uerū tibi dixit. sede a dextris meis. Vi nestis. o impudens. uniginitus z ille: cui eterna generacione patris equalitas collata ē z consessus Tu rapina cogitans esse equalis deo: equalis dō filio gl̃am in uides. gl̃am quasi unigenito a p̃re: ut ne ipsius quidē testimoniū merearis habere. Tu uero protulit de testato a p̃re z filio. utrumq; sp̃c attestari. Tu hominē p̄ferto supbū z inquietū. qui sup humilem requiescat. amatorē pacis z unitatis consecratorē: et adversum te pro pace z unitate relatur. Quid unū fr̃es timem⁹ ne forte pusillam hanc uineam dñi: singularis ferus si de pace inpiat. Quantos cū celestis uinee palmites: p̄na illa singularitas conculcauit: Si forte supbiā in eo facile quidē adnertis: non aut̃ singularitatē. Dico aut̃. ubi erabat uniuersitas angelor⁹: nisi singularitatis caruit uitio qui sedere uelle p̃ sumpsit: Tu forte querens: uñ in nota sit hec statio angelor⁹: Duos teneo idoneos testes: quor uterq; qd̃ uidit hoc testat̃: Vidi dñm sedentē ait isaias: seraphin ꝫ stabant. Et daniel. milia milium ministrabant ei: z decies milies centena milia assistebant ei. Tu et tertiū desiderans: ut in ore trium testiū. stet omne verbū: Apostolum p̄fero. qui usq; ad tertium raptus z celū. z rediens

loquebat.

loquelat. Hõnc oĩs ammi
nistratoriũ suũ spc. Hic
nunc vbi sunt oĩs. vniuersi
mundi rectores? tu paucis tu
mulis tegeris. Plaue con
tristas spũ. qui habitare fe
cit vnus moris in domo: of
fendis caritate. qa sepdis
vinculũ. & rumpis vinculũ
pacis. Clerico p mdc angelo
rũ g suũ nec oĩdiuc nec dom
alũ reliquere caritate. vnica
n pax spc attestatur: a quo
sanc tua & in vidia & singu
laritas & in quietudo repla
tur. Et hoc quidem de eo tes
timonio qđ datur in celo. est
& aliud quod in terra datur.
ad discernendos vnos qui in
ea sũt ecclesiales ab in[illegible]gentes:
hoc est tritu cuneus a cunctis ba
bylonis. Quod cũ sine testimo
nio electos suos deserat dns.
sunt certe que nã poterant eis
esse cõsolatio. in ter spem &
metũ. collectanea afflic
tantibus: si nullũ omnino ce
lestis sue testimonii haberẽt
merentes? Nouit dns qui sũt
eius: & solus ipe scit. quos e
legerit a principio. Quis ẽ
sit hominũ: si dignus sit a
more an odio? Qđ si ut cer
tũ e. certitudo nobis omnino
negatur? nũquid non tanto
delectabiliora erũt. si qua for
te huius electionis signa possim?
mi venire? Quũ cũ requie ha
bere potest spc noster. diuinę
dilectionis sue nullũ adhuc
testimoniũ teneat? fidelis pro
inde sermo. & omni acceptione
digna?: quo saluus testimo
nia emendantur. hoc sane vo
to. & electis solacio manifesta
tur: & sub malis reprobis ex
clusio. Cognitis siquidem sig
nis vite. si quis hec neglexe
rit manifeste deiungitur in vano
arripere animã suã: et pro
inde nichilo habere testimoniũ
dei conplacet. Tres sũt in cr
qui testimoniũ dant in ter
ra: spc aqua & sanguis. Sanc
ti patres qui primo hominẽ pecca
uisse? omis: & in po & credi
mus vniuersi. Credim? sanc
tum carnem: luto parie & lapi
dibus plenũ. Et inde iactabi
mus captiui. in quinam. con
quassati: donec desideratus
veniat gremiũ qui nos redi
merit. ablueret. & adunaret
hinc & cum. qui sanguine pũ

Nõ

populi dedit in redemptionē
aquā simul prodiuit de la
tere suo in ablutionē: emisit
de inde de ere celso spm suū. q
ad iuuaret in firmitate nos
tā. Dis ergo nosse: an hec
operatur in te. ne forte reus
sis sanguis dñi. qsic cupi
as q̄qm inte ē. t aq̄ ipa
que mūdare debuerat. in fe
dib; per magnente iudicium
dāpnationis accumulet.
sp̄r quoq; cui resistis. nō li
beret maledictū a labijs tu
is? Cauendum ēm. ner sit
hec tibi in fructuosa: qa ne
cessario essent pariē dāp
nosa. Os t aur. qui testimo
niū habet ecclesi non sine cru
ce sanguis xp̄i: nisi qui cō
tuer a peccatis? Verius
ēm p̄m est. qui facit p̄m:
ut si de inceps continere po
tuerit t ingū abicere mise
re seruitutis. certissimū sit
testimoniū redemptionis q̄
operatur sine dubio sanguis
xp̄i. Verū non sufficit pecto
ri confessio: si nō assit etiam
penitentia. habet ergo t ab
aqua testimoniū. qui labo
rat in germine suo: lauans
per singulas noctes lectū
tuū. Sicut ēm sanguis ille
redemit. ut non regnet pec
catū in nr̄o mortali corpe:
sic aqua illa ablut. ab hys
pctis que omnium ante. q
quid erat. qđ longo tractu
ille t tractoris habitatione
crudeli? contracti a pte colli
si. deficim? in via vite? Inno
cem? spm vmifica tuce t ad
uitoē: Obtentes qt habet
spm bonū petentibz se. pre
qui in celis est. Sane nouū
hūp venisse spm: certissime
uer sacro nouā testat? Jā
ut breuit repetā: a sanguine
t aqua t spū habere ē testi
moniū. si continues a pctis:
si dignos agis penitentie
fructy: si facis opa vite. S
mo bñ Bnardi ī rogationibz

Quis vīm habebit amici
t ibit ad illū media not
te: &c. Quid t qđ amicū vīm
pbibet ad uenisse? ner nō ocu
tis est quere panē vīm? pu
tas ne tam vehemēt estimabat
amicū? ut nō posset sufficere
m panis vnus? Nam vm q
dem tres appone pane: nō
sequens eminno videtur. pu

ta ḡ hominē cū vxore ⁊ mancipio ad uenisse: ut suū cuiqz panē apponē uelit amicꝰ. Ego quidē amicū uementer ad me: non aliū intelligo qm̄ me ipsum. Nemo quippe carior mi: nemo germanior est. Ad me ḡ dum uenit amicꝰ: cū tristitia decerens. Ad cor redeo sicut scriptū ē. redite p̄uaricatores ad cor. Denigz tūc sibiqz vere ipsi amicꝰ ⁊. cū de via redit: qm̄ qui diligit iniquitatē odit aiam̄ suā. Adhuc itaqz uersionis mee: de via uenit ad me amicus. Uenit de regione longinqua. vbi pascē porcos et ipsoꝝ siliquas in sacrabiliter esurire colebat: uenit fame laborans. ofecit in cōdita. atte nuatus ieiunio: uenit necessē his in uenire amicū. Et qz hec me pauperē elegit hospitē: ⁊ vacuū in greditur habitaculū. Ad facta huic amico misero ⁊ miserabili. Omnino cū nō habeo. quid ponā añ illū. Sta tor amicꝰ ⁊. ḡ ego mendicꝰ. Ad uenisti ad me amice tanta necessitate. Nam sū me dicis: ⁊ nō est in domo mea panis. Festina in ḡt. discurre. sustenta amicū illū magnū: q̄ dilectionē maiorē nemo habet sed neqz sub stantiā ampliorē. Quere. pte. pulsa. qa oīs q̄ querit in uenit. ⁊ pent accipit: et pulsanti aperiet. Clama ⁊ dic. Amice commoda mi tres panes. Qui sūt panes isti tres. Omnia mercamur accipe cos. fortē cū ⁊ nos ipos nemo sat: uisi q̄ accipit. Credo tū petendos ē nobis tres panes: veritatis. affectionis. fortitudinis. Hys tribz egere me fatetur. ue niente ad me amico de via: ve niente aūt ut dixi. cū vxore ⁊ mancipio. Deficit quippe ratio mea. ipe ⁊ cū vir pe ignorātia veritatis languet ⁊ uolūtas p̄ in cōdita affectionis: in firmatur caro p̄ in opia fortitudinis. Nā ⁊ ratio mīa intelligit q̄ agenda sūt. ⁊ uolūtas mīa diligit in telligere: ⁊ ad hec ⁊ corpus nō corrūpit aggra uat aiam̄ ut nō q̄libz volumꝰ faciamꝰ. Irruit cor meū cogitatio ⁊ corpus meū: qz oblitus sū comedere panē meū. Nec ut pateret hūc defectū. si ingre ss creata ratio esset in ipsa ratione veritatis: uolūtas in

desiderio caritatis: caro in opa
tione virtutis. Comoda ergo
ni amice tres panes: ut in
telligā. ut diligā. ut faciā vo
luntatē tuā. Hic cū viuitur. ā
in talibz vita spē mei: dignetur
scriptura. qñ vita in voluntate
eius. In assensione dñi Sermo

Recūbentibus
undecim dis
pulis: appa
ruit illis dic.
Apparuit ve
re benignitas
z humanitas
saluatoris. Multā cū hōi
nam prestat qñ libenter assit
oratiōi recūbentiz: qñ nec
recūbentiz quidē dignat
ad esse. Apparuit benignitas
in qua cuius qui cognouit
figmentū nrm nec dignat
necessitates nras sed miserat.
si cū carnis curā non in deside
rio habuit. z in necessitate. Cr
desiderans id apius. siue mā
ducam⁹ in gr. siue aliud aliqd
faciam⁹. omnia in gram dei face
am⁹. Potest cū qñ recūbentiz
apparuit ad id pr referri qñ
aliu cōmunionē iudeis ad
versus discipulos non ieiunā
tes. nō potuit mr filiꝰ spon
si lugere: quādiu cum illis est
sponsus. Sequit. Et exprobra
uit incredulitatē cor. z duri
tiam eorū: quia hys qui vi
derant eū resurrexisse. non ere
diderūt. Hinc dñs xpm discipulos
increpante. ymo quod durius
sonat cā exprobrante: nec
quicqz. z cā hora qua as corpo
ralem psentiā subtracturus
erat. videri hys magis potuit
ad increpationē parere depu
isse. Noli ergo in dignari de
reditu. si re quoqz xpi vicarius
increpauerit. Id cū exhibet.
qđ attendimus. videlz in celi
sus ingressū xpi exhibuisse dis
pulis. z quo z fides qđ dubi
hys qui viderant eū resurre
isse non credidit. sed qui
fuerit quox beata ondē glo
riosū diuine resurrectionis me
ruerit videre. increduli. pe
z eū resurgentē illū qđqua
legit. sed credit. nobilis mo
tatiū. Refert qđ de angelis ac
cipiendū: quibz vnus per hi
bentibz testimoniū. apiōr fu
isse animitus hēsitauit. Iam
vero ut faciat qđ septū est.
bonitate z disciplinam z fide

nã do re me: visitacois grã
exprobracionis censurã. pdica
cionis quoq; doctrina sequat̃ z
dicat. Euntes īmũdũ vniuersũ:
pdicate euangeliũ omni creatu
re. Qui crediderit z baptizatus
fuerit: saluus erit. Hic qđ adhec
dicemꝰ fres? Magna nimis vi
dẽ? secularibz hoīnibz īiunc ver
bo data fiducia: nec eoq; ne eã
dare videant īoratiõe tam ma
blandientes sibi plusq̃ oporte
at sine opibz de baptismo z cre
dulitate. Verũptamen si consi
derem? qđ sequitur. signa aut̃
eos qui crediderint hec sequen
t̃: nec nimꝝ fortasse videbitur
ipis q̃ religiosis. ex hoc vbo pro
uenire desperacio. quia ex vbo p
se vane spei data secularibus
occasio videret? Qs cũ ea que
in psenti loco scripta st. signa
videt̃ habere credulitatis sine,
qua nemo potuit saluari. qui q
non crediderit ꝺcẽpnabitur?
z sine qua fide z impossibile pla
cere deo? Qs in qm̃ demonia eiat.
linguis loquitur? serpentes tol
lit? Quid ergo? Si nemo hec
habet. aut per paucꝰ videnꝰ ha
bere nris temporibz: aut nemo
saluabitur. aut hij soli q̃his mũne
ribz gloriant̃. q̃ non tam merita
sũt quã iudicia meritoꝝ. adeo ut
multi dicentes. nõne īnoĩe tuo
demonia eiecim? z īnoĩe tuo mlt̃
as vtutes fecim? audire habe
at̃ in iudicio. nescio vos. discedi
te ame operarij iquitatis. Vbi ẽ
qđ ait apls. cũ deuoto iudice lo
quere? qui reddet vnicuiq; iuxta
opa sua? siqđ absit querenda sũt
īiudicio signa magis q̃ merita.
Sũt tam z ipa merita signa que
dã: seriora vtiq; z sublimiora
fiet difficile arbitror nosse. que
admodũ intelligi signa psentia
possũt: ut sint in dubitata signa
credulitatis. ac phoc z saluus
Primũ cũ opus fidei. p dilectio
nẽ opantis cordis ꝺpunctio eic
in qua sine dubio eiciũtur demo
nia. cũ credentes? ex ore pcẽ. ex
me qui in xpm credũt linguis
loquũtur nouis. cũ iam recedũt
vetera de ore? nec de cetero uetus
ta protho parentũ lingua loq̃
t̃ dehumanũ īvba malitie: ad
excusandas excusationes m
peccis. Vbi p compũctionẽ cor
dis. z oris confessione pcta sũt
deleta pcta. ne rendinũ pecca

ſ. ⁊ ſunt poſteriora peiora p̃oribus. ſerpentes tollant neceſſe eſt. ⁊ venenatas ſuggeſtiones extinguant. Quod tamē agendū. ſi qua forte mōre pullulat. q̃ tam uelociter nequeat exturpari. ſ. ſtimulat animū tot aliq̃ cūcta carnis. Profecto ſi q̃ mortiferū biberint non eos nocebit. q̃n mīe ſalutaris exemplū. nō guſtauerīt nolunt bibere. ⁊ cū ſenſerint. nolunt ꝺſentire. Sic cū nō eos nocebit. q̃a nulla ꝺrepugnatio eſt lucis q̃ ſuit in xp̃o ihū ꝺ aliq̃ recūcte ſenſus ab hac ꝺſenſu. Nō tamē ſine ſolicitudine certe ⁊ cumulo ſalutis. ſic corrupte ⁊ affectionis luctā in hac. Et q̃ crediderīt ſuper egros manū imponent. et bene habebūt. ⁊ egris affectiones q̃libz bonis operibus. ⁊ hoc remedio curabuntur.

Sermo. 2dus in Aſcenſione Domini.

Solempnitas iſta karissim̃ gloriosa ē. ⁊ merito dicitur gaudiosa. in qua ⁊ ſingularis xp̃o. ⁊ nobis ſpalis lenitas exhibet. Conſummato em ⁊ ad impletū ē reliquax ſolēpnitatū. ⁊ felix clauſula totius

Jhs

ſuperarij ſui. ꝺ quo em̃ dicit ipe eſt et qui aſcendit hodierna die ſup omnes celos. ut ad̃mpleret omnia. Jam em̃ ait ſe dīm omnem ſor que ſuit interna et manari. ⁊ in ſeruo probaſſet. non relinquebat niſi ut aeris ⁊ celi ſe eſſe dīm argumentis ſimilib; uel certe poſſibilib; approbaret. Terra. n. cognouit dīm q̃a ad uocē ſeruus eius cū clamaſſet uocē magnā. lacrimē ꝑcm foras: mortuū reddidit. Cognouit mare. q̃a ſoluit ſe ꝑ pedib; eius. ita ut apli putarent eum fantaſma eſſe. Cognouit infernus dīm ipe portas ereas ⁊ uectes ferreos ꝺfregit. ⁊ ligauit illū in ſempiternā. hominē dīm qui uocat̃ diabolus. ⁊ ſathanas. profecto q̃ mortuos ſuſcitauit. leprosos mūdauit. reos illuminauit. claudos firmauit. ⁊ oēs effugauit infirmitates. dīs omnib; ſuis. ⁊ cede manu qua ferebat. quē ꝺſtruxit. et ſanabat. Sic. ⁊ qui in ore piſcis. ihū xp̃o piſce ſtatere. ē in uenit. ꝑ dixit. pater pro nobis. q̃a maris. ⁊ omnib; q̃ in mari ſūt dīs ſum. Cum uero introduxit a ereas potestates. ⁊ aſſumit eas

rum suc:clarer ꝙa sup in ser
nales officinas potestatē attē
pit: hic est cū qui priūs bñ
faciendo ⁊ sanando oēs oppꝛes
sos a diabolo. qui stetit in loco
campestri ut cōtereret turbas
ante plidem ut alapas sustine
ret toto tempe quo in terris vi
sus est ⁊ cū hominib⁹ conuersatus ē
ā in laboribꝫ multis stans: ⁊ ope
mus salutē in medio terre. ī hāc
claudendā igitur tumbā tuā in cō
simlē dñe ihū. ad pficiendā fidei
nē in tegritatem: restat ut dis
cipulus videntib⁹ pmedūm aeris
sint aeris dñs astendas super
omnes celos. Et tūc glabitur
qua dñs vniuersor tuces. quia
omīa in omīb⁹ ad my plesti. ⁊ iā
ubi pro certo debebit ut in nōie
tuo omne genu flectat. celestiū
terrestriū ⁊ infernor: ⁊ oīs
lingua confiteat quia tues in
gīa dei patris ⁊ dextera. In hac
dextera sūt delectationes usq⁹ in
finē. ⁊ ideo monet apls ut que
rām⁹ que sursum sūt. ubi xp̄c est
in dextera dei sedens: quia illic
pro certo thesaur⁹ noster ē ihc xp̄c
in quo sūt oīs thesauri sapīe
⁊ scīe ab scondit: in quo habitat
oīs plenitudo diuinitatis cor

poraliter. Quid tū putas fi
quantus ⁊ dolor ⁊ timor irrupe
rit aplica pectora. cū eū viderent
a se tolli ⁊ attolli in aera. non
stratis non simlr sub leuatū: et
si angelor comitatū ob sequio.
non tamen sulū auxilio. ⁊ gaudi
cuī ī multitudīe fortitudinis sue.
Implenī ē quod eis dixerat: quo
ego uado vos nō potestis venire.
Quocūq⁹ n. terrarū ille. eū indis
solubiliter sequerentur. Plane sicut
petrus aliqū sentr cū eo cepit sub
mergendi in tarent: ⁊ sed hac sequi
non poterant: ꝙa corpus gd cor
rūpitur aggrauat aiam: ⁊ deprī
mit terrena in habitatio sensum
multa cogitantē. Dolor ergo mul
crat quia videbant illū inter quē
omnia reliquerant a suis sensib⁹
⁊ aspectib⁹ tolli. ut non possent
ab lato ase sponso sponsi filij lugē
non: timor quia orphanī relin
quebant ī medio iudeor non dū
con firmati unite cr alte. bene
ducens ergo eis ferebat in celū.
forte crucis illis singularis misēcie
visceribꝫ: cū miseros suos ⁊ pau
perem suā scolam reliqueret:
nisi gd veniebat parare eis locū
⁊ ꝙa expedichat ut p̄sentiā eis
sub traheret corporalem. Cū se

hr qñ digna ista p̄cessio: adq̄
ne ip̄i quidē ap̄li adhuc digni fue
rūt digni ad tanti cū: ⁊ aīax stāz
et celestiū vtutū triūphali pompa
deductus ad p̄em sedet ad dexteris
dei. Qūt̄ h ad impleuit oīa. qa na
tus ē inter hoīes. cū hominib; con
uersatus ē. ab hominib; ⁊ pro ho
minib; passus ⁊ mortuus ē: resur
rexit ⁊ ascendit. sedet ad dexteram
patris. Agnosco tumcā de sup con
tersa p totū: qūa supna illā mā
sio claudit: vbi ad impletus est
⁊ ad impleuit oīa dñs ihc xp̄c.
Verūptamē quid in ⁊ solempni
tatib; istis? Quis me consolabit
dñe ihū: qa te non vidi truce
suspensū: plagis liuidū. pallī
dū morte: qa non sum crucifixo
cōpassus: obscenitus mortuo: ut
saltē lacrimis meis loca illa vul
nerū detergerē? Quomodo me
derelinquis in salutatū: cū formo
sus super filios in stola tua in alta
celoz te receperis? Forsitan ren
nuisti consolari anima mea:
nisi me angeli in nocte exultati
onis p̄uenissent. qui ⁊ dixerūt
Viri galilei: qd statis aspicē
tes in celū? Hic ihc qui assūp
tus ē a vobis in celū: sic veni
et qūcadmodū vidistis eum
eūtem in celū. Sic inquit ve
met. Ergo ne vemet quere uos
in illa tam singulari qñ vniuer
sali p̄cessione cū p̄cedentib; ōm
b; angelis. sub sequentib; homīb;
vniuersis: descendet iudicare vi
uos ⁊ mortuos? Procul dubio
vemet. sz quomodo ascendit: nō
quomō ante descendit. Hūlis em
prius venit animas sal-uare.
sublimis aut̄ vemet cadauer si
tuū resuscitare: ⁊ configurare
corpi claritatis sue: ut in firmo
ri huic vasculo habūdantiorem
ipendere videat honorē. Tunc
cū videbit cū potestate magna
⁊ maiestate: qui p̄us infirmi
tate carnis latuerat. In tuebo
⁊ ego eū sz non modo videlo eū
sz non prope: ita ut her scda gl̄i
ficatio p̄ori glorificationi multer
excellentē glām manifestē phite
at. Iniuū ipe assūptus ē ad dexte
ram patris. ⁊ assistet nūc vultui
dei pro nobis. Sedet aūt ad dexte
ram habens in dextera mansuetam
in sinistra aut̄ iudiciū: ⁊ mām
multā mitis ⁊ iudiciū multū
mitis. in dextera a quā in sinis
tra igne īmobilit tenens. Atqui
de corroborant insidiam sua
sup timentes se. secūm alternē

celi a terra. ut maiores cumu
los miserationū dñi sentiant:
qñ sit spacii inter celū & tram
positū. nam q̄ dei sup illos
manet in mobile. & misericordia ab
eterno usq; in etnū sup timentes
eū. ab eterno p̄destinationem:
in etnū per glorificationē. Simi
liter & in reprobis terribilis ē
sup filios hominū. & utriusq;
erit finalis sententia eternitatis:
& alijs qui salui fiūt & alijs
qui pereunt. Quis sit ille omni
ū eōrum quos hic video nomina
scripta sūt meritis. & mihi pre
destinationis & annotata. Do etiam
duis eōrum & iustificationis mee alia
qua signa in videor mihi ueri: mo
uere ad imitationē huius humilitatis. Quā
to putas gaudio replerent ossa
mea: si id mihi contingeret.
Q̄z nesat homo utrū sit dignus amo
re an odio. Q̄terea dilectissimi
p̄scuerate in disciplina quā suscepi
stis. ut p humilitatē ad sublimi
tatē ascendatis: q̄a hec via
& non ē alia p̄ter ipam. Qui ali
ter uadit cadit quia q̄ ascen
dit: q̄a sola ē humilitas que exal
tat. sola que ducit ad vitam.
Ipse enim cū p̄ naturā diuinita
tis non haberet quo descenderet
uel ascenderet q̄a ultra dñs nichil ē: per descensū quomodo descen
derit in venit. & venens in car
nari. pati. mori ne moreremur
in etnū: ipse q̄ deus ex altauit
illū. q̄a resurrexit ascendit. sedet
ad dexteram dei. Vade & tu fac simili
ter. Descendere enim ascendere potes n̄
descendens: q̄a ut etna lege p̄firmā
est. omnis enim qui se exaltat humilia
bit. & qui se humiliat exaltabit.
Q̄uerisitas. abusio filiorū adā:
q̄a cū ascendere difficillimū sit des
cendere autē facillimū. ipi & ceci
ascendūt. & descendūt difficiliter: pa
rati ad honores. ad celsitudines gra
duū cessarū. ipis eis angelis
humeris formidandos. Adsequi
dñi autē te dñe ihū nr̄ inuenit
qui uel trahi patiant. qui velit
duci p uiā mandatorū tuorū. illi
enim trahūt. qui possūt dicere trahe
me post te. alij ducūt qui dicit:
introduxit me rex in cellaria
sua. alij rapiūt sicut aplis rapti
est ad tertium celū. Et p̄mi quidē
felices. qui in patientia sua pos
sident animas suas. sed felici
ores qui ex voluntate sua con
fitent ei: tertij felicissimi qui in
profundissima dñi mia q̄ quodā
mō sepulti iam arbitrij potestā

te· in diuinas gle in spū ar dens
rapiunt? nescientes siue in cor
pore siue extra corpus: hoc soli
scientes qđ rapti sūt. Hinc
vbiq; te diue ihabet ōne ihū: nō
illū refugā spū· qui statim ascē
dere voluit: tota diuinitatis
dextera prius est. Hos aut̄
pius inuis + ones pastue tue se
quaiū re: pte. dōte· q̄a tues via
ueritas + vita: via in exemplo·
ueritas in promissō: ipremio vi
ta· Verba cū vite eternē habes:
+ cognouim⁹ + credim⁹ nos q̄a
tues xp̄s filius dei viui: qui es
sup omnia deus benedictus in
scla: Ascēsio dei intellectui + affectui

Sermo 3tius in ascensione Domini.

Hodie celor dūs· celor
altus celestia potentia
penetrauit: + in furnia
carnis tanq̄m nubila quedā
ex oriens in duas stolas gle· effe
uatus ē sol in ortu suo· in altu
it + in altuit: dilatauit + mul
tiplicauit radios suos sup ter
ram: nec ē qui se abscondat a ca
lore eius. Redijt ad regionem
sapientie· sapientia dei: ubi om
nes bonū + intelligūt + requi
rūt intellectu p spiritalissimi:
affectu paratissimi· ad audien
dā vocē sermonū eius· sios au
dē sum⁹ in regione istā ubi plu
rimū ē malitie· sapiē parū: q̄a
corpus qđ corrūpit aggrauat
animā: + deprimit terrena hu
mano sensum multa cogitan
tē· per sensum huc ego arbitror
intellectū designari· qui nūq̄ vē
deprimit cū multa cogitat: nū
non colligit se ex ea illā vnā
+ vnā mēditationē: que con
purē de ciuitate illa qui? parti
pabo eius tu ad ipm· Huius mo
di intellectū oportet deprimi + dis
trahi p multa: multis + multipli
cibz modis· Summā vero huc ex
ultimo dia affectiones· que cor
rupto corpe diuersis passioni
bz affligūtur: que mutari nū
q̄m possūt ne dīna sanari· donec
voluntas vnū querat + ten
dat ad vnū· Duo ergo in nobis
que sūt purganda: intellectus
+ affectus· Intellectus ut noue
rit: affectus ut velit· Felices +
vē felices illi duo viri helyas
+ enoch: quibz omnes materie
+ occasiones ablate sūt que
cor intellectū impediant nec
affectū: q̄a soli deo vacantes
nouerūt mīa dim? ñ cupiūt ni
dīm· Dicunt + de enoch legim⁹
q̄a raptus ē ne malitia mutet

ret intellām eius: aut ne sic mo
deraret animā illius. Intellectū
noster rudibus erat: ne diuīa te
nebris: affectus inquinat⁹ erat
¶ multū inquinatus. Ut xp̄c in
tellām illuminat — spūc sanc af
fectū purgat. Venit cū filius
dei ¶ tot ¶ tanta mirabilia in
mūdo operatus ē: ut non īmeri
to intellectū nr̄m ab omnib⁹
mundanis rebz cuncta erit: ut
semp cogitem⁹ ¶ nīsi ip̄m cogita
re sufficiam⁹ qa mirabilia fecit
vere latissimos nobis nō spon
dēs intelligentie campos de
relinquit ¶ terrenis cogitatio
nib⁹ strictos profundissimos ē: qui
nos capax non possit dilatari.
Venis cū cogitare sufficiat
qualiter verū deus fuerit
nos: venerit nō nos: sub vene
rit nobis: ¶ singularis illa
maiestas voluerit mori ut nos
viuerem⁹ descendere ut regnare
nos faceret ut regnaret in nob⁹
¶ nos nō seruiret ut repararet eos
¶ nos nō seruitutis opa in
duxerit: ut constituere nos
sup opa omnia sua. Tale ē de ob
tulit aplis aplōr deus: ut iam
non inuisibilia dei p̄ea q̄ facta sūt
intellecta conspicerent: q̄ ne fecisse
nō faceret videret ē: quin omnia

fecit. Et qa discipuli carnales
erant ¶ deus spūs est nec bene
intuebant spūa ¶ carnis nubes
oculis eor̄ obtenebrauit se eis: ut
ob iectu visibilis carnis videret
verbū in carne: solē in nube: lumē
in tenebris: tenuit in lucernis. Spūs
ergo oris nr̄i xp̄c dns: cui dixim⁹:
in vmbra tua viuem⁹ inter gen
tes. In vmbra inquit inter gen
tes: non inter angelos: vbi pu
rissimi lumē purissimis oculis
intuebūt. Vnde ¶ totus altissimus
ōgnū ob vmbrat: ne nimio
splendore illustrata diuinitatis
fulgur ¶ singularis illa aquila
tollerare non posset. Ad hoc au
tē carnē eas posuit: ut omnē
cogitatū cor ab humanis rebus
ad carnē suā: que ¶ mirabilia
fecerat ad mentē reuocaret: ¶ sic de carne ad spūm
ret ad spūm: qa spūs ē deus ¶ eos
qui adorant eū in spū ¶ veritā
te oportet adorare. Sed nūc vi
dēs eis intellectū illuminasse.
cū aperuit illis sensū ut intel
ligerent scripturas: ostendens
quia her oportebat xp̄m pati
¶ resurgere a mortuis ¶ in nō
mine ei⁹ aspergi

discessu eius audire non potuerūt
ut eos relinqueret pro quo diu
rogauerant. Quare hoc? Quia
intellectus illuminatus erat: et
nondum purgatus affectus. Unde et
benignus magister blande eos ac
cusare incipiebat: dicens. Expe
dit uobis: ut ego uadam. Si enim non
abiero: paraclitus non ueniet
ad uos. Et quia hec loquitur sui vo
bis: tristitia impleuit corda uestra
Quod et quia xpo comminante in tris
titia: spes suis adeos penitus non po
terat. Nunc carnis illius fortitudo ab
horrebat: que de xpo et pipm
in virgine et de virgine matre
accepta erat et nata. Ibat. Sed
ut ostenderet nobis per quam am
bularemus uiam: formam apponens
cum imprimeretur. Et ille quidem
illis plorantibus elevatus in ce
lum spm scm misit: qui affectum
eorum ideoque uoluntatem mundauit. Pri
mo pro altera uit: ut iam magis
uelint dnm ascendisse q
prius detinuisse voluerant.
Impletum est quod eis predixerat. Uos
autem tristabimini: et tristitia
uestra conuertet in gaudium. Sic
eorum intelligentia per xpm illu
minata est. et uoluntas emundata
per spm: ut sicut bonum noverūt

sic et uelint. quod solum per fectus reli
gio. uel religiosa perfectio est. Rem
dorum nostrum helyseum tuum tui helyas
diuisit ut in discessu uel ascen
su suo postularet quod uellet: re
spondit. Quod ut fiat spiritus tuus
duplex sit in me. Fuit ille. Rem mag
difficile postulasti. Fiet tamen si vide
ris qui tollar a te: erit quod peti
tionem tibi uicet helyas ascenden
tis dnm signare plenam. helyseus
chorum aplorum in ascensione
anime suspirantem. Sicut enim he
lyseus ab helya nullo pacto a
uelli poterat: sic nec apli a xpi
presentia poterant separari.
Dixit enim tandem eis plurimis: qua
sine hac impossibile esset placere
deo. Quis est ergo spiritus iste duplex
qui queritur nisi illuminatus intellectus. affectus purgatus
res difficilis. quia rarus mortalis
est qui illum habere meretur. Fiet tamen
si videris qui tollar a te: erit quod
petisti. Nichil est quod propter hoc ha
beant per se uel debeant. Adhuc
nimium tui dne ihu: qui videntibus illis
es elevatus in celum. et desiderantibus oculis te secuti sunt gradien
tem. Multitudinem fortitudinis
tue. Vel certe spiritum duplicem di
cit posse nos illud quod salvatoris

aut. qui credit in me opa q̄ ego fa
cio & ipe faciet: & maiora horū
faciet. Nōne manifestū ꝓ ꝓpīn
quā sicut petrus. de quo legit
quia in plateis ponebant in
firmos in lectulis. ut veniente
petro saltē umbra illi⁹ ob vm
braret quēq̄ illoꝝ: & sanarēt
a languoribus suis. Illuminā eīm
umbra sua dns in veritate infir
mitates curasse. Non dubito
ego intellectū omniū nrm qui
hic ecclīs illuminatū esse: & nō
affectū eque esse purgatū. ma
nifestis approbabo cōiecturis.
Omnes q̄ bonū est nostis: &
viam pḡm intrare. & quomō
ea intrare debeatis: & quāli
tas non una ē. Quidā eīm ad
omnia vie & vite huius exercitia
non solū ambulant ymo po
tius uolant. ut eis & vigilie
breues & cibi dulces & panni
suaues & labores non solū tol
lerabiles: & & appetibiles vide
ant. Alij aut̄ non sic & corde
arido & affectione refrigerante
multe tribulationis ve
hemēcia adhuc: vix etiā nah u
more spūm illos ad ista
miseri & miserabiles. ut pote
dm tribulationis: & solacioꝝ

& cur rat

+ dni

nō ita. & quāquā adhuc manus dñi. ut omnibus donare
nō posset. qui aperit manū suā
& implet omne animal benedic
tione. Quid ergo in causa est.
Illud omnino quia nō vident
ꝓpīn cū tollit ab eis. id est non co
gitant quomodo eos ornatos re
liquerint. q̄d peregrini & adue
nie sint. sup terram. q̄d iam terrenis
corpis horrido carcere teneant. et
non sint cū ꝓpō. hui⁹modi aut̄
si diu p manserit sibi onere aut
oppressui. et suffocabit. aut quo
dammō in inferno sūt ut num
q̄m ad plenū respirent ihuc
miserationū dñi: nec libertā
te spūs que sola facit iugū suaue
& onus leue. Inde aut̄ tam per
niciosa tepiditas emanat quia
affectus id est voluntas eoꝝ non
dū purgata ē: nec bonū sic vo
luit sicut nouerūt. & appetisse
cencia abstracti grauāt & illec
ti. Amant eīm in carne sua ter
renas & solacia calas siue in
uerbo. siue in signo. siue in fac
to siue in aliquo alio: & si hec
in terrā pūt aliqn̄. non tamē
penitus rumpunt. Inde est q̄d
raro affectiones suas dirigūt
in dm: & eoꝝ ꝓximo non ꝓ

+ quoddā nec ꝓpellunt quidē q̄dā fratres
miseris mercenarios sūe ē uolens eru
bescē. Sūt eīm miseri inter nos. qui no
bisq̄ de uno & mendicāt dormiūt no
bisq̄ mutant. & obisq̄ laborant.

¶ ut veri⁹ di
tā momen
tanea

nua ꝙ horaria ē. ¶ Implerī aute
visitatiōnibꝫ dñi. anima que hys
distractionibꝫ subiacet non po
test. ¶ quanto magis illis cura
abit: tanto amplius ipsis implebit
si multū. multū. si parū. parum.
¶ Del forte si magis probas. nūq̄
ipse illis ministerii poterūt in eter
nū. qa ubi nacta uasa ꝓpria nō
inuenit oleū stare necesse est.
non mittit uinū nouū in utres
ueteras. ꝙ uinū nouū. in utres
nouos. ut ambo ꝑseruent. ¶ Ideꝫ
cū spūs ¶ caro. ignis et tepiditas
i uno domicilio ꝯmorant: ꝑ certum
cū tepiditas. ipi dño soleat
nomtū ꝓuocare. ¶ Di cū apli
ad huc dominice carni inhereu
tes que sola sūa sp ¶ sūa sedes erat.
sō spū repleri nequiuerūt. do
uec tollēt ab eis. tu carnē tuā
q̄ sordidissima ē. ¶ duercarum
spurcicias phantasias repleta
astrictus ¶ ꝯglutinatꝰ illū mera
ssimū spūm te posse putas sus
tinere. nisi carnis usus ꝯsolatiꝯ
onibꝫ fundatus renūciare tēpta
cionis. ¶ Reuera cū in teperis tri
stitia in plebit te tuū. ꝙ si per se
uerauerīs in ueritate dico tibi.
tristitia tua ꝯuertet in gaudiū.
¶ Tunc cū purgabit affectus. et

uoluntas renouabit. uel certe
potius noua creabit. ut omnia
que ꝓius difficilia. ymo impossibi
lia uidebant: cū multa ꝓ nichilo
tur dilectōne. ¶ audacie. ꝯmit
te in spūm tuū ¶ creabunt: et
renouabis faciem terre. ¶ Sicut ꝙ
faciem ei⁹ terrior homo cognosci
tur: sic ꝙ uoluntatē demonstrat
in terior. ¶ Emitte ergo spūm creat
¶ renouat faces terre. i. terrena
uoluntas fit celestis. parata ad
mutū. nutui cuius obedire. ¶ Hi
qui tales sūt qi non solū malū ꝯ
cupiūt. ꝙ i mira quadā cordis di
latatione. ¶ delectatione ꝯmorā
tur. ¶ De illis cū qs sup̄ memora
uit: terribiliter ait deus. non
ꝓmanebit spūs meus in homini
bus istis qi caro sūt. i. carnales:
¶ quantō ē eis spūs fuerat in car
nem cupiuit. ¶ Quia ergo tam
hodierna dies ē. in qua sponsus
auferet a nobis ¶ non sine cum
tu aliquo animor. nr̄or ad hor
tū ut mittat nobis spūm ueri
tatis. ploreum⁹ ¶ oremus. ut dig
nos nos inueniat. uel ꝓnus
cet. ¶ repleat domū istā ꝯ
sum⁹ sedentes. quatenus non ver
bo. ꝙ uirtute eius doceat nos
de omnibꝫ. sicq; intellectu clarifi

ratio · ⁊ affectu purgato ueniat
ad nos · ⁊ aput nos faciat man
sionē · Et sicut serpens moysi de
uorauit omnes serpentes ita
gr̄a · sic iste cū uenerit ab sorbe
bit omnes delectationes mās
carnales · ⁊ solationes · ita ut
de labore requiē de tribulatione
leticiā · de tristicia gl̄am habea
mꝰ sicut illi qꝫ repleuerat : ibāt
gaudentes ad spectu con alij ·
qui digni habiti sūt pro nomē
ihū · Stimeliā patr̄ · Spūs cū ihū
spūs bonus · spūs sanctꝰ · spūs rectꝰ
spūs dulcis · spūs p̄incipalis : qđ qđ
in hoc sēculo nequiū uidet · dificile
⁊ angustū · leue fastū · ⁊ latū · ob
probriū gaudiū iudicat · despec
tionē · et altationē esse p̄sentet ·
Scrutemū gressꝰ nr̄os · ⁊ conuertam⁹
pedes nr̄os in testimonia tua
mās · ⁊ studia nr̄a · leuemus corda
nr̄a cū manibꝰ ut in solemp
nitate sācte spūs gaudeam⁹ · ⁊ habū
dantius gaudeam⁹ · aptē ad op
tatū filio de sponsati · a spū
sācto confirmati · qui nos in diuat
in omnē sicut promisit dei fili
us ueritatem · ihē in ascēsione ⁊

Si natiuitates ⁊ resur
rectionis dominice dig
na deuotione celebra
mꝰ sollempnia · hodiernū quoqꝫ
ascensionis diem : non minus de
uote debemus celebrare · In nullo
siquidē a festiuitatibꝰ illis ista de
generat : h̄ finis eoꝝ ⁊ ad implē
tio est · Merito quidē solempnitatis
⁊ leticie dies agit̄ · qui sol ille sup
celestis sol iustitie nr̄is se p̄sentia
ut obtutibꝰ · nube carnis ⁊ mor
talitatis sacto · fulgore suū ⁊ lu
cem tpalis in accessibilē · magnā
quoqꝫ leticia · ⁊ exultatione multi
tudinis · qui tam tristi sacro · leticia
rum ornatus est · Gaudeāt de tanto
sacri ipij non quidē sub tristicia
h̄ uictoriatē · h̄ corruptione · h̄ mi
seria · h̄ uilitate : nr̄e dedicentur
primicie resurrectionis · Uerū
tamē qđ nr̄i ⁊ solempnitatibꝰ il
lis : h̄ uerisimile mens usq ad
ipse deducitur in terris · Quis
uero uel desiderare p̄sumeret
ascensum celi · nisi qui huius qui
descenderat : p̄ce astruēt · Dim
ego nobis non multo in tollen
bilis uidet̄ celi habitatio · qui
scheuma nisi dñs sabaoth rei
quisset nobis semen sicut ⁊ ex
spectationis · qui clouatus est in
iudicibꝰ ⁊ spem sanctis credentibus ·
Deniqꝫ nisi ego abiero nō ueniet
paraclitus nr̄ ueniet ad nos ·
Quis paraclitus · Unus ⁊ qui

Sermo 4tg in ascensione dñi

diffundit caritas: et iam spes non confundit. Ille patriarchas per quem in electis sit conversatio nostra: virtus ex alto: per quem sursum sunt corda nostra. Dabo in quit parare vobis locum: et si abiero: unum uenam et assumam uos ad me ipsum. Ubi enim fuerit corpus: illuc congregabuntur et aquile. Dicens ne quem admodum veteris testamenti solempnitatum ea quam hodie celebramus et consummationem habeat. et fructum declaret: et augeat gaudium. Venit enim ceteris omnibus eius quod nobis natus est et nobis datus: ut ipsa quoque ipsius ascensio pternos fructus esse: et sunt pro nobis. Ita nam sequitur vita multa quod in nobis est mutatum agere valeat multa necessitate: et per dei virtus et sapientia nostri potuit subsistere. Que enim dei virtute necessitas cogeret: aut quod ageret dei sapientia talis. Omnia promptu quemadmodum es. quemadmodum opportunus est. quemadmodum passibilis est: ne dubites fuisse voluntaria: plena sacramentorum plena salutis. Per secundo. siquid aliquam cor que de xpo sunt in sacra nostra uenire contingat. non sit mirabile dictu est tamquam si in cena nostra aliquod pro ferarum. et tamquam iam quod erat prius quam causa fuerat ut starent neque aliquam sine causa fuisse. Venit enim qui scribit rerum rationibus collocat universa: in que a deo ordinata sunt. magnificentia que presens in carne est operata maiestas. Et ne augustis cogitationi. ne paupertati secundum. qui tantum ex parte cognoscimus: et parte modica. Dixi secundum. ut quedam nobis claruerint: certa luminis copia: de lucerna posita sunt per tabulas. Sane quanto unusquisque singulis capiunt: tanto fidelius ceteris annuntianda sunt que singulis reuelantur. Et ego fratres que in ad unum collecta sermone de ascensione. primo de ascensionibus suis donare ipse dignatur. nec uolo nec debeo nobis subtrahere: presertim quod per sit spiritalium progressus bonorum. ut consummata non minuantur. Aliquibus fortasse per nota sunt. quibus si nullus reuelata sunt. et per eos qui forte non ad uerterunt sublimioribus in terris et abyssis occupati: seu ea propter eos qui minus capaces intelligentie sunt. in ambit loqui que sequuntur.

Xpc qui descendit: ipse est et qui ascendit. Ipse ubi

sunt per

suit her. Ego astit credo cū in hor
ipō qō descenderit: ascendisse. Hic
cū oportebat xpm̄ descendere: ut
nos ascendē doceremur. Cupidi si
quidē sunt ascensiois: ex altano
nē conspiciam⁹ omnes. Nobiles
cū creature sum⁹ magn animi
dā animū: ideoq; altitudinē natu
rali appetim⁹ desiderio. Et ne nob
li uoluerim⁹ cū scō: q̄ ait. Ecce ego
sinonte testamenti: in lateribz aq̄lo
nis. Heu miser ī lateribz aquiloīs.
frigidus ē mons ille: nō te sēq̄.
Potestatis habes ꝺaipisceria:
altitudinē plumis potentie. Quā
tam ulez hodie fedatq; sceāt in fel
ias uestigia. ymo vō q̄m pauci ex
dāt: quibz nō dū audi libido dulcē
hunc ē qō benefin uocant⁹ q̄ potes
testatē habent: hīc qō laudam⁹
peccator in desideriis animē suc.
Potentiabz simul omnes adulant⁹:
mundent omnes. Quē sequimur
miseri homines: quē sequim⁹.
Illuō videns sathanā tam q̄m ful
gur de celo cadentē. Hone iste ē mōs
in quē ascendit angelus: ⁊ dia
bolus trāsiē. Del illud aduertite
qō post cultū suū in uidia cruciāte
male sollicitus de supplantādo ho

mine: illi⁹ tamē montis ascensū nul
latenus ausus ē suadere ei: in quo in
mir pro ascensu tanta in mente p
spiciū cognoscē experiris. Et non
dubium uersuto hosti qō ageret. Sum
le ei montē altum demonstrauit: e
ritis in queus sicut dy scientes bo
nū ⁊ malū. Pomposa cupa her ascē
sio ymo descensio magis ē dicheru
salem in ihericho. Pessim⁹ mons
in flaus sceuma. in quē tamē usez
hodie tanta videas ꝺaipisceria
plurimos reppere filioz adam. at
si nō nouerint q̄tū pater eoz in
illo montis ascensu descenderit.
ymo q̄m grauiter ceciderit quāti
tota decreta sit ⁊ ꝺquassata posse
ritas. Mondū sanata sūt vulnera
q̄ in ascensu montis illius inflic
ta sunt. luce adhuc ī patre late
res. ⁊ nūc unum, pa in psona co
naris ascendē ut sit error nouis
simus peior priore. Quē nā miseris
tam dura libido filij hominū
ulez quo grauiter corde ut q̄ dilige
tis uanitatē ⁊ queritis mendā
cium. In ignorantis q̄m ihēm
mūdi elegit deus ut ꝺfundat for
tia: ⁊ stulta mūdi ut confundat
sapientes. Non nos dimne cō

minacois terror reuocat pomi
ri sapiencia sapiencii & pruden
cia prudencii reprobabuntur. nō pa
tris exemplū non deus ipse sensus
ipe nr & dure necessitatis experien
cia. nu sum ad dicti p mi sapiente
scenae appetitū. Ecce nobis fratres
monte demonstrauim⁹ altu. nō
in que ascendabat: & que fugiabat.
Ipe e eni in que ascendebat ipe q
volunt ee liant deus scaens bonū et
malū. ipe que vsq hodie filij eius
accumulant & elevant michil ine
mentes tam vile vnde non velit
uōte deuare scenae. Didras a
lui litteray. alui mūdialis aure
olui plationi displicaui deo⁹ il
lū seruilis auisibz artis tam ve
hementer affectare scaā. ut
labore nō reputet si tantū nō
possit aliquibz doctor reputari.
Sic edificant babel. sic putant
ad dei se pueniturōs simultudi
ne. sic decipiunt qđ nō expedit
qđ expedit omittentes. Quid
nobis & montibz istis i quoz
ascensu tanta difficultas e tā
grande periculū. aut cur eū de se
ritus monte aui & fanis asce
sus e & p vnus? Potestatis am
bino anglin felicitate piuant a
gelica. scenae appetitus hominē
i mortalitatis gla spoliant. Co
nec qs ascendere monte potesta
tis. quitos putas detractores
habebit. quitos mi ducet repul
sores. ob scandala quita. qui diffi
le via. Quid si tande adipisci ei
contigerit qđ optabat. Potes
tes aut scriptura potenter tormen
ta patienter: ut psentes sollici
tudines & anxietates qs potestas
ipa parit omitta. Cupidus e al
ter inflantis scenae. qui labi
tur. qui auxiliabit spe eius.
Et tande audiet. nec sit te rupens
applicendes. In amaritudine mo
rabit oculus eius. quotiens
videre tangerit an se posteriore
audiet. aut putet ab alijs re
putari. Quid ni inimicerit
multū. Verda in ore dns sapi
encia sapientū. & prudencia
prudentiū reprobabo. Ne mi
tus i motet. vidistis ut arbitror
qui fugiendū nobis sit. magis
vtiq sit papiani anglī. si calum
hominis expauescam. Montes gelboe ner ros nec pluma
ueniant sup vos. Nō tamen

agnus? Scendē sit nō. ex pedit: ꝙ
ascendendi tenemur ꝺ cupiscentia.
Qs dorebit nos ascensum salubrē.
Quis nisi de quo legunt quīq; qui
descendit ipe est ꝙ qui ascendit
ille ipō demonstranda nobis
erat ascensionis via. ne ductores
ris ymo seductoris inimici aut
ꝺsilui. aut uestigiū sequeremur.
Qa ergo non erat q̄ ascenderet
descendit altissimus: ꝙ suo nobis
descensu suauē ac salubrē dedi
cauit ascensū. Descendit xp̄c de
monte potentie. carnis in firmi
tate infirmitatis. descendit de mū
re sancte: qm̄ placuit deo ꝓ stul
tia p̄dicationis salvos facere
credentes. Qñ. n. tenello corpe:
ꝙ in familiaꝝ membris videt in
firmus? Qñ ni dominus appa
ret puluis? q̄ sola nostris obsta
uerit. Quis impotentior eo
cui? omnia membra claudus ꝺfira?
cui? diminuta ossa? Quis
insipientior eo q̄ tradidit in
monte animā suā? et q̄ ꝰ impu
ritūr ex soluebat? Videres q̄
multū descendit. quitū apoten
tia sua quitū a sapientia semet
ipm̄ ex inanierit: ꝙ non ponu

it altius in monte montans as
cendere uel suā ꝺmendare ex p̄ssius
caritate. Vel my si descendendo
xp̄c ascendit: quīdo p̄ descendit ve
ꝝ ascendendo. Et in quide vides
montis huiꝰ ascensorē querē q̄
dicebat. Qs ascendet in monte dñi
a. q. sta. milo. s. c. forte q̄ psalmꝰ
ascensiois desiderio tendentes in
tuens homines ad hūr reuoca
bat: monte exclamas. Venite
ascendam? in mōte dñi. Nu non
manifeste eos de p̄ter mōtis as
censione redarguens? mōtis
huiꝰ p̄dicat ubertate q̄ ait: ut
ad suspiranmm mōtes coagula
tos? Mons coagulatus: mons
pinguis. Hic ꝙ igit mons domꝰ
dñi p̄paratus in uertice mon
tiū: sup ois saliente spōsū as
pernat. qui dicebat. Fac veni
is saliens in montibꝫ. Dicebat
ut ignaꝝ uie trahebat puluīm
in famulū dicebat: idcoꝙ
uelut quibꝫdā passibꝫ ibat ut
de ymte in ymtem uidet deus
deor in syon. Justicia. ut ei: sicut
montes dei. Ex iam si placet
saltus ꝙ ipos in tuceam? q̄ ex
ex ultra ut gy. adeur. uia.

et tuus egressio a summo celi ꝑgẽ
quosdam usq; ad sumitatẽ eius
occurrit. ¶ Dominũ ergo ascende
monte illum in quẽ ascendit
cũ petro et iacobo et iohãne: et
transfiguratus e ante eos. ¶ Resplu
sit facies eius sicut sol et vestimẽ
ta eius facta sunt alba sicut nix. Re
surrectionis gl̃a ista e: quã in mon
te specie exemplauit. ¶ Vt quid enim ar
bitrabit: ut transfiguraret se? nisi
ut doceret nos cogitationẽ aliter
de ad futurã illã gl̃am q̃ revela
bit in nobis. ¶ Felix anima cogita
tio q̃ spũ dñi est semp. quã to
de suo delectationes certare dñi
usq; in finẽ: sedula cogitationẽ
revolunt. ¶ Ad eum illũ quẽ poterit
videri: q̃ semp mente tractat
quã non sunt digne passiones
huius temporis ad futurã gl̃am.
¶ Ad capiscẽ potit in seculo nequ.
cum oculus spũ videt bona dñi
in terra viventiũ. semp videt
eterna ꝓmia. ¶ Tibi dixit cor
meum qua loquitur dño. et dixit
tibi meum exquisiuit te facies
mea: faciẽ tuã dñe requirã. ¶ Es
tribuat ut omnes surgen
tes sicus in cruce: et vocatus

m

ex ultra nouẽ que ventura et vo
bis a dño. ¶ Non sit vobis molestũ ob scelo quã in monte hoc alu
quanto diuꝰ in moram: poterimus et ceteros festinãtes permu
sire. ¶ Verũ in isto quẽ non deu
neat sententia illa bñ petri. quã
seco protulit et de co. dñe in qui
ens bonũ e nos hic ee. ¶ Ad eũ
tã bonũ e. ymo quid aliud videt
bonũ. quã in bonis animã de mo
rituꝝ. quã quidẽ adhuc corpus ꝑ
pt. ¶ Quid q̃ eius q̃ in gredientes
in loco tabernaculi ad mirabile
usq; ad domũ dei: in voce exultatio
nis et confessionis sonus epulantis
fuerit. bonũ nos e hic ee. ¶ Si
ex nobis sancti cogitans futurã
illã vitã. et letitiã et iocunditatẽ
et bonitatẽ dñe. et gl̃am filioꝝ dei: q̃s
in quã talia tranquilla sancti deside
ria voluens nõ desinit de plen
titudine in time suauitatis eructu
are. dñe bonũ e nos hic ee. ¶ Non
sane in hac erumpnosa peregri
natione ꝙ corpe detinet. et ita mu
ta salubri illa cogitatione in qua
corde vsatur. ¶ Is dabit in pennas
sicut columbe et volabo et requies
cã. ¶ Vos autẽ filij hominũ filij

homis q descendit de ihrlm in ihe
rico filij hominū usq quo gnau
corde descendite ad cor altū & exal
tabit deus. Hic z in mons in quo
transfiguratꝰ xpc: descendite & sancti
qui dns sanctificauit. Oby
secro uos fratres mei nō quiet
corda vrā in curis secularibz:
nā detrahula & cubicularē grās
deo nō magnopē necesse habeo
vos admonere. Et oculte obse
ro corda vrā gnau mole trenaz
cogitationū: ut sanctus a dnō mu
nificatū sanctificū. Leuate corda
vrā nō manibz qbuscūq cogitacio
nū: ut transfiguratū dnm vide
ans. formate in cordibz vrīs.
ū nō patriarchaz & ppharū ta
bernacula. z oīs dnī illius
celestis multiplices mansio
nes: sedm cū qui circumbat i
molans in tabernaculo dñi
hostiā voluntariois & cantans
& psalmū illū dicens dnō. Quā
dilecta tabernacula tua dne
virtutū. concupiscit & deficit aīa
mea in atria dñi. Circumite ci
vos huc nō pietatis & deuo
cionis hostia visitātes. qui
mo supnas sedes & [illegible] mul
tas q in domo pris mansiones sc.
hūiliter p sternentes corda vrā
nō throno dei & agni. nō reuere
na supplicātes singulis ordinibz
angelorū patriarchaz numerū &
cuncos ppharū & senatū aplicū
salutātes. suspicientes coronas
martyrū purpureis rutilantes
floribz. redolentes liliis. choros
virginū ad mirantes. & atq ad
melliflua nouū cantica sonū qui
tū p valeret in firmitas cordis e
rigentes audmī. Per recorda
tus sū ppha loquitur. & effudi
in me aīam meā. Quē. Quis tri
bo mihi nouū tabernaculi admi
rabilis: usq ad domū dei. Et
ecce. Memor. ī est sui dei: & delec
tatus sū. Que videruīt apli vi
dit & iste ū dissimili vt arbitror
visione: nisi qđ spūale totū ha
buit hic visio: corpeū michi.
Omnino ū vidit cum sit iste q
dicebat. Dominū eū & nō cuī il
li spēs nequ decor. Vt ā figura
tū procul dubio vidit & speciosū
forma p filijs hominū: qui de
lectatū se p hibet sicut & apli:
nouū ē in quit nos hic esse.
Et ut michi de sit ppositū simili

ul' affatū

tudinis · illi quidē primi recedisse
legunt. Hic ō suū fatet spūm de se
risse. Cūm magna mansuetudo · dul
cedinis tue dne: quā absconditis
timentibz te · ascendentes g̃ in
hūc montē · reuelata facie gl̃az
dei speculantes: haurit dulcedinem
quam clamare habeatis · vos
tra lge me posse te. Quod cū pro
desse sciat quo sit cūditū: si quidē
q̃ debeas me nō noueris: Ille
rū prohibet montē ascendas nec
ē in quo p̃dicante audies · et
scalā erigentē octo distinctā
scalaribz: cui⁹ sūmitas celos
tangit · beati q̃ p̃secutionē pati
mur p̃pter iusticiā · quā ipōr est
regnū celor. Jam si primū ascen
das montē virgi meditatione sup
ne gle: ihū nichilominus mon
tē ascendē nō grauaberis ut
lege dei medit̃eris die ac noc
te · sic idē p̃phā nō solū medita
bat in p̃ceptis sed in mādatis
dni q̃ dilexit. Sic · et audies · et
tu · et quo eā sciens p̃pter primā
ascensionē · et viā scientie p̃pter secū
dā. Propterea pone in corde
tuo viā veritatis in qua: ne fo:
te de cor sis numero q̃ viā ini
quitatis habitauit nō in venerit.
Magis aūt sollicitus esto ascē
dere nō modo cogitatione elec
tus gle · sed ad sapiēciā q̃ celestē
gl̃am meretur. Terrā mihi lo
minū lego montē in quē ascen
dit solus orare. Vides ergo qm
bene sponsa in canticis: ecce iste
venit saliens in montibz:
Ju p̃mo tūs figuratiue · ut scire
quo tenderes · in secūdo vbi
vite locum vt scires qua pue
nires · orauit in terra: vt cū
di · q̃ venendi bonā obtinere
studeas voluntatē. Bonum ve
bonū · et nō bonum: peccatū
est illud. Propterea sicut qui ora
tione dat bona voluntas: · et
cū videris q̃ agenda sūt ut
valeas ad agenda q̃ videris
ascende · et tu ad oratiōem: ora in
stanter · ora p̃seueranter. Sicut il
le p̃notabat in oratione · et dabit
pat bonū. spūm bonū petentibz
se. Et vide quā valet oratio
nis tue · et corporalis loci secreti
q̃ruq⁹ quā non solū hoc ille do
cuit vbo: · in cubiculū tuū · et clauso hostio ora
patrē [illegible] tuū: sed et mendā

ut ex emplo ne domestico[rum] que
qui ad mittentes. Et solus ascendes
ad oracionē. Quitas poterimus
aliq̄d ampli⁹ de ascensionibz ei⁹
uenire. Poterimus utiq; ido
lo cū ut nec uimenta ipsius sis
imemor: sup q̄ legitur ascen
disse. Dolo ut ne ip̄am crucis as
censionē: omittas. Sā et illa
ex altari oportebat filiū hois:
et ego ut sit si ex altatus fuero
a terra omnia trahā ad me ipm.
Magz cū iā cognito supperat
velle ad iacta. q̄d agis q̄ placet
bonū nō uenis? Et animi ex
bestiales motus legē membra
habent et captiuare te volunt
Quod ut q̄m faciles sup ascipis
cetis ut irracionabilibz q̄ sit in
membris tuis. Dirget te et cū ne
uiare ascensus gule illecebra:
cū vigilare ppositi sompnolē
cia p̄mit. Q̄d faciem⁹ huius asi
ni? Insinuū. Istud ē q̄a cū
asinis comparamus ē iumētis
insipientibz: et similis factus est
illis. Ascende dñe sup asinū is
tū ascensa bestiales hos motus
q̄a domari debent ne dominā
ri p̄ualeant. Filii. Calcan

// Dnmne

fuerunt ascalcabūt nos: ut p̄ma
tur oppiment nos. Propterea
sequere anima mea et mihac
ascensione xp̄m dñm ut sub
te sit appetitus tuus et tu dñeris
illius. Sā ut in celū ascendas
p̄us ne-esse ē leuare te sup te:
calcando carnalia desideria q̄
in te militant ad vsum te. Ne
quere et ascendente in crucē ex
altatū a terra ut nō solū sup
te. Et sup omnē quoq; mūdū
mentis fastigio colloceris. om
uersa q̄ uiris sūt de orbium as
pectus. et despectus sic scriptū
est. Cernet tram te longe. Stul
la te mūdi oblectamēta mi
nuent. nulle ad vsitates de
cidant. Illi sit et gl'ari in cruce dñi nri
ihū xp̄i p quē et mūdus cruci
fixus ē: ut q̄ mūdus appetat
crucē reputes. et tu crucifixus
mūdo. illius q̄ mūdi crucē repu
tat toto inherens amore. Jam
ergo q̄d ex hoc restat age ut ad illū
ascendas qui ē sup omnia de⁹
benedictus in scla. Dissolui et
ee cū xp̄o multo magis opti
mū. Beatus vir cui⁹ auxi
liū ab eo est. p̄cepta ad dñm ascen

sionēs in corde suo disposuerit
bit desiuite · in vnitē vsq; ad vi
dendū dñm deor in syon · Quer est
vltima ascensio in qua implē
tur omnia: sicut ait apls · xp̄c
qui descendit ipe ē · et qui ascendit:
ut ad impleret omnia · Ex de illa
ascensione qđ dicā · de duo asce
nit · Vbi · xp̄c · et nos simul · Quid
ibi erit · Paulus desiū vidit ab
sq; te q̄ ꝑpauca diligentiꝰ te
Desiderem⁹ habere fres mei · sus
piremꝰ ad ea unde et magis
affectus vigeat · quo dñt in
tellectus · Triplicē nobis ī scīa
ꝑuitua intuitē · lucas scīs bre
ui sermone innuendat · ꝙ post
cōmunicā ascensionē vnanimi
ter eos ī oratione p̄seuerasse de
scribit: ex spectantes solacionē
celestē · cui⁹ acceperunt repromis
sionē · laudabili siquidē magna
unanimitate pusillus grex pastoris
solacio destituit · unanime tamē
dubitamus · quin illi cura esset deus
et patria · pcis grex · et sollicitudi
nē · devotis pulsabat supplica
tionibus celi · certus qđ penet
ret illuc nullas cogitationes · ī
quarum cogitationes spernerentur

a dño: aut sine copiosa benedic
tione rediret · Ex quer sine lon
ganimitate p̄sistebant ī desine
tes mr̄ ꝑpriā illud · si mora fieret
ex spectā eā: qđa veniet · et nō tar
dabit · Porro unanimitas quid
legit⁹ euidenter ex ꝑdā: qđ quer
sola diuinū spūc caritate mere
at · Neq; · u · ē des dissensiōis ēpa
as · neq; habitare facit⁹ fr̄es mo
ris in domo · Iure g ꝑpatione
cordis eor audiunt auris diui
na · ī alacri spectatione sua di
dit eos q̄ magnanimes · et lon
ganimes · et unanimes erant · Ex
tissima nāq; quer testimonia fir
fitet · spei · et caritatis · Ex qđ eu
dem⁹ spes longanimitatē · lon
ganimitatē caritas operat · Ita q̄ fides quoq; magnanimū nō fa
cit · Et sola · Quidq̄ · n · sine fide
ꝑficit · nō · Illi animu solida
magnitudo · et ventosa quedā
inflatio · et tumor · ī anis · Dis
audire magnanimū virū · Om
nia ī qđ · possū in eo qui me fo
tat · Juntemur triplicē hanc ꝑ
patione fratres: sitq; sermo
sup effluentē mensuā spūc ob
tinere · Omnibus · n · ꝑter xp̄m

*incipit sermo 5tg de ascensione domini.

*explicit sermo 4tg.

ad mēsurā dat spc: h mcnsure
nimiū sup effluentis vider quo
dāmō ex cessisse mcnsurā. Cuidens
fuit magnanimitas i cōfessione
mā: sit q̄ mōstratione longa
nimitas: sit vna animitas in cō
fessione. Huc modi siquidē ani
malz celestis illa ylrlin desiderat
m staumus: qbz ū fidei magnitu
do desit ni sapiendo ouere xpi:
ū longanimo spei mutsistendo: ū
caritatis unctura qō vincul
ū psonis. Itē de eodem.

Hodie sedenti in throno
antiquo die exodesiu
rus pariē oblatus
z filius hominis: z erit ū in dem
teps germē dñi in magnificēci
a z glā: h z fructus tre sublimis
felix vnio z amplectē dū in eccla
bilz gaudys sacramentū. Idē
em z germē dñi z fructus ter
re. idem filius dñi z fructus ven
tris marie ē. Idē filius dauid
z dñs: de quo hodie gaudiū
eius impletū z vnde olim pro
nens aiebat. Dixit dñs dño me
o sedē. Quomō. n. nō dñs
germē dñi. Idem tū z filius
eius ut pote fructus tre subli

mis. fructus virge q̄ de radice pes
se pro cessit. Hodie igit suū hui
z hominis filiū pater clarificat
claritate qua habuit priusquā mū
dus fieret apud ipm. Hodie veri
tatē q̄ de tra orta z celū sibi rēdi
dit gla. Hodie spōsus auferē
a filys z lugendū ē eis: sic ipe p
dixit. Non. n. potemur filij spon
si lugere donec spōsus cū eis
erat. Sz venit dies ut auferat ab
eis. ut de cetero in gratia teneā
mur. Obstupuit ia petre qō dixe
rat. dñe bonū z nos hic esse.
faciamus hic tria tabernacula.
Cui. n. ingressus z amplius z
p sem tabernaculū nō manu
factū. id ē nō huius creationis. Cū
ergo ia bonū ē hic ē. Immo
vero molestū ē. graue est.
periculosū ē. flumen ē malum plu
rimū. sapiē modū qz. si tamen
uel modicū fuerit. ē vitiosa
anīa. ē lubrica via. ē cupa tene
bros. ē scala laqueis plena. ē
pugnatur assidue. ē spūs affli
gunt. sub sole. ē tū vanitas
z affluens spūs. Ieuenis g fratres
mei ieuenis in celū ascēdit cū mi
nis z ascendere cum sequā

Sermo 6tg in ascensione Domini

velut q̃busdã passibz deuocois
z fidei ostendam⁹. Crist⁹ n. cũ sine
mora sine difficultate obviã il
li nubibz rapiẽ. z nõ potuit
corpa spãlia: qõ merito mtim
nequiuerũt spẽ animales. Suũ
cũ quãtis cõnatibz corda le
uare necesse ẽ. q̃ quidẽ vt mi
serabilit̃ satis ĩ libro ꝓxime exp
rienciae legim⁹. z corrupto cor
pus aggrauat. z terrena mhabi
tacõ deprimit. ĩ tr sorte mitẽdũ
z qõ sit leuare cor aut quẽ ad
modũ illud oporteat eleuari.
z tradendũ sanc ab aplo ma
gis q̃ũ a nobis. Si ꝛesurrexi
stis cũ xpo q̃ sursũ sũt q̃rite v
z m dextra dei sedẽs: q̃ sursũ sũt
sapite ũ q̃ sup terram. ĩde si mam
festꝰ dicat. Si ꝛesurrexistis
cõ astendite: si quietis. cõ
regnate. Sequam⁹ fr̃s sequa
mur resurgẽtẽ. secũ multo lubeu
ius astendentẽ. Cruciget
vetus homo nr̃ simul cũ illo.
ut destruat corpus pcti. ut
vltr nõ seruiam⁹ pcto. mortu
ficatis nimirũ membris nr̃is
q̃ sũt sup terram. z quomõ ipe
resurrexit a mortuis ꝓgl'z

prĩs. ita z nos in nouitate vite
ambulem⁹. Ihc hoc. n. mortuus
z resurrexit. ut peccatis mor
tuus. ihc vnus am⁹. Cetu q̃ũ
vite nouitas locũ exigit tuno
rẽ. z resurrectois dignitas al
tore exigit gradũ. sequam⁹ z
astendentẽ. quere videlicet z sa
pe q̃ sursũ sũt vbi ille z. nõ que
sup terram. Queris qs sit ille
locus. audi aplm. Que sursũ
z nr̃a est ihrlm libera ẽ. q̃z mat
nr̃a. Dis scire q̃ nã ibi sũt.
Visio pacis ẽ. Lauda ihrlm dñm
lau. d. tu. spon. qm po. fi. tu. pa.
Opar q̃ exurpas omnẽ sensũ
o pax z sup pacẽ. o mensura
sup̃ mẽsuram. o certa z co agi
tata z sup effluens. Con pa
ter igñ r̃ anima r̃ piana. Surge
co astende q̃ z dextra a ma
lo z fac bonũ. inquire pacẽ z
p sequere eã. Sic nimirũ paulus
in actibz apl̃or de ymagina
tionibz z spe vite eẽ memo
rat̃ docuisse discipulos. sic ve
ritas ipa monet in euangl̃io
lũbos precingere. lucernas
accendere. z de in corpe hom̃
bz exspectãtibz dñm suũ. si

a seqũ regnũ quoniã z ierit. seqũ pa
trem.

mules mveniri. Cetiñ gemma
quedã si bñ aduertistis ascen
sio nobis ab apl̃o ꝛmendat. i
co qđ. ꝙ ꝙrẽ. ꝙ sape monuit ñ
mima ꝫ supna. Quñ fortas
se distructionem. ne ipe ꝯ̃ pro
pha ꝓteriisse omnia omnino
videbit dicens. In quiete pacẽ
ꝙ psequẽ cã. ut hoc sit pacẽ
sequẽdã querẽ ꝓ sec̃ m quisitã
qđ ꝫ sapiendã querere. quesi
ta sape q̃ sint sñ sñt nõ q̃ sint
tram. Sumus donec diuisa sñt
omia nra ꝙ multos in tim sñc
mveniñt habere. si sibi om
nino tolli ẽ vident. uel partiri
alatim ca ꝙ mẽbratim quo
dãmõ leuare uerisẽ ꝫ: ut in
supna illa ihrlm colligant
ur participando eius in id ip
sũ. ꝺ nõtiñ singuli. ꝫ ꝙ oñs pa
rẽ in ꝙant habitare fr̃s in
vnũ. non in cal' nõ diuisi in se
metipis. ꝫ nec inter se ipos.
Fiet ut tanq̃ in principalia
cordis ipius membra distinguã
ꝫ intellectus in nobis ꝫ ꝙ affect9
ꝙ hi quoꝝ sepius sibi in vitẽ
adiuersant. ut alt' sũma pe
ti: alter appetẽ in fima vidrat.

Quñs ꝺ is dolor quã ꝯ̃ quis
anime cruciatus. diñ sit dis
hitꝰ sic dilaceratꝰ. sic abripi
tur a se ipã vel ex ea saltẽ qñ
oñibꝫ ex peritis in punctu cñ cor
pis sessione conqrat. si qđ ꝫ sno
spũ animaduertẽ ꝓnacosa ꝙ
piculosa in sensibilitate negle
xit. Distrahñ hominũ curis
ꝙ longoris obice ligni remo
uentur ab in vitẽ pedes. ꝙ diñ
ad hmc cuius nutu gra manet
qs tñ ꝫ ille cruciatus. Hic sic
afflicti plangim9 miseros. q
corpaliter inter nos inter vos ꝺ
uersantes: illumanati sorte
simili. ꝫ dissimili in ventꝰ
affectu. Intelligñt parit
bona q̃ faciant: ꝫ nõ parit
diligunt intellectu. sã de ig
norantia fr̃s q̃ nã ex usitato
nobis quibꝫ nñq̃ doctus
celestis: nñq̃ diuina lectio:
nñq̃ spũalis exhortatio de
Que cũq̃ sñt ea. qcũq̃ pñs
ta. qcũq̃ nostra. qcũq̃ aliena
bona. quecũq̃ bone fame.
si qua laus. si qua ꝺctus ꝺ
ctrine. hec discretus ꝙ ingen
tus. hec animus pariter ꝙ in

ctus ⁊ ex emplis vite lucet et
ubis cor q̄ intra vos sūt p̄fectu
quor ⁊ exhortatio ⁊ dulcedo ple
nus audit vniuersos. ¶ Ostia ar
bor ut intellectū admonent mone
ant ⁊ affectū: ne sit nūs amaris
sima tradicio ⁊ diuicio molestis
sima. dū hunc quidē sursū illum
⁊ retrahūt in de deorsū. ¶ Nunq
nō uterc potes i omnibz fere religi
osis congregationibz uiros reple
tos consolatione. sup habūdantes
gaudio. iocūdos semp ⁊ hylares. ¶ feruentes spū die ac nocte
meditātes in lege di. exercitio
sūspiciētes in celū: ⁊ puras
manus in oratione leuantes. sol
licitos ob seruatores disciplī
ne. dulce ieunniū vigilie lucu
ces. labor manuū delectabil.
⁊ uniuersa denq; uniuersarū is
tius austeritas refrigeriū ui
deat. ¶ Nouit sanc̄ inuenire z ho
mines pusillanimes ⁊ remissos
deficientes sub onere. uirga
⁊ calcaribz indigentes. quos
remissa ieunia. pusillanimis
tristicia z. quos luxus ⁊ ra
ra epūma. animalis cogitatio.
repida disputatio. quos obedien
cia sine deuotione. sermo sine
ac circūspectione. oratio sine cord
itentione. lectio sine edificatio
one: ⁊s dēmq; ut videam⁹ vir
gelēne metus in hiber. vir pu
dor cohibet: vir frenat rabo.
vir disciplina cohercet. ¶ Nouit
hoc vita in fr̄eno penitus app̄
quare videt. dū intellectu affe
ctu. ⁊ affectu intellectu re
pugnāte: ut̄ hinc unde ma
nū ad opa forinsecū. q̄ cibo forinsecū
minime sustentāt. ¶ Sonat plane
tribulatio is. ⁊ nō consolatio.
¶ Ergo quam⁹ ob secreto quocūq; el
modi sinum⁹. ⁊ sanctam⁹ animas
spūm recolligam⁹ ab ingēs pu
riosa trepiditate. ⁊ si nō q̄ p̄ui
losa ⁊. ⁊ deo solet ut interdū mi
serabiliter plangum⁹ ⁊ vomitū
p vocare. certe ista molestissima
plene miserie ⁊ doloris: ⁊ infer
no plane prima. ubi nec mortis
ure tenet̄ur. ¶ Si q̄rim⁹ q̄ sit
sui sūt ⁊ sape ⁊ p̄labare mihi
studeam⁹. ¶ forte cū potent in
tellectu ⁊ affectu nō in cōue
nie aptari. nō ⁊ quere que

surſũ ſũt · ꝛ ſapere ad monendũ.
ut m principalibꝫ quẽadmodũ ſuꝑ
dictũ ꝫ membris ſuis corda nr̃a
manibꝫ quibꝫdã pꝛouocatus ·ꝛ
er ernaꝫ ſpiritalis leuare ſtu
deamꝰ ad dñm · Omꝰ nr̃ fallor
q̃ ſurſũ ſũt q̃rum⁹ intellectu ſi
dera nudiora rationis · ⁊ nõ for ſitã
eque ſapiũ⁹ omnes q̃ ſũt ſur
ſum tãq̃ũ meſtam hꝰ qui tũc
ſunt ſuꝑ tꝛam violento quodã
ꝑpendiculo affectionis · Dñe · u · ea
q̃ paulo ante oſtendim⁹ am
mos diuerſitas ? tanta diſpa
ritas ſtudioꝝ ? uſuacionũ diſ
ſimilitudo ? Vnde ſpiritalis
gr̃ã i opio tanta quibꝫdã ? cũ
alijs copia tãta ex uberet ? ꝑ
fecto ñ auaꝝ ñ m opꝰ ⁊ gr̃ã diſ
tribuitur · ⁊ u uacua uaſa de ſuũ
— ſtare oleũ neceſſe ⁊ · Vnde
q̃ ſe ſe in gerit amor mũdi cũ
ſolacionibꝫ ꝑmo de ſo lacio
nibꝫ ſuis ob ſeruat ad nos ꝑ
feneſtras uitrũ ? mẽte ocu
pat · ⁊ nõ ex q̃ dixit · Venit
ſolari aiã mea : memor fui
dñi ⁊ delectatus ſũ · Pꝛe occupa
tũ nempe delicijs ſcẽ ꝛ ibꝫ
animũ delectatio ſcã declinat ·
ñ miſceri potuit vã vanis · etiã
caducis · ſpiritalia carnalibꝫ ·
ſũma ymis · ut pariter ſapias
q̃ ſurſum ſũt · ⁊ que ſuꝑ tꝛam ·
Felices nimiꝝ viri illi ꝑ q̃s dñs
ea legit aſcenſio ꝑſignata : enoch rapt⁹ · ⁊
miſſatus helyas · Felices plane
qui ſoli ſã deo viuũt · ſoli vacant
intelligendo · diligendo · fruen
do · Felix · u · corpa q̃ corrũpãt ani
las aggrauãt animas · ſ · tire aut
na ĩhabitando ſenſus cor tãq̃
multa cogitantes deprimit : q̃ ni
deo ambulaſſe noſcunt · Factũ
ꝫ impedimẽtũ omne de medio ·
oꝛatio vniuerſa ſublata · ma
teries nulla relicta ꝫ q̃ cor af
fectũ aggrauet · vel deprimat in
tellectũ · ſã ⁊ pꝛoꝛ ob hoc raptũ
ſcriptura memoꝛat · ne forte
vitiet ſapiam malicia ⁊ in
tellectꝰ eꝰ vel aliã vim decipiat
leat aut mutari · Flobis autẽ
vñ in hꝰ tenebris veritas ·
vñ caritas · ĩ hoc ſeculo nequã ·
in hoc mũdo qui poſitus ꝫ in
maligno · Putas erit qui in
tellectũ illuminet · q̃ inflãmet
affectũ · Erit vtiq; ſi uoluerit ad
xpm : ut velamẽ de cordibꝫ

auferat. Hic est enim de quo scriptum est habitaturus in regione umbre mortis: lux orta est eis. Quidem populus ignorantie tpa descripsit deum: angustiauit hominibz vt omnis quisq; ageret penitentiam: secundum quod paulus athenienses docuit. Memento q̄ cum deo vbique et sapientia incarnata: cuius vnicq; opus erat toto illo tpe q̄ videri interis et inter homines uersari dignatus est. In effabilis illa virtus. illa gloria. illa maiestas. illuminare oculos cordis. et suadere fidem hominibz predicatione patrie et ostensione signorum. Denicq; spūs dñi erat super me eūgelizare pauperibz misit me. Et aplis loquebatur. Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis vt non vos deprehendat. Sermo autem passionem. et post resurrectionem in multis argumentis probes quadra. appa. e. et lo. de reg. dei. et secundum eos ut scripturas celebraret legisse apparuisse: in celum potius transformabat quam resurgebat affirmans. Nunquam adspicere posset animales. Imo nec ipsam quidem metam lucem portant alicuius sustinere: sed liberi illius oportuit obumbrari solem in nube. Lumen in testa. melius in terra: terreum in latina. Spūs autem sanctus et dominus: sed non vnquam sine obumbratione quouerat in tim. inter gentes. Unde et vbique legitur obumbrasse. Nec vehementiori recubitata splendore ad candidissimam illam lucem purissimumq; fulgorem diuinitatis. et illius aquile posset aciem hebetari. Nunc tamen vel nubes ipsa leuis ei ponit obstaculum. sic et quoq; visus et salutem et discipulorum animos q̄ si ad fidem in tellurem sine alia mutatione affectus portant pro moueri. et assurgere ad hec ad spiritualia p̄ualebat: nisi nec carnis pro vocaut affectum. ut amore quo dā humano. quanti mura: mura loquentium hominum adhereret amore vnquam carnali adhuc. sed tamen valido: ut retis omnibz p̄ualeret. Limus hic erat ille noysi serpens: qui serpentes magos egypti omnes patrie deuorat. Denicq; erat nos inquit reliquus ostia: et sepulcra dei ati siquidem oculi q̄ videbant

dñm maiestatis ī carne ꝑsen
tē. auctorē vitæ cernerētis nul
lo modo dubitaretis. ut humiliz chorus
cantē. infirmas curātē. mar
a calcantē. mortuos suscitātē.
demonijs impatē. ⁊ potestatē
simulē hūilz ꝺ feruentē. mitē
⁊ hūilem cordē. benignū affa
bilem. nullo die vlcerib⁹ afflu
entē. agnū ꝺi ꝓcūm ī habentē
⁊ omniū pēa portantē. audē
aures q̄ verba vitæ ab ipius
ī carnati verbi ore papē mere
bant. quibz cuncta rabat vni
gen⁹ q̄z ī sinu patris. ⁊ mo
nebat quecūqz audissz a pat
re fluenta doctrine celestis ab
ip⁹ veritatis puritiō fonte
haurirent. vnūsis postmodū
gentibz ꝓpīanda ꝑmo cruciā
da ꝓtarent. Nō mix frēs si mu
plebat ecclesia cor. cor. nī ab eis
lesę pūnitare mereñ. ⁊ adderet
quō ego vado vos ī patriā
venire nō. Nō ꝺubitarent vi
cera turbarē affect⁹. hesita
ret animꝰ hereret vultus. pau
ret audītus. nec omnino ꝺiscer
nois sermo eius cōmunit⁹ possz
admitti. ut relinquerent eos
ꝓ q̄ omnia reliquissent. Sed in
ut maneret ī carne. sunt tūl
ferret. ad spm̄ tot⁹ ab eo in illā
carnē. discipulox fuerat col
lectus affect⁹. ut ꝺicē cēt al
qñ. ⁊ si cognouimꝰ xp̄m secun
carnē. iā nūc iā nō nouimꝰ.
Dñe ⁊ benignissim⁹ ille magis
ter. blandis refouens ꝺiscē cos
noibz ait. Nonne ꝓcem meā
⁊ alia pacitiuꝝ ꝺabit vobis
spm̄ veritatis q̄ vobiscū ma
neat ī etnū. Et itē. Ego veritā
tē ꝺico. vobis expedit vobis
ut ego vadā. si enī ab isto
pacitor nō veniet. Quanꝺ
ministeriū frēs mei. Nō n. fabi
vult. ñ ego ab isto pacitor nō
veniet. Ita ne īvisā pacitoꝝ p̄
sentia ꝑ. aut ꝺubitatiōi ꝺomi
nice carnis spē sanis hęrebat
q̄ sīc angelo pce nūciante cog
nouimꝰ. nec ꝺeprimi q̄dē ī eo sup
veniente potuit. Nōz g̃ nisi
ego ab isto pacitor nō veniet.
si carnis pce sentia mīs sub
trahat aspectibz. spālis gręe
plenitudinē occupare mens
nō ad mittit. nō recipit ani
mꝰ. nō recipit affect⁹. Nō vol

vicē fīs. Ha hec ita sūt ꝓmo q̄ ita
sūt. audeat q̄s fantasmas q̄ubz
dā illecebrus sēductꝰ sectans leno
cinia carnis siue carnis vnqz
petratrias gentē in petratus.
allicere pectis. in quā demqz
bonū ilon ꝛ vllum parit̄ ex spē
tare pacīā. audeat in q̄ū q̄
hunc sterquilinio semp ihereꝛ
qu carnē fouet. carnē semi
nat. carnē sapit. illā michi lomi
solacionē supne visitacois.
torrentē voluptatis illū. illam
spare grām spē vehemencis.
q̄ū ꝙ veritas ipa testat. nec cū
ipa q̄dē vbi carnē pape vllatenꝰ
apli potuerūt. Et erat omnino
si q̄s celestē illā dulcedinē hunc
cineri. diuinū illud balsamū
hunc venenō. carissimata illa
spūc misteri posse hui⁹moi illece
bris arbitrat. Falleris thoma
sēc. falleris si videre dñm spas
ab aplox collegio sepat. Non
amat veritas angilos. nō ci
dueri sorta placent. in medio
stat disciplina omnium. omnium
vita omnibz studijs delectat.
Oblz quo miser duticula captas
solacionēs ꝑpe voluntatis. tā

to labore querit̄as. tanto rubore
mendicitas. Et q̄d facio miſs. hic
ancillā ꝛ filiū ei⁹. nō cū erit he
res filius ancille cū filio libere.
Nulla ut dictū ꝛ cōuicio verita
ti ꝛ vanitati. luto ꝛ tenebris. spū
ꝛ carni. igni ꝛ trepidinati. Hz dū
illa morat in q̄es. siue aliqua
solacione cē non possim. immo
vo si morā fecerit ex spectā eā. q̄
veniet ꝛ nō tardabit. ipli decē
dies mihi ex spectacione sede
runt. q̄ secū antes vnanimiter
in oracione cū mulieribz ꝛ maria
matre ihū. Et tu igit̄ orare disti
disce quere. pete. pulsare. donec
venias. donec accipias. donec
aperiat tibi. Sufficit tibi gr̄a mea
tua. fidelis ꝛ nō te patiet̄ tempꝰ
tari sup̄ q̄ posſis. sed fide in pa
q̄d si fideliter ex spectaueris. nec
die dominū exspectabit. Qui veni
et certe in iudicio obz dulcedinis
de solata anima ꝛ grauet̄. ut re
linq̄t ꝛ nō ad insipientia ꝛ solaci
ri remeans. in ipius memoria
delecteris. inebriaꝰ ab vbertate
domus ꝛ voluptatis eius. tor
rente potatus. Sic nunq̄ helyꝰ
seus quōdā q̄asse legit̄. cum

dulcissimū illō solaciū · helye pre
sentiā sibi plangeret sub ꝯfessi
one · Et audiens dilectus quid
quaereret · quō ve respondū sit pos
tulanti · Oro inquit deū: ut fiat
spūs tuus duplex in me · simul du
plicari ei spīm oportebat: ut ma
gistri absentis absentiā gr̄ā
duplicata suppleret · Ihū · helyas
ad eū · Si videris me quū tol
lar a te · fiet quō petisti · Duplica
tur · n · spīm visio abeuntis · ut
intellectiu spāli spālis imagineꝝ
affectu: cū ipa vnigz cum pdilli
mō inhereret carne raptus in
celum · quō euidenter in apīis im
pleꝝ impletū · Vbi enī videntis
ex illis linus illic ihc tā manifē
te elevatus est · et ferebat in celū ·
ut nemo cor oculis haberet iter
rogare q̄ vadis · ipa ia ut ita
dixerim oculta cōdecti sūt · suppli
ces in celū leuare oculos · pmus
audere manū: promissa sibi do
na carismatū postulātes · do
nec fieret repente de celo sonus
ad venientis spūs vehementis ·
ad venientis vnigz ignis quē
dūs ihc nutrebat in tram volēs
vehemēt accēdi · Sonat sūdē
cos · ipius spīm accepisse · cū vide
bant in sufflantē eis · et dicit · ac
cipite spīm sanctū · Et spūs plane hōi
et intelligentie ignorantia quo ma
gis illuminaret · ratio · quīn īflā
maret affectio dū duplicatā vnigz
spūs opus fiunt · Os enī dūi patris
disciplinā et sapiām fuit docu
erat · et intellectu ad implendum
corda cor · ad venientis vnigz
postmodū ignis dīuus · et īvehe
mens iā receptacula mūda · īfu
dit vberes dona carismatū · et
in spīalem omīo mutauit amo
rē: ut attenta in eis caritas for
tius ut magis · iam nō nō so res
surrexe ipa eadem ora ppetuetū in
deos clamare dignarent · Siqui
nos grē pure exiguitatis mo
dulo ppetuos · et manere per
omnia nos mentēs · et a delecta
mentibz miseris et cadūcis · solla
mentibz euacuare studeamus · di
lectissimi cordā nra: mariter
in statute huic die festo · et feruen
tius et fiducialius vnanimiter
pseueremus in oratione · ut sua
nos visitatione: sua solatione
et confirmatione dignet spūs ille
benignus · spūs dulcis · spūs fortis ·
in firma roborans · aspa planās
corda purificans: q̄ cū patre et
filio nō ipm sit nō is ipe est · ut tres
vnū · et vnū esse tres verissime

prorsus ⁊ fidelissime catholica ec
clesia fatear. ⁊ a patre ad optata
a filio de sponsata. a spiritu sco
firmata: quibz ut vna sub
stancia. sit eadem michi omnium
gsa in scula seculor. ihesu.

a uplius multis audire. Quam
gaudiū dñi fortitudo nra. Colle
remur igitur angelis dei cū gau
deamus deo. Cum gratiarū actio
ne presens collemptas cele
bretur: qsa quanto nobis do
mestica tanto amplius debz esse
deuota. ⁊

Nesciuz quid pertineant hec hic adiuncta.

tulz. Si nō fecit ille qđ sponsū
si nō tamē sponsus amauit. si
nō ⁊ zelatus ⁊ tamē sponsū no
li acquiescere sponsā te arbitra
ri. Itaq; tres mei si phabūdā
tem refectionē magni patris
familias dñi ēe pbamur si te
plū dei p sātificationē si ciuitas
sācti regis pl̄ocialis vite. Omni
monē si sponsa īmortalis spō
si p dilectionē puto nō ē iā qđ
timere verear nrām ēe collēp
tatē. Vet miremini qđ nup
rus agitur hec celebritas: sic dē
agit in celis. Nempe si vt veri
tas ait ⁊ nō potest nō ēe verū
sup uno peccatore penitētiā a
gente gaudiū ē in celo ⁊ angel'
dei nō ē dubiū quin sit eas hodie
gaudiū multiplex sup tā multo
rū penitentia peccatoz. Ad hec

In festo sancto penthecostes

Celebra-
mus
dilectissimi
hodie
spiritus sancti
solem-
nitatem
tota tum
iocunditate celebritatem. dignam
omni devocione. Dulcissimum est
quidem in deo spiritus sanctus est benig-
nitas dei. immo ipse deus. Pro-
inde si celebramus sanctorum solemp-
nia. quanto magis eius a quo
habuerunt ut sancti essent. quia
quod fuere sancti. Si veneramur
sanctificatos. quanto magis ipsum
sanctificatorem oportet honorari.
Hodie itaque festivitas est spiritus sancti.
quia visibiliter apparuit in vi-
sibilis sicut et filius in se est in-
visibilis ... in visibilis. ipso dig-
natus exibere se visibilem in
carne. Hodie spiritus sanctus revelat
nobis aliquid de se ipso. sicut ante de
patre et filio aliquid novimus. Nam
perfecta trinitatis cognicio vita
eterna est. Nunc autem ex parte cog-
noscimus. reliqua credimus que
minime sufficimus comprehende-

Et de patre quidem novimus cre-
acionem. clamantibus creaturis
ipse fecit nos et non ipsi nos. Invi-
sibilia enim a creatura mundi
per ea que facta sunt intellecta con-
spiciuntur. Et vero eternitatem et
immutabilitatem eius audien-
tes ... est ... lucem ha-
bitat inaccessibilem. De filio eti-
am quidam aliquid novimus. scilicet
divinam incarnacionem. Filium
generacionem eius quis enarrabit.
Quis comprehendat equalem ge-
nitum de genitore. Item et de
spiritu sancto. si non processionem e
patre filioque processit. illa
enim mirabilis facta est scientia ex
me confortata est et non potero
ad eam. novimus tamen aliquid vi-
delicet inspiracionem. Quomodo e-
nim vim precedit. et quo. Proces-
sio a patre et filio posuit tenebras
latibulum suum. Sed processio ad ho-
mines hodie cepit innotesce-
re. et est fidelibus iam manifesta.
Et prius equidem qui sic opera-
batur signis visibilibus. invisi-
bilis spiritus suum declarabit adven-
tum. nunc eius signa quo spiritualia
sunt eo magis certa eo
magis digna videntur spiritui

scilicet

scō. Venit tūc sup̄ discipulos
in linguis igneis. ut ubi
cunq; loquerent. vel legerent ignea
ā. lingue ignee p̄dicarent.
Sicut dñs ascendit. ita nunc
nob illa manifestatio fuit
Quicunq; enī virtus immu
festatōis sp̄s nō utilitatē. Vi
dī enī illis necessaria lingue
pcutio. Nec ī ascensione fu
it in eis aliq̄ visibilis manifi
festatio. sed nō eos ignis
Hec vsq; hodie fit in nobis.
Venit si videre ignis est. no
bis illa manifestatio potius
q̄ nobis facta est. Manifesti
enī fuit indicatos esse ubique
gentiū. que de tanta pusilla
minutaq; gēs nō tantum de
uenire. sed auctā. sicut est nō
fugere. nō est abscondere. nec
mutū mittere. sed tanquam
do p̄dicant. q̄ velut scintil
lā tenuibus. Quibus mira
tionē illā vertere crudelissima
nuncie vehunt principes. et
pōtifices. prius q̄ndē. nunc
autē verba retinendo. post
modū inter principū verba
fortitudo. Erant nūc scriptu
ra. gaudentes a aspectu
silij. q̄m virtutē habuit sp̄s
nomine ipi. Numeri pau
cique sine pmis ad ducentum
vel septuaginta solū relinquerat su
perstites. Quis dubitet ad
uenisse spūm vehementē. qui
mentes illas inuisibili illustra
ret potentia. In hac nostra
modo q̄ spūs opatur
in nobis. testimoniū phibet
in nobis vere. Quia ergo mā
batū accepimus ut veritatē
a mendo. sanctum q̄ bonū et
vtile q̄ verum. Vim utroque
sp̄s habuit. et infirmitatem
nr̄am. Nam diuisiones gra
rū sunt. Non vult vnus. pter
q̄ nō veritatē a mendo. et
opatur in nobis. p̄fectionē
supplicationē. remissionē. in
terū. cum retinendi ad veniam
tenera ē. q̄m sīt dubio sp̄s
peratur. Si nr̄s vel ipse
tenera vocet. et affirmat
auctoritas. Quis. n. ai ad
ignē venerit. algens et fue
rit calefactus. dubitabit ab
igne ei fuisse calorē. q̄ hi
bere nō potuit. sīn illo. Sic
q̄ qui prius inquietate fir

gibus erat. si postmodū penite
ac feruore. quē cū accenderit.
aliū sibi spm̄ qm̄ suū argu
it. et diuidat. nō dubitet
aduenisse. Habes hec in euā
gelio. dū cā loqueret de spū
quē accepturi erant credē
tes in eū ille nōdū erat. arguet mū
dū de pcō. Quid prodest
penitere de culpa. et supplicā
re p vema. Necesse est vt
ꝫ spūs optetur dulcedine cōpā
spa replens aiam. p qm̄ fidu
cialiter postulet. nichil hesitās
Dis ne ostendā tibi. et hoc o
pus ee spūs scī. Utique dū ab
est ille. tale aliqd in tuo spū
non inuenies. Deniq ipe est
qui postulat. p scīs gemitibꝫ
inenarrabilibus. et ipem in
corde nō. Quid aut in pa
tris. Sicut in nobis inter
pellat. p nobis. ita in patre de
licta donat. cū ipō patre ad
uocatus nr̄. ad pcem in cor
dibus. dns nr̄ in corde pūs
Itaq quot postulamꝰ ipem
pe donat. qm̄ donat vt po
tulemꝰ. et sicut nos erigit
pia quadā fiducia. ita deꝰ

mdmat ad nos pia ma ꝫ mi
sericordia sua. Decꝫ vt omni
no scias. qā remissione spūs opa
t. audi qd aliqn audierūt a
pli. Accipite spm̄ scm̄ quoꝝ
remiseritis pcā remittūtur eis
et de malo qui de dextrā do
sit. Nostro ad faciendū bonū.
qm̄ in nobis bonꝰ operatur spūs.
Profecto monet. monet et vo
cet. Monet memoriā. ratione
docet. voluntate. Iuxta tribus
eni tota dsistit aia nra. Me
morie suggerit bona i cogita
tionibꝫ sanctis. atꝫ ita igna
uiā nrām torporeꝫ repell.
Propterea quotiens ipius
motū. suggestionē bonā in cor
de tuo senseris da honorē deo
uno. et age reuerentiā spū
scō cuius vox sonat in auribꝰ
tuis. Ipe naīqꝫ e qui loqtur
iustitiam. Et in euāgelio ipa
les. qa ipe suggeret vobis oīa
quecūqꝫ dixero vobis. Et ar
guet eos de peccato. Ille vos de
cebit omnia. dixerā. ipe qa
docet. cōcem. Multa siquidem
monē vt bn̄ faciant. sz animi
me sciunt. qd agendū sit. nisi

assit venno ḡtūi ſp̄s. ⁊ qm̄ in
ſpirat cogitacionem: docent
in opus pferre. ne vacui ſit in
nobis ḡtūi dei. Ez ep̄. Sacem
bonū ⁊ nō facaem pecatū est
illi. ꝑ Sorrem ū ſolū moneri
⁊ docer. verū ⁊ moneri. ⁊ assi
ri. nō bonū necesse ē ab eo va
ip̄ ſpū qū habundat i firmita
tem unūm. ⁊ p̄ q̄ē in cordibus
nr̄is diffundit caritas. q̄ ē
bona voluntas. Itaq; cū sic ad
uenerit ſp̄s totum possederit
nr̄m. ſuggerendo. instruen
do. efficiendo. loquens semp
in cogitacionib; nr̄is ⁊ affec
tib; ⁊ nos ip̄ loquit in nobis
vīs deus nr̄ō ne illuminās
voluntate inflāmās. nō ē unde
ē ip̄ totū venū impleuerit
diſpitate linḡue tamē ignis
flāmā i lyḡs ē linḡus ſupius est
virtū nr̄m desistere totū. sit
nō diſputate linḡue ꝓpter mul
tiplices cogitaciones. Ez eay
multiplicius. ⁊ in uno lumi
ne veritatis. ⁊ in uno feruore
caritatis. tamē ignis sit. aut
certe donū adimpletio. sumi
potius refuctur q̄m mensurā
bonū ⁊ oferta. ⁊ coagitata ⁊
⁊ sup effluente dabit in sinu
nr̄os. Ez q̄ hec erāt. Postea
to cū impleti fuerint dies pẽ
tecost. felices vos q̄ nō mino
tis q̄ quinquagesimā requiet.
iubileum annū. frēs nr̄os lo
quor. quib; nō vult ip̄s. ut
requiescant ⁊ habeāb; suis.
Et cū hec q̄dā nr̄ hec requi
ro

[redacted]

Duo nāq; tempa celeb
ro frēs. q̄ quasi ḡsi
me unū. alter quin
gesime. illud nr̄ passionē. istud
p̄ resurrectionē. Illud i p̄mi
tione cordis ⁊ hūcentis p̄mi
stū i vocatione ſp̄s. ⁊ solem
nitate. Prius quidē tēpus
p̄a ē vita p̄sens. posterius q̄
quietē futur significat. q̄ est
p̄ mortē. Cum nāq; venerit
illa q̄ quinḡesime finis i nobis
o. s. ⁊ resurrectione. ꝑpletis
diebus pentecost. aderit ple
nitudo ſp̄s ⁊ tota repleti vo
nr̄i. Plena siquidē erit ois
terra maiestate eius. q̄ i ſolis
nā. ſz ⁊ ip̄m corp̄ ſpūale re
surget. si tamē inuenā apli na

mā dñi nr̄i ihū ē nūlle fuer
seminatū. De quarto mod
quo spūs scūs operat in nobis
Quint dexpō duo sunt
unū nobis ī cognitum
scilicet generatio unā
ma de qua scriptū est generā
tionē eius quis enarrabit. alterū
cognitū. scilicet opa diuina
tionū eiā. de spū scō. Illud eni
sensibus nr̄is ⁊ occultū. scilicet q
modo pcedit spūs de patre ⁊ filio
cū sit equalis ⁊ coeternus eidē pri
⁊ filio. aliud ō upō docente ma
nifestū. videlicet quibus modis
operetur spūs scūs in nob. Du
bia q̄dē est operatio spūs sancti
Operatur enī in nobis aliud
ppter nos. aliud ppter proxi
mos. propter nos uidelicet ppter
utilitatē nr̄am operatur in no
bis primo ꝺ primā ꝺ sūm
do ꝺ pcā. secūdo ꝺ uocatōnē.
ungendo ⁊ sanando uulnē
rerū secundū intellectū. tū
qđ pane ꝺficerent nos ⁊
roborat. quarto hec ipā mul
tiplicat nos augendo. ⁊ nūc
rem nr̄am uendendo. quasi ui
no melioret. Cetera operatiō

tia ꝺ est sapientia secundū
hūi. ⁊ ihūm nr̄m dicuntur nobis
ad utilitatē nr̄am. Unde apls
ī ꝺ distributione donor loq
retur. ⁊ aut simplicat. alij dat
p spm sapientiā. alij scientia
ꝺ addidit dicens. sermo sapi
entie. sermo scientie. ut scī
ret spūalia ⁊ dona gr̄ā
lium ⁊ unū. scilicet ut alij ꝺ
fitent. In quibus ꝺ uerbis
uenit ⁊ triplex petitio. ne ul
lā que dicuntur ppter nos ꝺ
nihilo. primus. ne ullā que
ppter primos. respiciamus nobis
Si enim ⁊ pro utilitate nr̄a
accipimus. retinemus tamē ꝺ
nitatē ī habemus ⁊ dicit nobis.
Sapientiam autem loquimur
sed non mundi. sed sapientiam
dei. Rursus si ea que pro
utilitate tantū nr̄a offeri
tur nob. dicimus ppter nos.
id est ut de donis dei. velimus
ī nr̄o esse hoibus. nō deo mod
culto cordis placere. humilita
te pdimur ⁊ uacemus illa uoce
in ecclesiā. Quid habes qđ
no accepisti. Sic utroq; mo
do prohibemus. hinc humilita
tem. illinc superbiā ꝺbemus

Non videtur
sapere stylum
Bernardi
nec inter ejus
sermones
hic reperitur
in aliis exemplaribus

tem potest salus fieri. Vere ergo profectus nō ibi est. Nō est vt illis donis saluti⁹ ꝓfectione ꝑueniamus implere ꝑnū. Deinde si ꝑ ea quæ in nobis sancti spūs septē dona operantur. Hoc est timorem pietatem. scientiam. fortitudinem. consilium. intellectum. sapientiam. Ista sane obtinebimus illo spē sc̄i donū. ꝙ vocatur discretio spirituū. si ea quæ nobis tanta ostendunt. nobis reseruemus. ea quæ nō nisi ꝓpter vtilitatē conferunt nob. hanc minime habuimus. De septē donis spūs. s.

Multō minus hæc sequentia sapiunt stylum Bernardi.

Primum ē donus spūs. s. timor dñi. Et hoc habet omnis. Omnē odit iniquitatē. iniquitatem illum ꝓfiteri. Iniquitatē odio habuit. et abhominatus est. legem dñi tuā vidit. Et omnis qui iniquitatis odio habuit. timorē habuit. Timor dñi odit malū. Et iterū. Time dñm et recede a malo. Et de iob dicitur. Vir timens deū. et recedens a malo. Hinc hæc tria gradus primus. qui totus religionis cultus in timore dñi est. nullū bonū inchoare. nec implere potest.

Sicut enim sequentes vestigium cuiusq; causa et mater est omnium delictorum. sic timor dñi radix est. et custos omnium bonorum. Vñ scriptū est. Sicut in timore dñi tenueris te instanter. ita velocius subintrabit gaudium tuum. Omne namq; principium difficile videtur. Vnde salomō ait. In timore dñi esto tota die. Hoc est in his quæ tibi sperenda nouissima. et presto hora tua ne absentes. Hinc et ipse dicit. Cū metu et tremore vestram salutē operamini. Et ipse plurimi sunt timores. et reuerentiæ sunt timori. et religioni. nec omnino potest alterum sine altero. Vnde tenendus vir religiosus ne timeris deum. Symeon est vir iste iustus et timoratus. Iste in diuina lege scriptum est. Dominum deum tuum timebis. illi soli seruies. Ipse adhęrebis. Vnde salomō ait. Deum time et mandata eius obserua. Hinc taliter habere debemus. qualiter se asserunt habuisse ꝙ beatissimus

dicens. Semp timentes sup
me fluctus timui deū. Per
hūc timorē dei uniuersa una
la deserimus mundo abrenūcia
mus nos ipos sicut dns n
t. abnegamus. Sicis vult
p me venire abneget semet
ipm. Iste ergo diuin timor
eū ipsum pfecte imbuit. pau
ptati subiecit. animals diuit
ia. primo in ordine ciuitū.
sanat paupes inserie bonita
tis. Cuā dns in certe
fundamento virtutū ponēs
ait. bī pauperes spū. quia ip
sor est regnū celor. Secundū
istū est spiritus pietatis. illi
secunde que in euangelio pro
mitur beatitudinū. simul. de
qua dns sit ait. beati mites
quoniā ipsi possidebūt terrā
De talibus dns in ysaia dicit
Spūs dni sup me. ad annūcia
dū mansuetis misit me.
Moyses quoq mitissim erat
sup hoīes oēs. qui morabā
tur in terra. De talibus iob
dicit. Dns ponit humiles
in sublimi [illegible] mereu
tes [illegible] erigit sos
pitate. Hinc salomō ait.

Ubi fuerit humilitas ibi
le spū suscipiet gra. Unde ille
de dns dicit. Humiles spū sal
uabis. Et contra de superbis
dicitur. Dns superbis resistit.
Ante ruinā exaltabit cor.
Superbia de supis ad ima p
apitat. humilitas de imis ad
summa eleuat. Multis enī in
celo superbiens ad terrena cor
ruit. Homo in terra se humi
lians. ad celos ascendit. Tan
to ē resp debet esse humilior
quanto est sublimior. Unde
scriptū ē. Quanto magnus
es humilia te in omnibus. et
coram deo inuenies gratiā.
Hinc ipe dns ait ad discipu
los. Si voluerit in ter po
primus esse erit ist seruus. Ite.
Cum feceritis oīa que ptepta
sūt vobis. dicite serui inutiles
sumus. Ite ipe dicit. Discite
te a me qr mitis sū et humil cor
de. Sine hac humilitate ce
tute. reliquе vtutes prodesse n
possūt. Unde beatus gregorius ait. Que vtutes sine
humilitate congregat. est qua
si qui muentū pulueri ppi
tat. Sicut enī puluis ventu

antiquissimus

valuit statu dispgit sic omne
bonū sine humilitate in animo
vento glorie rupit. Multo enī
melius est peccatorem esse hu
milem. quam iustū superbum
tē. Quod a deo euidenter
ostenditur. vbi pupillum a phā
risęus in exemplū inducun
tur. sicut quidam sapiens
ait. Melius ē in malis factis
humilis confessio. qz in bonis su
perbi gloria. Tercium donū est
spūs sciencie: de quo salomō
Qui addit sciencią. addit
et dolorem. Vera namqz scię
tia est scire nos mortales et
caducos et fragiles esse. In
hoc scribo. in hoc exhistulo. in
hac pegrinacione. in hac val
le lacrimaz. in hoc loco mise
riaz dolendū et lugendū esse.
Dū vidit in tercia beatitudi
ne. huic tercio dono congruē
ti. Beati qui lugent. quoni
am ipsi consolabuntur. Item
De vobis qui ridetis nūc. qz
lugebitis et flebitis. Hinc sa
lamō ait. Risus dolore mis
cebitur. et extrema gaudii luctus
occupat. Quarta qđ est
spūs fortitudinis. quātre in
cubitu bestiarum simul qui
dicatur. Beati qui esuriūt et
sitiunt iusticiā. quōm ipsi satu
rabunt. Qui enī iusticiā esu
rit et sitit. contra quelibet
aduersi fortis. insurgentibus
et impetrinus existit. Unde
salomō ait. Iustus quasi leo
confidens. absq terrore erit
Item. Non contristabit iustū
quicqd ei acciderit. Hoc spū
citus pūm omīs. de quibus
loquit ipse. Cū luuibus et
verberi expti et cet. Item. Qs
nos separabit a caritate
Iste spūs omnē ecclīam sustī
net et regit. utrq nos hus
hostiles insidias instruit et
munit. Unde sponsus in spi
se pmo ait. Pulchra es a
mica mea suauis et decora
sicut ierlm. terribil ut castro
acies ordinata. Quintū do
nū est spūs consilij. qui alios
facit compati et misereri. illi
competens. de quo dicit spūs
te bītudinū. Beati misericor
des. quōm ipsi miam consequē
tur. Hinc [illegible] salomon
ait. Qui prius [illegible] est
ad misām provocetur. Hinc

principalit̃ t̃ſuriã exercemus.
ul' quando ſer eius ſ̃m eiuſ
dã lectũ opa implemus.
ul' ip̃ delinquentes corrige
re. t ad bonũ reducere ſtudẽ
mus. ul' ip̃ iniurias nobis
illatas. facile indulgemus.
Iſte ſecũd9 modo clemẽcie. ſi
ue congilij ſp̃t. deũ ferre ſe
metipm ermanire. ſonum
ſeru recipe. ſcilicet vt ſic
poſſet oĩe errantẽ corrigere
t ad ip̃m oĩle reducere. Un
de ap̃ls. ait. Semetipm de
uit ꝓcis nr̃is. vt nos eripe
ret de p̃ſenti ſclo nequã.
Iuxta d̃ſilendi modo ſic o
portet iſiſtẽ. vt in ũgitur a
poſtolo monẽte. Inſtã opor
tune importune. arguẽ ob
ſecra. Eſt t alius d̃ſilẽdi
modꝰ. ſcilicet diſtrectionis vi
tus. qua verꝫ ꝑfectis
ul' ſimulatis ẽtibus diſ
cernim9. qua ecã ip̃m ſa
than ꝑtriſis auctorẽ diuo
cam9. Ipẽ q̃ Iacobus vt
ap̃ls tũ figurat ſe in ang
lis lucis. t iuxta bti ep̃a
li dictũ. ministros ſuos
ſubernat velut ministros
iuſticie. noctẽ affrentes ꝑ die
in terrã ꝑ ſalute. Iſta quidẽ
btus ceteris btorũ magiſ
tr diuũ. oĩs alius ꝓfide
tempnit. ac ſupue ſ̃uberma
t nec eas ul' citrã exaltentur
licẽt. impaliter t diſcrete d
ſeruat. Unde boetius. Virtu
tes meũ tenent. ſi vero vlt̃
ul' infra quã oportuerit fiat
a btute diſcedit. Certa q̃
cia z ſp̃s intelligencie. illi ſer
te btitudinẽ ꝛgenus. beati
mũdo corde. q̃m ip̃i deũ vi
debũt. Iſti enim mentis mun
ditus diligent purificentus
fuerint. iuſticia ac diuina liq
de intelligere nequit. Iam
ſcriptũ eſt. Ip̃t ſanctus di
ſcipline effugiet fictũ. t au
feret ſe a cogitacionibz. que ſũt
ſine intellectu. Unde ſalomõ
Abhominacio diuã cogitacio
nes male. puerſe cogitacio
nes ſeparat a deo. Si ergo
vult ſincere ac lucide intellec
tũ habere. ꝓpter cogitacionũ
fantaſias ac nebulas ſtu
deat effugere. omni dili
gencia t cautela cor ſeruare. Unde ſalomõ. Omni

custodia serua eos tuū. qui ex
ipō vita p̄cedit. Septimū
donū ꝫ sp̄s sapiencie scilicet
quidam interius sapor ac
suauissimus gustus. Unde
p̄salmista. Gustate ꝫ vide
te quā suauis est dūs. Et
iterum. Gustate ꝫ videte. Et
iterū. Accedite ad eū ꝫ illu
minamini. Hoc diuine sapi
encie interno gustu supuā
p̄fluuium. videlicet ostēplā
tes quā amenū sit celicolis
in ter esse. vbi nil poterit ꝙ
displiceat cē. nil ꝙ placeat
ab esse. Ista septima gra.
illi septime beatitudini cong
ru. de qua dūs ait. Beati
pacifici. quōn filij dei vocabū
tur. Qui enī mentē pacifi
cam ꝫ serenā habent. de su
pnis dulcedo sapuit. ꝫ subti
lius vident. Quam quisq; pu
dicicie eo p̄bat̄ cē sapien
cie. Vñ salomō. Doctrina
viri p̄ patientiā dignoscit̄.
De talibz alibi dicit. Qui
mitis diligētibz legem tuā
dūe. ꝫ nō ꝫ illis secundū lū.
Hec septē gra sunt. vij. mu
lieres viri vnī ministrātes

vij. sp̄s sup florem rehesten
tes. vij. in candelabro lucerne
fulgentes. vij. in lapide oli.
vij. sp̄s sup thronū dei. Item
in pentecostes Sermo bti b

Hodie dilectissimi cel
distillauerunt a fa
cie dei spūs. a facie
dei israel. ꝫ pluuia voluntaria
segregata est hereditati xp̄i.
Sp̄s enī sēs p̄cedens a patre
lucem nunciare sue magesta
tis. in aplos supuenit. ꝫ tri
buit eis diuersitatē dōnoꝝ.
Post magnificētiā enī resur
gentis. post gloriā ascenden
tis. p̄ residentis sublimitatē
ū restabat a vt expectacio iu
stoꝝ adueniret. ꝫ celi mūeri
bus celestes homines implēt
tur. Vide quāte sūt ꝫ sentētie
rare ponde. ꝫ verboꝝ ordina.
hec omnia longe ꝑfuns ꝑ
p̄dixit. Erit in die illa mag
nificū dūi in magnificētia ꝫ
gloria. ꝫ fructus terre sublimis ꝫ ex
ultacio his qui saluati fuerīt
de israel. Sermē dni xp̄s his
solus de mūdissimo ceptus
semine. qa ꝫ si in similitudi
ne carnis p̄ccī ū tū in carne

Sermo xdg in pentecostes.

pcti si filius carnis ū tñ filius
ꝓmissionis ndc. q nō fu
it maiꝰ filius ire sic q̃libꝫ
oñs q̃ miliq̃ tabꝫ decep
ti sunt. Istud ꝯfirmē ep dc ū
ep pesse. in roze vgineo pul
chꝝ fulsit. i magnificētia fuit
ei surrexit a mortuis. ep tñc
dñe deus ꝓmagnificatus es
vehemēter. et decorē indui
ti amictꝰ lumine sicut vesti
mēto. Cōtra aūt insecuden
ti ihū. ei medius angloꝝ
ōiꝝ sanctoꝝ. ad ꝓcem de
ducentis. et triumphatꝝ pal
ma celis inferius: susceptū
ioiem in pñi dimittatis
celestis ideptitate. Cui
cogitet ne dñi loquat quā
sit fructꝰ tire sublimis: in
sessu ad dexteram pris. ep
ingr celestiū ordōs rediberet
naturaꝝ ep angelicus intri
tus extremiscit nō cathigit.
Dehinc ep exultacio dñe
ilsū hys q̃ui saluati fuer
de israel ꝓlis tuis: quos ele
gisti ab mūdi dstitucione.
Veniet ep tps bonꝫ q̃ui
sordes ablueris. et in fudent
tes. i spū mōdicꝫ et. s. ardo

ris. Cum ep sñs cogitet sup
nos vim nos apa ēmittis:
ab initio mūdi vsq ad hūc
videamꝰ q̃m sollicita fuerit
illa maiestas. cui nōmuscꝰ
eo pariter et gubernacio sēp
ne nos ꝑderet in eternū. Et
poterit quidem q̃a fortia et
sapienter omnia gubernabit
et ptinuit rez tam potentie
q̃m sapiencie signa manifes
tissima trahebant in creaturis.
et in dispensacione mōdi hui⁹
mūdi. Et bonitas quidē i
deo erat. et bonitas nil'ta
minus. q̃ latebat in cōsi pri
tris. cumulādā q̃sip sup
gens filioꝝ ihūm. in tēpo
re opportuno. Dicebat mōd
dñs. ego cogito cogitationes
pacis. vt mitterem vobis il'
qui est pax nrā. qui facit
vtraq̃ vnū. vt ipse dirrep
pacē sup pacē. pacē hys q̃
longe. et pacē hys q̃ prope.
Verbū dei in sublimi dstitu
tū. vt nō nos deserēdēret.
ꝑa benignitas mittat.
nisi veritas q̃ui se
ventur ꝓmiserat cōpulit.
puerpera virgo mr. suscepit

salua ꝓgnitrix nra ꝙ tam
potencia coꝫt: obediencia
in cibis ꝺeburit. patiencia
arruuuit. caritas verbis et
miraclis manifestauit. Ꝛ
sus amplissima in materia
malor meor supetit. et bonor
ꝺñi mei. cū cogitauerī vias
meas. ꝺñe ꝓces meas in te
moniu sua. Illa. cui bonū i
effabile sui. ipsa vt ꝺeum ver
bo cuncta ꝺeuicta. nichi melius
in mente potuit vñ nos redi
mere sapiencia ꝺei in omi sa
pientia sua. Et malicia cauꝺe
ꝺerent nos ꝙnor ñ erat, nu
mera. ipsa petram iustos locu
sup numer arcuc maris: et
pter nomē tuū ꝺñe ꝓpicabe
ris pcō meo mltꝰ est. Ꝛ
sus est colubet tortuosus a
diabolo. vt venenū p aures
mulieris in ipius mentē tuſ
fuꝺeret. et sic refuꝺeret in
totius posteritatis origine.
Ꝛ
sus ē ictū angls gabriel
a ꝺeo vt verbū pris p aures
ꝺne in ventrē et mentē ipi
us eructuaret. vt eaꝺē vir
tute antidotū. quod vene
nū inuenerat. Vere vbera

ghan ere. ghan ipi vngen
ti xpc. quia totū ꝓfluen
ē q ꝺe capite ꝓfu
nobis. vt ꝺicit in filio ꝺei
ꝺulcedo. ñ pñiū. humanam q
neris trepꝺauit suspect
ꝺ planta pedis vsq ad ver
tice nō erat in nobis sani
tas. Ꝛ
ruentus ab utero
i utero ꝺaupnati ꝺñi nr
ti. ipa ꝺe pcō et i pcō ꝺepti
ꝑps q pumꝫ ibi medi
mī apposuit. u pnus vulnꝰ
patebat locus. et substan
alie vtero bgnus illapsus
de spū scō ꝺeptꝰ ē vt dep
tionē nrām mūꝺaret. qui
ips malus si nō fecerat. in
fecerat tū vt ñ ect. et in ve
ro vita ipius ociosa. ꝺñi nostꝰ
me sibꝫ purgat vulus aut
qui. scrutans vt ꝺicatur vs
q ad tuū putreꝺinē virtu
tem vt sanitas sempiterna
succederet. Et nī tuc ꝙpabi
tur salutē nrām in medio
terre. in utero videliꝫt bti
marie: que mirabili ꝓpcia
tate mediū terre appellatur
ꝺ ad ihm cui sicut ad medi
si. sicut ad archanū ꝺei. fi

sicut ad rez causam. sicut ad
negocia sol̃z respicit. ⁊ qui
in celo habitant. ⁊ q̃ habitat̃
in inferno. ⁊ qui nos p̃cesser̃
⁊ nos qui sumꝰ. ⁊ qui seqũ
tur. ⁊ nati natoꝝ. ⁊ qui seqũ
ẽ ab illis nascendo. Jn qui
sũt in celo vt resurrecturi. ⁊
qui in inferno erip̃antur. ⁊ qui
p̃cesser̃ vt ꝓficere fideles in
ueniant. qui sequnt vt glorifi
cent. Eo beatum te dicent
oĩs generacones gentiũ de
ciuitate mũdi. celi regnum. Oĩs
inq̃ generacones. sũt enim
generaciones celi ⁊ terre. Pa
ter spũm. nat ap̃los. ex quo
omnis pat̃nitas in celo ⁊ in ter
ra nominat̃. Et hoc ergo be
atum te dicent oĩs generac
ones. q̃a ois generacoĩb
ciuitatem gloriam ⁊ gentilitatis. Jn te. n
angeli letitiam. iusti gratiam.
peccatores veniã inueniũt in
eternũ. Merito inte respicit
celi totius creatura. quia inte
⁊ pte vide te benigni manus
omnipotentis q̃ fecit creaturam
recreauit. Placebit ne ẽ deꝰ
ihũ: vt doues in vitã tuã. sic
dedisti deprecatione. q̃a nõ solũ

deprecatio mea inundat. ⁊ mors
p̃sens: vita periculosa. ⁊ p̃ mortẽ
restat mors q̃ttidiana mors sol̃i
cita. sol aut deprecatione mea. ⁊
vitã meã. hec p̃ singlos etatũ
gradus. infancie. puericie. ad
lescencie. iuuentutis ẽ dabo. ad
iacens mortẽ ⁊ resurrectionẽ.
ascencionẽ. ⁊ missionẽ spũs sci.
Hoc aut ideo. vt deprecatio mea
emundet tuã. vita mea instru
at tuã. mors mea destruat tuã
resurrectio mea precedat tuã.
ascencio mea ꝓficiat tuã. pa
ra spũs adiuuet ẽ firmitatẽ tuã
Sic. n. plane videb̃ vtã p̃ q̃ã
ambules. ⁊ cautelã qua am
bules. Et ad q̃ã ambules mã
sionẽ. Jn vita mea cognosces
vitã tuã. Vt sicut ego pauper
tatis. ⁊ obie. humilitatis. ⁊ pa
cience. caritatis ⁊ mũ. in deli
mibiles semitas tenui: sic et
tu eisdẽ vestigijs incedas nõ
declinans ad dexteram neq; ad
sinistram. Jn morte aut mea
dabo ẽ iustitiã meã. distrumpẽs
inimici captiuitatis tue. ⁊ expug
nãs hostes q̃ sũt in via. ul̃ inie
ta vitã. vt in apponat vltr̃ nõ
cere ẽ. Hijs aut apletus reddit

in domū meā vnde exiui. et
cunctis illis que in montibus
remanserunt. quas propter
te reliqui. vt ne te dūcere
et retinere. redda facie mee
am. ¶ Et ne de absentia mea
ul' murmures. ul' contristeris.
mitto tibi paracletū spūm. q̄ do
cet tibi pignus salutis: ro
bur vite. scientie lumē. ¶ pig
nus salutis. vt ipe spūs testi
monium reddat spūi tuo. q̄
filius dei sis. qui certissima
signa p̄destinationis tue
cordi tuo imprimat. et ostendat
qui donet letitiā in corde tuo
et de rore celi. si nō ditius tu
me sepissime tuā mente impi
guet. ¶ Robur vite. ¶ q̄ p me
tuum ē est impossibile. p̄ spūm
eius. nō sol' possibile. et facile
fiat. ita vt in laboribus. in vi
giliis. in fame et sitī. et omnib⁹
obseruanciis. que in hac mihi
ista dulcescat. porrius morsi
cella appareat. delectabiliter
in cordis. sicut in omnibus di
uiciis. ¶ Scientie lumē. vt cū
omnium beneficeris te seruū
in vtilem putes. et q̄cq̄ bonū
in te in veneris. illa retribuas
q̄ omne bonū est. sine quo
nō pōt aliq̄. et nichil omnī
no potes incipe ve proficere
dicam. ¶ Hic ergo spūs iste in
tibus istis te docebit omnia.
et omnium que nō tuā salutē
tinent. ¶ Ista in ipsis est ple
et absoluta p̄fectio. ¶ Hoc est
q̄ ap̄lis dicit. ¶ Cum
mente iustitiā vobis nō. Ubi
pignus salutis ostendit. mē
te spem vite. ¶ vitale robur
scientie. illuminate vobis lu
me scientie q̄ vobis ap̄us subi
ferunt. ¶ Unde et spūs iste sup
ipsos in ihū apparuit. spūs
lucē parit et ardorē. Quos
cui repleuerit. et spūi feruore
et in veritate cognoscere fa
cit. ista sola mihi est. q̄ eos pe
uenit et p̄ducit. ¶ Multū sibi
de hac mihi vndiq̄ detrectat
puer dum ei dicerem. ¶ Spūs
cti p̄ueniet me. et mihi tua
ui oculos meos ē. et mihi tua
subserpet. ¶ me cibis diebus vi
te mee. ¶ Et q̄ coronat me in
mia et miserationibus. deus
meus mihi mea. ¶ Cū dulce
dine ihū. cū lachrimis querim
es. quā habundant mihi et

p

vt

vt

magna bona hoibz hiesu xpo
es. qui fuit tam indignis
qui aspi p hoibz passus es:
ta vt liceat fugere mel de pe
tra oleuz de saxo durissimo.
Duro nō verba. duriora nō ō
bera. durissimo nō cruces tor
menta horrenda. esa in omnib⁹
suis. sicut agnus coram tondē
te obmutuit. & nō aperuit os
suū. Vnde ipe qui verū dixerit
ille qui dixit: dns sollicitus est
mei. Pater vt seruū redimat
filius nō pat. filiū libentissime
tradit spūm scm vltz mittit.
& ipe xps p nobis postulat ge
mitibz inenarrabilibz. O dul
cis & in omnib⁹. & obsecram fili
adam: quos nō emollit tan
ta benignitas. tanta flamma
tē migris ardor amoris. tā
vehemēs amator. q p nobis
seruis. pnosis meretrices re
pendit. flō. n. corruptibilib⁹
auro vl argento redemit
nos. & pciosō sanguine suo
quē effudit habundē. esa hie
ter vnde sanguinis de cor
pore ihu. p quez pces emu
nauerē. Quid vltra debui
facere tibi & nō feci. Illu

minauit cecos. reduxit er
roneos. reconciliauit ipos.
iustificauit impios. fudit
verba annis suis terrā ipsius.
cū hoibz conversatus. plōbo
mortuus. q de cherubi & se
raphin. & oēs angelicas vir
tutibz dixit & fecit. cui
subē nō voluerūt posse. Quid ergo
quero. aut tanta sol
licitudine te requisiuit. ni te
sollicitū ambulare cū deo tu
o. Quant sollicitudinē. nō ha
uit ni xps semetip. q seruandā
p nobis pcem nec: dispre
tor cogitationū & intentionū
cordis. q nō minimū valēs
mēte nobis tp possit habi
tum. parātur reddere. & sta
ti igne subtilissimē cuncta sperne
rent. xps dulcis. & spūalis.
qui nostrā volūtatē fecerit
immo erigat. & dirigat. &
nunq nō stāti: vt cū & pecu
t intelligere. & ferueat dilī
gere. & efficacit⁹ impleē possi

Sermo xlij in pentecostes

Quātū libent vob⁹ omnē
mise sicut in signa
dignatione sensū
in spūm. nouit xps ipe cui⁹

Sermo xlij in pentecoste.

hoīs solempnitatē. ⁊ solempnitatē p̄cipuā celebrauit. vtiq; deuotione p̄cipua. Ipē cui ē dilectissimi q̄ nos sedere fecit. ī sol' in ciuitate ꝫ in domo sua. vt sederet sup̄ sedentes. ⁊ recūberet sup̄ humiles. ⁊ trem̄tes ad̄ sermones suos. Ipē est q̄ virginū obūbegauit. aplōs roborauit. vt ⁊ vginco corpori temperaret deitatis accessum ⁊ aplos induceret vbiq; exultoꝫ feruentissima. ſ. caritate. Ipse nimiꝝ aplicus ille chorus loqui sē se nōdum sciebat. sicut ignis ad̄ faciendā vindictam. nō macularē ipsis. nōdum. re. cor in ope. ⁊ no. cor ī. una. fer. Cū enim domū fortis ligare cupit. ⁊ vasa ei⁹ diripere uitabant. apus erat fortitudine ampliori. ī loq̄ nihil erat ad̄ illos vt de morte ꝰumpharent. ⁊ nec ipse quidē porte inferi p̄ualerent aduersū eos: si nō vinceret in ea q̄ in eis vinceret dilecto fortis vt mors. dura sicut inferus emulacio. Huic ē zelū habebāt cū vino ebrij putarentur Et vere ebrij vino ꝫ no eo q̄ ab interiori. ebrij crederentur. plane inuº ebrij ꝫ vino nouo. q̄ veteres q̄dē vires ī mercede bauſ accepe ī otiū valent. Hoc. n. vinū vera illa vitis fuderat de excelso: vinū letificans cor. ī thalāmis mētis cuncte vinū q̄ minās vigies. ī apostare faciens. ⁊ sapientes. Siquis vinū. ſ. habitaculis ſp̄ terrā. Flam in celis q̄dē nā oleo copiosissime redundabat. ī in vtribz nec in testeis vasis. sed in cella vinaria. in ſpālibus apotheris. Fluebat p̄ uicos ⁊ plateas ciuitatis illius vinū in quo est letitia corporis. ñ cārnis luxuria ē: nā frigore ⁊ filij hoīm vinū ihūm odiū habebāt. Sic ig̃ celū q̄ dem vino p̄mo fruebat. quod iterū nesciebat. ꝫ ne ipm̄ quidē terra penitꝰ inops carere ꝫ habebatur. cui⁹ p̄sentia celū inhabitauit. Sitiebat. ad̄ ihm dilectissimū fieret gr̄issimus nuncius inter celū ⁊ terrā. mittit anglos ⁊ aplos: vt scriberet illis carnē ī. ipsis vinū celi. et sereꝫ ī terrā ipē. caro in celis. vt deinceps ota ois cōmunio ī celū. Iusi nuq̄ ego ubi-

ro

pacitus nō veniet nō vos. hꝰ
est dicē. Quō dēderitis qm nō
tis. nō habebitis qđ dēsidera
tis. Expedit igit vob vt ego
vadam. vos quoq; de tm nō
cedā. de cruce nō spōn tūsla
tus. Filius. u. spūs. pacer spūs.
spūs scūs. spūs est. deinq; spūs
nīr fragem nrām x dūs. Qui
x pī ēa spūs ē. tales querit
adorātores: q adorant eū in
spū x veritate. Spūs sanctꝰ tū
q specialiē dicitur spūs. q ab
vtroq; procedit. firmissimū et
indissolubile vinclū ēnitatis.
tamq; ppe scūs. quot sit domi
patris x filij. omnē sanctī si
cus creaturā. qbus pī quo
q; x f sit itemq; filius scūs sit.
eq; oīa. p quem oīa. i qo
omnia. vlpls aut. Trm in vīg
no hui⁹ mūdi opē cogitare de
bem⁹: videlicet qđ sit quom
sit nō q sit ostitutꝰ. Et in
esse qdem rez. i estimabilis
potētia ostēdit⁹ q tam
mlta. tam magna. tam mlti
pliciter. tam magnifice sūt
creata. Quue i modo. ipā si
pā singlāris elucet. q qđē

surſū. hꝫ ō deorſū. hꝫ in medio
ordinatissimē sūt locat. Si vero
nō q fēs sit meditēris. occur
rit tam vtil' benignitas. tam
benigna vtilitas: q x in gra
tissimos quosq; mlt'tudine.
x magnitudine. bñficioꝝ pos
sit obtēdere. Potentissimē siqui
dē ex nichilo oīa. sapientissimē
pulchꝝ: benignissimē vtilia sūt
creata. Deinūtū x finisse nouim⁹
ab inicio. x nō hūc mlt'os eē
videm⁹ in filijs hoim. qui in
bonis inferioribus sensibilis
mūdi hui⁹: tota sensualitate
depressi. totos se dederūt hys
que fīm sūt: q nā ill. ul' nō q
spūa sunt. negligentes. Nō ipsos
n carnales dicam⁹. Paucissi
mos eē tam arbitror. legim⁹
tm nō multos q; finisse. cēbq
simū studiū fuit. ut
q vnica sollicitudo. modꝰ q or
dinē vestigare deū. nō vt
pleriq; n modo vt vtilitatem
rez pquirere dissimulauerit.
x ipās magnanimiter spre
nerunt. cibō puissimo vilissimo
q; deum. Ipī quidē sese phy
losophos vocant. x n nobis cu

sō

rios ꝙ vnu rectius appellam⁹
Vtrisq; ig̃ successerũt viri pu-
dentes vtrisq; qui primi ꝙ
que fa̅ sunt. ꝙ quom fa̅ sũt
cũsilientes: intenderũt ne-
mentis. vt nõ ꝙ fa̅ sunt vide
rent. Ilet latuit eos. quũ oĩa
ꝓp̃ semet ipm fecit deus: oĩa
ꝓp̃ suos. ¶ Illũ tũ ꝓp̃ se: alios
ꝓp̃ suos. ¶ In eo quippe ꝙ dicit
oĩa ꝓp̃ se. p̃uenies ꝺnẽdat
exigẽs. ¶ In eo nũc ꝙd dicit oĩa
ꝓp̃ter suos: mag̃ exp̃mit fru-
tus sequens. Oĩa fecit ꝓp̃ se
metipm. ꝑfuta videlicet bõi
tate. ¶ oĩa ꝓp̃ electos suos. p
cor. s. vtilitate: vt illa quidẽ
efficiens causa sit. ih̃ finis. ¶ Iu
sũt spũales viri sic vtẽtes. ih̃o
mũdo tũcp̃ nõ vtentes. ¶ In si
plicitate cordis siu querẽtes de
ũ: ne illo quidẽ magno ope
vestigarent. ꝙ nã modo mũ
dus ih̃s inuisibilia voluntur.
¶ Puru voluptate: ¶ secũdi vnu
tate: tru veritate mulcet. Cnu
deo vos ee de hac scientia. de sce
la videlicet spũs. s. ꝺ bonitate
ꝙ disciplinã ꝙ scientia discretis:
ꝙ discretis cũ scõ. ¶ Sup oĩs de
cẽtes me intellexi. Quare mag̃
tuch ꝙ a ꝓpria ꝙ bysso me in
duit a lanuginibz gibis ꝙ equ
lis hirsutissimi. ¶ Tuch ꝙ a platoni
nis argutiis. aristotilis versu
tias intellexi. aut vt intelligere
re laborem. absit mag̃: ꝙ a
testimonia tua exequi stu. fe
lix ꝙ in ih̃ salomõ scia. s. ꝺmoꝝ
ꝙ vt posset intelligere explicẽ illũ
spũm: de quo idem ipe puer do
minum. sup seniores intelligen
dam nabit ꝙ decernabit. ¶ Lep
ta. me a. fa. tu: ꝙ s. tu. me
am. a me. Cor mũ. cre. i. ẽc.
¶ Redde. mi. leti. ẽc. ¶ Spũm scũm in
telligẽ ꝓpo noĩe indicatu. No
gnat ig̃ ne pictate a facie eius. tũ
quia aliquot i mundi: a spũs
iste odit forẽs: nec habitare
p̃t in corpore subdito pcis. cũ
a ꝓpũ est pcã expellere: ipi er
ꝓpũ est pcã odire: nec in vno
domicilio parit ꝺmoniũ tem
pla i mundicia. ꝙ mundicia tẽ
pla. ¶ Recepto ig̃ spũ scõ ꝙ scãmo
niã. sũ quia nemo videbit deũ
nudet ꝙs apparere nũ facie eo
tũcp̃ loto ꝙ mũdo: vt pote ꝙ
tinebit se ab omni malo: et
cẽtes me intellexi. Quare mag̃
tuch ꝙ a ꝓpria ꝙ bysso me in
duit a lanuginibz gibis ꝙ equ
lis hirsutissimi. ¶ Tuch ꝙ a platoni
nis argutiis. aristotilis versu
tias intellexi. aut vt intelligere
re laborem. absit mag̃: ꝙ a
testimonia tua exequi stu. fe
lix ꝙ in ih̃ salomõ scia. s. ꝺmoꝝ
ꝙ vt posset intelligere explicẽ illũ
spũm: de quo idem ipe puer do
minum. sup seniores intelligen
dam nabit ꝙ decernabit. ¶ Lep
ta. me a. fa. tu: ꝙ s. tu. me
am. a me. Cor mũ. cre. i. ẽc.
¶ Redde. mi. leti. ẽc. ¶ Spũm scũm in
telligẽ ꝓpo noĩe indicatu. No
gnat ig̃ ne pictate a facie eius. tũ
quia aliquot i mundi: a spũs
iste odit forẽs: nec habitare
p̃t in corpore subdito pcis. cũ
a ꝓpũ est pcã expellere: ipi er
ꝓpũ est pcã odire: nec in vno
domicilio parit ꝺmoniũ tem
pla i mundicia. ꝙ mundicia tẽ
pla. ¶ Recepto ig̃ spũ scõ ꝙ scãmo
niã. sũ quia nemo videbit deũ
nudet ꝙs apparere nũ facie eo
tũcp̃ loto ꝙ mũdo: vt pote ꝙ
tinebit se ab omni malo: et

* In qua ait confirmatos ipsum in caritate.

q̄ actiones. ⁊ si non cogitationes fremuerit. Per quam pñ se cogitationes ⁊ mutuo de se ꝓmit ad deum. quod ē vt cor nr̄m dñi creetur in nob. q̄ vtiq; fiet. si ꝓs rectus in nr̄is fuerit viscerib⁹ in nouitate. Spm̄ rectū q̄ ait filio pt̄ nō inuenient̄ aptum. qui nos renouauit in spū mentis nr̄e. tūc ip̄m in viscerib⁹ nr̄is. vt cogitem⁹ q̄ recta sunt. vt ambulem⁹ in nouitate spūs. ⁊ nō in littere vetustate. Formā enī rectitudinis de celis attulit. relict⁹ in terris. in mansuetus sine. ⁊ in mitteus dulcedinem rectitudini. in omnib⁹ opib⁹ suis sē de eo. idem ipe predix erat. Dulcis ⁊ rectus dñs ꝓp̄. hoc. de. in via. Castiga me ergo corpore p̄ sanctitudinem spūs. nūdato corde ul' potius in nouato. p̄ rectitudinē cogitationū: reddit̄ letitiam salutaris. vt iā in lumine vultus dñi ambules ⁊ in nōie eius exultes tota die. Quod ipe fecit in vt spūm principalem firmet in nobis. Patrem intelligit spūm

* Lege dabit delinquentib⁹

principalē. ñ q̄ maior ⁊ q̄ solus a nullo. cū ab eo sit filius ⁊ spūs sc̄s. ab utroq; Aut q̄ donū aliud tam dignū. pce. aut minus aliud tam patuū. Qs nos separabit a caritate x̄i. Tribulatio an angustia an fames ⁊ c. Certi sitis q̄ neq; mors. neq; vita. neq; ceteri alii. que ap̄l⁹ tam multiplicē q̄m audiuerat cumulauerat poterūt nos separare a caritate dei que ē in xp̄o ihesu. Hinc nos ipe confirmatos ab omnibus suę ꝓ deus strauit. Qui sanas vas tuū possidere in sanctificatione ⁊ honore. nō in passione desiderij: spūm sanctū accepisti ē. Dic vt quecūq; ē fieri vis ab eis tu quoq; facias illis. ⁊ q̄ ē nō vis fieri. alij nō feceris. Spūm rectū ad op⁹ primū accepisti. Per ē rectitudo quā lex vetꝰ imediat. ⁊ q̄ natura indita. ⁊ q̄ bonū est p̄ scripturā. Jam si in vtroque bono ⁊ in his q̄ nō vtriq; pertinet firmiter p̄ficeris. principalē spūm quē solū deus augendat. recepisti. Illoquium q̄ tu sunt. nō non sūt. is qui vere est

ū acceptat. si in caducas ꝑ
etuitas cōplacere. Itaq; si de
sideris vt intꝛ dēus eligat
ptem ꝰ. esto sollicitꝰ: sic tibi
ſpūm ſcm. sicut primo ſpūm
rectū. sic ei quoq; tāq; vero
pncipi. & ꝑtri ſpūū. ſpūm pn
cipalem eribere. Dere multi
plex ſps. qui tam multiplica
ter filiꝭ hoīm inſpuit. vt nō
ſit q ſe abscondat a calore eius
Liquidē dicit eis nō vsum
nō miraclm. nō ſalutē. nō mu
neriū. nō ſolatiū. nō feruorem
nō vsū quidē vite bonus & mu
lus. dignus pariter & indignus
dimittit bona habundantiſ
sime ꝛbuens. ita vt videatur
ꝙ discretionis limite nō ceue.
Ingratus ē qui in hijs q
beneficia ſps ñ agnoscat. vel
miraclm in signis, ꝓdigijs.
in varijs vtutibꝫ. quas ꝑ quo
libet manꝰ agitur: ipe est
antiq; miracla ſuscitans. vt
exꝑsentib; fidē instruat ꝓpri
tor. & ſi ꝑsentē nō nullis habet de
ſiderium ſine, ꝓpria valetē bargi
tur. tuis mundē nō ſalutē.
cū in toto corde nō reuertimur
nō dnm deū nr̄m. Dono nō
negliū datur. cū in oī colla
tacione nōiuat infirmitatē
nr̄am. Hā cū testimoniū ꝓ
hibet ſpūi nō. q filij dei sum⁹
ēa inſpiracio ē nō obligatiōē
Datur eaq; nō ferugle cū in
cordibꝫ ꝑfectꝭ vehemētius ſpi
rius. valid⁹ igneū caritatis
accendit. vt nō ſol' in ſpe filio
dei. ſz eciā in ꝛbulacionibꝫ glo
rientur. otumeliā ꝓpriū repu
tantes. obprobriū. gaudiū. de
ſpectionē. exultacionē. Omnib⁹
vobis in fallor datus ē ſps nō
ſalutē. nō feruorē nō ita. Pau
ci enī sunt qui hoc ſpū repleā
tur. pauci qui studeant emu
lari. Contenti sum⁹ angustiis
uris. ñ respuere in libertatem
illam non ſaltem nō eam ſpnā
re comunē. Oremꝰ fis vt ꝓpleā
tur in nobis dies penthecostes.
dies remissionis. dies exultacio
nis. dies verissimi nubilei. et
i veniat nos semp ſps ſcs. ob
ꝑ ꝑsenciā corporalem. parit
ꝑ cordiū vnitatē. in eodem loco
ꝓmissum stabilitatē. nō lau
dem & gaudium sponsi ecclie ihū

ꝺ̄ est sup ois bñdict⁹ in scla. In
natiuitate ſčōrum Johannes vap
it, petil ab iste
hijs ꝺuētibus.
fr̄s mcrepacos
ꝑsē mdnca
reprobantis ꝯ
uencicla ꝯ ꝺicē
tis: miqui sit cerus vr̄i. Hij
nimiꝝ cerus nō mic. ꝛ plane
scī. religiosi. ꝛ plen⁹ ḡre: ꝺig
ni bñdictione. Conuenctis sic
ꝺem nō mdiendū ꝺeū: ꝺuenti
tis mlaūdand⁹ nō ꝺesinendū
eū. Pucr est ꝺuctus vt ꝛ
placens ꝺeo angelis familia
ris. State ergo in reuerencia
fr̄s. state in sollicitudine ꝯ ꝺe
uotione mentis: mariꝛ in
loco ordinis. ꝯ in scola ꝛ. ꝯ mu
ꝺitoria ꝑsōlu. Solute ꝛsidere
re ꝺilectissimi q̄ vidcut ꝯ tē
pestiua sunt. ꝛ magis que n̄
vidcut eterna: scdm fidē in
ſyn fiat iudicate. Terribi
lit sic ꝺē mcrendo ē locus
ꝛ. nec mirū nō esse credē
dus ē numer⁹ hoīm cū an
gelor. Datet vtrobiꝛ sine ꝺu
bio celi porta: scala illa erec
ta ē. ascendūt ꝯ ꝺescendūt ā
gli. sup filiū hois. Ecce ysa
nēpe est iste filius hois. celū
ei sedes ē. terra scabellū pedū
eius. Elcuata ē magnificētia
eo⁹ sup celos. Dominet tū nob⁹
tū vsq; nō sēl ꝛsummatione.
Ascendūt ita q; ꝯ ꝺescendūt
nō eū scī angeli: ipa caput ꝯ
corp⁹ vn⁹ est Xp̄s: nec tū ꝺ ca
put ꝛ membra q; fuerat corp⁹ ibi
ꝺgregabūtur ꝯ aquile. ubi cor
non possit a corpore separi
Deniq; ꝯ ipe ait. Ubi duo
ul' tres ꝺgregati fuerint in
nōie meo: i medio eor sum.
ꝛ si forte quis ꝺicat. Ubi ē nr̄
Xp̄s. Ostende nob Xp̄m ꝛ
sufficit nobis. Nō curiosos
circūꝺucatis oculos. Nō nō vi
ꝺend⁹. ꝯ ñ angelis nō mdien
ꝺ' ꝺuctus. Deus deus ape
ruit in aure mea ꝑphā. Aure
mea ꝛperuit. vt audiā ꝯ lo
quar: ñ ocli vt videam
vultū ei⁹ illu mirand⁹. aut
certe suam in ꝛperuit gra
ñ facē reuelauit: p; valeā
stare. audire ꝯ audire. ꝛ nec
ꝺū appare. Audit grane

erudit audientes. In expe
rimentum queritis eius qui in me
loquitur xps. Ego inquit qui lo
quor iusticiam. Quid in loquitur
ore. quod ipse plasmauit. Ho
mini suo vtatur vt liber arti
fex instrumento. Non tantum
aures cor. sed et labia mea
aperi domine. ego enim labia me
a non prohibebo tu scisti. Ve
ne enim omnia facit. et surdos
facit audire et mutos loqui.

Audite fratres ergo quod de
Iohanne loquitur
cuius solempnis hodie nati
uitas celebratur. Ille inquit
erat lucerna ardens et lu
cens. Magnum testimonium
fratres mei. Magnus enim est cui
perhibet. sed maior ipse est qui
perhibet. Ille inquit erat lucer
na ardens et lucens. Est
enim tantum lucere vanum. tantum
ardere parum. ardere et lu
cere perfectum. Audi quod dicat
sententia. Sapiens perma
net vt sol. stultus autem vt
luna mutatur. Quia enim sple
det luna sine feruore:
modo plena. modo ex

igua. modo nulla videtur.
Mutatur sicut eodem lumine nunquam
in eodem statu permanet. sed cre
cit. deficit extenuatur. ampli
atur. penitus non apparet. Sic
sic qui intentiones suas in alicui
labiis posuit. modo magni
in primo sunt. modo nulli se
cundum adulantium linguas vel vi
tuperare placuerit vel lauda
re. Ut vero solis splendor ig
neus est. et cum feruentibus
oculis lucidior cernetur. Sic sa
pientis ardor intimus foris lu
cet. et si non datur ei vtrumque: eli
git semper ardere magis. ut pa
ter suus qui videt in abscondi
to reddet ei. Hec nobis fratres silen
tium eximus. Nam lucerne quidem
decipi et magnificari ab omnibus
sed in pro minimo est. vt ab
humano iudicer die. Qui autem
me iudicat me deus est. qui
feruere ab omnibus exigit sple
dere vero non ita. Ignem inquit
veni mittere in terram: et quid
volo nisi vt ardeat. Hoc preceptum
commune mandatum est quod
exigitur ab vniuersis: nec
villa sit de esse contigerit. ad

mittit ꝙ crucifacio. ¶ Ctm sin
gl'arit aplis ⁊ aplicis viris
dicit lucerit lux vrā cōā hoī
bus. nunq tūc ꝙ accensis. et
vehemēter accensis. quibus
nō timeat a flatu quolibet
aut impulsione ventor. ¶ Dic
tū est ⁊ iohānī. ꝓ illi in aure
audiūt. Johānes in spū tūc ꝙ
ng'lis erudit. ¶ Nunq tanto
ꝑficiebat deo. ꝙtco vox vbo
rum. cū nulla voce medi
a. ꝙ foris sonet oporteat in
timari. ¶ Recp. n. iohēm p
dicacio. ꝓ in spūcio docuit.
quē repleuit spūs scūs i vtero
matris sue. ¶ Dcre arbeus. ⁊
vehemēter accensus. quē sic
pcrupuit flāmm celestis.
vt iā xpi sentiret aducntū.
ꝙ nec dū sentire poterat ul'
se ipm. ¶ Nunq nonn ille ig
nis ꝙ recens lapsus e celo. p
os gabrielis in truenit' vir
ginis. ⁊ uteris ventrem tu
mit. nō puluī. vt ab eo ho
ra vas electionis sue spūs scūs
impleret. ⁊ lucernā xpō dūo
pararet. ¶ Fuit ergo in tuō ar
deus lucerna ꝓ interi nō lux

sub modio. dom̄ sup candela
brū ponerentur. vt luceret oīb⁹
qui erant i dōmo dñi. ¶ Illo. n.
in tempe. solū nō hoc illumi
nare potuit mgdūm suū. soli
interi luce unit. magnū ei pi
etatis sūm inctū reuelans. ipō
motu uoīs exultacionis. Dñs
ih hoc mcp ut veniat mater
dñi mei nō me. ¶ Ns. n. t audi
erant matrem dñi mulier scā
dñi me nosti. ¶ Ut scā est mcp
vox salutacionis tue i auribus
meis: exultauit i gaudio in
fans in utero meo. ¶ Illumina
uit ꝙ unu tūc modiū sub q
latebat. ꝓ ꝙ nō latebat arbeus
lucēna sub modio: totū paulo
p̄ mūd' nouus illustratus fil
gorabo. Ille mcp erat lucerna ar
deus ⁊ lucens. ¶ Non lucens aut
⁊ arbeus: ꝙ iohānes ex feruo
re splendore. nō feruor p̄ dixit
ex splendore. ¶ Sunt enī qui
nō eo lucent ꝙ ferueant. ꝓ nō
gis ferueant ut luceant. ⁊ le
sti plane ñ feruet caritatis
spū. ꝓ studio vanitatis. Dic
nosse ꝙ modo arsit iohēs
⁊ luxit. ¶ Ego utiq in eo t

in aure

plicẽ posse arbitrẽ inuenire. ⁊ ardorẽ. s. ⁊ splendorẽ. ⁊ dr ꝺeus. u. in semetipꝺ̃ vehemẽ ti auisitate ꝺuisationis er gꝺ̃ tpm̃ in trino quoꝺ̃ ⁊ ple no feruore ꝺeuotionis: ergꝺ̃ petentes primos. ꝺ strucꝺ liberẽ in aspationis. Inuen nichil omnino vt paucis ꝺi ceñ. exemplo. ꝺigito. verbo. ⁊ semetipm̃ ostendens nõi nitationẽ. ⁊ illuminare ueñ ꝺ. debat nõ peccõꝝ remissio nẽ. et tpm̃ qui tenebras nr̃as illuminauit sic scptm̃ est. ℭ illuminas lucerna mea ꝺñe ꝺeus meus. illumina te nebras meas vtiq; nõ cuiꝑ tionẽ. ℭ cõsideꝝ ihc̃ hoiem angelico ꝓmissu conceꝺ. ꝺcep tũ immediẽ sẽificatũ in vte ro. ⁊ nouũ in nouo hoĩe mi nare pñe feruorẽ. Dictũ et vestitũ hñtes apls aut. hijs ꝺcenti sitis. ℣ ꝓstolica pfec to ẽ ista. ℟ Iohannes hꝫ cenam ꝺcenisit. ꝺcenq; nuꝺi ꝺmm in euãgelio. Venit enꝫ Iohãnes baptista. nec manducans nec bibens. plane nec vesti

cus. ℣ie. u. si locusta calz i aliquoꝝ forte irrationabiliũ animaliũ. sic nec pilus ca meli humanũ est ornamen tũ. ℭ Quid tu pilos tuos ꝺepo suisti camele. Vti nã ꝙlibet magis ꝺeposuisses. ℭ Quid vos irrationabiles fere. ⁊ re tibi ꝺeserti. cibos exquisitos ꝺelicatos. ℭ Iohãnes scs̃ homo missus a ꝺeo. ꝑmo angls ꝺe i. sicut aut pat. ecce mitto a gelũ meũ añ te. Ipse ℟ Iohã nes. quo nullus maiꝺ natꝰ mulieꝝ. in nocentissimũ cr pus illꝺ. sic castigat. sic re tenuat. sic afflig. vos mol festinatis byssꝺ. ⁊ purpura ⁊ splendiꝺe epulari. ℭ Ieu hꝫ est tot̃ pñs honꝝ ꝺie. baptiste reuerentia tota. hꝫ natiuitatis eꝰ pliara quã ꝺñi letitia ẽ. ℭ Cuꝫ eũ mens rñ agitis. o uirũ ꝺeliciis cultores. cuꝰ celebratis natalẽ. ℭ Nõ illis qui heremo fuit ursus vestr. ꝺserta in uecta. ℭ Quid exijs in ꝺeserto videre filij babilonis: ar ꝺuẽ ventꝰ a iuratam. ℭ

Joẽm mollib⁹ vestic⁹ nut
ti voluptuosis cibis. Ju hys
nẽpe tota ỽsa ih̃u celebri
tas in populariꝭ fruoris nu
m̃ sectanda. in gloꝛiã vestiũ.
ỽ voluptate ciboꝝ. ꝫ ego hec
ad Johãnem. Hec ꝛo hãc fie
ꝛent sic. aut talib⁹ vnq̃ po
tuit delectari. Multi in hoc
angl⁹: in natiuitate eius
gaudebut. Vez id ep in ea
tiuitate eo⁹ gaudent. et
paganus ipis vt in quodam
loco est ỽ solempnis. Illi ce
lebrant ep natalem: ꝫ no
ta debuerunt ihũ. Fluũt
vero ỽ ipi in hac bti Johãis
natiuitate gaudent. ꝫ vti
q̃ de natiuitate nr̃a de va
nitate. Quid est. q. i. vanita
tiũ. quicq̃ sub sole est
aut ep implis habet homo
de vniuso labore suo. quo sb
sole laborat. Cũ sub sole ẽ
ꝛep cet nit⁹ oculis. ꝛep ho
ie exporge luci subiacere vi
deut. Quid vero illud ꝙ vnqꝛ
ad medicũ parens. Quid il
lud ꝙ fenũ ẽ. et flos feni.
Omis caro fenũ. aut dñs
ỽ oĩs gl'a eo⁹ tanq̃ flos feni
fenũ aruit ỽ flos decidit. ver
bũ aũt dñi manet in eternũ.
In hoc verbo laboremꝰ fres:
in quo ỽ viuere ỽ gaudere pos
simꝰ in eternũ. cdpẽm ad abũ
qui perit. ꝫ ep manet in vitã
eternã. Quis ille. Non in so
lo pane viuit homo: ꝫ in ver
bo ep pcedit de ore dei. Renu
nemꝰ in hoc verbo tuũ. semine
mus in spũ: qui ex hoc carne se
minant. solum habent mi
sere corruptionẽ. Gaudea
mꝰ intꝰ ỽ ñ sub sole. ꝫ iuxta
ꝛpli. tuã ep fides ꝛpter hoĩ
latẽ ỽ gliatẽ. semꝑ exult
gaudentes ꝛpt in deum ỽ so
lacionẽ. Gaudeamꝰ dilecti
simi in natiuitate bti ioh̃is
nis: ỽ gaudeamꝰ de ipa na
tiuitate. Copiosa siquidem no
b in eis recordatione causa.
multiplex ẽ materia gaudioꝝ.
Ille erat lux lucens ỽ ardẽs
ỽ nudei voluptẽ exultare in
eo⁹ luce: ipe ꝙ potius gaudẽ
bat in feruore deuotionis.
gaudebat ad vocẽ sponsi
tãq̃ amicꝰ ỽ sponsi. Gaudi

in vtroq; gaudendū est. in al-
tero quidem ei. nob in altero
gaudend. ardebat cū sibi:
nobis lucebat. Gaudeamus
in feruore eius admiratione:
gaudeamus & in lumine. nō
tamē ibi manētes. sz vt in lu-
mine eius videamus lumē. lu-
mē vtiq; verū. qd nō ē ipē. sed
cui testimoniū phibet ipē.
Dicit Johānes nō dns. n
manducans ñ bibens. Jucē
tuū feruoris id ih ē. z ma-
teria humilitatis. Qs. n. m
nob ē frē qui iohānis penu-
tētiā in tuens. suā nō dig
nagnificare. sz alicui⁹ salte
mōnumēti reputare ps̄umat.
Qs audeat murmurare in la-
boribus suis & dicere satis
est. qd pcor pe dñi nimis.
Que hominia aut q̄ sacri-
legia & q̄ flagicia sic pum-
cbat Johānes in se ipō. sic
cendamur ad penitentiam
frē. in trogem⁹ directas
nras. & animem⁹ ad vltio-
nē erigendā de nobis: vt
hoc egd possim⁹ euadē iu-
dicii dei mucrone. Quicq;
ergo unus ē feruoris. hūilita
suppleat pure dfessionis. fi
delis & deus. & si dfitentium
iniquitates nras. si miserias
nras exponam⁹. si nō erube-
mus infirmitates nras dimit-
tet nob peccā nra. Ex hoc si
ne. & ergo primo delecta:
feruore in tiere iohānis. Ip
sepe digus est. & rationi cō
sentaneus ordo. vt incipiē
d tibi memineris qte ipo.
ab occultis meis munda me
dne. & ab alienis pce seruu
o. Venenum vipere aut
iohānes ds dcudstruut vo
bis fugere. a quentum in.
de quanto feruore meis
pectus. prodere scintillas ig
nium. carbones desolatorios
Sic nec pharisei pcus.
nolite mecū dicere. qm pa
trē habem⁹. abrahām. po
tens est. ex hūiusmodi la-
pidibus is
tis suscitare filios abrahe.
Sz num⁹ hoc videatur. si al
qm veretur potentis vultū.
& si tota libertate spūs. pcā
tem arguit regē. crudelem
atq; superbū: sancti quidam

uehemencia. nō ꝺ ipm̃ ꝓcul
de deserto. si nl' blandicijs ei
nl' ipō mortis t̄rore mouerē.
Ꝓcuiebat inq̄ heredes iohan
nē. et audito eō nl'a faciebat
libenr̄ eū audiebat. Et ille
nichil ob hoc ꝓcus. nō licet
uxr tibi habere eam. Ligatus
ē. et in carcere trusus. nichil
ominus stetit in ueritate. et
ocubuit. ꝓ ueritate feliciter
feruebat. Et in nobis iste zelꝰ
amī feruebat. amor iustīe
odiū iniquitatis. Flemo frēs
uicta palpet ꝓcā dissimulet
nemo. nemo dicat. nūq̄ eius
tos frīs mei sum ego: nemo
q̄ in se est. equanimiter fert
cū uidet ꝺnīm ꝺsperire. mi
mi discipulū. Est cui ꝺsen
tire. silere cū arguere possis:
et sanctā sim̄l pena faciē
tes maneat. et ꝺsentientes.
Jam uero sup humilē et om
nimo feruentissima ꝺuotione
iohannis. erga ꝺnīm ei loq̄
mi. Jn cui exultauit in utero
in expauit in iordane bap
tizatus eius in nō nr̄i ihū
ꝙ putabatur. ꝙ nl' ipōrum cor

rigiā calciamēti ei⁹ soluere
dignū se esse negabat. in gau
debat animus sponsi nō uō
cē sponsi. inde gratiā se acce
pisse. p̄ qua fatebat. illū uīt
nou nō meritura habere spm̃.
si pleniꝰ ꝺnīm de quo oēs ac
cipeat clamabat. Flōue de
o subiecta erit anima mea.
ꝙ uidelicet nō eos lucerna ardens:
sed toto corde. tota mente. et ex
omnibꝫ uiribus meis. diligā
ꝺnm ꝺm meū. Fola. u. cari
tas est que meretur nō salu
tē. omnia infundit. et in flā
mat spē. q̄ne
q̄ne libera. Habes quid ꝺnus ioh
hānes asserit. et in hoc ipō ꝙ
nōnos lucerit meritus est.
si nō uicerit. Flect̄ eum ꝓbo
rem ei⁹ esse potentis ꝙ lux
isse. Luxit ergo ut sup̄ memi
ni. exemplo. dicto. uerbo.
ope. se ipm̃. ipm̃ monet nos
imitet ipōs. nōbis sermone de
clarans. Tu pu. ꝓpha. nl' u
pi. e. mū. f. ꝺ. p. ueꝫ. uō. ꝺ.
sen. si. ple. ei⁹. uō ꝺnīm
meū ꝓ salute. nesc̄ cui ille lux
ꝙ scientia salutis: in testimō

nũ phiberet de lumine. Et
enchiam mee salutis in remis
sionẽ pecõr. Num salutis sa
enchiam sapiens pupendere
pt. Domam tũ nec dũ vem
se iohãnẽ. nec dũ nobis sig
nũ fecisse de xpõ. Ubi salutem
querimus. Peccatum pctm cũ
de. et sanguine arietũ ul' hir
cor delere non potest: quia
nõ holocaustis delectatur
altissimus. Memoria mea in
fecta est fetore huius mundi.
Non est nouicha nõ que mẽ
bra hanc medere possit:
cũ tota totam in bibit fetẽ.
Si pctũ mei oblitus fuero: stul
tus sum et iniustus. Si in me
moria mea permanet qrquet
me in eternũ. Quod igr facia
Ibo ad iohãnẽ et audiã vo
cẽ letitie mee. vocẽ et sermonẽ
qrẽ. verbũ remissionis et pa
cis. Dete mee agnus. e. q tollit
pcta mundi. et alibi. Qr habet
me sponsã sponsus est. Ostẽ
dit igr cũ venit ihs cũ spõ
sus. cũ agnus. Quia deus:
certũ est. qr pcta remittere
possit: ẽ verum vel nõ hmc
i questione ẽ. Dubit pfecto
cũ sponsus est: cũ amabil
ẽ. Et iohãnes amicus spõ
si ẽ. cũ sponsus ẽ amicus li
bere non nouit. Et licet vel
glorioſum sponsum. nõ lẽ
beutem macliam nec rugã
aut aliqd eiusmodi: non tam
querit talem. Ubi eũ illa
inuenirẽ. Et talem pot
ipse facit. talẽ sibi exhibet ipe
Iudi deniqr quid dicit p
pphãm. Dilgo dicit. Filiam
qr mulier si dimiserit vi
ro reuertẽ ad ẽ. pot
suũ. Tu aut fornicata es
cũ amatoribz mltis: reuertẽ
tũ ad me. et ego suscipiã te.
Dicit qr possit. dicit qr velit.
Et tu fortassis timens eam
quã facẽ velut pctõr purga
tionẽ. ne vstione et frictione
ossa et medullas ossiũ collũ
: ne dolorẽ infernũ mereat qui
uidẽ. Audi qr agnus est.
In mã suetudine venit ei
hanna. et lacte. solo verbo mi
tificatus ipiũ. Ideo eũ inuit
conuiciũ fratrũ dicẽs. Quia
in hoc verbo: et sanabit pu

er meus. ¶ Vt ꝙ ergo decrep
le sit eum frē: et omni fidu
cia ad thronū gre accedamus.
¶ Iguam Iohānū grīs. et eo me
dante tūsemus ad xpm. qđa
vt ipē ait. illū oportet crescē
re. me aūt minui. ¶ Quomodo
minuit. ¶ plendore vtiq; non
feruore: retinuit radios. recol
legit se. ne fieret sic is ꝙ totū
pfert spm suū. ¶ Illū inq; opor
tet crescere. ꝙ celsiorē ī pfē
de cum plenitudine omīs accī
piat: me aūt minui. tu dā
tus ē ps ad mēsurā. ¶ Dimu
da opa vt magis ardere sem
p valeā ꝙ lucere. ¶ Recessi so
lem tūꝙ sidus matutinū.
ab scondi me necesse ē orto nā
sole. ¶ Hoc est ni ī modicū ole
i quō vngar. volo illud in vā
se tutius quā in lampade po
sidere. In vigilia aplox petri
et pauli

In scōrum vigiliis necessē
est vigilare hoiem
spīalem. ꝙ eorum solēp
nitates celebre desi
derat. in spū et veritate. ¶ Hic
cū carnalib. alie spīalib. vigilie. ¶ Illi et nutidiores cultos.
et epulis ppetuant lautiores:
et fortassis ī ipis vigiliis opim
tur. opa tenebrax. letantur
cū malefecerint. et exultant
ī rebus pessimis. ¶ Vos nō ita
didicistis xpm. xpm qui se
cuti estis. qui omnia reliquist
: ꝙ vigilanti oculo vigilare no
me debetis attendere. ¶ Ideo
cui vigilie ponit vt vigile
mus. si in aliquo peccō. ul' negli
gentia dormitamus et poscim
us scōrum fiscē in confessione. ¶ Nō
sic filij huius scli nō sic. qui po
tentes sunt ad bibendū vi
nū. et viri fortes ad miscend'
ebrietatē. qui obdormiert
in flagicijs et facinorib⁹
suis. ¶ Illud ī vos habeat ꝙd
qui ebrij sūt nocte ebrij sūt.
et ꝙ dormiūt nocte dormi
ūt. et si tuba sonat eis nō
vigilabit scōr: cū qui magis
dormire studuerint. qui vi
gilare. ¶ Vos aūt ī estis fi
lij nostis nocte tenebrax. fi
lius et dicit: vt nō vos pos
ciperet natalicijs scōrum di
es. et inuenirent in patos.

Tria igit̃ sunt que infestum
tenuit scm̃ ꝺ sideranꝫ vigi
lant̃ debeam⁹. quoꝝ unū scī.
exemplū scī. ꝺ fusione ur̃ām.
Alterū eius qꝫ qui potens
fuit in ira. potencior ē in
celis. nō facilē ꝺnī ꝺei sus.
Ita cū ꝺns hic adunaret
miserius ē petrus ubi et
ꝺmnit ꝙ eis. nō tanto ꝺm
plius. quāto verius ꝙdq̃ ost
est miserius nr̃is. orat ꝙ
nobis xp̃m: qꝫ bt̃a illi pa
tria caritatē eius ñ mutā
uit. ꝛ augmentauit. Flecꝫ
cū qꝫ in passibil' omnino
ideo in ꝺpassibil' fr̃s ē ꝛ nō
potuit mouit sibi viscera
mise. cū nō fonte mie ns
sistit. Est et alia causa que
nos urget scōs. ut sint
solliciti de nobis: qꝫ iuxt̃
vocē xpti. deus pmodet ꝙ
nob. ne sine nobis ꝺsumē
tur. sicut nr̃i scī. ne ex
pectent nos donec ꝛcipiā
mus ꝛ. Debem⁹ ꝛ attendē
exemplū eius. qꝫ qꝫ ꝺnī mi
nus visus est: ꝛ cū hoibus
ꝺuersatus est. nō declinauit
nec ad dexterā nec ad si
nistrā: ꝛ viam regiam te
nuit: ꝛ donec veniret ad il
lū qui dicit. ego sū via veritas
ꝛ vita. Intuendum humilita
tē eius mansuetudinē verbo
ꝛ eius: ꝛ tunc videbitis quo
modo tam ubo cū exemplo
vixerit inter hoies. qualēs no
bis vestigia dereliquerit. ut
nō bulem⁹ ꝙ ea ꝛ in eis. De
mota ꝙpham semita iustoꝝ
recta est: rectus callis iusto
nō bulat ꝺ. ꝛ ꝛ diligenter
ri in tuitu ꝺfusionē ur̃ām ꝺ
sideremus: qꝫ homo ille simi
lis nobis passibil' fuit. crōs
luto formatus ex quo. et n
Quid ergo est qꝫ nō soli
difficile. ꝛ ꝛ impossibile cr
ꝺnm: ut faciam⁹ opa que
fecit. ut sequam⁹ vestigia eius
Confundam⁹ fratres. ꝛ cū
tremiscam⁹ ad vocē ista si
forte hec ꝺfusio adducat no
bis qlam: si forte grām no
bis ꝺferet timor iste. Ihōe
ista fuerit qꝫ ꝙcessit nos. qꝫ
tam mirabiliter ꝙcessit ꝙ
vias vite. ut vix eos hoies

fuisse credamus. Hic ergo si
sanctor festa tibi gratu
dere et ifundi debemus: gau
dere. qui patronos pmisi
mus: ifundi. quia eos imi
tari non possumus. Ita sem
per gaudiu nrm in hac valle
lacrimar pone odiri debet
ut sep nos soli exterma. et
pma gaudij occupet luctu.
et si magna est gaudior
materia et maxima est do
lor. Memor fui dei aut iusti
et delectatus sum. et statim
subiungit. defecit spūs meus
turbatus sū et suum locutus
Quod si in vigilijs hr vnus
cuiusq; sci cogitare debemus.
qd faciemus in solempnitate
scor suor apl'or pet et pau
li quore. Sufficeret vnius
festivitas ad infundendā
exultacionē vniuerse terre.
et ambor iuncta est ad tri
plū gaudior: vt quomodo
in vita sua dilexerūt se ita
et in morte nō sunt separati.
Ad potencia dei fuerūt mi
ra: quor alteri edunt cla
ues regni celor. alteri mea

illis

gisterium ecclesie. Ille ama
dam et sapham ceridit. in
verbis oris sui: ille domat
sicut domat in persona epi.
cum infirmatur tunc fortis
or est et potens. Quū potentes
res sunt in celis. qui tam
potentes fuerūt in terris.
et qui maiora nobis relinque
runt exempla. quia illi qui
in fame. et siti. et frigore et nu
dis illis que paulus enu
merat iugiter afflicti sūt.
et demū felici martirio regi
na celestia ascenderūt. Debe
re nobis rubor effusionis sc
quos vix laudemus respicere.
ne dicam imitari. Oremus
ergo eos. ut cū apl'is apicū no
bis reddant. qui nūcii sunt iu
dicis nri: qui cū deus benedictus
in scla amen. In sollempnita
te apl'or petri et pauli.

Sermo. ijus

Gloriosi nob solep
nitas illuxit: in
qua pclari nres mar
tires duces.
apl'or principes. morte chari
simi ascenderūt. Isti sunt
duo magni luminaria petri

¶ paulus quos deus in cor
porecclie sue dstituit: quasi
geminū lumē oculor. ¶ Hij mi
dati sunt in magistros in me
diatores: quibus secure me
committere possim. quia ¶ nota
ei fecerunt vias vite: ¶ mediā
tibz illis. ad illum mediatorē
ascenderē. potero. q̄ venit pa
sificare p sanguinē suū. ¶ q̄
doctus sit ¶ q̄ interris. ¶ Ille. n.
in veraz natura purissimꝫ
ē. qui peccatū nō fecit: ¶ nec
inuentꝫ ē dolus in ore eius.
¶ Quonꝫ ad illū audebo accē
dere. q̄ sum sup̄ mod' pecca
tor. q̄ peccaui sup̄ numerꝫ a
rene maris. cū ille puriorē ce
nō possū. ¶ Dereud' ne icidā
in manꝰ dei viuentis. si illi ap
propinquare ul' inherere p̄
sumpsero. quē tanta
differencia diuidit: quātā di
stat inter bonū ¶ malū. ¶ Ap
teream dicit ut deus hoīes i
stos. q̄ ¶ homines ceū. ¶ pec
catores. ¶ maxime peccato
res. q̄ in se ipis. ¶ de se ipis
discerent quātū late alijs in
sereri deberent. ¶ Magnoz

ego ipe
rior

eiꝰ eminū rei magnus tim
nubꝰ facile dominꝫ venia. ¶
in qua mesura mesus est eis.
remecient alys. ¶ Decauit
petrus grande petrus aplus
fortassis quo gradus tullius e
¶ tam velocissime. quā facil
lime venia dsecutꝰ est. ut ¶ se
nichil de singularitate sui p
maty amitteret. ¶ Paulus
in ipa visione nascentis eccle
tam singulariē. q̄ in xpm
biliter ḡnassatꝰ est. p ipius
filij dei vocem ad fidē rōdu
tur: ¶ pro tantis malis tan
bonis repletus ē. ut vas elec
tionis fieret ad portand' nō
me eius cora gentibz ¶ regib
¶ filijs isrl. ¶ Quis dignū ¶ ce
lestibus ferculis repletū: de q̄
¶ fame esurū ¶ ni furuꝫ me
dicamē accipiat. ¶ Viles deb
bat humano generi p̄stare
¶ doctores dsciui: q̄ ¶ dulce
cent ¶ potentes. ¶ nichilomi
nꝰ sapientes. ¶ Dulces ut mi
blande ¶ nisedie suscipem
potentes ut fortit pregen
sapientes ut ad viam ¶ pa
vidum ducerent q̄ ducē ad

ciuitatē. ¶Quid petro dulcius. q̄ tam dulciter. ad se eos
uocat peccatores. sicut y actus apostolici y epistolarū
eius series attestatur. ¶Quid illo potentius cui y ventus obe
dit et mortuos reddit. y mare sub pedibus eius calcabile
se ꝓbuit. ¶Qui simonē magū
ꝑcussum uis sui uerbi attingit
qui claues regni celestis ꝑ
singularē accepit ꝑ ꝑcedit
sūam celi. sententiam petri.
Denuq; quotcūq; ligauerit
sup terrā: erunt ligata y in
celis y c. ¶Ad tamē illo stupe
factus cui ꝑ caro y sanguis
reuelauit filiū. ꝑ pater qui
est in celis. ¶Paulū q̄ sequor
qui ꝑ summa dulcedine lucret
eos qui persecuti sunt. y nō cessa
uit penitentiā. qui facile
est omni placuisse y potesta
te: qui sapientiā y ineffabi
lia secreta seu sua. ñ a primo
nec secundo ꝑ q terno celo
lapsi assumptus. ¶Hij sūt
magistri mei: qui a magi
stro omniū vias vite plenius
didicerūt. y docent nos vbiq;
usq; in hodiernū die. ¶Ad q̄
docuerūt nec docet nos sc̄a eccle
sia pastorū principē. l'ecclesiā
sanctorum. nec q̄ est eiusmodi
ē in platone legere. ñ aristot'
versutus in verbis: ñ semp discere. y nūq; ad veritatis
scām peruenire. ꝑ docuerūt
me viuere. ꝑ dulcis pia res
sancte viuere. ¶Magnū nūq;
ē: ꝑ uno maximū est. non ui
uit qui superbia inflatur. q̄ luxu
ria sordidatur. q̄ cęteris iniqui
tatibus ꝑstibus q̄n ñ est h̄ uitę
ꝑ vitam ꝑfundere. y appro
pinquare usq; ad portas mor
tis. ¶Bonā autē vitā ego
puto y mala pati. y bona
facere. y sic ꝑsequente usq; ad
mortē. ¶Dicat vulgo. qui q̄ bñ
se pasat bñ viuit. ꝑ mentit
est miseras s: qui nō bñ vi
uit ñ qui bñ facit. ¶Arbitror
nātē q̄ tu qui in ꝓgressione
es. bñ vivis. si vivis or
dinabiliter. sociabiliter. humi
liter. ¶Ordinabiliter ut in omi
uersatione tua sollicitus sis
obseruare tuas vias. y in
ꝓspectu dñi. y in ꝓspectu proxi

¶ Ordinabiliter ꝑ sociabiliter ꝑtio ignis ꝓ ecc

crucens et tibi a pcō. ⁊ in scam
dulo illi. ¶ Docibilē: vt studeas
mmari. ⁊ amare. blaudē te ⁊ affa
bilē cribē. supportare nō so
lū paciēt. ⁊ libent infirmi
tates frm tuoz tam uioz q̄m
corpoz. ¶ humilē: vt cū lr oīa
feras. spm vanitatis studeas
exsufflare. q̄ et cmmodi masti
solet ⁊ q̄libīcumq; illū seusers
negare omnino oseusū. ¶ Hic
⁊ in patiendo malū q̄m tpler
est: triplicē prudentiam adhi
bere oportet. Est. u. q̄ ante pā
teris. q̄ a proximo. q̄ a deo.
¶ Omnīm est austeritas penitē
cie: secm veritas alicue mali
cie: trm flagell' correptionis di
mine. In eo q̄ a te ptēteris. de
bes voluntarie sacrificare. q̄ a
primo. pacient ferre: q̄ a deo
sine rmmure. ⁊ cū grām recti
one sustinē. ¶ Nō sic multi filioz
adam: q̄ erraverūt in solitu
dine in aquoso. Erraverūt
plane. ⁊ errant a vna veritā
tis. q̄ in solitudinē superbie rece
dentes. socialē vitam habere
nō volunt. quoz singularitas
assotiari n pt. ¶ In in aquo
so q̄a nullo lapmr imbre cō
punct. in terra sterili ⁊ mā
ti. pcm sicitate mostant.
¶ Propterea viā cuitatis ha
bitacli nō inuenerē. q̄a mag
terrati sūt in terra alicna. cō
quinati cū mortuis. deputa
ti cū hīs q̄ in inferno sunt.
¶ Non ita erat solitarius ille
de quo scs ieremias ait. Bo
nū est viro cū portauerit iu
gū ab adolescētia sua: se
debit solitarius ⁊ tacebit. q̄a
leuauit se sup se. ¶ Illi errave
rūt ⁊ iste sedebit. ¶ Semp. n.
illi errant corde. ¶ Iste aūt nō
sedet. sed sedebit solitarius q̄
habuerit honorē singularī
tatis illius videlicet iudicia
re potestatis insigne. q̄ sci
t terrā sua possidebit. cū le
ticia sempiterna erit eis.
¶ Mmure. ¶ Qa leuauit se su
p se: ⁊ cū adolescēs ēet. ⁊
tatis lubice sentiret. adole
scētē indiut. relinquens q̄
erat. assumēs q̄ nō erat.
¶ Leuauit mēt se sup se: q̄a
nō respicit ad se. ⁊ nō illū
qui ē sup se. Sedebit. u. et

tacebit: ñ ꝙ a strepitu dia/
bolicæ suggestionis. a stre/
pitu desideriorꝝ carnaliū a
strepitu mūdi. ffelix aūt ꝙ
iunctus istas ñ exaudie/
audiat licet: illa nl'tñ se/
lucas. si tñ aliq̄ ē. cui peuto
si loquūtur. Uere ē sapiā
qm̄ apls loqtur i ter pfcōs
absconditā in mysterio: ꝙ
neme pncipū hui⁹ scli cogt
nouit. Sic ne apli ꝙ viuē/
re ꝙ secundē docuerē. Gras
ē dne iesu: ꝙ abscondisti hec
a sapientibus ꝙ prudētib⁹.
ꝙ revelasti ea pmul'. istis ꝙ
te secuti sūt. ꝙ reliqre oīa
ppr nomī tuum. Amē.

Item sermo de apl'is

Sancti isti quor⁹ solē/
nis hodie passio ce/
lebrat. nl'tñ nob de
se loquēdi causam. nl'tñ
quoꝝ memoriā pbuerūt
Dex ego vnū tuneo. ne to
tiens audita vba salutis.
vilescere nob incipiant tā
q̄ verba. Volūs siqdē ꝙ vo
latil' res vbū hominis. nl'
lius mol' nl'ius pcij. nll'ius
ponderis. nulli⁹ solidtatis.
verum ubertas vū ꝙ vbū di
citur. ꝙ sic foliū q̄ vento ra
pit⁹ efflat ꝙ nō est q̄ sideꝝ.
Neuo frs vbū sic accipiat.
sino neuo sic despiciat ver
bū dei. Dico. n. vob: bonū
illi fuiss si nō audiss homo
ille. Fructꝰ vite sunt dei nō vba
folia. ꝙ si sūt folia. sūt aure
a. Unde nō pensandū.
ñ p tūsceant. nō pcnole ma/
ria q̄ colligite fragmēta
ne pereant. Terra. n. q̄ sup
ueniente sepiꝰ suscepit ymbrem. ꝙ ñ fecerit fructū. ter/
ra rpbra ē prīa maledicto.
Sic ꝙ ea q̄ in evāgelio. sterili ficulnea dicit. sil'r legit. si
p̄ea q̄ fodere ea cū vi/ *Sermo 2dꝰ
nee cultor. atq̄ miserit ster/
cora: nichomin⁹ sterilis ar/
bor fuerit. nūne ea securis ne
radicē illi⁹ arboris est posita.
Et ego dico vobis si my
hi boni in seculis inveneit.
maiorē in eis dñs habituꝝ
ē patientiā. q̄ in vob quib⁹
celestiū dispensationū plurimā
voluntariā segregauit. q̄b⁹

ñ sancte disciplinæ nō paupta
tis ⁊ vilitatis stercora defue
runt. ¶In nō stercora sunt ab
hominationes egyptiorꝝ. quas
ut nolamus deo mō. ¶Stercō
ra plane. vilia ad aspectum
⁊ ad fructū utilia. ¶Non refu
giat hanc sedulitatem. qui se
cunditatē desiderat: siquidē
ex defossu stercor acernio. qui
portat in agrū: formosius sur
get acervus manipliorꝝ. qui
reportat ex agro. ¶Propterea
nō vilescat vilitas vobis pre
ciosa. ⁊ preciosius cunctis thesau
ris egypti: xpi improperiū esti
mate. ¶Verūtū terreū habenti
bꝰ stercoliniū: ipsa quoq; ce
lestis ñ decē plumbi. que ordō
nū devotio. iocunda ruminā
tio. psalmodie dulcis meditā
cio. ⁊ solacio septuma. ¶Denī
q; ⁊ hec ipsa plumbea ē cum ac
cepistis p os meū. si qū de flu
mine aurꝰ imperꝰ letificat ci
uitatē dei. ⁊ torrente voluptā
tis illius. aliqua sup vos. dū
de eis loqmr stillacidia stillare
dixerit. ¶⁊ necesse habeo in
tō circūfodere. quicquid po
fuerit me custodē ⁊ cultorē in
vineis. heu q; meā nō colui ñ
custodiui. ¶Necesse habeo tū
dum huic occupo locū. ⁊ cir
cūfodere ñ nūquā. ⁊ ponē
stercora. ¶Molestū id quidem ⁊
dissimulare ñ audeo. sicut
nil'do amplius securi noctur
ni. quū sarculu. ignē quū fimū
¶Iacq; arguere ⁊ increpare
interdū necesse est. nec igno
ro fimū esse verbū increpatō
rū. verbū improperij. ⁊ quod
si nō exigeret necessitas. ipm
quoq; minus decoraꝝ. pferenē.
¶⁊ q; agimus. q; hoc fimo ⁊ ſ
aliquos impinguari. ⁊ alios
plane ⁊ lapidari. ⁊ indurari
videmus. ¶Hinc nūq; septuā c.
de stercoribus boū lapidatus
est pfer. ¶In nō impunguit
qui increpatꝰ benigne reci
pit. mauult ⁊ respondere li
beūr emendare conat. ¶Se
plane salubris ⁊ secunda im
pinguatio ē. ut corripiat me
tus in me. ⁊ increpet: oleū
aūt peccatoris ñ impinguet
caput meū. ¶Ex ea siquidem

in pinguedine eius generant
oleū peccatoris. habundāt
et pullulant spine et ebuli
omnis radix amaritudinis
germinat copiosius. Itaq;
qui in stor increpationes
nisum nonnunq; sitis indi
cat quēadmodū suscipien
da sit. quū benigno animo.
quū deuota mente. quāta sit
ei grā habenda. Hic. n. no
bis recipienda erit in pin
guedo salubris. ū fertilis
umor. quēadmodū pcorus:
et fructus illius. quē sēm
plū habemus in sanctifica
one. Ad quē frcamus tibi
o piger. et ad hanc miam
ueniatis. magis. et exuspe
remus. Nonne bonū fumū
sparsi in agro tuo. Dū ergo
lapides habet. Et tu ūmi
te homo. quū ei diligit iu
stitiā odit animam suā
tu inq; inimice homo. hoc
fecisti. et desidiā tuā ū exercit
et exercitare pcepus. Fumū tibi
puertis in lapidē et ū in pī
guedinē debuerus lapidarū

Hec idcirco dicta sunt frēs. ut
nouceitis et benigne audiey
d' sit. et deuote suscipiēd. et
solliciter exequēd. et ad ū
quam pfectū salutē. et ū sicut
ūbū hominū. et sicut vere ē
ūbū dei. illd' exhortatiōū. siū
monitoriū. siue etiā increpa
toriū audiat. Excessi fratres
et ipe ipius mod' festinitatis
oblitus. et ut arbitror. ū nō
sipiencia vob. si firmit in he
sert nō que audistis. Et licet
de solempnitate ipā breuit
aliq; loqui temptem. ipsius
et ē. festa nrā dies. quibus sa
ne plurimum et nobis hono
rē deberi scio. et utrū possit
aliq's exberi: hesito fratres.
Animus. n. ho. sē. anī. tui
es. ni. exor. ē ipu. cor. Ad. n.
si in tui nō huc posita ora
poterant. ū quidem in se. et
in xpo. et nō poterit viuen
tes hodie in eternum felicita
te cū xpo. Mortales nō huc
et morituri. inspectū mortis
et vite. videbant habere. so
lo nimis vbo mortificante

vnos · ꝙ mortuos sus̄catātes ·
q̄ tōmagis nr̄ honor sit
nimus · ¶ fortat⁹ est pn̄ci
pat⁹ cor̄ · ℟ q̄ est frs cū aplo
¶ hodie bēa memoria celebret
nūc⁹ natiuitatis · seu dūsionis
cor̄ · aut certe vte ul' miracl'or
solempnis agit̄ ꝺmemoratio ·
¶ Non est frs natiuitatis hui⁹
ne solempnitas · paulo ante
bti iohānis die natalicii cele
brastis · ¶ Ille · u · nascens hono
rat̄ · q̄a nasc̄ sanctificatus ·
¶ Denicꝝ i iohāne solo celebr⁹
est passione natiuitas · q̄a et
si pāssus ꝓ xpo est · cū ꝓ iustic
a · ꝙ ꝓ veritate occubuit : cui
denciꝰ tū natꝰ ꝓ eo ē · nimir
homo missus a deo · q̄ in hoc
natꝰ ē · ¶ ad hoc venit ut mū
dū vt phiberet testimonū ve
ritati · ℟ nec⁹ dūsione aplor
aut cor̄ miracl'a hodie recense
mꝰ · sic ceteris diebꝰ aliis : alte
rius q̄dē dūsio · alt⁹ de car
cere liberatio · fra ꝙ anglin ·
festinus ecclie gaudijs ad me
moriā reuocatur · morte spe cri
alius veritat̄ · q̄ nichi i cer hoīes
humano iudicio plus haret̄
¶ Consideremꝰ frs ecclie sce in
diciū · secm fidē ꝙ secm facē
iudicātis · ¶ Morte sic deo aplor
i cor̄ recolit solempnitate pn̄
pua · ¶ Hodie nimir petrus cru
cifixus est · hodie decollat⁹ est
paulus · ¶ Ner hodierne causa
festiuitatis : ¶ presencia mestr
ra gaudior · ¶ In hys ergo fes
tis agens ¶ letis diem · sine du
bio spm sponsi hst ecclia : spm
dūi · in cui⁹ ꝺspcu sic hs in
psalmo · pciosa ē mors scor̄ ·
¶ Nitos · n · dū paterent̄ apli
credim⁹ affuisse · qui nec⁹ q̄dē
pciosis illor mortibus iuuide
rent · ¶ Nisi sūt oculis insipien
cū mori · ¶ estimata ē afflic
cio exitus illor · ¶ frs · mutt de
videnē oculis insipiencū mo
ri ꝙ in oculis sapiencū iudica
tur potius obdormire · ¶ Denic
ꝝ ¶ lazarus dormiebat · sed
amicus erat · ¶ cū decrēt di
lectis suis sompnū esse hēdi
tas dūi · ¶ Studeam⁹ frs vnde
re vita iustor · ꝙ morte cor̄ ·
mori multomagis desidere

mo. ¶Sapientia enī iustorū
ꝑfert nouissima: ibi nos iudi
cans vbi inuenerit. ¶Quamuis
necesse est ꝑsentis vite finē
future cohērere ꝓncipio. nec
ibi tollerabil' dissimilitudo ē.
¶Sicut enī siqs duos s. vt ita
diuersum auctorem ꝺsiuere aut
colligare voluerit. minus de
reliquis ꝑtibus curans: ipsā
que s' copilauda sunt capiti
vnisse inter pat ue dissideāt
a sciplis: ita dico vobis quātū
libet ceciderit ꝺuīsus spūalis
si carnal' fuerit ꝺsummatus no
cat: vite illi spūali penitꝰ nō
cohaeret. neq; caro ꝙ sanguis
regnū dei poterūt possidere.
¶Sit aut sapiens memorare
nouissima tua ꝙ nō peccabis.
¶Immo et hec magis recorda
bo facti timoratū. timor ex
pellit peccatū. negligentiam
nō admittit. ¶Iunt ꝙ moyses
de quibusdam. vtinā saperent
ꝯtelligerent ac nouissima
ꝓuiderent. ¶In ꝗbus vnū ꝑ
bis. iam quēdam nob video
ꝺsiderū. sapiām. ꝯtelligen
tiā ꝓuidentiā. ¶Arbitror sine
tibus eas assignari posse tē
poribus: vt eternitatis que
dam punctꝰ reformari vi
deatur in nobis. ¶Presentia mo
derantibus ꝑ sapientiā pre
terita ꝓintelligentiā ꝺuī
di cantibꝰ. nouissima ꝓuī
dentibus ad cautelam. ¶Hec
nempe spūalis exercitij summa. ¶Hec forma studij spectā
lis. vt sapiens ꝺisponamꝰ
presentia nra. recogitemꝰ ī
amaritudine anime nre.
ꝑterita. futura quoq; sollī
cite ꝓuideamꝰ. ¶Sobrie viꝝ
te ꝙ pie viuamꝰ in hoc scīo
aut ꝛpl's. vt videlicet in pre
senti sobrietas obseruetur.
vt iusta satisfactione ꝑteri
ta que nobis sine fructu sa
lutis ꝑierūt tempꝰ re
ꝺimātur. vt pietatis culpeꝝ
ꝛminuētibꝰ de futuro piēlis
ꝯponamꝰ. ¶Bona est. in q̄
ad oīa valet pietas. cultus
s. dei humilis. deuotus.
nec aliꝗ nob ē. ꝓmouere no
uissimū. ñ vt vniuersa q̄ nob
imine videnꝰ pietā. scīa
nobiscū cogitatione versum

Sermo 3tig.

discamus de uñ omnino indi
stricta. magis aũ de nris dif
fidere ueritis. ꝛ soli dnne
nos ꝓtectiõi dmutẽ. ꝓ q
dã mentis affectu. ꝛ effectu
pie deuotionis ĩ ipũ. cuius
dnũ optimũ ꝛ dous pfectũ
est. Consummatio felix. ꝛ mor
ꝑ aosa. Habes ĩ euãgelio ha
hodie. ipõ tibi seruone dñi cõ
mendata. Beati inopes
bñ mites. bñ qui lugent. bñ
qui futura sapiũt. ꝓ deside
rio celestiũ. interno quodã sa
pore mentis: ꝑsentia respuẽ
tes. Beati q uoluntatem ꝓ
uident. ĩ mansuetudine susci
pientes insitũ uerbũ. q̃ ẽ ꝛ a
nimas saluare ꝑt. ꝛ pietate
cedis ad futurã tendũt here
ditatẽ. Beati q pristinũ intel
lectum errore. crebris lauãt
lacrimis lectũ suũ. Beatus q
optat b sẽs. q̃ optime imbu
cis q̃bus ꝑ orat. Beatus in
sapierent ꝛ intellexerit. ac no
uissima puidẽt. dic si meam
festus dicat. Beatus in eis es
set spũs sapiẽtie. ꝛ intellectus
ꝛ cõsilij. Beatus her ĩ nobis ĩ

uenian fr̃es. ut suauiter oĩa
nrã ꝑ sapienciã disponam
ut in illectu ꝑterita pecca
ta deꝑnemus. ut prudam
futura dño. Ad huã sapia
mus ad ꝑsentis uite mõdem
tionẽ. ut huã intelligam ad
ꝑterite correctionẽ. ut huã de
uota ĩ dñi fide. pueniam.
ut felicẽ habeamus ipõ mi
serante cõsummationẽ. Ihc ẽ
cui sunt omes tripley. quos t
mur ad saluteꝫ. et ad mã
dñi. fidei. recti iudicii. fides
deuota. Ite de apostolis

Certo fr̃es apl̃is scis at
tribuit mat̃ ecclia
in sapiencie libris le
gte. hij sũt viri mie. Sũt u
hij plane viri mie. sine sa
nam dñi. sine ꝑ ꝑ
plen. sine miserendo. ad
o nob donati sunt. Dñe q
mia cõsecuti. Paulꝰ mi
roga de se ipõ. ut mag
te dñi. ꝛ blasphem. ꝛ ꝑsecut. ꝛ in
iuriosus. sed miam
Ne ut nõ audiant
la scis fecerit ĩ iherusalem

ſtion ſolū in ierlm. ſz ꝙ p to
tā indeam in ſanie ferebat
habeuis vt ē mēbra lania
rī terris. Deniq; hac fu
ria vecty ibat. ſz p̄uentus a ꝯ
na ē. Ibat ſpirans minaꝝ ꝙ
edes in diſcplos dñi. ꝙ diſci
pls dñi ſtis ē. cui oſtendere
qñ oporteret eū pati pro no
mine ipius. Ibat diꝝ toto cor
pore virus exalans. ꝙ ſubi
to in clarionis vas mutatꝰ
ē: vt nō cor illius eructuaret
p̄ū bonū. verbū p̄ū ꝙ dicet.
Dñe. q̄ me vis facere. Hec
vnꝝ mutacio dextere excelſi.
Merito p̄inde loquebatur. q̄
dēlis ſerui ꝙ omū ꝛcarpacione
dignus. qñ dūs ihs venit per
ditos ſaluos facere. quoꝝ
p̄mꝰ ego ſum. Hoc ergo apō
bīm p̄aulū. fiducie ꝙ ꝺſolacio
nis ꝛcipite frēs. vt nō dñm
nā ꝺuersos. non minus cruci
et p̄ctorꝝ ꝺſtā ꝺlectoꝝ. ſz
tamē ihūm humiliet nos ſicut ꝙ
ipm. Ego ſū inq̄ minimus
apl̄oꝝ. qui nō ſum dignus
vocari apl̄s qm̄ p̄ſecuꝰ ſū
ecclīam dei. Ita ꝙ nos ihu

mulieū ſub potenti manu
dei. ꝙ fiduciam habeamus.
q̄ſi ꝙ nos miam ꝺſecuti ſu
mꝰ. ſēa ficati ſumꝰ. ꝙ hoc qui
dem om nubꝫ nobis q̄m oēs
peccauimꝰ. ꝙ egemꝰ hac
gloria dei. Dcere apō bīm
petrū aliꝰ habeo q̄ appo
nā. eo carius quo tarius
ꝙ quo ſingulariꝰ: eo ſub
limiꝰ. Iam peccauit. ſz p̄aul⁹
ignorans fecit. in incredu
litate ſua. Petrus q̄m ceciꝺ
: apos habebat oculos. Ro
ro vbi habundauit delictū.
ſuꝑ habundauit gra. Hoc Flor
ſic ſtudē qui peccant nūq̄ de
ſi nouerint. nūq̄ miſeracio
nes eius experti fuerint. nūq̄
p̄ſtauerint yugū ſuaue.
ꝙ oīꝰ leue. puſq̄ ꝺcuotionis
gratiā. ꝙ ꝺſolaciones acce
perint ſpūs ſc̄i: coꝝ inq̄ copi
oſa redemptio ē. ꝙ tales nos
ſtuimꝰ. Ne coꝝ q̄ poſt ꝺfusio
nē ſuā pctis ꝙ vitiis implı
cauit: inq̄ ꝛcepte gre. ꝙ
p̄ miſſum manū ad aratꝝ.
retro reſpiciāt. repidi ꝙ car
nales frēs. aut p̄ aguitatem

uiã ueritatis·retro cuĩ·ap̃s
stare manifesti: cor̃ utiq̃
p̃ paucos in quibus q̃ p̃ hec
redeant in q̃ dũ pristinũ·
& magis in sordibz positi sor-
descant ad huc· ¶ sup quos
ipsa deplorat· q̃m obscura
tũ est aur̃ immutat̃ & color
optimus· & qui nutebãt in
cõcis ampleccti sũt ster-
cora· ¶ Hec tũ sicq̃s hui⁹ modi
est· desperamus de eo· tñ ut
resurgere velit cito· ¶ Nũto
cuĩ diutius pmanebit· tã
to cuiq̃ difficilius· Beatus
ũ q̃ tenebit & allidet p
uulos babilonis ad petrã
¶ Et cuĩ si acciderint vie po
steriũ supplet· ¶ Filioli hec sc̃i
co ut nõ peccetis· & si quis
peccauerit· aduocatũ habe
mus ad patrẽ· ihũm xp̃m· q̃ nos mi
nime possumus· tñ q̃ cum
dat ñ adiciat in malũ ut p
fundius cadat· & magis
ut resurgat· & uti ei negari
bit uenia· si tñ dñe ei
crudelis p̃ta sua· ¶ Hic cñ ie
quo loquitur petrus· post
tam grauẽ lapsum ad tã

tam redijt cõmunicã sanctis
tatis· ¶ Egressus fleuit amã
re· ¶ In egressu cõfessionẽ eius,
in amaro fletu cõpunctionẽ
cordis i telligẽ & attende· q̃
tũc p̃mũ recordatus est ver
bi q̃ dixerat illis· Tũc primo
cordi sunt verbũ quo p̃dicta
fuerant eius infirmitas· ci e
mauunt eius p̃sumpta teneri
tas· ¶ Ve tibi qui post lapsũ·
fortiorẽ te nobis exhibes· Ve
q̃ tam rigidus es in tuum
ipius puniẽ· ¶ Inclinare po
tius· ut melius erigaris &
ue plus ibeas firmagi q̃ disce
tũ ẽ· ut possit melius solidã
ri· ¶ Nõ indignaris incepã
ti gallo· ¶ Tibi potius indigna
re· ¶ Humanã uoluntatẽ ait
psalmista· segregabis deus
hereditatẽ tuã & infirmatã ẽ·
¶ Ecce in infirmitas q̃ segre
gat hereditatẽ· q̃ meditũ nõ
repellit· ¶ Induratos ñ tñs
uas figuli i ugã ferrea dis
cet· & hereditas i firmat̃ est
nit: tu uero p̃fecisti cum·

¶ Audistis certe
q̃m meum dilectũ si

decst medietas sermonis
proxc

desunt 6 aut 7 linee de initio huius Sermonis.

monstruose magnitudinis
homunē. loricatū. clipeoq; p
tertū. ac galeā. ceteris q; ter
ribilē militaribz armis. Si
qua in nobis exuat viscera
pietatis: ñ potiūs ñ timē
sic inermi ñ flictū. ñ ō gaude
re vincēti. Laudauimus nuq;
nitu diuīē puuli. q; ō uedere
animā eius zelus domus dei. z
ōprobriū exprobrāciū ei ñ
a se ducteret alienā. ꝛ tūc p;
ad p̄am moueret iniuriā. z
doleret sup ōcione ioseph.
Fiducia sumus tanta in adole
scente fiducia. q̄ta ñ inueni
retur in vniuerso israhele. col
lata ō deuq; celus victoriā. z
diuina manifeste patam ꝰ
tute. tam leta suscepimus q̄m
solicita certamē expectauimus
armati fide puuli. z gl'anti
pa ꝰtute gigantis. Iam si
spūalē sēm apli testi monii
legē esse ñ ignorauimus: z sēp
tam cē p̄ nos. nō solū ex
teriorus sup ficiei. oblectan
dos aspectu. ꝛ in teriora quo
q; seu suū gustu tūc; medul
la tica sanandos. ō sideri
ō nob est. q̄s nā videns iste
golias. q; ꝑ dei nā r[illegible] re promissi-
missionis terrā ingress. nā onis
q; mlt̄as ex hostibz triūphāti:
solus exprobare p̄sumit. z in
flatus spū carnis sue. Credo
cui ñ inogrue superbe homine
superbie vicia ō designari. Ꝑ ñ
nauq; ē p̄cm maius. nec
q; dei p̄ho magis insurgit
spūaliter nō ñ suis. eos q̄ñ ce
terā iam videant vicisse pec
cata. Hinc ē q; vocat yd
singulare certamē. tūc; ce
teris iam subactis. Iam z
philesteī illo tempe timebāt
ō in uno nō ñ israel inire con
flictū. ñ q; de golia enorme
magnitudinis viro. cor fidu
cia tota pendebat. Unde ei
modi animā superbia temp
tent. q̄ñ s' subuigilant mun
dia. seu tepiditas ei que solz
ō eo vomitū p̄uocare. aut pi
gritia que facit vt bouī ster
coribus lapidetur. Unde
nisi ei superbia. ñ extollen
tia oculoz tuo nō eo vitia ce

tem dom[illegible] vt dimicari
se ob vnius[illegible] tuos malis
[illegible] arbitret. Deus certe
in magnu fortis q cetera s po
tenti tute vicia subiugauit.
ad ius necessitu supbie
dimicatur? vicio accedat.
Accedat ingo dauit manu
fortis. qm non e vincere tu
tu hostem u in manu fortis
armet ipe vt golia. qui
ursu vicerat leone. Videat
sane vtm saulis ei possit
arma pdesse. vtr seculari
sapientia: philosophicas
disciplinas siue ceam di
uinas scpturas supficiat. ut
nimis occidete litera aplis
appellat. videat ingo vtr
his armis debellare sup
biam. vtr hac via humili
tate apphendere possit. vt
onerari se magis q roborari
sentiens: huiusmodi ar
ma. atq impedimeta pici
at. nectans omnino cogita
tu suu in dno. et de pa pe
nitus desperans in dei fa
sola fide armatus. n reput
tet golie pritate. ne fo
te magnitudinis eius mole
p mat. z potius psallat sm
psalmu. et mete. dns illumi
defensor vite mee. ac. Nam
et petrus donec veniret vio
lentia. maris pfundi. corpo
ris pondus desideraret: in
vbo dei iactatus sentire pm
net perire potuit si timere
vbi vidit ventu valid
uenit entre timuit ipoq ti
more mergi cepit. Simile a
liq et ille athlete nro. rex sa
ul temptat suadere. u po
tes inuisus resistere philistheo
isti: nec pugnare aduersus
eu. qm placet es. Si nuit vir
bellator ab adolescente. De
rutu accessit u. ille tale q
meditari: z psumens de u
tute eius cuius auxilio pa
certamina u vicisse. accedit
i trepidus. Colligit ig abi
ectis armis saulis quinq
lapides de torrente. quos
mimis eu leuia equeq tolle
ret leuigare torrens potu
it. z u eciam tollere secu.
Torrens eque q primu pti
serat nia nia. sed u plenus

ē scriptura teste. qñ gñacio
nduerit. ⁊ generacio ptcrit.
tñq; timens vndā. vndā im
pellens. ☙ q; omñs caro fe
nū ⁊ omñs glā eius. tñq; flos
ag. hui⁹modi leuia facile ē
hūt sēm torrens inundans.
verbū aūt dñi manet in eternū.
rbitor prude nō i⁹ grue. qñ
q; lapidib; istis. quoq; ptinū
itelligi verbū. dimissionis.
pmissionis. dilectionis. ipu
nationis. ⁊ cōnis. ☙ vor quoq;
verbor late patens copia i
uerente diuinar reperitur scp
turar. ⁊ forte ipā sunt quoq;
ba quor paulus meminit
ualens quoq; bā loq in scā
si. qñ dece nulla in lingua
ē scrit q; figura hui⁹ mōi
di. ⁊ iuxta aliud apli testi
monū ⁊ mūdus crūcifixus ⁊ i
mundicia ei⁹. ☙ aūt verba
tiscente mūdo ñ nuoo inue
nerit vel ⁊ leuigant mag
dū ptiscentib; plurimus mi
nuler fit scā. ☙ i vero collec
tos istos lapides de superbie
spm dimicaturus dauid in
vase memorie sue reponat.
☙ sideremus qñta nob dimit
tur deus qñta promittat qñ
tā nob scribat caritatē. et
qñ mlta nob sēcatis ꝓcum
bra ꝓponat. qñ adiu deuq;
cōnē nobis vbiq; medet
in staucā. ☙ os in cp lapides
scm tollat. qui superbie vitiū
debellare festinat. vt quoti
ens venenatū audet erigere
caput quilibz ex hiis lapidi
bus multas cogitationes eiq;
pinus occurat: pcussus in fro
te golias deicitur aptius i
fusione. ☙ in quo sane diluuio
fluuia quoq; necessaria est.
longa in mutatis formā ha
beus. qui hunc maxie certa
mini nulla rone de esse ne
cesse ē. ☙ quoties q; vanita
tis cogitacio metem pulsat
si ex intimo cordis affectu di
uinas ex pauelē repis cōmu
nationes. seu pmissiones de
siderare. nō sustinet golias
utriusq; lapidis ictū. ⁊ rep
mit illico timor omnis.
☙ d si venerit ē in mentē di
lecto illata in effabilis. qui

tibi deus manifestatus exbuit. an nō illico exurdescens ad caritatē. prorsus ab hominari incipis. et abicere veritatē. Hic exempla sequi si diligenti cōsideratione ponas. erit sine dubio ad repmendā elationē: cogitatio ista putilis. Iam vero si forte resurgentē elatione subito: nichil ex his q̄ proximus apprehendere quiverit in manu tua. toto feruore ad eū cōtendere. q̄ sola restat arcē. et ultimo quē elevatū videras. et exaltatū sicē cedros libani: subiusus impius iam nō erit. Si queras fortasse quē admodū sine ipius gladio golie possis abscidere caput. Jo. u. tanto tibi occupatius quanto melius nosti. Dico breuiter quia exeptis loquor. et qui facile capiant. et adiuuāt sine mora. ep̄m sepe cuiusdā crebro sentiūt acriter obiurgans. quotiens puocātē te vanitate ad retractationē omnationis diuine. seu pronuntiationis. aut ceteroz que su

pra dixim⁹ ostendi exemplis te rubescere: deiectus est ergo golias. et adhuc viuit. Recede itaq; prius. ne forte resurgat. et stans sup eū iterū ipo capud eius abscide. de ea ipa que te appetit vanitate: vanitatē primus. Sunt siq̄dē cogitationes pensatus. si ex eis ipām materiam. et occasionem sumas humilitatis. quo nimirū humilius deiectus et abiectus tāq̄ de superbo hominē senties de te ipō: goliam vnq; golie gladio pcussisti. Quid de

Euāgē

Quid sedet sup turbam cū iam duo fustiū nec nec habent cp̄m adducunt. Eiūdē olim fr̄s ob hoc septū. ut legatur. ū hoc ob aliud legitur. quā ut rationabile solationē vl' desolationē ex inde capiam⁹. Est em̄ scripturis desolatio vana. de terre nimiū rex affluentia: vana rich̄ omnium de ea penuria desolatio. ut euāgelii spectaculū veritatis nemini bla

dic̃ mulr̃ seducit. talē se in e
o ēsp̃ reperiet. qualis fuerit
vr̃ nec ibi timore trepidet.
v̄ ñ est timor. ñ letrē cū mu
le fecerit. ℣z q̄ dicit scptum.
Hīes auditor ē verbi. ⁊ non
factor. ℣ assimilabit viro ꝺsiderā
ti vultū nativitatis sue in
speculo. ꝺsiderauit enī
se ⁊ abiit. ⁊ statī oblitus q̄
lis fuerit. ℣ Nos aūt fr̃es
ñ sic. Obsecro ꝯsiderem⁹
nos metipsos: in ea q̄m au
diuim⁹ facti euāgelij lecti
one ut p̄ficiam⁹ ēq̄ri. ⁊ cor
rigam⁹ scḋm enim si quid in
nobis ꝛpḥendam⁹ corrigen
da. ℣ Propt̄ hoc cū optat ꝓphe
dirigi vias suas ad custodiē
das dñi iustificationes: tūc
inq̄ens nō ꝺfundar cū ꝓspe
ro īomnib⁹ mandatis tuis.
℣ ego quidē nō ꝺfundor: sed
gaudeo p̄ vobis fr̃es mei
cū secūm esse saluatorē in
deserto. secūm existis nō ēq̄
certū gaudē. ℣ vereor ne q̄s
forte īcōsiderata expectatione
pusillanimis inueniat̄ et
in egressu huius seculi nec̄ ul⁹
corde ul'ecīā corpore reū tra
hatur. ℣ merito ꝓinde diuina
scptura clamat ⁊ dicit. ℣ Ex
pecta dñm viriliter age. ⁊ cō Fortetur
fortetur cor tuū ⁊ sus. dñm. ℣z q̄m
dū necesse ē sustinē. ℣ Prior
sus dōnet misereat̄ tui. eque
ris q̄m misereat̄. ℣ Misere mi
hi q̄ sup turbā. ecce iam ē duo
sustinet me. Dīm. n. tium di
ei ens necesse ē in deserto.
si q̄ tū ḋco tuo offerre volu
eris sacrificiū. ⁊ triduo susti
nens saluatorē: si miracli
pluribus ꝺsiderus fieri.
℣ Unus ē dies trinous. dies ī
q̄ declaramus. illuminās te
nebras tuas interiores. s. ⁊
horrēdū ḡehēne supplicīū in
quo sūt tenebre exteriores.
Hinc ecclā ꝺcit sic ḋcm cogita
to sic ipi nostis. nrē solet
exercere ꝓnordia ꝺfusionis.
℣ Ecclā est dies pietatis.
q̄m respiciam⁹ in luce miseri
cordie in ḋcm. ℣ Terna ē dies
rōnis. ī q̄m veritas ī notes
cit. vt tibiq̄ ex debito quo
dā nature sine vlla ꝺsideri
one creatori subiecta sit.

creaturā ſeruus ſeruiat redē
ptori. Et hinc iubēā diſcū
bere. vt caritas ordinet in no
bis: et hinc rapit dñs manū
ſuā. vtinā. omnes qui bñ. de
re q̄m rapis dicat. facite hoīes
diſcūbere. quor nos licet ad
ſfusionē unū habetis vi
carios quin leſcū q̄: diſcūbe
vos ām̄oneo fres kmi. vt
refecti pane bñdictionis. ſub
ſiſtē poſſitis in via. ne forte
miſeria neceſſitate rapulſi.
deſcendatis et vos in egyptū.
et inueniunt nob illuc q̄ nec
dū vobiſcū in deſerto ſecun
ſē ſaluatorē. Miſeri fane et
pi q̄ nō exire cū exercitib. ſed
plane miſerabiliores cibus
hoibz. q̄ profecti q̄dē cū aliis.
et nō cū aliis ſē refecti. Quor
ro ſiq fuerit. qui diſcūbentī
bus aliis. poſt dimeta. ſeu
diuerſoria q̄nam̄ abſcōdit
latuerit. hoīes eiūmodi ieiu
nos miſeroſq; q̄s neſciat.
Hic et eos michi nimis qui le
uitate et curioſitate ducti
et ſcelerū vagātes minime
reſidentes. nunc q̄ reſidere
q̄dē. et nō in ordīe. neq; im
mero ceteroq;. Iordanū pñ
catitatē veſtrā. paſtorali ſol
licitudine ām̄oneo. ne q̄s
vēm ex vob inueniat auctu
los animare. ſectari latebras
querē diuerticula. q̄m q̄ male
agit odit lucē. et nō venit ad
lucē. vt arguant opa eius.
Et nec inueniant in vobis q̄
citiferant omni veneno dor
mire. ſtabiles et inquieti. nulli
inſe ſolidatis hñtes: nulli
q̄ſtatis hñtes. tūc pñlium
q̄ue pcat ventꝰ a facie terre.
Illam de hijs q̄ dicam. quem
manus dñi oīs. et manus
omni cōi vos animales. ſpi
ritū hñbentes. q̄m neuno i ſpū
dei loquens. dicat anathema
ihū. Sic quiſſima plane. et
pnicioſiſſima peſtis. q̄m vnus
uersos unus turbat. et fit
omnib diſcordie fomes. ma
teria ſcandali q;. Denq; p
phetā modi. q̄ de vnius de
mini loquēs. ſingulos in
q̄ ferus depaſtus ē cum.
Ph hūmodi rogo et obſecro
fres mei. fugite ſimulatione

obſcu
ra cio

a Vide ſupra q̄ recepimus temere

omnē. ⁊ angulos ꝑpe volūta
tas ⁊ fugite inq̄etudinē. ⁊ spū
lentatis. fugite obstinatio
nē. ⁊ ne quissimū viciū stupi
ditatis. ñ forte ꝙ nō sit.
fraudare vultis ānumis ve
tas. panis cōtinuo būdicti.
ā ꝙ ne longius ꝓtrahā vos
vij. panes quibus refian-
mini isti. sūt. ꝓmus panis
ūbū dei. in quo vita hominū
ē. sic ꝑpe testat. ¶ Secūdus pa
nis obediencia ē. qm̄ meus
panis ē iuxꝓ. vt faciā volū
tatē eius q̄ misit me. ¶ Tercius
panis meditacio scā sic scp
tū ē. cogitacio scā ꝙserubit
te. ⁊ que alio in loco nomiā
ri videt panis vite ⁊ intellec
tus. ¶ Quartus panis oraci
ō lacrime. ¶ Quintus vero labo
riosa ē. flet mundus ꝙ la
borē ꝙ laborē. aut lacrimas
pane dixerī. ñ forte ꝙrendit
tibi ꝙ ī ꝓphā legisti. cibabi
nos pane lacrimaꝝ. ¶ Et ītē
in ho psalmo. labores ma
nuū tuaꝝ ꝙ mā. be. es. ⁊
bñ ē scrit. ¶ Sexꝰ panis socialis. panis
unanimitatis socialis. panis
ieiūij ex duūsis cībus ꝙfectus. f
mentatus ex sapiā dei. ꝓpa
ro septimꝰ panis ē eucharis
tia. qm̄ panis inq̄t quē ego
do caro mea ē ꝓ mūdi vita.

Item alius sermo. D. Bernardi de distinctione talentorū, pro diversitate hominum.

De eo ꝙ nuprime dictū
ē sursū alios. alios
deorsū ꝓspicere. hā
beo ad huc aliq̄ ꝙ vē ī sile
ā cautatu. ¶ Hā cū ꝙdē cogitā
onū quales expessimꝰ tē si
bū memmustis licet ꝓfectio
altera. ꝓ ꝙ tū valē. ¶ Fuit vt
q̄ alio nō sursū cor haberēt. si
cut fecit deus hoīem rectū. ⁊
secure respondeam ex hortā
tis vocē ꝓphē. habemꝰ nō do
minū. ¶ Fuit ⁊ alij q̄ similes
horis animalibꝰ inclinati
deorsū. deristu se ꝙ facīāt ex
ī mūdis spūalꝫ. q̄ ꝓfecto cla
mitant illudentes. ī curua
re vt tū senuꝰ. ¶ Certis. ⁊ q̄ū
ī ꝙgregacione plurimoꝝ im
possibile ē vnius ouis fortu
dinis cē. seu corꝑis seu
moꝝ. ¶ Hā utriq̄ infirmita
tē pacienter ferre. regule uē
monet auctoritas. ⁊ utq̄ alī

ſtens ꝺeſcendẽ cãtas uiꝺ
ꝺeret ꝙ alt' ꝙſpiã. ⁊ fortaſ
ſis incipit ĩuiꝺere. cui ꝺole
ꝺebuerat. Hinc accidit ut
ſepe bñficet eũ in corde ſuo:
ea de re vñ miſer ille ſe repu
tat. moleſte ferens neceſſita
tẽ ſuã. Omnino igr̃ ĩ cãtũ
ſe ee ⁊ laſſo corꝺe carnẽ fa
pe pbat. ⁊put quẽ nec ipã
quiꝺẽ miſeria caret ĩuiꝺia
Ez eis ꝙnis certe cãtatis
ꝺiſcretione aliene neceſſi
tatu ꝺiſpẽſationes ꝓbatus ꝛ
pendit: talibus apponit cor
ſuũ. ſimulta ꝙrit. murmu
rat. aꝺuſus eius ꝙ ꝺeneget
ut cõmoꝺule poſtulanti. Hic
ſuſpiciones. ꝺetractiones
et ſcanꝺala ſuſcitãt. ſilicꝫ
ꝺicere ꝺ loquax kñi. quã
ſi magiſtrũ ꝺe vob habeã
ꝺequeã ꝺe hac re. Ez pmo
nere ⁊ pmuere neceſſariũ
ꝺuxi. ꝑt' nul'os q̃ iter vo
ſt teneri ⁊ ꝺelicati: quibus
aut etas aut infirmitas ri
gore ꝺmunis regle. ꝙgnt
aliq̃ntꝫ temperari. ꝙãs
ei ꝺe cuꝰ munere venit.

ꝙ nul'os ꝙ video quoꝝ mẽ
intenta ꝺeo. tam longe fũ
ꝺ ab illo infimo cogitatu
vt iuxta ſe poſitos ꝺebilio
res. proꝓius ꝙqꝛent. ſe
minus omnib; facꝫ ꝺqrẽ
tur. nimiꝝ ꝙ ſuperiores ſẽ
p attenꝺit ꝙ ab alto obliꝰ
que retro ſit. ⁊ ꝛectum in
anteriora. Cuiꝰ tu putas illo
ego ãmiroꝛ. ꝙ tũ venereꝰ ĩ
corꝺe meo. ꝙ tũ ꝙmpletꝰ
cãtatꝭ affectu. ꝙ velut neſci
ẽtes eos ꝙos ſecũ cotiꝺie
viꝺent. vnũ forte aut ꝺuos
aut ⁊ plures: quos ĩ ma
iore ſps feruore viꝺint: ſil
cet omnib; eligit. ⁊ cũ ipi
fortaſſe meliores ſit. ſemp
tũ illoꝝ ſ ꝓponit ſcã ĩ ꝺño
ſtuꝺia. ⁊ ꝛectoꝛa corpoꝛa
lia ſeu ⁊ ſpalia. Femini
me altera vice ea ꝺixiſſe. ſ
iterꝫ repetere ñ ꝙeſuabor. ꝙ
ſublimi meꝺitatione mona
chꝰ hapeus toto mitiꝰ ſpa
cio vigilaꝛ. ꝛectũ ſũmo ma
ne appeliẽſ me ĩ ꝺubitatũ
ſũt. ⁊ proſtratis pedibus ve
ñ nuch ꝙ monachũ in vigiliꝭ

ſſtoꝛatũ

uñ ꝺsideraui. in quo ē ꝙut
tantes enumerauī. ꝙnq̄ ne
uñ q̄dē in me inueniō. Et
fortasse nullū ille tanta
habebat. quanta erat hec
uā religiose emulacionis
humilitās. Hic vnicꝰ fruc
tus huius mei sermonis. vt al
tera semp attendens q̄si
eo ꝺstat plenitudo humili
tatis. Quia si forte in re alia
q̄ maioꝝ ē frē aliq̄ tibi colla
ta videā. Si in ultimis emula
tor fueris. iudicare te pote
ris inferiorē. Quod. u. si for
te laborare aut ieiunare pꝰ
potes isto. ille te patientia
superat. humilitate precedit. su
perumeret caritate. Ideo tor
pie cra id q̄ videris habere
insipienti cogitacione vsa
ris. Esto magis solicitus
vt sanus q̄ ꝺcipi t. hꝰ enī me
lius. Omnia frēs sic nos ecem
plidi spaī gr̄ē. q̄ admodū
scire pecunie tēporalis
debuimꝰ certe. ꝙ mlt̄ū debu
imꝰ vincē i bono malū. ita
to amplius ꝺsiderare. qñ
to pciosius ē q̄ ꝺsideramꝰ
si vtiā vl eccl̄ie ee possimꝰ.
Magna. u. ꝺfusio magna
valde. q̄ ardentius illi pu
tiosa ꝺsiderant. q̄ nos vi
lia. citius illi ad monē ꝑue
niunt. q̄ nos ad vitā. Quā
to. u. ꝺsiderig pecunie ani
mus cruciet. tanto ille appeti
tus mulierosus crescuet. q̄
vis leue ꝺcuꝝ turbat sui
quieꝝ voluptas. q̄ explicꝰ
videns certe eos q̄u quod
ꝺcepti sūt pupugerūt. ꝙ si
attendere. quanto labore ꝙ ꝺ
sideris ea vite mundi ꝺsequi
potuē. q̄si vilescūt eis oīa.
q̄ ꝺsiderio nimios forte
ille. nec̄ alta ceperunt mun
dare. et tu ergo ī imagina
ne cogites. q̄ue t videris
lūe, ꝺ forte in terꝝ vt q̄ñs
igit possiꝫ. ꝙ te noueris ꝺ
bitore ei q̄ ꝺcidit. seu grā ꝺ
sobrietatis. cui ꝺ necesse fu
erit. ne q̄libꝫ ex causa ci
tius finis. Decetero ea semp
mec̄ attende q̄ abus habe
tu ī hīs. q̄ hꝰ cogitacio ī hu
militate te custodiat ꝙ a ꝺ
ceptu tepiditatis elongēt.

si bonꝫ

magr̃ nr̃ & attendit desideri
o, pficiendi. Vide. n. qñta cre
gione maia cogitacio illu p
turbat. qñ sedule vis mala
cp & hẽ videris. & alter quẽ
pñs estimas ñ hẽ. Iste. n. ele
uaris ī superbiã. dñs ẽ alter.
hic pfecẽ negligis dñs te
magnũ quẽpñs arbitraris.
Iunge denũ lacrimis & dice.
dñe & altius cognoscis tuum
egisse videris sicq ī tepiditate
cadis & lacrimis remissiu? rige
Gaudium erit cp deus superb resis
tit humilibz. nr̃ dat gr̃am. qñ
maledicẽs q fecerit opus dei ne
glexerit. Beati q esuriũt &
sitiũt iusticiã. ois spũ si frã
carnis. mortificauerimus vi
uemus: si v secm carnẽ vixe
rimus: morieminr. Item ser
mo.

Quomodo dia, etiam hostes ipsa mala cooperentr in bonum nobis.

Pauperes qdẽ videm
& sumus. ñ scimus q
deo donata sr̃ nobis
magna ab eo gr̃a. magna
ẽ collata potestas. Quotq
ics recepert eũ dedit eis po
testatẽ filios dei fieri. Vna
potestas filioz dei est ista.
qñ nob ecclã ymmisa deseru
unt vmmisa. Gaudebat. n. xp̃s
qñ diligentibz deũ. ois co
operant in bonũ. Et forte dixit
alicui nrm. Quid h̃ nõ me
cũ in pusilla vmitate ips
sui cordis talia meditet.
Ille rectur certe de potesta
te filioz dñi. in quibz filialis
gr̃a dñi fervet amor: virgi
affectu. & p̃ sumunt sibi dñi
co operari in bonũ. qui dñi di
liguntr̃ ī veritate. Ego v̄ mi
dicus sũ & paup. carens af
fectu filiali. expers dñice
dilectionis. Et attende cp se
quit. Nullũ. n. deprecationi le
cũ relicp. in septimo sibi qui
dixerit. p peccatis & ydolis
ouẽ septimus spem habeam
affectus ille quẽ queris pro
ẽ. ñ patiencia. ī pacã ñ in
via. ñ q ex modi sr̃ septimo
op ẽ ydolis. qñ p̃ patientiã
& ydolacionẽ scripture spẽ ha
beam. & si ñ dum petimus
apprehendẽ pcẽ. Propterea
eũ dicis: dñi cooperantr̃ be
nũ dñi diligentibz. nõ dicit
hijs q secm propsitũ vocati sr̃

scā. In quo ñ te detrcat sanc
titatis nom. qm̄ ñ scdm mei
tū. ñ scdm ꝓpositū. ñ scdm af
fectionē. ñ scdm intencionē scō
vocat. myrta illud ꝓphete cus
todi aiam meā quoniā scs
sū. Illā. n. ꝙ putas sanctita
tē nec ipē quidē paul⁹ corrup
tibili adhuc gr̄uatus corpe
arbitrat se cōprehendisse
Unū aut inq̄t que ret̄ sū ob
litus. ⁊ in ea que in ām sum
extens ad destinatū ꝑsequor
ad brauū sup̄ne vocationis
dei in xpō ihēsu. Vides qā
licet ñ dū apprehēdisse bonū
habebat tñ scātatē ꝓpositu ⁊
propositū scātatis. Et tu ergo
supposueris i corde tuo declī
nare a malo ⁊ facē bonū. re
tine q̄ cepisti. ⁊ ꝑfice semp in
melius. ⁊ sic̄ ab hoc minus
recte feceris. vt ē humana
fragilitas. ñ in eo ꝑsiste. sz e
mendare desideranꝫ. p viri
bus: eris sū dubio scs. ⁊ tu set
an interi necesse sit clama
re custodi aiam meā qm̄
scs sum. Vis ergo nosse q̄
admodū scās istis ora cooptan
t in bonū. Ego autē ꝑsu
gla. q̄si in longū ꝓtēti ser
monē hoc ñ patitur. hum
ana cāpana audiuim⁹. Ha
bemꝰ tēpꝰ q̄dōnis aduē
nit. ꝑtū fruao vbū ad bneu
atū. q̄ admodū nob seruiat
misia. ⁊ oīa cooperat in bo
nū: mīsia nr̄i sunt ihūgers
Et siquidē illi p nob ee cō
tra nos. Si pro nob faciāt
hostes nr̄i. quomō nō oīa si
mil cū illis ꝓficiet deꝰ nob
vt manifestū ē adiuuāt te
nr̄a hostiū. mal'videlicet
dyabolꝰ q̄ facim⁹. ⁊ q̄ pec
cā. Haec aut sit cultura ⁊ pe
na. Itaq̄ cū sit vtilis ostēsa.
erit si voluerim⁹ vtilis ꝑ nob.
vt haec quidē ab illa liberet
⁊ adiūsius ista adiuuet il
la. Haec aplūgimꝰ i cordibꝰ
nr̄is q̄n cubilia ostēdē sup de
litis ꝑtis. ⁊ dēmit ossa
⁊ corrodentiū dentes pōdꝰ
oterēs. reducat spem venie
pna ista. ⁊ voluntaria pe
na q̄ patim̄ sō solū aut
ꝑtita ⁊ futura mala repel
lit sla. ⁊ temptōia appulsat

ũ
vita. ⁊ nulla sit pena ut ma/
ro aut nullus venenatus pos/
sit exigere capud. Sic pena
p nob facta adiusus culpa.
ut vl' omnino ũ sit. vl' si mi/
nor. Culpa ũ uchomines a/
git. ut aut ũ sit. aut sit mi/
nor pena. Sic sede ut omni/
no no sit. a qualitate sua mi/
nor. ne: q nullatenus expedi/
ret: ſ ut ũ sit pena. ut vide/
licet aut ũ sit aut minor
sit. Qn. u. pfecte secuti pec
ca. ⁊ nec lesione. exterioꝛe
vtiq; aut pax. aut ex toto
ũ secuti et pena. ũ reputabit
labore q; pena nocuerit dele
ri petra. ⁊ futura cauere.
Sic. u. ses dauit Jonathas
tis seruu ũ reputauit iuri
as. memor filij psequetis

Item sermo de labore messis. c2

ne tristem⁊ vitis
alioꝛum prosp
ris adversis

Labor iste fis exilij.
⁊ pruptatis nec no
monet. p sto ⁊ victo
tis. Dt q. n. mortificatiõ
tot die i vigilijs multis. i la
boribꝫ sup modꝫ. Nunq; ad
lꝫ creatu sumꝫ. ab sit. Sic
licet homo mat⁹ sit. ad la
borẽ. ſ minime ad laborẽ
creatꝫ ẽ. Sed ad mitꝫ i culpa
ẽ. ideo ⁊ in pena. Quis enim
nesciat habeus genue cum
ppha. Jnimicitias ponam
sin. ⁊ in p. cõ. inc. ma. mea.
Aliena ab tsq; puꝫ creatu
o q; sic ũ culpa. ut nec pe
na fecit deus. q; de eo q; ma
ior est omni morte videlicet
apte septima testat. Jmmõ
q; diabolꝫ meꝛs i cruce i gehe
nam. ⁊ alio loco. Deus
mortẽ nõ fecit. ut. Sed sic
labor. qui ibꝫ mundꝫ. nec o
cis. ppta. claudit. nec aures
abstinet ab auditu. sic ⁊ mi
te meus laborante corpoꝛe
meo. q; mors i terra sit opi ⁊ ui
uacet. Causam laboris cog
noscere in laborẽ. ut ipa eam pe
na q; patit repsentet. dñi u
det vulnera lignum. ipa
sub pannis vulnera meditet
Jnimicitias sic sede cogitatio
ne humiliatus sub potẽtia
ma dei. ⁊ oula quidã pec
te meus plenꝫ. miserabile
se celabet in oculis eo. Jmit
q; septima nos amonet

miserē mēs nīē tue placē
deo. Fiet ībūī qñ ea que
deo placet mīā. facile possit
mīām obtīnē. Et ne dixeri
mꝰ. vñ miserēb' sit nōbis
nīs. Fuisti in ispicieñ dissi
mulauerimꝰ. nullā in eis mi
seracōne dignā poterūt in
uenīri. Dūī cū dico vobis.
vt occasione data plā possi
tis ādūerē. Nonne vehemē
ter dīas mēses pōīt. epu
lantes hunc inde spectāu
mꝰ ieiunū. Sic omnino su
mꝰ sic sumꝰ. Dñe ergo sic
positis. tristis. vñ iocūs. vñ le
tūs. pñ superbꝰ. vñ extollē
tem oculos. Nūn forte nō ag
nosimꝰ mīēs. ñ Ysaiā nos
ferēt. delectūs ñ videmꝰ. Cer
te hunc inde sūt quos vide
mꝰ dēlitiose vīuētes in ōibꝰ
bonis. sensibil'ibꝰ mūdi nī
plector. illos q̄bꝰ dispositū
est xp̄c regnū: vt cōuiuāt. bi
bant sup mensā eius in regꝝ
no pīs. Introibīt videō simi
lis mei hoīes frēs meos. ihe
me. nō meritꝰ licet certe dē
manū. ab vtēp nīē mīēa

phibeor. ab hac q̄dē p̄fessi
nis. ab illa corporis vinclō.
vt nec ād inferiorē audeā.
ñ ād superiorē accēdē queā.
Nō interīm restat. ñ inedūt
pūctē dolorīs. vt sint in hac
nūc nūce p̄nes die ac nocte
sīq̄s forte celestīñ dulcedꝰ
mihī motus in os cordis sē
nēsa. vl' exigua aliqua illa
r delicie fragilēta dūmit
tat. Flamꝰ inferior q̄dē ōs
derātio. quā nobis xp̄s dñs
tūā cor respectu. quos nō
mꝰ delicatos vīuētes in hoc
seculo. infirmē nō huc nīē ē.
ñ omnino ñ placet affec
tio ista in mā spūālī. Longīus
enī positus est a mēdicā ve
ritatis q̄ bī sient. quos velō
miserēmos lugere debuīmꝰ.
q̄ peccant. r ñ ingēt pudōꝰ
r se miserē reputant. ñ sane
ōseu sū mēdicij. ñ affectꝰ quis
sensū. ep ñ sit sicut illi. q̄d
magis optare debuerāmꝰ. ut
omīs essēt sicut ipē. Hoc ta
mē solū in cogitacōne hīc
laudabile ē. si miserēm tūam
quā reputat. p amore seu

hunere dei pacem ferre.
deliberet ⁊ tū pietate qua
dñi dicat deo. ppt̄ verba labi
ez tuez ego custodiui vi
as. Et ideo cogitacio in
hoc tūm est tāq̄ hac p
mittez. Ne vero cū nā pfec
erit ira. ⁊ affectione sci
udicii ronis. dñi paulū
bio. detrimentū faciet. ⁊ ip
stercora arbitrabitur. lugebit
ū. nulla. sup eos q̄ simplex
fuit stercora. Ipe vero sci
quidē humilioꝝ superbia her
uniuersa despiciet. ⁊ mag
ra in altitudine ai collo
ns. ū bātū dicet. pbn cui
hec fuit. q̄ misez phane. btm
quit cuiꝰ ē dñs deus ei
e dñi sui. nā cōpassione mi
seretur illo. inuenet nuq̄
quem cupiez cōpassione sui
uisceraꝝ si suspexerit ad
celsos delectos. q̄ fuit in de
ra dñi vsq̄ in finē. Unde fit
ut q̄ pius deuferuerit ut q̄
o hereticis fundens plani
ctibus. ait. ppt̄ te mortifi
mur tota die nā de superno
n habū dātiones emittat

flens dicēs. heu nū ch̄s iudex
tus meus. plāgatus est. Ieru

Het est gen̄e sermo
nacio querentiū dñm
querentiū faciē dei
iacob. Quisis ⁊ dñsa que
rentibꝫ hominū turbis a
nimus fatigatus q̄ deside
rauit ad hūc tumeū hodie
spūm refocillaturꝫ accessi
bus deo. ⁊ sui frauduans
a desiderio meo. ñ frustra
ab spe mea. Conculcatus u
dere. vidi ⁊ liquefta ē aīa
mea. Repletꝰ sū desolatio
ne. sup habundo gaudio
osq̄ interiora mea nomin
dñi vidi. ⁊ ossa mea
dicunt dñe ego similē flēte
pspicies cuius cū videre
fatear. in vide cū ad hūc vi
sū quos in spū ch̄i ꝓpha
vidi. ⁊ statim subiit am
mū. q̄ere ille deprom̄erent
ut cū eis psallerem dicens
ē cantico gr̄ātū dñm.
sulte sē cogitationes hoīm
⁊ nō fallax tua ista ē gene
ratio q̄ nec viget. ⁊ appare
t nobis. Nonne sicde gnan

qui generatio
et gnosce quaerat
Deum.

o nō hunc ſi dñs q̄ſiuit ner
q̄ſita ſunt a deo. cū in oblu
one meritis ꝛ remu mūdi
uūſq; genuit nūr ſim. Ge
cūdi pinde ſtati ſic neceſſe e
rat ēr aqua ꝛ ſpū remediū
nob ēribuit feſtinatū. ꝛ ſiut
illa generacio ſi dñs q̄dē que
rēnum. ß nī nā q̄ſitor. ep ner
ſacutes nō hunc querē dñm.
ner valentes ipē queſiuerit
q̄ueſiuit ig nos ꝛ nacſiuit
i gnacione ſecūdā ut ēemus
ſa pls nacſicionis. Nō hunc
fuit ſenior fī murmurant. et
iudia ꝛ habeſcat dicerē ei. q̄n
cpulari ꝛ gaudere oporte
bat. q̄n hī fr tuus pierat. ꝛ
inuentꝰ eſt. Cetū nō hī ſtatū
q̄ſiuit nos dñs ut quererur
ipē tēpore oportuno. queri
tum nāq; poſſ ꝛ inueniri
de nob ep tam dū diſſimu
lamus. ꝛ negligemus querē
ti q̄ ſolus bonꝰ eſt q̄rentib
ſe. nec ſpanti in ſe. De ē ge
neracio pūa. ꝛ ēr mala ꝛ nō
ulla gnacio mēdacū vſq;
hodie queritans. ꝛ diligens
uanitatē. ñ ſernis fidē que
deſponſat ēnis veritati. Et
q̄dem opus hī ei modi gnā
cio nasci demo. Et mirē.
ſiepe genuinum vipar fā:
tātum q̄ nec habent
i ventre nūris gre iterato in
troire. ꝛ nasci q̄ſto fā ſuo ſcī
ē poſtiora eor dictora pon by
dñs ipi gne. ꝛ ſi dici pt pl
q̄ q̄ſuite miſeracionē que
bīficijs obtinuit ñ nī queri
tos ß minuī male meritos ꝛ
i gnos. Dñs ei q̄ regeneran
uit nos etiā hanc vitē i ſpē
vitē vt nō optionē filioꝝ re
ceperem. Voluntarie. u. nt. ꝑie
genuit nos. ūbo veritatis. ſm̄ ep pus nos genu
it ſuccincto utq; pietatis. ꝛ
ſi voluntatis generatī: gene
tus nī voluntatis ēe ñ potuit.
i q̄bꝫ nō hunc ullius rōnis ex
ercitū fuit. Ne pīi ullā ge
nerationis ipīs aquitio.
ullā tanti generatoris notica.
ſiue dei voluntatis q̄ſi
cio voluntatis ēribet fide fi
lii. iuxt illd. Voluntarie ſa
crificabo tē. Hec ē gnacio q̄rē
cū dñs. Querētib. nū hn

voluntatis vſus ullā

beatū dicam. Habeatū vtiq; ꝙ querēdū. Quoq; ū possent querē ū habentes. Et ꝙ habītes nūt ꝙ querētes. Vel potius quomodo habē quomodo requirētes. Verbo genuit vbū habent. Filiū ꝙ non vbū dñs. Johannes audi: deus erat verbū. Quid ergo amplius querit generatio habitū dñm: cōsidera ꝙ sequitur in psalmo. Hec ē generatio querentiū dñm. ꝙ de. Quidē pinde habit pau & requirūt. quia vnus quisq; ꝙ vbi pūs & splēdor patrie clē. est. vis quidē ū quesitus habi fortitā pt. ū habitus ēt queri omnino ū pt. Deum q; ipā ē q; loqt scripta. Nec ēt me adhuc esuriet. potens ipe ē prestare se q̄ nō querē ti q; vt sup ostendimus de tumulo gre. & benedictione duledinis querit & pueuit. adhuc querere ū valentes. Nemo nūt aū idoneus querē quū habe ꝙ nemo nisi ꝙ venit ad me ū pr meus traxerit eū. Quidē ꝙ qui habet & quodā ū nec ū ad est q̄ ū alio ē habt q̄n nō se ipm. Fides enī net usq; sine filio xp̄i. Quid est p fidē vt nō spem tralat. Quom q; nō exultet spūs meus. quomodo ñ sine modo locū detur in cōtatione ista querentiū dñm. Semper tñ momū credibile nimis ḡtuite sapientie ē esuries ipā vehemēs: ctissima impbatio. & indubitabile argumētū ḡa habetis ꝙ sit ḡnitus & in vobis habitat. qui tā valde ē habt nos ad se ipm. Nō. n. humane possibilitatis est cursus iste. ego certum fecit vbiq; cui semp necesse ē vt clamemus tralte me p̄ta in odore vngentor tuor curremus. Nouū nō homine ipō formā iste illuminationis ñ aliō experimētū querimus ꝙ habitat & q̄n q; querimus xp̄m. Videtis enī ḡlem spūs acceptis. spūs ꝙ ex deo ē. vt sciamus ꝙ a deo donat sūt nob. Audiamus applicū. audiuimus applicū. Et anglicū grad

ꝯbs mch̃ n nob̃ arbitꝝ pos
se sublimus affectare. Ea
ne ce singulis in videor in
vob̃ aliq̃ z magnũ aliq̃ in
neure. Os. n. celebem vitã
vitã celestẽ z anglicã dicẽ re
rat. ẽ. sut ce in resurrectione
futuri sũt omes electi equales ã
gelis nr̃is. sic angli dei in ce
lo. amplexus penitus abstinẽ
tes. amplectamur fr̃es p̃ca osſ
simã mergerẽtã. amplecta
mur sanctimoniã vitẽ. q nos
efficiat sodes similes z domesti
cos dei dicente scptura. In cor
rupto fecerat primũ deos. Ita
ergo ĩ nr̃o quidẽ meito. sed
gratia dei estis ce estis. ce ad
sanctitatẽ z sanctimoniã spec
tat. angli eodem tenet. aiũt
potius celi cives. z in tra iterũ
pegrini. Quã diu. n. sumꝰ in
hoc corpe. pegrinamur a dño.
De ppha quid dicam. Certe
plie vsq; ad nolle venit: veritas
fuit. Detritũ ĩ erat ille ad
uersarius. z discipulꝰ vtiq;
veritatis q dicebat z pꝰ nolle
nẽ. Ce pte. n. cognoscamꝰ ex
pte. ppham. Cessauit gꝰ
ppheta q̃a nõ cognoscamꝰ ex
dñi tñi tota cessauit q̃ nõ hꝫ
ex pte. Cum venerit qđ ex pte
erit. euacuabit ce ex pte
est. Quodẽ nõ nolle venit qui
fuerũt ppliẽ vtiq; aduentũ
dñi ppheta bant. z neut nõ
hinc pars in notam erant sa
lutis. z vtiq; in ppham. Qui
nũ sine ppheta di genus.
an vos dedicos ce spiri
magnũ ppliẽ studiũ in vos
video maculatos. Nõ ullus.
semper nr̃ aplus dicit
rant q vident z q nõ vident.
sine dubio ppharẽ. ẽ. nubila
te in spũ. ex fide viue. q sursum
sunt q̃rere. ĩ q sup terrã. obli
uisa que retro sunt. z ex tendi
in anteriora. ex magna pte
ppharẽ. ẽ. illoquũ quo nõ in
nisi p spũm ppliẽ diuersas
tras in celis z. Hic immo ppliẽ
olim q̃ nõ inter homines fuit
pous erant. z vnite z impe
in quodã spũs. dies illos ni
silentes: ex ulmbant ut vi
derent. ẽ dñm. z vicebant z
letabant in ea. z z ea fessi
one aplicã amb̃iam. Cur nos

relinquens omia ⁊ secuti sumus te
Si gloriari licet habemus gloriam
& si sapimus: habere curabimus
apud deum. Nec enim vera gloria
e. vt qui gloriatur in dño glo
rietur. Manum nequa manus nra ex
celsa. & dns fecit hec omia. Fe
cit nobis magna qui potens
e vt merito magnificet nra
nra dnm. Pius cum magno
mune factum est. vt magnum il
lud appositum. vñ magnum gla
biantur apli magnifice seq
rem. Forte si in hoc quoq
gloriari voluero. non ero insipiens
veritatem enim dicam. Esse aliq
hs possunt: q plenq nauem ⁊ re
cta relinquere. Ad vero illos eq ip
si eqde apli omia relinquere & vt
psentem in carne dnm seque
rent. Hoc est nrm dicere.
securus ipm audiamus do
minum. Quia vidisti me thoma
credidisti. Beati q non viderunt
⁊ crediderunt. Forte ⁊ ppheta
di quem excellentius esse vi
debatur. non intendens quib
q temporalibus rebus. ⁊ cui
turis aliqm. & spualibus ⁊ et
nis. ⁊ nichilominus in vase fic
tili thesaurus castitatis illu
strior. in carne fragili. et aliq
te probabilior virtus. Ubi er
go angelica in hac corpe vita
cio. in corde ⁊ pfecta expecta
cio. in vtroq aplica perfectio in
venit. Quintus iste e cumulus
gratie. Quod retribuitis dño
p omnibus q retribuit vob
Sublimis est dns. & eo ampli
us predicabit ruina. Aliq tres
celi non sunt quos ascendimus
Itaq qui stat. videat ne cadat. Videbam inq ut fulgur
fulgur de celo cadentem. Et q
alto corruit confractus ⁊ imi
nutus e. despecta e plaga eius
fetus e spes videns ⁊ non vi
dens. Aliq ⁊ vos vultis abire.
Bachanas ruit. quid ru
itis ⁊ vos secum. Quin salubre
nob stare in vis dñi. stare i
gratia in qua stetimus. Ideo. n. bea
tus q abiit in via peccatorum.
Beatus magis cum est mul
tum abste dñe. Ibit. n. de vir
tute in virtutem. ad vi
dendum dñm deorum in syon. ad vi
dendum in bonitate electorum tuorum
vt laudetis cum hereditate tua.

Ipi nepe hereditas ipi⁹ fuit.
dy ⁊ filij excelsi omnes. Itaq;
fes hmñ qñq; dē verissime cer
tissimeq; hec est generacio q̄
tañ. d. q. fq. dei iacob. cp̄ vo
b aliq; dicerē. cp̄ aut idem ꝓpha
letet cor q̄rentium dñm: que
rite dñm ⁊ ofirmamini. q̄ri
te facie ei⁹ semp. Et q̄dē alij
dicat. Si queritis querite. Ad
ē si q̄ritis querite: In simpli
citate cordis q̄rite illū. Sipiex
naturā simplicitatē cordis ex
quirit. Denicq; ⁊ cū simplici
bus sermocinacio ei⁹. Dir du
plex nō in ostatus ē oibus
vijs suis. Nō pt̄ q̄situs inue
niri ab hijs qui nō tēptus cre
dit. ⁊ in tempe tēptacionis
recedit. Fruitas est. si pleue
rit quesita si pt̄ inuenirī. De
ē pcor ingredientis trā duas
vias. Nemo. n. pt̄ duob⁹
dñis seruire. Ne hanc q̄dē du
plicitatē animi integrius
illa. pfectio illa. plenitudo il
la. In dignū ea. vt in nouitem
dā se pbeat. si pfectā eā q̄ficeis
rede. Etim si odibil' ē animꝰ
rei ad voluntā suā. ⁊ sus
tota in voluntate sua. Et er
ipin cp̄ si inuenerit tenebi
ere sue cuiusmē scripm. Deus.
simulator ⁊ pōtor ñ parebit.
Si maledictus q̄ opus dei
facit negligent: qui fraudulē
ter ferrū. cp̄ metit. Rogia
mus hanc duplicitatē. ⁊ q̄ fer
mē pharisee⁹ emunitatē ea
neam. Deitas ē deus. ⁊ ta
les quesitores requirit. q̄ eum
querunt i spū ⁊ veritate. Si
nolumus frustra quererē do
minū. querimus venire. que
rimus frequēt. querimus pse
uerare. vt per illo querimꝰ
aliud. ñ cū illo aliud. ser
uer ab illo. nō aliud inquirā
mꝰ. Ipse ihus ē. n. celū ⁊ ter
rā tūc fuit. quē vt sic querens
ñ inueniat. sic petrus non
recipit. sic paul sanctꝰ non
apprehendit.

Nō aliꝺ tāq; illū nō aliud
preter illū. ñ aliud p⁹ illū

Misericordias dñi in eternū cantabo. Dic ꝙ ego in nō insipiens nescio q̄ cogitatio de pñc lucis onere me nauet: vt aggraueret illud sup cerucē meā. Illud ons sencio sumunis ē quem ꝙ vtiq; multo magis. Sic ego onerat me mi serationibus suis deus. sic con cludit sic obruit būficijs suis: vt onus aliud sentire nō possim Ad ego retribuā duo pro oīb; q̄ retribuit mihi. Tanta ebuit & tanta retribuit: et tu in de alio onere loqueris: defiat meus prorsus defiat in tanta būficioz cōsideracione: & licet dignus nō sufficiā gr̄as agere: ꝙ in gr̄atuitē prorsus odit q̄ā mea. Peremptoria sūt dem res ē in gratitudo: hostis gr̄e inimica salutis. Dico ego vo bis: q̄m pro meo sapere nichil ita displicet deo p̄sertim in filiis gr̄e in quibus diuersionis q̄ admod' in gratitudo. Vnus ei obstruit gr̄e & et vbi fuerit illa iā gr̄a accessū nō inuenit: lo cū nō habet. Hinc in fr̄s ista magna et dolor ortinnus ē cordi meo: & q̄ nō nullos tam punus ad leuitate ad risū ad scurrilia verba tā facales vi deo vt ptimescā valde ne fo te plus ꝙ expediat diuine. sint in memores et in gr̄ti tā multis būficijs suis a liqū deseruant agrā quā ut gr̄am venerantur. Hā de eo quid dicā q̄ immune et in pacientia obstinato pdurat nō: aut quē pentet ad he sisse deo & cōi more et cōi ra cionē bonū frūm pnā imi tatur: & qui sine dubio miseria onibz dei nō gratiā ꝙ tumeliā reddit: omnino cui q̄ in se est pax honor: at ei a quo vocatus ē q̄s ei serui i tristicia et rancore: si tu ser uire ei q̄s pt in ea tristicia q̄ secdm carnē est. & morē o patur. Quis ergo cha ior illi gr̄ā det: et nō magis etiā ꝙ videt habe auferatur ab eo. Nonne cui iure pōt tū reputatur: & ꝙ in gr̄atio ō matū est. aut dedisse ñ pen tet ꝙ periisse videt. Oportet prinde gr̄osū ee hominē & de

uorū: q̄ precepta ſue mūnera
nō mō manere ſibi deſiderat
ſz multiplicari. ſſemo ſane ē
qui nō facile ſi querit nō in
ueniat. Vnde plurimū ſit ob
norius deo: qm̄ nō eſt qui ſe
abſcondat a calore eius. Set
nos maxīe quos ſegregauit
ſibi et aſſumpſit ad ſeruiend'
ſibi ſolis: ſi uerba aplī non
accepimus ſpīm huius mūdi ſz
ſpīm q̄ ex deo ē vt ſciamus que
a deo donata ſunt nobis: om
nino plurima ī ueniemus vīm
diuinas ei gras agere debe
amus. Quis enī in nobis ē q̄
nō cōfiteri poſſit: qm̄ mīa tua
magna eſt ſup me: Itaq̄
de tanta mīe tuę me miſera
tione dīm vobis aliquas ap
nere veli: vt qui ſapiens eſt
occaſione accepta ſapientior
fiat. Septē ergo mihi video
mīas dīm. quas et vos ipi fa
cile ī ueniet is. in vobis. Pri
ma ē q̄ a mīe is pcīs. ad hoc
in ſeculo poſitū cuſtodiunt:
pma in q̄ nō mihi ter oīs q̄s
in impendit: ſz pma mihi ter
gas ſeptē. Quis enī nō vi
deat q̄ ſeliciz in mīe is occidi
ſic et in alia poteſtate deo diſſe
pcīs: ī omnipotentis pie mī
ſeruaſſe: fatebor et fatebor
ti q̄a dīs adiuuit me: paulo
minus occidiſſe ī omē pcm a
nima mea. Et hoc quanta dig
natio pietatis q̄ in gratiā ſuſ
pendentē: ſic gra ſeruabat
q̄ in mīe is ſtrauit ſtępnētē
michi omnīb ab aliis benig
niſſime pregebat. ī ſecun
da miſeratio tua ſup me dīe
quo nā poterit explicare ſermo
ne: qm̄ benigna q̄ liberalis q̄ gra
tuita fuerit. Ego pcmbā: tu
diſſimulabas: ego ſtrebā a
ſceleribz: tu a ulceribz abſtine
bas. Plongabā ego mihi tę
tiquitatē meā: tu dīe pieta
tē tuā. Et quid p̄deſt: niſi pecu
nia: ī ſequeretur penitudo: ei
mul: cēt dāpnationis diceret
dño hoc feaſti: tacui. Ideoq̄ p
eā miſeratio ſiuit q̄ vituſſita
uit cor meū: ī immutauit: vt
aquara fieret q̄ male dula
a pus erant: q̄ lcrabar cū ma
le facerem: et exultabam ī rebz
peſſimis: magnam deinde rero

gitare et annos meos in a
marituduie dīē mee. Et nē
dīne dimouisti terrā cordis
mei et turbasti eā: sanā ōt
tiones eius qā dimota est. Mul
ti cū pisā ducti sūt ser in
fructuosā qm penitencia re
uocata est: sicut et pōr cul
pa. Itaq; et hec misericordia qr
ta fuit quot reuitente misēri
cordie suscepisti vt in eor nu
mero inuenirer: de qbus ps
bti inq; quor remisse sūt in
quitates. Sequit mia quita
p qā dimēdi in prestitisti vtu
tē: ne vendictā paterer. et es
set nouissimus error peior prio
re. Omnino manifeste tue ē
dīne deus et nō humane vtu
tis susceptū semel pcā iugū a cer
uicibus eruere: qm omis q
facit pcm seruus est pcī: nec
est liberari n in manu fortis.
Ā vero pīq; m hys qnq; mi
seracionibus a malo liberari
vt fiat q septū ē. decima a
malo et fac bonū: in duabus
alys bona largiris. Hec due
sūt grā p merendi q videlic
mus bone dīs aōnis dul

cēdo et spes obtinendi q dones
homini digno et peccatrici de
nua conuertenti expto bonitate
vsq; ad celestia sperande pīs
mere. De septē mutē dīs dnūd

Satis qd fecerim septē
vobis hodie mias pro
nendo. Septē vtiq; pa
nes distribui. Nam si facte sūt
nū lacrime mee panes die ac
nocte: quintomagis diume
nisericordie. Multo n. dulci
ste saporē: reficiūt multo me
lius. ampliꝰ; firmāt cor ho
minis. Verū multa nob in fal
lor: et hys punibz erudiar fragi
mentis. Nā et ego ipse sentio bi
me frangendū multas cudere
mutas: atq; inter dignas pre
ces et obi. Dec vñ si colligentur
alīq; vos videritis. ego si nō de
fuditis: nec q; in colligen
cione minima deuorabo: ne
forte in eorū maledictione ab sce
dentis frumēta in pīs. Dimu
itaq; panis si bñ mecum ob
uacio grē fuit: qua me licet
indignū a multis pcīs adhuc
in seculo positū custodiunt. Pa
nus ego tria tenes fragmēta

habencia prorsus magnū de
lectamētū exporis ⁊ alimoni
a vite. Tubus siquidē modis
aperō me meminī ꝺsentiatū:
cessionis subtractione resipi
di data vtute. affectionis sa
nitate. Multa eiā in peiā ten
disseni si data esset occasio: ⁊ de
misericordione nō me talis oportu
nitas ꝺpliendit. In multa quo
que paulenius recidissem gra
uē impulsus violentia tempe
tationis. ⁊ vtutē decor dīs re
linquī vt sub me cēt appetitus
meus: ⁊ ea q̄ senciebā ꝺcupisce
ne minime ꝺsentirē. Et ecce ad
huc tā longe me fert miseri
cordia tua dnē. vt pentus ab hoīe
meā ea: ⁊ nec vlla quidē cō
me temptatio molestaret. Ec
nunc quoq; panis fuit expec
tatio quia tardabat vltionē: ⁊
indulgentiā cogitabat. Et huius
ego panis tria fragmēta ac
cepte: cogitantes longanimita
tem q̄ tribuit. electionē p̄destī
nationis sue qua implere vo
luit: ⁊ caritatem unitā q̄ no
dilexit. Propter hoc eiā expectā
expectauit me dūs et nō in
tendit ad. ⁊ oculos suos auūt
a peccatis meis q̄ volens ad
uertere q̄ tū ꝺlinquere. Ꝑ
hoc me q̄ dissimulabat vt dnē
daret paciētiā suā: vt ꝺfir
maret caritatē suam. De terti
o quoq; pane cū saluet mē
q̄ dicūt nos ꝓ pulēta: ita nō tā
fragmēta q̄ frustra vobis appo
no. Cū enim vt bū meminī
ꝺcussit tot mecū experimus illud
vt adūteret suoz vulnera pcō
rū: et vulnera sentiret dolorem.
Iram ⁊ terruit ꝺductus ad
portam tuleri: ⁊ pmanā mihi
supplicia mōstrans. Et vt nil in
more remaneret ꝺlectationis
meliose nī ꝺsolatione inspiran
spem indulgencie ꝺdit. In hys
tribus ego dūs sū: credē ⁊ ꝑ
vos ipsi. Iam vero quarto pani
ē indulgencia. Obsecro vos di
ligenter collligite fragmēta ne
pereant: sūt em salubria val
de: ⁊ dulcedo sup mel ⁊ fauū.
Hic cū ceteris indulsit: ⁊ tam
liberalis omnē ꝺmat miseriā
vt nā nec ꝺpiter vlciscendo ⁊
nec ꝺfundō it impetrando ne
minus ꝺligent imprecando.

Sunt alij sic donātes uuuriā
vt nō vlciscant̄ sepe tñ inuppe
rent. Sūt eterū alij q̄ licet sile
ant manet tñ alta mēte repo
sitū & uincrē tenēt in animo:
quax vtrāq; neutra plena in
dulgentia est. Longe ab hijs ho
minib⁹ benignissima diuina
natura liberaliter agit ignosc
plenarie. ita vt ꝓpter fidūcā
pēcox & pñtenciā vbi habūda
uit delictū: soleat & gr̄ā sup hā
bundare. Testis ē paulus gen
tiū doctor. Testis & matheus de
thelonēo electus in aplm: cui
etiā nouū testamēti pmū scpto
rē ēe donatū ē. Testis et petrus
cui p⁹ triā negationē totius ec
clesie pastoralis cura omissa ē.
Testis etiā famosissima illa pec
catrix: cui multo ꝺūsionis mu
ro tanta multitudo dilectionis
ꝺcessa est: tanta posto nō in
dulta gr̄ā familiaritatis. Hāc
accusant mariā: pro se tñ opp
tunā vīdere. Hi pharisei nō
mirant. si mirabi ꝺquirunt
si scandalizantur. aplis mi
rā tacet xp̄s crucifixū: etiā &
laudat tacentē. Denīq; illā
q̄ute p̄ostitute q̄ute excellen
cie fuit: & ꝑ resurgente amen
is prima vidēre tunge p̄mā
merunt. Hz nūm transeamus
ad alia. Donū est quidē nos
hic ēe vbi dat fiducia pcōr:
hz oportet etiā ceteta nō tacer
Ieiuniū vim ꝺtinencie ꝑā que
est pauus q̄tus: tam nichil
omino in uenio: vñ merito ex
clamare possim: q̄a fert in
magna & potens est. fortes
uū alios reputatis ꝺtinēa
uām: si ego nō uta. Quo cū
quos habeat oppugnatores:
& q̄ute illā necesse est esse vi
tiis vt possit. p⁹ siquidē
ꝺtinēac nr̄e hostis caro est:
uersus sp̄m ꝺcupiscens. Quis
domesticus hostis: & q̄ pculosa
lucta: & in testimū bellū. hos
tē hūc crudelissimū nec fugere
possimus o aīa nec fugere: arcū
ferre illū nr̄e est q̄m alligatus
ē nobis: nā qđ pculosū: & in
sensibilē hostem nām ipi cogi
mur sustentare. pmē nō lic. Video
ergo q̄m solliate te austēre
nr̄e sit ꝓbem. que dormit in
nr̄o tuo. Veruptamē ī est hic

solus aduersarius mi? alius ad huc
habeo que circumeant et obsedit
me undiq; et si ignoratis hostis
est iste pus seculi nequ. Conclu
sit inimicus uias meas? et p
quinq; portas quinq; videlicet
corporis sensus iaculis suis vul
nerat me: et mors intrat p fe
nestras meas. Sufficere nimis
potuerunt isti duo? et heu me
ecce video ventu validu venie
tem ab aquilone: a quo pau
detur omne malu. Et nunc q
sup est aliud? Quid salua nos
timus. Ecce enim malleus uni
uerse terre. Ecce serpens calli
dus: cunctis animantibz. Ecce
inimicus ille q nec videre pos
sii q? omnibus cauere. Heq; cu
est collucratio seruare volenti
bus Otinenciam autem no dicam
a sola luxuria: et a ceteris quo
q fiant necesse est vicijs et pec
catis aduersus carnem et san
guinem tm: et aduersus pinci
pes et potestates mundi rectores
tenebrar haz contra spualia
nequicie in celestibus. Et q?
q spm iaculo eoz ignea possit
extinguere. Parauerunt sa
gittas suas in pharetra: ut
sagittent in obscuro rectos cor
de. Et et parauerunt ut ab
sconderet laqueos dixerunt q?
videbit eos: iniq quidem ag
te et violenter. nil dulce et fra
udulenter: semp autem mali
ciose et crudeliter inungnant
et psequuntur nos. Et ad hec
tollenda: n dicam superandu?
q? ydoneus. Credo tam vol
untatem quam intellectum ottinere
e difficultas: ut uera aplius
sapiamus que adeo donata sunt
vobis.

Sermo in sollempnitate beate marie magdalene.

Hodie nra et veritas ob
liuiscentes sibi: et mi
nitudo miserationu
dni in peccatricem feminam re
fusa e. Filius enim virginis
peccatricis et menstruate ma
nibus attrectat: deinq; ac dei
filiu mulier infrunita ottingit.
Tangit pedes mundi atq; mu
dantis immunda: et vestigijs cre
atoris mulier criminosa, pe
bit. Transit in affectu cordis
puaricatrix et redit ad cor: et
magnitudine scelez lacrimaz

multitudo ꝺdemptuat. ¶Dissimulat pietas tangentis officiū: ⁊ obsequor instanciā remuneratoꝛius. ille maiestatis oculus felix dedignacionē nō inspicit. ¶Osculatur maria pedes xpi frequētib; osculis: et oculis i nudātibus vestigia redemptoꝛis infundit. tergit crimēs: ⁊ odoꝛiferis illinit et ungit. ¶Videt ⁊ invidet singularitatis amatoꝛ et uerū ꝙ redarguit pharisei maciam illā ignoꝛancie: ꝓsumptionis istam. ¶Deliberamus prudencia suspendit iudicaū ꝺñi affectat obsequiū ⁊ iuuectura retinet ꝓpriā donec marie sacrificiū in holocaustū ꝓtranseat. ¶Gaudent angeli sup pectatꝛe pniam agente ⁊ odoꝛis fragrancia celestis ille duct⁹ aspiꝛatur: salmantēq; ⁊ salmandam tota misericordie dulcedo ptingit. ¶Ubi habundauit delictū sup habundauit gra et: ⁊ numeꝛositatē criminū ꝓponderans pietas pꝛeludit. ¶Quā magna multitudo dulcedinis tue dñe in pectatꝛe ꝺfessione: ꝙ mira reprehensio in pharisei superbia ⁊ abusione. ¶Enumeratur obloquentis obsequiū ⁊ obloquiū tangit in dignāis imagīs: tota litterali coherēcia simonis inuidiā impugnāte. ¶Et qz ubi spūs ꝺñi ibi libtas: dimittitur illi pcā q̄ plꝰtū diligit: imittitur illi q̄ multū neglexit. ¶Non erat sacra ab uberibus sponse nec indurat passionis affectū legē relegens q̄ misam nesciꝰ: nouit iusticiā. ¶Cor durū duris ⁊ lapideis pmulgat. ⁊ paratū penitere nescius misereꝝ excludens pñe locū: venū negans: emēdacigenus ignara. ¶Cor vinū ꝺni ⁊ acidū debotis amatoꝛissimus electis: obsecratū fentati derelictū israhel salmatoꝛi ꝓmittit. ¶Vinū de quo dentes bibentū obstupescūt: nō de germine vitis illius⁹ qz salmator nouū bibit i regno pris sui. ¶Vere melius est vbera sponse vino isto. ¶Cine mā nis sūt istis. ¶Pedes i medio ꝓnulus apostolus ⁊

ubera felicia lacte munditie nobis assignet. Gaudē mecū cū gaudentibus flere cū flētibus. Ō quē bonum principiū totius religionis depinxit in signum quē eleganti clausula apposuit pietatē equitatē statuit subiunxit. audiāt. His uberibus mūdi cordis lucrum pfectos. Gaudē mecū cū gaudentibus. Intuescant huic scaturigini plausus infantium. et letitia mundi ubsecedat. cū nō est gaudere impijs. dicit dns. Huius ossa illoz gaudio repleri estimas qui letant cū male fecerint et exultant in rebus pessimis. Hic nec illi qui laudibus adulatorijs rapiūtur diuine exhilarationis agnoscē letitiā. Huius inestimabile purpura et bissus epulantē cottidie splendidē gaudiū et letitiā obtinebit. Absit ut in terra suauitatē inuenire gaudioz inuenit materia ut tantis alienationibus tot mundi facies immutet ut celestia alliciat et respuat alienus. Hec ē gaudiū ostentatis ueritatis firmissimū: quod

pfectus animus de secura sibi sola pollicet. Felix cui ab huius mundi caligine pure pressit deitas. et in diuine contemplationis agmine totū desiderium suū figens affectū gaudet in dño: et exultat anima sua in deo saluatori suo. Talis nūa mundus aspernat nescit timore spē salutis eludit: et omnē scandalozū ī mundo in pace ī ipsū dormiens requiescit. Quare multa diligentibus legē tuā aut iustus. et ī ē illi scandalū. Floruerunt. u. qui lutheces ū pfecisse mores et coronā cum huiusmodi gaudentibus gaudet apls: et ut habundancius gaudeant tota securitate promittit. Hoc gaudiū certū et plenū ē: tantoq; uiciosus est ydemptitatē mutauit. Hec ē mamilla consolationis dei. lac exhortationis effunditur quo nutrunt pfectī: ut cū animi si fuerit a lacte isto expulerit ab in troitu ecclē dei. Hec audi ē flē cū flentibus. Hinc apls precepit flē reū remissionē intermissionē voluptatū filios

mortes morbor instantiã grauitatẽ inopie potenciã fortior
ubsit plorandi eĩ fuit q̃ talit plorant. Religiosa eĩ tristicia aut alicuius luget pertinã aut ꝓpĩ. Toti quor lucrỹ hac intentione vsa: quia ꝺsolatoria ꝑtit in hac expectatione dulcedinẽ. Quã leuis et dulcissiõ spũ imbutus est spũ illius qui nouit in spũ lenitatis peccantẽ instruere suspendere vindictam: et affectuosis visceribus inuisceratre sibi peccatorẽ donec vite reddatur. De hac ꝺpassionis mamilla lac ꝺsolationis effundit: et hoc lacte prefert aplis illos qui solido cibo vesti non ꝑtit. Amator inocẽcie. pacis amicus. pacifice cibus practicus ꝺpacificus. et ꝺgaudens gaudentibz: ꝑfectis metã cursu ꝺsummato attingit. Ideo fuit vbera lactis inebriatẽ liquoribus: et meliora vino dulciora lege sonãcia: redolencia pietatẽ. fragrancia vñ et vngentis optimis. Digna prorsus vba de quibz eligitur vngentor infirmitas: odorata diffluctione etuitatẽ dei vnctis cartiqmatz resurgens. Hec fuit vnguenta que regum faba attulit in ilitin: de quibz dicit scptura. Non fuit ultra vltra aromatis tãtitudo: q̃ ea que dedit regina saba salomoni. Quã excellẽter apposuit optima spũ ille subtil: qui totã sibi libi ihu rapit posicionẽ. Et eũ vngẽtũ bonũ et maria pedibz saluatoris infundit: et est et melius et eadem si tũ eadẽ supcapur recũbentis effudit: est et optimũ et et ꝑ ꝑmit toti corpori xpi. Quinũ vngẽtũ ꝺfessionis est de recordatione peccatoz: de spũ sto et ambulato descendens. Hoc infudit pedes illius q̃ ambulat sup pẽnas vitor. Hic adorat maria in loco vbi steterit pedes eius. Stetert mulier: q̃ voluptuosa amoris manu. pedes utrosq retinuit. utrũq donec pungeret: et audiret criminũ remissionẽ et dimissionẽ in pace. Magnũ prorsus mise-

rīā magna mīā diluit et abstergit. et q̄dē festīāt: et sine
illo mīrāculo diūgītur a lacrimis peccatis a mīā salutatoris. Remittītur pēna et impacte dimittit. et vt et de p̄terito sollicita: secura de futuro. Pedes isti sūt mīa et iudicij q̄ quos alter sine altero oscularī ul' temeraria securitas ē ul' desperatio fugienda. Ne dei misām in desinēt, attendēs in statū tepidoris vite q̄cte exspectē. Cum enī recognitet visitatis diūm formā seruī p̄ seruis accipe exigunt a nobis āīs opari salutē nīrā i medio tre huius corpis ligari lanceari crucifigi. et hoc totū pat̄ p filius hominū: statī deceptoria spe sib' blandit et audit gaudet obfuscari i mīā et misericordiā. iudicīū nesciat ignorat iustīciā. et punīēdi estimat ī punitū. Fallit quia sic osculāt mīe pedē. vt pedem iudicij nō attendat. et totū de mīa pedē p̄sumit: hoc solū ad salutē sufficē credens q̄ credit. Rursus cū abducat os a iudicij pedē crebo ribz osculāt in extāgit. subeunt carnis nīēq̄ substancia vt usq̄ hominis statū vehemēcior animi p̄cellit. Horrendū nē i cadere in manūs dei viuentis. et offendē creatorē nesciens diūm recalcātīe dignātus officiū impio: qui habz p̄tātem corpis et āīam ponere i iehēnā. Terribil' certe sicut aut apl's quedā exspectacio iudicij ēsti ignis in zēlū eis cōsumptet. et virtutes celoz mouebūtur: et nacallantibz ōsciencijs hanc tūbīnē mūdi validiosius ignis aduret. Huiusmodi prosus scribulus ēsti videre latrones officinā plenā sanguine. cruciatū oppobrijs. tormētis vndantem. Cuius hec diuinus cogitans ī statū strenuus stat et in desperacionis voraē abyssū. Hōne ē ergo huic pedi mozosius īcūbendū ne pietatis ī tuitū feroca iudicātis includat. Vtrūq̄ ergo īmugīat pedē nīē penitēns affec. et nē mīām amplecteus nīē iudicīū deosculans attribuit

ti spē offerat holocaustū. Vide
mariā iudicij pedē fortē atte
dentē: dū nobil⁹ & lasciua mu
lier ꝺ nuptiāū facē nō attend⁹
ſ extenſo corpe puolut⁹ pedib⁹
maieſtatis: doloris plena ti
moris ī pacatus. ꝺpunctionis
iaculo vulnerata. Ez & mīē
pedē labijs impreſſionibus oſ
culat⁹: & cum spe firmit⁹ ī hereat
veſtigijs redēptoris donec au
diat. Remittur ē pcā tua.
Hanc pciosū vngentū quo
nō ſolum terrena dom⁹. ſed
celeſtis aſpgit. Valdiſſime ut
ſūt ſpecies eī de quib⁹ ꝺſtat: &
unguētū eoz copiū inter om
los iuēs inuenit. Peccatū g
uīm plurimū in ꝺſtaeneis
uīis quoz numeroſitas p mul
titudine numeri nō pt ſpe
cies eī ſūt: ipm g in unguēti
olo pīie. tuicernois piſtillo
ꝺtuſū & diſſipū diſcretois oleo.
doloris igne ſuppoſito & in eneo
diſcipline coctū vngueutū ex
ibent pciosū & acceptū pedib⁹
ſalutatoris. Quapropter ſuit
iſtud ꝺfectum. ſupiena rerū oc
caſione penitus relinquētes: &
licet materia indigna ite
rum tū bonū eſt. vngentū iſtd
q domū replet penetrat celos
angelos letificat. & btē cuncta
ti letitiā refundit. & gaudiū
hoc eſt ſacrificiū iuſtitie ſpi
ſacrificiū deo ſpūs ꝺbulatus.
Secūdū vngentū ē deuotois
de recordatione būficior dei.
Prorſus dignuſſima huius un
genti ꝺpoſitio: & in iſtius ꝺpa
tione pōs ē ꝺſpſio vilipendē
di. Eius enī ſpecies de celeſti
paradiſo allate ſūt et in terra
filior hoīm nequeūt inuenir.
virtutes. n. diuinitus collate
ſi martario ꝺgregationis p
tillo diligentiſſīe meditatois
ſtrite & exultationis oleo ſup
fuſe: ſuffuſo igne iuſtitie & hu
militatis eno de cocte: ſicut
vngētū & odore & virtute mi
rabile. & quod ſolū ſup caput
dei recipientis poſſit effundi &
exiberi reuerētie maieſtatis
Ez & hoc recolligim⁹ breuiter
illis qui multa de paucis ex
pe cognouerūt ꝺbor multitudi
nē reſeruātes. Notandū tū q
tuſq differentia & ſecūdi ſub

limitas attendenda. Quia illo
te sacrificio deo spūs tribulatus
Istud te sacrificio laudis qp ho
norificat deū. Pedes ergo un
gunt saluatoris ei de pcīs o
pūgunt: unguenta capud. ei de
collatis ūtutib; ūtutū largito
ri gras cumulant. Interstitia
tū morositas i tr pedes debet
te. Caput. i. qp pfecto difficilli
us. pūptuosus te saltus. auer
tigis aduertice diu tūsiolare
flecq; cui cadē que unxit pedes
unxit caput. Cui illa querenti
nichil hoc fecisse legat secūdū
illud ūte impios. nō erubuit. Un
xit q; maria scm verticē dui.
pfō iam electa iā famulans
effecta. longeq; peccatrices illis
obuoluta vestigiis. qp felix ille
septenarius. Ostendebat. Porro
si dno pmissa unguēta. tante
dignitatis sūt ut alterū pedi
bus. alterū capiti placebit capiti do
minus. illud terrā qp opti
mū te. Caput excellens ubi unus
ī ueure poterimus. Hoc ubi sit ut
sponsa veritatis a veritate
dissentiat. Et tale aliqd habere
se uideret qd hec nō posset. Est
q; terrā unguēti pretiosi. qd
si sup oīa aromata morbis oīb;
et pigil' salutare. Qdq; nullo
unq; pesti inueniatur ineffi
cax. De upo nāq; sic legit. Ma
ria magdalena et maria ia
cobi et salome emerūt aromata:
ut uenientes ungerent ihm. Vi
des ue ī pma capitula ppositū
qp una ul' due ex tres uic sufficia
unt. ad emendū tante ppositi
onis unguentū. Intelligis qp
nō pedes aut caput ex totū cre
a fieri corpus sibi uendicat ist
affectio. Confectio sine dubio
paosa: que tot sufficiat corpo
ri redemptoris. Et attende quot
unguēta tūs pedib; infusa: adeo
diligēntissima lenitate susceptit.
ut plurisen minutāte parabo
la prolixitate nūceret. et retor
ti sugillū et exemplo. Et
et refuso de sup capite eius un
guēto discipulos corripuit. bo
nū mulieris op esse protestās:
et timidā eoz nō sitat te ver
bis apescuit moderatus. Hoc
uero tam salubre qm tā nutri
tū ī mortuo suo corpore noluit
expendi qp uiuo utiq; reseruā

bat. Duo .u. corpa habet xps:
vnū qp suscepit ex vgine: alte
ecclesie. qp carius habet beny
nitas redimētis. Denicp illō
pisto mori exposuit & tormē
tis addictus cruci iūctis scele
ratis morte ēpissimā odēpnauit
Poterimus ne tā salubrē ofi
cere ofectionē. Duuise miser
misere tā animaz quā corpa
z oculo pietatis inspecte spēs
eis sit. Iste ergo ī mortariolo
largitatis dulcedis pistillo o
fracte & delinite caritatis ole
o sucteuso apprissionis ugue et
ī eno pseuerantie despumante
vngētū fecuit ipis ceā āmi
tādū. Fuit vir diuitaz ī do
mo dui vtutū: ī uestigemus an
apud eos huiusmodi habeant
vngēta. Prius occurrit nu
paulus sicut vbicp solet totp
pūri delibuto vngiēto. Ds
infirmatur incp & ego nō in
firmor. Felix aīa fā sibi tā
cp vas pditū vt omis miseriā
ī sua dilectōa colligaret. totū
tū se toti corpi xpi donauerit
oibz oīa frīs: vt omīs lucfa
ceret. Iz & ille simplex & rec
tus & timēs deū: vide quō nō
hoiez fuo vez hoiem & cp ve
rius ē sup hominē ambula
bat. oculus incp fui ceco et
pes claudo: pī eā pauper
Quu sic eū hoc vngento pun
erat: vt de mīe thalamo lacry
us ceret. Samuelē recolo ip
nō semel sz oibus diebus vit
sue lugebat sup saul: eū sat
eū longius ab oculis dimu
tatis elongatū. Non cessabi
tū apprissio odolentis nūm u
trpsceret: fundens lacrimas &
si pfuturas puras tū. Dauid
pūcidā filiū dilectā deplora
cione plorabat plorans ī et
nō tarius necessitudinē: sed
fidei destructionē. Cerne qua
posep totq hoc uelle illius
erat. Venit fīs nō ia āi
freū sz rā dūm assistētes o
scij pdicionis homicidij rei
fīricidij successores. Videt cō
posephi & oīm iuriaz ī me
mor dulcissīs fletibz inūdat
& pietatis adeps q iuuis la
titat. foras p oculos emanat
fugit odiū nesat uā tempo
ura cūdie nō reseruat. redde

bonū p malo: pro crudelita
te dulcedinē. Deus eq̄ oblit⁹
sum moysen adeo sic̄ liquons
lumꝰ roꝛe pfluum: vt totꝰ ęr eo
sup fundat⁹ et profluat. Peccant
isr̄l et moyses peccātē recōsiliā
ri nitit creatoꝛi: si dissimulat
dūs exaudire rogantē. Proinde
tit plurima moysi creator om
nū: et ferendi licētiā querit
a moyse q̄ moysen fr̄at. Dimit
te me sēp vt irascat furoꝛ me
us cōtra eos: et faciā te in gētem
magnā. Rūdit moyses. Si
dimittis dimitte aliquā dele
me de libro quē scripsisti. Obstu
pēda profecō dulcedo et pietas
tū respuit gentis alienę: et
de libro viuentū deleri desidē
rat: si peccātibꝰ dimittat⁹ of
fensa. Hec sūt vngēta ppria
nouis et nūe q̄ a sponse vberibꝰ
decꝛpta: i fragrantiores omnī fu
gunt: pfligencia passiones.
Felix maria vngit pedes dñi
felicior cāde vngit caput auc
toris: felicissima q̄ totē vngue
tariū toti corpi ēpī ꝛpauit.
Considera quā vehemētissīo
dilectionis affectū btā hec mu
lier diligebat ēpm regē. Dne
nisi tu sustinuisti eā dicato
ri: et ego eā tollā. Dne mul
tra eā cū de nullo facturis mē
tionē ad q̄ relationē faciās:
Poteras ne q̄ī oībꝰ cordibꝰ vse
tur ita memoria dilcī tui sic
et i p̄sistorio cordis tui. Et ego i
q̄ eā tollā. mira res. Homunē
pfectē etatis virū cuius corpi vir
tutū libie sufficiūt vngue tor
tenerrima mulier pterabis et
tolles. Verecundus et affabilē locutu
or: que de puritatis amore re
fusā punitur q̄ implere non
pt. Michil cū amanti difficile ēe videt. Des desperare debe
at: et tanta peccat⁹ ce nō solū
venīā sz et gl̄am ꝛsequētē.
Ipā hodie intercedat pro pec
catis: et placatū nobis reddat
iudicē urbē amicū suū: qui
est sup oīa benedictus deus i

Sma. b. b de obus apōr secun
dū ipsū btī Johānis evāgliū In visitatio
btē virginis Mariē.

Signū apparuit in ce
lo. mulier amicta
sole et luna sub pe
dibus eius: et in ca

pute eius coronā stellar duodecī. Dehcuer qđē nobis dilectissimi ū vnus ⁊ vna mulier noscere. ⁊ gratiās deo p vnū nichil omnino viz et nullere vnam ois regnaurant: nec sine magnis fructe ihū. Recep eū sic dilectū ita ⁊ domū: ⁊ credit dumpui estimacionē. būficij magnitudo. Hic nunc prudentissimus ⁊ clemētissimus artifex. quot quassatū fuerat ū ofregit. ⁊ refecit. ⁊ vt videlicet nobis nouū. ādā formaret ex ueteri: et cuā diffundere in marmā. Et quidem sufficere potuit xps xpō: sicuđē vnū ouēs sufficiencia mūdi. et deo est. ⁊ nobis bonū nō est. Ē hominē solū. Coniugiū marītis ut adeet nec reparationis seruis utip quem corruptionī uenter. dehinc. fidelis plane ⁊ prudens mēdacium ⁊ hominum homo xps ihūs. ⁊ diuinā in eo reuerent. hominis manifestē. ꝑhibeta videt in diuinitate humanitas. nō quod sit mutata substancia: ⁊ assumto deificata. Filio sola illi gaudent nupcias. Ita ⁊ ipsa gaudet pariē ⁊ iudicij. ita ⁊ si dicitur ex hijs q passus ē. Ophssione ut nuscerent cor. fieret. ⁊ ihū ⁊ iudicaria portare. Denuo deus ut ihūs ofessiones ē. Ōnō ut veraē pectora. ad deū. ne quē ad nouā creaturā fluat a fonte ihūs. sic patet ipē a fonte dei. Jam itaq ne ipa mulier. būdicta in mulieribus videat ociosa: mundetur ecclesia. Locus eius in hac recōciliacione. Quem mederet. ad medendū. ⁊ alteram nobis vulnera. ⁊ mala. Crudelis nimiū medēdi. ⁊ ipa p quā seruens mendacium pestifer. eā ipi uno uno fudit: ⁊ fidelis medela ihūs. ⁊ mulieribus ꝓmanat. Illa enī mendacia seductionis. Hec ꝓmissionis. Illa fuerit ꝑmanēdo. Hec ingessit recipiendo. Denuo ad nouā creaturā. Humana fragilitas. Hucul austerū nichil terribile. tota suauis est omnibus. ⁊ rens laudē ⁊ hac. Benolue

ligentius quoglice-historie
cerem vnusquisq; sicq; forte
mercatorū. sicq; ouis. sicq; de
quoq; signū vel thema indig
nationis ꝯcurrerit i maria
de cetero suspectā habeas. et
accedere verearis. Quod si vt
vere sit plena magis q̄ pi
etatis et gre plena medi atrem
benignissimā miserationē pre
audit. nequa nuptiē possit esse
suspectū. Denicq; omnibus oīa
facta est. sapientibus et in
sipientibus. copiosissimā caritā
tē debitrē se fecit. omnibus mi
sericordie sinū aperit: vt de ple
nitudine illius accipiant uni
uersi. captiuus redemptionem
egre auaritiē. tristis ꝺsola
tionē. pectatoꝝ veniā. iustus
gratiā. angelis letitiā. denicq;
vt trinitas gl̄iam. filij p̄sonā
carnis humane substantiā:
vt nō sit q̄ se abscondat a ca
lore eius. putasne ipsā ē sole
amicta mulierē. Esto sicqdem
vt dep̄sentē ecclia id intelli
gendū ipleue seruet ꝺmō
strare. sed id plane nō in
uenient̄ marie videbit̄ attri
buendū. Primiz en est, que veld
altez solem induit. s. et quē
nomodo ille sup bonos et ma
los indifferenter oritur: sic ipā
quoq; non dissimilat merita. h
omnibus se se exorabilē. omni
bus clementissimā p̄bz oīm de
nūq; necessitates. amplissimo
quodā miserat affectu. fla
q; defectus omis sub ea. et q̄d
fragilitatis seu corruptionis
ē excellentissimā quadā sublimi
tate p̄teritq; omnibus excedit.
et sup gradit creaturas: vt me
rito sub pedibus eius luna ē
dicat. Alioqui nichi magnū
dixisse videbim̄. vt sit luna
illa sub pedibus ei⁹. et sup omnes
angelos choros sup cherubin
quoq; et seraphim exaltata:
nemo est dubitare. et licet illa
luna nō modo defectū corrup
tionis et stultitiā mentis. nō
unq; vero et ecclīam huius tem
poris designare. Illaq; quidē ppt
mutabilitatē hanc sane ppt
susceptū habundē splendorē
Utraq; vero vt ita dixerim lu
na sub marie pedibus legen
e satis pōnit. Alis tñ atq;

alio modo. ¶ Liquide stultus
ut luna mutatur: sapiens aut
manet ut sol. ¶ Su sole nimis
ferus: et splendor stabilis: i
luna solus splendor atq; is
omnino mutabil' et incertus:
qui nisi incede statu maneat. ¶ Iuste ergo maria sole prohibet amicta: q profundissimā diuine sapientie ultra
q; credi valeat penetrauit abyssum: ut qui tm sine psonali
vnione creature ydeo pauit
luci illi in accessibili. videantur
in mensa. ¶ Illo nimis igne p
plete labia purgant: illo ig
ne seraphin accenduntur. ¶ Ignis vero alit meruit maria nō
velud sūmati tanq; ignis opus
vndiq; et circūfundi: et tanq;
ipō igne ydoneū. ¶ Sandidissimus
sanc. et callidissimus huius mu
lieris amictus: cui omnia tā
excellent' irradiata nolūtur
vt nichil mica. ñ ideo tenebro
sū. et non obscurū saltē vt mi
nus lucidū. sine tepidū quid
pius feruentissimū licet sus
pirat. ¶ Sapientia vero ois
longe sub pedibus eius: vt

peruity ablit hec absp̄ciaū
mulier numero et collegio v
ginū statuat. ¶ Immo vero et
vnicus ille stultus q̄ vere mu
tatur et luna sapientia ydeo
in ydeore suo. sub maria ped
bus ydulcatus et ictus: pa
tur miserand seruitute. ¶ Sum
et ipsa est quida adeo promissa
mulier serpentis auta qui ca
pit. ictus pede ictura. cui
piane calcaneo in nullis ob
cijs insidiatur: et sine causa.
¶ Sola enī ictus vniuersa he
retica pūitate. ¶ Alius ñ de sub
stancia carnis sue xp̄m ed
disse dogmatizabat. ¶ alius
puulū nō peperisse. et repet
se sibilabat: alius vero cog
nata blasphemabat. ¶ Alius
ydi matrem ñ sustinēs. mag
nū illud theodocos sugillā
bat impiissime. ¶ Ictus et
insidiatores. ydulcati supplā
tatores. ictati sunt derog
tores: et beata ea dicet om
ges generationes. ¶ Denuq; ipse
rodē draco insidiatus ē pare
ri: vt natum serpens filiū
devoraret. qd̄ imminē esset

nomen

in ter femē mulieris ⁊ draconis. Jam si ecclia lune magis videtur intelligenda vocabulo. qđ videlicet nō ex lemmne splendet. si ab eo qui dicit. sine me nichil potestis facere: habes medicinā qm̄ tibi paulo aū ꝺ. mēdauim⁹ euidenter expressā. Mulier inc̄ amicta sole: et luna sub pedibus eius. Amplectam̄ marie vestigia tr̄s ⁊ deuotissima supplicacionē beatus illi⁹ pedib⁹ puoluam̄. Teneam⁹ eam nec dimittam⁹ donec benedixerit nobis. Potens ē eni. Sempe vellus madui in ter rorē ⁊ arcam: ⁊ mulier in ter solē ⁊ lunā: maria in ter xp̄m ⁊ ecclīam ꝺstituta. Si forte mireris ñ tam vellus optū rore: qꝫ amicta sole mulierē. Magna siqꝺ familiaritas. si mira omnipotentis virtutis solus ⁊ mulieris. Quomodo enī in tam vehementi feruore. tā fragilis natura subsistit. Merito qꝺē admiraris moyses ſcē: ⁊ carnalius deliderās in tueri. Aerūtū solue calciamēta de pedibus tuis: ⁊ et in uolue⁹ ponere carnaliū cogitacionū: si accedē ꝺcupiscas. Vadā inc̄ ⁊ videbo visionē hanc magnā. Magna plane visio rubi ardens sine ꝺbustione: magnū signū mulier illesa manens amicta sole. Non est rubi nulla. optū vndiq; flāmis. manente nichilominus in ꝺbustū: nō mulieris potencia vt sustineat sol' amictū. Non ē vtutis humane: si ne angelice quidē. Sublimior quedam necessaria ē. Cpt scis si quenquet in te: ⁊ tamen̄ responderet illa qm̄ ips ē deus. ⁊ deus nr̄ ignis ꝺsumens ē: vtus aut ñ mea. ñ tua si altissimi vtus obumbrat tibi. Nichil itaq; mirū si tali ꝺbūbraculo talis eam̄ a: mulier sustineatur amictus. Mulier inc̄ amicta sole: plane amicta lumine sicut vestimēto. Non pcipit forte carnalis. nimis spūale ē. stulticia illi videt. Nō sic videbatur illi qui dicebat. Induimini Jhesum xp̄m. Quā familiaris ei tā es dnā qui pr

una. ſmo ꝙ̄ vicina fieri meruiſti: quãta gratiã inueniſti apud eũ. Tu te manet. et tu eũ co: ⁊ veſtis eũ ⁊ veſturis ab eo Veſtis eũ ſubſtancia carnis: ⁊ veſtit ille te ſue maieſtatis gl̃a. Veſtis nube ſolẽ: ⁊ ſole ip̃a veſturis. Nouũ eũ fecit dñs ſup terrã. vt mulier circũdaret virũ: nec alibi de q̃ de xp̃o dicat. cuius nomẽ eius. Nouũ quoq; fecit in celo: vt mulier ſole appareret amicta. Deinq; ⁊ coronauit eũ: ⁊ vicissim ab eo meruit coronari. Egredimini filie ſyon: ⁊ videte regem ſalomonem in diademate qua coronauit eũ mr̃ ſua. in die desponſationis ſue. In capite mq̃ eius corona ſtellarũ duodecim. Dignũ plane ſtellis coronari caput: ꝙ ⁊ ipſis longe clarius micans ornet eas potius ꝙ̄ ornet̃ ab eis. Quid ni coronet ſidera q̃ ſol veſtit. Licet dices verum aut caudabat cã flores roſarũ: ⁊ lilia undiq; Tu mu lena ſponſe ſub capite eius: ⁊ iam deretro illius amplexatur eam. Nã illas eſtimet ꝛ̃ ſtellas nominet. ⁊ equidẽ marie regi dyadema ꝓpatiũ. Cui̇ hominẽ corone huius racionẽ exponere: indicare ꝓpoſitionẽ. Notũ ꝑ modulo noſtre exiguitatis abſtinẽtes a periculoſo ſcrutinio ſecretor. ũ in agrue ſcripſitan duodecim ſtellas iſtas ꝛ̃ progatiuas gr̃ar intelligere videam̃ quibz maria ſingulariter adornat. Licquidẽ in uenire ẽ in maria tres progatiuas cordis: ⁊ ſi fieri ternarius iſte ꝑ quaternariũ multiplicatus: habemus forte ſtellas xij. quibus regine mr̃ẽ dyadema preſulgeat vmbilis. Nichil marie ſingularis rutilat fulgor. ꝓmo quidẽ in eius generacione: ⁊ ſecũdo in angelica ſalutacione: ⁊ tercio i ſpõſi ſui ſuſpicione: in quarto in filij dei in enarrabili ꝛ̃ceptione. Et ⁊ in hijs quibz ſideribus plane radiat decus. ꝙ̄ virginitatis ꝓmiſcuit: ꝙ̄ ſine querimonia fecundit: ⁊ ꝙ̄ ſine cruciamine grauida: ꝙ̄ ſine dolore puerpera. Michilomin⁹ hec

cia in maria choruscant mi
sericordie pudoris. et deuotio hu
militatis. et magnanimitas
credulitatis: martirii cordis.
Hec quidem sedulitatis erit
singula quecq diligentius i
tueri: nos interi latius fecisse
videbim. si breuit ea potuerim
demostrare. Quid ergo si
dex nascat i generacione ma
rie. Plane cq ex regibus ori
ta. cq ex femine abiecte: cq
generosa ex sterpe. dicunt. Si
id pax videtur. adde cq gene
racioni illi ob singulare pri
uilegiu sanctitatis. dimitti
nolcit esse defectu. cq longe
ab eisdem pu[illegible]ctus reprimi
sa. et cq misticis figurata
miraculis: cq oraculis pnucia
ta phetecis. Hanc sacerdo
talis virga du sine radice
floruit. Hanc gedeonis
vellus dum in medio ficte a
re maduit. Hanc exechielis o
rientalis porta que nulli vnq
patuit pignabat. Hanc de
nuq preteris plenas nuc dga
ex radice velle oriturā promit
tebat: nc cuidentius virginē
pituram. Verito signu hoc
magnu in celo apparuisse cre
bit: cq tanto ad de celo nolcat
ce pmissu. Dns aut ipe dabit
vobis signu: ecce vgo concipiet
magnu profecto signu dedit
gsa et magnus ipe qui dedit
Hinc ergo progenitue fulgore
quo vehemente atq officiosis
sime ab archangelo salutata
est. vt iam tuc in regali so
lio sup omis celestiu ordines
legionu exaltata cernere vi
deret. et paulominus adoratu
rus femina qui solebat hac
tenus equanimit adorari. p
quot virginis nre merita
singularis gra indedit. Fi
chilominus fulget et nomis
ille deceptionis modus. vt ni
mi iniquitate quedadmod cete
omis: hi supueniente spu sola
et de sola sanctificacione ma
ria deceret. Sla cq vere dim
genuit. et idem ipe dei atq
hois. filius vnq omnino deus
et hoc pduret ex maria. Albe
scis est luminis: nec facile
dixerim. cq ul' anglicus ocu
lus ad hanc fulgoris vehe

nicia nō caliget. Decetero sa
ne ⁊ vginitatē carnis ⁊ ꝓpo
tiū vginitatis magnum ⁊ ip̄i
us quoq; ꝓpositi nouitas cū
denter illustrat. ⁊ qr videlicet
in libertatē ip̄s. legis molay
cr decreta trāscendens: illiba
tam deo corporis simul ⁊ ip̄s
sanctimoniā vouit. probat
eū ꝓpositi inuiolabile funda
mentū: qr ia ostanter ꝓmitte
ti filiū. angl̄o respondet. Quo
modo fiet mihi istud. ⁊ qm vir
nō cognosco. Forte. n. primo
ꝓterea ebata est in sermone
eius. ⁊ cogitabat qualis. cēt. ille salu
cr būdictā se audisse in mulie
ribus. que numq̄ būdicta i vir
ginibus semp optabat. Et cr
tūc quidē co. qd. cēt. ille salutā.
cr ia videt esse suspecta. Ubi
vero in promissione filij ma
nifestū virginitatis pclm vi
debatur nō potuit vlterā dissi
mulare: qn diceret. Quoniā fi
li. qm. vi. nō cog. Merito ꝓ
inde ⁊ illā meruit būdictionē.
⁊ hanc nō amisit: ⁊ vt longe glo
riosi: fiat ⁊ vginitas cr fecū
ditate. ⁊ cr vginitate fecūdita.
ac mutuus sese radius illustret
ac si duo sidera videant. Nā
nisi eū vginē esse: nō vginem
matrē esse longe amplius q
omnē mod. Iure ⁊ illud mole
stissimū tedium quo reliquę ō
nes fęminę mulieres laborare
noscunt̄ sola nō sentit: que si
ne libidinosa voluptate cepit. Unde ⁊ in ip̄o suę ceptio
nis initio qū potissimū cete
re vgines miserabilius affli
guntur. ⁊ mana tota alacra
te montana ascendit. vt eli
zabet ministraret: portans pri
mū illud depositū. portans il
lud onus leue. portans a quo
portabat. Sic ⁊ in ptu qui
lucidū fe. quia nouā exultatio
ne nouā edidit prolē: sola nō
mulieres a cōmuni maledic
to ⁊ dolore puritatis alienas.
Si rex pcia de raritate pcla
mo: nichil hys pr rarius in
uenit. Siquidē in omnibus
istis nec ꝓmā limule visa est
nō habe sequētē. Quibus
nos si ea fidelit imitemur: sū
dubio cū veneratione capimus
et veneratione. et deuotione.

ꝫ solationē. Cetera q̄ restāt
ad hūc. ⁊ imitacionē requirūt
sīm est nobis ante ortū tam
multifarie multis modis p̄
mitti dñm. celitꝰ p̄nūcia
ri: ꝫ nec ab archangelo ga
bhel tam noue salutacionis
obsequijs honorari. Minus
aūt cetera duo ꝺnm̄icat
nobis: plane secretū suū. sibi.
Sola est de qua dict̄ ē q̄ nec
natū ē de spū scō: sola cui di
c̄t ē q̄ ce te ualeat scm̄ vocabi
tur filius dei. Offerūtur regi
bꝰnes ꝫ post eam: nā p̄ma
tū sola vendicat sibi. Multo
magis aūt sola hanc corruptione
decepit. ⁊ sine ḡnamine tulit: si
sine dolore p̄turiuit. Itaq; nu
dum hoc a nobis exigit. pla
ne ñ mich. Nūq̄ enī si defue
rit ecclā nobis mālictudo pu
doris. ⁊ si humilitas cordis. si
magnanimitas fidei: si apa
sio mētis. negligentiā uram
numq̄ lingua rea excusabit
Gratissima sane gēma ī
ꝺyademate. micans in capite
stella: rubor in facie hominis
uerecūdi. Nā nō ḡs putat q̄ ꝫ pudor exigit

hanc caruerit grā. que grā ple
na fuit. Quidibūda fuit maia.
ex euangelio id probamꝰ. Ubi
cū aliq̄ loquit. ⁊ ubi p̄liptu
osa fuisse uidet. Foris stabat
querens loqui filios. ñ matua
auctoritate. aut sermonē inter
rupit: aut habitacionē irrupit
ī qua filius loquebat. In oīb
deniq; textu quatuor euāgelioꝝ
si bñ meminimꝰ. ñ ñ quater
Maria loquens audit. Primo
quidē ad angelū. ꝫ cū eam se
nsel atq; uterq. alloquit. finito
cā. ⁊ secundo ad elyzabet. q̄n
uox salutacionis eius iohannem
exultare fecit ī utero. ⁊ ea mag
nificāte mariam ipā magnifi
care magis dñm curauit. ⁊ ter
cio ad filiū cū cēt ānox. xij. qđ
ipa ⁊ pī eius dolentes querebāt
cū. ⁊ quarto ī nuptijs ad filiū
⁊ ministros. Et is quidē sermo
certissimꝰ uidet in gente man
suetudinis ⁊ ꝰgnalis ꝩecundie
fuit. Alioꝝ eque ꝩecundiā suam
reputans. sustinē ñ potuit. aut
uinū dissimulare defectū. Ubi
sane tunc increpata a filio est.
nec illi respondit. nec tñ de spe

rauit: ⁊ ministros admonuit fa
cē qđ diceret eis. Hūc nō abi
isse ad vetulle pastores: ⁊ et pmā
omniū mariā inuenisse legi
tur. Inuenerūt aut euāgeli
sta mariā ⁊ ioseph: ⁊ infantē
positū in pspio. Hic ⁊ magi
quoq; si recol'ñ sine maria ma
tre eius puerū inuenerē. Et in
ducens i templū dñi. templi
dñi: nl'a quđ q symeone
audiuit. tā dēco qđ de seipā.
Ad loquendū tarda. velox ad
audiēdū. Et quidē maria
seruabat oīa verba hec ⁊ fe
rens i corde suo. Hz in hys oī
bz. necq de ipō incarnationis
diuīe sacīmento q̄nq; vbi
fecisse reperies. De nob qui
spiritū habem⁹ in naribz: ⁊ ve
qui totū pterim⁹ spūm. qui inu
ta illud comici plenū timaz ef
flum⁹ vndiq;. Tociens denq;
maria filiū audiuit. ñ modo
ibis loquētē in pabol: ⁊ set et
discipulis seorsū regni dei multa
ria reuelantē: ⁊ vidit miracla
facientem: ⁊ vidit expirantē. vi
dit eiā resurgentē. vidit de
inū in cruce pendentē: ⁊ vidit
⁊ ascendentē. Hz in hys oīb
quotiens verecundissime. quoti
ens pudicissime turturis vo
cem nouatā audita. Denq; le
gis in actibus apostolor q re
deuntes a mōte oliueti vna
unit pseuerabant i oratōne.
Cum. Hi forte maria affini
nominē pma. que sup oēs
est. tam filij progatiua quā
sue pmilegio sanctitatis. Pe
trus ⁊ andreas aut Iohannes
⁊ ceteri q secuti. Hij oēs pse
uerabant vnanimit i oratōne
cū mulieribz ⁊ maria mrē
ihū. Itaq; ⁊ mulier se se vlti
mam cribebat vt nouissimā
oīm poneret. Vere carnale
ad hunc discipuli quibz nec dū
erat ihs glorificatus. qui frā
est in ter illos ⁊ tenuio de pma
tu. cū maria quāto maior
erat humiliaret se nō modo
i oīb; sz et p oīb;. Merito frā
ē omī dnā que se oīm cribebat
ancillā. Merito facta ē nouis
sima pma: que cū pma cēt
oīm: se se nouissimā faciebat
Merito denq; sup angelos ex
altata ē q infra ⁊ viduas ⁊

penitentes. Intra eam de qua
electa fuerant vij demonia. In
effabili se se mansuetudine in
dinabat. Obsecro vos filioli
emulammi haut vtute. si ma
tri diligitis: si vendicis ei pla
cere emulamini modestia eius.
Nichil cum ta yconeu homini.
nichil ta egruu xpiano. marieq
monachu nichil a deo decet. Et
quide manifesta sanis in virgi
ne erhat ipa mansuetudine v
tus humilitatis elucet. nimirii
collactanee sut. humilitas t mā
suetudo meo federate gmanu
qui dicebat. Discite a me qa. m.
sū t humilis corde. Sicut enu mir
plumpaonis elacio e. sic man
suetudo va no u er vera humilitate
predit. Nec mi sola tuu marie ta
naurnitate emendat humilitas.
Gabrielem resonat in sermone.
Audierat qd erte nascet scm vo
cabit film dei. t nichil aliud qm
ancilla a se se ee respondit. Inde
uenit e ad elizabz. t statim virgi
nus gla singlaris. eide p spm revc
latur. Denicq t murabatur plona.
venientis. dicens vn sp nr vt veni
at mr dn mei ad me. Emendabat
t voce salutatis adiacens ut ta
e voc salutacois tue in aurib
meis. exultauit in gaudio infas.
in utero meo. t beatificabat fide
credentis. bta in quiens q credidi
ti qm pficient mte q dicta sut e
a dno. Magna quide pcona. sz
deuota humilitas nichil sibi pal
sa retinere in ei magis vnusa
refudit. tm inse bnficia lauda
bant. Tu in quit magnificas.
mrem dn. sz magnificat. a. m. d.
In voce mea exultasse filiu plu
res in gaudio. sz exultauit spc
meus. i deo salutari meo. t ipe ez
tagin amic sponsi gaudio gau
deat ad voce sponsi. Beatam esse
dicas q credidisti t credulitatis.
t beatitudinis causa respectus
e supne pietatis. vt ex sz mag
btam me dicat. oes gnationes
qa ancilla humilem respexit deus
et exaltauit. Verum nuq put
mus tres elizabz sctam meo qd log
batur p spm exultasse. iblit. Beata
plane quam respexit deus. t
bta que credidit. Hic. n. magn
diuine respectionis exaltat fruc
tus. In effabili siquide artificio
spc sup venuens tante humilita

ti magnanimitas tanta in se
cretario virginei cordis acce
sit. Ubi quemadmodū de in
tegritate & fecunditate p̄dixi
mus. Hec quoq; nichominus
stelle fluunt ex respectu mutu
e claritatis. Q; videlicet nec hu
militas tanta minuit magn
animitatē: nec magnanī
mitas humilitatē. Et cū in
sua estimatione tam humi
lis esset nichilominus in p̄missi
onis credulitate fuit magna
nimus. Et que nichil aliud.
q̄ exigua se reputabat am
plam: ad inprehensibile
hoc misterium. admirabile
q̄ mercatū. ad inscrutabile sa
cramētū. nullatenus se dubita
ret electā. & veram dei atq; ho
minis genitrīcē credere mox
futuram. Fiet hoc inquit in
cordibz elector. gre p̄cogitā
na diuine ut eos nec humi
litas pusillanimes faciat:
nec magnanimitas arro
gantes. Fractis aut̄ coptan
tur s̄ ut nō solū nulla ex
magnanimitate sub intret
elatio. Si hinc materie quelli
tur humilitas. ut inuenia
tur p̄ea amplius timorati.
& largitori munez si ingre
ti. ac vicissim ex occasione
humilitatis pusillanimitas
nulla subrepat: Si quo minus
de sua q̄stq; ul' in minimis
p̄sumere solueuit. eo amplius
eā ut magnus q̄busq; de di
uina vtute ꝓfidat. Mariā
sane virginis q̄ nunq; me
stellas dyadematis eius si
memministis duodecimā no
minauimus: tā in spmconu
ptijs q̄ in ipsa diuine passio
nis historia ꝓmēdatur. Po
situs est hic aut scīs scīor
de pmulgo ihesu milignū cui
tradicet. Et cui ipius aīa
ad mariā aut̄ dicebat. pū
sibit gladius. Vere tua de
ata nr̄ animā ptransibit gla
dius. Quoq; n̄ n cam p
tiliens. Et carne filij penet
ret. Et quidē postea q̄ e
misit spm suum ille ihe. cu
nr̄i eidem. Et specialiter su
us. ipius plane n̄ attigit
animam. que ipius crudelis
lancea n̄ mortis pcns cu

nocē ñ posset apiuꝰ latus:
ꝫ tuã vicꝫ aiãm ptũsiꝫt.
Ipius nimiꝝ aiã iam ibi ñ
erat: ꝫ tua plane nesciebat
ausculti. Tuã ergo ptũsiuit
aiãm vis dolorꝭ: vt plus
ꝙ martyrē ñ in merito pdi
ceres: in qua nimiꝝ corpore
sensꝰ passionis excesserit
passionis affectus. Nunc
tibi plus ꝙ gladius sint ser
mo ille reuelans ptũsiens aiaz
et ptingens vsqꝫ ad diuisi
onē aiē ꝫ spūs. Mulier ecce fi
lius tuus. Ad imitationē.
Johãnes et pr̃ihũ edidit ꝫ ser
uus p dñoꝭ discipl's pro mꝰ
gistroꝭ: filius zebedei pro fili
o dei: homo purus pro vero
deo. Quom nō tuã affectuo
sissimã aiãm ptũsiret hec au
diens: qñ et ura lucet saxea.
luctt ferrea pectora. sola recor
dando scindit. Nō mirem̃ni
es ꝙ maria martyrī aiã tu
lisse dicat. Quis ꝙñ meminit
audisse se se paulũ iter mag
nus gentiũ cruxa memorantē
ꝙ sine affectione fuisset. Non
ge id fuit a marie visceribꝰ:
longe id sit ꝫ a seruul' eius. Ꝙ
forte ꝙs dicat. Hũc ꝙbabat ñ
ostiuꝫ resurrectuꝝ. Et tñ dñet.
Sup hoc dolunt crucifixi. et
vehemẽt. Aliqñ ꝙs uã tu fi.
aut vnde tibi hec sapiã vt plꝰ
mireris mariã ꝑpatientē. ꝙ
marie filiũ patiẽtē. Ille ꝫ cor
pore mori potuit: ista mori
corde ñ potuit. Sicut illud ca
ritas ꝙ maiorē nemo habuit.
sicut ꝫ hꝰ caritas cui post illã
simul' altera ñ fuit. Jam te nīr
miē p ipũ sincerissime tue in
tis affectũ. tuus iacens ꝓuolua
pedibus luua mediatricē. ꝫ a
piat solē iusticie ostiuã. deuo
tis supplicationibꝰ interpellat
vt in lumine tuo videat lumẽ:
et solus gr̃am tuo mereat obtẽ
tu: ꝙ vere amauit ꝓ oĩbꝰ et or
nauit stola glẽ induens. et co
uoũ pulchꝫtudinis ponẽs sup
caput tuũ. Plena es gr̃az: ple
na roze celestꝭ: unxa sup dilec
tũ delicijs affluens. Ciba hodi
e pauperes tuos duã: ipi quoꝝ
catelli de micis edãt. ñ solũ pu
ero abrahe. sed et camelis potũ
ebuas de supfluetꝭ pria tua:

q̄a tu vē puella es p̄dicta ꝛ p̄
pata altissimu filio · q̄ ē sup̄ bū
dicty ī scla · ꝛ Amen. ¶ Sm̄o de p̄
phetica lectione ¶ Vidi dominū

¶ Vidi dnm̄ sedē / sedentē.
tē sup̄ soliū excelsū et
elevatū · ꝛ plena erat
omnis terra maiestate eius · Sub
limis quedā visio · p̄phico nob
sermone describit̄ · ¶ Vidi me
dnm̄ sedentē · Magnū spectatu
lū fīs · ꝛ bā oculi qui viderunt.
¶ Cuius nō toto desiderio ꝛcupi
cat · ꝛ tante maiestatis gl̄iam ꝛ
templari · ¶ Hoc q̄ppe scīt omn̄
ī vnicū semp̄ desiderū fuit. ¶ Pe
ē eū inq̄ desiderant angeli p̄
spicē · q̄ vidē vita ē etna. ¶ Cz
alia fīs audio p̄phe causcē · ꝛ ei
dē dnm̄ longe dissimulē visionē.
¶ Siquidē ysaias iste ē · q̄ alio in
loco sic loquit̄ · ¶ Vidim⁹ eū ꝛ nō
erat ei spes neq̄ decor · ꝛ estima
uim⁹ eū tāq̄m leprosū ꝛc · ¶ Ubi
illud p̄mū cōsideraudū ē · qđ cō
munis illa · licet p̄phice p̄vidatur
ne · p̄a videatur. ¶ Non sine cau
sa sane ibi vidim⁹ scriptū · ꝛ
hic vidi · ī vt illā quidē intel
ligas cē ōmunē · hāc vero ex
cellētie singlāris · ¶ Siquidē absq̄
specie ꝛ decore vidit eū ꝛ spre
uit herodes · videt̄ vpi quoq̄
iudei · ꝛ dinumeraueruṅ oīa
ossa eius · ¶ Iam vero sup̄ hac
visione beata · manifestē p̄phe
denūcians ait · Tollatur impi
us ne videat gl̄iam dei · Mani
feste mīl⁹q̄ modis · ī solā le
cturā ī p̄phetis · cz · visus · ꝛ a p̄
phetis · ꝛ ignouit eū dnm̄
minoratū ab angelis · ꝛ iterum
ē vidit in terris cū hoīb⁹ ꝛ
sanctē · ꝛ plagas ī solū excelsū
nī ī solū infra angelos aut in
ter homines · ꝛ cz tamē leprosū
se vidisse reflatur · id est nō in
carne tūi · cz in similitudine car
nis pcti · ¶ Tu quoq̄ si desideras
videre sublimē · humilē pus
illum vidē curato · Intuere p̄us
exaltatū in deserto serpentem
si vidē desideras regē in solio
residentē · Illa te humiliet vi
sio · vt ista exaltet humilia
tio · ¶ Repimat ꝛ sanet ista te
morē tuū · vt illa repleat ꝛ le
tificet desiderū tuū · ¶ Quam
tū videns ī sit oculo visio ·
q̄a exaltatū oculo vidē ī por

ris. Cumq; eris illi cū videris
eū sicuti est: esto & tu similis ei
videns eum sicut ppt̄ te factꝰ
est. Si cui ne in humilitate ꝯdē
similitudinē eius abnuis: cer
ta tibi quoq; sublimitatis simi
litudo debetur. Cumq; ille soci
i ebulacionis: a ꝯmunione
ꝯe patet̄ arceri. Denuq; a deo
nō dedignat̄ passioni suo ꝯsortē
& in regnū admittere secū: ut
in cruce dicit̄ latro. eadem
die cū eo fuerit in paradiso. Hinc
est qꝺ ait & ad apl̄os. Vos es
tis qui permansistis mecū in tri
bulacionibꝫ meis: et ego dis
pono vobis regnū. Ora ergo
& si ꝑpatim & dregnabimꝰ.
Sit interim meditacio nra
circa xp̄m: & hic crucifixus.
Ipm ponamꝰ signaculū sup
cor: signaculū sup brachiū nos
trū. Ipm amplectamur brachijs
quibusda vicarie dilectionis:
Ipm sequamur studio pie imita
cionis. Hoc cū iter quo ostē
dat & nobis idē ipe qui ē sa
lutare dei. Sane ū ia sine xp̄o
& decore. Si in caritate tanta
vt maiestas eius repleat orbē
terrar. Oportune sicqdē visio
ne pma tamen hyemali adhuc
in tempore. nō sup solū: si in
feriori adytꝫ humiliori hab
tacione videt. Duplicē qppe
solet habē magna domus
qlibet mansionem: estiuā su
perius. inferius hyemalem.
Igit̄ dñs ipā & discipulos cor
da brumali adhuc glacie stu
gerētur. & petrus quoq; in nu
dus gelido corde cruā corpe ca
lefaceret se ad puppas. & tem
pus omnino nō erat habitā
di in solio: nl̄ potius apparē
di. Vñ ii cantabit cātica cū no
stū. Hyemps abiit & recessit.
flores apparuerūt in terra nra.
oportune ia tuit ascendetur
in solū: et habitabit dñs in ex
celso. Puto ergo ysaiā cū hoc
loquetur. illis gloriā tēporis
oculo pndisse ꝓphico. vidi in
ep̄ dñm sedentem sup solū
excelsū. & cetera. Quid pu
tamꝰ quale & solū illud fra
tres. Sedet cū altissimꝰ in
manifestis & manufactis in
habitat. Nulla omnino ui
tenia corporalis apta tāto so

lio. tanto habitatore videt.
Vnus z ostruenda lapidib⁹
fabrica spitalis. quā vera z
eterna vita sua. ī habitatione
dignet. Quod si minus tanto
sufficit edificio anglica crea
tura. puaricatoz vtiq; muno
rata papicio. z sulcatet certe
de terra iopē z de pulue ergā
pauperē. vt colloceť eū cū pn̄
cipibus: z soluū gl'e apleat.
Et fortassis ꝓterca ipē q̄ vi
dit ū modo ceteris soluū. set
eleuatū quoq; describit: vt
inde z anglos stabil' celsitu
do. z hoīm misericors eleua
tio deligneť. Que secūs dilu
gēcaoē z ipā sideratioē de
sideratē videnť: sufficiat ho
die ul' capisse Sermo. ij⁹

Plena erat aut otēpla
tor mē de eo q̄ sup so
luū viderat: maiesta
te eiꝰ omis terra. Adueniat
dnē regnū tuū. z vt maiesta
te tua celū repleť: repleat
z tra. Vt q̄ eū pceps huiꝰ
mūdi tāto vbiq; furore bacha
ť. z ū q̄ terra data est ī ma
nꝰ impijs. Hz ista hora erat. z
potestas tenebraꝝ. Erit cert
q̄ū q̄ū celo locū ū habuit. z ab
ipā quoq; terre superficie cer
nunabit: miser cauernus vtiq;
subterraneis recludend⁹ ī
q̄ue. ꝑpha dauit. scōz plurima
te pmissa: de malignō z aug
his seu membris eius adueg.
Hō sic impij ū sic: sz tanq̄
puluis q̄ē proiat ventus a fa
cie tre. Nulla iā tūc tēptādi
facultas erit. z inquietādi nul
la libertas: possibilitas nulla
nocendi. Replebit maiestate
eius omis terra: q̄n iā voluntā
tes eius nulla tūl grellio erit.
Magis aut q̄n creatura ipa
liberabit a seruitute corrup
onis huiꝰ: ꝓpter q̄ ingemiscit
et ptiunt vlq; ad huc. Erit
enī celū nouū z terra noua: vt
quaq̄ verteris oculos. ī ipa tibi
rez facie diuina videatur q̄
dnā modo resplendē maiestas.
Hz est tibi altera quedā tra
spiquor: et sup hac ampli
or, ultiorq; solicitudo. Ista
q̄pe carnē suā odio habuit.
Consolare ergo cā vt et ipa
requiescat in spe. audiens

mundū. qđ replebit maiestate
dñi omnis terra. Quomodo eni
ñe carne nrām dilectissimi ma
iestas diuina replet? cui ille
magnus paulus pmicias tāq
ips habens ingemiscat mulera
biliter satis ⁊ dicat. scio qđ non
est in me. hoc est in carne mea
bonū. Et certe iā ī dñabat? pec
catū in ea mortali corpore? nō
tī adhuc ⁊ corpus mortale pe
hibet: ⁊ pcī quoq; solui domi
nū negari. Erat eni ecclā tūc
lex pcī in membris eius: qđ quidē
maiestatis plenitudo cū venerit
ipsius excludet. Illō solū autē:
ser ⁊ nonullā inimica destruet
mors. Replebit qđ maiestate
dñi tra nra: qñ postius de me
dio fiet ⁊ pcī omnis sensus ⁊ de
bitū mortis. Replebit utiq; om
nis terra nra dñi maiestate:
qñ resurrectionis gla vestiet?
induet? imortalitatis stolā.
Figurabit? denuq; claritatī
corporis xpi. Saluatorē siquī
dē expectam9: qđ reformabit
corpus humilitatis mē ofigu
rātī corpi claritatis sue. Quid
adhuc murmuras caro mulera
qđ adhuc recalcitras? et adu
lans spūi capillas. Hi te hu
miliat. si castigat. si dirigit ī
seruitutē. id pfecto ī tuo genere:
ñ minus tua interest qđ ipius?
Quid eis inuides q̄ de opibus
omniū. ⁊ murmurū pellibus ī glam
plane glam meditare nō erubescit? ⁊ cultu indigno viris
ī terdcō ⁊ mulieribus. semetipos
dehonestantes potius qđ ornā
tes. Reformet ipi aut ma
gis certe deformet corpa sua:
te si fueris corpus humilitatis
reformabit idē artifex qđ fo
mauit. Illā sibi desponsas prestola
bere manū: ut qđ erat ipa re
ciat. Iā vō qđ in ipa pphica visi
one sequat? attende. Et ea in
qđ q̄ sub ipō erant replebant
templ'. Propterea sane dixi.
humiliare sub potenti manu
dei: ut exaltet te ī tempore vi
tationis. Vide. ut sub ipō in
ueniaris. Alioqui: si ee potis
sibi ipō. Nō eni putas. indifferē
ter admitteret homines in illud
tante beatitudinis templ'. q̄ ne
ipos qđē angelos indifferēter
relicq; in eo. Aut si discerneret

inter glebas: & q discernit inter
stellas. ¶ Examinabit certe ar-
gentū q ipm quoq; auxp̃bauit
& reprobauit. Qualem vero pu-
tas necesse est hominē i uenire
q repudiati locū angeli sortia
t. ¶ Plane i mūdē ab oi iquita
te. scz ab ea materie. que i ipō q
ꝯ angelo nō ad leuē offensā. nō
ad momētaneā irā inuēta est:
sz ad odiū sempiternū. ¶ Hemel
turbauit superbia regnū illud.
Deiecit muros. & casam pstrauit
egypte: & pte ñ modica. Quid
ergo. ¶ facile ne deinceps ad-
mittēda videt. ¶ Iuq; ñ odit
ciuitas illa. & vēhemēter hui⁹
modi pestē abhominat. ¶ Certi
estote frēs. cū q superbis ñ pepercit
angelis: ñ hominibz parcet.
¶ Non est Deus personarum. sicut
Iudeus scribit acceptor: similis sicut
iudicia eius. ¶ Sola ei placet humi-
litas. siue i angelo siue i homine.
et q sedet i throno solos elegit
subditos: eq̃bus repleat templ'.
¶ Scptū ergo est. Ades sicut deus
nr q i altis habitat & humilia respicit
i terra. ¶ Vide aūt ne forte mi-
chahel' ubi sit. superbo illi dice-
ti similis' ero altissimo i facie re-
sistētis. ¶ Michahel ergo increpa-
tus dicat ei⁹ vt deus. Denec q
ppha ei diuitiis videlicet de diui-
sup solium excelsum & eleuatum. ne
forte aut excelsū intelligeres
de eo dictū q aut altēdā sup al-
titudinē nubiū aut eleuatū ut
ferres ad eos hoiēs q i superbia
erigūt addit. et ea que sub ipō
erant replebāt templū vt ma-
nifeste intelligas nō eā altitu-
dinē Dñedari q extollit⁹ adue
sus eū. & eos i templo. siue i sp̃
o forte. equ sub eo sūt: alios ipō
excelsos stabilitate sua. alios
exemplo leuatos misericordie de
uina. vt ne forte obiicias dici-
ni eius vmbula sub ce. nec ad
determinationis habē. ex aut q
sub ipō erāt vt solā q voluntā
tia z. & ex feruore caritatis p-
cedit approbaret. & Dñedaret
dei subiectionē. & addidit & de
seraphin: de quibz & nos suo
loco dicem⁹. ex ab eo fuerit de
tū. Et ea mēp que sub ipō erāt
replebant templū. Ab ūtio
q dē creauit angelos deus. i q
bus illius tēpli plenitudo cōsti

ret. ꝙ ihū in omnib⁹ būplacitū ei: ꝙa ꝙ ipis vt scptū ⁊ ī anglis sius regnt ꝓuitate. Erunt ꝙppe ī eis ꝙ dicerēt. ponā sedē meā ad aquilonē: ⁊ pplm ꝙ sibi crederet habuit: Miser ipe ꝙ sine deo cē malunt ꝙ sub deo: ⁊ miseri ⁊ illi: ꝙ videres fugē cucurrerūt cū eo. Ereūt infelices: ⁊ uacuus relict⁹ ē locus: ꝙ accipiat alt⁹. Ipō ne deo subiecta eris aīa mea: Illoqu. nec ē locus erit ī tēplo: ꝙa ea ꝙ sub ipō erāt replebant templ'. Frustra pulsabūt fatue v̄gines: ī nauū clamabūt v̄ imple n fuerit nuptie discūbentiū: ⁊ ianua clausa erit. Infelix qia: cū a nuptijs ille excludi cōtigit. Infelix de quo clamabit: tollat impius ne videat gl'am dei. Ve ꝙ cū lucē hanc tēporalem miser ille vidit: ꝙ gl'am illam ī merebit intuēri. Vtinā nichil ymq̄ vidiss oc'is nis: si illa ꝙ autat deus frustrādo ⁊ visione. Erunt superbi. ī solelcent magis extollant⁹ miserē appetāt semp ī cumulo appārere: vt cū venerit eq̄tatus linea. apleni die ecclie. Tu v̄ ñ sic. ꝙ do subiecta esto aīa mea: subiecta sane exanimo: subiecta cū ē// nore deuotionis: cū seraphin stabat sup illd. Cū qbz ⁊ nos dr̄s hodie tr̄s nec dimouea ñ a tēplo illo ī quo omīs dicet gl'am: ⁊ qa gl'am dēplat dñi nr̄i ihū xpi q̄ē sup oīa būdict⁹ in scla dē. amē. Sermo. iij?

Non vob arbitror exciderit de duobz seraphin hodie vob habēd sermonē cē. Inter illd' ysaie q̄ post q̄ dñm se vidisse tetigit est sup soliū residēte: addidit seraphī stare sup illd. Seraphī q̄dē dilectissimi sicut frequēt audistis nom̄ z supnoz spirituū. ordis vnus de nouē: sū mi atrp sup̄mi. Dez hō loco vt arbitor nō in ea ponit⁹ significationē: ꝓsertī cū innumera illa sint agmina: hic duo tātū seraphī describūtur. Et ego q̄dē tr̄s si licet ī hac pte vnicuq̄ habūdare ī seculo suo. ī duobz seraphīs. duplicē arbitor intelligi creaturā racionabilē. angelicā silicet. ⁊ humanā. Sic in rebus hominē seraphin trīn

menēto q̄a creator ⁊ dñs sera-
phin tuis ē homo. ⁊ ad dñumelia
tuā o lucifer q̄ creatus in ter aure-
los stare ī meridiē ⁊ ecce rex nr̄
nouus ī terra angelos fabricatu-
rus aducut. atq; vt tabescas am-
plius. ⁊ luore ꝑpo torquearis. ī
qualeliūq; nec inferiorus alicuius
ordinis angelos set seraphī. ⁊ lu-
di eū q̄ ipe loquat. Iguē venī ī
mittere in terrā ⁊ quid volo ī
vt accendat. Vult ergo seraphī
fabricari: vt ibi stent. vnde tu co-
ruscā. Seraphin stabant sup
illd. Vt q̄ tu q̄ q̄ mane oriebā-
ris lucifer ī ueritate ī ste-tisti. ⁊
ī ēsa seraphin ī tuisti. Sera-
phin q̄ ardens: ul' incendens
interp̄tat. Tu uero habuisti mi-
ser lucē: ⁊ ardorē ī habuisti.
Gonū erat tibi ī-ignifer ma-
gis ēē q̄ lucifer: nec tā in mo-
derato appetitu lucēdi. vt eras
frigidus ipe ⁊ frigidā quoq;
eligeres regionē. Ascendā eū
⁊ stendā sup altitudinē nubi
ū: sedebo ī lateribz aq̄lonis.
Quid festinas mane orīri lu-
cifer. q̄ glaris sup sidera ⁊ q̄
bz aliq̄to clarus rutilare vi-
deris. Deus omnino erit
gl'acio tua. Decidit sol iustra
e. quē te esse vana simulatio
ne iactabas: cuius feruore pa-
riter ⁊ splendore ī nichil' redac
tus omnino disparcas. Frus-
quoq; paras venire dñm in
fine sēli. tūc̄ ueri solis ortū in
dāpnato illo q̄ assūpturus es
homine puenire. ⁊ ereptu lu
p̄ = oīe q̄ dī deus. aut q̄ colū:
q̄ et tūc aduētus eius illustra-
one penitus destrueris. Quā
melius ⁊ certe ī ad imprecatā
sibi iohānes pabulta. ligdem
⁊ ipe lucifer fuit. ⁊ nō p̄ suppto-
ne ⁊ ipe fuit ēt ⁊ latiō: ī de
patris auctoritate p̄mittus est
ad dñm. Ecce mitto angelū
meū ad faciē tuā: ⁊ ēē ysa
bes ⁊ in psalmo de eode. Da
rauū lucē tuā xp̄o meo. Ille. u
erat lucēs ardens ⁊ lucens
⁊ noluerūt iudei ad horā crēdere
re ī lumine eius: ī ū ipe. Vnde
ergo. Ipin interroga: ipe de
se loq̄tur. Amicus nr̄ sponsi
stat: ⁊ gaudio gaudet p̄pter vo
cē sponsi. Stat q̄ iohānes: ne
q̄ u. arūdo ē vento agitata.

⁊ nūc angelos

Stat q̃a amicus: stat q̃a ardẽs
ẽ: z seraphin stare dc̃ar buntur
vere amicus sponsi: qui p̃cedẽ
tis de thalamo suo nõ emulat
ḡlam: sz parat viã: sz p̃dicat ḡ
cã: vt z ipe de plenitudine eius
accipe mereat. Lucet ḡ iohan
nes tanto vtiq; clarius q̃to am
plius feruet: tanto verius q̃to
magis appetit lucẽ. Fidelis luca
fer q̃ solis iusticie ñ vsurpare
veneratz p̃mia are splendorẽ.
Flõ sm me? ego xp̃s: venit fortio
or me post me: cuius nõ sũ dignus
solue corrigia calciamẽti eius
Et illud. Ego baptizo i aqua:
ille baptizabit vos i sp̃u scõ z
igne. Ac si manifeste lucifer
dicere videat. Quid admiramini
splendorẽ meũ? Flõ sũ ego
sol. longe aliũ videbitis eum
i ei? aparatione tenebre sũ: z
nõ lux. Ego tanq̃ sidus aũ lu
cidũ matutinũ vos rore p̃fũ
dos: ille emittet in feruore ra
dios suos z soluet glacies: z plu
uias siccabit: z algentes cale
facet: pauperibus erit p̃ nec ti
mẽdo. Nec sane dissonat a
uerbo iudicis vox p̃curso?:
z manifeste ignẽ a iohãne p
missũ xp̃c scribit dicens. Ip
se vos baptizabit in spũ scõ z
igne. Ventilabrum in manu
sua: z purgabit aream suam:
et congregabit triticum in horreum
suum: paleas autem comburet igni
inextinguibili. Ventilabrum
tallis: i ignẽ vt feruorẽ: sic z spẽ
dorẽ cẽ. Non dicendo: licet fer
uor ei quodãmodo substantialis
or videatur: ip̃m potius audia
mus: q̃ magis i ignẽ demẽdet.
Ignẽ aut venit mittẽ in terrã: z
q̃ volo nisi vt ardeat. Cognos
cimus certe q̃ velit. Ne illud
q̃dẽ ignoras. q̃ vita i voluntate
eius: z seruus sacrus ñ faciens
voluntatẽ dñi sui. plagis pluri
mis hic habeat vapulare. Quid
lucere festinas? Flõ dñi illud ad
uenit tempus: i quo fulgebit iusti
cie sol i regno patris eor. In
terim pruriosus est appetitus il
te lucendi: feruere cui nulla me
lius ẽ. Denicq; si tã vehemẽter
splendorẽ desideras. q̃ videri
vis cẽ curato: et p̃mũ quere
feruorẽ. si dubiũ q̃ z splendor
adiciat ẽ. Multoq; i callũ la
boras: q̃a vanus splendor. ab
q̃ feruore. Mutuata. aut certe
magis simulata lux ẽ q̃ ñ
ab igne p̃cedit. Quod autẽ
alienũ est: ad modicũ potis

vsurpare. Erit maior filio: qui erat tuus. tuū voluisse videri. Luna ut auit ablatę feruore splēdoręm. sed et ipm mutuat a sole: ideoq; tam frequens imo q lem p mutat. ū unusq; meodē statu pmanet. Sic profecto sic stultus ut luna mutat: sapiens pma net ut sol. Ille inq; stulto. q in decore suo pdidit sapiam: id ē fulgur in splendore. Cecidit ergo lucifer tamquā fulgur de celo: seraphim vo stat sup illud. Stant plane seraphim: q caritas numquā excidit. Stant attonita q suspensi ī contemplacione sedentis in tpo no: stant in eterna ī immutabilitate q etnitate ī immutabili. Tu sedere teptasti o impie: ppterea tui moti sunt pedes q ecclesi sunt gressus. Filius ē q sedet in tpono dns sabaoth: cū tranquillitate iudicans osa. Sola sedet ē nitas. q sola habet ī mortalitatē: sola ē apud quā nō est vicissitudinis obumbratio. Seraphin o stant ī mutabiles q dē lz suo modo nō ī eis pmanone. Stant extendentes se: q intendentes in eū ī quē plpicē ī cupiscūt. Q sedē plusquit. se upo volunt ee ostentis: vū sola hodie ex malicia eligunt. ex sola hanc habet a semetipo. Cū loquit mēdacium loquitur de ipo: ex mēdace ē. q pr eius. Q audis de vbo mēdacij: intellige q de ape malicie. Et licet male sibi in malo placeat: sufficiē tri si nunq; potuerit nec ī ipo. Sola pinde sedet trina sūma que sola mle ē. q ideo sola vere z: sola se tenuit. sola nullius eget. sola sufficit si

Sermo quartus.

Quū dicitur ppha q seraphin stabant: audisti deinde. q aut. Hec ale vni: q hec ale altera. Quod si volūt ale iste fieri. Ergone ecclia cū hyemps trāsierit. et sedebit rex sup soliū. volandū ad huc erit q ipsis seraphin: ut possit diuersis oportere necessitatibus diuersi abi minūtibz liberare pericliis: q opē ferre laboratibz ī tribulacione positos ī solari. Absit ut in illo eterne beatitudi

nis regno necessitas. aut pa-
uil'. aut labor. aut tribulacio
sit: cui oporteat subuenire.
Ad q̄ ergo tuū ale? Placet
tu stacio illa omnino. sic volo
manē nec aliq̄ pcedis admitto:
quo in stabilitas illa depereat.
Deuitū tuo bē ysaia ait, plē
stu. & spūs eius habes: qui ha
bundātia pietatis excedit homi
nū ñ modo meā. sz & vota. Sal
ua ñ sit illa tam amata sta
bilitas: nā si q̄ ale ulte ad brēm
dinē addiderīt ñ recuso. Cre
do aūt sicut ī statione ī muta
bilitatē. sic & in volatu alacta
t̄ pmutt: ne videlicet ī sensibi
lus quedā. & q̄ lapidea stabili
tas ēstimet? Sed dicas. Et si
alas habē necesse ē quare tā
multas? Ad sibi vult multiplica
tas pēnar? Audi q̄ sequit.
duabz alis velabant caput
eius? duabus pedes: duabus
volabant. In quibz ibis vide
ri videor: q̄ de statione dictū
ē. volatu manifestius ēpla
ri. Quo cū seraphin vo
lant? ñ in cū cuq̄ ardent a
more? Vide flāmā quasi vo

lantē & stantē simul. nec mira be
ris iam seraphin stantes vola
re: stare volantes. Nz quia di
imꝰ quo volant. ipās quoq̄ q̄
bz volant alas exigere religio
sa curiositas vīa videt. Certi
us posz et credibiliꝰ testimoni
ū phibere. cui datū z & vide.
Ergo tantē opinor ñ in ogtue
pennas istas agnitionē & deuo
tionē intelligi posse: quibz in
eū qui sup̄ ipos & seraphin ra
pimur? Tenuat quippe cognitois
ala: nz sola ñ sufficit. Aut nos
qui vna tñ ala volare ꝺcen
dit: & q̄ magis attollit? penas
colli dit? Expta fuit hoc philoso
phi gentiū: qui cū cognouissēt
dm. nō sicut dm glorificauerūt
nz euanuerūt in cogitationib⁹
suis. & obscurata ē insipiens
eoꝝ cor. Denigz tradita ē rebū
sensū. vsqz ipās eas passio
nes ignominie corruerūt. Il
deo vera pbat illa sententia:
scienti bonū & ñ facienti. pecca
tū ē illi. Sic & zelus absqz sa
pientia q̄ vehemēs? ruit. co
cidit grauis? impingens
nimiz atqz resiliens. Vbi vb

ītelligenciā caritas. agnicionē
dnoīo comitatē. volet ſeruus
quiſq; eiuſmodi z. volet ſine fi
ne: qa volat ī ciuitatē. Jam vō
ſup ea que p̄mittit capitis z pe
dum velacione ex tat apatbz pro
bata ſentencia. dei caput pedeſq;
velari. eo qđ lateat quid ante
mūd fuerit: qđ ve futuꝝ poſt ꝺ
ſūmacionē. Et hoc qđē diſtinc
te. pro eo u latinus codicbz ſcp
tū z: capđ eius et p̄des eius. Tel
tat aute interpres nr in hebre
o verbū ee cōmune. ep interpre
tari poſſit eius et ſuā: vt ſeraph
in uxta hebrei ſermonis ambi
guitatē: ul' facie p̄desq; dei ul'
ſuā facie aptre dicatur. Unde
z nuꝝ videri poteſt. cur cōuobz
eū magis ī terpretacione elege
rit ſenſum que vilioꝛ ipſius
ꝺſequēcia. minꝰ videt ad mitte
vt videlicet q uelarent parit
caput pedeſq; ſe. dentis. mli
qđ origenis ex poſicionē ſenti
z ī hac parte. Quod ſi de ipſis
q; ſeraphim licet accipe. ſit pi
ge ea vt opto capite. q pedibz
ſolū appareat corpus medii.
ſz q ipm q; nō penitus ꝓpter eaſ

pedeſq;

nimiꝰ alas q̄bz volare ꝓhibe
tur. Conſidero liq̄dē quali qđ
dā capđ. corpus z p̄des meos. ī
verbis apli: quibꝫ ait. Quos.u.
p̄ſciuit z p̄deſtinauit cōformes.
fieri ymaginis filij ſui. Et quos
p̄deſtinauit. hos z vocauit. Et
aut vocauit: hos z iuſtificauit.
Et quos iuſtificauit. hos z mag
nificauit. Ita iuxta meū ſolū
grē z: et nō habeo ep ut ī p̄deſti
nacione attribuā ſine vocacione
filō ſit ſane ab opc iuſtificatio
nis alicuꝰ ſui opat z illđ grē.
ſi plane mecū. Vides ne quem
admodū ſeraphi ī medio appa
reat alicuꝰ. Ꝺoīno ꝺſūmaca
o quidē z ipſa ſolius grē. ū z in
ī hac pte. nul' eī ea ſine ī ea gl
riari: ep ꝺadunte videar z co
opator. Velat itaq; ſeraphin
caput ſuū duabz p̄cis: li z ve
racit cognouerit z humiliter
fateat. ep mia eū ſola p̄cuerit.
Velat z p̄des alis eque duā
bz: li mie quoq; que ſubſeque
ra eſt nec ignarus ceſſerit. ſi
ingratus. Quia ſane capitis z
ped velacionē z nō quoq; ne
glie nō oportet. z licet tūc mag

nme placenda sit. qui iudex se
debuit sup̃ solui. et alatꝰ es li
bri seraphi. y agnitione veritā
tis subtilius illustrabit: y inflā
mabit vehemẽtius cantatis ar
dore. In quor numero idigꝰ nos
seruos nominis sui. ipsa
de qua locuti sumꝰ obtinere
dignet̃ mia. q ab eterno z. et
vsq; ietui sup electos. i medio
quide aliquem ostendes libez
arbitriu meriti gra. principiu
y finẽ solu vendicas sibi. vt
sit nobis alfa. z o. dns deꝰ nr.
y pro vtroq; iure clamemuꝰ nõ
nob dne sed nob z nomini tuo
da gl̃am Sermo quintus.

Quomẽdant nob sacre
littere xp̃m dnm. et
xp̃e. y in pce. y cu pa
tre. y pro pce. y sub pce. Quod
dicat̃ xp̃e pce. i effabil' z natuu
as q in pce. substantialis
unitas. q cu pce equalitas ni
olstans. Sane. n. ta hec ab
terno. Ceterꝰ si xp̃e nascens
q in patre aut cu patre. Sic
in dgnue forsitã i patre cubas
cu patre sedens. dicat̃. Et au
dite ocellus hui. et huiꝰ actu
bitꝰ ratione. Sic. n. sessio ma
iestatẽ. sic ocellio equalitatẽ
exprimit maiestatis. psertim cui
sit ei sedes a dextris patris. si
sane sub pedibz. nul' qui atergo.
Et sedere quide ita quiescere e.
z tacere magis. Quid aũt delec
tabilius y quodammodo dulcius
ce videbitur filio? q i patre e.
an q cu patre oibz p̃ ete. Inq;
putas hoc sua illa pax dei
que exuperat omnẽ sensu. y sin
gularis requies dni speculum
affliget̃. Et si digne ore id
exprimi nequeat corde tñ forsi
tã ocapit pie: vt salua side in
oibz illis in dubitabili simplici
tate essencie. i ter gle equali
tatẽ y substancie vnitatẽ. ve
lut similis quedã ei que inter
ocessum y accubitu cogitari
posse distinctio videat̃. Denicp
pacu videt̃ sponse vide sedẽ
tẽ. cubantẽ sibi flagitat mi di
cari. In dicta ch̃i aut qsi diligit
anima mea. p cubas i meri
die. Hz y anime omi que sanu
sapit. dulcius sapit p omnẽ
modu q̃d ait apls. qui adhe
ret deo unus spus z. quã q̃d

aplis dei. cū sederit rex ī sede
maiestatis sue. sedebitis et vos
iudicantes. Haut numq̄ vtiq̄ sp̄
iocūdior sessione cubitio. Ego
ī patre aut filius. et p̄ū in nie
est. Nō potuit expressius sub
stancie vnitas īuēdari. Vbi
cū vterq̄ ī altero nichil qđ ex
terius licet. nichil interius co
gitari. simplicissimā magis
credi necesse ē ī amboby sub
stancie vnitatē. Veruntū aliq̄
tenus huic simile est cū dicitur.
qui manet ī caritate ī deo ma
net et deus ī eo. Sicut cū hic qđē
spālis quedā vnio secundū cū su
pia mentis animū qui adheret
deo. nō qđē vnū nō vna substā
cia. et ē vnus spūs ē. illic ō natu
ralis potius et substāciall vni
tas designat. Vnde et habes
ī euāgelio. Ego et p̄ū vnū sumus
Illud pinde ut ita p̄fectā simu
litudinē tāq̄ cubicul' vnigeni
ti. et qđ sūma quedā regis dui
ē. Nos quoq̄ p̄hanc voluntatū
unitionē. et adhesionē sp̄s. cū
unusq̄ caritas facit. pro uno
quidē modulo ī hoc sui cubi
cul' et ī sua regē suus ecclā pmo
genitus introducat. Sā ō cū dicē
apīe. ambulāte si genuflectat. et
ad eū cū p̄ponē ipo pasche cele
braturi sumus spectat ī carnatī
onis eius aduētū. Sunc unusq̄
ipe ait. Ego cū ex deo pcessi et
veni. In terris denicq̄ visus. et
cū hoibz conuersatus. medius meū
quē nesciebamus stetit. verus
quidē emanuel nobcū deus.
nobiscū stans. et pro patre. qđ
u. nobiscū stetit adiutouū. qđ
p patre stetit. zelū deligat.
patrīā nēpe querebat ī oibus
hus gl'am. cuius et venerat fa
cere voluntatē. Ceterū si pendē
tē videres. si xp̄m et hūc crucifixū attendas. ibi mariē cuncta
tionē qz eū sub patre reppies.
Hoc eum ipe ac specialiter ad
humane p̄muit nature humi
tatē: sēm qđ ipe ait. Pater ma
ior me ē. Dicē ne audebimus.
qđ aliqn fuerit et sine patre
Nemo id p̄sumeret si nō ipe
dixiss. Deus meus. deus meus
ut qđ dereliquisti me. Quasi
dā eū ibi derelictio fuit. et nul
lus fuit ī tanta necessitate u
tutis ex hibitio. nulla ostensio

maiestatis. habens natꝝ xp̃m
ihm ex patre nascentē. i patre
subsistentē. cū p̃e sedentē. apud ā
bulantē. pro p̃e stantē. sub p̃e
prudentē. sine p̃e quodāmodo
manentē. Quo nā ig̃ ū et hys.
vidisse eū credem⁹ ysaiā cū di
ceret. vidi dñm sedentē sup solu
m excelsū et elevatū. Longe. cū
p̃ quēdā mod' dissimil' ea visio
fuit. de qua alibi idē ꝓphēta. Vi
dim⁹ eū nec' et nō erat ei species
nec' decor. et eleuauim⁹ eū tm
q̃ leprosū et percussū a deo et hu
miliatū. Idem vtrobiq; vidit eun
dē. sed non vidit eodē modo. ac p
hoc quodāmodo nō eūdē. Ibi. u.
vidit simul' plagis. saturatū ob
probrijs. affectū suppliciis. lacer
situ inuijs. Vidit demū ꝺ tēp
plē. vidit pendentē. vidit ꝙd
nos mortē tem et aut. i. ultimus est
inter scelera nra. cui⁹ huiusce sa
nam sum⁹. Ibi. u. qui nouissimus
virorū appārit. et despectus.
Hic autē plena erat omnis ter
ra maiestate ipius. Ibi vir do
lor. et sciens infirmitatē. hic dñs
sedens. Et illa quidē ꝺ minus
visio: vbo pluralis numeri de
signat. Hec autē tā singularis
et q̃m sublimis. Ibi ꝺ tamq̃m
vnus de multitudine videm⁹ ait.
Hic v tamq̃m solus et solitarius
leuans se sup se: vidi ī qt dñm
sedentē et cetera. Hanc ꝺpetent
dñs dicit. qui sedē ꝺ spiat. Se
de dem p̃sidentis et sedere dñan
tis et regnantis. Maxime vō
sedere sup solū dominationē
notat. nam sedere simpliciter
aliq̃n et humiliationē. Ceterū
vt p̃dixim⁹. qui i patre manebat
delinians. cū patre impans se
det ibi spōs et amabilis. Denicq;
gloriosꝰ ds in scis suis: mirabi
lis i maiestate sua. Vidi ī qt
dñm sedentē sup solū ex elsum
et elevatū. et ple. erat. o. ter. ma
iestate ei⁹. et ea q̃ sub ipo erant
ple. templū. Que. u. sub ipo erāt.
Quicquid ipm qđ dixerat solū.
q̃mlibz ex celsum et elevatū. sub
ipo tam mirabiliorum erat. Ibi. u.
pe sup solū sedens. solū plane
sub ipo. Et quoniā illud replebat
templū. De inde q̃n et ipa ia tra
omis plena et maiestate ei⁹: te
plū quoniā ad hūc. nel vñ replet.
Cum vero dixit ex his. qđ audis

solui nō machinā ymaginari
corporeā. sz angelicā intelligę
creaturā. Si cui sedes z sapiē
aīa nulla. cū digniōr sedes angę
li sit. Hoc plane solui ghē ex
cellū p naturā. sz ul'tomagis
p gr̄ām eleuatū. Et celsos eos
facit eos natura ꝺdicacois. ele
uatos gr̄a ꝺfirmacois: de qua
dicit. Verbo dñi celi firmati sūt.
Ea g̃ agmina angelor iquibz
sedet deus. z que sub ipo sūt
templū replent: licet iā tra
oīs ipius plena sit maiesta
te. Vbiqz cui regnat. vbqz impat
vbqz maiestas eius: sz gr̄a fortē ñ
ita. Non inquiū vbqz sic potestas
sic z voluntas eius bona: z bñ
placens z p fecta. Illoquiū q̃dz
q̃ dicimus fiat voluntas tua sic
icelo z in tra. sfit cui voluntas
eius de oīnibz. fit p oīs: nō in
oīnibz tamē. In electis spūalibz
fit voluntas dei. qñ eis efficat cū
ipo una voluntas. Hec laue
ad helio spalis vnū spūm faciens
sic multitudis quoqz credentiū
cor vnū z anima una legit̃ ex ti
tisse. Et ea q̃ sub ipo erāt ple
bāt templū. Replebant omni
bñdictione spūali. replebāt ꝺsola
cione diuina. replebant diuisio
mbz gr̄arū. Replebant denqz
fructu sanctificacois. siquidē
domū tuā dñe decet sanctitudo.
replebant diuitis carismatū
doibus. spū sapiē. z intellectus
dei. z fortitudinis. sciencie
z pietatis. z replebant illd
spū timoris dñi. Seraphin ste
bant sup illd. Non ē ordinis
angelor sūmi atqz supmi ut
merito stare sup ceteros deter
bauit. z ipi tamē q̃sliber ce
teris prestent. altant nichilomi
nus dñō p̄sidenti: deuotū vti
q̃ ministeriū. z plenū reuerēcia
e obsequū exhibentes. Aliter u. de
mini. aliter angeli. aliter homīs
stacionē intelligi ducunt. Stat
xp̄s p patre zelans. patris
gl'am querens. z tamq̃ fidel
unigenitus filio et primogenitus
patris zelo patris adunas
adoptiuos. Sic illū seraphim
vidit stantē qui habuit adiu
torē sic xp̄m in adiutoriū ei
surgē p̄cabat. exurge in spi
ciens dñe adiuua nos. Laue
angelica stacio ministracio ē

dicente ꝑphā. Nullā nullū mi
nistrabant ei: et decies centē
na milia assistebant ei. Stā
bōis q̄dē stare. pl̄isse ꝫ ī vigo
re animū. ꝫ obseruatione ꝓpo
sui. Sic moyses ī ꝺstructione
templi. in ꝺspectū dñi. vt auer
teret iram eius: sic sicut phūce
ꝫ placauit. Seraphī stabāt
sup illū. Quid s̄ vult q̄ nō
vnū. nō plurimos stantes vi
disse se phibet ꝓphā. ꝫ duos.
Duos siquidem apparuisse ꝺ
stat: et eo q̄ secuto aduenerit.
Sex ale vni. ꝫ sex ale alteri.
Et bñ duo stabant. De cui
ꝰ sol: ꝙa si cecidissent ī habet
subleuātē. De tibi sup̄be ſp̄s
solitudinis. ꝫ solitarie p̄sūp
tionis amator. Nō stetisti in
veritate. expulsus es ꝑes sup
bie stare nō potuit. Solus se
dere voleus tāq̄ fulgur cecā
disti de celo. ī habitur⁹ alu
ꝯ subleuātē. Sex ale vni ꝫ
sex ale alteri. Nō q̄ multiplica
tas ista pēnas. Duabꝰ nudꝫ
velabāt caput eius. ꝫ duabꝰ pe
des ꝫ duabꝰ volabant. Grande
misteriū: ꝫ ꝓfundū vndꝫ sacra
mētū: attentas ī vobis ſ̄ verba
desiderant aures. Sz multoma
gis diserta ī nobis lingua ex i
geret: maiorēq̄ animum ſp̄a
lē. Dico tamē vt aūdꝫ q̄d sentio
ñ sane affirmans dico. ſz coniec
tās quodāmō ꝫ opinans. Quid
enī estimare vetat deiecto lu
cifero ad p̄ugiles ex nubibus sera
phim ꝺstitutos: sicut electo hoīe.
teste scīptura cherubim ad custo
diam posuit deus. Per īgnee
to: sitā cherubim flāmeus tradi
t̄ gladi⁹ vt a ligno vite mysterio
parit ꝫ in ceu sio quibꝰ nichil car
nis terribilius manū ꝓhibeant
corpalē. Porro seraphim tantū
alas accipiūt: quarū velamē
arceāt oculū ſp̄alem. Deindꝫ
duabꝰ velabāt capud eius ꝫ dua
bꝰ pedes. vt ī alta dei ī ꝓfunda
eius. inīquus ille valeat ꝺtēplā
ri. Erit cū reuelabit gla dñi. ſz
ī erit ſ̄ nisi ſcīm fuerit aūdꝫ q̄d
scīptū ꝫ. Tollat impi⁹ ne videat
gl'am dei. Interim sane velatur
capd. velant pedes. ut medū
quidē aliq̄d eidē impio vidē
dū ſz ad īm videndū vndꝫ relin
quat. Et velat alis que mini

sic illū arceant. vt ipsos sustineant et sustollant. Queredū pus quibus alis volare dicant. qa duabz ip̄ volabant. Ier incongrue duas istas nature et gre dicam. pcertum cū pus quoqz in hys ipis solis ecā celsitudo et elevatio animis fuerit allignata. Duaca liq de p natura intellectu. et feruenti affectu p grām. q sup ipos ceteros mgiter et uteri. stare qde vt diuinus p mysteriū. qz et volare p studiū phibent. Licet eū velent capitis dū velet et pedes. qz sibi ista nō velāt. magis aute sedule volant et volitant iter ista. et alta potētia ei. et p mūda sapiē vestigantes. Ier sane scrutatores sūt maiestatis. vt p mde oppimant a gla. qd ñ minus diligāt qm̄ intelligāt ut pote qs ille regit et agit spc q scrutat et alta dei. Duplz ille lucifer lucē p feres in igne habens. alteri tm̄ in mysteriū ale: ca sū fare potuit. nō volauit. Ex ultraut eū lucifer ille nō ferui nō intellus: qd seraphin sonat

Nō g sbent qa intēplsit: qz ū volare potuit qd p sumpsit. Sustulit eū natura vnitatis qz i sua plane pmanē: quippe que de fectus grē mor de ieat. Ier dē simil' sane illoz cā cāsus qui nō cognouissent dū nō glorificauerūt aut grās egerūt. quotandē merito traditi sūt in reprobū sensum: et obscuratū z insipiens cor eor. Denicz et ipi cor principi oppositū z uelamē. qd nulla ia natura vnitatē p tū sēat: ut ipius qui sup solū sedet caput. aut pedes valeat intueri. Licqde seraphin stantes et astantes: duabz alis capud velāt: duabz pedes. Hoc z corpalis diuina sub stātia: uniformā hoīm membris distincta corporeis distincta. Ips z deus: et que de eo dicitur. spā lit vestigāda. Quoqū quis nobis reuelabit caput hoc et pedes istos. quos gemmus alis seraphin velant. nisi ips ipē qui nouit oia quia eo sūt. et scrutat eā alta dei. Ego. n. opinor: q in hoc loco capitis nomine deitg

nāt. ¶ Itaq; ſcdm hui⁹ ſenſū
caput eius capō maieſtas eius
poteſtas eius: ſempiterna virtus
ꝫ diuinitas. ¶ Caput eius iuxt⁹
illd' pphicū: iuſticia tua ſicut
mōtes dei. ¶ Semper q; ſecundū
iudicia tua abyſſus multa: ū
ingrue forte videbit⁹ predū poſ
ſe appellatione ſignari. ¶ Cui⁹
cui⁹ velud quidam pedes eius
inueſtigabiles vie eius. ſcrutabi
lia iudicia eius: ꝑfundū ſa
pientie eius: ꝫ irreprehenſibilis
quedā ꝫ in cōprehenſibilis diſ
poſitio eius. Ad hos pedes ipm
quoq; incarnationis diuine mul
tiplicē ſpecialit⁹ noſcitur ptine
re: omnis pariter operatio nre
ſalutis. ¶ Verūtē ē quā ſit iuſti
cia illa ſublimis: quā ſicut
mōtes dei pphā eſſe muratur
Terrā cui⁹ ſicqua ē humilis ꝫ in
ferna: recta forſitā. ꝫ ū pura.
Filii forte meliores nos credi
mus ē quā patres nros: qui
nō minus veraciter q; humiliter
aiebant. Omnis iuſticie nre: tā
q; pānus menſtruate mulieris.
Quod cui⁹ pura iuſticia: ꝫ
adhuc ū poteſt culpa de ē.

Recta ꝓinde interim videri pt
iuſticia hoīm. ſi tū pcō ū ſeu
ciat: vt ū regnet in cor⁹ morta
li corpore. ¶ Iam ꝑmi hominis
iuſtū quidem nō modo recta. ꝫ
ꝫ pura fuit: q; diu ei datū
ꝫ. nec ſentire peccatū. Cetery
ꝫ hec ipa qm firma nō fuit.
ꝫ puritate facile pdidit: ꝫ ū
ipām quoq; retinuit rectitu
dine ſuā. Sane apud angeli
los iuſticia. recta. pura. ꝫ fir
ma ꝫ. ſublimis quidē: ꝫ ad
huc longe inferior q; diuina.
Nō cui⁹ in nata ē eis ꝫ collata
a deo: vt natura ipa q; eſſe ē
ū modo iuſticie. ꝫ ecia iuſtitia
e capax ſuenit⁹. ¶ Iuſtificat ū ilta
ꝫ ꝑfectas quedā: quā in angeli
is ſuis vera illa iuſticia legi
t⁹ inuenſſe. ¶ Nō cui⁹ iuſtificabi
bit⁹ in ꝺſpectu eius omnis viuens:
aut his qui iuſticiā dei minime
ignorabat. ¶ Nec aut omnis
viuens forte: vt ne ipos angeli
cos ſps cui⁹ noueris excepiſſe.
Diuinit⁹ ꝫ ipi tanto verius q;
to ꝑfectius aſtant ei: apd quē eſt
fons vite. ¶ Iuſtificatio mūs ecia iu
ſti fit⁹. ꝫ ex eo nō cum eo: mu

nere ei⁹ nō in ei⁹ ꝯparatione.
Ipē cui sibi iustica ꝛ: cuius
voluntas nō tam equa quā
ipā equitas. Et vtiaq; non
aliud quā ipa substancia ꝛ.
Illa q̄ iustitia verissime li
cuit nōs est. que recta ꝛ. pu
ra ē firma ē: ⁊ vt ita dicā
eaā substancia ꝛ. Quāta
i hoc capite altitudo latet:
quāta glā ꝛ. quātaq; sublu
nitas in hoc tam umbroso
⁊ odculo nōte repolita. Qui
bꝫ tamē putam⁹ alis hoc ca
put seraphī velant: vt nul
la subtilitate nature. nulla
// sue racionis plicacitate. nec quā
oculus i illo⁹ queat ut̄ꝫ ve
ri luminis claritatē. Qua
bus in fallor alis: sue videl
cet ꝓpꝫ glē ⁊ felicitatis. In
effabilit̄ sui dē delectat̄ur i
āmiracione ⁊ cōplacionis illi
: si mus glām in ipius vene
racione. Iniquus ille āmira
cionē q̄dem sc̄i nō veneracionē
habens: ⁊ q̄z subdi noluit ꝑ
uenerationē: sīgi ñ valuit
⁊ āmiracionē. Denīq; āmira
cionē ipām ꝺūtit i emulam
onē: ñ venerari dignat⁹. sz co
natus ē imitari. Quā melius
seraphī sua ipā āmiracione
felices. veneracione eaā vene
rabiles fiūt. veā i ꝓpō haben
tes glām. cui seruire regnare
ꝛ: ⁊ apud quē omīs qui se hu
miliat exaltat ꝛ. Et nō audi
quēad mod⁹ hijs duabꝫ alis.
ipm̄ q̄ diuinū caput dū ne ī
iquus ille inspiciat. velare se
rāphin videant. Quotiēs ꝑ
sursum dirigit aiē. m angelicā
statim felicitatē ⁊ glām malig
nus offendit: ⁊ offendit oculū pel
simus humor luor ꝑpꝫ: vt pene
trare vltra nō possit. Sic inui
siū q̄si gemino quodā velami
ne. ne sublimiora ꝑspicat in
vidus ꝓhibit: ad illoz ñ q̄s supe
riores habē dolet. in quib⁹ felici
tatē. in glām. in vtiaq; simil' venu
rata aiē ꝺtabescēs. Qs. n. tā
grius prurit⁹ oculi: q̄m i vidia
fuer ꝺ alijs luor i vid⁹: q̄m alie
na glā ⁊ felicitate torquet. Illu
seria cū vt aiūt i vidia caret.
Hz ⁊ pedes dū quib⁹ imun⁹ i
pcuet bilē iudicioz ei⁹ abstīnē
⁊ dispēsationis ei⁹ vias dir

um⁹ inuestigabiles designari: duabꝫ eque alis seraphin velat. Ego aut dico prudẽcia z fidelitate. Cum. u. z fideles pastores ministri sunt z prudentes: sic diuina negocia gerunt. et salutem prouidet electoꝝ: vt iugum ille deprehendẽ omnino nõ possit. Et hoc pedũ velamẽto factũ reor: vt nesciens dñm se faceret crucifigi: et hoc cottidie fieri. vt salutis nre negocium ignorans seruat z finitus: sero p̃modꝫ plãgens q̃ diu obesse voluit. inuẽtꝫ sit p̃fuisse. Sic unusꝫ q̃ amministrationis spẽ. illudit ei⁹ astucie: q̃ z fideles q̃ detegẽ uolũt. et prudẽtes regere diuine erga nos prudẽcie z dispositionis archana. Ceteꝝ sicut eluppiusꝫ duabꝫ alis. nec illiusꝫ ille ãministrationẽ habuit: z sed ñ veneratione vt diximus. sic euedijs quoꝝ spãlem ei intellectũ q̃dẽ natura. q̃ nõ ecclã gratã affectũ dedit: z sic nichominus ex infimis istis facile satis animaduertẽs: q̃ inuẽtꝫ ẽ fidelitatis expers. nõ aut similit̃ caru-

n ij q̃ nocũt

isse prudẽcia. Nisi tu forte aliũ aliquẽ putas ee: q̃ dictꝫ z callidior cunctis animãtibꝫ serpens. Forte z nõ in ordine dicimus q̃m eo ipo tam irrevocabilis casus eius. irreparabilis esa collusio fuerit: q̃ ex hijs quas diuinꝫ alis. sic in pte dextra nulla affuerit. sic in leua nulla defuerit. Nõ ita sane illi duo. quos ppheta nob vitio imputauit: claudes z altãtes duo maiestatis. Cuiꝫ ecclã duabꝫ vt dictũ ẽ alis caput velant. ipa eisdẽ sua ãmiratione in qua delectã ẽ feliciter: ac veneratione q̃ sublimit̃ glorianꝫ. Duabꝫ ecclã pedes: fidelitate videlicet atqꝫ prudẽcia. Porro duabus volant: uatiue vt diximus plicacia z efficacia gre. Sane media q̃ quãdã longitudine nudã: visibilẽqꝫ reliquit. Longanimitatẽ dico z benignitatẽ dei: ad penitẽciã hominis iniquitatis. Omnibꝫ. u. cernere ẽ. quẽadmodũ solẽ suum sup bonos z malos oriri facit: et pluere sup iustos pariter z iniustos. Hac nimirũ caritate. ve-

rus ille salomõ qñ quedã me-
dia sua straunt ꝓpter filias
ihrlm. vt qbus altiora se que-
rere ꝙ ꝓfunda vestigare nõ
licet. ꝙ in hys saltẽ medys
valeant exercerꝛ: et ad subti
liꝰ sublimiꝰq; exinde rez ꝺ-
tẽplacionẽ ꝓmouerꝛ aliqñ
merearꝰ. ⁊ ecce necessitꝰ il-
le. ex hac visione ⁊ in ꝑsenti
torquet acrius: ⁊ ꝗnius cru
ciabit in futuro. ꝓdiꝰ qdẽ ex
ꝑte nob lõganimitatẽ be
nignitatis ꝰ iudicat. ⁊ deinde
ex nequaq; sibi ꝙi hac saltẽ
occasione ꝓsideat: vt ad pe
nitẽtiã adducat. Sermo b.b
in obitu humberti monachi.

Humbertꝰ famulꝰ dñi: ⁊
mortuꝰ ẽ: fidelis seruꝰ
deotꝰ famulꝰ. Ipi vi
dist̃is quoꝺ nocte ꝓterita ꝰ ter
manus mãs expirauit: tũcq; u
nus ex vermiculꝫ terre. ꝙ hoc ẽ
dñi fatigauit eũ mors ⁊ demo
lita ẽ nẽ fauces suas. vt sacia
ret sagittã suã ꝓfixit. Et sicut ex
potuit. occidit carnẽ. ⁊ ecce re
condit̃ est ꝰ in corde terre. Sepauit
a nob dulcẽ amicũ. prudẽtẽ ꝰ
ciuarũ amicitiarũ fortẽ. Ser
mõ ꝰ vob ꝓpter ꝰ sacrabil' homi
cida nr aũ nũmꝰ. Sicine sepꝰ
amara mors. O bestia crudel.
o amaritudo amarissima. o terꝛ
⁊ horror filiorꝫ adã. Quid fecisti
occidisti possedisti. Ex qñ. Carnẽ
vnq; solam. nõ. n. ꝰ habes qd
facias. Volat ad creatorẽ suũ:
quẽ tã ardẽt ꝺsiderat. tã fort
ꝙ secuta fuerat oĩbz diebz vite
sue. Ex ⁊ ipm corpꝰ qꝺ videris
habere auferꝛ ate: cũ tu nouis
sima ĩmica destruens ⁊ absꝛ
beris ĩ victoria. Reddes vnq;
reddes aliqñ corpꝰ illꝺ qꝺ ad sig
nũ aduentus tui tantis hesitꝰ
die spiritꝰ ⁊ execracionibz ac
mal'tiplici sorde squalore reple
nens letabũda ⁊ laudans ꝙ
huc tuus laqueis irretisti. De
mer vnigenitꝰ tũ potestate
magna ⁊ maiestate hũbertũ
querere. ⁊ illud idẽ cadauer
cũ corpꝰ ꝺsiderare corpori cla
ritatis sue. Tu aũt qꝺ ꝓfecto
qꝺ ĩ iheremia scriptũ est ĩ no
uissimo diez sulta remaneb.
⁊ hũberto in eternũ viuẽte tuꝫ
ꝑpetuꝫ moueris. Euomuit

ꝑsiam marina, bestia ꝗ̄ deglu
tierit. ⁊ tu humbertū reddes
q̄ videris illo tuo inclitissimo uē
tre penitus oculisse. Cetero
rū factorū vobis sermonē in
omni forma cōtatis. iste dei ser
mus cribuit: quē ⁊ longū fe
cit ⁊ magnū. longū q̄ntū ad
longinquitatē vie. q̄ntū ad utte
sublimitatē. Non oportet me
amplius aperire os meū si bñ
retinuistis sermonē eius si uīs
illū cordibꝰ ipressistis. Quinqua
ginta annos ⁊ eo amplius e
rant i seruicio illius cui seruire
regnare est. q̄ puerilibus ānis
locatus ē in scōario dei. Iob
cū. xxx. ānus ab ipō pene pina
pio monasterij huius ordinatus
est. si solū sine querela. sz ⁊ cū
gra. cius ex hoc memoria i bñ
dictione erit nob ⁊ generatio
ni que ventura est. Sic adhuc
ma ⁊ pegrinus ꝓficisci uia et
uita istam q̄ntum minus potu
de mūdi rebus accipies. ut po
ssit scīus q̄z ñ erat de hoc mū
do. si habebat ih manētē ciu
tatē. sicut nec patres sui. sed
i anteriora ꝓtētus sequebat ad

palmā supne vocationis. Nichil
habet mūdꝰ q̄ iure clamet sibi
ul' de eo q̄sa nec mūdꝰ ei placu
it ut nec ipse mūdo. Quātū ꝓtinꝰ
potuit de substā eius accepit. ⁊
minus accepisset si nō coegisset
obsia. Dictū ⁊ uestitui. his xten / his
tus erat. ñ ad supfluitatē sed
ad necessitatē. ipam quoq; ne / in q̄s
necessitatē supfluitatē cē sepius
causabat. nā hos paucos dies.
si bñ memini. dū colloquerem
ad iuicem dicebat se monasterij
huius p̄bendarū cē nūcp ⁊ nul
lius utilitatis hoiem pasci i do
mo dei. Erat. u. uē mitis ⁊ hū
lis corde: ⁊ cū ceteris flo reret
virtutibꝰ gratiā tui nāsuetudis
specialiter tibi obtinebat. In deo
se se amabilē ⁊ effabilē oībus
ꝓbebat sic erat amabilis val
de. Veritū i hijs oībꝰ quā cir
cūcisū fuerit os eius ⁊ lingua oꝰ
vos plenissime cognouistis q̄
tū dū vidistis eius conuersatione
⁊ sermonē eius audistis. Quid
unq̄ ex ore eius sonū deuotionis
uel bñ se mitatis sermonē ꝓfe
rentis audiuit. Os cū ul'
alios indicātē ul' indicātī. seu

cetem aliqñ deprehendit. Ns eñ
loquētē inania audire potuit
ymo qs nō ab eo timuit si ta
lia forte loquētur audiri. Ti
mor sollicite custodiebat vias
suas. vt ñ delinqueret in lingua
sua. sacens qa q in vbo ñ offē
dit hic pfs ē vir. Jouge ate
lyūberte ve illd illd ēuvāglicū
ve vob q ridetis nūc qñ flebi
tis. Jluīp aliqs vnū eoz ridentē
y iter nl tos ridētes iuenit. Ser
uabat qdē vultū suū a lliden
ñ gra ne fieret oneros⁹ sp ri
sui integrū ñ si bñ recolitis ñ admi
sit. Porro qñti fernors in ope
dei: diebus y noctibz fuerit nō
solū vidistis sz etiā āmiratī es
tis vsque ad diē mortis sue. Ti
eni fere ia ad decrepitā puenis
set etatē pter in modā seuer
tutis y tot et tantis infirmita
tibz qbs nulli vm nō ignorat
lassatus atq quassatus: erat
tñ vt dicat aīa victor āno
y y cedē nelans infirmitati. De
nugz in frigoribz y caloribz per
montes y valles ascendens at
q descendēs iuuenū labore p
sequebatur. ita āmiratiōñ

vt

ecet, oibz y stupori. Si eñ qñq
ppt multitudinē negociorū con
silio gra retinuissem. tristis p
seuerabat y nubil donec vō
sorco redderet. Rarissime in
ip solepnibz vigilijs qs tñ nō
raro anticipabat rarissime ce
teris horis psallēcū choro iuen
tus ē defuisse ñ nisi ea necessita
te vt ceruicāti respōsū mortis
habēs infirmitas sequeret. Do
ro in refectorio vir cōmunibus
cibis ptens. sicp forte aliḋ appo
neret. aut nō accipiebat. aut
tam moleste accipiebat. vt su
p hoc vnuer sitatē sepius mo
lestaret. Detrectabat aquam
bibē semp. si nō totis viribus
resti tisset eu. Vinū si qñ bibē
cogeretur erat vinū colore po
tus qua sapore adeo illd a
qs minus obruebat. Vir vīp
obia appelleute infirmitatiū nu
triuit. Vir eñ intrasp teneri
potuit fateor mus obediens
in hac pte qd auctoritatis sue
mole nie p meret. Laudo eū i
hoc ñ laudo qa sciat vos sci
tis ñ paz in hmodi pstitit
obstinatus. Credo sicp triste

qa

nram

senſit ꝓpt̃ hoc ſenſit ꝙ minus
nobis ꝺſenſit de neceſſitate cor-
poris ſui. Et qualis erat ī ꝺcli-
is ꝓpriꝰ vnꝰ ⁊ diſcretus ꝙ ego
tanto meliꝰ nouꝫ. quanto ſepiꝰ
rugi pectus eiꝰ. Hō ſolus aut
nouꝫ hoc nouit aut̃ vnuſquiſq;
ꝑ. Quis denuꝫ multitudine
ul'magnitudine tẽptationū ꝑ
cuſſus nō audiuit ab ore eius
⁊ radicẽ tẽptationis ⁊ curatio-
nis remediū. Ita eū ꝓficiebat
omīs angulos conſcientie infir-
mitatis vt credẽ poſſꝫ qui ꝺſite-
bat̃ eū vidiſſe oīa oīꝫ interfu-
iſſe. Quante aut̃ caritatis erat.
Sic ſe mouerat viſcera pieta-
tis vt omīs ꝙrularet. ꝓ omnibꝫ
intrederet ne ſcientibꝫ illis. ꝓ
ꝓbus loquebat̃ ī ꝑſonaꝫ ac
ceptoꝝ ī neceſſitatib̃. Erat ergo
humil' corde. dulcis ſermone:
ſtrenuus atq; feruens caritate.
ī omiſſo fidelis. in ꝺcto cau-
ſpectus ⁊ prudens. Cōmplitꝰ
erat ſup̃ omīs hoīes quos vide-
ī in diebus illis vnus ⁊ idem
ꝓfecerans oī tẽpore ⁊ omni
hora. Plane in ſeruus dñi ihe-
ſu poſuit veſtigia nec retraꝛ-
it pedẽ donec aurſū ſaneris
cōſummaret. ille fuit pauper:
pauꝑ ⁊ iſte fuit. Fuit ille in
laboribꝫ ⁊ ī laboribꝫ multꝰ.
Crucifixus eſt ille ⁊ iſte mul'
tis ⁊ magnis cruciatꝫ affec⁹
ſtigmata ihu tulit in corpore
ſuo adimpleus ea ꝙ deerant
paſſionū ẽ ecclā ī carne ſua.
Reſurrexit ille. iſte reſurget.
Ille aſcendit ī celū. ⁊ iſte credi-
tur aſcenſurus. Aſcenſurus
plene cū rege glē, ꝓpt̃ nos deſce-
dẽt ſicꝫ ꝓpius aſcenderat vt no-
tã faciat̃ potẽtiã ſuã ſi non
minoris excellẽcie ſit deſcẽdẽ
ꝙ facta ẽ ꝙ ꝙ facte aſcendiſſe.
Sic .u. olim angli ꝓdixerũt
ꝙa ihs ꝙ aſſumptus eſt a no-
bis ī celū. ſic veniet ẽ admodꝫ
vidiſtis eū euntẽ in celū. De lau-
ꝺanꝺis hoīem ī urta ſua. a-
ut ſcriptura. ꝓco ꝙ ſi ẽ ſcriptꝝ
laudacio ú ꝙ mortẽ: hoc et
ego in eo ſtudioſe ſeruaui. ꝙ
dñs in hmodi adiuuaret:
nō aput os meū ne forte poſſe
my ul' ego adulationis notã
ul' ille culpã ſcurẽ vanitatꝫ.
ẽ hoc ſane neutrū ita timeꝫ

nec ego cū video. ⁊ ille fortiā
me ñ audit. ⁊ ⁊ si audiat nō
monet hominū vbiq fortius
ī hereus atq felicī vbo dei.
Fuch pliciet īmicus ī eo ⁊ va
nitatis suggestor ñ apponet
nocē ei. Ecce cū tā cordā te ē
pat dulcissiē bous ille puri
tatis ⁊ tanto ardore animi
sitiebas. ecce inuersus es in illā
diuine pietatis abyssū animus
memoriā habundancie sue
uitatis tam deuote cruciare
solebas. Cs cū tam deuotis
predicator pietatis diuine ⁊
humane puritatis oñēdator
tā studiosus ⁊ virtusq rei tā
effectuosus amator erat. ⁊ fuit
cū aliqñ ⁊ quę verba locutus
ē in quibus non vera puritā
resonaret. in quibus nō tota dei
pietas audiret. Non ego tu
p te doleo cū de siderū aiē
tuę ē bunt deus tu potius adē
ptū. doleo fidele ꝺilū. amicū
ñ grande. viz vnanimē hoiez
secdm cor meū. Tu me ⁊ si oīa mi
la recidert ī me tulisset ire tue
dñe ihu. ⁊ terrores tui ꝺbauc
rt me. Longasti a me amicū
⁊ proximū ⁊ notos michi a miser
ia cet heres. me ī miseria rel
quisti. ī ebriasti in gladio
carne ⁊ gladio spū. ⁊ intus
negocijs ⁊ clarioribus secdm te
sapientes. Exultasti hinc alī
os atq alios q̄ ou mecū pe
tabant. ou grande q in impo
sibilibus. Dnus tu ⁊ ꝑ hīptus tu
p erat. tantus necessarius mei
co suauior amicis quo antiq
⁊ huc tulisti. q̄ tuus erat. ego
solus adhibera relinquor ego
maior in lingul. ⁊ onis fluctu
tuos induxisti sup me. Vtinā
q̄ flagellas occidas semel et
nō miser hoiez tot ⁊ tantis
mortibus cruces. Veritū nō cō
dico sermonibus sed ⁊ q̄ cepit pe
me ꝺterat. ⁊ si nō ꝺsolacio sit.
vt affluens dolore ñ pereat.
Ego in flagella pat sum si
forte pius pē mi būficia flagella
cōmutet vñ ⁊ vba ñ mmure ple
na sunt ⁊ dolore. Non ploro hū
bertū nec q̄ cū ille plorandus
est q̄ vocatus ē ad mela dum
tis. ⁊ sup me ⁊ sup vos ploro.
sup domū illā. sup ceteros frēs
nros q̄ ouis ab eius ore con

ctum expectabat. Hic ꝙ saluator crucē suā cui⁹ latro sui⁹ laqueū portans: cū mulieres que eū secute fuerant a galilea sup se lamentantes respicēs. dicit eis ad eas aut. Filie ihrlm nolite flere sup me: ꝫ sup vos ipas flete. et sup filios vros. Et cū ea q̄ de me fiūt fiuē hnt. Que videtis in ppatu tempa alia sē. q̄ nō videtis etna. Si tempalia fiūt tribulatoria fiūt. Si tribulatoria fiūt ꝙ mortalia fiūt. ꝙ tale mundi ul' moriendi argumētū ꝫ sol' ē. q̄a videri pōtuit. tēpalia fuerit q̄ in humbti morte sperem⁹: ꝫ ia obtinuerit gaudiū ꝙ leticiā ī ppetuas etnitates. Nō ē ergo lugendū nob cui nec luctus nec dolor ē. Ꝫ nec p nobis ebus ille sublatus ē mundū magis agamus gras ep. tā diu dilexit nobis. Hic dē vt ego arbitor deceptū ia de turbā est. q̄ ñ vixit ñ nobis ꝙ nob: atq̄ hic timor meus vt ideo tristatus sit q̄a nō etnum ia dictū dolorio illi⁹. Ne forte tri ꝫ pterea sublatus sit vt nos sius intercessionib⁹ pregat a pd patrē. Quia ita sit. Si cui tante caritatis erat dū eet nob cū. vt dia q̄ ad corpream necessitatē spectant. libentius in q̄ sibi cederet q̄ tomagis nūc cū illi sūme caritati q̄ deus ē inhereret: maiorē hr caritatem in me ꝙ gratiā. Ꝫ forsitā nē de me ꝙ de dilatione mea nouit plenius veritatē nec dixit vt solebat ꝫ vt verebor indignat. Quod si q̄ ppt pter tanta ira ablatus cū deus. vt idē ipe obtineat. vt nob hoc ipm misericordit relaxetur ptm ne pena sup pena sustineam⁹. Verelus fres dico vob si sequerentur vestigia ea. nō tā facule ī vanis cogitationib⁹ ꝙ occiosis sermonib⁹ ī ionis. ꝙ scurrilitatib⁹ laberemur. q̄a ī hys mlt⁹ ꝑditus. ꝙ de vita vsa. ꝙ de temporc vrō. Volat ī reuocabile tempus. ꝙ dū credidis vos cauere pena ista minima ī curritis ampliorē. Illo cū sentore. q̄a post hāc vitā ī purgabilib⁹ locis cruciatus q̄ fuerit ꝫ negligentia vsq̄ adhuc illi⁹ cōparabiliter

Eao ego cū dux ē hoī dissolu
to apphendē disciplinā. vbo
so silencio pati: ⁊ pacari so
luto stabilē pmanē. ⁊ durus
⁊ mlto durior erit futuras illas
molestias tollerare. Et homo
iste cū ⁊ sepultus ē. mlta in pu
gnando sicut ipe cognouī super
huiusmodi tēptamēta sustī
nuit: ⁊ cū mlto luctamine
pugnauit ⁊ vicit. Et sicut tē
ci dux erat pugnā in tēpta
cionibz sustinē. sic ci modo du
rius erit ad illas ī ceptas re
uolare. cā bona ꝺquietudo ue
nerat ī naturā. Precrete vos
ī doctrīa ista. ⁊ adtendite for
mā illā quā vidistis ī eo et
audistis. vt ad eū pueniatis:
ad quē ipe pueniat qui ē bñ
dict⁹ ī secula ⁊ Amen. ℣mo b
ernardi in dedicacione ecclie

Ecclesiastica hodierna
festa tanto nob debet ē deuotior. quā
to familiariora est. ꝑā
ceteras cōdē sanctōz solēpnitates cū
ecclis aliis habemus ꝺmunes: ꝑ
ꝺ sic nob ē ipsa vt necesse sit. nl' a
nob eā nl' aliquā celebrari.
Hrā ē cā de ecclia nrā: magis
at nrā cā de nob ipis. Romanī
forsitan ⁊ cribelcatis. celebrari
festa de nob: ⁊ nolite fieri sicut e
quus ⁊ mulus. q̄bz ī est ītellē
Ad eū lapides isti ponent sā
tatis habē vt cor solēpnia cele
brem⁹. Habēt vtiq; sanctam.
⁊ ꝑpt corpa nrā. Nu ꝺ corpa nā
sancta ē cā dubitet. que templ
ꝑpt sanctī sūt vt sanat vnūqsq; pos
sidē vas suū in sanctificatione. Ita
q; sancti sūt animē ꝑpt inhabitā
tem spīm dei in vobis: sanctī sūt
corpora ꝑpt animas. sanctī ē ecclā ꝑpt
corpora dom⁹. Ad huc certe cor
ruptibili tenebat in carne ⁊ ī
corpe peccati in quo ⁊ ꝑfice
adulterij crimē admisit illius
aiā q̄ dicebat. Custodi aiam me
ā qm sanctus sū. Mirabil' plane
ds in sanctis suis: ū nī in celestib⁹
⁊ ecclā ī terris. Utrobiq; sanctus
habet. ⁊ et in utrisq; mirabil'
est: illos q̄dē sanctificans istos sā
ctificans. an exputē querentis
ei de qua loquim sanctitate? sā
ctā nob mirabilia deliberatis ol
tendi. Multi certe ex nob a pec
catis ⁊ vicijs in q̄bus conuersa

cessit tūp in stercore suo cruciatus: et cotidie ipugnātibus eis potens ēsse nesciunt: et multa alia que de sūis mirāda loquēs. qualiter mirāda de infirmitate homines sanati sūt in bello. Cūd mirabilius q̄ is q̄ plus vix p biduū poterat a omessationibus et ebrietatibus acubilibus et impudicitiis ceteris q̄ similibus et dissimilibus vitiis. nūc ab eis distinet mlt̄is annis. tota vitaq; vita sua. Cūd maiꝰ miraclū q̄ tot iuuenes. tot adolescentes. tot nobiles vmbi deniq; quos hic videt. vel in carcere apto tenētur sine vinclis solo dei timore obtēperāt. q̄d in tanta plenerat afflictione pūe vltra vīrtē humanā sup̄ naturā cōi discretione. Ego credo videns ipsum nō posse nos inuenire miracla: signatam sigillatim licet singulorum de egipto. et deserti vitam. q̄d est a diuersitate scilicet monasterij monasterio distinctione. Cūd vero sit hoc manifestū nihil habentes in quo fidē ipse argumentē. Iam habitare in corpore animam patet vitales motus corporis: habitare in anīa spīm patet vita spūalis. Illud per visū et auditū dinoscit: illud per cantate et humilitate cetera quoq; virtutes. Nā ingressus est sanctissimi nā est hodierna festivitas. vos dedicati estis dño. vos elegit et assumpsit in propos. Tibi in quo pauper derelictus est pauper orphano tu eris adiutor. Quia bñ imitatus dilectissimi quoq; habē potuistis in seculo. qui sic relicto eo pij esse meruistis auctores sibi. et cū habē pīam possessionē. quā sine dubio pauis et hēditas ē suoꝝ. Hec cū sic direxit filij iniquitatis obtēs pīs cui licet sūt: temptatia siliget q̄ pmiserat presumptuosa cruciatus et horribiliones phetole et similia: si inimicus bēs pīs cui licet sūt. q̄ beatus pīs cuius dñs deus eius. Poterit ergo si dignū sit vt hostis agnoscat die quo nos assumpsit in pīos et in nestium [illegible] ministros et vicarios suos. vt fiat [illegible] sicut in ab̄ promisserat [illegible] in medio eoꝝ [illegible] nos nūc

pples eius et oues pascue eius.
Quando .n. domus ista primus pontificū dedicata est domino ppter nos sine dubio trāsiit nō solū q̄ p̄sentes fuerimus: sz z quotiēcūq; vsq; in finē seculi. dūs sūt in hoc loco militaturi. Nu nob̄ pinde spiritualiter impleri necesse ē que i pariete tabz visibiliter p̄cesserūt: z si vultis scire. hec vncio sēl. alpho i sēpho. i vncto. bñdicto. Hec quidē in hac visibili domo fecere pontifices hec xp̄s assistēte pontifex futuroz bonoz. inuisibiliter cotidie operat̄ nobis. Ipse ergo lucidum alpham nos pleni vt mundeū. lauetū dealbatū dicat̄q; de nob̄ q̄ est ista q̄ ascendit dealbata. Lauat nos i ablutione. lauat nos lacrimaz pluuie: lauat fudore penitēcie. maḡ aūt lauat nos a q̄ illa paupertina q̄ de fonte pietatis. i. ab eius latere emanauit alpham nos ysopo que humilis herba z pedibus p̄calcata. ac sapientie salutaris q̄ est timor dñi iuxta sapientie ex fons vite. cuī oīmodā sal' admixtens. ne sit insipida timor sine spe sine deuotione Ihō sol' aūt q̄ inscribit digito dei i quo euacuabat demonia. z haut dubiū q̄n in xp̄o scō. Inscribit enī [illegible] legē suam nō in lapide sz in tabulis cordis carnalibus. p̄phica impleus plenitudine. qua se polluctu est ablatuz cor lapideū z cor carneū cē datuz. i. ū obstinatiōis. nō inducēs sz pīū z mānsuetū sz tractabile sz deuotū. Beatus quē tu erudieris domine z de lege tua docueris eū. Ostī nūp q̄ docti z memores sūt mandator eius: ad faciendū ea. Nuoq; faciens z non faciens pcūn est illi. z seruus sciens voluntatē dñi sui et nō faciens vapulabit multis. Dñi necesse est vt vncto spirituali' ctrē admittet ifirmitatē nrām: obseruātiaz z multimode pniē cruces deuotionis siue gñi linens: q̄a nec ē sine cruce sec̄ xp̄m. z sine vnctione cruas alpitatē fore qs possit. Nunc est q̄ nulli abhominant z fugiūt p

plagis

nitēs. crucē hoē videtēs ꝫ nō
ꝫ unctionē. Nos q̄ exptn ctis
cor ip̄i sanc. qa ver crux
nr̄a iuncta est. ꝫ p gram
spō adunantis suauis ꝫ de
lectabil̄ē pmā nr̄ā. ꝫ ut ntra
dilcā amicitudo nr̄ā dulcis
sima. At post quā unctio q̄ē
lapi⁹ fulgebant: iam lucernā lu
cam ēpō ī ponit sub modio ꝫ
sup candelabrū. q̄ tempꝰ est
ut luceat lux nr̄a cor̄ hoīn
bꝰ: ꝫ videant opa nr̄a bo
na ꝫ glificent patrem nr̄m q̄
ī celis ē. Jam vero būdictionē
hoē exp̄ctē nr̄ī ī fine qñ aperi
et manū suā: ꝫ implebit om
ne animal būdictione. Sīa ī
quatuor p̄millis meritā dīcūt
ī būdictione suā p̄mia. Ju bū
dictione tota plebē gra sā
ficacionis. qñ iā ī domū tēpli
mī sī manufactā etnā ī cel.
pā ē q̄ dstruēt vinū ex lapi
dib⁹: auglis silicet ꝫ hoīnibꝫ.
Cum enī edificacio ꝫ dedica
cio ipā plebī. dilūcta vero
ligna ꝫ lapides domū nō fa
cūt nec ī eis habitare dēt p̄t
sola ū dūcto domū facit. Et

celestiū spūum pfecta unitas
sine ulla sibi diuisione nec
ad integrā ꝫ gruā ꝫ deo ved
dit habitacionē: q̄ in effabili
ē būtūr in habitans glā mane
tans. Dīs in sanct. omnia re
gūt deus. aut ds qui cor dā
ꝫ tēa sic nosti: quoniā palam lig
na ꝫ lapides si ī deest illis in
telligētē ꝫ eulus. Imo celestis
illius cum lapides mui ac ra
tionabiles domus iter sui cōcili
is: ꝫ fratrum misteria nouit
audiūt ep ūba in effabilia que
nō licet hominū loq. Qui q̄ ha
bitant ī domo tua dñe: ī sēla sē
culoꝝ laudabūt. Quanto magis
videns: plꝰ intelligūt plꝰ agnos
cūt. tanto plꝰ diligūt. tantoq̄
ips laudant; ꝫ tanto ampliꝰ
admirant. Hoc ipa colligit ēdem
s domū illā ꝫ p̄fectā dilectā
ce: iā dictum. lup ē ut pictura
ꝫ doctoris ipām allegens ec
clesiam. lectum ī ysaia glorio
sus bonus ē. dupliciter ipa s colligēt
lapides illa gloriosa. ꝫ gratio
sis plene. ꝫ pfecte dilectionis.
Unus siquidem maior ad se gra
tē dilectione ꝫpulat: q̄nis

ipi caritati ꝙ deus ē vicinores
assistit. Nec uel nulla separe eos
abiunicē suspicio pt. ubi mich
omnibus ꝙ in altero sit. alter
late patitur. penetrans ois
radius veritatis. qui ꝙ adhe
ret deo unus sps est cū eo. un
dꝫ dubiū ē. qui pfecte adherentes
ei bñ sps cum eo pauit
i eo penetrent unusa. Ad
hanc domū si pueneris desidera
bis. si concupiscat a deficit aia
tua ī ata dñi. sicū psalmus clamat
unā peti a dño hanc requirā
ut i habi. i domo omnibus dies de
bus uite mee. ut uideam uo
luptatem. tuam uisitem
templo. uo. nostr. de iacob. Cum
ergo i tabernaculū domus
ista. Hunc alio sermone
vob tractandū est ꝙ dñs ipse
de domu eius. Sermo i dedi
catione templi. Salomon rex ihesus christus
ihesus dñs deus ista
ris religiose quando
cepit cogitando mouere mi
dignū iudicans ꝙ nullā ad
huc dñs sabaoth domū habe
ret in terris. ipe uero domū i
habitaret regie dignitatis.

Hoc igitur fis nos quoq; dom
cogitare uoluit. uerūtamen af
fectum mentis nr. Nam ꝙ
cet deo placuerit cogitatio il
la. pbo. quia tñ reseruauit ē
salomoni. alia ratio ē. nec be
ui hoc simul' collimus exqui
re. Nam uere o anima. tu q
deum sublimi ī domo habitas
que adeo tibi fabricata ē ex
pius hoc deo. ꝙ sic dicit. ꝙ
sic aptauit. ꝙ sic ordinauit
ut gratiose in eo ꝙ delectabili
ter habitares. Sed cū cepe
rit domū beate celestis ap
tissimā ꝙ deo grā deo aut sen
sibile ē. quare ꝙ in habitabilē
mundū. Nonne ergo ī ongruū
reputas ut ē ipi fecerit domū
tuo templi ei⁹ imagine dissimi
les. Vid het domū dñi sis cer
certa. qui ī breui caduca est
domꝰ tua. ita ut pius mundē
ne alia. pluie. uento. ī ingē
ri exponenda. Nec a fame ri
goris ex qs sustinebit. sed
hec. prudē i multi sensi mā
dicere. ꝙ tamꝰ si tu celestis
domꝰ mea. huius habitatiōis
dilationē. ꝙ edificationē ha

benus et deo domui in nomine
facta eterna in celis. Propter
eterna ne dederis decorem tuum
nu oculis tuis et pulchritudinem tuam
dormitacioni. Donec inueniam
locum domino tabernaculum deo iacob
Ecce audiuimus eum in effrata
inuenimus eum in campis silue
introibimus in tabernaculum eius
adorabimus in loco ubi steterunt
pedes eius. Surge domine in requiem
tuam tu et arca sanctificationis tue
sacerdotes tui induantur iusticiam
et sancti tui exultent. Propter
dauid seruum tuum non auertas
faciem christi tui. Iurauit dominus
dauid veritatem et non frustrabitur
eum de fructu ventris tui ponam
super sedem tuam. Si custodierint
filii tui testamentum meum et
testimonia mea hec que docebo eos
et filii eorum usque in seculum
sedebunt super sedem tuam. Quoniam
elegit dominus sion elegit eam in
habitationem sibi. Hec requies
mea in seculum seculi hic habitabo
quoniam elegi eam. Viduam eius
benedicens benedicam saciabo panibus
pauperes eius. Sacerdotes eius
induam salutari et sancti eius
exultatione exultabunt. Illuc
germinare faciam cornu david
parauimus lucernam christo meo
inimicos eius induam confusione
super autem ipsum efflorebit
sanctificatio mea. Et dixit dominus
ad me. Quanta est
quanta dignitas quam dig-
nitas quam pulchra quam
munus munificum et quam nulla ha-
bet monstruum templi structu-
ram in illi. Surge igitur toto nisu
deliberio et digna quam aggre-
diaris actione:
Audeamus et templi edificare in
nobis. primo quod solitum uti sin-
gulis: deinde uti omnibus simul in ha-
bitare: et nec singulos decipiat
tam in paruulos. primo igitur
loco studeat unusquisque ne dissi-
deat ut a semetipso: quia omne
regnum in se ipsum diuisum desola-
bitur: et domus supra domum ca-
dent: nec in urbe ipse ubi fuerit
parietes dedinati et macerie
depulse. Idque cum corpus si-
bi domum inter se aliam unde ha-
bere: et etiam necesse est illam. Si
fuerit a se iuste mebra disposita.
Videant ergo ut pia si deum
habitare quam pulchre in corde
suo et ipsa solitate cauerit.
ne ab illo inuide membra eius
dissideant. et ratio. nolitas.
unus manens. Hic ergo sane

erunt ratio vt bñ ꝺgruat vo
luntati: valẽ cui voluntas amat
ur et voluntas sine iuꝯtate:
qm̃ ratio talem approbat. vi
ciosu si sele iudicat. nã ꝓt vo
luntatis ꝓmutarẽ i eo qꝫ pmu
onẽ vbat bellã intestinũ ẽ et
discꝛdia ꝺuꝛa ꝓiculosa: qm̃ volũ
tatẽ huiusmodi ratio semp iusti
ficat. ꝙ excusat ꝙ ꝺiuꝺicat.
ꝙ ꝺeꝓuat. ꝓt qꝫ ait ꝺñs i
euãgelio. Esto ꝺenciens aduer
sario tuo cito ꝺũ es in uia cũ il
lo: ne forte adulario tradat
te iudici. ⁊ iudex tradat te
ministro ⁊ cetꝛa. Qui ꝙ memen
a sine sorde. vt nullũ in ea pec
catũ maneat: qꝫ ñ pura ꝺeꝯ
ꝺigna ꝺilectione ⁊ fructibꝫ penitẽtie ꝺe
leat. Illoqꝫ ꝺeꝯ ꝺiligẽtẽ in pec
catis latet: ⁊ voluntas ꝺeꝯ
a vitio ꝺetegit. Bonũ ꝓinde
parat habitatꝛ ꝺeo cꝛdus
nec mitio ꝺeceptꝰ. nec volũ
tas ꝙcipla: nec memoꝛia in
cauta inquieta. Jam ꝺ sic se ha
bentibꝫ lingulis ꝙ omis nos
uita ꝺeglutiuam uerelle est
ꝓuisa ꝺiuꝯ caritate ꝺ est
ꝺilectus ꝓfectus. Jta ꝺ gra
tio ꝺicꝛa habere i hac uita
ꝺ potest: sentiã nec oꝓtet.
In celesti ciuitate ꝺñs cognitꝛ
o ꝺilectionis ẽ nutꝛimẽtũ hic
ꝺ ẽe ꝓteꝛat ꝺetrimẽtũ. Quis
enim ꝙlabit cautꝰ se habere
cor. Propterea facile erat
a ꝺiuꝺi cognitꝰ ⁊ ꝺgnoleꝛe
te offendi. In secunda aũt cog
nitio: ꝺ macula nõ sit. Ista
ergo ꝺñs ingrea limina tua
qꝫ thesauꝛũ tuũ sancta: hec tuꝫ
talem macul bellatoꝛ minus
s ꝓsente colꝛeꝛa. Illa mun
ꝺus letitie ista iusticie: illa
ꝺñs laudis. ista ꝺñus
ciõnis. Hec mꝫ est uerbo ꝛe
tundnus nrẽ: alia ẽ ciuitas
ierusalem nrẽ. Proinde si victo
riosi sumꝰ ibi: illic erimus
gloriosi. Hũtes loco galee ꝺ
adcma. scuꝛte. ⁊ palmã pro
gladio. ꝓ sono ꝺ amicẽ ꝺe
murata: ꝓ tripudio stola uesti
ditatis. Interi sanctꝰ quisq
gis qꝫ plus uidet uulnus ⁊
sustinet ponꝺꝰ cuppe. ⁊ lan
ce: qꝫ malignꝰ iaculus ignea
vulnerauit. Aꝺ quos nos sup
na sua protectione custodi

at: q̄ ē būdict9 ī ſcd'a. Jtē vñ
Dom9 hec tr̄ē eter ſupra
m regis eſt opid': ſet
obleſtū ab īimicis.
Quodcp igit̄ in ipſius arma
turā ſumſ.et eis multe dedi
mꝰ nomina. ꝓplicī nob opus
ē nouerimꝰ aptatu ad cuſto
diā caſtri hui9: munitione.
videlicet. ꝙ armis ꝙ alimen
tis. Que eſt ergo munitio:
nr̄e fortitudinis nr̄ē ſpon
aut ;ꝓpha: ſaluator ponetur
ī ea murꝰ. ꝙ aū murale. Murꝰ
cōtinēcie: aū murale pacīē
tie ē. Bonꝰ ītinētie murus.
q̄ ſic vndiq; cīrūdat ꝙ cīrcūſ
ſit. vt nec p oculos fenestralis
nec p ceteros ſenſus det̄ in
greſſus morti. Bonū autem
murale patientie: cp̄ p̄mos
hoſtiū ſuſtinet īpetus. vt in
ter plurima tēptamēta ſtet
mꝰ viriliter: ꝙ pleneremꝰ iugi
ter in deſſi. Vnaī eſſe treme
dū eſt, dū ītinētia quatit.
ꝙ quodāmodo murat obicē
patiētiā: et cp̄ſtiq; ſeruent
ſenſus pcī. negare omnu
no ſtenuū. Jn patientia vīa
ſp poſſidebitis animas vr̄as
pmitt̄ ḡ in ciuitate ſua ſal
uator ip̄e murus. ꝙ ante mu
rale: factus nob a deo patre
iuſticia ꝙ ꝓpl̄e. patientia ſicut
idem aut. deus meus patientia
a mea. Murus ī ch̄o ponit̄ in o
uerſatione. aū murale ī paſſi
one. ab omnib; carnis. et ſeꝰ
pīnis illecebris. abſtinēs. ꝙ ad
uerſa fortit̄ ſuſtinēs vniuſa.
Oportet aut̄ ꝙ arma pare.
arma ſpūalia potentia deo.
ñ modo ad reſiſtendū: ſ; adim
pugnandū quoq; ꝙ expugnā
dū viriliter inimicū. Jnduite vos
armaturā dei aut paulus ꝙ cetera
Cui eū putamꝰ tr̄ē. Grauis
eſpem nob ē inimica tēptatio:
ſ; longe grauior illa cui nr̄ dic
dit nos inducas ea atq; aliqua
ta: ſ; multo amplius nr̄a ea ſim
plicitas ꝙ nr̄a torquet. Jn
mutatē nr̄am ſuſtinet. vrit
caritate nr̄a: mansuetudine ꝙ
obſa truc at. Jā vero nec fame
quidē vrgeri poſſumꝰ. vt hoſ
tib; caſtra tradere appellam.
qñ gr̄as deo. nō venit ſup
nos terribil' inimicus ꝓpl̄e

ynus dur-p ppḥas tames vi/
delicet ꝙ sitis. nō panis et
aque ḥ ubi dc. Hic cū hūs
Hon ī solo pane vivit homo:
ḥ in omī verbo qđ procedit de
ore dc. Itaq; nō nobis alimē/
ta delūt. q ꝙ sermones frequē/
ter ꝙ frequentius sacras lec/
tiones audiamus. ꝙ unđ dī
spūal' quoq; devotionis gustū
ung delitias. tūcp si catuli edūt
de mensis. q cadūt de mēsa dñō
ꝙ suor: celestes illas animas
dico. qm replent ab ubertā/
te domꝰ dei. Habemꝰ ꝙ panē
lacrimar q licet minus sua/
tus optime tñ confirmat cor
hoīs. Habemꝰ ꝙ obiē panē
de quo loquit ad discipulos
dīs: meus in quicus cibus est
ut faciā voluntatē patris me/
i. Habemꝰ sup oīa de celo pa/
nē unū corpus dñi saluato/
ris. ī cui⁹ unoq; fortitudine
tibi. omīs adversē partis de/
ficit fortitudo. Hic q minimꝰ
est cast' divīa fortitudo ut
mihi iā tunc quoteat si tñ fi/
delit ꝙ viriliter agē volumꝰ:
ut videlicet ñ pdītores nec

pñ[illegible] ñ delides iuenian.
Nam pdītores qđē sunt qui
ep ī hoc dñi cathe unitos ep
introduce moliūtur: ḥles sūt
unoq; detractores deo odibile
q discordias seminant. mur
mur scandala. Erant cū in
pace tē ē locus dñi: sic inde
cordia locū diabolo fieri ma
nifestū ē. Non mirem⁹ fra
tres. si duri⁹ videor loq: qn ve
ritas neminē palpat. Om/
nino prodītorē se nouerit q
cūq; est ille q maga ḥlēs in
hunt domui cruat nūcere:
ꝙ templū dei spūlīcū vult fa
cē demonicū. Quās deo nō
mltos ḥ iuenim⁹ huiusce mo
di si tñ deprehendim⁹. int dū
forte ñ nullos q colloquāt
hostib⁹ ꝙ pascātur fedus
cū morte. hoc ē molīatur ep
ī eis ē imminuere ordīs disci/
plinā. impedire feruorē.
turbare pacē. ledē caritatem
Vere nos qđē caueam⁹ abs/
q̄ tū possim⁹. sicut scptū est
de q buldam. illīs aūt nō cre
debat se eis. Duo aūt vobis
ꝙ licet ponent modo ḥ porta

hūt ato ſue iudicij: i eius
emēdauerit ſi aut ſ̄ue d̄ꝛp
mi mohūt ī ferre. Ꝯ cū ſa
nitati aut reputatī ſeu
cuilibet alteri vitio. fidē ſeruā
ꝑibus ⁊ deo pmittā mēturꝰ
Optimū certe caſtꝛ tulisti ꝑ:
ſi inimicis eiꝰ tradideris dā
nauille. Optimos nide lingu
lis annis. ⁊ ꝑclos in oculis lu
ꝯ reddit) accipit: ⁊ ꝑdam mi
ñ ſ̄ hoſtiꝫ eripit. ī hui⁹ mu
nitionis fine locū ſolet ī duce
re hr fiduciā ī multa fortitu
dine eiꝰ. Ite. n. quos rēdemit
de manu īimici: de regionibꝫ
cōgregauit eos. a ſolis ortuꝫ
occasu ab aq̄lone ⁊ mari. Ꝯ
hinc ergo ꝑditorē caſtri hui⁹
poſtꝫ deꝑhensus fuerit.
nec eī latere aut fugere ꝑ.
ſus inꝫ putas exponēdam
ē ſupplicijꝫ Plon vtiꝫ cetero
ꝝ morte dāpnabī: exq̄situs
illi nequā eſt ītrire tormenti
quō plus in morte carne ista tre
de. melius deinceps ab hac tā
ere bili ꝑditione cauebit. ſtu
dentes de cetero maiori ſolli
tudie. ñ attrahere ſet repellere

vitia. ſ̄q̄ꝫ sint illa ſeu carna
lia. ſeu ⁊ ſecularia. ne ꝑditoꝝ
nota. ne ꝑditoꝝ penā ī aurē
mereatū. Secūdo loco caā illū
cauendū. ne eſt forte pusilla
nimitate deiectus. fugeat a
mīnutione: ubi trepidāns timo
re ꝗ nō eſt timēdꝫ: vbi ꝰ tūmū
pudiꝰ ī ſana temeritate ſecurꝫ
⁊ ſolitꝰ cū manibꝫ hostibꝫ
gladijs ſe exponit. q̄uetiꝫ
eſt ille q̄ fugit: ac ſi fugacer
cū hostes illū omnino tuet
mīa. crudeles quidē in alie
nos. ⁊ mlto crudeliores ī ſuos
ipſe crudelissimus ī ſe ꝑos
Jam ꝰ tuū eſt pudiꝰ breuiter
dico. ꝑ tā horā ꝑterijt: dū
mē ut dignū eſt ſalutis. plu
rimū cupidꝰ diuisis mor
tis mīmitatibꝫ remedia diuer
ſa ꝓcuro. Ꝯ prodeſt ſi nec ꝑ
de caſtꝰ. ſi relinquere velis
ꝗ ſequis. ⁊ desidiosus ī eo ꝑ
manēas. Toto ꝓnde ani
toto ꝰ corde. Omissū nobis ca
ſtꝝ dñi. ⁊ regis mī manu
tenē laborem: ſollicati con
tīnuā ſumas ⁊ adiu
tus eius machimenta ꝑ

n sicut scptm ē. resilite diabolo
& fugiet a nobis. Et qm sermo
n ipius diuin sit. ꝙ dns custodi
ent. in. vi. q cul. cā. Ihu
ihelem sub potenti manu
altissimu. nos & domū istam
tota deuotione eius mīe ōmit
tentes. ut ipe nos custodiat
ab oībus insidijs inimicoꝝ
oīm: ad laudē & glām nois
sui qui ē benedictus in scla. Amē.

Iē sermo unde supra.

Octauus laudibz cele
bram⁹ hanc die. et
festiuus cum gaudi
is honorauim⁹. qui nec religio
sis opetur nec sapientes dere
liquere. qui venerent aut ce
lebrare qui nesciat: sprendi
nob ī cuius id agit ul in quoꝝ
cōmemoratione scōꝝ. Nec ue
ro id in ea me arbitor plurimū
du pos loquiat alt cuius testi
monij maius sit & credibilius
videat. Quamuis forte cur
ista ploquia. cū mis se se ob
tutibus ecclia plenus magnifi
cius ingerit. cuius annuisaria
dedicatio celebrat. Ob cui pa
rietes eius scos dice decoratur
ejus manu sacte pontificū
tantis sanctificauere misteriis. Et tuc quoq; vdeinceps
cepit ibi lectionū resultare
frequetia. scīq; ordinū deuo
ta murmurare susurria: sacra
q; reliqa honorari bta p̄sentia. scōꝝ spūū indefessa
nostri custodia vigilare. Di
cas forsitā cetera quidē aude
na sr̄: sz qs anglicas se se
vidisse extibias gl̄atur. Et
si tu forte nō vides: ē tm q vi
det. ipe q mittit. Vis ille.
Amiꝝ qui loqtur p̄ ysaiam
Super muros tuos ierlm cōstitu
i custodes. Et quidē super ie
rusalem que libera ē nr̄ ne
tm: si immune ego crediderim
super muros eius. constitutos ce
custodes: i cuius laudibz ysa
decātat: q̄ posuit fines tu
os pacē. Tu ō si id pax nūq
tas pōt audire q sequitur
i testi mono p̄cedenti. Tota
die ieiū. & tota nocte nō tacebūt
Quidē adueniē ē ul ex hoc nō
hanc ē ierlm de qua legim⁹
forte eis nō claudent p die:
noꝝ enī nō erit ibi nox

alpm nec vallitudines patiatur. nec custodibz eget urbis: ponys custodes necessē est: et diebꝫ noctibz deputari. ¶ Cuꝑ muros tu. ih. cō. eu. dēuigilantis es diē uīdz ne hac tua vigilatione muroz portas cōtereꝝ: ꝙ ipse hominū plagas hostis antiquꝰ quoꝙ custodia tua ponis ut et muros defendat: ꝙ eos q̄ muroz ambitu continēt. ¶ Ita petit q̄n sic est placitū filio tuo: sic necessarium nobis. ¶ Insufficiens. n. ē ministratio mea: ni ꝙ nobiscū ipse nobis ampliꝰ tuos filios mittas: ut hēditatē capiamus salutis. ¶ Ō cui si ñ meū aspectū ei sentiam affectū? ¶ Discam ē te: nl'er hoc ipō īuisibilia uisibilibz ꝑferenda. ¶ Que cuī uideāt temporalia sua: q̄ aūt ñ uideāt eterna. ¶ Denuꝙ īuisibilibz uisibiliū causa ostenit ut secūm aplūs īuisibilia dicat ea que ex ea sūt a creatura uisibili intellecta cōspiciāt. ¶ Hic animus iudeos olim de uisibili pcō īdulgentia sua ad rahel blasphemauerē: sanctus eoꝝ ꝓpce signo visibili ostentauit. ¶ Ut sciatis ꝙ filius hominis potestatē habet īterra dimittendi pcā. tuē aut paluco surge tolle grabatū tuū ꝙ ambula. ī domū tuam. ¶ Hic ꝙ pharisei illū ūmurmurātē aduersus medicū. q̄ salutē opabat: ꝙ sucē sentē laudē q̄ saluabat manifestis rationibz iudicijs: obsecꝙ mulieris emunctionis. ¶ Errabat lic dē q̄ tūcꝙ adhuc peccatrem hoīrebat q̄ diuinis inherens uestigijs. rigabat fletibz: tergebat crinibz osculo ꝑsuebat. unguebat unguēto. ¶ Quis enī ē iniuria tā delecta recenseat. q̄s tangētī sucrenseat. q̄s eam peccatrem censeat. q̄ dū commissa deplorat. odit iniqtatē. dū osculat pedes dū diligit iustitiā. ꝙ rursū dū tergit crinibz cerbet humilitatē. dū unguit unguento mīa sinceritatē ꝑfert. ¶ Sicꝙ possibile est regnare pcm ī aio odio et spū ingemiscentē aut non

multa caritas operit multitudinē
pcc̄oꝝ. Dimissa sunt ei pc̄a multa:
qm̄ dilexit multū. Merito pinde
iam non peccatrix. nec tm̄ pha
risee sententiā. ſꝫ scā ſꝫ discipula
xp̄i vocabit᷑: a quo etiā didicit
inta breui esse mutuo ⁊ humilis cor
de. Simile hoc est qd̄ in pl̄ia legisti ſꝫ
forsitan neglexisti: verte impios
⁊ non erūt. Sic karissimi sic et
antiquus ille accusator frm̄. Sunt
quibꝫ ⁊ vos erubescitis vr̄a p̄te
rita vobis improperet apl̄us au
diet magnifice tollentē vos ⁊
dicentē. Hec q̄dē fuistis ſꝫ ablu
ti estis ſꝫ sanctificati estis. ⁊ illud ha
bens fructū vr̄m ī sanctificacione:
finē ū vitā eternā. Et manifestius
ex pmeus templū dei sic scm̄ ē:
qd̄ estis vos. Simile est ⁊ illud re
uerētia pmā in huius sermōis pri
cipio reseruauimus voce: dū que
rimus scōs quoꝝ sermone ꝯgratula
mi deuocione solempni. licet enī
parietes hos ⁊ dici scōs et esse
faciat ꝯsecracio epoꝝ: frequētacio
no scripturarū. instancia oronū.
reliquie scoꝝ. visitacio angloꝝ:
minime tamē eoꝝ scitas ꝑpter se
credenda ē honorari qꝰ nec ꝑpter

se certū ē sanctificari. Cū ꝑmo scā
ē ꝑpt᷑ corpora nr̄a; corpa ꝑpt᷑
animas: ⁊ aīe ꝑpt᷑ spm̄ inha
bitantē. Itaqꝫ hinc dubitet q̄s
: tū in visibilis eius gr̄e: visi
bile nobis signū fiat in bonū
Deo aū in eo ep̄ ⁊ qui. vnde
illius euuangelice paralitici sur
gitis. ep̄ corporeū hoc grabatū
quo iacebatis languidi tam
facile tollitis: qd̄ denique am
bulatis ī domū vr̄am. Illa sa
ne domū: de qua letamini cū
ꝑpl̄ia dicentes. In domū dn̄i ibi
mus. O quā mirabilis domus ⁊ dilec
tis tabernaculis: ⁊ atrijs ꝯm
ꝑsibilibꝫ ꝑferenda. Quā di
lecta tabernacula tua dn̄e virtu
tū. ꝯcupiscit ⁊ deficit aīa mea ī atria dn̄i
Hec multo magis bti qui ha
bitāt ī domo tua dn̄e: ī scla sclo
rū laudabūt te. Hi q̄dē glorio
sa dicta sūt de te domus dei. In ta
bernacul̄ enī gemitus penitencie
ꝫ ī atrijs gustus leticie: ī te sa
ctas gl̄e. Hec q̄dē ī fima do
mus oracionis. media ex pectacio
nis. in gr̄ax amoris ⁊ laudis.
Felix ꝑinde qui h̄ declinauerit
a malo qd̄ ē culpa ⁊ fecerit bo

nū vt illic a malo qđ ꝛ pena li
ceret in te reapiat bonū. Hic
numerū ꝓmuit ꝙs illi diuit
unte plenitudo vbi bona illa mē
sura oferta ꝛ cogitata ꝛ superef
fluens dēt nr̄is uīs. Iuxta
nuꝫ fiāt sā illuc securi unte be
ga. Hic liquidē ꝓmuit ꝙs que
militantib; iterū ꝓgaudē sāc
tas i ꝯsolatione. pietas nr̄i ten
tione. vīs i colluctatiōe. In sanc
tate ꝯsolationis penitētie fruct
intelligē ꝛ corpalia queꝫ diui
nor exercitia nīa dator. Ac qñ
ꝙs ū simplex fuerit oculꝰ simpli
tas ē nō possūt necessario pie
tas intentiōis ꝛ puritas cordis
cognōscī nel honoris ābitus l laū
dis sub ripiat appetitus. Iz solꝰ
ille desideret qui solus desiderū
replet ꝛ ad ꝓpi fontis origiē oīs
qui accepīt gr̄a ītitatur. Me
mento tamē solam ex omib; p se
uerantiā coronari ꝛ ū eā facile
posse in ter tot discrimina vendica
ri nl multiplicē obtutus i tā ml
tiplia colluctatione vīt̄ē. In
tabernaculi. Porro i arrijs q̄pt
molestos ꝯclusus amena locī
dinatę sequendos excapiūt exerci
tes iā diuitie ꝙs erogant rec
es a labiis. securitas a dllia
tudinib; pax ab hostilib; Jpe. n.
ā modo dicet ꝙs vt requiescāt
a labiis suis. q tanto feruore
oīū hactenꝰ intdicē. labores nu
dicē ꝯsecuti. Jpi seculū a cur
facet ꝛ ab omni collitudine se
questrabit. q in ꝯsilia ponit in
aīa. ꝛ solluatā facit erga multa
turbari. Jpe iā p arta victoria i
pace iudiciū suauit dormire ꝓpa
bit. q dū ad huc leo rugiens fre
mit ꝛ ad vigilias exatat ꝛ sacrē
dit ad pugnā. Verū mihis vr
tuꝑ tenginꝰ lubrico magt a ma
lo qñ bonū muneracio ē ū qđ du
ra nos nr̄e necessitatis exigen
cia cogit absentiā mali boni tu
mulos estimare qñeadmodū cō
scīa grauior īmunitatē cuiuꝰ
plenitudinē reputas sānctatis.
Hunc aūt ē qñā longe aguꝫa
timo bono q carere culpa iusti
aī. care miseria beatitudinē vi
deam. Absit aūt vt talē qs̄ pu
ret vberitatē dom̄ illi ꝛ torrentē
voluptatis. ꝛ si q sunt alia q̄ n
oculs vidit n auris audiū n in cor
hōis ascēd q ꝓparauit deꝰ his q di

lgtiũ eũ. Ner ꝙ audire velis o homo qđ auris hois nõ audiuit. ñ ab homiẽ ꝗras qđ humanus ñ ocls vid ñ auribus capit. Re tamẽ hic pcur raceam nrãm hãc patriã alonge salutãtes. triplicẽ quãdã odorari videmur potencie salutz magnificẽce gl'e reppmissionẽ. Siquidẽ hõ erat filꝰ captiuitatis hui qui dicebat. In tribo ĩpotencias dñi. Cetercũ nos scire possiumꝰ qđ sit ĩfirmitate carẽ tanq̃ infirmitate ẽũdati qđ ꝙ sit virtute ĩdui potenciã ĩtroire. ñ nõ potẽciã sz multã potẽciã fonte omnĩ potẽciã interi scire nõ possiumꝰ Clamat ẽ testis fidelis qđ a quoꝰ iustificamur illo magnificabit. Ar magnificẽciã eã pcertũ qũa pcedẽ decreat a magnitudine cuiꝰ ñ finis ñ numerus ẽ. vtinã nre ĩterum exiguitate liceat exspectare. nã estimari nõ licet. Nam ꝙ ne ipiꝰ quidẽ veteri uerbo ẽ ex hac sulpectã gl'e ꝓmissionẽ se liceat time fidenaliꝰ haurire gl'iam acuꝰ interim appetitu tãtas cõminacõibz deteris. Erit ei tũc vnicuiq laus a deo. secũ ra certe plenitudo finis pariꝰ discimus expers. vt captiuo cũda decoraq laudacio. Ya gr tres virtutes ĩterum ĩ tabernaculi militeiꝰ vt suauiꝰ deude ĩaurꝫ quescamꝰ vt nouissime in domo sublimitꝰ gl'emur. cũ in mẽtaneũ sz leue tribulacionis nre supꝫ modũ ĩ sublime etnũ pondus gl'e operabitꝰ in nob cũ in dño laudabuñ tota die ĩ veritate vnq nõ in vanitate. Jẽ sno

Aã hodie tres sollempnitatẽ agimus ꝓpcarã. Atq id quidẽ facile dixerim si ꝓpius ĩ terre aut cãi illud iã fonte ñ ita. Quocies aũ apli seu martiris vl'o festiuus alicuiꝰ memoria celebratꝫ haurit dilicate z dicẽ aut vt puta bãpte ri stephani gloriosi aut sci patris nri benedicti. ralium ceteroꝝ magnoꝝ principũ magne aute celi. Nũc ꝙ nullꝰ eoꝝ sollempnitas agitur agit tñ nõ nulla sollempnitas. Ner in nõ nulla. sz nõ parua. Et si iã multis audire festiuitas z domus dñi. templi dei claritas regis eterni. sponte xpi. Nemo

saue ambigit scām ee sponsā
cā scōz. r omīū celebritatis ho
nore dignissimā. Au vero do
mū dei scām ee qs dubiter de q
legitur. domū tuā dne decet
sanctitudo. Sit r scām ē templū ei⁹
mirabile in equitate. Sit r tuū
taē scām ihēs se vidisse testa
tur. Vidi inquit ciuitatē scām
hrlm nouā descendētem de ce
lo a deo paratā. tāq sponsā or
natā viro suo. In quib⁹ sane v
bis apire iā cepit. qđ adhuc la
tere dissimulare voleā. dico āt
qđ cadē sponsa. q ciuitas. sit r
templū quoq r domus ipa ni
chilomin⁹ sit. Necq id minuit.
plerā ai similit⁹ vnus sit q se
i sponsū dignat⁹ r regē r deū
i patrē familias exhibere. Nec
dū rē nobis arbitror. sanctat
tē. dū euidenti⁹ q domus hui⁹
patrisfamilias. qđ hoc dei tēplū.
q ciuitas regis istius. q nā deuq
hui⁹ tā gloli sponsi sponsa dici
rē meruerit audiatis. At ego
sup hoc quidē nō parū verear
loqui qđ sentiam. ne q̄ vēm
qđ ablit aut min⁹ fidelit. aut
min⁹ humilit audire dingat.
ne qs forsitā ab⁹ auditorio aut
elatus p magnitudine gle. aut
tardulus creat p pusillanimi
tate sūt sui. Optō n. semp nos
r fideles r humiles inuenirī qđ
vnūq; sit simopere necessariū
ad salutē. Solus nēpe hūilib⁹
ipe dat grām. cui q sine fide
placere nullomin⁹ impossibi
le z. Opto g r omnimodis ni
pio. vt r parvulos r magnos.
ymo vt plus minimi. r nichil
r aliqđ r grande ei vos exhibere
curetis. Necq n. sine magno
aio bona illa tā magna capere
re. aut vim hui⁹ potentiae rep
no celoz nō plus q id celoy
regnū intrare n queat. hui⁹
tus r efficaminis sunt parvu
li. Nō sū ho profundi sensus. n
possū vobis qđ nō gustauerī
eruditace. Dicā tī qđ michī
ime sentio actitari. vt si quis
forte sibi vsile iudicauerit imi
tetur. Nā eē olim in plus
sū ē. vt miserear aīe mee pla
caturus ex inde deo meo. frequē
ter de ea cogito. vtinā aūt ma
gis semel semp; leteturq; r
q̄n id minime actitare liberat

nempe qđ min⁹. si tam̄ min⁹
ꝛ̄ magis minime diligere
ea. Quom̄ ei⁹ amat quis tam⁹
monē amat. Cđ si ut verū
ꝛ̄ dubitabile mors aīe iniqui
tas ē. absolutā ꝓnūce liquet
ee sententiā. qđ iniquitatē q̄
diligit odit aīam suā. Odera
g̃ eam ꝛ odisse nō dubitet. nī
hil qđ cuiq; ē amoris ei⁹ initiū.
is qui prior eā dilexerat ꝛ nu
llet. Ipi⁹ ꝓnūce bñficio nō
nūq; de ea cogitans videor mi
nuere facere velut duo quedā
ōtria invenire. Si ipam ꝓ se
m se ē ꝛ ex se iuxta rei verita
tē intueor. nichil de ea verius
sentire possū; qm̄ in nichilū
ee redacta. Cđ nī necte ē sin
gulas ei⁹ miserias numerare.
qm̄ sit onerata ꝑcis offusa
tenebris. irretita illecebris.
pruriens ꝛ capiscētijs. obnoxi
a passionib⁹. ꝛplena illusio
nib⁹. ꝓna i malū. in vitiū de
ꝓclivis. postremo tot⁹ ꝛ tus
anis. ꝛ ignominie plena. Ne
mīnī si ipe quoq; ultime
nire oēs ad lumē veritatis i
spectē velud pān⁹ menstrua
te inveniunt. ꝛ tunc tm̄
tps ꝛ quales reputabūt. Si
lumē qđ in nobis ē tenebre
sūt ipe tenebre q̄nte erūt. Fa
cile est cuiq; vēm si sua pleni
us vmūla ꝛ sine dissimulatio
ne ī vestiget ꝛ iudicet sine
acceptatione ꝓsone. attestatu
ōia aplice veritati ꝛ liberē
ꝓclamare. q̄ si putat alqđ de
eā nichil sit. ipe se seducat.
Cđ; hō qđ magnificas eā
aut fidelis ꝛ devota ꝛfessio aut
qđ apponis ergo eā tot tuā.
Quidē. Sine dubio vanitati
similis factus ē hō. ad nichilū
redactus; hō. nichil ē hō. Quo
modo nichil. erga q̄e appo
ē tot⁹ divinū. Quom̄ tm̄ pen
nichil; q̄e magnificat deus.
Respicem⁹ fres. ꝛ si nichil su
mus ī cordib⁹ nr̄is. forsitā in
corde dei potest aliqđ latere
de nobis. O pat⁹ misericordia
rū. o miserorū pat⁹. qui appo
nis q̄ eā tot tuā. Ecce ecce ubi
ē thesaurus tuus. ibi; ꝛ cor
tuū. Quom̄ q̄ nichil sum⁹ si
thesaurus tuus sum⁹. Oēs q̄
tes quasi nō sunt sic sūt cor

ri. ⁊ tamē̄ nichilū ⁊ in aueꝛe
putabuntᵘ. Sic quidē aute te
q̄ nō sic intra te. Sic iudicia
ueritatis tue. q̄ nō sic in affec
ni pietatis tue. Q̄muriū vo
cas ea que nō sūt tamē̄ ea q̄
sūt. Et nō sūt q̄ ꝯa que nō sūt
vocas. ⁊ sūt q̄a vocas. Licet. n.
nō sint q̄ntū ad se apud te
tū sūt vnꝯ iuxta aplm. nō ex
operibꝫ q̄ ex vocante. Sic nu
murū sit cōsolaris. in tua pie
tate q̄e in veritate tua hūi
liasti. vt magnificē dilatet in
tuis. q̄ merito angustiat in vi
sceribꝫ suis. Siquidē vnusquis vi
te mīa ⁊ vitas. ⁊ q̄rentibꝫ
testamētū ei. ⁊ testimoīa ei. tes
tamēti vnꝯ pietatis ⁊ testimo
nia veritatis. Tege hō in corde
tuo. tege intra te ipm de tripo
testimoniū veritatis. ⁊ hac re
omni luce iudicabis in digni
lege in corde dei testamēti q̄ sit
matū ⁊ in sāguine mediatoris.
venies q̄ longe aliud spe pos
sidere q̄ re tenere videris. Q̄d
magt hō q̄a magnificas eū.
Magnus vnꝯ q̄ in illo q̄ hō de
magnificat. abillo. Aut quo
m nō magn⁹ apud illū. cui tā
magna ⁊ cura de illo. Ipe. n. cu
ra ⁊ de nobis. aut petrus apls.
Et ipha. ego aut sū pauꝑ ⁊ do
lens. dns sollicitus ⁊ mei. pla
ne artificiosa ⁊ nexio vtriusq
ꝯsideratiōis q̄ velut uno mome
to descendēs patet ⁊ ascendēs.
⁊ se pauperem ac dolentē ⁊ deū ip
se videre potuit ee solliciti.
Angelicū istud ⁊ ascendē. ⁊ des
cendere simulat. Videbimus aut
angelos ascendētes ⁊ descēdēres
sup filiū hominis. Nec. n. talis
alicꝫ viasitudo. in eoꝝ ascēsio
nibꝫ ⁊ descēsionibꝫ ē. Simul ⁊
mutuū in ministeriū ppt eos
q̄ hereditatē capiūt saluns. ⁊
assistūt multitudi maiestatis. deo
misedit. prudēte. vt ⁊ nob sit
ꝯsolacio ⁊ eas tribulacio nulla.
Alioqn q̄n eq̄nimit patere
ab illo multu gle in q̄ semp pspi
ce desiderāt. ppt nos vl ad mo
dicū separari. Denicꝫ ipam au
di in euāgelio veritatē. Angli eoꝝ
aut haut dubiū q̄n parvuloꝝ.
in celis semp vident faciē patris.
sic videlicꝫ parvuloꝝ custodie
deputati nullorū bītudine sua.

Hīr ē qđ ihēs ſcēs ciuitatē ihēlm
deſcendentē vidit: ſtantē nō po
tuit intueri. Et adūte qđ deſcē
dentē dixerit: nō cadentē. Ceadit
.n. qūqz nō minima pars ciuita
tis illi⁹ ſi ea quidē minime ſcā: qp
pe cui grauiſſim⁹ caſus fuit: qđ
totus ūnica facta ⁊ ſcīatas. De
rū hanc quidē ruinā tribulem ⁊
horribilē cauſū. ihēs videre nō
potuit: q'a ū dū erat ſ̄ vidit eā
verbū qđ erat in p̄ncipio: vidit
p̄ncipiū qđ aplūs loquebat: Vi
delicā ſathanā tāqz fulgur de celo
cadentē. Itaqz pars illa q̄ ceadit
a deo reparanda ⁊ cū implebit
ruinas ⁊ redificabit muros ihe
ruſalē. Iſet aūt q̄ deſcendēs appa
ruit iā parata erat: ſīc ſcriptū ad
muxit a deo paratā. Siqdē qđ deſ
cendūt nō cadūt angli ſcī diui
na p̄paratio facit: aq̄ minimū ſ̄
ipſa eis volūtas p̄parata ⁊ facul
tas. Vū nō ſolū āministratorios
ſ̄ ⁊ missos in ministeriū apl's ꝯ
teſtat. Q̄d ni mittat angl̄os: p
qb⁹ ⁊ ipē ꝯ celoꝝ rex in diuinā ſe ꝯ
ta vt digito ſcriberet in tra. Dūc in
diuina celos tuos. p̄ruū ⁊. Et deſcē
de. Q̄d vlt. Vt q̄b⁹ deſcendit ſa
ctat ⁊ roaſcendē ſibi. Ceterū vt iā
diuinū angelic⁹ q̄dē alcēſus ⁊ deſ
cēſus caret vicissitudine: nos ꝯ
nū habitū illac vſcari ꝯtē ⁊. qđ ſi
cup̄ diutius ſtare liceat: ſi expe
diat in tra longius demorari. Ini
dūt aut vſqz ad celos. ⁊ deſcēdūt vſ
qz ad abyſſos: aīa eoꝝ in malis trah.
Vt qđ ſ̄. Ip̄terea ſane aīa eoꝝ in
malis iterum plus tabeſcat q̄p delec
tet in bonis: qđ ſ̄ iure illa vero ſa
tis in ſpe videant haberi. Q̄s port
rit ſalnus cē dicūt diſcipuli ſal
uatoris. Et ille. Apud hoīes ſ̄ im
poſſibile ⁊ ſ̄ nō apud deū. ſ̄ tota
fiducia nra. ſ̄ vnica cōſolatio
nra. ſ̄ tota ratio ſpei nre. ⁊ de
poſſibilitate iā certi. de volūtate
qđ agitur. Q̄s ſat: ſiz dignus a
more an odio. Q̄s nouit ſcientiam
dūi. aut q̄s conſiliarius ei⁹ fuit. Iur
iā plane fidē nobis cōuenire ne
eſſe ⁊. ſ̄ oportet ſuccurrē peccatō
vt qđ de nob latet in corde patris nos
bis p̄pē ſp̄m reuelet ⁊ ſp̄r ei⁹ ta
liaq̄ns p̄ſuadeat ſp̄ui nro qđ fi
lij dei ſum⁹. Ipſuadeat aūt vocā
do ⁊ multiplicādo gr̄is p̄ſidē. in q̄ru
mūrū velud q̄dā medius tūſmus
⁊ ab eterno p̄destinatōe. ad futurā

† nō tū ex hijs q̄ ceciderūt

magnificationē. Preterea sane ge
mmā illā dūlcēdinē. altera qdē
iudicij veritatis. altera vō nō ī
cōgrue vocari credim⁹ fidei pie
tatis. Per mirabile ī humanis
ḡrauib⁹ tā dissimilia reppiri. si
sollerter adūtas quātū ī ipa ei⁹
cōstantia ꝓcessisse videt⁹ diui
tas nature. Ad. n. spūs vite cō
limus. qđ vero hūilius limo tre.
Cūm ꝓfecto tā dissoherētiū in
homīe coherentiā rerū ipos q̄z
sapientes huj⁹ seculi arbitror ī
latuisse. cū hominē diffinirent
animal rationale mortale. Mi
rabilis siqdē copula rationis ī
mortis. mira societas discretiōis
corruptiōis. Hic nūmirū sic ī
moribz sic ī effectibz. sic ī studijs
hominū nō minor forte ī āplior
contrarietas īvenit⁹ vt si tota sit
ēprauitatē seorsū ī tueamr. ac
rursū qcqd boni videt⁹ in ēe cō
sideres singillatim plenū ceuse
atur miraculo. qđ tam adūsa
cōcurrerint. Inde homo nūc qdē
barjona. nūc vero sathana me
retur audire. Nolite mirari re
nolite exeūglio cui dictū sit. et
vtrūq; ī veritate. nā vtrūq; ab
ipa veritate dictū. prius quidē
beatus es symon barjona. ī mul
to post vade retro sathanas. vn⁹
q̄z vtrūq; vt si nō vtrūq; ex vno. Il
lud enī ex parte illud ex homine.
ipe tū vtrūq; erat. Unde barjona.
Caro nō caro ī sanguis sz pater ei
qđ locut⁹ z revelauit. Unde sathā
nas. Caro sapuit q̄ erant hominis.
nō q̄ dei. Nā si in vtraq; dūlcēdine
ne diligent⁹ īsperim⁹ nos. qđ si
mus. imo minus quia nichil. in
altera q̄z magnificati quippe p
quibz ī sollicitudinē gerat tan
ta maiestas. vt cor suū apposuerit
erga nos. puto tempata videt⁹
gracio. sz forsitā magis aucta z
solidata tū. vt nō in nobis sz in dño
gl'iem⁹ quibz nimirū ī hoc solo re
spirare z vt dicam⁹. si dcereuerit
saluare nos. etiamo liberabim⁹.
Et hic nā ī illa supiori specula vl
paululū īmorantes. queram⁹
domū dei. queram⁹ tēplū. qram⁹
ciuitatē. queram⁹ sponsā. Nec q̄z
.n. oblit⁹ sū. sz cū metu ī reuerē
cia dico nos sumus. Nos īquā
sum⁹ sz in corde dei. Nos sum⁹ sz
ꝑius dignatione. nō dignitate
nra. Nō vsurpet qđ dei z vt nō

apponat hō magnificare seipm̄
alioqñ faciet deus qđ illi erat
exaltantē se hñiliabit. Ad si no
puerili aīositate gratis saluari
volum̄ merito nō saluam̄. Ex
cludit misere dissimulatio mi
seratiōnē. ñ dignatio locī habz
vbi fuit plūpatio dignitatis. p
uocat vō passionē. humilis
fessio passionis. Hanc hī sola fa
cit. vt nos ipe tāq̄ diues pat
familias alat ī fame. et sub eo
panib; habūdātes: inueniam̄ p
mde dom̄ ei cui nūq̄ deest alimo
nia vite. Et memēto qđ domū
suā domū orōnis ēē dñiquat.
qđ si hī pphetico satis uideret tel
timonio ducere q̄ ab ipo nos
ī orōnib; vnq̄ alienos pane
lacrimar; ī lacrimis potū asse
rit accepturos. Ceterū iuxta eū
dē pphām sīt suū q̄ meminim̄
domū istā decet sanctō vt vide
liz penitēcie lacrimas puritas
innocēcie commet. et q̄ ia dom̄
z fiat ībinde et tē ī dei. Sī el
tote īqt q̄a ego sū. dñs deus
vr. Et apls. Scimus q̄a corpa
ria tēpli sum̄ ipi sūm. et ipi sūs
habitat ī vob. Hui tēpli dei

violauerit. disperdet illū ds. Nū
qđ tū vl ipa ia sanctimonia suffi
cit. Pax q̄q necessaria ē aplo mi
te q̄ ait. Pacē sectamini et sanc
tim̄. sine q̄ nemo videbit deū. Sī
ē q̄ fiat vnī mons habitare fris
in unū. nouā vnq̄ regi nō ve
nacio edificans ciuitatē q̄
ipa ihrusalē nōiet. qđ; visio
pacis. Vbi. n. sine fraterē pacis
sine obseruātia legis sine disci
plina et regimine acefala mul
titudo fuerit congregata. nō plus
q̄ turba vocat. nō; ciuitas q;
filio babylonē exhibet de ihrusalē
habz nichil. Q; q̄ē ad huc dū fie
ri posse videbit. vt rex tam in
sponsū tā sanctā. ciuitas pmone
at. vt sponsā. Sola potest que
nichil nō potest. caritas forti
vt mors. Quoñ. n. nō facile si
tā leuet. q̄ illū ia īchoauit. Ne
q̄ hiur ē nullatenꝰ dilatenda;
por illa q̄m diuinꝰ dilectionis
tui. Hic q̄q potissimū fidei
magnanimitas exercetur. de
unq̄ et ipe dicat. Desponsauit
mi mihi despondebo te ī iudicio
et iustitia. ei nō tua intelligē
despondebo te ī mīa et miseratio

·xiij·

mbz istud q̄re ī folio xiij pēthecostē

In assūpcione bēātē v̄ gloriosissīē v̄ginis ad̄ne. S̄p̄

Virgo hodie gloriosa celos ascendens. supnos gaudia angelorū copiosis. sine dubio cumulauit augmentis. Cernit enim aū salutacionis vox ipsos exultare facit gaudio. quos matua ad huc viscera claudūt. Quō si parvuli nō dū nati aīa hāc facta est vt maria locuta est. quid putam aū que mā illa fuerit celestiū exultacō. cū vocē audire. vidēre facie. beātā eī p̄sencia frui meruerit. Nobis v̄ kāū q̄ in eī assumpcione sollempnitatis occasio. q̄ causa letitie. q̄ materia gaudiorū. Hūc quippe p̄sentia totus illustrat orbis. ita vt ipa iam celestis patria clarius rutilet. v̄ginee lāpadis irradiata fulgore.

Merito pulcre resonat mox celsis gratiarū actio. et vox laudis. ex plangendū nob magis quia gaudendū ee videt. Cū tū. n. de ei p̄sencia celū exultat. mūd̄ sequens e. vt tanto lugeat hic ūr inferior mūd̄ de ei absencia. Cesset tū querela nra. que nob hic est manens causas. ex eam nr quirim ad quā hodie maria b̄ūdicta puenit. In qua iā scripti sum caues. dignū p fecto est eam in exilio eam sup flumina babylonis ei nos recordari ei cōmunicare gaudiis. ei participare letitiam. ut cernuoz eā que tā copioso impetu letificat hodie ciuitatem dei. vt sentiam et ipi stillicidia stillancia sup nos. Precessit nos regina nra. p̄cessit et tā gloriose suscepta est. vt fiducialit sequatur diuam seruuli clamantes. Trahe nos p te curremus modo tē vngentoz tuoz. Advocata tā pmuisit p̄regrinacio nra. q̄ tamen iudicis mat. et mat mie. supplicit et efficacit su

lucis mre negocia ptracta
bit. ¶ Preciosu hodie munus
tra nra direxit in celu: vt
dando t accipiendo felicia a
micicias fede copularent
humana diuinis. terrena celes
tibz. yma sumis. ¶ Illo. n. as
cendit fructus ere sublimis:
vu data optima t dona p
fecta descendit. ascendens
sr in altu vgo bta: dabit
ipa quo qz dna hominibz.
Qd ni duret. Siquide nec
facultas ei deesse potuit. u
voluntas. ¶ Regina celoz e.
misericors e. denigz t mat
z vnigeniti filij dei. ¶ Licuit
.n. sit potest potestas ei.
seu pietas magnitudine
dimendire. u forte nut no cre
dit filius dei honorare matre.
nut dubitare q's potest omi
no i affectu caritatis tuisse
mare viscera. in quibz ipa
q ex deo e caritas. noue me
sibz corpalit requieuit. ¶ Et
hec quide pt nos dixerim fre
facens difficile esse vt in tanta
copia. caritas illa pfecta.
u querens q sua sut. valeat
in venire. Vt cum interim
sileam bnficia. q pipi gsti
cacione osequimur. si ea di
ligim. gaudebim vtiq. qa
vndit ad filiu. ¶ Plane mi
gratulabim ei. u forte q
absit in ventra gre omi
dis in venia in gratia. Cum
n. castellu hui mundi intra
tem pus ipa susceperat. ab
eo hodie susapitur. sciam in
gredies caritate. Ex ci qui
to putas honore. ci quita ex
ultacione ci quita gla. Ter
restris locus dignior vgine
lis uteri templo in quo dei
filiu unica susceptt. u mar
lis regali solio quo unica
hodie marie filius sublimat.
¶ Felix nimiu vtiq. susceptio.
inestibile vtiq. qa vtiq
in eo gtibile e. Vt quid. n. es
hodie in ecclis xpi cuiglica
lectio recanit. in qua mulie
bndicta in mulieribz exce
pisse legit saluatorem. Cur
do vt hec qm celebrem ex
illa susceptacione illatum
estimet. sino vt in tra illa
inestimabile glam. inesti

nabil' cognoscat' r ista. Qs
si' lingus hominū lo
quatur r angl'oz exp̄licare
queat. q̄ēndno dñi supue
niente spū. obumbrāte vir
tute alassimi. caro fcām sit
vbū dei. p̄ qđ facta sūt oīa.
r dñs mag̃estatis. q̄e nō ca
pit vnūsiens creature nu
ra vgnea se se clauserit
vyscera factus hō. Ex r illō
qs cogitare sufficiat q̄m
gl'osa hodie mūdi regina
pāsserit r q̄to ḡuocaonis
affectu. tota in ei' occursum
celestiū legionū. p̄dierit nul'
tando. quibz nō thronū gl'e
cantas sit ḡducta. ysm pla
cdo vultu. q̄ serena facie.
ysm diuinis amplexibz sus
cepta a filio r supomnē ex
altata sit creaturā q̄ eo ho
nore. quo tanta mat' digna
fuit. q̄ en gl'a q̄ tantū ḡeau
it filiū. Felicia prsus osc'a
fabris impressit lucernas.
q̄ vgneo mat' applaudebat.
ingremuo. Verū nūq̄d ñ fe
lucra censebim' q̄ ab ore se
cundis incerti patris. hodie
in beata saluatoone susce
pert q̄ ascenderet nō thro
nū gl'e. epythalamiū cantēs
r dicens. osculet me osculo oris
sui. xpi generaonē. mirie
assūpaonē q's enarrabit.
Qntū. u. gre nutris ē. ndep
ta p̄ ceteris. tantū r mirelis
optauet gl'e singularis. Qđ
si oc'lis ī vidit. nec auris au
diuit. ñ in cor hominis ascē
dit q̄ p̄parauit deus diligen
tibz se. qđ p̄parauit gignen
ta se r qđ omnibz certū est. dili
gentī p̄ omnibz. q's loquatur.
Felix plane maria r mul'ta
pliat felix. siue ca exapit
saluatorē. siue ca a saluato
re susapitur. Utrobiq; nu
ra dignitas vgnis matris.
utrobiq; amplectēda digna
aō maiestatis. Intuit mgt
ihc in qđdam castellū. r mu
lier q̄dam martha nomine.
excepit illū in domū suā. Ex
laudibz mag̃ vacandū est.
qđ festinus precquisse hr̄ dies
delexatur. Qa ñ copiosum
nob materiā lectōis hui'
vba ministrāt eras quoq;

cōuenientibz nob in vnū
municandū erit sine mundi
a qō fuit ētatū desiz ⁊ in
memoria tante ḡnis nō
modo affect⁹ deuocionis ex
atet. ⁊ mores edificet ad
p̄fectū ⁊ufragis in laudē
⁊ gl̄iam filij ei⁹ dñi nr̄i qui
⁊ sup oīa deus bñdictus in
secula ⁊ ame. ℣ Ingressa autem

Inuenit ihc in quōdam cas
tellū. ℣ portime simis ⁊ in lo
co ꝑiculoso exclamacio assu
menda videt. ⁊ o ser⁹ qm̄ in mag
na ē dom⁹ dei. ⁊ ingens locus
possessionis ei⁹. ⁊ in nō ingēs
cui⁹ ꝑparacione castellū di
cat⁹ tre huius spaciosa latitudo
⁊ in nō ingens patria ⁊ regio
inestimabil⁹ qm̄ ab eo sal
uator ad venies. ingrederet
tur orbem tre dicat⁹ introire
castellū. ⁊ si forte castellū
qs aliud intelligendū putet
quia utriū foris armati pa
pis mūdi huius cui⁹ vasa for
tior durius supuenit. festine
m⁹ in illum ingredi beatus
dñus ampliudinē frēs v
nemo aliū eo augustat. vt
possim⁹ cōprehendē cui omnes
scīs. qm̄ nā sit longitudo ⁊ la
titudo. sublimitas ⁊ pfundū.
⁊ ex ip̄o desperem⁹ qm̄quidē
ipe celestis habitator patre
⁊ creator huius nr̄i castelli
li angustias ⁊ refugit. ⁊ ip̄e
introisse ei⁹ dicat⁹ in castel
lū in augustissimū ⁊gual
uteri duōrū introiuit. de
nigr⁹ ⁊ mulier que ei⁹ marito
nomiē excepit illū in domū
suā. felix mulier q in nō ex
plorātores iherico ⁊ ip̄m so
lissimū explorātē sub la illi⁹
qui ve ut luna mutat. nō le
gatos ihu filij naue. ⁊ ip̄m
magr̄ suscapere meruit ver̄
ihm filiū dei. felix iq̄m mu
lier. cui⁹ dom⁹ salvatore susce
to inventa ē munda. mūda
plane nō vacua. Qs. n. va
cuā dixerit. qm̄ salutat an
gl's plenā gr̄ā. ⁊ ⁊ supve
turū in eā asserit sp̄m sanc.
Ad quid putas. nisi ut ⁊ sup
impleat eā. id ē qō nō ut nō ve
niente in sp̄u. pleus sibi cōt
supveniente nob quoq; sup
plenā ⁊ sup effluens fieret.

Vanū fluunt in nos nro
mate illū kanusmatu salu
grāz. vanū de pleuitudine
cautu oīs accipiam. Ipa
nēpe mediatrix nra. ipa ē p
quā suscepim' misēdinem tuā
deus. ipa p quā v nos dūm
ihm in domos nras susapuit'
et nob. n. singlis. castra sūt
singla v single dom'. v si fur
pulsat ad ostia singlor. Ha
quis ei aperuerit. introibit
ad illū. v cenabit cū eo. Est
vulgare. pūbū. qđ mlr roy m
ge. magis nūt in corde ūsat.
Bonū ig' seruat castellū.
qui custodit corpus suū. Ha
pens cū nō sic. sz magr magr
dūi custodia serua cor tuū.
qa ex ipo vita p'cedit. Est cū
dendū sit mlr cautelosi. bonū
castellū custodiat. q custodiē
nr corpus suū. Illud sine q
rendū. que nā sit huic castro
adhibenda custodia. Recte
ne custodisse v' videtur nīa
illa corpis sui castrū. an' me
ten velud iuramento facto.
munito ei' dūm illi' tradere.
Sūt. n. q cū morte fedus in
ierūt. pactū pepigerūt cū in
feno. Ju caussatus z dilectus
in qđ v' collatiōnt. v caussat' v
pius dilatat. Hec plane cus
todia q laudat' apercato
ribz. in desiderys cōrnus sue.
Quid vob videtur frēs. Sū
v in hac p'te gredendū est
multitudini. Absit. Paulū
magr interrogem'. vt pote
ducem strēnuū mulier spūm
lis. Dic nob aplē. que sit
tua custodia castri. Ego nat
sic curro. ū quasi in ūm certū.
sic pugno. nō quasi aerē ūbe
rerans. Castigo. n. corpus
meū v in seruitutē redigo.
ne forte cū alys p'dicauerī.
ipe replz efficiar. Et in alio
loco. Sō magr regnet pēcā
in vro mortali corpe. nō obe
diendū concupiscentiis ei. Vi
lis p'fecto custodia. v felix
nīa q sic custodierit corpus
suū. vt nīquā sibi illud
vendicet inimicus. Fiunt. n.
aliqn' cū ih' meū castrū cyrā
nidi ip'. ille subiecerat po
testatiue. membris impans
vnūsis. Qūtū eo nocuerit

tempꝰ. ꝑsens ndhuc mdi
cat desolnao ꝛ egestas. Ihu
ꝫ ɔtaeuae murꝰ meo. ꝫ
paaenae qute murale re
liquit. extinuauit vineas
messuit segetes. arbores ex
stirpauit. quppe ꝫ ocls iste
meus. depcubat ꝫ aiam mea.
Denigꝫ nisi qꝫ dns ndnuit
me. pnulomin. habitassꝫ i
i ferno aia mea. dico aiit
i fernꝰ inferiore. ꝰ nulla
ɔfessio vnde ueniam dctur
exire. Ceterꝰ ꝫ tuc ꝫ caper
illi decrat. ꝫ in fernus. ib
ꝑo nepe ɔiurnacois ꝛ pdia
ous pessime depheusꝫ pu
apio. ꝫ alibi cꝫ in domo ꝑpa
carcerali ē inquapata cus
todie. ꝫ alys cꝫ sue illi fa
milie dura tortoribꝫ. Erat
n. illi ɔstaeuaꝫ carcer. erant
tortores rnao ꝛ memoria.
utꝫ hi quidē crudeles ꝛ aus
teri ꝛ i misdes. longe tñ mi
nus ꝛirugieutibꝫ ꝑparatus
nd esai. quibꝫ erit iā igniꝫ
tridenda. Ꝫ bndictꝰ es. qui
ñ dedit me i captaonē dem
nbꝫ eoꝝ. bndictꝰ in qua. qꝫ
visitauꝰ ꝛ fecat redēptaonē. p.f.
C ū. u. in feriori eū carceri
tridē maligꝰ necessisset. ꝫ
ꝛ constrū ipm ignibꝫ arema
re ꝑpetuus. ut digni pueris
ꝛ membris fieret ꝛ tribuaꝫ
forcas supvenit. Intrauit
in castellum ihc. ꝙ forte al
ligatus. ei vnda diripet. ut
q pri erat. in ɔtumeliā. fa
ceret in honorē. Contiuit pe
tras ereas. ꝛ ofregit vectes
ferreos. vinctū de domo car
ceris. ꝛ umbra ingens eduxꝰ
Porro egressus ei in ɔfessiōe
est. Ipm. n. est scapa qua car
cer mūdat ꝛ ornatus. de in
ceps regl'arū institucaonū
iuncas quibꝫ dū pulchre u
reuabꝫ de carcē redit in do
mū. Habꝫ ꝫ iā mulier do
mū suā: habꝫ ꝙ susapiat ei
au sup tantas būficias exor
obnoria. Illoqꝫ ve illi ꝰ
illā susapꝫ rēnuit. si nō de
tinet. si uon cogit manere
secū. qm ndvestigat. Ihe
eus. n. qui electus ē mūda
tā quidē ꝛ ornatā domū in
venit ꝫ vacuāē. Relinqꝫ

siquidē mulierī cōmuis
sua deserta. quīn saluatoris
hospitio dignā exhibē negli
gat. Quom̄ in quis. Poterit ue
rā cōm̄ mūdata cōfessione pri
or delictor̄ ⁊ observatione
regularī institutionū or
nata. in digna. nō huic in
dicari habitaculo grē salua
toris ingressū. Poterit sine
dubio. si supstiterit cū mūdi
cia. ⁊ iuncta vt dictū est
stricta vberitate. in terr̄ fu
erit plena luto. Quis. u.
suscipiendū dīnū arbitre
t̄ in dealbatis mortuor̄ se
pulchris. q̄ vident̄ ab foris
speciosa. intrinsec̄ nūt sp
spurcicia ⁊ sanies vndiq; re
pleuit. Esto siquidē. vt a
liqū tū q̄n ipā supstiae de
lectet. incipiat velud̄ prīa
poīe pdē. ei q̄ eiusmodi ē.
primā aliq̄n visitationis
sue grām in dulgendō. nūq̄d
nō resilet huic cū indig
natōe. Nūq̄d ū ingressiet
diuinitus. infix̄ sū mu
ro pfundi. ⁊ ū est subtus.
Virtutes. u. species ⁊ ū ve
rtus. tamq̄ qualitas est.
ū subtus. Necq; u. ingressū
ei⁹ exteriorīs potest rūsua
dens. tenuis supstiaes susti
nere. nī oīa penetret. ⁊ īti
mis cordis habitatōe ei⁹.
Quod si nequaq; spē diui
plius. subditū ymmo feste
pēdis corpus īhabitat. sic
nī vnq; nō nī declinat sz ⁊
effugit nunq; elongatur ab
eo. dū ū aliud ē. quā fictio
et recordatiōi. si pēdat supsti
tionis vacuus. ū mutuisset⁹
credidit. Certus esto q̄n pul
sulabit vberius. ⁊ cū dilectis
sz vacuitē cōmuī. ab quib⁹ vīj. spūalib⁹. q̄ eiect⁹ fuerat
hospes malign⁹ mutabit. Re
uersus. u. cautus nō somnitū.
o dibil⁹ erit mulcop⁹ q̄n nūq̄.
⁊ siet gehenne filī⁹ mlc̄ apli
at⁹ q̄ post in dulgentiā delic
tor̄. in eius sordes denuo in
cideret. vt sus lotā in volu
tabro lutī. Vis videre mūdi
tā ⁊ ornatū sz vacuitē cōmuī.
Nomine in uiet⁹ qui ofessi
ē. ⁊ deseruit pēdā immunes
tā pēdentem nō iudicauī. ⁊

nūc solas mouet manū nō
opa mandatoꝝ. corde pcurū
aridō. ductus ꝛsuetudine. q̄si
vitula ꝙuēcula efficiū doc
ta diligēt̄ tritur. ñ. exteriꝰ q̄
nō modicū valent. ne vnū
iota ꝑteriit aut apicē vnū.
Ꝛz cauelū gluat. dū luquat
culcē. in corde. ꝙpe voluntas
tas ē seruus. aut̄ amarie.
gl̄e cupiō. nubiadis amatoꝝ.
aut ſ oīa. aut singl̄a quaꝝ
vicū utus fouens. Et mentiā
tur ꝙquitus sibi. ſz deus ñ ui
rider. Videns. n. interdū sic
palliatū hominē. vt seducat
semetipm peccū. ñ attendens
vnē. qu mōm depastitur.
Nl nuet. n. supfiges. ꝛ soluā
sibi oīa arbitrat. Comederūt
aut ꝑsa ulcus robur ei. ſg
norauit. dicat q̄ deus sū. ꝛ
nulli egeo. cū sit pauꝑ ꝛ mi
serabil. Nā ꝛ iuenta occasio
ne. ebullire sanie q̄ latebat
uulcere ꝛ exasā nō exturpa
tā arborē. in siluā videns pul
lulare deusioē. Ad̄ periculū
si volum. ꝛclinare. securus
poterā. necesse ē ad radices
arbor ñ ad ramos. vt ñ solū
in ueniat. in nob exercitatio
corpalis ad modicū valens.
ſz in veniatur pietas ad oīa
pietas et exercitatio spūa
le. Mulier mag̃t mattha nōie.
excepit illū in domū suā. Et
huic erat soror. nōie maria.
Sorores sūt. ꝛ debent ee in
ternales. Occupat. ſ. cura
frequens ministriū. illa dū
as ē tutentia sermonū. ad
martham spectat ornat. ſz im
plecio ad mariā. Vacat. n.
dño. ñ vt sit dom. vacuus. ſz
mūdacione au possum. attri
buere. Erit. n. ſi hoc in ueri
tul. dom. mag̃ saluator. sus
cepit. ꝛ mūdū ꝛ ornatū ꝛ nō
vacuus. Venus ei ꝛ lazā
ro. si ꝛ nob ita videt. Et ei sic
dē fraternitatis iure. ei soro
ri ꝛ ista dom. omnis. Quā
uis lazarū q̄ie quatriduā
nū. cū magꝝ fetoꝝ ꝛ mor
tuus exitat vox ōnis. vt
videatur sanus ꝛ gruc forma
gerere penitentis. Inter q̄
domū saluator. ꝛ ferquā ꝙ
sicet domū illā. quo penit

lazarus mūdat. ornat mar-
tha. r maria replet. mīue de
dra ꝺ tenplacioni. ¶ Fz forte
curiosus quisꝫ requirat. cur
mīsterii euglica lectione nr
la prius lazari mīcio fiat.
Arbitror sane. ne id quidē a
nostra simultudine dissice
ret. Virginalē etenī ꝺnūm in
telligi voleus spūs scs. silut
in mōgrue penitēcia. q̄ um
lū vngz comitat. r ibsit. u. vt
puta q̄sū in quinauēti. do
mus her nlicū habuisse dica
tur vt in ea pnde scopa laza
r quererent. ¶ Ꝺ si origua
lē apocrifa mackam tēnt.
ꝫ mul' a hieremia sācionā
in vtero. aut ī mng' n ioha
ne spū sō repletā credē. phi
lipcas xpiana. Iher. u. fes
tus laudibz muscus hono
rat. postremo cū omūmodo
sint. ab origuali ꝺtagio.
sola gra mūdatā ee maria.
quippe cū r nūc ī baptisma
re. sola haut mackam hauer
gra. r sola cā tulerit olim
petra arāicasionis. vt omī
no piū sit credere. ꝑpriū ma
ria ꝺlictū ī habuerit ꝺlictū
nullomō ab in nocētissimo
corde ꝫ penitēcia longe fiat.
¶ Sit ꝙ lazarus caput eos. q̄z
necesse ē ab opibz mortuis ꝺsti
cuans emūdari. secedat aut vulneratos
dormientes in sepulchris. vt
in thalamo vgnali in veni
untur martha r maria cātū.
Ipm z. u. q̄ elizabz grauide et
grandeue. q̄ mēsibz tribz hūi
li deseruiunt officio. ipa que
vba oia que de filio dicebam
ē ꝺseruabat. ꝺferens mcor
de suo. ¶ Femine ꝙ moueat q̄
sapiens mulier dīm. nō
maria ꝫ martha vocat. q̄
in hac vna r suma maria r
martha negocia. r marie ī
ocioso ocia in venit. ¶ Diz qui
de gla filie regis abut. in
chilomun tam in fimbrijs mu
reis ē aram amicta varietate.
Nō ē numero fatuz vgnī.
prudens vgo lampade habet
ꝫ in vase oleū portat. In for
te exadit vob euglica illa pa
rabola: que fatuas vgines
phibuas narrat ab intro
ire nuptias. ¶ Erat equidē de

cas mūda ūgines. n. erant. erat ornata. qñ simul omēs .i. simul cū prudētibz lumpadēs ornauerūt. ꝫ erat vnctōs qñ in vasis suis oleū nō ac ceperūt. Hinc ē qđ ñ habeis suscipi in domos suas ñ ad mittere dignat ꝑ cas sponsy celestis nō nupcias. Hō sic mulier illa fortis. q̄ serpentis caput contriuit. Habes. n. post mltm in laudibz ei. qñ nō extinguet ꝑ in nocte lucna ei. In suggillacōnē ꝟ dicat ꝑ fatuas. que venientē nec ꝛ̄ die nocte sponso. queritur sero i dicit qñ lāpades nr̄e extinguunt ꝑ. Ꝓcessit q̄ gl̄osa ūgo. cau lampas nr̄ dētissimum. ipis q̄ nuptiis lucis miraclo fuit vt dicerent. Quia ista q̄ processit sit nurom cō surgens. pulchra vt luna. electa vt sol. Claua. n. ceteris mutabat. qñ repleuerat oleo gr̄e p̄ parentibz suis ihc xp̄c fili ei dñs nr̄. Ser̄mo

In trani ihc in qđ vñ sup dā cas. Qđ dñs nr̄ saluator nr̄ semel i tu

vno loco visibilit̄ tūc cum pis dignat ē operari. ꝟ nūc vbiq; trax. in cordibz elector operat ꝑ cotidie in visibilit̄. Et ce. n. euāglio loquente audimus qđ in qđ dā castellū intrauit ihc. i mulier quedā martha noīe excepit illū in domū suā. Qđ ē nūc hoc castellū ū cor humanū. qđ cum qñ dñs nō illō venit. cupiditatis. cupiditatis fossa vallat ꝑ. muroq; obstinatōis claudit. arq; mīterioū latitudine suū. babylonica ꝛ̄ erigat. Trin certe in omi opō fuit maxime necessaria victualia quibz sustentat munitio quā premunt. arma quibz hostibz resistat. Hic q̄ i hui castelli incole victū. habent voluptatem corpis. i sci vanitatē q̄ appetūt. habent ꝟ regunt ꝑ i cordis duricia vt vbi dr̄ gigas potentibz vix aut nūq̄ penetrari valeat ꝑ. ariete fuit armis carnalis scala. supbie arguūtis. quibz otia hostes repugnāt. Hō

i trauit ihs i quodda cas-
tellū

ſcipuā est: filij huius ſcli. prudē
tes filij lucis ī generatiōe
ſua ſūt. Ideo ꝺ xp̄o uisitāte ī
trante. cystellā hoc ediscūt. ī
pec nouā aliud. pulchriꝰ
ac ſpūale ꝺstruāt. ꝙpletiq
ꝙ diac. Si qua inꝫ nouerūt re
cauri ueterē tūsierūt. recte
noua fēa sūt oīa. Subitam
quippe cupiditate. expauditꝫ
ingens simus desiderij: ut nō
ē aduentū ihu xp̄i mētis ocul
meus nō celestiū qūꝫ pre
ciosis incubuerit. Jam pom
murus ꝺstructe. nūc murale
patiencie. Surgit nūt hō
ī fidūmēto fidei. ī crescit ꝙ di
lectionē. primū usiq nō cari
tatē dei. que z in supiori tribu
latiōe. ī pugnaculis ei dē mu
ri. ꝙ munitū tūt pfecta est
bris ꝺstructe qui in unitate
fidei. cū primis ꝺmunit uī
uentes. ī supplicij meū. ul
lumue laudis appetitu. z
solo diuini amoris obtentu
apētus nos ꝺstruimus. Ul
cte ideo caritas dei qui
nos diligit sup murū esse ui
det: ut ꝓstruenti suo pugna
re significet. q̄ ꝺstructa
crebris ualidisiq tēptationū
ictibz resistere nō possit ī grīa ei
pregnat. Jdeo. n. nō murale
patiencie ponit. ne nō ī pugnā
tū ꝺstructā. fraus ꝺyabolo
patent accessus. Q̄ ꝙ pregen
te patiencia ꝺstruent uiuūt.
ipi bene cū apl̄o pdicāt. dī
cit. Q̄s nos seꝑabit a caritate
x̄i. Tribulatiō nū angustia. nū
psecutio. nū fames. nū nuditas. nū periculū. nū gladius. Vi
des q̄m solid in eis sit ꝺstruē
te murus. quos nec mors nec
vita. nec angli. nec pncipat. nec
potestates. nec ūtutes. nec in
stantia. nec futura. nec fortitudo
nec altitudo nec pfundū. nec creā
tura alia q̄ pōt seꝑare a caritā
te dei. q̄ ē in x̄o ihu. Si cum pul
sem in ē portas. portas iusti
tie ut apiant nob. ingres
sus pcs. videbim in ea ōnia
opa dñi exquisita in oēs
uoluntates ei. Ibi. n. oratiō
ipō ꝺstruit. tuiq in monte
syon euāglica ueritas illa p̄ q̄
humiliato corde ascendit in ce
lū fā de ualle plorationis.

ascendūt nūq̄ nō ūtute sua
ꝫ auxilio ⁊ grā dei: sic aut spūs
scūs p ꝓphetā dauid. Gentes
ūbi aie sue ⁊ nbste: ascēciones i
corde suo disposuit. Queris
vbi. In valle plorac̄ois. hic
in hūilitate vite pūtus. Et eā
de ipam grām replicat dicēs
Benedictionē dabit legis
lator. Quo nūt p tempus ibit, id est
ad q̄e fructū p̄ducat ascen
dentes ipa grā; paul subiun
git. Ibunt nūq̄ de ūtute in vir
tute. videbit de deor in syon.
Hec ē merces ⁊ hīc ⁊ finis ⁊ fruc
tus laborus nr̄i: visio. s. dei.
Hic nō huc tantū fructū rebz
ouūbz visibilibz ⁊ invisibilibz
in ꝑpetuū ꝑferat. Hic ē aut
vl' gelidū pectus hīc desiderū
in accendit. Hec. n. ⁊ illa grā
q̄z nob̄ inuenit bēs iohānes
euāgelista dicens: de plenitu
dine ei' omēs accepim' grām
p grām. Et quibz. s. ūbis intel
ligim' qd' explicat grām dini
nitat' accepim' una quā dñs
inuit. alia q̄ in temptac̄oibz
ad inuenū' tota quā ꝓpria
ē munerū. Quia nos inui
tat ꝑ q̄m vocāt'. secūd' pue
hit q̄ iustificāt': tota ascēsus
sunt quā glorificāt'. Et pri
ma quidē būplenatū ē. sed n
merītū. tam premiū. De pri
ma dictū ē: de plenitudine ei'
omēs nos accepim'. De duab
reliq̄s dic tū ēst ⁊ grām p
grā. i. munera etne gle. pme
rito temporalis iustic̄e. sic
g' prima grā in muro stitue
re nō q̄m vocāt'. sic secūda in
ascēsu turris p q̄m ascendi
mus: sic tota in ei' culmine
quo ꝑvenim'. In hīc tota cul
mine eā nō illud ꝑveniunt
qui būa ꝓficiūt. sunt ia loc'
⁊ sedes dūo. De quibz sēpā.
Illuc. n. ascenderūt tribz tri
bo. testi. istl' nō ostē. no. dō. et
illuc sederūt se. in iudi. Et qu
dē dū nōdum erant in muro
stitutionis ⁊ in ea stabant.
impugnari potuerūt. ⁊ ꝑma
tanq̄z nōiatōr notus erat i
iudea deus. In ū mm in ips
stitutione ostitūt. ubi dñs spe
culant' in istl' in gnū no
men ei'. ⁊ fēs ⁊ in pace loc' ei'
habitatio ei' in syon. ibi ostē

habet

alcēty

gis pcēans nr̄is scutis ⁊ gla
diis ⁊ bellis. q̄s ubi nullꝰ mor
talis resistit. sz oīb⁹ modis
subiecta ē spūi. Hūc locum
ardenter desiderabat pphet.
cū diceret. Si dedero somnū
oculis meis ⁊ palpebris meis
dormitacōnē. ⁊ requiē tēpli
bz meis donec inueniā locū dño.
Huic ē volare sapiens. q̄s nō
dabit mihi pēnas sic columbe
volabo ⁊ requiescā. Cum ꝙ
q̄uerit de castello huius habi
tatores q̄s alix nō sustentau
dū. q̄ō minime nō pregendū
que nr̄a suppetunt nō
repugnandū. possiumꝰ simus
cōmilitōnes respondere q̄ō quē
admodū carnalibz carnis
opa fuerūt victus. ita hys
multo melior alix sit fructꝰ
spūs. Olix ergo ⁊ vt faciant vo
luntatē omnipotētis patris.
alix ergo ⁊ ubi. quo pascunt
ouis sua tā homines q̄z pecudes.
Dñi septū est. Non in solo pa
ne viuit hō. sz in omni vbo q̄ō
predit de ore dei. Munimentū
ergo ⁊ sic dictū ē. murus ci
uitatis nr̄e murale. Habent

& patientie

ostra hostes nr̄os q̄ describit apls. loricā iustitie. scutū
fidei. galeā salutis. ⁊ gladi
ū spūs q̄ō ⁊ vbū dei. Sed quēq̄
mouent q̄ō icē vbū diuersum
ē ⁊ tabū ⁊ gladiū. q̄ impossi
bile vl̄ absurdū sit. In rebz
quippe materialibz. aliō ⁊ lr̄
aliō illud. ⁊ alibi queritꝰ hoc
alibi illō. In rebz vero spūa
libz. ū aliud lr̄z q̄ū illud nec
alibi queritur hoc alibi illō.
sz omnia sūt nobis in deo. ⁊ ē deus
oīa in omnibz. Ecce. n. in matri
ce rex. q̄d rā duo sunt. q̄ia pa
nis ⁊ lapis. Et rōnē si nō in
tellectū mysticū referas. vtrū
q̄z icē significant. Panis icē xp̄s
⁊ dictus ⁊ panis ⁊ lapis. pa
nis. s. vitus ⁊ lapis q̄ē rep
bauerūt edificantes. Vtrūq̄z
quidē icē ⁊ pp̄ significationē
lic̄z neutrum sit pp̄rie petre.
Sz nam petram nō pposuit.
In matre ihu in castellū. due
sorores martha ⁊ maria. i.
operatio ⁊ intellectus exceperunt
illū. Excepūt dixerim. nō exce
pisse. Sz sine lr̄ sine illud di
catur. vtrūq̄z pdest illis ū ihu.

Et ihs quidē ai ad illas ve
uit. Offert eis duo ogrueuan
tib⁹. vtute z sapiencia. Vir
tutem opacionis. sapiam in
tellectu. Unde z ab apl'o pdi
cat dei vtus z dei sapia. Hz qd
e. qd intrauit ihm martha
exapit. discurrit. ministrat.
murmurat. sedens pedes ihu egressi
sedet. z uacet verbo cor suspendit.
ut qa prius est actio. postea vo cō
templacio. Qui. n. ad intelli
gencia puenire desiderat. pro
fecto necesse z. vt prius opi bo
nis se se diligent exerceat. sic
scptm est. Fili disciplinis sapi
encia seruu mundum. z deus
pbebit illa tibi. Et alibi. Mundi
dnus tus intellexit. z fide mun
dus corda eoz. Quia fide. spe
de pdilectione opatur. Jubet
martha dñi agit formā bn opa
tionis. maria vo speciē exprimit
otemplacionis. dñs sedet. dñs ta
cet. dñs mtpellata ñ respondet.
Hz tamen in dei verbi toto mētis
studio intendit. nec sola quia
diligit gratia diuine cognicio
nis. ceteris respuens. medulit
haurit. fouisz velud in sensi
bilis redditur dñi mitus ad im
planda dñi sui gaudia feli
cissime capitum. Sine dubio
talis e illa. q uacantias loqu
tur. Ego dormio. z cor meū vigi
lat. Duobz nāt modis mar
tha exapit dñm. z duplex e
duorum pparat. ex duobz mo
dis excluserat eā. Duo quippe
sūt in opacione q nob deū au
ferūt. flagitia. s. z facunda.
Flagitia dicam q in nob fun
dora q in primos peccādo cō
mittim. Jē duo sūt q reddūt
otuentem z benuolentia. vt. s.
ex cōtrarys otraria aurent.
Jnit. n. scptm z. Fiant exhibe
istis membra vra seruire im
quitati ad inquitatē. ita nūc
exhibete seruire iustitie in sa
ctificacionē. Dū g parandis
talibz occupatur epulis. mar
tha multū satagens. ppter
te vult q mentē. i. intellectū.
z oia interiora sua actiones
sistere ope suo pfectū op
timū dare. Jtaqz dicent de so
rore qd ab ea nō adiuuet. nō
tū ad ihm. sz potius ad dñm
querelā dirigens. Dāe mgr

ũ est tibi aure.ª qđ̃ soror mea
reliquđ me solã ministre.ª
Dic g̃ illi. vt me adiuuet.
Vbi sme ndũtendi z de la
ao quedã. i honoris ob sequi
ũ erga dñm. qđ̃. s. ipso p̃seu
te. ũ sit ausũ mmrtha vocare
mmrã. qm̃uo i mpđ ipm
dñm querelã dep̃o fuerit p
fugz dñm vocauerit. in cui
potestate sit. ip̃etrare soror
qđ̃ nẽre fuerit. Non g̃ mi
remur si qñ̃ pmm laborem
ẽ. i bñ opnte nđ ỹsus fran
vacuũ ũmuere videa
mus. qm̃ hoc meugelio legim
martha fecasse nđ ỹsus un
tã. Nđ nũt mria qñz
ũmuquũt nđ ỹsus mmrtha.
to qđ̃ ei actionibz mplicari
vellet. nus q̃m omino repe
nat. Nez. n. vtrũz simul agere
z petere sufficeret. curis
s exteriorib; deseruire. i m
tus sapie desideriis vaca
re. De ipa ẽppe sapiencia scp
ũ est. i qui mmorant actu
papũt illã. Preter una
sert i motu mouet. non
vult interrupe silencij que

teriu. nec vocãdnu amittat
z templacois dulcedinẽ. p̃
sertim cũ mtus spm audiat
dicentẽ. vnctte i videte q̃m
ego sũ deus. Hic sme z sic
rsndũ est. trin esse q̃ impedi
unt z templacionẽ. Quidẽ
nũe nre oculus intelligencia
ẽ. Sic. n. oclis corpis lux corpea.
i cetẽa quez corpalia vident.
ita deus qui ẽ lumẽ intrinse
cus in cũ sptũ. i ei ũvisibi
lia. vbicũz intellectu papũ
tur. Differũt aũt inhoc exte
rior i interior oculs. qđ exterio
ri quidẽ lux corpea extrinsec
vt videant ndmouet. interio
ri ỹ. creatoris lumẽ intrinsec
vt discernant infundit. Vtrũ
qz ỹ oculu trin sũt que nđ vidẽ
dñ impediũt. Primũ g̃ de ex
teriori nrz visibili dicendu ra
ao nr̃a. vt de rebz visibilibz or
dine disputandi. finali assur
gat nđ intelligencia ũ invisibi
liũ. Potest sme fieri vt ille
sanus sit i putent. qz q̃m ex
terior lux ei desit nichil videat.
Contrario fit aliqñ vt p̃sens
ei quidẽ lux sit. qz forte sanguie

nut quolibz humore ꝺcreto
turbatus ceruere minime
posſit. Iterū ſolet plerūqz ꝺnu
gere. vt neutrū deſit ei. nec lux
nec ſalus. ſz tamē aliquā pul
ueris iniectione leꝺatur quo
ſit vt ei⁹ uices reuocet. Hūt
g̃ tria iſta. que hūt oculi ipe
diunt. tenebre. ꝺcret⁹ humor
pulus iniectus. Hec ipm̃ ſūt
quibz interior ille impedit. ſz
alia nōia ſortiunt. Nam qꝺ
hic tenebre. ibi peccta dicunt.
Ipm̃ ꝙ peccta ꝺfluūt in memo
riā. quasi in quēꝺā ſentinā.
Hic ē humor ꝺcretus. Quod
nūt hic pulus diat. Si ibi au
tā tenebre actuū nūcupatur.
Hec g̃ tria ſūt. q̃ oculi intel
ligentie ꝺfundūt. atqz nr̄ā
plnatione veri luminis exclu
ꝺunt. tenebre. ſ. peccta recor
ꝺatio cogitē. curā trepiꝺ ne
tuū. Primo illo morbo turba
tū ſe plangebat. pphetā q̃
ꝺicebat. Deſeliquit me vir⁹
men. Et lum̃ oculoꝝ meoꝝ Et ipſe
nō mecū. Cū. it̄ nuſtat deſi
tuūt. nichil aliud ip peccta
nr̄a tenebras inueniūt. Sic
ſecō ſe geminari ſentiebat.
q̃ dicebat. Confuſus ſū me
rūpua mea. dū ꝺſigit⁹ ſpūs
peccta. ſ. recordatione. Terro
o occupari ſe ꝺquerit⁹ cū ꝺi
cit. qz timere tamē pauē. nā
timere. ſ. nationis ꝓpane ꝺ
plnationis. Cū aūt g̃ mens
oculū. ꝺuine ꝺplnationi
vult intendere. ꝓfecto nitit ep
vt eū pri⁹ ab hoc triplici im
pedimēto studeat purgare.
Cū ꝰ ſic⁹ facē ꝺtendit. inue
nit ꝺ triplicē morbū. triplex
quoqz fore remediū. Nam
prim⁹ quidē ꝓfessionē. ſc̄s
ꝓcnationē. tm⁹ aūt ꝓque
ritē. Hoc tm̃. i. aūt nationis
poterat ꝛbiurecnatione sua ꝓ
pedim̃ minuā. ideoqz mariā
ministrāte sedet ipa. immer
qz quietā. Illuq̃ ꝺquerenti
vistā tacēte. nudiam⁹ qꝺ
dñs. ꝓmaiā respondent.
Si martha magꝺ sollicita es. ⁊
turbaris erga plurima. Et
ga pluriū quidē turbaris
dñi. ⁊ ꝺtinenciā. ⁊ primis
puris necessitatis impēſi
ſimm vt ꝺtinenciā habens;

+ luce

xmj.

ſollicita.

solliam es vigilare. ieiuna
re. corpus tuū castigare.
Ut ceteris p̄stes instas oq̄.
ut habeas vū tribunas neces
ariū pnacenti. Pro eo ergo ꝯ
plurimum turbaris. sz vnū
necessariū. Sicut. n. in vni
tate opus tuū feceris. deo
gratus ē receptū pfō ū eit.
Septē q̄ppe z. sion z q̄ fuga
ut tonū. nō z vsq; nō vnū.
Hinc ē q̄ milla pisinna mo
uebat aquā. nisi semel vn.
Hinc ē est qō x. leprosis mū
datis. vnus regressus est cū
magna voce. magnificans
deū. Cui dūs ē reprobans ceteros
testimoniū laudis ascribit
dicens. Sicone x mūdata sūt.
noue vbi sūt. Nō est inuē
tus qui reduceret z daret gloz
riā deo. nisi alienigena. Paul⁹
quoq; ait. Omēs quidem cu
rauit. sz vnus recepit benefi.
Plus itaq; valet q̄ plurimi
sancti sepe tacuit q̄ sepe multa
sancte docuit. quia vnitas p
babilis sit. unitate nūt ex
pressa loco vbi dūs ait. pro
uno tuū ē necessariū. Et sa
cudū. qō nulla ē virtus scāy
sz ex sanctis nā inuenim⁹.
nisi fructuosior q̄ nichilo
minus ex eisdē sanctis osten
dit z ampliatur. De hac. n.
sancti est. illuxerūt reges tre.
z p̄nupes inuenerūt z vnū. nō
ipsus dūm z nōnūs z ē. De
hac iterū euāglm. Abeuntes
pharisei consiliū inierūt. vt
caperent ihm in sermone.
Et iterū. Collegerūt pontifi
ces z pharisei consiliū. Ut q̄d
hoc. Et aut iohannes testat.
vt nō faceret ihm. Quā ꝙ
primū sit ista reprobo vni
tas docet ipse dūs. qui de
corpe diaboli nō bene lo
quit dicens. Corpus illi⁹
q̄i scā ta fusilia. Spiri
ta squ amus. se pmeml.
Ma a vni iungit. z ne spi
ra culū q̄dē inerdit pax.
Una altera nō herebit. ve
nientes se. nec sz separabunt.
Talis vnitas. imo ꝙ pūsi
tas. solet dē aliquo firma re
pidē ne remisse consimili. q̄
si q̄d honestatis. aut signe
au q̄m bone consuetudinis

fuce fuce velis. pmiores
sūt minori dispendio. nc dif
ficultate ḡuori resistere ꝯz
facili dpendio ussequi vel
le. qđ rectū esse dstaterit. Qui
su v exēplū talis vnitꝰ
Hinc ḡ n cordibz v sermonibz
nris exclusit illā que lyun
z. ā tūn bonoꝝ z pfequnū. Et
ipa quidē genūna ē. illa
est. n. q iustificat. alia q gli
ficat. illa mitū. ista pmū
est. Deniqz de illa scptū est.
Multitudinis credentiū e
rat cor vnū. vna vnū. De
hac nūt. q nđ haeret dño. vn
spc est. Et qm in futō magꝝ
spranda z vnitas. res. n. z fu
turi temporis ma. g. ꝯz pre
sentis. cū interim omittā
mꝰ. v nđ spem pa. ca. qm
tricem. Illā b q iusti
ficat. q ꝯ nūc potiꝰ simū
netm ē. in usū nīr opis
nssimum. Ipm. n. ē deus
suauitatis. qm dulcedine
suę in sonnt psalm. Gce ꝯz
bo v ꝯz. io. hn. f. i vnū. Cuꝰ
vnitas cū de scptūs. pphn
pulchitudinē ei ꝯ nō tacuit

vnitatē. qm illic inquens
mā dquit dūs būdictionē v
vitā. Hic. s. būdictionē. i un
futō scło vitā etnā. Ipm est
in qm vnitas. qm diligen
ter observandā tradidit
apls dicens. Sollicti seruā
re vnitatē spūs in vinclo pa
cis. Seruatur nīr hoc vni
tas dnū duobz modis.
ab hijs qui eam gerūt ser
mndi. Debz quisqz pfectus
vnitatē hnbē nđ se ipm. de
bz v nđ primū. nđ se ipm p
integritatē. nđ primū p
formitatē. Omnis ḡppe cre
atura v umplē rōnalis de
bet suū principiū imitari.
Hic ḡ dūs nīr vn est. dicente
moyse. audi isrl dūs deꝰ nus
deus vn est. ꝯz v ille cū sit vn
v ideū. nrqz nse ipo pfectꝰ.
n vllo indigens. nec ē cū
benignus ergo nos v ad
mor exbenuolentiā in nō
ueniens. debem v nos quisqz
sibi vn ee p integritatem
virtus. v vnū cū primus per
vinclū dilectionis. Hinc
vnitatē loquens de carita

te nobis mendat uplis ihēs
dicens. ¶ Sicut ille est rnos
sumꝰ in hoc mūdo. Et hanc vni
tē quā quisq; sibi ipi dixitꝰ
debē habē. tria sūt q̄ solent
impedire. timiētas. pusillā
nimitas. leuitas. Et nimi
quidē sūt qui putant se pos
se qđ nō possūt. et qđ nō acce
perūt psumūt. ¶ Quor spem
tenebat petrus inpassione
dñi cū diceret. dñe paratus
sū. tecū et in carcerem et in mor
tem ire. Pusillanimes autē
illi sūt nimys. et hoc quoq;
tenuit imagine petrus cū
diceret. Exi a me dñe. qꝛ hō
peccatoꝛ sū. Leues et inconstā
tes sūt. q̄ caret firmitate omnī ve
ro doctrine. quibꝫ qđ paulo
nō placuit nūc displicet. et
qđ nūc elegūt pl̄ paululū
reprobāt. Et qđ pdest hī vi
ga cum metire. nī docentiꝰ
et quibꝫ remedijs ea possit i
pello q̄sq; aurire. ¶ Sequun
tur vnitatis inimicos. ij qui in
dñm deū defecerunt. Igit̄ ad hu
iusmodi opponenda ē ꝯside
ratio, ppria fragilitatis. ipa
nil. ē q̄ odiosum pſumptio
nē deiecit. potissimū. ¶ Cui
pusillanimitatē habenda
est fiducia diuine protestā
tis. vt qđ tuis viribꝫ nō pos
se putas ex illiꝰ adiutorio
possis. Nā uplo dicas omnia
possū in eo. qui me ꝯfortat.
¶ Cui leuitatē adhibenda ē
ꝯsultatio seniorū. ne sīl va
rijs doctrinis et pegrinis ab
ducaris. Et facias qđ tibi
lex diuina pscribit. Interroga
patrē tuū et annūciabit tibi. maio
res tuos et dicēt tibi. ¶ Diuersi de
illa vnitate q̄ habz quisq;
qđ se ipm̄ dicauit nō ide illa
q̄ habz adprimū. Et illa
duobꝫ modis habetur. dū
et nos pdilectionē tenduntꝰ
in alterū et alteri quoq; vi
cissim in nob recipiuntꝰ affec
tū. Et hoc duobꝫ modis impedi
untur. obstinatione et suspitio
ne. Obstinatio ē pmittit
nos ad alteri cor ingredi. ē
suspitio putat credē nos ab
alijs amari. Ita fit. vt dū
uenet nos aliū obstinati dili
gunt. ē ab alijs diligi suspica

osi putauit vnus q̄ cū pri
mus habuerit ē impedimēto. De
cū huic duplicia modo duplex
caritas medet. illa. s. q̄ ū su
a q̄rit. et cū illa q̄ oīa cre
dit. Habent obstinatā cari
tatē. ū querens que sua sūt
et nullos diligit. habent sus
picaosus caritatē oīa credē
tē. et nubilus se diligi sū du
bio credit. ¶ Sermo de assūpc̄

Ostendit ille q̄ dicū. cuiq̄
et nūc. q̄dā mulc. no. exce. illā
i do. s. Q̄d est fres. q̄ ex duo
bz sororibz eiusdē vltā dīam
legim̄ excepisse. et cū ipm q̄
videt̄ in feriā. Optauit. u.
pure elegit unā. teste
dño q̄ marthā suscepit.
Et por mā marthā videt̄
et sibi magr ne
go. ꝓ decēplico nostr̄ ven
dicare. Inuent ep̄c unā.
s. marthā suscipit. mar
tha helē mob. et ipa suppo
nitur ignorāti. Si q̄que
rit̄ de fraude. nūdum nō ēr
go sucnidus vt mulieres pri
mendū nō nupcias. Q̄d si
lucē hāc cogites domū fa
cile erit nosse. q̄ nō modō
in eā dīam martha magr era
pit q̄m mariā. Q̄d. u. mar
tha gl̄ificate et portare dā
mū corpe vīo. martha dicit̄
nō mariā. Hec mariā corp
ris vrē nr̄i ut̄o. cū illud
poss̄ sit impedimēto. Q̄ enim
corpus q̄d corrūpit̄ aggra
uat mām. et deprimit terre
na habitatio. sensū multa co
gitantē. Sic q̄d et opantē. Mar
tha iḡ in domū suam exapt
sibi in tēpe nr̄is. mariā cogi
tat posse quēdmodō ibe
susapiam. in domo ū mā
nu facta etiā mortis forte
tū et ipm dīam susceptisse vide
tur ꝛ in spū. dīs. u. spēc est.
Et huic magr haut dubiū so
rorē erat. nōie mar
tha. Q̄ue et sedens sed pedes
dñi. audiebat vbū illa vi
des q̄d vtq̄ susapiat vbū
li mortale. illi mi vocē. Mar
tha aūt satagebat circa fre
quens ministeriū. Q̄ue ste
tit et aut. Dic. ei est p̄ aut.
q̄d soror mea reliq̄t me so
lam ministrare. Dicas m

domo mā xp̄t susapiē vor
muribus mulieru. Felix do
mus ī bñ semp̄ egregiaq. E
ā dē mā martha q̄rit.
sm̄ maie martham emulaī
prius īdignā. prius illā
nī. aliqñ vlegis mīm
mutantē. qđ soror mea re
liqt me solā vacare. Ab sit
vt qu deo vacēt. nđ tamē
nosā aspiret frīa officiosy
tā. Martha semp̄ in suffi
cies sibi ī mīo ejđouera vi
dent. alusq; mag id opis
qđ mīnistrat. optat ip̄m.
Respondit mīt ihc. Martha
martha sollicata es. ī turba
ris ergā plīmā. Vnā p̄ro
gratiā maie. q̄ in omī ec̄a
lubz nđuocatā. Judigmat
siquidē phūse. Q̄querit so
ror. discipulā mīmurīt.
vbiq; ī tacet ip̄a loquit
ē. Optimā mqt p̄tē elegit.
q̄ nō auferet ab ea in etīnā.
Hoc vnā illđ necessariū est.
Hec vna q̄ ip̄a tā sedule ē
quirebat. Vnā mqt petit
a dño. hāc requirā. Qđ tā
sibi vult frēs. qđ optimā p
tem mīmurīm dicat elegisse. Q
bi ī erit. qđ nđusus eā pfer
re solem. si q̄đo forte nđ mi
nistrantis martheē bnacionē
mequalitatē mdicare volue
rit. melior muquitus viri q̄z
būfaciens mulier. Ubi erit
illđ si quis ih ministrāuit
honorificabit eū pater meus.
illud. q̄ major est vīm ēt
minust vīt. Postremo q̄ oso
lacio est lubvenīa. q̄i in sug
gillacionē ei pnīē sororis
attollere. Duā g̃ eduobz ur
bitror. vt aut de electione oī
lucet. qđ pars ip̄a quātā
in nob est. sit p omībz eligen
da. aut erit vt neutrā defe
isse dicat. nec impune q̄ulī
bz p̄apimisse sentenciā. q̄ nō
obedienciā p̄ceptoris in vtrā
lubz sit patā. Q̄s. n. sicut ēn
uā fidelis egrediens ī ingre
diens. ī pgens nō inuenīā re
gis. Denīq; parvā in qt pa
tā cor meā. ā semel tā q̄ est
tādo. ī vnepre t ī primus
mīmistret. Hec plīme pars
optima q̄ nō auferetur. hec
mens optima. q̄ nō mutabit

// deus patā cor meā

quacūq; vocaueris eū. Do
ū. ncpit grndū. qu bū mi
nustuerit. forte melioē qu bū
vocaueit deo. optimū nūr q
pfect⁹ z in vtroq; Jd nū nd hoc
dico: si tū id de mundi lucent
suspicari. Nōne. n. qi oaosū
reputasse videt. q; sibi duri
peayt ndustriē. Hz carnalis
e romino ū pcipit ea q; sūt
spūs dei: si quis forte vacuitē
nām. sua de vocatione redar
guit; studuit g; optimū ee hoc
parte. q; mmeat meliū. Sū
q; d. n. no tudis quodāmodo videt
nīm: q; diuine dispnsatois pr
nus⁹ expers. illū nō iuuat
ū ls vnū omniū op. vnū stu
diū. eadē vita. Hz si sederemus
fris. quēdmodū nihil domo
ura. tm ls distribuerit ordina
to curarum mundi ministra
tioē. male dispnsatoē.
lazari penitentiam. Hmbz. n. ls
simul quecūq; pfectu e nīa. Sa
gis tū videntur nd singulos sin
gula pmāe. vt alij vacent sē
dispnsatoni. alij sint dedi
ti cure ministratoni: alij m
munditudine nīe sue recogi
tent ūnos suos: tūq; vulnera
ti dormientes in sepulchris.
Sic plane sit opus z vt ma
ria pie z sublimit⁹ sentant de
deo suo: mundu benigne z
misericit⁹ de primo: lazarus
misere z humilit⁹ de se ipo. Do
dū suū q; sq; sederet. Si in
ueim fuerint in medio hui
noe. daniel. z iob ipi iustam
sam liberabūt nāes sunt
nt dns: sz filiū nt filiā ñ
liberabūt. Sed nm nos bñ
dicū: vtiā ū vrm q; spūs se
seducat. Qz ubz. n. nulla re
dium est dispensatio. ūmus
tatio nulla dimissi: hys
omino secundū crit. nt se
cus pedes dni ū mundi nt
certe cū lazaro nr septm se
pulchri. Qd ni g; erga mul
ta turbet myrthm: q; sollici
ta e, p multis. Tibi g; cau ne
cessitas nō imbuit ee duob;
vnū z nectiū: nt ū turbari
peut⁹ sz delectari magis in
dño nt sed nō potes turba
ri ū erga plurimū. sz vt de
se ipm loquit nd te ipm.
Verū dico: nescis de ignoranu

ū dū regionē

ca habent excusacionē.
Oportet te scīre nō quē de
fabricanda. seu regenda in
ter vndas diluuij nrām ni
chil spectat. sed vtrū esse de
siderio vt dñuel erat. sed
ī bō iob vtrū dolor ī stā
tem in firmitatē. illoqū
verear. ne tepidū ī mundū
quocunq; nomat ex ore
suo. q̄ invenire te cupit. sed
sūm desideracione calidū ī
carentis igne flagrantē.
sed tu ipsū cognicione fri
gidū. Quinctionis aliquā.
quātū dyaboli tela restin
guātē. Et ī ipsam mentē
admonitā esse necesse est. id
maxīe queri nr̄ dispensa
tores vt fidelis q̄s inveniā
tur. Erit nūt fidelis. si nec
ꝑsona sūa sūt querat. nec q̄ ihū
xpi vt sit intencio pura. ī
suā faciat nec dñi voluntā
tē vt sit recto ordinata. Et
si. quoq; ī simplex z ocās. ī
cipiūt meritēdē sūm. sūt
q̄ferunt. ꝑpriis motibz
nōq; ī dñimenta sūt vni
uersi q̄ offerūt. q̄pe cū vo
luntates eoz inveniunt in
eis. Deus nūt mecū nō unq
cāle carmē ī desiderent q̄ē
nō modū sponsus sponsā
sibi vocat. licet illū omise
rit ex tribz ī eis nō dicerent
q̄cq̄. Surge mēt ꝑpera
mea. formosa mea.
columba mea. ī veni. Ad nō
nunca ē. que dñicas lucris
intenta fidelit. ipsam quoq;
peo ponit nūam sūm. Cuo
cens. n. ꝑ vno exhumanis
ei spūale studiū mīnistrat.
docens. peo spūalit nūam
sūm posuit. Ad nō formosa.
q̄ reuelata facie gl'iam dñi
speculando. in eandē ymā
ginē trāsformant de claritā
te in claritatē. tāq̄ a dñi spū.
Ad nō columba. q̄ plangit
ī gemit ī formamibz petre.
in cūnis nuncere. tāq̄ se
pulta sb lapide. Illulier nt
marthā nomīē. excepit illū
in domū sūm. Certū z hui' te
nere locū frēs officiales. q̄s
fraterne exhortans in tuit' vn
triis āministracionibz ꝓpu
lauit. Vtinā nūt ī ego ipe

nt̄ dispensatores fideles me
rear inuenire. Qnubz .n. de
me nubz videt̄ ꝙptrandū. q̄
dūs nr martha martha sol
licita es ⁊ turbaris erga plu
rima q̄n̄ paucis ⁊ ūi digm
sollicitudine ꝑsumit. Vide mar
thā sollicitā vide mariā t̄
batā erga plūa. aplm loq̄r
q̄ paucos sollicitudinis ⁊mo
nens gerit ipe sollicitudinē
oīm ecclīaz. Os infirmat̄
mq̄t. ⁊ ego nō infirmor. Os
scandalizat̄. ⁊ ego nō vror.
Husapiat ḡ martha dūm i
domū suā. au mumurū credim
est dispensatio dom. Fidelis
trix est. vt sibi paret ⁊ subiec
tis salutē obtineat. Husapi
at grā sit ꝛpta est. Husa
piant montes pacē ꝓpō. ⁊
colles iustiā. Husapiāt et
ei adiutores ei singli ꝓ
qualitate ministerij sui era
piant xpm seruāt xpō. mi
nistret ei in membris suis.
ille infirmus fribz ille inpau
pribz ille in hospitibz ⁊ pegin
Qnubz ita sollicitus ei fer
quens ministeriū videat ma

rm quēadmodū vnct. vide
at q̄ suauis est dūs. Videat
in q̄ū deuota mēte. q̄n tā
quillo animo sedeat secus
pedes ihu puidens ei spm
ꝛspectu suū. i. vbā ex ei ore
erupiens. aur ⁊ aspectus de
lectabilis ⁊ eloquiū dulce.
Diffusa ē. n. grā in lab. ei. ⁊
speciosꝰ forma ꝑ filijs homi
nū. ymo sup omnē gl̄am an
geloz. Gaude ⁊ grās age ma
ria. q̄ ptem optimā elegisti.
Beata. n. oculi q̄ vident q̄ tu
vides. ⁊ aures q̄ merēt audi
re q̄ tu audis. Beata plane
q̄ verbas diuini susurij pa
pis in silencio in quo vacāt
bonū ē homini dominū ex
spectare. Simplex esto nō ca
tū sine dolo ⁊ simulacōe ſ
nbsq̄ multiplicante ocu
pacionū. vt tecū sit sermo
nacio ei. aur ⁊ vox dulcis ⁊
facies decora. Vnū crat ne
mo capias habūdare in sensu
tuo. ⁊ plus sape q̄n oporteat
sape. ne forte dū luce serua
ris impingas in tenebris
illucente ē meridi

mo: de quo ū z hui⁹ tempis
disputare. ſm̄ lucanus quo
deuenit. Vbi posuistis eū.
Honores illoquor q̄ sepelierūt
frēm p̄dicacone z ministio.
exemplo: z oōne. Vbi g̃ posu
istis eū. Ab scondit⁹ ē fossis hu
mo. ſb lapide iacet. ū facale ī
uent⁹ ꝑ ñ erat in ogruū
gr̃idumno quinū reserue
sermonē. vt iuxta saluatoris
cremplū nudientes ecce q̄e
nunc nfirmit⁹ z nos mu
nerū hic die isto. Jt̃ de bt̃

Tempus loquē maria
di ouū carnu cū ns
sumit⁹ in cyrnati
ubi mater in celū: ū cessare
debz ul nudibz humanum
mortalium. cū sola hoīs
natura sup̄ immortales
spc exultet⁹ in ūgine. Sed
gla ū simile aliqđ deuocao
patitur. ū digni aliqđ ste
rilis conape cogitacio: aut
in erudita locacio pot est pm
turire. Sunt ē qđ ū ipi celes
tis aurie pncapes: in cō side
racone cuncte nouitatis
thesaurū nō sine ñmurma
one. Que est ista q̄ ns cen
dit de deserto: deliciis nsflu
ens. Ac si manifest⁹ dicat.
Quinta z lx. aut vū ei ns cen
dendi via de deserto cūcta de
licijs nsfluentia. Sed. n. pa
res in venit⁹ deliciae vl in
nob quos in cauitate dū le
ctionis fluminis impetus:
q̄ n vultu gl̃e voluptatis
grā potauit. Que ista. q̄ de
sub sole ꝙ nichil ū labor: z do
lor: z nfluctio spūt ns cendit
deliciis spūalibz nfluens.
Ad in deliciis dicerem ꝙ gi
nitricis deus cū munē feā
dicimus. hūilitatis īsigne:
distillantē curantis fouū.
mūe viscera. gr̃e pleuitudi
nē. p̄vogatiuā gl̃e singulis.
Ascendēs g̃ de deserto regi
nā mūdi. z nuptijs sūs vt
cauit ecclia. speciosa fēa ē
z suauis in deliciis suis. De
siderat tam deserti hui⁹ in
ruri deliciis: q̄a dūs dedit
benignitatē z tra nra dedit
fructū suū. Ad murā⁹ det
ra deserta immanā ns cendere:
deliciis nfluente. Ja lurent⁹

pa[r] pauperem xp̄m: de celesti
regni plenitudine descendē
te. Longe. u. amplior muru
lo digni videntur dei filii
paulorum[q] ab angelis mi
norari: q̄z dei unitē sup an
gelos exaltent. Illi quidem
erumnaco fēa z repletio
nūa: illi[q] miserē mūdi de
luge sūt. Denicz cū duces
eēt, ppt̄ nos fact[us] est pauper:
vt nos ei[us] inopia ditaremur
Sz v crucis ignominiam: are
dencū z glīa. Ad huc nūt nō
nouimētū, ppetrat vna
uīa. q̄ quatriduanū redu
cat inmonumēto eternū de q̄
nob̄ hodie si bn̄ meminit
curtus vīa sermo debetur.
lazarū q̄rit: vt querent[es] i m
venīat[es] in lazaro. Jul[ius]. u. ē
carnis: ū quasi nos dilex
erim[us] dn̄m. Sz q̄z ipe prior di
lexit nos. Age g̃ dñe: que
re q̄ie nimis. vt y mmitē
facias z querente. Quere
re posuerūt eū: inget. u. dnm
suis ligat[us]. onerat[us]. Juget in
ergastulo ysaiane. teneb[ra]
in vinculis disapline z tñ
Sz lapide supposito pmut[at] z op
primut[at] quere penitētie. eo q̄
desit in eis fortis vt mores di
lectio z caritas oīa sustinēs.
Et nullus omnibz tā fetet dñe
quatriduanus z. u. Credo nl'tor
in ingenia p̄volant: vt in
telligant q̄e velim dicere la
zarū. Cū sine dubio q̄ nup
pcto moriuus. fodit sibi pa
riete vt videat abhominan
cones nl'tras z inimas. pūt
in p̄scrutabis cordis sui. ux
ppheta nlīa ingressus ipetu
obstondit[ur] fossa humo a fu
rore furoris dn̄i. Sz q̄d est dñe
ū fetet quatriduanus z. u. fetore
. u. fetore istius z q̄tuor dies
istos: ū ymmo q̄ intelligit.
Ego p̄ua ut bitor timoris
dicam q̄ nunquā ut ruditate
cordibz nris. pecto moriūr q̄
cūm sepelimur in ysaiam
nris. Sed nz ut fallor nl nb
re certum[us]. Sol[et] nempe
nt[us] p̄mordia ydolorum. ante
in surgere tēptacō prime
ysuetudinis: z vix ergo
possūt inclu iguitz diabolu.
Terra nichilorum[q] dolorus

Simoli
incipit

ē videt² dñs recognit q̄sq;
ñios suos manumittit dñue
nie sue. ñ tñ laboret dcdiuñ
do fum. ꝫ ꝑterita plangen
do deplorat. ſſturus q̄ hos
diecrim dies. ꝫ tales sepul
ture debent². dies nebule ꝛca
lignus dies luctus ⁊ numri
tudinis. ſequit² dies pudōis
ñ dissimulis tribz. q̄do in ho
rribili ꝛfusione oqt² nñ mi
sericordia. dñs nimis ꝛsiderat
que ⁊ q̄m deliḡrit. ⁊ m oclis
cordis vsat ceritus ymagines
ꝑtoz. ⁊ nuñ² hui² cmodi
nichil dissimulat ꝫ dissimu
lat ꝫ exaggerat. ꝫ aggrauat
vnūſm. ñ sibi parat. durus
ulcer in semetipm. Talis q̄
de exterbato. ⁊ digna mise
ricordie crudelitas. fuale si
ui diuinū ꝛalitas grām
dñi peo meus emulus² ⁊ ꝛtra
sepam. Veruntñ lazare
veni foras. ne mtñio fetore
dnā² inferas. Caro putri
da putredinis primū est. ⁊ q̄
ꝛfusio² vehemēs² ⁊ tabesac
pe est vt desperet. ꝑ ceteri
lazare veni foras. ⁊ abyssus
abyssū inuocat. abyssus lu
minis ⁊ mūdie abyssū miserie
⁊ tenebraꝝ. ſſi nos illi² bonī
tas q̄m multiplicis tum. ⁊
ꝙ habuēt petām suplhabū
dare ⁊ grām fuat. lazare
mq̄t veni foras. ſſic si mā
nifesti² dicat. Quousq; ꝛ
saeuie tue caligo te denuet.
Quām diu in cubili tuo gra
ui corde ꝛpungeris. Veni fo
ras. p̄cede. respira in luce
misericordie dñi. hꝫ. n. q̄
in ꝑphā legisti. In frembo
os tuū hinde ne pereas. Cui
denā quoq; ꝑphā alī de se
ipo dicat. Ad me ipm nñ in
ꝛturbata ē. Quid vero sibi
vult q̄d nat. tollite lapidē.
⁊ pt² p̄nuca. Soluite eū.
ſſinq; d pt² visitatione grē eo
solutus. cessabit agere pe
nitentiā q̄m appropinqua
uit regnū celoz. ⁊ aut ubi
cat disciplinā ne forte irasca
tur dñs ⁊ pereat de via iusti.
absit hꝫ. Tollat² lapis ꝫ pe
nitentiam inuenit. nō tam
p̄ meus ⁊ onerans. ꝫ viui
dum ⁊ robustū mētem ꝛfor

tmus mgr̃ ꝓcꝛ ꝺ firmmus
nmurū aū abz sit quę nu
ten nescaebat. dīū facę vo
lū tatem. Hic ꝙ ꝺisaplum
nā liberū nō ꝺstrugit scām
dū illud iustus nō z lex posi
ta' ſ; volūtariū regit ꝙ di
cit in viā pcas. Hup hac
hac̄nū susacnacone mam
festū ꝑ ꝑhm pſullit. ſlō ꝺcre
unquns nūm. m. imfer
no. qm ꝙ ꝺixisse me neim
ſcḋo huī festuitatis die.
in feriū quicḋ ꝙcēcer nūe.
ren cōscaenan est. ſlō cn
bis scām tuū ū suū ipī ſz tu
ū vtaꝛ quę ipe sāficus vi
cḋ corrupcaonē. Corrupcao
ni siquicḋ ꝑrimū ecit qui
tridumū. qui cepit in fere
re ꝑ ipe erit vt penit dissol
uerec ꝙ veniens ꝑfundū
malor ꝺtemptet mplī. ſz
ꝑcentus voce vtutis. ꝙ nb
en vuifient. grīs egit di
cens. ſlomas mchi fecisti
uias vi. nō ꝑpleb me lecum
cū vultu tuo. ꝙ ꝺ ꝑī siqḋ
ꝺtemptacionē cuo cristi. ꝙ
cōuersa nb in ferno nūm
m. dū murmurec sup mesꝑ
ms. intuens ꝺsae ꝑpre fu
cḋ nimus nb hoīnādū.
Annuit mgr̃ voce mg
nū. lazare veni foras. stag
nu vtaꝛ voce. ū tū sono
clamoso ꝙ pcente ꝙ vtus
magnificn. Hi quo ꝺcenu
nt. ſlūqḋ nō supen celos ꝙ
gnē ꝑsequemur. Et ecce
cū lazaro ꝺscendug mmb
ssium. ꝙ ſplenꝺore vtutis
nb fetoꝛē quat ꝺnnū ꝑcu
ius ꝺcaturit oꝛō. Cur hoc
ū qm poucḋ ꝑrio ferebam.
ꝙ timebat nos magnm
tūto vberioꝛ vtaꝛ. quto fi
mulmtioꝛ. ſtucoꝛ ipertā
menū. pusillanimitatē ꝑ
nm nō nbscondo. ſlō z ecq
ḋ qḋ mgr̃ me ꝺelecter.
ſi ū z qḋ mgr̃ tacat. qm ꝺ
gloꝛiosū vgnus nssipao
ne hnbē sermonē. Dt. n.
silen in tmu meffabile pu
legiū mūtoy ꝙ progtuū
penit singulmē tōto cī
ꝺeuocaonis affcū nuplec
tūtur honoꝛant susapiūt
vt ꝺignū ē vnifi vt lucm

de eu loqui gestiunt omes
ñ qcsq dicit de indicibili eo
ipo quo dia potuerit minus
grati sit. minus placent
mib acceptet. Quid ru mi
nus sapiut. qcsq de inapha
bili glia apphende potuerit
meus hummus. Ite. u. si in
ea hñdiuero vginitate.
multe ñ vgines pcm videnr
offerri. Si in ea hñlaqte
pdiuero. in veniet forte
vl pua qui docete filio ei.
mites fuerit sint r hñles cor
de. Si nginitate voluero
mie ei multitudine. sit n
liqui mie viri z r mulieres.
Dñs est in q ij pum simule
visu z nec hale sequente.
gaudiu in tris hñbens ei
vginitas honore. Optimu
pteu elegisti scm mmm.
Optimu placue. qn bonu se
cñdum. iugulis. melior
castitas vginlis. optimu
prsus fecñdias vginem seu
fecunda vginitas. sm me p
uilegiu est. ñ dubit ulteri
qn ño nuferet nbem. Hugln
re z animo z indicibile in
venit. vt qñdmodñ nemo
sit q id assequi possit sic nec
eloqui quide. Jo si illud nd
ians. cui unit. Que enim lin
gua poterit z si angelica sit
dignus extollere laudibz. vgi
nem unitate unitate cuit. ñ cui
q z dei. Duplex nouitas du
plex progenies duplex mun
dilii. z digne prsus nptasse
uenies. Flex. n. filiu alie
vgine ñ dei dicit pare alte
Verum tuu ño tñ hoc si dili
genter attendis. z ceteras q
virtutes singlares prsus in
venies. in unum que vice
bant ee omnes. Que. u. vl
angelica puritas virginita
tis illi nident comparari. que
digna sint spe sa sanctaru
fieri r habitacli filij dei.
Si rerñ pan de rantate pen
sum. q pum in tris angli
posuit duce viri sup omes
est. Quoru mqt fiet istud
qñ viri ño cognosco. Immo
bile posuit virginitatis. qñ
ñ angli filiu ptinere qli
quitet arbitrat. Quoru
i qt fiet istud qñ viri ñ cog

Aeqz eñ eo modo quo fieri solet
in ceteris virū ꝑcurē cognosco
ū filij desiderio ñ spe prolis.
Quanta ē q̄n ꝑ hūilitatis virtus cū tanta puritate
cū in nocentia tanta. cū sciē
tia. prius absq; delicto. sīmq
cū tanta grā plenitudine.
Vñ ē hūilitas ꝙ tanta hūili
tas o bēn. dignū plane qđ re
spiceret dñs. qđ decorē decuis
ceret dñs. qđ odore suauissīo
ab eēno illo ꝑtu suus attr̄he
retur accubitu. Vide eñ qđ
manifeste sibi dicunt virg
nes canticī ꝙ nupciale carmē
nimirū cui⁹ veterus. sponsi thā
lami⁹ fuit. Audi murrā in eus
gelio. Reperit mulier hūidam. s.
Audi eandē in epithalamio. Du
cēt rex in q̄t in accubitu suo.
murrhus mea dedit odorē suū.
Murrhus quippe herba hūilis
ē. ꝙ pectus purgat. vt mani
festū sit hūilitatē murrhā no
mine designari. qui⁹ odor ꝙ de
q̄z inuenerit grām apud deū
Silent nūnā cū virgo bea
si quis ē q̄ in vocatū eī in ac
cessionibz suis sibi memine

rit defuisse. Dos quidē seruili nō cēsuī in beatibz tuis ꝙ gau
deā. si in hac potus nobis
ipis. Inuidiā ꝓgnitricē hūi
litatē murmurā. si nūa miseris
supit dulcā. minā amplectī
curas. recordatū sepius arbi
tus in vocatū. Hec est eñ que to
tius mūdi repacionē optinuit.
salutē omniū impetrauit.
Constat. n. ꝓ vnius so genere
hūanno fuisse sollicatā audi
tū ē. ne timeas in. inueniſti
grām vnq; qđ querebas. Ecce
de misericordie tue. o bēdicta
longitudinē. ꝙ latitudinē. sub
limitatē. ꝙfundit̄atē quam
inuestigare. Nam longitudo
eī vsq; in nouissimū diem. in
vocatibz eū subuenit vnī
sis. Latitudo eī replet orbem
terrārū. vt ei⁹ quoq; nūa plenū
sit ois tēn. Hic et sublimitas
eī cauitatis suppe inuenit re
staurationē. ꝙfundū eī. se
dentibz in tenebris ꝙ vmbra
mortis. optinuit redēpcionem.
Pte. n. celū repletū. inferus
euacuatus ꝙ. instaurate ru
ne celestis ihrlm. expectantibz

sco ñ bile

miseris veni pdm dnm. Sic potentissimi et pissimi emitti et affectu apprehendi. et subuenire subundanter effectui. eque lo cupleri in vtroq; ad hunc ꝙ fon te subundant. ppetuat nam nimis adhuc mie cumulū tam sollicitudine miserm nim requirat. Fac in quibz potiunt vo ns ascendentē te ad filiū deducat. ipse cum sum sultem nlōge ego benedictū. Sit pietas tua. ipsum qm apud deū gram inuenisti. notū fac mūdo. re is veniam. medelā egris. pusillis vide robur. afflictis solacio. periclitantibz adiutoriū. et liberationē scās tuis pabz ostendo. In hac quoq; die sollempnitatis et letitie dulcissimi nominis tui laude in vocantibz seruulis tuis. Per regem clemens gre sue munera largiaris. ihs xps filius tuus dns tu. qui tecum sup dia benedictus deus in secula.

Ite sancto m assumptōe bte m

Ave gra plena. Non in solo virginitate existere potest gre plenitudo. Plenū. n. de omnibz est nosse. felices qui nō in quinquauerūt vestimenta sua. et qui cū regum nūa ꝓgenitus pulchro glorianter. Et num tua tua lybes benedictione dñi. Et in obsequio vt benedicas. Pereat illa vana mea. nō est mea vt aspernar ad illā. Ecce pupugerui in stercore meo. vt iumenta fructus sua. et nichil nō erit in nichilo apud te. nō erit ꝓpositum esse tecū. cū mea sequi nō valeo quocūq; ieris. Quicunq; magis puellā quā ꝓgenuit dns filio dñi sui. Habebit ipse deum tuum. cognatum sibi virtute deitatis. et nichil nō tamen tas portas tribues. Habebit magis qđ virū nō cognoscas. habebunt et iumenta qđ de humilitate sua gloriant gloriantis. Respexit in qđ humilitatē mea. sue. Nam virginitas sine humilitate hoc fortasse gloriam. et nō apud deum. Humilia semp excelsus respicit qui alta a longe cognoscit. et humilibz dat gram. qui superbis resistit. Et forte ne in his q̄ dubiis meruerus plenum

est ydem tm̃. corpus est ip̃i t̃
ne q̃ mentr̃. vt nō mus solū
nugl's. s̃ mumen s̃ t̃ ip̃e quoq̃
eren bibebat archit̃clinus. Hoc
cū vnū bonū q̃d̃ seruauim̃
vsq̃ nd huc. hmodi minist̃m
gl's vt ferat archit̃clino p̃iem
dico qui fuit nr̃s p̃nap̃iū ar
chit̃cliñ merito nomiñat̃. Ut
siquidē nugl's fecūditat̃ eius
ꝺmendmus. q̃ttm̃ ē metm̃. q̃d̃
ex te unsc̃et sc̃m vocat̃ fili⁹ dei.
Ac si diat aī eo solo t̃ z gene
racō ꝺmin⁹. Jt̃ s̃ de alt̃ p

Aue s̃ plena gr̃a plena.
Bene plena q̃n̄ deo t
nugl's t hominib⁹
gratia. Hominib⁹ p fecunditat̃.
nugl's p virginitat̃. deo p hu
lit̃at̃. In h̄ solo n dño se respec
tū testat̃. q̃n ip̃e est qui hu
lia respicit. t alta a longe cog
nosit. Hiant. n. oculi superbe
omne sublime vident. ita oculi
dei omne h̄modi lem intuent.
Ꝑ ū aut in equitatu cauta eoꝝ.
Reuerēt reuerē summitas.
reuēt reuerēt vt intuemur
te. Q̃ inter diat reuerēt. ꝑpter
quadruplicē superbiā p quam

uersa n dño nō videbamur. Sp
n. superbia cordis. superbia oculi.
superbia operis. superbia habitus.
Superbia cordis ē. q̃n h̄o mo cul'
suis magnus est. Contra q̃m
sapiens ait dicens. Exalle
ā oculos meos ne dederis mi.
Et alibi. Ide q̃ sapientes est
as in oculis viris. Superbia oris
vl' linguę. q̃ t mitanean diatur.
ē q̃n h̄o nō solū magn̄ de se
sentit. s̃ eā loquit. Hū psal
mista. Disperdat dñs vniuersa la
bia dolosa. t linguā magnilo
quā. Superbia op⁹ ē q̃n homo
quādō superbe agit vt magn̄
sit. Ide q̃n ide psalmista. Non
habitabit in medio domus mee
qui fiat superbus. Superba ha
bitus ē q̃n h̄o vt gloriosus vide
atur. p̄ciosis se ornat vestib⁹. Ve
ni veste p̄ciosa ut nupt̄s. et dis
cipulis. Q̃ mollib⁹ vestiū
tur in domib⁹ regū sūt. ubi superbi
habitant. Sūt nūq̃ quib⁹
q̃d̄ remediū cū mortifere pec
tis n dño mag̃ nulli nūc sūt p̄ſ
tm. locus. corpus. ceptacō dya
boli. p̄dicatio rp̄i et ei⁹ fidei.
Locus q̃n erilius. corpus. q̃n ouē

rosū. tēptnao q̄n flagellat. ꝑ
ꝑdicnao. q̄n edificat. t ei' cōuer
snao. q̄n formnt. Hijs quisi
q̄ꝫ sensibꝫ deus hūiliter
ognitur in nīa. Sicut. n. nīa
vna ē corporis. ita deus vita
mnne. t sic corpus tuū mortu
ū est q̄n q̄ꝫ sensi[illegible] nb nīa
ī negnnm ita nīa tua mortua
ē. que q̄ls n dño ī hūiliatur

Jtē sno in assūptaone bēe mē

Ascendit ihc in quoddā cas
tellū. t mulier q̄dā mar
tha nomīe excepit illū in
domū suā. Castellū v̄ xps ihs
intrauit. voluntatem pfectas
ē. q̄ habitatores suos a
gressum impugnatoē qui
hui' mūdi nimatores expugnā
tur reddit securos salutiꝫ pri
a nr vidit. t nlicui. Perfectus
a. dñi putat' miserta. nlicui
cessit in vidia. Et q̄ꝫ voluta
tē. nemini quicq̄m in vidit.
Due iste sorores. duas vitas
mnatoꝝ pfectas significat.
Quidā ī martha sollicita dño
ihu duo pul mentum ꝑparāt.
salutiꝫ correctionē operis. ī sul
sumēto ozacionis. t apus pedēm

tis. ī odimento deuocionis. Hij
ꝫ qui ī mntm soli deo vacant
cōsiderantes q̄d sit deus in mūdo. q̄d in hominibꝫ. q̄d in angelis.
q̄d in se ipo. q̄d in reprobis. Sic
rimur q̄n deus ꝫ mūdi rector. t gu
bernator. hominū liberator. t
adiutor. angelorꝫ sapor. t decor.
in se ipo principiū. t finis. t reprobꝫ terror. t horror. Jn arentur
mirabilis. in hominibꝫ mirabilis. in angelis desiderabilis. in se
ipo ī prehensibilis. in reprobis
intollerabilis.

Jtē de bēe marie

Sapientiam edificauit
sibi domū. ē. Cū mul
tis modis sapientia
intelligatur querendū ē. que
sapientiam edificauit sibi domū.
Dicit. n. sapientiam carnis q̄
mimica ē deo. t sapientiam hui'
mūdi q̄ stultitiam ē apud deū.
Verūtamen istam sedem iacob' aplin
trenam est. mirabilem. dyabolicam.
Sedem hāc spacē dicunt sapi
entes vt fugiant malū. hāc fugā
fugē necessariū. t in ipa sapien
tia virtutē q̄rendū. sic scp
tū ꝫ. Cōprehendū sapientes in
astutia eor. t rēdum sapientiam

quodo ipsa velut sapiā, habeat 7 columnas.

sapiencaꝫ ⁊ prudencaꝫ prudencaꝫ reprobo. Et vnqz talibz sapientibz videt̄ indigne ferẽ poterunt dictũ salomonis ppter quo ait. Est malum q̄d vidi sub sole. virũ qui videt̄ apud se sapiens ee. si ullu tũ sapiencam sue earum. sue mundi edificent ymo destruut quicquid domũ habitent. Est g̃ ullu sapiencam q̄ de sursũ est primũ quidẽ pudicu. deinde pacificu. Jhũ ⁊ xp̃c dei virtus. ⁊ dei sapiencam de quo apls. Factus e nob̃ a deo sapiencam ⁊ justificacio. ⁊ redẽpcio. Hec unqz sapiencam q̄ dei erat. ⁊ deus erat de sinu patris nõ nos venies. edificauit sibi domũ. ipm̃ scilicz matrẽ suã vginẽ mundi ĩ quo septẽ columpnas excidit. Quõ est aũt ut ea septem columpnas excidat. nisi ipsa diguũ sibi habitaculũ fide. ⁊ op̃ibz ꝑparet. Numeri ternarius numerus nõ fidem. ꝑ scam trinitatẽ. quaternar̃ uirtutes. ꝓpter quatuor principales vtutes.

Quod aũt ubi trinitas scã trinitas fuerit. fuerit dico perfecta. ubi solus filius erat p susceptionẽ humanitatis testatur nuncius celestis. qui ei archana misteria reserauit. Ipse scs sapiencia et virtus altissimi obumbrabit t. Ecce habes altissimũ. habes virtutẽ habes spm scm. ideo habes patrẽ ⁊ filiũ ⁊ spm scm. Neqz enim potest ee aut pater sine filio aut filius sine patre. aut sine utroqz procedens ab utroqz ipse scs. ipse filius dicente. Ego in patre. ⁊ pater ĩ me est. Et uerũ. pater aũt in me manens ipse faciat opa. Manifestũ est fuisse in ecclia vginis fidem. scam trinitatis. Diuisa aũt ⁊ quatuor principales vtutes tunicaꝫ quatuor virtutũ columpnas possederit. Jquisitione digna videtur. Diuisa g̃ videam̃ in fortitudinem habuerit. Que munitũ virtus quom illi ab ee ponit. q̄ abiectis seculis pompis. spretaqz voluptatibz carnis

soli deo in ūginitate viuere ꝓpo
suit. ¶ Nisi fallor hꝭ ūgo ē. que
apud salomonē legitur. ¶ Mu
lierē fortē qs inueniet. ¶ Pal
de vlamus finibꝫ pāū eius. ¶ Ꝛ
adeo fortis fuit vt illū serpen
tis caput otereret cui in dño
dictū ē. ¶ Inimicicias ponā inter
te et mulierē. et inter semen tuū
et semen illius. ipse illu oteret caput
tuū. ¶ Porro qñ tempꝰ prudens. pru
dens. et iustꝰ fuerit. euangeli
calloquiū ē. et sua ipius respon
sione luce clarius comprobatur.
Salutatus quippe tam venera
biliter ab angelo aue gr̄a plena
dñs tecū. in se extulit quasi q
et sua singulari gr̄e priuilegio
benedicereꝫ. ꝫ siluit. et qualis
cūq in solita hac salutatione secū
cogitauit. ¶ Qui iure qñ ꝰ tem
pꝰ sanctus fuit. vt ꝑ eū de celestibꝫ
misteriis ab eode angelo docere
tur diligenter quesiuit quomodo
fieret vt pareret. q̄ uirū vtiq
nō cognoscebat. et in hꝭ sine du
bio prudens extitit. Justicie aūt
prefert i sigue. vbi se in castitatis
dñi confitetur. ¶ Nam qñ sit iustꝰ
confessio testatur ille qui ait. Nō

mutauit iustꝰ confitebuntꝫ nōi tuo.
et habitabūt recti in cultu tuo.
Et alibi iustis dicit. Et dicens
in confessione opa dñi vniuersa be
na valde. ¶ Fuit q̄ ꝑ eū ūgo ma
tris. fortis in meditatione silencio. prudens in interrogatione
ne. Justꝰ in confessione. Vnde merito
quia motū voluptatis et tribꝫ si
dei pōnibus. extruxit in se sibi
ipsi sanctū celestis. ꝙ dicam
mentē et replauit et ꝙ plenū
nūc mentis sue oculos ꝓpo
nit ūgo singulari ꝙdā castita
tis munus supernā in me tectum
ꝓtegeret. quā prius mente pu
re cōcepterat. ¶ Eos quoq si ex de
supernis fieri tantus voluit
nere esse ē ut castis voluptatis sorde
exterminatis. ꝙ est ut sue mentis
oculis ꝙ ipsa recta. Et in quibꝫ qui
dē solam puto sufficere iustam
cernens sui ūginis substantiā. Imā
ne error fallendi ignorantie.
sit ei pium prudentiam. Sunt huic
inde tēptandum. nec fortitudo.
ne forte labatur vel in dexterā
vel in sinistrā ꝓ merito detrimento.

In natiuitate dl'issime ac
gloriosissime ūginis ii de aqueductu.

quedam

Aeternide ẽgnitiõ
tis amplectit̃ce
lũ pl̃enitũ tiõ
memoriã venerã:
tur hic nimirũ totius boni
illic exhibicio: hic recordacio
in venih̃ ibi cariꝰtas: hic te
nuis [illegible] libacio ꝓmicnar
ibi ves hic nomẽ dñe inuocabo
me tuũ in eternũ memoriale
tuũ i generacõe & generacõem.
Gndcio & gndciom angla ꝑ
fẽcõ si hominũ ẽ his scire qñ
nomẽ ꝓmemoriale ei in nobis
et ꝑsentialiter in celesꝯ hic ora
bitis inquit pat nr q̃s inuocet
vt hẽlis eõ cũ ipõ ꝓmoꝛ=
dia & vnione adoptionis et tto=
le pegrinacionis admoneat
et hoc scientes qđ qñdiu in cõ
sum9 in celo pegrinam a dño,
& gemimus int̃ nos ipos ado=
ptionẽ filior exꝑctantes pre
sentiũ vnq̃ ꝑfis. Et cum ꝑ
pin ꝛc. ꝛc. ꝓhetam loquit dicẽs.
Hec mũ facies nr̃am ego ihs ẽus
in vmbra ei viuem9 int̃ gentes
Quam int̃ celestes quos bonꝰ
nr̃os nõ in vmbra nuncup=
& ꝓphetas videbim9 in plenitõ

bi sũt inquit exultem9 mi lu=
afenũ genuit te. Veri io quit
mater mea nõ eam
dem ꝙm in tabernac̃o nõ gem
et hic vmbra nõ si ea nequa
ob vmbra fuit altissim9 Veri
tas ꝓpin cãnit eccl̃ia. in illa qui
dem eccl̃ia sc̃oꝝ que in excelsis
cum sanctis ẽ & que interim
peregrinat in tris. hanc vmbra
ei nũc desiderauerã sedi. fruc
tus ei dulcis guttur meo. Nu
cum antiqui meridianũ vpas
cat pastores sibi pcepit indica
ri ꝛ repressa ꝛ ꝛ pleniudine
luminis vmbrarum ꝛ sanctae
interim gustu recepit. Ad cuiꝰ
nõ ait sub vmbra desiderã
uerã. ꝛ sub vmbra ei quã de
siderabã sedi. Et cum ꝓpinquat
uerã vmbrã ꝛ ipm veri ꝓpõ
meridiem lumen plenũ de lumi
ne pleno. Et fructus ei dulcis ut
guttur meo. ut si dicat gustu
meo. Nec nõ putas ni ñ dimit
tes me. vt gustem salutãre meã. Q
vsq; nosset illa sentẽtiã gustare
& videre q̃m suauis ẽ dñs. & quã
suauis gustu dulcis guttur. ob
ꝙ sup lꝰ sponsꝰ percipit in voce
eiꝰ

Secunda virginitatis ampletur
celum presentiam: terra
memoriam veneratur. Sic
nimirum locus boni illic
exhibicio: hic recordacio in
venitur ibi caritas: hic
temus quedam libacio
primiciarum ibi res hic
nomen, Domine in quid
nomen tuum in eternum
memoriale tuum in generacione
et generacione, Generacio et
Generacioni angelorum pro
jecto si hominum es, his
sive quia nomen in memori
ale eius in nobis et pre
scencia in excelcis, Sic o
rabitis in quit

Sermo. Beati pauperes spiritu in
nativitate dominici
Sermo

pater noster qui es in
celis &c et cetera fidelis
oracio cuius ipsa primordia
a & diuine ad oracionis es
tote peregrinacionis ad
moneat & hoc scientes
quod quam diuino sumus
uir celo peregrinamur ab
nos et geminans inter nos
ipsos ad oracionem filiorum
expectantes precenciam
vtique patris &

ctuz nchonis vlnudis. Hz qñ
ē nrm. Comedite nunc vbibite
vt ebrmini in hrīm. Justi epulē
tur aut ppñi: ſ in ꝯſpectu dei v
igz ñ in vmbra. Et de ſeipo: ſu
ginbit aut cū appuerit gl̄a tu
a. Hz vōis nō ap̄los ait. Vos
eſtis q̄ pmañſiſtis mecū in tēpta
cōnib; meis. Ego dīſpono vobis
ſic diſpoſuit mihi p̄r meus regnū
vt edatis vbibatis ſup mēſam me
ā. Hz vbi. In regno meo inquit
bibetis in q̄t plane ſi mōdo cubit
pnē in regno dei. Sanctificet i
mz nomē tuū. p qđ
rim in nobis es dīc. p ſcē in cor
dib; habitans. qz nomē tuū in nob
vocatū z ſup nos. Hz nōuenerit
ſ regnū tuū. Veniat qđ pſtim z
remanet qđ z exptc. Habetis aut
ap̄s fructū vrm i ſanctificōne. fi
nē v vitā etnā. Vita etim fons
indeficiens q vnuſq̄ irrigat ſup
ſtiē tre prdyſi. ñ nō irrigat ſ
inebriat. fons ortoz puteus aq̄
rū viuentiū. q̄ fluunt impetu
de libano. v fluminis ītretus leti
ficat ciuitatē dei. Hz vero fons
vite ñ epis dīs. Cū tpis dīs in
quit apparuerit. vi vita

tūr. v nos apparebimus cū illo
in gl̄a. Sane ipa ſe ſe plenitudo
exinaniuit vt fieret nobis ſuſ
cipiū aut ſanctificando. v remiſ
ſio. ſi dñi apparens vita. v gl̄a ri
buit tuo. Derivatus z fons vſ
q; nō nos inplateas deriuare
ſūt usq;. licet nō bibat exeis
alienus. deſcendit p̄ aqueductū
ueum illu celeſtis. nō tñ fontis
exhibens copiam. ſ ſtillicidia
tīe urentib; cordib; uīis infun
dens. nūq; quidē plus nūq; minus.
plenus equidē aqueductus vt
recipiant ceū de plenitudine. ſ
nō plenitudinē ipm. Adiungit
tam ni fallor q̄ velim dicē aq̄
ductū. qui plenitudinē fontis
ip̄i de corde patris ex̄apiens no
bis colorē illiꝰ ſ nō p vt z ſ p vt
capere poterimus. Dns. n. cū
ductū ē. duce gl̄a plenū. Nu v in
venuri in terra ponuſſe mirum
vnde talis ac tantus fuerit a
q̄ductus. Sed minuti ſūmus.
instar pfco ſcale illi q̄ vidit
p̄ncipē in cob celos tangere.
ymo v tuſcanē celos. v vnudiſ
ſimū illū aquaruꝫ q̄ ſup celos ſūt
poſſe attingē fontē. Mirabatur

r salomon ne veluꝺ ꝺeſpuat ſimilis aiebat. Mulierē fortem qs inveniet. Numerū ꝓpter rem tanto tempe humano generi fluenta grē exfuerūt. qꝺ nec ꝺū intellexerit hijs ꝺe q loquuꝫ. cum exſecrabil aq ꝺuctus. Nec mirabere ꝺuce exſpectatū. ſi recolueris qꝺ nunquis noe vir iuſtus in urbe fu brem habuerit. in qua pauc reꝺacto mundo ſalue fē ſunt. ioꝫ ſuis nꝺ modicū tenapus. Hz quoꝺ nē hit aqꝺuctus fonē illū vitigerit tam ſublimē. Fluenta putes ꝛ vehemētia ꝺe ſiderij. ꝛ feruore ꝺenotionis. ꝛ puritate ꝺctionis. Erant ſapiē eſt. Qñ iuſti penetrant celos. Et ꝝs iuſtus ſi nō marī iuſta ꝺe qua ſol iuſtitie exaus ē nob Qñ g illā in aurora ultigit manifeſtē. ꝛ pulſando. peten do. querendo. Venit qꝺ queri bat in venit. cui ꝺicit. Inve iuſti grām nr̄i ꝺñi. Et nuꝺ Pleni ē celi. ⁊ grām nō hui inveniat. Dicit. ꝺñs inveni re qꝺ querit. cui ꝺñs nō ſuffi cit plenitudo. ⁊ ſue gratie et

ꝺtentu homo ſz qui ad modū ſitiū ē qui bibit ne ꝺū ſiciat. ꝓcedit fluxe fluenti nra ſalutem vniuerſitatis. Exis ſēs ſuſpicaret in te ꝓpoſum illud balſamū tūm tibi copia tūmq; pleniſſime influet. vt copioſiſſime effluat circūq; Fons ꝛ ia tenim ē celulaꝝ fratres nre in oleo. Tū tamen oleū effuſū nomē tuū. Ime motiuile tuū ī generacōe ꝛ generationē. Verū ꝺō quia nō vanū. ⁊ ſi oleū effundit ⁊ nō put. Cum ſi quis ꝺe ꝺolescen tule puerule. ſ. nūc ſponſū dili gūt atq; nō puerū ⁊ vugentū ꝺeſtruēdens ꝺe capite. nō nū bra ſz ipm veſtimēti eam ſuſcepit. Inuere e ꝺō aſiliū ꝺei. agnoſce aſiliū ſponſi. aſiliū pietatis. ꝺe leſti more grem. ſiguturus totū velleꝰ pū in ſtoīa. redēpturus ꝺeus humanū. ꝺeū vultum ꝺtulit in maria. Et quia ſi fo te vt ꝺeſiderarent eam ꝓ filiam. ⁊ querent vim adūſus femina ꝺeinceps ſapientur. ꝺe ꝺeteris vltra o adam mulier ꝙm ꝺedi tu in ꝺe ꝺit ꝺeligno vento.

dic poa mulier qm̃ credisti nũ
abuit me de fructu bñdicto
pissimũ sane z filiũ; ꝟ luter
forsitã aliud. ĩ totũ hoc ẽ. De
rũ id quide ꝟ pnrũ ñ fuller de
sidrys nr̃is dulcedo luctis ꝛ cla
uear forte si forcius pmitũ ꝛ
pinguedo butiri. Ideus. u. nu
ueniri q̃nto devocionis affec
u nob cũ voluerit honorau
qui toc lvm plenitudinẽ posu
it in matrice. vt pñ si quid spei
in nobis z. siqđ gr̃e. siqđ salutis.
abeñ nouerimus redũdare. que
ascendit delicijs affluens. Dre
plane deliciarũ qm̃ nõ tũ affbi
uit veniens. ꝟ supueniens aus
ter ille diuin. vt undiq; fluãt
abundãtia ei. suauissimatis. s. gr̃ie.
Tolle corpus ꝟ solutre qđ illumi
nat audiũ. v dies. Tolle matrĩ
hãc matris stellã. matris utiq;
angustu ꝛ spacios. qđ ñ caligo
involuens ꝛ umbra mortis at
densissime tenebre reliquant.
tonis ꝟ medullis cordiũ. totis
pcordior affectibz. ꝛ votis omnibz
matrĩ hãc venerem. qñ sic ẽ
voluntas ei. qui totũ nos hr̃e
voluit pmatrĩ. ꝟ unũ volũ
tas ei. ẽ ꝟ nobis. In omnibz si
quide ꝟ oĩa. vincens miseris.
trepidacõne nr̃am solatur. ꝛ
ficem creatur. ꝛ spem roborat.
difficultatũ abigit. erigit pusil
lanimitatẽ. Ideo pter verebu
ris accede solo audacius. ad filiũ fugiebas. ihu t credit
mediatorẽ. Sed nõ apud talem
pr̃em filius talis obtinebit. ẽt
audietur vtiq; preuerenda sua.
pt. n. diligit filiũ. Tu v trepi
das ad ipm. frater tuus z ꝛ cu
ro tua. p omnia tẽptat absq;
peccato vt misericors fieret
Huic t fratrẽ matrĩ credit. ꝟ
forsitan ꝛ tu ipo mediatrĩ de
uenire deuitabis. qđ luctu fed sit
ho ꝛ miserit tũ deus. Ideo ca
tũ habe vis ꝛ ad ipm. ad ma
trĩ recurre. Pauci siquidẽ hu
manitus in maria. nõ ut pri
ua abouũ otanti ratione. ꝟ
ꝛ pura simplicitate uacare.
Per dubius deprimũ erudie
tur ꝛ ipm. preuerenda sua ꝟ
audiet vtiq; matrem filius. ꝛ
erudiet filiũ pater. Filioli
ꝟ pectoz stulti. ꝟ mei mariũ
fiduciã ẽ. ꝟ tota mea spes nec.

ñio

Quid ei. Potest ne filius aut repellere aut sustinere repulsi. nõ audire aut nõ audiri filius potest. Neutrũ plane. Juuenisti aut angls grãm apud dñm. Feliat ll semp ẽ venier grãm. Nolu ẽ grã qua egemus. Prudens vgo sapiam nõ sicut salomon. nõ diuitias. nõ honores. nõ potentiã ll grãm requirebat. Ni mirũ solu ẽ grã qua saluamur. Quid nos alia decuit quam grãm. Ip mam nã quemus. qñ qui querit inuenit & frustrari nõ potest. Quemus grãm. ll grãm apud dñm. nã apud homines grãm fallax. Quemus alij meritũ. nos inuenire grãm studemus. Quid ei. Non grãe ẽ qđ hic sumus. Profecto misẽdie dñi est qđ nõ sumus assumpti nos. Quid [illegible] nos homicidæ nos adulteri. nos raptores. pur gruentu vtiq; nũdi huius. Consulite ascendens vrbs frs & vide te. qe vbi habitauit delictũ. sup hẽ habitauit & grã. Mirum nõ intendit meritũ. ll grãm querit. Denicq; vsq; adeo fidit grãe & nõ alterũ sapit. vt saluatoẽ nõ angelicum vereantur. Mirum magis cogitabant. qlis eet ista salutatio. Nimirũ indignũ se se saluatore angelica reputabant. & forsitã talia meditabant. Dñe ll ut venit mat angls dñi mei nõ me. Se timens mulier ne mireris angelũ venientẽ. & angelo venit mior. Ne mireris angle dñe. dñe & angeli tenẽ. Postremo qđ ni videns angelũ cũ nã angelice viuens. Quid ni visitet angls vite sc aguis. qđ ni saluter aliquẽ scor & domesticũ dei. Angelica plane vita ẽ hominis. & qui nõ habent nec habent ẽre sit angeli dei. Videes ne qđ & ll nichil omnino nã aqductus ostendit ad fontẽ. & solu nã ozone celos penetrat ll in corruptione que primũ deo placat sit sapiens nit. Erat. n. virgo scã corpe & mẽte spũ. cui spũs erat dicere. assumpo nẽi in cel ẽ. Dñe in quẽ corpe & mente ne qđ forsitã dubites sup ll aqductu. Sublimis etqui dẽ valde ll nichilominꝰ integerrimꝰ nunnet ortus exclusus. fons signatꝰ templũ dñi sacriũ spũ

Xpc. s. sup veniet mte. t vbi. nl. obū. t. slō me ī trogmueris īqt. sup me ē. t ñ ptero nō aliud.

sā. Nec. n. ē simia vgo. cui nec ū oleū ē. sz t cū plenitudo mu se reconditu. Ascensiones ī corde disposuit. dū sua one punit sit iā diuinā t oīone ascendens. de nūq nbijt in mōtnun cū festinatione t salutauit elizabz. t in ministerio ei erant qi mēsibz tribus. vt iā tūr posz dicē mattri mat qđ tanto p filio dixit filiꝰ Sine ū sic. n. implere nos decz omnē iusticā. Plune mōtnua ascendens. cui iusticia sit montes dei. Tercius. n. ascensus ei finis fuit. vt sinicis explere disciale rumpet. Ferebat. n. inque rendā grā curitus. splendebat ī carne vginitas. humilitas ī obsequio eminebat. Cteā si omīs q sehūlmt exaltabit. quid hic hūlitate sublimius. Deusse cū mirabat elisabz. t dicebat. Ūnde hoc mihi vt veniat mat dñi mei ad me. Ez nim magt mire rē qđ ipsar virgo filiꝰ. t ipa nō ministrari venerat sz ministrare. Merito plucē cantor ille diuinus. in ipō ad nōtratione cōtinens uebat. Que ē ista q ascendit sic aurora. surgens pulch vt luna. electa vt sol. terribil vt castroz acies ordinata. Ascendit plunue supā omē genus hominū. ascendit vsq ad angelos. sz ipos exascendit. t celestem omnē supgredit creaturā. Admirā supangl'os hauriat necne ē qui refundat hominibz aqm vinum. Quomō īqt fiet istud. qm virū nō cognosco. Vere scā corpe t spū. t integritate cornis hubes t apositū integritatis. Respondens ait angelus dixit ei Spūs s. sup veniet mte. t vtus altissi. obumbrabit tibi. nō ego. Ne steteris īt angl'os vgo scā. sublimat aliqđ tuo sibi ministerio. ppriā dū terram sic eus pstolatur. Pauculū tū ptransieris eos invenies qm dilect nim tum. Pauculū in qm ī qua in cōparatē sup eminent. sz qđ int ea t ipos medium nichil invenis. Tam si q vtutes t dominationes. cherubin t seraphin. vt nō ea pveniss. de quo vociferant nō mi. scs. scs. scs. dns ds sabaoth. Q. s. n. exte mirer scm vocabit filiꝰ dei fons sapientie. vbi pris in excelsis. Nor vbi te medium

ī angl's

caro fieret vt qui dicat ego in principio erat verbum. Audiat nichilominus quod ego nūc̄ dico, presti et venit. Inquantum mgt erunt vbū. Jam sentiet fons ꝫ interim tūc in se metipso. Denique et vbū erat apud dm̄, lucē ꝑfectō habitamus inaccessibilē, et dicebat dīs ubique nō. Ego cogito cogitationes pacis et nō afflictionis. Ex penes te est cogitatio tua, et ego cogites nesciam. Cuius. n. cognouerunt sensum dīi, aut quis consiliarius eius fuit. Descendit itaq; cogitatio pacis in opus pacis. vbū caro factū et habitabat inter nos. Habitabat plane ꝑfectē in cordibus nīs habitat in memoria nīa, habitat in cogitatione, et vsq; ad ipsum descendit incarnatione. Cuius. n. prius cogitaret ꝫ de deo, aut fortasse idolū corde fabricaret. Inapprehensibil' erat et incōprehensibilis. invisibil' et inexcogitabilis omnino. Nempe apprehendi voluit, voluit videri, voluit cogitari. Cuncta nā in mgs. Primitiē incens in principio. in virgine mali tremito cubitus. in monte pdicans. in oratione pernoctans. aut in cruce pendens. in morte pallens. aut mortuos. et in inferno infernans. Sed tertia die resurgēs, et plus locis omnibus victorie sue demonstrans, nouissime eorum oculis celi sectis ascendens. Quid hoc nō vere, nō pie, nō sēe cogitetur. Quicq; cogito hoc dm̄ cogito, et quoniam ipse est deus meus. Hec ego meditari debui, et simplicitatē et prudentiā iudicii in structure meorum sumi tatis. quia in huiusmodi nubeis virgo sacerdotalis copiose pduxit quia in simplicis velut nudum refudit. In simplicis plane et vltō mgtos, que vbum de ipso prius corde suscepit vt spūs. Dies diei eructat vbū. Nocti dies pr̄. siquidē dies ex die sibi lucere dei, et in nō i virgo dies et pclara. Rutilans plane dies aq̄ procedit sic mane surgens pulcher vt luna electa vt sol. Intuere gt quemadmodū vsq; ad mgtos plenitudine gr̄e supra mgtos spūs supueniente pcedit. Est in mgtis eruditus, et pcritus. et humilis. Quod hoc non cuiuslibet in mundo. Ex ostensi

ē superius vt qđ nobis ostē
dpotuit, sup eminet nr̄ pfec
tum. Cum n. angelos dicit ē sēs
tās supernet ite' ēt' alyssi
obūbrabit. t hoc qđ unusquisq; ex
n sēm vob fili' dei. Docuit vt
tens de tm gm ñ de angelum
centuriā ñ regulos q sequen
abrahe rapīhendu. Nō nēmū
angelo vt minister sit ōnī
sumat sublimius quidē
merit vt sit unus. Secundi
tus unq; vgnis sup eminens
ē gl' mutor excellentior nu
gtis tēm munere sanctificatiōis
n differenā p ministris nōn
noueris precipit. Nunc ivenit
grām plenū tū grā. vt cum
ve fernidū, vbertate inexpu
habūdie cōsolā fieret nichilo
min' sine virili cognitione gra
uida. sū mulie' dolore puerpa
parū. qđ ēt nātū est sēm vo
luntate t fili' dei. De reliquo fir
mitudū nobis sūmope ē ne
bū qđ de ore p̄is ad nos egres
sū ē. virginē mediante vacuū
reūnt. sz caudē nichilomin'
vgnē grām, p grā referam'
fructuemus memoriā dñi. ñ

p̄sentiā suspiramus. t sue
redant origīm fluenta grē
vt vberius fluant. alioquī
ñ ad fontē redeunt exsiccant.
t fidelis i modico. qđ maximū
z nō merent' accipe. Modicū
plane memoria ad p̄sentiā
id qđ capim' magnū ad id q
mereū. longe in fra cōsideriū.
sz nichilomin' sup̄ meritū. Sa
pienter pinde sponsa z phor
modico nō modice gratulat.
Cū. n. dixisset indica mi vbi pas
cis vbi cubas in meridie recipi
ens exigua, pinmēsis. z ppas
tu meridiano libans sacrifi
cū vespertinū. minime tū vt
solet fieri murmurat aut
tristat' sz grās agit. t in omnib;
se se exhibet devotorē. Nouit
qđ si fidelis fuerit i vinbra me
morie' luce p̄sencie sine dubio
obtinebit. Itaq; qui remanse
mim dñi ne taceatis. t ne det
silenciū illi. Nimirū q p̄sentē
huīt dñm exhortatione nō in
digent. t qđ ait, plya ali' lau
da ierlin dñm. laud tu. sed
gratulacois z pōt' qm̄ admo
nicois. Qui i fide aut ambu

lant ãm oratione ĩdigent, ut ne taceant. ut nec decerint silencio ei. Loquit. u. ut loquatur pace in ppto suo. ut sup scis suos ut eos qui dñatur nõ cor. Ceteru cũ sco sanctis eius ut cũ electis eius eris. ut audiente sese audiet. ut loquenti sibi loquetur. Alioqñ silencio ei decliuis sit tacens a laude. Ne taceatis ĩsqt ut ne detis silencio ei. Quer ipm irrlin laudat intra. Inuenitur irrlin ĩ celo iocũda ut decora laudacio. ut forte angelos cines ut lin mutus ~~expectũ~~ laudibꝰ delectet. ut capẽ de vanitate ut ipm. Fiat voluntas tua ppt sicut in celo ut intra. ut sic ipm sanctificetur intra. Quid. u. ũ ẽ. Ppõ querit angls ab angło q̃ sanctꝰ ĩ irrlin. ut hõ ab homine laudari q̃rit in tra. Exercuit pusillus. ut si ergo sit q̃ ingracietur ei deꝰ habeat. qui obliti sunt dñm dei sui. Vos autẽ qui remanistis dñm ne taceatis a laude ei. deꝰ sanctificatur ut glorificatur intra. Est. u. silencio irreprehensibile ymo ut laudabile ymꝰ. ut ẽ sermo ñ bonus. Alioqñ nõ diceret, ppha

x
opinemur

bonũ ẽ homini p̃stolari cũ silencio salutare dei. Bonũ ẽ silẽcio nunciare. ut blasphemiam bonũ ut murmure ut detractionem. Alit. u. obloquoris magnitudinẽ ut ponderis dei exasperatus animo murmurat ut condemnat eos q̃ pecuniã sua purgabunt. cũ qñ reddituri deo rationem. Clamor ẽ. ut sup omne silencium. Clamor iste animum obdurat silere facit. qñ audiri patitur vocẽ vbi. Alius pusillanimitate spũs in exspectacione desiderat. pessimũq; hoc vbum blasphemie ẽ. q̃d ñ in hoc seculo remittitur ñ in futuro. Ceteru in magnus ambulat ut mirabilibꝰ sup se. dicens manu tua exalsabit putat se ee aliqđ cũ nichil sit. Quid loquer huic q̃ loquitur pecũ. Dicit. u. q̃ dives ut nullo egeo. Porro veritatis sententia ve vobis diuites q̃ habetis consolationẽ vram. Contra ut ipm dicit q̃ lugent qm ipi consolabunt. Silent ꝯ in nobis lingua maledicta. lingua blasphema lingua mutuloꝝ. qm bonũ ẽ in hoc triplici silencio salutem

re dñi ꝓstoluri: vt dicens loqre
dñe qñ nudit seruus tu? Hus
modi quippe nõ ud eũ fuit: sed
udusus eũ. sicut legis lutor in
murmuriz uit. Nõ. n. otra nos
mur vrm: sz otra dñm. Ira
tũ ubhis tacens: ne omino
tacitus ne cederis silencio ei. Lo
qre ei dr inclinacõ in ofessio
ne vt obtineris veniã de pte
rito. loqre in grãy actione. dr
murmuracõne: vt ꝓficre in
venias grãm in ꝓsenti. loqre
mõne dr diffidencie: vt ose
quaris glm in futuro. Con
sitere in qñ ꝓfecm. i. ꝓ ꝓsentiz
grãs age ac de inceps cau ti
osi ꝑ futuris: vt ne ipe qui
dr silent a remissione i missio
ne. qꝑ missione. Ne tacens in
qñ a ne cederis silencio ei. lo
qre vt a ipe loquat a dicat pos
sis. dilectus meus mi a ego illi.
Jocida vox a eloquiũ dulce
murmuriz nõ vox murmuris sz
sz turturis e. Et ne dixeris quo
modo cantabim cantacõ dñi
in tra aliena. in ia aliena re
putabit de q sponsus ait. Vox
turturis audita z in tra nra

audierit. n. dicente. capite
vobis vulpes paulus. a forte
ex eo in voce exultacionis erup
pit vt diceret: dilectus meus
mi a ego illi. O hec vox turtu
ris q tam viuenti qm mortuo
singulari vtiq; castimonia suo
cõpari pseuerat: vt eũ neq;
mors neq; vita a caritate xpi
separaret. Intuere etiã vtrũ nã
aliquid hinc dilectũ mutare po
uerit a dilectu. quo min ei per
canta. a nise pseueret. Olome
tate vulnes radios solis offun
dere dicendebant: vt inquitu
tes nõe separarẽt nos a deu.
a nu valuit sol a vnusa dissol
uit. Alioqui cũ redisses ad eũ
si ille pseuerauerit. a dimisset
uertere summitas retro retro
vt inueniã te. Esto g illi tu nich
ilominus pseuerans. vt mill ab
eo flagellis mut lubriz mitra
tis: luctare cũ magno a fortibus
bus. qm regnũ celoz vim patia
tur. a violenti rapiũt illud. In
nõ luctu. dilectus mus mi a ego
illi. Notã sciat dilectionẽ suã.
experiat a tuã. Insultus. n. cẽp
tat dñs deus tuus declinat sepi

nutit fructē ſz nō in tu. Pbna
onis ē iſtud nō reprobationis.
Sustinuit te dilect⁹ ſuſtine tu
dilectū: ſuſtine dñm viriliter
agē. Nō illū vicē pecū tuā: te
quoq; ipſ⁹ flagellū ī ſupent:
r obtenebris bñdictione. Ez qñ:
C ū nurum fuerit cū uſpirauc
rit ī dies: cū ſtabilierit urbē
laudē matrū. Ecce mgſt vir luc
tubnt cū iacob uſq; nunc. Au
ditū fac ī aurē meā vocē tuā
q; mte ſpernū dñe. Nō tacebo
ī t⁹ dabo ſilencū uſq; nunc. vti
mū ī ieiunio ī. Numerū digna
ris r pſa: ſz mt⁹ lilia. Dilect⁹
meus mī r ego illi: q pſat⁹ mt⁹
lilia. Numerū r ſupra ſi me
ministis in eccē cantico cuccēt
crp̄ſſū eſt. qđ flos appropria
turus cōmittat audiū. Ez
attendē qđ locī nō abū audi
care videtur: ī quibz pſatur
exprimit ſz mt⁹ que. Forte. n.
nō abo ſz ꝛforcio pſatur lili
oz: ī lilijs veſcatur ſz vſitatur
mt⁹ lilia. Numerū odore potius
qm ſapore lilia placent: r vſu
magis ſūt apta qm eſui. Ita
q⁹ pſat⁹ inter lilia donec aſ
piret dies: r vmbre fugiant flos
fructuū ſuccedat vbertas. Ita
quippe flos nō fructuū tempꝰ
ē. dū in ſpe magſ qm in re ſum⁹
r p fidem r nō p ſpem ambulā
tes. exſpectatione magſ qm ex
perientia gaudiū. Conſidera
denicq; floris teneritudinē: r me
mēto qđ aut apl's. qr habemus
theſaurū iſtū in vaſis fictilib⁹.
Cūm eū videnꝰ mittere pi
cula floribz: qm fragile ſpine
aculeis lilium p̄munit. Recte
p̄ inde dixit dilect⁹ ſīc lilium
inter ſpinas ſic amica mea
ī t⁹ filias. Nunq̄ erit lilium mt⁹
ſpinas q dicebat: cū hijs q odi
rūt pacē eram pacific⁹. Ceterū
r ſi iuſtus germinet ſīc lilium: ſz
nō ad lilium ſponſus pſat⁹ ner
in ſingl'aritate: placet ſibi.
Audi denicq; mt⁹ lilia ꝛmorā
tē. Ubi mgſt duo vl tres ogre
gati fuerint ī nomīe meo in
medio eoz ſū. Annuit ſp me
dia tas: dulciculū ſemp r re
demptorem reprobat filia hois.
dei r hominū mediatoz. Dilec
tus meus mī r ego illi q pſat⁹
mt⁹ lilia. Curem⁹ habere lilia

ffs. exsurpare spinas & tribulos. & in seré lilia festuceṁ si qñ forte vnd nos prisce[n]dus dignetur dilectus descendere. apud mutrñ utiq; psecbit. utiq; capiosñ pmlitudine lilioz. Nñ nõ lilia ẽgnitutis de cis hũilitatis insigne. supe minẽtia cauitatis. Erũt enñ nob lilia qñ nis i seruoꝝ vsũ. si ne mit ls quide dcing nubitur sponsus pisa. sicut de eis ds [illegible] gñy uctiones devotiones plurimis il lustrauerit. oõnem intencõ nis puritas emdicauerit. confessionẽ indulgentiã delbauerit sit septñ ⁊. Si fuerint per centi vñi vt dcenñ qñ nix delbiorit & si fuerit rubra qñ lanuginosus velud lana albi erit. Cũ quidñ illud ⁊ qd offer re patris mane dimendur mentio. vt in coce oluco nd largitore gre gñi redeat. quo in florit. Deus enñ omnipotens erit deus. & sine ls inquedictu in finẽ gñm. p vt vellet. si ubi vehiculu voluit. pducere. scire. n. unusquisq; nisi sanguine pleue nut in secte mune ribz. qd nõ eis ab omñ munde excussisti. Itaq; modicã istud qd offerre desiderans. gratissimus illis. & omñ acceptione dignissimus munere inmunibz offerẽ dñ tendere aurñ. si nõ vis tunc re repulsã. Quamuis omñ diss simum qdam lilium sit. & cum subitur ille liliorum nuntio. inter lilia ñ inveniñ quidñ illud sit qd aut manu mane ingenuerit.

Quo bñ bernardi in capño abbatum. — De tribz ordinibz Ecclesiã.

Hoc mane nunquñ & spinosñ inimicis. in quo vtiq; certñ nichil nisi ud qdñ p̃sens seculu amarñ & fluctuans designat. tribz ho minũ generibz suo vnicuiq; ñ pnum vt ñsent liberati. Tres enñ sñt. noe. danuel & iob. quoꝝ p̃mus unu. secñd pontẽ. tertius vado tñ sit. Pouro tres homines tres ecclie ordines significant. Noe siquidẽ arcñ fecerit ne periret diluuio nisi p̃tinus rector ecclie forinsecꝰ ingressus. Danuel vir desideriorꝝ abstinentie & contemptione dedi

tus. ipe est soli deo vnc̃ms pe
nitenciaũ ꝙ ordinẽciaũ ordo. iob
quoq; subtilius hui⁹ mũdi bũ
dispensatus. Augto fidelẽ de
signat pplm. trepidãte pos
sidentẽ. De primo ꝛ secõ nob
habendus ꝛ sermo. qñ assit
venerabiles frẽs ꝙ coabbes
nri de numero platonꝛ. assit
ꝙ nõchi de penitẽciaũ ordine.
A quo tñ ꝙ nos alios alienos
reputare debem⁹ ꝙ forte qđ
absit officiaj nri grã. nre sim⁹
pfessionis ꝙ memores. Teneaũ
igitur Augustoꝛ vide licꝫ ordi
nẽ magis succincte tũ scripto.
tũcꝫ mihi ad nos ptinentẽ. Ipe
ꝛ q̃ magnũ mare vndo ptũsit.
laboriosũ ꝙ periculosũ. ꝛ ꝙ
longũ hiemens iter. q̃ppe q̃ nulli
vie ꝑpendi captet. Nã qđ pi
culosũ sit iter. in eo patet. qđ
tã mlti⁹ in eo pire dolem⁹. tã
pauc⁹ videm⁹ tũsire. Vnde
n. difficile ꝑsertim diebꝫ istis ꝗbꝫ
nullam in vultu nr̃ vndas
hui⁹ sedi vorãgnẽ vigoꝛ ꝙ
nimiũ fouens pctoꝛ declinare. Ut ordinẽciaũ quidẽ or
do ponte tũsit. qđ iter breui
ꝙ facili⁹ ꝙ securi⁹ ee nemo q̃
nesciat. Hz omitto lucres pu
blici magꝝ ostendo hꝝ. n. multo
meli⁹ ꝙ vtili⁹ ẽ. Recta quidẽ
semitã nr̃a frẽs ꝙ securior q̃m
Augustoꝛ vie nõ tñ omnino
securã. Triplex quidẽ in ea pe
riculũ ẽ. si quis forte aut equi
re se ꝺtendat ulteri⁹. aut respi
cere retro. aut in ponte stare
voluerit. Nullũ eñ trã hoꝛ
pontis angustia. ꝙ nra
vim q̃ dubitat qđ vitã Cor̃ pmũ.
Contendamus ꝙ pedibꝫ fugien
tes eremus singli cãi. ꝑsẽa ne
veniat pes nobis superbie. q̃m
ibi ceciderũt q̃ oppimitur iniqui
tate. Nemo de eo qui mittẽs ma
nũ ad aratrũ postea retro ꝺci
tur. certũ ꝛ q̃m habitat stultus.
ꝙ pigrus aperit caput ei. Hꝝ ꝙ
qui stare voluerit. nõ quidẽ re
linquẽs ordinẽ sꝛ pfice in eo dis
simulans. caudit necesse ẽ ꝗbꝫ
qui segunt impulsus ꝙ eiusꝫ
arctꝫ ẽ eñ vie. ꝙ impediẽto ẽ
pficere. ꝙ pficisci capienti. Hinc
est qđ augit arguunt. ꝙ reprehen
dũt qđ ferre nequeũt tepidos
eos ꝙ segnicies. qđ velut qui

xvij

buscum stimulis urgent ꝙ m
pugñt manuꝫ vt ꝑuñ nece
sit eduobꝫ aut ꝑficꝫ. s. aut om
nino deficꝫ. ℣ Minime ꝙ oportet
sistꝫ gressñ. respicꝫ quoꝙ retro
aut equare nos alijs multo mi
nus expedit. ℟ totu cñ hñilitu
te aurendñ nobis ꝙ ꝑcendñ
ne qñ is qui egressus ꝛ vt gygas
ad curendã viã. longe fiat a
nob. qñ si sepius ꝓuidentes in
specu uro semꝑ. modore eius
tricti. fiali⁹ acausꝫ curremus.
℣ Nec ꝙ angustu nimis inueniꝫ
pontis semita currere meu vo
lentꝫ. ℟ tribꝫ. n. ꝑspectus ē lignꝰ
vt q ꝑfecti eis inuia voluerint.
nõ lubat⁹ in itinere pes eoꝝ. ℣ Nec
uñt sñt pena corpis. ꝓuptaꝰ
substanie mũdañ. ꝙ hñilitas
obedientie. ℟ Nam ꝓ multas tribu
lacões oꝑtet nos ītꝛe ī regñ
celoꝝ. ꝙ qui volũt diuites fierī
adũt ī tẽptacões ꝙ in laqm
dyaboli. ꝙ qñe a deo suo extur
bant inobedientiam. sine dubio
ꝓobedientiã recte tramite redit.
℣ Nec itaqꝫ sibi inuicẽ ꝑspectꝰ
necꝛe ē. ℟ Nam ꝙ pena corpis ñ
nuꝫ diuitias stimulis. ñ sine obe

ad dñm

dientia finale ꝓt ee discꝛ ꝙ ꝓp
ptas in voluptate. ꝙ volũtate ꝓpꝛ
nulli⁹ potest ee monit⁹. ꝙ obedie
ntia in diuitijs ꝙ voluptate nec
stabil⁹ ī glosa. ℣ Quis rite cõpo
situs. vide si nõ tria huⁱ scti pcia
la decluastꝫ. ꝓ aspisce ñ cur
nis. ꝙ ꝓ aspisce ñ oculoꝝ. ꝙ superbie
vite. ℟ Rite itaq cõpositus vt in
pena quide nodũ impacientie. ī
ꝓuptate capiditatis scrupulũ.
in obedientia neruũ omnes ꝓpe
voluntatis. ℣ Nam ꝙ q ñmuri
uerũt in serpentibꝫ pierũt. ꝙ qui
volũt diuites fieri nõ aut qui
sũt ꝛ qui volũt magñt ī laqũ
diaboli. ℟ ꝛ illud qd refert si
forte qd absit. ñ quide diuitias
ꝛ eu ipm q ꝓuptas sũt toto af
fectu deliceres. aut ꝙ ardenaus
qñ diuitias cupiant homines
sclares. ℣ Qd dictat q ꝯꝫ delice
tur dñ equalit⁹ sit corruptus af
fectus. ñ qd tollerabilius illud
videri ꝓt que pluris ee videnꝫ
plurimũ deliceratꝫ. ℟ Porro qlꝫ
vl aperte vl occulte tangit vt
qd habꝫ in volũtate hoc ei spua
lis pater in ungat. qpe se ꝺedu
cat si forte sibi quasi de obedien

cia blādiatur. Neq; n. in ea re ipe plato: & magr eius platus obdit. Verūtū qa iuxta sentēcias saluatoris: in qua mēsura mē si fuerim⁹ remensuratur nobis. Bonū z hominū ll ad cumulū dare vt de coy sit numero qbz mēsurā bona & oferta. & coagitata. & superefluentē dabūt in sinū⁹ tuos. Sufficiat. n. ad salutē corpis molestias pacient⁹ ferre & cumul⁹ ē z libent⁹ inferunt ipos eas ā plecti. Sufficē pt supflua ī require. & ī ppt ipa si forte desunt necessaria murmurare & cumul⁹ ē z exultare & libent⁹ querere q ñ al⁹ magr habeat necessaria. & ipe penuriā patiat. Sufficiat quoq; ad salutē si ū impacien cia. ū simulacionē ad id qđ de sideras in vitū vl plati animū inclinare. & cumul⁹ ē z fugē ea quibz voluptatē pp ā senseris oblectari. qm sane bona ei⁹ dinumerā pntes. Porro plati quidē ipi sūt q descenderūt mare in nauibz. facientes opacionē i aqs multas. Neq; n. ēta pontus aliq; seu vadi semita co arctant. vt libē pos sint discurrere & occurrere singulis vt oportet. nec dirigē pōti semitā seu vndi⁹ ordinare & dicentes. piscū vestigare & declinare. exanire tepidos. pusillanimes sustentare. Descendūt vsq; ad celos & descendūt vsq; ad inferos nūc quidē tēpando sublimia. nūc infernalia & horribilia facta dijudicantes. Quis que poterit nauis īvenīri q tā īmanes sustineat fluctus. vt tāto secura possit cē discrimine. Inq; sortis vt mors dilecta. dura sūt inferus emulacio. q̄a iuxta qđ alibi habes aque multe nō potuerūt extinguē caritatē. Necessaria ē nauis istis plānis cuius pacta latus q ē vtraq; forma nauiū. q̄ z mirū iuxta pauli doctrinā caritas de corde puro & bona & fide nō ficta. Puritatē quidē cordis meo prelat⁹ habz. si pdesse desideret magr qm̄ pdesse. si ppīū comodū honorem seu aliud appetat suū placacione nō querat. pter solū bñplacitū dei & aiaz salutē. Quis cū intencione pura irrep

hensibil' quoq; necessaria ē ad
sacro vt forma facti gregis in
capia facē & doce & secm magi
tri uñ regulā quecūq; docuerit
discipulis ēe contraria: si in suis
actib; iudicet ñ agenda. ne forte
scandalizet murmurare possit frat' qñe
arguit & dicē. medice cura te
ipm. Talis. n. occasio plurimus
dāpnacō plati. plurima scōdi
tor pdicao ē. ñ qđ bene id ca
ueam id eō id loquor. sz & mi
noribz parit veritas clamat;
qñ oportz irrephensibilē eñ
ēe q̄ pest ita vt secure añ dño
respondeat exprobrantibz sibi
obñ. qs ex vobis arguet me
de pcō. Nō qđ sine pecto pe
nit ēe possit in hac misera
vita: sz ab ea q̄ arguit in disci
pulis oportz sūmope vitare
magistrū. Ob hoc qual' est
in sacone. talis sit nec ee est
in occulta cogitacōe. ne vi
delicz focus hūilis nit elatus
in corde suo. plumens de sa
pia seu vtute aut sctate sua
q; sine dubio ficta. qñ ñ
sit ostendit hūilitas in sacio
nis in sola dei pietate obiect.

Et vide qñ ppe hys tribz cordis
saluz puritas. scae bone. & fidei
nō ficte ouenire videant ulti
quoq; ipi npli vba dicentis.
Nichi aūt p minimo ē vt a
vob iudicer aut ab humano
die &c. Nō me iudico nḡt ni
chil in sta mea: qđ nō meū ali
quid q̄ram sz q̄ ihu x. sz & pro
minimo ñ ē vt a vob iudicer
pt scam bonā: & irrephen
sibilē vitā. Qui aūt iudicat
me nḡt dñs ē. vt in eo solo
spem suā posita ēe doceret hū
liat lb potenti manu dei. sz
& illud tu iudica. vtrū ouenī
ent possit hys aptari tua pe
tri interrogacio. vt si sit dicē a
mas me. amas me. amas me.
habes caritatē de corde puro
& scā bona. & fide nō ficta.
Merito qđē interrogat an cari
tatē habeat piscator hominū

Sermo in festo be Stī michaelis archangeli

Angelor hodie ne
mora celebrat. &
erigitis p tanta sol
lemp nupcie debitiu. sermone.
Sz quid de angelicis spiritibz vi

les loquant vermiculi. Cre
dimus sine ulla dubitatione
uenu diuina eos presencia
uisione beatos sine fine le
tari. Cum dñi q̃ ut oculus
uidit ut auris audiuit ut in
cor hominis ascenderit. Quod
si de his hoc loquat hoibz. q̃
nec ipe quide cogitare ut illi
talte audire sufficiat. Porro
si exhabudanua cordis os lo
quitur. sileat uchomin lin
gua nette te exuuopia cogita
cois. Ar tu mlt ut est ad nos
loq de ea claritate et gla qua
in se ut ipis. imo in deo suo
angli sta nris oino supemi
nett cordibz de ea loq̃nur q̃
nob exhibent gra et caritate.
In supnis. n. spiritz ñ solu
admirabil dignitas. sz dignia
cio amabil inuenit. Dignu
te pn tres ut gla am no capien
tes. tanto mag applectam mjam.
q̃ fuerit. Stat uchomin ha
bude are domesticos dei. celi a
ues pncipes paradysi. Testatur
deniq; apls ipe q̃ raptus usq;
ad tiu celu te ate illi cure
merut interee atq; ei nosse se
creta. qm omes administratoy
ces sps. nulli i ministeriu
ppt eos q̃ hereditate capiut
salutis. Nec id cuiq; in ore
dibile videatur qm de ipe
quoq; creator et rex angelor
venit ministre sz no ministra
re et aiam sua dare pmissa.
Ut qd q̃ ministeriu illd an
glor quispia dedignet. mq
pcedit au in excelsis tota am
ditate et felicitate ministrat.
Si et hinc dubitas utq; q vi
dit testimoniu phibuit. milia
i quiens miliu ministrabat ei.
et decies centena assistebant ei.
Illo quoq; ppha ad patre de
filio loquens ait. Minuisti eu
paulomin ab anglis. Sic pla
ne sic decet ut vincat et humilita
te q̃ sublimitate vincebat. sicq;
tanto minor anglis. quito i ter
ris se ministerio ñ aparet.
q̃ tanto excellencior e. quito pre
nome differeta hereditaut.
Sz q̃re fortasse in q̃ minorat
videat ab anglis eu ministra
re venit. qñquide ut supius
minuit in ministeriu mittit
et illi. In eo utq; qd ñ modo

ministraut ꝯ ministrat ē cert
ꝙ vnus r ide qui ministrau r
eu ministrabat. Nec ꝯ puer
spousa i cantica cātuꝝ ecce i
ꝺ venit iste saliens i montib r
trāsiliens colles. Ministrans
u. salut int angl'os ꝯ r ipos
trāsiliit ministrat. Ministrāt
eū angl'i. ꝯ de alieno: offerentes
deo suas ops iūa nob ei gl'am
referentes. Vñ r scptura dicat.
Ascendit fum aromatū i ospec
tu dñi de manu angl'i: solliate
ꝓmissi data ei fuisse i ecclesia mul
ta. Nōs u. subditos nō suos: nol
tras ñ suas lacunas offerūt deo:
nobis quoꝙ ei munera refe
rūt r nō sua. Nō sit minus ille
sublimior cūctis r humilior v
milis: q semetipm obtulit sa
crificiū laudis: q patri offerēs
aiam suā nobis ministrat vs
q hodie carnē suā. Nunq magi
strāt ministri grā nichil mitti
si dignant nobis imo r libent
sā angli ministrent. Ipi eū
amant nos: q a nos ipse ama
uit. Dicat certe vulgari quo
dā pūblo q me amat: amat
r canē meū. Nos ꝙ obtū angli
catelli sum illi dñi qui vos
toto affectu diligitis: catelli
inquā cupientes saturari de
micis q cadūt de mensa dñoꝝ
nrōꝝ qui estis vos. Et ꝯ dixe
rim fres vt ampliorē de cetō
apud beatos angl'os fiducia
habeatis: ut pm familiare in
omi necessitate vra eoꝝ inuo
cetis auxilia: ꝯ r dignū in eoꝝ
plenas ꝺulcari r magr ac ma
gis eoꝝ vobis cōsiliare gram.
captare benuolentiā. exora
re clementiā studeatis. Cunus
reigra necessariā duco. alias
quoꝙ caritati vre exponē cau
sas. que r ipos angl'os p nra
infirmitate redeant solliatos
absq sua sine anxietate: ꝯ
nō absq vilitate ura. ñ ad cetri
mētū felicitatis sue. ꝯ ad sa
lutis nre augmētū. Constat
sine dubio racionis preceps r
capacis beatitudinis humā
nas aias angl'ice ꝺ dice id an
deam cognatas cē nature: nec
decet vos o bti sps ꝺcta legis
p ceptū dedignari. qm̄ visitare
debetis speciem vram: licet in
multā vt ipi cernitis dececta
sit vilitate. ꝯ neq arbitra
mi vos supnā caues ciuitatis

vñe exadio delectari ⁊ ruina
murox q̄s semirutos. ipi vide
tis. Cui⁹ instauracionē si deli
cerans vt dignū ē. frequent⁹
q̄so aīe throniū gl̄e vbi⁹ pacis
iterate dicentes. Deus hic fac
dñe ī bona voluntate tua syon.
vt edificent⁹ muri ierusalē.
Si diligitis decorē dom⁹ dei ymo
q̄a diligitis. expiant⁹ zelū vel
trū vim ⁊ racionabiles lapi
des. qui soli instauracionē ei⁹
vobis possūt procedificari. Hic
ē dilāssī timicul⁹ triplex quo
de excelso celox habitaculo ad
ysolandos. ad visitādos. ad ad
iuuandos nos attendit⁹ supe
minens caritas angelox ꝓpter
deū ꝓpt⁹ nos. ꝓpt⁹ seipsos. ꝓpter
dñm vtiq; tui⁹ ergā nos tanta
nūc visa. ipi quoq; vt dignū
ē imitant⁹ ꝓpt⁹ nos mgbz nunu
cū ꝓpā similitudinē mirant⁹
ꝓpter seipsos quox ordines in
staurādos ex nob toto desiderio
ꝓstolant⁹. Amore eiū parulox
qui lacte vescant⁹ ⁊ nō dū so
lido pane. ꝓfacencia ē laus
illa maiestatis diuine. qui⁹
habentes anglica spēs beata
minuū delectacione struunt⁹
ꝫ tātomagis dilūmacois exspe
tacione ⁊ expetacione solla
tant⁹. Que tam ita sunt pen
sate ⁊ quāta nobis solliciu
dine opus ē. dilectissī vt dig
nos nos exhibeam⁹ eox frequē
cia ⁊ eo iu⁹ dulcedū ī ysperu an
gelox. ne forte eos offendam⁹
obtutus. Ve. u. nob si qū. quo
tam pecās ⁊ negligencijs nris.
indignos nos iudicauerit ꝓsen
cia ⁊ visitacione sua. vt ia ne
esse habeam⁹ ⁊ nos plangē ⁊
dicē cū ꝓpha. Anima mea ꝓpt
mi mei ad dilū me appinqua
uerūt ⁊ fleterūt. Et qui iuxta
me erant delonge steterūt. ⁊
vim faciebāt q̄ querebāt. a mi
elongatus nimirū eis quox p
sencia ꝓtegē nos ⁊ ꝓpulsare
poterā..t timicū. Ad si tā ne
cessariam habend familiari
tatē dignacois anglice. cauē
da nob eox offensa. ⁊ mhys
marine exercēdū gbz eos no
nūm⁹ oblectari. Sūt aūt plu
rima q̄ eis placēt. ⁊ q̄ nu nob
inuenire delectant. vt ē sobri
etas. castitas. pauptas volū

tarra. crebri in cel̃ gemitus. r
ões aĩ lacrimis r cordis mũt̃
cone. It aĩ sup oĩa ih̃u vnitatẽ
r pacẽ exigunt a nobis augli
pas. Qđ ni mat̃ ẽ electeur
in hijs q̃ forma q̃dã ciuitatis
sue repr̃sentat̃ in nob. vt mur̃
tur ier'lm noua mr̃a. Dicit
aũt vt quom ciuitatis illi p
cap̃ao ẽ in diu̇m. sic r nos
idem sencam. idem dicam⁹
oẽs. r no sint ĩ nobis scismata.
sĩ mag̃ simul oẽs vnũ corpus
simꝰ. Et cont̃ ẽ nichil eq̃ offen
dit r ad ĩdignacoñẽ puocat
eos. quom dissensiones r scã
dala si forte inueniant̃ in nob.
Iudiam⁹ siquidẽ qđ loq̃t̃ ad
corinthios paul⁹ cũ n. sit mr̃
nos zelus r ctencio nõne car
nales estis. r scom hominẽ ã
bulatis. In epla quoq; uide
legim⁹ sic. Hij sũt q̃ segregãt
semetipos. aiales. sp̃m no ha
entes. Vide q̃am hõis quem
dmodũ vnitas corpis mẽb
uiuificet coherẽcia sibi. Sepa
q̃ qđ vis amputura cetat r vi
de an ẽ mde illd̃ viuificet. Sit
ẽ oĩs q̃ dicat anathema ih̃u. qđ
nemo dicat loquẽs ĩ sp̃u dei. q̃
anathema sepacio. Sic ẽ mag̃
oĩs q̃ ab vnitate diuidit̃ ne du
bites qui ab eo recesserit. sp̃s vi
te. Digne g̃ ctencios. r qui se
pant semetipos. apli carniales
vocant r aĩgles sp̃m no habẽ
tes. Dicit g̃ sã illi r beati sp̃s
q̃ scandala ĩ venerint r dissen
siones. Qđ nobis r generacio
ni huic sp̃m no habeam⁹. Nam
si adẽt sp̃s pacis vnaq; caritas
diffundẽtur r vnitas no scindẽ
tur. Et dicit. Nõ pmanem⁹ aĩ
hõibz ilis. quia caro sũt. Que
m. Quemadmodũ luna ad tenebras.
Nos de regno vnitatis r pacis
sum⁹. r homies ubiq; eandem
sp̃abam⁹ ẽe venturos. Nũc
aũt q̃ rõne nobis cohereant
q̃ dixit̃ a discipulis. Videtis qm
congruat huic collẽpnitati
euangelica lectio. quę sit dicere
nos a scandalo pusillor. quę
de tã vehemẽt̃ anglis dispu
scandala. Qui scandalizauer
rit vnũ de pusillis istis durũ ẽ qđ
sequit̃. Iz iam pterit ad missas
nobis eundũ ẽ. Peto ne sit vo
bis molesta dilacio. q̃ poterit

hora

vnitatẽ r pacẽ

nō in vtilis fore. si caplm̄ p̄ceus
sermone alterō diligēcia p̄leg
mur. Jt̄ sermo de angelis

Audistis frēs euangliā
lectionē aduīsus eos q̄
pusillos scandalizāt cautis ter
bilit intonauit. Nemini blan
dit veritas. neminē palpat. nul
lū sed uat aptē denūcians. qm̄
ve homini illi p quē scāndalū
venit. Bonū erat ei si natus fu
isset hō ille. Natus sane denuo.
natus ad vitā. nat⁹ de spū qui nu
mirū carne postmodū dāmnat.
Expedit ei si qs est q̄ scandala
sufferat in hac domo. in hac scā &
deo placata. & angelis ei⁹ admodū
grata & familiari congregatione.
vt suspendat⁹ in collo ei⁹ mola
asinaria. & p̄fundū mari
lapidē magnū & spāciosi manūz. qđ
ē sine dubio sclm̄ nēcp̄. Minus. n.
dāpnabile erat ei in seculo mor
perire. qm̄ in monasterio. Pure si
quidē nēcē ē hominē caritatē nō
habentē. & si ēdiderit corpus suū
ita vt ardeat. Et si sic dixerim

frēs nō q̄ minus bene de vobis sen
tiens aut regnare videat in vo
bis nequissimū vitiū illud. sed vt
in ea caritate & vnanimitate & pa
ce in q̄ stat is in dño solliciti sitis
p̄seuerare & habūdare mag. Cum
u. spes nra & gaudiū nrm̄ & coro
na gle. Nōne vnitas & vnanimi
tas vīa in qua gaudeo vos in ve
nire fruitatis amatores. & añ oīa
mutuā in vobis metipīs caritatē
habentes qđ ē vinclm̄ p̄fectionis
Iter qđ obsecro vos sic stare in
dño karū. In ps. n. cognoscent oēs
q̄ angli sū qđ xpi estis discipuli.
si dilectionē habeatis ad inui
cem. Denuq̄ si teneris memoria
qm̄ vobis p̄dicti sermone
didim⁹ & plicē angelice g̃ nos
caritatis & sollicitudinis cau
sā. potest hinc quoq̄ fraternē
dilectionis vtilitas magnifice
cōmēdari. Facile siquidē cōsidera
re. hominū qui nō diligit primū
nullā ex his q̄ tūc dixim⁹ sup
petere causā. Nūqđ. n. gra xpi
diligim̄ ab angelis. si de mutue
dilectionis copia cognouerit
necp̄ ei⁹ nos ee discipulos. Nā
qđ diligem̄ habeis p̄ nos met

ꝓpos. i. ſpiał' nature ſimulitu
dinē. ſi ī venīm humane u aīe
dilige ꝺsortes. ymo ū ſi exeis
q̄mt nos ſūt ꝺtencionibz car
nales nos mag' q̄m ſpūales ē
ſtām. Deniq; nūq̄d diligent
nos ꝓt' ſeipos. t futurā de nobis
ciuitatis ſue reſtaurōnē ſi q̄d
ablit vnū q̄ ſolo vniri. t coedifi
cari illis poſſum⁹ de ē nob vide
mur' gluinū caritatis. Quom
ꝺ habūt edificādos de nob ꝓpter
os ciuitatis illi⁹ muros ſi inve
nerīt nos nō lapides ē. vnos
ꝺpoſſint in vicē cohere. ſz mag'
ꝓfuere q̄ ꝓiacat vēt⁹ a facie
re q̄ vnī verbi flat⁹ inturbi
nē exacer. t ſuſpicionis cumulib⁹
ſemſſia aura diſpgat. Et ſ̄ q̄m
de diuiſe ſufficiat ꝓpter q̄d aīt
dñs ſiq̄s ſcandalizauerit vnū
de pusillis istis. Credo. n. q̄d ma
ior ſollicitudine. de incepto ab
hac tā nequissima peſte cauebit
ſa ū q̄ nō moneat q̄d ſequit
in euangl'io. ſi oculus tuus ſcan
dalizauerit te erue eū. t c. Nūq̄d
n. corpale hūc oculū moneū erue
re. aut vnā exmanubz istis ſimile
t vnū abiicere pedem. Ablit a
nobis hui⁹modi carnal' omnio t mun⁹
t ridicolosa cogitacio. Immo ꝺ ꝓ
q̄m ab exterioribz ſcandalis de
terrent nos ſermo diuin⁹ atq̄
ſanus ſit audistis. ꝺsiluū dut q̄d
eo nob agendū ſit ſcandalo q̄d
uteri⁹ patiūr ꝺtrariā ī venien
tes legem ī mēbris nr̄is. Ipſe. n.
nouit figūtū nr̄m. q̄ cuiſ modi
ſcandalū nō tā facile ꝙnleat' e a nob
uitari. Porro tripliciat' fieri ſcā
dalū istud cotidiano nobis ad
uitere ē exp̄imto. Iut⁹ū. n. ē in
nobis ſpūalis ītencionis oc'ls
ſimplex. t q̄ gre maḡ q̄m nr̄ di
cend⁹ ſit. ſi ſcandalizat nos oc
ulus nr̄. t qui vē a nobis ē dū vo
luntas nr̄a aliam mun⁹ caſtam
ī pretiū me ꝺgerit ītencionē. Sz
h̄ abeu⁹ tm̄ ſup h̄ ſalubre ꝺsiliū
ſaluatoris. Erue. n. inq̄t ꝙpue
ablte. Hoc aūt fiet ſi nō ꝺsenti as. ſtabitis
as. ſi reſiſtas. Simili m̄ de ma
nu ac pede ē intelligendū. Cū
. n. bonis operibz intentos. ad a
lia opa t̄here volūtas ꝓpa cona
tur. man⁹ nr̄a ē q̄ ſcāndalizat nos
ſi ab ſcādi cēbz ꝙpia a nobis vt
nō ꝺsentiam⁹ ei. Hic. n. ꝓfice in
ſcā ꝺſolacione t aſcendere ꝓgra

dus scale poterim⁹ q̄ iacob ap
paruit. ac inuenta q̄ aut psalmus
ta dēuote in vnitē ure dilectiōis
tas. sepi⁹ scandalū patiū. a
pede quodā pusillanimitatis
v negligencie ure. qui ut minus
delende magē ac remissiōre co
natur. Hz nobis ei⁹ necē est.
vt pes gre. qui stat in directo
curre possit sine offensione.
sū scādalo. sū impedimēto. Qd
aūt dicat² bonū nobis ee ad
vitā intre cū uno oculo aut ma
nu. aut pede. q̄m duos hītes
ire in gehennā ignis. eos respi
cit qui voluntatē suā seu bonā
seu mala sit eque sequunt⁹ vī
grediunt² dualz vias nūc bo
na nūc mala sectantes. ut in
q̄ varient² dilectiōis sue. Qui
z merito valē⁹ fuerat gre in
omibz adhere. vē obuiat p̄a
voluntas abscēde. v a scipsis ab
icere eam. Est aūt cū multo ce
pre in ablatione voluntatis
ure execrandā aliquatenꝰ cā
do manū vt dilcat iā nō superbi
re. Hz magē sū omī scandalo vl
ꝛtradictione deo subiecta sit
aīa nr̄a. si iā abicere necē sit

oculū nr̄m. nempe qui sim
plicia adherens oculo. factus
z ipe simplex. aut certe iam nō
est alt⁹ oculus. Hz vnus cū eo
apto teste. q̄m q̄ adheret vni
spō ē cū eo. Qd aūt de oculo
dictū ē. de manu q̄z v de pede eo
dē m̄o intelligendū ē. Cui nō
volūms exēplificatione. v cū dili
gerio gre cohereat. vt nō capiat
cat mala age. nō bona minora
nō mun⁹ bū q̄a gra suggerit.
Il plane p̄fectus ē vir. Hz pax
illa p̄cauis z felicitatis. absq;
eo vero scandalo z rēptiōe
nūq; victoria fortitudinis. illa
m q̄m gle hec vnitas. In festum
te omniū scōr̄ sermo

Festiuitatē hodier
nam scōr̄ omī cū
omni deuotione
dignā z celebrari
mi. Summi si mag
na vide⁹ ee bī pa
tri solempnitas seu bī stephi
ni aut cuilibz scōr̄ q̄m cū illa z
q̄ nō vni⁹ tm̄ ē. Hz vniuersoz. de
rū nō ignoratis fratres scularibz
id motis ee ut diebz festis festiua
s' omnia parent. et q̄nto fuerit

collemptuas clarior. tanto splē
didius epulentur. Quid ergo. nō
ne hijs qui diuinitus ad cor. et cor
dis delicie sūt accrescende. et spā
libz spualia dilatande. Preterea
ia paranti ē diuinitus mensa. fres.
ia recta sūt oia. et epulandi
tempus aduenit. Dignū ē enī
ut prius aīa lacietur qđ ht pora
libz dubitacione. et cū dilacio
nis sit pocior. hz et sēcz collēp
nates manifestū ē ad aīas
magis qm ad corpa ptinere. et
q aīa sūt. aīe pius accipiant.
que naturali quadā eis cog
natione coniuncte. Cz nulz pte
ra quoz sā illi dilacionē ā
plus pti magr delicerāt aīay
bona. et pl eay refectionibz delec
tant. qm et ipi similes nobis
fuere passibil. et ipi pegrinacio
nis hui et exilij miserabil. et de
plorandi molestias et ipi gra
ue hui corpis onus et tumult
tacili. et tēptacionēs expti sūt
nos similia. Nichil itaq dubi
tari quin gratior eis sit et multo
acceptabilior illa festiuitas
qua intenditur epulis anima
rū qm sit ea que celebrat a
secularibz curā carnis phibeā
tur in desideriis voluptatū. De
rūtatū vū nobis animay pa
nis in tra desertā. in loco hor
roris et vaste solitudinis. Unde
nob sub sole spualis ribus.
vbi nichil z nisi labor et dolor et afflic
cio spūs. Hz sao q dixerit petite
et accipietis. Illud. Si vos cū
sitis mali nostis bona data da
re filijs vris qnto magis pr vr.
Nec ignoro qđa obmixe tota
hac nocte et die penitentie nē
dicātes vobis telo panē vinū.
nō eū qui corpus roborat. sz
q confirmat cor hominis. Sum
mas quidē nō ausus cū dice
re media simul. inībendo dei
uentes. mendica mēsa iacente
aū ianuā regis pdiuitis vlce
ribz pleni. et sapientes saturā
ri de micis q̄uo vl sustentari
q cadunt de mensa dñoz nroz.
quoz celebrāt hodie collēpu
tacem. Nempe delicijs affluūt.
et nuentura accipiūt bona z cō
ferta et supefluente. Confidim
aūt qm erit qui det nobis. cha
os eīm magnū z distancia est
multa minus. me liberalitate

ꝟ benignitatē dei. ꝟ auari diui
tis crudelitatē. ꝓpīa dedit nobis
pr̄ nr̄ hodie panē. ¶ Patrē n. mi
sericordiaꝝ pr̄em necē est ꝟ mi
seroꝝ. ¶ dedit mq̄m panē nobis
de celo. ꝟ cibaria nr̄ habūdancia.
quoꝝ vnuꝰ ego cōctis fidelis:
vnuꝰ aīa mea cōquina vtilis
videatur. ¶ Siquidē ad ꝓparanda
feraula vestra tota hāc nocte cō
caluit cor meū int̄ me ꝛ̄ meditā
tione mea exardescat ignis. ille
sine dubio q̄m dñs ihc̄ misit ī
terrā ꝟ voluit vehemēt̄ accendi.
¶ Spūalē etiā abū. ꝟ cōquinā ꝟ
ignē. halē necē ē spalem. ¶ Hūc
est ia vt distribuā q̄ panu. vos
aūt poꝰ ꝺsiderate dantē dūm.
q̄m ministrū distribuentē. Ego
q̄d nr̄me ē nichil aliud sū ꝺser
uus vr̄ vobis cū pariē vn̄ ꝟ vo
bis sicut ipe dñs nouit. mēdi
cans panē de celo. ꝟ alimoniā
vite. ꝓpīa nō ego do vobis: sz pr̄
vr̄ dat vobis panē de celo vi nū.
ipe nos pascat ꝟ operibz ꝟ sermo
nibz. ꝛ̄ ꝟ carne filij sui qui vere
ē cibus. ¶ Nam de opibz lego. q̄ꝰ
cibus ē vt facā voluntatē eiꝰ q̄
misit me. ꝟ de vbis q̄m nō ī so
lo pane vivit hō. sz in oī vbo

q̄d pcedit de ore dei. Ergo nūc q̄
dem cibari habemus sacris eꝝ
verbis. post sz illibatū dominī
a corporis sacramētū ī ultaris mē
sa sacro scō ipso ꝓpīo nō preceptori.

Sermo de lectione euāgelica

Legim⁹ in euāgelio hodie q̄m
videns turbas ihc̄ ascendit
in montē. ¶ Predicaturꝰ n. dūm
de ciuitatibz ꝟ de castellis pli seq̄
bant. q̄ꝰ saluabat aīas sa
nabat corpora. ꝟ adherebant ei.
affatu pariter ꝟ aspectu illiꝰ de
lectati cuiꝰ nimirū voc̄ suauis
ꝟ facies eiꝰ decora sūt sēptī ē. Spe
ciosus forma ꝓ filijs hominū
diffusa ē gr̄a in labijs tuis. Ta
lis ē q̄m nos sequim⁹. cui adhe
remus totis deliderabil' in q̄m
nō solū ꝓpli. sz ꝟ ipi angli sc̄i de
siderant ꝓspicere. ¶ Ad vobis sua
uiꝰ apponem⁹. ¶ Diuitū hec sūt
delicie angloꝝ. Gustate ꝓ ꝟ
videte q̄m suauis ē dñs ꝟ huic
suauitati. huic sapori. huic sa
pientie. que vē ꝟ hinc de oculis
omē q̄d deliderat ꝟ valet cō
parari. ¶ Quid enī. ſpiraris in
sole splendorē in flore pulchꝝ
dinē. in pane saporē in dra fe
cūditatem. Sz a deo ſſ vmilsa

ꝯ

donata sūt ū dubiū qūi mul
to ampli⁹ reseruauerit sibi qūi
dederit creaturis. Jam ne ly qui
de ono⁹ putem⁹ qđ ascendit in
montē. nunirū qđ tūto aīo pre
dictū ē tāq̄ alonge clamāte
ap̄lo. sup mōtē excelsū ascende
re q̄ euā. sȳō. q̄ euāgelizas ierl̄
In qua altēcione si vos melius
ō habens ego illō intelligēdū
puto. qđ mītio actuū ap̄lor be
at⁹ lucas meminit dicens. Primū
quidē sermonē feci de oībz q̄ cepit
ihc facē v docē. vsq̄ ū iuxta pl̄a
rorz moiē q̄ alligabāt onera
ingua v īportabilia v īponebāt
in humeris hominū. digito ve
lo no ea mouēre. Jn nō lyn aīe
mee ē iste. v plurimū ō fortasse
ex hōis. Jnducatis sequor te dñe
quocūq̄z ieris. v secure incedo viā
mādatorz tuorz. scies qđ p eā p
cedens ipe. Secure inq̄n viam
mādatorz tuorz curro quia dil̄
noui qđ a sūmo celo egressio ad
currēdā hāc viā vocauit⁹ tuus
vsq̄ ad sūmū ei⁹ fecit p hāc viā.
Nō possū ego tārē in hūc modū
singula malicare. vos estote
aīalia mūda v ruminācia. vt

siat sūt sēptē ē. Thesaurus des
derabil̄ requiescat īore sapientis.
Oportebit. n. me succincte aliq̄s
tulū loqui. q̄n multa dicen
da sūt v hora brevis ē. maxīe
qđ adhuc nobis celebranda
mult⁹ q̄z sollēpnia restant. Vi
dens turbas ihc ascendit īmō
tem. Videns miserac̄oīs intu
itu. q̄m erāt sicut oues errā
tes nō habentes pastorē. Ad
ē qđ pri⁹ḡm docere īciperet
ascendit in montē. ū quod in
ly ipo docuit nec̄e habere p
dicatores vbi dei. desiderijs aī
v diuīsac̄one sēcē ad sublimia
tendere. v vbiuīs dicuc̄ montē.
Et cū sedisset. accesserūt ad eū
discipuli ei⁹. Cū sedisset inq̄t. Ali
oquī q⁹ ad excelsū illū gyganteū
posset accedē. Benigne
prius īclinauit se v geniuū
vsq̄ ad sessionē. ita vt dicat
pat⁹ nu⁹ genuisti sessionē v re
surrectionē meā. Sedit eūi
vt ad eū ad q̄ūe nē ipi quidē
aug̃li stantē attingere nō po
terant. Publicani v peccato
res accedunt. accedat maria
magdalene. accedat v latro

de cruce. Et cū sedisset accesserūt
ad eū discipuli eius. Et accesserūt ī
tā accessu pedū q̄m affectu cor
dis imitatione virtutū. Hoc aūt
nō turbe nō quilibz de pplo. sz dis
cipli accessisse dicunt quatin
sūt testamētū vetus datū legis
in monte syna. solo moyse ad
cendēte. et plebe exspectante de
orsū. sic et nū sulcapēt montes
patē pplo et colles iustitiā. et ve
lud in tenebris quibz cā et in or
culto dicēt aplis qđ postea di
cerent ī lumine et audirēt in
aure. qđ p̄dicarent postmodū
sup tecta. Hoc ī et sequit. Et ape
riens os suū docebat eos. Ape
ruit nūc os suū qui pphas prē
aperuerat ora. Hinc ē qđ legit
in psalmo pphā dicente. Domine la
bia mea. aperies. vos. m. ā. laus. tua. Nūc
aūt q nullatenus mirabilz mo
dis olim deus locut fuerat in
pphis. demū suo ipe ore locut
est tāqz si diceret. et q loqbat exte
rius. Beati q audierūt loquē
tē in carne sapiam. bti q vbi
dei verba q ab ipo ore p̄cesserūt
audierūt. Verūtā qđ audierūt
illi adhuc reservat nobis. q a
vt nos audire possimus q nūnus
nō ab ipo. Aperiens os suū do
cebat eos dicens. Beati pauperes
spū. Vere aperti ē os eius in q
oēs thesauri sapie et scientie
sūt recōditi. et vere eius doctri
na q ī apocalipsi loquit ecce
noua facio omnia. q pphetam
aū p̄dixerat. aperiā os meū
eructuabo abscondita a p̄incī
pio mūdi. Qđ. n. tā absconditū
q̄m pauptatē ēe beatam.
Ar tū veritas loquit q nō falli
nō fallere potest et ipa ē qđ dicat
q̄m bti pauperes spū. Sic vos
in sensati filij adā divinas q̄
ritis. divinas desideratis usq
adhuc. cū beatitudo diminut
dīcata. p̄dicata mūdo credi
ta sit ab hoībz. Querat eas
paganus q sine deo vivit. querat
iudeus q terrenas promissiones ac
cepit. sz quātocius magis aūt
q mente et anā divinas querit
pe q̄m xpc btos ēe pauperes p̄
dicauit. Quotiens filij alieni
quotiens vanitatē loquunt os
vrm. vt btm dicatis pplm cui
sūt. sz visibilia. sz p̄senta nō
filij dei aperiens os suū locut

pauper

sit veritatē. beatos ēē paupes
v̄e diuitib⁹. Sz diligent⁹ atten
de qđ nō simplicit⁹ paupes nomi
nat, ꝑ̄ plebeos paupes necessi
tate miserabili: nō laudabili vo
luntate. Spero equidē, ꝑ futura
es apud diuine bonitatis miām
hanc ipām afflictionis tue mi
seriā. Sed tū dñm hoc in loco nō
aliud modi fuisse locutū: sz de his
qui possūt dicē cū ꝓpheta. Dolūta
ne sacrificari tibi. aut tū ū volūta
ria quidē pauptas onūs laudē
habz apud deū. nā v philosophi
sua oīa reliquisse legunt⁹. vt ex
pedita mūdialib⁹ curis. studio va
cuas posset vacare liberius.
volebant sensu habūdare tire
na. vt habūdarent magis in sen
su suo: hoc discernit qđ dictū est
spū. i. spūali voluntate. Beati
vero paupes spū spūali salutī
ratione, desiderio spūali, ꝑ̄ so
lū būplacitū dei v animay salu
tem. qui ipsoy ē regnū celoy. Beati
vere, siquidē ipsoy z regnū celoy.
Sz qđ ē qui sic loquitur qui sic
beatificat paupes? v sic dicat⁹
quis poterit verū esse. Erit si
ne dubio. siquidē verax v potēs
ē q̄ promittit. Si murmurat inimic⁹
respondebit⁹ ei. An nō licet mihi
ē qđ volo. An oculus tuus nequā
ē q̄a ego bonus. Si tu mire hūili
atus es deo qđ ad vltū me exal
tare voluisti: nōne q̄ se hūliāt
ꝑ̄ me merito sūt exaltandi.
Et vē tibi si miserrimus ille de ce
lo electus est. qui affectauit cel
situdinē. alitudinē cōcupiuit.
sublimitatē ꝑsūpsit. nōne ꝑ se
quens ē beatos esse q̄ sponte in
pauptatis hūilitatē se se depo
nūt. v iuxta dñi ꝓmissionē ipoy
ē regnū celoy qđ iste ꝓdigit.
Et attende qm̄ sapienter ordina
uerit sapia: ostra primū peccm.
remediū ꝑmū opponēs. Ne si a
perti⁹ dicat. Vis obtinere celū
qđ ꝓdidit superbiens angelus. q
ꝑfidus ē in virtute sua. v inimi
citia diuinay suay. Paupta
tem vilitatē āplectere v tuū erit.
Sequit⁹ Beati mites. qm̄ ipi
possidebūt terram. Bene optime.
Sic. n. oportebat cōmēdata pau
pte z māsuetudinē ꝓdicari.
qm̄ relinquētib⁹ oīa prima sol
ē tēptatio demolestijs corpis
v afflictione carnis ī solita. Ad

ũ pauptas. ꝓdeat si qđ ablit
paup in murmuratiõẽ deue
niat factus ex asperans t ĩpa
tiens disapline. Optime quoq;
ꝓ regnũ. ꝓ milliõẽ minꝰ aliud
regnũ velud in arrã dant vt se
cundũ scꝑturã. ꝓ milliõẽ habea.
mus vite eꝰ q̃ parit nũc ẽ t futu
re. Nec exhibitiõe ꝑsentiã firma
fit exspectatio futuroꝝ. Ihũ mitꝭ
qm ipi possidebũt trã. Hanc ẽ
trã corpus mũ in intelligo. Qđ
si possidẽ nult aĩa. si regnare de
siderat sup membra sua. necesse
ẽ vt sit mitis. t supion suo
subiecta. qm tale ĩ veniet ĩ feriꝰ
suũ. qualẽ se exhibuerit supio
ri suo. Firmat. n. creatura ad vl
tionẽ. ad obtinendã sui in iuriã creatoꝛis. t
ideo noverit aĩa q̃ rebellã sibi ĩ
venit carnẽ suã. se quoq; minꝰ
qm̃ oportet. t supioribꝫ potestati
bꝫ ẽ subiectã. Mansuescat ipa
t humiliet sub potenti manu al
tissimi subiecta sit deo t hys pa
rit quibꝫ vice eꝰ habz obedire ꝑ
latus. t statim corpus suũ ĩve
niet obediens t subiectũ. Veri
tas enim ẽ q̃ loquit. Ihũ mites qm̃
ipi pol. trã. Et vide si nõ adulius

sedi peccati vulnus sed a pcssit
rit medicina. Prima liquidem
ꝑ angelice ꝓtectionis ru
inã. cui a peccatoꝝ multitudine ꝑ
agitata t mordaci dñici ingũ
sui ne t leue onus abiciens. qm̃
exspectare noluit. vt de manu
dñi vñ ia cetera acceptat ꝑfecti
onẽ quoq; beatitudinis mereꝛ
ꝛ ꝑripere illã serpentis dolo
attẽptauit. Propter hoc paradysũ
perdidit trã deliciaꝝ. ꝓpter hoc ĩ
ipso corpe suo ostiã legẽ inve
nit. Ez iam fortassis ad hãc dñi
vocẽ desiderio maliuendis eli
as t dixeris sup asperitate cor
dis tui. t beluinis qualibꝫ mori
bꝫ atq; indomita ferinitate. Attẽ
de ꝙ qđ sequit. Beati q̃ lugent
qm̃ ipi solabunt. Equũ indomi
tũ flagella domant. aiam ĩ mu
tẽ ostricio spũ t assiduitas lacri
marꝝ. Ergo in omnibꝫ ꝙcunq;
is memorare nouissima tua. mor
tis horroꝛẽ. iudicij tremẽdi di
rimẽ. ardentis gehenne merito
ab oculis cordis tui elongari nul
lateꝰ patiaris. Cogita pcessu
nouis tue miseriã. recogita ã
nos tuos ĩ amaritudiẽ aĩe tue

cogita vite humane ꝓcella. cogita fragilitatē ꝑsonꝝ ⁊ im huiusmodi cogitacione ꝑsene ueneris. dico tibi parū sēna es q̄sd̄ fons uidet̄ ēe molestū. dū toto cordis arca īterioꝛem molestiā occupaꝛis. Hz ū pa cietur dñs sine ꝺsolacione te ē q̄m ꝑ misericordiaꝝ ē ⁊ ad ꝺsolacionis. ⁊ ꝺplebimur cito q̄d ueritas pollicet. Beati qui lugent q̄m ipi ꝺsolabūt. Concordat aūt huic sentēcie illud q̄d in salomone legim⁹ ꝙ est ire ad domū luctus q̄m ad domū cuiusq; ꝓterea dñs ees eua si ꝑ aulpā ꝺsola cionē q̄reres lacrimaꝝ ⁊ ꝺsola cionē q̄reres ad penitenciā uenā cā optineres. Nūc aūt miserrimā quesisti ꝺsolacionē de simili cū uiri tui ⁊ ueneno pessi mo nequissiō uidelicz uicio tuā miseraꝝ posteritatē tuā. ut ysaz hodie ꝓdicione alteri⁹ suā alē reputet ꝺsolacionem. Misera ꝓsus ꝺsolacio ⁊ eoꝝ qui miserā hanc imitant. Hz bñ q̄ lugent q̄m ipi ꝺsolabūt. Uerū q̄d aliud ē ꝺsolacio q̄m ꝓcedens de spe uene gīe deuo cionis ⁊ suauissīe delectacio bo ni. ⁊ gustus sapie licet exigu us. quibz interim benignus dñs afflictā refrigerat aīam. Hz gustus ille nichil aliud est q̄m irritamētū desiderij ⁊ mētis tuū amoꝛis sitis sēptū est. Qui edūt me adhuc esurient. ⁊ qui bibūt me adhuc sitient. ꝓtica illico subiungitur. Beati qui esu riūt ⁊ sitiūt iusticiā q̄m ipi sa turabunt. Qui esurit esuriat ampli⁹ ⁊ qui desiderat adhuc habundāci⁹ desideret. q̄m q̄ntū cūq; desiderare poterit tm̄ est acceptuꝛus. Immo uno sēdm ꝑfectionē modū ue desiderij q̄m quidē doneꝛ ꝑfecte habeat per fecte desiderare nō ꝑt. Hz ū ⁊ ꝑfec te habere. doneꝛ ꝑfecte desideret. Hz mensurā acceptuꝛus ē bonā ⁊ ꝺfertā ⁊ coagitatā ⁊ sup effu entē. Beati qui esuriūt ⁊ sitiunt iusticiā q̄m ipi satu. In sirmoꝝ palato cordis ⁊ aīe laguenti adhuc dura ⁊ insipida res vide tur ēe iusticia. Hz qui gustauerīt ecce ipi sauīt q̄m beati sūt qui e surunt illā. q̄m ipi saturabūt

Quere felix & gl'osa sanctas.
o sciū omniū. o desiderabile epu
le. ū nimirū anxietas nulla nl'
lū poterit esse satiatiū: qū sa
ctas sūma & sūmū iucrit de
siderū. Hō q̄ eluriūt & sitiūt iul.
qū ipi satiū. Sā ū hoc vbū ad ūb
ndum, p̄cedē credo qu̇ p̄ccatōē
quidē aliq̄ videt̄ cōmisse iusti
tie: in eo qd̄ mulier ꝑ passus ē.
Hz si eluriūt iustiā auraliq̄ sū
dubio reddē qd̄ debebat nō so
lū vroi: sz nl'to magī creatori.
Debebat. n. vroi ꝑ passionem
vniq̄ & dilapluā tāq̄ inferiori
caput. n. mulieris vir: debebat
aūt deo obediencā atq̄ subiec
tionē. Hz q̄d putam fres. Cū
plurū vlq̄ hodie sciū illud gra
uit dimidicant: & tū ī sipient: i
mitant. Ju dignāter adūlus
adam qd̄ obedierit voci vroris
sue pl's qū deū: & ipi cottidie c
nā suā carnē videtiq̄ audiūt
pl's qū dnū: Fres si nū p̄sentem
viderem' adā in eo articulo po
situ. ascendētibq̄ cogitacōibq̄ in
cor ei' cōmitti aut̄ peccatū vro
ris & p̄ceptū creatoris. nōne cla
marem' adūlus illū dicentes.
Cane miser vide ne feceris se
ducta ē mulier tū acquiescas
ei. Dic qd̄ ꝙ quociens ap̄hen
dit nos tēptatio similis. ū plus
deū' similit' nobis ipis. Hō. n.
q̄ eluriūt & sitiūt iul. q. & satiā
Hz qd̄ p̄t ee oīs iustitia nra co
ram deo. Nōne iuxta p̄sam
paul' menstruate reputabit'
& si districte iudicet' iniusta in
veniet' oīs iustitia nra & mun
habens. Cd ꝙ de pcīs erit. qū
ne ipsa quidē ꝑ se poterit respō
dē iustificā. Ꝑterea obnixe cū
p̄ha clamātes. ū ītres iudicū
cū suo tuo dñe: tota hūilitate
ad nīam recurram' q̄ sola p̄t
saluare aias nras: & tollite pe
cem' qd̄ sequit. Hō miserator
des qū ipi nīam sequit: et
attende qūeq̄ modū zacheus
utrūq̄ uno vbo breuit' ꝓfecti
tur dicens. Dimidiū bonoꝝ me
oꝝ do pauperibq̄ & si q̄cq̄ de
fraudaui reddo quadruplū. Vi
des qū atū eluriuit iste iusti
cā cui nō sufficiat equa mēsu
ra reddē ū restituat quadru
plū. Magna quoq̄ nīa: qd̄
dimidiū bonoꝝ suoꝝ dat pau

peribz. Verūtū nō silebo ego
qđ sencio. Laudem dñi loque
tur os meū. dñm plane nō vrēz.
Nec eīm uobis ꝯ nomiū ei⁹
dō gḷam. Zacheus⁹ certe cuius
laus ē in euangelio. dimidiū
bonoꝝ suoꝝ dedit pauperibz:
ꝯ ego multos zacheos hic vi
deo qui nichil sibi ex oībz reliq̄
re. Cuius nō scribet hoc euāge
liū de zacheis istis. ymo de pe
ris istis. qui fiducialiē loqūa
tur dño? ecce nos reliquim⁹ oīa
et secuti sum⁹ te. Hoc ꝓpter ē. ꝯ iā
in euāgelio etiāo in libro vite
scptī est et signatū. Qbī eīm
misēcordes q̄m ipi miām cōse
q̄ent. Iā ꝙ tres ade crudelitatē
hr sententiaa tangit. q̄ videbat²
proxis amore peccalle. Ecce eīm
sanḡ adā ꝙa ol de ossibz meis
ē et caro de carne mea. et ei⁹ amo
re peccauit. Videam⁹ nūc q̄m
tū diligas eā. Venit dñs ig
neū tenens gladiū in vlcione
q̄arentenio nis. Oppone te dis
crimini et dic ꝓpter illā. Dñe mu
lier infirmior ē. mulier seduc
tā. mea ē iniquitas meā per
catū. in me solū vindicta pce
dat. Ꝯ nō loquit⁹ sic. Mulier
inḡt q̄m dedisti mi⁹ dedit mi⁹ de
ligno ꝛc. O puerilitas. Pena
pcs refugis sulcipe. et culpā ad
mittē nō recusasti. Quomodo
prochdolor oīa audisti ꝙnto
se misericors vbi securus ee de
bueras. et pueroli⁹ crudelis ꝙ
miām ipenderē oportebat. Nā
delinquere ꝓpter illam mulloꝝ:
saulsace ꝙ pcs libenti animo
debuisti. Sic eīm oportet fie
ri frēs. vt nūq̄m ꝓpter alīū
hō peccet. qđ est iniuste et libē
ter alicna peccata portet qđ
ē mie. Cū q̄ eluriūt et sitiūt.
iustiaā q̄m ipi saturabūtur.
Qbī misericordes. q̄m ipi mi
sericordiā obsequent⁹. Obsequit⁹
Qbī mūdo corde. q̄m ipi deū
videbūt. Qbī plane et oīno be
ati qui videbūt in q̄ie deli
derant angli ꝓspice. q̄ie vide
vita etna est. Tibi dixit cor. me
exquisiui te facies mea. faciem
tuā dñe requirā. Qđ. n. in est
celo. et ate q̄d volui sup terā.
Defecit caro mea et cor meū:
ds cordis mi. et pars mea deus
in etnū. Cū ad ꝙplebis me leti

ra aī multu tuo. Ne in abī
mūdiaq cordis mei. q impe
diente ñdū mereor ad btām
visionē illā admitti. Q ūta sol
licitudine frēs quāto studio dā
da ē opa vt mūdari possit ocu
lū quo videnda ē deus. Et ego
quidē triplia corde inquiri me
cenao. ocupiscentia carnis. ocu
piscētia gle tēpalis. t pīcor o
cupiscētia delector. Hūt. n. ī aīa
motus quidē delector. qs net
racione ñ viribz exrangere p
ssū. qm̄ diu in hoc seculo neqm̄
t in corpe mortis teneor alliga
tus. It tū ot cordes istas oīo
nes oppono remediū t pticā
sicut oculi huor ī manibz dīno
r suor ita oculi nri ad dīnum
deum dū misereat nri. q solus
mūd est t pt facē mūdū de im
mūdo ocepū semine. Hic t
ot peccati claām remediū o
fessionis ē institutū. t oīa in
confessione lauant. Ecce ḡ sūt q
mūdant oculm cordis. oīo t cō
fessio. Porro bū mūdo corde qm̄
ipi dm videbūt. Videbūt qui
dē in fine facie ad faciē. videbūt
ē nūc. sz p speculm t in enigma
te. t nūc cognoscūt exparte ppter
te postea cognituri. Q īs ēm in
au cōa claūsū adhuc pecm
viuit aut peccat in spe vita lem
at de deo. tamē si mūd expecta
displiceant. aut peccat in dilpe
racionē ī misericordē senaens
deū. quor vtrūq; merito dicatur.
Existima sti ī ique qđ ero tui si
mil. qm̄ neuter deū videt sz mēa
ē uniquitas sibi. formas sibi pō
lū preo qđ nō est ipe. Hū ō mū
do corde qm̄ ipi soli dm vident.
soli deo sencūt in bonitate sūt
ve bonus ē. ita vt nemo bonus
sit ñ ipe. Hū mūdo corde. q. i. d. y
Miseri pīm adā t eua q uersi
m vba malitie ad excusandas
excusacōēs in pectis. dū ostēdi
oīs mūdacionē fugūt. ī mūdo
remanēt corde t a facie dīnā
unt. Sequit. Hū pacifici qm̄
filij dei vocabunt. Merito filij
nomīe vocabunt. q filij opus
ī pleuerint. Ipe ēm est p quē re
conciliati pacē habemus ad de
ū. Ipe q pacificauit in sanguine
suo q in celo sūt t q sup tram.
mediator dei t hominū hō pt
ihc. Et attende qūe admodū ī

tribz quidē prioribz sibi ipi reco
liliat aīa in duobz q̄ sequuntur
primo: in sexto deo in septimo
z alios reconciliat tūq; in recept⁹
i grām dñi. i felix familiarita
ē donat. ¶ Ā paupte. mālue
rudie. flectu renouat in aīa si
militudo quedā i ymago etnū
tatis oīa tēpa cōplectentis. dū
pauptate fuerā meret. mālue
rudine sibi plenaā vendicat
luctu penitēcie. pātz quoz re
spat sūt sept̄ est. Recogitabo
t ānos meos i amaritudie aīe
mee. Porro ultiaa i nūa pfec
e primo colligem⁹ dū q̄ deo nolu
mus nob fieri alios nō faciam⁹
pximā. i q̄ cūq; volum⁹ vt no
bis faciāt hoēs i nos illis faci
am⁹ pximām. Ā reconciliaci nob
cōsiliat z primo: fiducialit
pmūdiaā cordis reconciliatiōi deo.
Hā ỹ qui de sua reconciliatione
ū imgit: i pfectū suis pie solli
it. eos quoz qūtū pualent i si
bi i deo reconciliare laborant. Qui
bz. laudibz dignū q̄uo āplec
tendū putas affectu frem illū q̄
sine q̄rela ꝯsilaus iuit fres tota
solliatudie cauet. ne q̄d in eo sit
q̄d ab aliis portari oporteat. i q̄
q̄d in aliis est. onerosū patienti
time portat. q̄ singloz scandala
sua reputat. i cū aplo loquit. q̄s
scandalizat i ego nō vror. q̄s in
firmat i ego nō infirmor. Bū pa
cifici q̄m filij dei vocabūt. ¶ Non
ē. n. deus dissensionis sz pacis ide
oq; filios pacis dei quoq; filios
dignū ē appellari. Jam ỹ q̄d sequ
tur marie mūribz ducunt ū ē nū
deo grās tempꝰ plenitudinis. q̄ tū
si nēcie fuerit debz patienter to
lerari. Vñ. n. qui plenitudinē pu
dicitiē ppt̄ iustitiā: q̄m ipoz est
regnū celoz. Verūtū q̄d sibi
vult q̄d eidem pusillo fidā est
pauperibz i martiribz. ū q̄a
vē martiriū genꝰ pauptas vo
luntaria ē. Beatus vir aut pfecta
q̄ post aurū nō abiit ū spauit
in thesauris pecunie. Quis ē
iste i laudabim⁹ eū. fecit. n. mi
rabilia in vita sua. Q̄d mira
bilius aut q̄d martirio grauꝰ
est q̄m ut ep̄las eluirie. ut
vestes nitidas i p̄ciosas algere
pauptate p̄mi ut diuicias
q̄s offert mūdꝰ. q̄s ostentat
malignꝰ. q̄s delitiat ipe nūr ap

petitus. Nu nō merito coronabitur q̄ sic certauerit. mūdū abiaciens. p̄mittentē. irridens timentē tēptantē. & q̄ gloriosꝰ ē de semetipso triumphans & cuncta fugiens concupiscentia ā prurientē. Deniq; p̄tēa pauperibz paret & martiribz regnū celoz. promittitur. q̄a paupertate imitatur. & in passione. p xpō ablatis omnibz dilatione p̄capitur. In festo s. dy.

Quia scōz omniū festiuā hodie dilectissimi omniq; dignissimā deuotione memoriā celebramꝰ. ape p̄cium puto de cōmuni eoz felicitate in q̄ bīa iam requie p̄fruunt. & futura q̄m p̄clarā cōsummatione adipiscant scō sermonē facē caritati vr̄e. ita sane vt nō opinionis p̄ce iactu/ras. sz diuinoz librox sequar auctoritatē. n̄ p̄phetare videar de corde meo. sz imitar quo ad potero testimonijs sc̄pturarū. Erit. n. p̄stantē duo triplex sermonis vtilitas. quatenꝰ aguta vl ex parte aliq̄ felici retributione scōz habūdātiori dēceps sollicitudine ipoz inhere vestigijs. ac feruētiori deliderio ad eoz suspirare consortia. p̄cipiōq; deuotione eoz/dem nos emendare patrociniis studeamus. Hodiernus q̄pe sermo & omni acceptatione dignꝰ vt quos collemptu veneratione p̄sequim̄ & simili cōsolatione sequam̄. qs beatissimos p̄dicam̄ ad eoz beatitudinē tota anxietate curram̄. quoz delectam̄ p̄conijs eoz patrocinijs illeuemur. Per sanctā pārī instructiosā īcipitur memoria festiua scōz languore. repōe. errorēq; depellens. cuius cōfessione iuuet infirmitas nra. sic/ratiōe beatitudinis excitetur negligentia nra ignorantia q̄q; nra. ipoz eruditae exemplis. p̄terea cū p̄fecte eruditos vos admitā/da scōz vestigia hodierna lā euangl̄ lectione & ipi dñi bmo ne non dubitē erecta numerū ān oculos vros scala. p q̄m v̄ nullus q̄ hodie veneram̄ scōz chorus ascendit. n ignoē īploranduis eoz suffragijs to/tā paulominꝰ noctis & diei hu

religiosa deuocione cēpus expē
sū iā de coy feliciate loqui vl'er
gnū aliqd attēptabo qđ donaue
rit ipe iā q̄ magnificat v q̄ gl'i
ficat qs vocauit pr̄ atq; iuste
ficauit. Iegun̄ in ps̄a. Conuēte
aīa mea i requiem tuā q̄a dñs
benefecit t. Qa eripuit aīam m.
de morte. Et in alio psalmo. Laqs
nr̄a erepta ē de laqo venantiū.
Multa quoq; similia i diuina
rū repisse nr̄ pideor serie. scp̄tar
ba omniū q̄ liberatos se ee nō
sine mlta āmiratione letantur.
Uba pfecte securitatis v felicita
tis i mē se vocē grāy actionis
plenae q̄ pmeo sapere hys q̄
lucras adhuc domos nr̄as habi
tant. v in sudore multus suu cō
medūt panē suū. mult̄ arbitror
dubitare. Qs.n. coy gl'abit̄ cal
cū se habē cor. Qs audeat gl'ā
ri in crucē ee laqueū. libatos pr
dis suos a lapsu. reclamante
omnipotē apl̄o v dicente. qui stat
videat ne cadat. Un̄ v de tempo
re futuro magr ego hō qs me liberā.
de corpe mortis h̄. Et i alio loco.
fres magr ego me nō arbitror ap
phendisse. Unū aūt q̄ retro sūt
obliuis v in ea que aū me sūt
extentus sequor ad palmā nr̄.
Itemq;. Ego aut sic curro nō q̄si in
incertū. sic pugno nō q̄si aerē ver
berans sed castigo corp̄ meū v in ser
uitutē redigo ne forte cāi alios p̄
dicauerī ipe reprobus efficiar. Uer
plane tuba multae ē. si vba du
as strenuus fortat dimicātis. Nā
supiora quidē poa triūphantis videt
ee qs dubitet. aut certe nō qui
dē triūphantis. sed aī victoria red
untis de plio. v futuri magni t
umphi die. lecta ac secura dicta
pstolantis. Qd.n. loquet reuisu
de plio fortis miles seruus fidel.
Conuēte magt aīa m. i requiē tuū.
Qui.n. i corpe mortis militares
equites nulla erat tum p labore
cāminus tū p periculo exitus
adhuc incerti. Hinc exultabat
cumulatus temptacōnū. in suc
cūlendi met̄ gratiā collaudabat.
Habebat tū fr̄s i tūc gl'iam mi
les x. licet requiē nō haberet.
Aut siquidē strenuus ille v
fortissimus miles. cui v paulo
aū beatā mentionē. Gla nr̄a
h̄ ē testimoniū dicāe nr̄e. qđ test
imoniū dicāe nō sic i telligen

dñi puto tamq̃ ipa sibi dscia
attestetur: nõ eũ qui se ipm
mendat ille pbatus ẽ sz qñ dõs
mendat. Est g testimoniũ cõ
scie in quo gl'atur apls nõ qđ
phibeat dscia sz qđ loquit spc
veritatis in ipa. testimoniũ p
hibens spũ nro qđ filij dei su
mus. Cũ. n. veritas applaudit.
aũ iustitia attestatur. dei dmen
dantis sine dubio vox ẽ. v spc
sca testimoniũ phibentis. ac si
dcertanti viriliter militi rex su
us pau amore v honore decer
tat ppe assistens letus applau
dat. laudet soror tã primam
clamiter ee victoriã: pata iam
pmia v coronã pollicatur et
nã. In quo testimonio gl'atur
quidẽ pbatus v strenuus mi
les. minime tñ quiescat: sz tã
to acrius alacriusq̃ dcertat.
Itaq̃ dñi adhuc militant gau
dent vtiq̃ electi dei. sz de primicijs
spc qui v infirmitatẽ eoz adiu
uat virtute sua v pusillanimi
tatẽ eoz sua dsolatur attesta
tione. Vñ v hijs de quo loque
batur apls nõ est in qñt regi
ni dei esca v potus. sz iustitia
v gaudiũ v pax in spũ scõ. Ia
m dscim ato miliciae tempe gau
diũ habent scã. z spũ suo donec
adueniat dies illa qua gaudi
um habituri sũt z in corpe suo.
Sic eũ habes in psalmo. Sig
natũ z sup nos lumẽ vultus tui
dñe dedisti leticiã in corde meo.
Vnde. plane ex hijs q̃ fecit. a
fructu frumenti vini v olei sui. la
diunt. n. ei modi aĩa vocẽ dicen
tis. Da re ei de fructu manuũ
suaz v laudent eã in portis op
ei. Vñ v iohis scribẽ videt ma
pocalipsi. qm bã mortui qui in
dño moriuntur. Quare. Amẽ
. n. iã dicat spc vt requiescant a
laboribz suis. vñ v in põ de q̃
paulo añ loq̃batur. psalmo. cã
que sup̃ positum vbis adimu
ãi ẽ. In pace in idipm dormiã
v requiescã. Et de opibz habem in
apocalipsi. Opa. n. illoz sequũ
tur eos. Ad quid g sequũ tur vt lau
dent eos in portis. Ad qđ sequã
tur ũ vt multiplicent a fructu
eoz. v accipientes de fructu ma
nuũ suaz. sagiuent vituli qđ
exemplico testimonio cũ redire
cabunt muri iherlm sup alta

bñ

paulo añ

re nomiū imponendos. Interī
ãpe sub altari eos ee. et nō sup
ipse nos doceat au testimoniū
credibile fēm ē nimis. q̄ vt le
gitur in apocalipsi. sub altari
dō eor ꝛ voces audiunt. Adh
ſ signatū sup eos ē lumē dīn
a nullus. ꝛ licet nō plenā hūt
ñ lenaā. multā in corde suo. do
net venat illa dies q̄ introire
n mereant in reqem dīn. Adh
r laudant eas īportis opa sua.
donec dies venat aī erit laus
ymnusq; ad deo. Videns tres q̄n
ta ē ~ unitas sc̄pturay. q̄ vno
modo ꝛ eisdē pene verbis de bta
tudine loquunt animay. Jā
q̄nemo ex vob parnā aliquan
d requē aut lenaā sulpiceatur
eor: qui ab omī penitus molest
nas liberi. recogitant āuos suos
dulcedine anime sue. letant
q̄dicly quibz hūliata sūt. āus
quibz viderūt mala cū iocūdi
admiracone. ꝛ mira iocūditate
videbāt picta que euaserūt. la
queos q̄s p̄tulerūt. etamina que
uicerūt. ꝛ phis omībz terra vī
dubitata fide exspectant spem
bām ꝛ adventū gl'e magni
dei. ꝛ saluatoris sui. q̄ resultata
bit corpa eor. Ostigurandā p̄ci
corpis claritatē. Ex ūta felicitat
eor q̄n in mēsa letaa. q̄ nimi
rū tplia gaudio de reconciacone
tūlacte vnitis. de exhibiacone p̄
sentis queris. de certa exspecta
cone future. Finū acōis exul
tant. Jā de futura illa. Sūma
cone habend vocē eor in fine
ei psalmi de quo supi loquela
mur. Dicūt. n. singule aīe qui
bz iā datā est ad haut requē
p venire. In pace mid ipm dormi
ā ꝛ requescā. q̄n tu. d. singu. i spe
Osti. nōe. me. Singlariē unq̄q; in spe.
nō iā in t̄ spem ꝛ metū. ꝛ pus nō
sine sollicitudine. ꝛ aurietate p̄
rima fluctuabā. Sic ꝛ dep̄sentia
cōr regē habend in alio psalmo
sc̄pti. Conūte aīa mea i reqem. t.
q̄a dūs būfecat t. Gū unq̄q; fecat.
q̄uis nō dū optime. Deinq; audi
q̄ū bū. Ex ia eripuit aīaz meā de
morte. oculos meos a lacrimis. pedes
meos a lapsu. i. a pāo omī. ꝛ a
pcī pena. a timore quoq; ꝛ pricu
la eadi penit liberauit. Hoc
eū suauissimū aīe statū q̄
nullis iā lauet aut riget lacrimis

qñ absterget deus omnẽ lacrimã ab oculis eor. Hoc nubile mq iã ñ expungit nec vltra ter̃ punctura sua dñi figit̃ spina. cryst. n. de cera illa q̃ spinas et tribulos germinabat. Hoc plane stratũ animę qđ mundę iã vsq; in firmitate et. qñ vnusq; q̃ infirmitatis erant pariț tollit̃ rũt. Hęc ẽ mẽs aie suauissima et saluberrima requies. Sic̃a mũda. quieta. secura. Sit g̃ lectus aie sic lectus. Sic̃ sue puritas. sit capitale tranquillitas. sit optatũ ei securitas. vt mihi mortis strato dormiat delectabilit̃ feliciț requiescat. Jam vt decreti dacione tui sacte vbertis habes in psalmo .c. xxiij. manifesta vba eor que supi quoq; memorauit. Considerãt. n. multa cũ admiracõe recognãt a quibus laqueis q̃bus vepribus diuino munere fuerit auxilio liberati et exultãtes in dño dicãt. Nisi q̃a dñs erat in nob dicat nũc israhel. n. q̃a dñs erat in. nob. cũ exurgerẽt homines in nos forte vivos deglutissẽt nos. Torrentẽ ptransisset. aia eor̃ pertransisset. Undiq; dñs q̃ in de. n. in cap. de. e. Hz vba q̃ iã tẽpe sue resolucionis instante loquebat apls de eo mq nunc feliciț requiescat in pace. sta tu pfectionis videnț et nunc ei mihi melius dicunt. Nunc. n. secure iã loquit. bonũ certamẽ certaui cursum consummaui fidem seruaui. de reliquo reposita ẽ mihi corona iustitie. &c. Hęc sunt dicta vobis fres. Si nil sunt vnusquisq; negocia. hic compunct̃ hic alz cor. et ppterea voluit ipse sanctus scribi vba ea q̃ prolixe ceteraq; similia. vt exhus aliquem inotesceret nobis status eor. Longe alit̃ tñ affectant in hui modi cogitacõibz. et multo amplius delectant quã ñra aut cogitacio capit̃. aut explicare queat oro. Audi. n. quom̃ loquat̃ pheta exaltans et multiplicans vba. cũ sit tñ digne magnificare valens qđ intendit. Ozias magna magnificauit dulcedinem dñe et ab absconditis tantis q. Quid tñ addidit. Pfecisti magnalia q̃ sperãt in te in aspectu filiorum hominũ. Sit g̃ multitudo dulcedinis tue q̃ abscondita ẽ magna quidẽ et magna valde. sed tñ pfecta q̃m in manifesto pfecta

tur nō i abscondito. qū nō sub
aletri quelcēt scā ḥ sup thro
nos tanq̄ iudices residebunt.
Ad requiē. n. erute a corpib⁹
aīe scē ꝓnūc ad mutūtur ad
gl̄am regnū. nō ut. ⁊ Ne exspec
tant usq̄ aut ꝑpha. dū ad huc
ueniret in custodia corpis ḥ
dñi retribuas nū. ⁊ Et vox dñi
na ad aīas scās corpoꝝ suoꝝ
resurrectionē flagitantes. Sus
tinete modicū tēpus dōn ꝑple
atur numerus frūm vrōz. ⁊ Iz
ia sermo claudēd⁹ est. vocāt. n
nos missay ad hyc celebrāda
collēpnia. ⁊ Dō ḡ restat ad
huc deadē materia ꝓmoni
alteri reseruem⁹. ⁊ Iē sermo

De omnibz scis.

Sermo 3tio.

Adiutus ñ fallor ex his
q̄ ꝓcedenti ꝓmone sūt
dicta. tres ee scōy status aīay.
ꝓmū videlz in corpe corrup
tibili. scdm sine corpe. tciū in
beatitudine cōsūmata. ⁊ Primū
dicuḡ in tabernaclis. scdm⁹
atriꝝ. tciū in domo dei. ⁊ Tūa
dilecta tabernacla tua dñe
virtutū. inl'co magis in atrā dei
pcabilia scdm qđ addidit.
Concupiscat ⁊ deficiat aīa mea
in atria dñi. ⁊ Iz qm̄ i ipis quoḡ
atriis nō ullus vt audis defec
tus ē. bñ dīno q̄ habitant in
domo tua dñe. ⁊ Letabūt cū plane
in hijs q̄ dicta sūt nūtūs. qm̄
i domū dñi ibim⁹. ⁊ Dō ḡ si quer
tus vñ id tā fiducialit ꝑsumā.
inde sine dubio qđ iā multi ex
nobis in atriis stent. exspectan
tes dōn ꝓpleatur numerus
frūm. ⁊ In illā. n. beatissimā do
mū. nec sūt nob⁹ in trabūt aī
apibz suis. id ē n tā sine plebe.
nec sine carne. ⁊ Nec. n. ꝑt
tari decet integrā beatitudinē
dōn sit hō integer tm deter
in ꝑfectione donari ecclām in
ꝑfectā. ⁊ Ptera cū resurrectio
nē expectarent corpoꝝ sicut ꝑ
one ꝓmone iā diuinit⁹ acceperāt
diuinū respondūt dicens. susti
nete modicū temp⁹ dōn ꝓple
atur numer⁹ fratrū vrōz. ⁊ Ac
ceperūt tūc singlas stolas ḥ
nō vestient⁹ duplicibz dōn vel
tra nū ⁊ nos. quoꝝ de patrī
cijs ⁊ de ꝓphetis aut apls. deo me
li⁹ aliqđ ꝓvidente ꝑ nob⁹ vt nō
sine nob⁹ cōsūmarētur. ⁊ Stola

.n. qñ dixit ꝑma ip̃a felicitas
t requies aiaꝝ. sed ꝙ ĩmortali
tas t gl'a corpoꝝ. Dñe dicat. Ps
dica dñe sanguĩe scoꝝ tuoꝝ qui
effusus ẽ nõ tanꝯ vindicte cu
pidi. ñ de.ꝑpie vlcionis zelo ꝛ
ex desiderio r̃surrectionis t gl'ifi
cationis corpoꝝ suoꝝ q̃m numu
rũ vsq; in diẽ iudicij differendã
ee nõ dubitat. Et vñ hoc t o mi
sera caro. o seda. o seuda vñ h̃ t.
Aĩe scĩe q̃s deus ꝑpa in signiuit
ymagine. q̃s redemit ꝑpo sangu
ne te desiderant te exspectant.
t ip̃aꝝ sine Ꝺpleri letiaꝝ ꝺ tũ
mari beatitudo nõ p̃t. Ideo siq̃
dem vrget in eis desiderũ hoc
naturale vt ñ dũ tota eoꝝ af
fectio libẽ ꝑgat ĩ dñm. ꝛ cruciha
tur quodãmodo t rugã faciat
dũ ĩdinãt desiderio tuo. Dũ et
bẽs iohes q̃ mꝛa nobis de eo
statu ĩq̃ feliat bẽ aĩe requel
cũt. ꝑ spm reseraut. cũ macla
m quit cũt aũ thronũ dei. Si
ne macla m q̃m ꝛ ñ dũ sine ru
ga. dñm veniat dies cũ sibi gl'o
sã xp̃s exhibebit ecclam nõ
habentẽ maclam neq; rugam.
In hijs uãq; q̃ adhuc militãt
ñ sine macla quidẽ ecclia ẽ. q̃m
nemo mũdus a sorde ñ mfaus
cauẽ vnẽ diei vita sup̃ terram. q̃
vaq; vitã beat̃ nob mu liaã esse
ce statur. In hys vero q̃ subalta
dñm requestãt. iã quidẽ sine ma
cula ẽ ecclia sicut habes mpsal
mo. Dñe q̃s habitabit m tabernaculo. aut q̃s requescet ĩ mõ
te scõ tuo. Qui ingredit sine mac
sine macla. Hic g̃ requiescet ĩ
monte dñi q̃ ingredit sine ma
cula: qui v̄ fuerunt sine ruga
ce altabũt sup̃ montẽ. Et vis
tare q̃m erũt sine ruga aĩe scẽ
q̃m extendent celi cũt pelles que
dilatat̃ peunt. vt ñ minima qui
dẽ ruga in veniat mea. Tũc cũ
dubio q̃m iã sequẽ agnũ q̃q;
terit. Vere. n. extendi t dilatati
nette ẽ aĩas quib; vbiq; sequẽ
dus ẽ agnũ. Quo. n. vadit. Attu
git ꝑfecto a fine vsq; ad finẽ for
te t disponit oĩa suauit. Dis
ad huc nosse quo eat agnus
t quo nette habeant bẽ aĩe
sequi eũ. In oñib; requiẽ que
situ. Het plane requies dñi ñ
mtrita. nõ arta aliq̃d terrñ re
stricta: q̃m in oĩb; gaudet. mõ

lz delectat̃ in quibz requiē que
rit vim veritat̃. Nā vbona ea pla
cent mihi ipis vt delectat̃ nichil
omino bona ordinacione maloy
diligit mīam vt iudiciū. ñ modo
m bonoy gl̃a sibi ꝓplacet. lz in
ipis quoz vt pote iustis supplī
cijs ipioy. Ad gl̃. Putas ne po
tent humana aīa mlz gaudiū
dñi sui vt mhanc requiē ei in
trare. vt vipa qz in oibz delecte
tur ñ aliq̃ iā ꝑuata affectione
xhat̃ in rugam. lz tñ leat in af
fectu quādā gñalē atqz diuinū.
Ponit sine dubio si fidelis inve
nat̃ supa pauca q̃ accepit mu
nus sue tempe. id ē. sup arc⁹ su
p sensus. sup appetitos suos
qs sulcepit regendos. vt in his
ꝓbet̃ qm̃ fidel̃ sit dño suo. Ba
at g seruus xpi vas suū possi
dē mstificatione. glificet vpor
tet deū in corpe suo. ñ dubiū qm̃
fidelē in modico fuū sup mlta cō
stituat. dñs liberal' vt duces. Su
pra mlta plane. qm̃ constituet eū
dñm dom⁹ sue. vꝑncipē oīs pos
sessioīs sue. Dez id vob ī credi
bile videat̃ sīs tāqm̃ ego a me
ipo id loquar. qm̃ veritas ipa
manifeste id pollicet. aut de p
missioibz oīno dubitare nō luz.
Gīs aut seruus ille qui cū vene
rit dñs. ī veneret sic facientē.
Am̃ dico vobis sup oīa bona su
constituet eū. Sic. n. fidel' seruus
constituit̃ sup oīa bona dñi sui cū
ī gaudiū ei⁹ meret̃ intrare. vt cū
eo deinceps letari. ī vnūlis. in
cibis gaudē. ī omibz delectari. Et
eū q adheret dño apl'o teste. vn⁹
spūs efficit̃ cū eo. vt voluntas ei⁹ oī
no diuine adherens volūtati. sit
vna cū ea vt iā nichil qd contra
ea sit inveniat̃. in oibz creaturis
lz vnūsa fiant vl' magis mane
ant. pei⁹ arbitrio. Aliter z gl̃ bēa spes
qm̃ exspectāt aīe sce. vt licet in
gr̃ay actione ꝑsentit̃ ꝑea felicita
te ī qua iā reqescūt. adhuc tñ o
rāt vt clamāt ad dñm. ꝑ ea ꝑfum
macōe qua ꝑfolant. Nude sp
admodū sine macla qude ve
stitus lz nō sine ruga ꝺtitho
nus eas diuin⁹ ee. sic ad gr̃ay
actionē iā ꝓvenisse vident. lz
ñ dū ad vocē laudis. qm̃ ꝓfec
tū ꝓfectos laudare decet. vt
laudet̃ cū hereditate sua. qm̃
iā vt spūs laudabūt eū. venit vni

Sermo. 4tg.

tuoꝝ laus a deo. Dñe ꝛ appha sig
nauꝭ futuri tẽpis vbo vlus m
deꝭ bñ inquiens q habitant
i domo tua dñe i scla sclorꝝ lau
dabũt te. Nã ꝛ b̃tus iohannes
in apocalipsi nõ vocẽ laudis.
sz poas vocẽ precis audiuit.
Hic. n. habes. Sub altare dei
audui voces oraloꝝ. Quas vo
ces. Vindicta dñe sanguinẽ scoꝝ
tuoꝝ q effusus ẽ. Vox ꝑ nõ
laudis ẽ ista. Sz quouscz a lon
ge arcũdam altare illud ꝛ vere
ñ accedã. Deliderat ũ fallor ca
ritas vra audire sacmenta. al
taris huius ꝛ sacrũ secretũꝝ nos
te misteriũ. Sz quis ego cũ qui
scoꝝ cubicla audeã temerarius
irrũpẽ. Quasi ũ nõ legerim scri
ptoꝝ maiestatis oppmendũ a
gla. Deripiamẽ paulem hic
si placet hodie. si forte pullan
tibz nobis apte digneꝭ mul
teriũ altaris illi⁹ inhabitatrices
aie sce. nõ nro sane merito. sz
ꝑter eũ q dilexit nos. ꝛ lauit
nos a pcatis nris in sanguine suo
agnoscentes ꝛ nos inter ciues ꝛ
domesticos dei. ñ tãq̃ hospites
ꝛ aduenas a secreta illa habita

tione ceuseant ꝑpulsandos. Jn
sermo de omnibꝫ sanctis

Qũ de altari illo celesti
sub quo beatꝰ iohes scoꝝ
voces audiuit. Imo inaudiuit di
tulimꝰ sicut meminisse arbitror
caritatẽ vram. vt oione ꝑmissa
securi ad tã sacrũ secre
tũꝝ aubicla pateret accessus. ẽ
pus ẽ vt dicam ia qd de eo nobis
sentire donatꝰ ẽ. sine ꝓiudicio
sane cui forte aliꝰ fuerit reuela
tũ. Illud ꝙ ꝓmũ monẽ potest. qd
sibi velit qd beatꝰ iohanes sub
altare dei audisse se phibet scoꝝ
voces aiaꝝ. cũ saluator in euglio
de lazari aia loquens nõ sub al
tare dei. sz in sinũ abrahe dicat es
ab angls deportata. Nam ꝛ scs
iob vt appareat neciꝭ ad altare
dei ausus ẽ aspirare cũ diceret.
Quis mi tribuat vt mihi fiat ꝑ
tegas me ꝛ ables cõdas me do ꝑtiꝫ
leat furor tuus ꝛ statuas mi tẽpus
in q̃ recorderis mei. Sz ia veneratꝭ
tẽs tẽpꝰ illud qd beatꝰ iob postu
labat. iam recordandi tempus.
ia venerat tempꝰ miserendi. in
scoꝝ voces sub altare dei beatus
iohes audiuit. Do cui. n. venuret.

delideratus ille q̄ sanguīē suo de
leret. ꝯ rogatꝰ hū dāpnacionis
nūe. hāmeū ereuguens gladi
ū apuit credentibz regna celoꝝ.
nullꝰ dīno tuoꝝ scōꝝ ad ea pa
rebat facilius. ꝙ puderat eos
dās in ferno ipō locī quietis
ꝛ refrigerij. chaos magnū fir
mans. ut scās illas aīas. ta
mas ipioꝝ. ꝛ inūus. u. utreq̄
in tenebris essent. nō utreq̄ erāt
impenis ꝙ cruciabant ipij. iusti
ꝙ solabant. Quod aūt intene
bris eēnt breui iob testimonio
discam q̄ se quoq̄ in locī tenebro
sū ꝛ aptū mortis caligine pbibe
bat turū. Huc g̃ locī obtaurū
quidē ꝙ quietī sinū abrahe vo
cat. puto arbitror. qđ in fide ꝛ ex
spectacione q̄leerent saluatoris.
Abrahe. n. fides tā manifeste
pbata ē ꝛ abp bata ut p̄m
ipe future i tar nacois xpi
mereuliz atq̄e p̄mullionē. In
huc g̃ locī saluator descendens
dirupit portas ereas. ꝛ vectes fer
reos dirupit eductosq̄ vinctos
de domo carceris. sedentes quidē
ꝙ sit quiescentes. ꝙ in tenebris
ꝛ umbꝝ mortis. ita tuc quidē sub
altare dei collocauit absconditus
eos in tabernaculo suo in die malox.
ꝛ protegens eos in abscōdito tabna
culi sui. donec veniat tempꝰ quo
pficiant xpleto iā numero fra
trū ꝛ ꝓpiciant regnū qđ eis pa
ratū est ab origine mūdi. Ita ꝙ
sicubi forte p̄sens scōꝝ quoq̄
requies. abrahe sinꝰ vocat cer
tū ē de euāglio hanc ꝛoleuisse ꝛ
suetudinē. licet nemīnē opor
teat dubitare. longe aliū hūc
sinū eē q̄m illū. quippe cū ille
in tenebris. hic in luce mīta. in
ferno ille fuerit iste in celo. Non
in ꝛgrue tū ꝙ nūc dicti videtur
patriarchay filios patrū in sinū
recipi cū ad eoꝝ ꝛsortiū ab hoc
scło tūllure meruerīt. Porro
altare ipm de q̄ nob habendus
ē sermo. ego ꝓ meo sape audiui
aliud arbitror ee. q̄m corpus
ipm dīi saluatoris. Credo aūt
qđ ꝛ ego sup ꝙ sensū ei habeā
p̄sertim cū audiā eū in euāglio
p̄mittentē. Obiciāq̄ fuerit corp
illuc ꝛgregabunt aquile. Iuxta
rim g̃ sub xpi humanitate fela
re cā quelcāt in q̄m numerū
delideraut ꝙ ipi angli ꝓspicere

dñi veniat temp⁹ qñ iã nõ sub
altari collocentur. sz erigantur
sup altare. Hz qđ dixi. Nũqđ
humanitatis ẽ gl'am nõ dicã
hominj sz vl' angelor assecq po
terit qs ne dñi supare. Quo nã
g ñ sup altare erigãdos dixe
rim eos. qui nũc sub altare q
clauũt. Visione vnq; v trẽplatio
ne nõ plationc. Ostendet. n.
nobis filj⁹ vt polliat⁹ est semet
ipm. nõ i forma serui sz i for
ma dei. ostendet ẽ nobis pa
trẽ v spm sctm. sine qua nume
rũ visione nichil sufficeret no
bis. qñ hec est vita ẽtna vt ognos
cant⁹ patrẽ verũ dm v quẽ mi
sit ihm xpm. v in eis qđ nõ est
dubiũ ẽ spm vtrosq. Beatus
eus qppe ministrabit nobis.
nouas vnq; v vsq; ad temp⁹ il
lud nobis penit⁹ inexptas de
licias sue ꝺtemplationis. Vñ
v beatus iohannes in epla sua
nũc inqđ filij dei sumus sz nõ
dũ apparuit qđ erim⁹ qa vide
bim⁹ eũ sicuti est. Audi denq;
sponsã in cantico cantico⁹ fidu
cialit loquentẽ. v spe quidẽ iã
sup altare locatã. Vena inqđ
ei⁹ haut dubiũ quin sponsi
sub capite meo v dextera illi⁹
ãplexabit⁹ me. Ascendit eũ
bta aia ẽ icarnatione v huma
nitatẽ. q numerũ lena ei⁹ iure
vocat⁹ vt diuinitatẽ ac maiel
tatẽ ei⁹ qñ nõ integre dextrã
nominat⁹ sublimi⁹ ꝺtemplet.
Triplicat. u. sñs inclina illa vp
fecta beatitudine fruciñ deo vi
dentes eũ in omnibz creaturis.
Habentes eũ in nobis ipis. v
qđ hijs omnibz ineffabiliter iocũ
dius sit atq; beatꝰ ipam quoq;
ognoscentes i semetipa tanta
tẽ. v gl'am illã sine vlla cunc
tante mũdo cordis oculo ꝺcon
templantes. In hac. n. erit vita etna
v pfecta vt ognoscam⁹ patrẽ v
filiũ cũ spũ scõ v videam⁹ dñm
sicuti ẽ. i. nõ sicut in nobis
in est videli- ez sicut ceteris
creaturis. sz sicut ẽ in semet
ipo. Vñ duo illa velud cũ
iacuisse ẽ videnť q̃ pdictum v
qñ cotter ctia. Hec vero ogni
cio cũma beatitudinis. tria me
dulla. adeps frumẽta quo om
nis scã ierlm saciat. Verũ sñ
magna ẽ beatitudo illa tã ab

scondita ē ab oculis nr̄is. Nec eū oculus vidit ñ auris audiuit ñ in cor hominis ascendit. qūta cla ritas. qūta suauitas. qūta iocū ditas. maneat nos ī illa ognitio ne. Pax dei est illa q̄ exsuperat omnē intellectū. qūto magis om nē sermonē nr̄m. Et d̄ gr̄ nulli da tū ē experiri. nullus conet effari. Mensurā aut dīs plenā ⁊ ostertam. ⁊ coagitatā ⁊ supefluentē dabit in sinū vr̄m. Plenā vnū quāte creaturay ostertā ī interio ri homine nr̄o. coagitatā in ex teriori. supefluentē in deo ipo. Ibi cumul⁹ felicitatis. ibi sup eminens gl'a. ibi effluens bea titudo. Nam quom̄ videndus sit ī creaturis. quom̄ in nobis habend⁹ possim⁹ vl' ex parte cognitē expīs numerū quas ac cepim⁹ ī primicijs sps ogni tio aut illa adhuc omnino no bis incognita ē. mirabilis tra ē. ⁊ fortata ē. vt nō possim⁹ ad eā. Ad d̄ qūe admodū ī creatu ris videnda sit possim⁹ aliq̄m⁹ intelligē numerū ei⁹ vñ videat nr̄is. vñ philosophi aplo rese ⁊ ea q̄ facta sūt dei invisi bilia ⁊sperere. Verū quātūcūq; p̄ficiat quis intelligendo ⁊spice q̄n potentissiē q̄n prudētissime q̄n benignissiē maiestas cr̄ea rem ois. cūcta regat. ordinet ⁊ nulla. prius modicū ab eo qd̄ ē apprehendit. Veniet aut q̄n ia vt ī p̄cedenti sermone dixim⁹ sequ⁹ agnū quocūq; ierit ⁊ in omnibz ⁊se quen⁹ creaturis. vt in omnibz gau deam⁹ qd̄ est gaudiū dñi. gaudea mus sane ī omnibz. si nō aliunde q̄n de ipo sicut ⁊ ipe nō alijs fruit si semetipso. Jam v̄ qūe ad modū in nob habend⁹ sit ⁊ q̄ vl' ex parte possim⁹ cogitare. Con stat em̄ aiay ⁊plicē ee naturā vñ sapientes mundi hui⁹ aiaz humanā. racionalē imortalē ⁊ incorporalē ee tradiderūt. ⁊ iñ vnq; ⁊plicē vim aie ipa quoq; natura ⁊ cotidiana exp̄imenta nos docent. Porro q̄ie admodū ēta racionale nr̄m ⁊ sēa ⁊ ignoranciā ⁊stat tamq; habit⁹ ⁊ p̄ uacio. sic ⁊ arta ⁊ incorporalē de sideriū ⁊ ⁊cupit⁹. ⁊ arta id qd̄ dicat imortalē ⁊ lenia parit⁹ ⁊ ura vsatur. Implebit gr̄ deus racionale nr̄m luce sapie ia

vt penitus nichil desit ī ulla sa
pientia. Implebit ꝺ aspectabilē
nr̄m fonte iustitie. vt omnino
desiderēm cā ꝛ ea penit⁹ repleam̄.
Nulla. n. alia res īplere potest
desiderīū aīe. nulla alia preter
iustitiā beatificare aīam pt. Cū
ꝫ repleuerit deus ꝺ aspectabile
nr̄m iustitia. q̄cq̄d relpuere de
bet aīa relpuet q̄cq̄d debet ꝺ
spectē ꝺ aspiscet. ꝛ ex oīb⁹ id ma
gis appetet qđ magis fuerit ap
petendū. Merito denuq ꝺ aspec
abili nr̄o iustitiā attribuim⁹ ex
quo nimirū aut iusta aut īiust
a reputam̄. Jam ꝝ qđ dicat⁹ in
nobis mortalibile cū repleuerit
illud ds pfecta erit in nobis
tūc̄ illitas ꝛ ī sūmā iocūditatē
atq; letitiā replebit⁹ pace omni
na. Et vide si nō his tribz pfēc
q̄ūtū saltē ad aīam spectat bea
titudo ostitit. q̄ū cēa iam nō ī
stat ppē iustitiā. iā nō ꝺtristat
ppē letitiā vt tollat pūbū illud.
qui apponit scām apponit ꝛ
dolorem q̄ū iustitia nec ī discre
ta erit ppē scām. ñ onerosa ppē
letitiā. q̄ū letitia ñ incepta erit
ppē scām. ñ īpura ppē iustitiā.
Ex iuliys omnib⁹ nichil adhuc
certior hō nr̄ accepit. Ipi ꝫ vt
inhabitet gl'a ī nr̄a nr̄a. Aliq
ta aliū ꝓpham repleat⁹ maiesta
te dñi. omnis terra q̄tuor sūt q̄re
da: q̄m nimirū ꝺstat ex electis
quatuor ee ꝺpartū. Nec mireris
quod pluribz indigere videatur
miseriorē ei cū ī psalmo legis
dicente ꝓpha sitiū ī te aīa mea ꝙ
multiplicat⁹ ⁊ caro mea. Habz ꝫ
terra nr̄a ī mortalitatē ne iā ī
meat denuo se īpuluerē redigē
dam. Resurgens. n. corpus nr̄m
iā nō mouit⁹ mors illi vlt̄ non
dominabit⁹. Ex quid ꝓderit si
forte ꝺtingat me tūc vivere ī
miseriis ⁊ crūpnis passibili
tatis huiꝰ q̄a nimirū icessant
corruptibile hꝰ corpus affligit
⁊ si nō semel vtiq; semp mo
rit⁹ hāt terre ⁊ aqua ōīmo
dā impassibilitatē ab humori
bz. n. inordinatas causas auīt
ꝓcedē passionū. Ex iam delibe
rat corpus nr̄m ⁊ leuitatē le
ctūdū cā nimirū qñ habz ex
acte porcionē. Tanta itaq; fu
tura credenda est corpoꝝ leui
tas ⁊ agilitas beatoꝝ: vt pol

sunt si

sunt si uilint absq; omñ mora seu difficultate ipñi rogitacionñ nrãr sequi ad omnia velocitatẽ. Quid ultra dicit ad pfectã corpus beatitudinẽ. Hola unq; pulchritudo. Hanc pfectissimã habituri. nõ ĩmerito possiumꝰ attribuere ei parti qm̃ habemꝰ ab igne. Saluatorẽ. n. exspectamꝰ ut ait apls q̃ reformabit corpꝰ humilitatis nr̃e configuratũ corpi claritatis sue. exhibens qõ potens est etiã sibi subiicere omnia. Sic fulgebũt iusti sicut sol in regno patris eorꝝ. Sic ꝙ replebit aiãs nr̃as deus cũ ꝓfectus ĩ eis cõa fuerit. ꝓfecta uisiõa. ꝓfecta letitia. Sic replebit̃ maiestate eiꝰ oĩs terra nr̃a cũ fuerit corpus ĩmortale ĩpassibile. agile. configuratũ denuq; corpi claritatis sue. Et vide ne forte ista sint. vij. panes quibꝫ. iiij. hominũ milia saluator legit̃ saturasse. equibꝫ ciuldẽ numeri sportas plenas apli reseruandas sustulerũt. Nũc. n. refectam panibꝫ istis cũ iocũda meditatione beatã spem rumunam̃ donet ueniat cũ iã nõ de spe sed re ipa et exhibitione gaudentes. qĩ plenas sportas reportẽ ꝓpanibꝫ singulis mercamur.

Ite ꝑmo unde supꝫ de cõmbz Sanctis, Semo sig

Festiua nob est dies hec et mulꝫ ꝑcipuas sollempnitates hodierna sollempnitas numerat. Quod ꝙ dicam. cui apli. cui mrĩs. cui cõfi. Quo unꝰ alicui singularitꝫ si pariter uniuersoꝝ. Omnes siquidem nominꝰ oĩũ festiuitatẽ scõrꝝ dieꝝ et cẽ. qĩ hodie celebrant. Omniũ nãq; siue celestiũ siue terrestriũ. Sunt. n. cõ de celo et sunt cõ de terra. nẽcꝫ eoꝝ qui de terra sunt. qui dũ adhuc in terra. aliquã in celo. Celebrat̃ ꝙ festiuitas omniũ hodie omnium. si forsitã nõ uniformiter. Necꝫ hoc mirũ cũ nõ sit ne ipa ei cõitas omniũ uniformis. si mr̃ scõs et scõs distet ibiq; nõ parũ. Nec nũ dico qa alius alio cõior dies et ve dies ĩ uenit. Et forte mr̃ angelos atq; homines alliguari possit ista diuersitas. cõitatis pariter et celebritatis. Necꝫ. n. tãcꝫ ciuphanes honorari posse uitet eum q̃ nũq; in pugnasse noluerit. Aliter tñ honorandi sunt nimis et ipi

ꝙ si cũ gĩuitatis pon ei q̃ uitatis distantia ẽ. si qõ nõ magis et min uerũ et alter atq; alter scõs

tamq̃ amia tu deus. Cui' nu
mrũ volũtati semp adhesert
tanta vtq̃ felicitate qũta ta
alitate. Nisi forte in eo pugnal
se credũt qđ peccãtibz alijs
viriliꝫ pstiterũt. nõ abeuntes
in silio ĩpioꝝ. sz singli quiq̃
dicentes. in adhere deo bonũ
celebranda gr in eis grã pue
nens ĩ bñdictionibz dulcedis
honoranda bñgnitas dei. nõ
ad penitencãm adducens. sz ad
ducens ab oñibz quibz penitẽ
cia deberet. nõ eripiens a tẽp
tacione sz a temptacione seruans. Aliud sane in hijs scõ
rum genus ꝛ. ppõ nñ videbit
honorandũ. qui venerũt ex
magna tribulacõe ꝛ dealbaue
rũt stolas suas ĩ sanguine agni.
q̃ post mlt̃os agones iã nũc
triumphãt in celis coronati
q̃m legitime certauerũt. Est ne
ad huc aliqđ genꝰ scõꝝ. Est. sz
occultũ. Sũt enĩ scõ q̃ ad huc
militant. ad huc pugnant. cur
rũt ad huc ut dñm apprehendãt. Te
merarie forsitan hui' modi vi
dear dicẽ scõs. sz tu nouit vnũ
quemlibz nõ veritũ dicẽ deo. Custo
di aiã meã quã scis tuã. Sic ꝛ
apls diuinoꝝ sca' lectoꝝ. eudẽ
caus ait. Beatꝰ q̃m diligentibz
deum omnia cooperant in bonũ hijs
qui secundum ꝓpositũ vocati sũt scõ.
Per nimirũ diuisitas appella
cionis ĩ nomine scõrum. vt alq
quidẽ ia secdm sciam acionẽ scõ
vocent. alij iuxta solã predestina
cionẽ. Patet q̃ huiusmodi scõrum
clausa ẽ penes deum. ꝛ clauis q̃
dam nñ celebrant. Siquidẽ
nesciat hõ virũ amore digñ sit
an odio. sz in futurũ oĩa reser
uant in certa. Sic q̃ illoꝝ cele
britas scõꝝ in corde dei q̃m no
uit deus q̃ sint ei. ꝛ ipe scit q̃s
elegit a principio. sit ꝛ apt̃ ad mi
nistrationẽ illos spũ q̃ mittat
ĩ ministeriũ. ppt̃ eos q̃ hereditatẽ capient salutis. q̃a in vita
sua laudare hominẽ phibẽt.
Quoñ nãq̃ secura laudacio.
q̃ ne ipa vita secura. Nõ coro
nabitur q̃ nisi legitime certa
rit. Aut tuba illa celestis. Et le
gem craminis ab ore ipi' legis
latoris auscultat. Qui p seuera
uerit vsq̃ ĩ finẽ sz saluus erit.
Nescias q̃s sit p seueraturus.

uelas qs legitime certaturus.
uelas qs sit coronā acceptaurus
Illoz lauda vtutē quoz iā certa
victoria ē. illos deuotus extolle
promis. quoz securus potes
adgaudē coronus. Cantauimus
sās hac nocte dicentes. Timete
dñm omes sā ei. & nō illis. Nō
em eos q pleuerauerūt vbiz in
fine timere hortabam qa sept
ē. iā nō erit timor i finibz nris.
Illis poc dicebam sās. quibz
custodia mltapler ē necessaria
p multitudine piculoz. Siqui
dē nō eis colluctatio ē adūlus
carnē & sanguinē tm. & adūlus
principatus & potestat. adūlus
mūdi rectores tenebraru hariū
dē spiritales neqcias in celesti
bz. Egent plane custodia q tam
mltiplr nō nr animr. & emnr
appetunt. & vbi tot pugne sous.
nō debent mtus ee timores. vt
merito hys dicatur. Timete dñm
omes sā ei. Tota interim bātu
do nra ē. timē dm. dicēte sept
ta. Bātus hō q semp ē pauid.
Et mē aut psalmista. Bāti oēs
qui timent dnm. q ābulāt in
vijs ei. Ceterū louge alit beat

itudo quibz iā pfecta caritas foras
mittit timorē ū iam timent
ābulantes in vijs. & laudant
poti habitantes in domo. Di
cit idem aut. Bti q habitat i
domo tua dne i scla sclor lau
dabūt te. Nra g felicitas. nra
interi felicitas in timore dei. nā
illoz magr in erudicione & lau
de blatur. Inde ē qd securi lau
dant homies. q nō sua iā viu
unt vita & dei. nā hominū vi
ta temptacio. Est aūt genuina
securitas laudis huj in qd vi
debit forte si diligent attendi
mr mt altam apphendi. Siqui altam
dē nō est qd laudare veneraū.
verissime certissimeq laudabi
les. nō ē qd glificare contenur
sic absortos in gla. vt nra om
nino nequeant laudacione mo
ueri. Nō em ē quo vanitas i
tret. vbi veritas totū occupauit.
& que nā inquies gla sās.
Neq. n. singli sele glificant qr
sept ē. nō te laudet os tuū in
visibilium alt altū laudat qa i
laude ordinous intem & eternū.
in quo nūmirū tota eis reposi
ta ē beatitudo. mutuis nūqm

vacare laudibꝫ possiunt dicen
te. ꝑphā sūt sup̄ quoꝝ memini
mus. bti q̄ ha. i domo tua dñe. c̄
Verūtū ū acq̄esco exptes
gl'e accē scōs marie. ꝓp illud
qđ apls ait. Quod mp̄ sentī
ē mom̄tanei. i leue tribula
cionis nr̄e sup̄ modū i sublī
mitat̄ eternū gl'e pondus ope
bit̄ in nobis. typha. Dilata no
i salutari tuo ad videndū i bon
tate electoꝝ tuoꝝ ad letandū in le
tacōe gentis tue vt lauderis cū
hereditate tua. Nō ēū ait vt
lauderis ab hereditate tua. sꝫ
cū hereditate tua. vt in nr̄a me
intelligat laudacio futura.
Qđ si hereditas laudat dñm.
hereditatē q̄s lauder. ab apl'o
audiam. Cuī igit vnicuiq
laus erit. A quo. A deo. Magn⁹
laudator. i vehemēt ambigen
da laudacio. felix omnīno lau
dis. ꝙ laudare beatū est. ꝙ lauda
ri. Ad qđ ꝑ scās laus nr̄a. ad qđ
gl'ificacio nr̄a. ad qđ nr̄a sꝫ ꝑpa
sollempnitas. Quo eis tenuis
honor q̄s iuxta veracē filij pro
missionē honorificat p̄r celestis.
Quo eis p̄cepta nr̄a. Pleni sūt.
Prorsus dilectiss̄i istis scās nō
egent. nō q̄q̄m eis nr̄a deuocio
ne p̄statur. Plane quoꝝ coꝝ me
moriā veneramur nr̄a ut̄ est.
nō ipoꝝ. Multus sare q̄ūtū ut̄
est nr̄a. Ego i me fateor ex hac
recordacione sepe desiderū ve
hemens inflāmari. i desideriū
tripler. Vulgo dr̄ qđ nō videt
oc'is. cor nō dolet. Oculus mis.
memoria mea. i cogitare de eis
quodāmodo videre ē. Hic nempe
portio nr̄a utr̄a viuencium. nec
modica tame portio sitū vt de
cet memoriā. affectio commen
sic mḡm ꝺilacio nr̄a metis ē.
Verūtū nō sic nr̄a sicut illoꝝ.
Ipoꝝ enī ibi sublimē. nr̄a aūt de
sideria ipi⁹ ꝓplenā. nos p me
moriā ibi sumꝰ. Qū i nos ad de
mur ad pr̄es nr̄os. qū i ꝓplenta
bunt eis. Hoc enī ꝓmūt deside
riū. qđ in nobis coꝝ memoria
vl' exeatat vl' inuitat magis vt
coꝝ tā optabili cōgregatōe ꝑfru
amur. vt mercatū ꝺnes i
tubernales ee spiritū beatoꝝ
milceri tenui patriarchay. cuneis
pphay. senatui apl'oꝝ. martyrū
exercitibꝫ. numerosis ꝺfessoꝝ

collegis. virginū chorus. in om
nū dnoz colligi ⁊ colletari ꝯ
munione scōz. Hinc ⁊ oz quip
pe recordaciones. q̄ scintille sū
pule. ymo q̄ ardentissime faces
cuncros accendunt animos.
ut eoz ⁊ ꝯspectū lenia aut ⁊ ꝓpler
um. a deo ut plerūq; ꝑ nu ꝑ eos
ē se reputent. nū ad omēs simul.
nū ad illos ul' ad illos tota anu
dinē ⁊ vehemēcia corda vibrā
tes. Nec q̄n q̄d istud negligen
ne. q̄d pigricie. ymo q̄d uecordie
ē. ut nō crebris sulspiriis. ⁊ feruē
tissima affectione ab ripe huic
uite nulla tam felicia agmina a
nimos iaculari studeam. Ue
nobis a duricia cordis nr̄i. ue a
pō genciū q̄s ap̄ls ꝯmemorat
sine affectione fuisse. Prestola
tur nos eccl̄ia illa p̄mitiuoz ⁊
negligim. deliderant nos sā ⁊ p
mpendum. expectant nos iusti
⁊ dissimulam. Exurgam aliq̄n
dēs resurgam. cū ꝑ q̄ram. q̄ sur
su sūt q̄ surſū sūt sapiam. de
sideriū deliderantes nos p̄sto
lem. p̄stolantes nos expectan
tes nos votis p̄occupem. animo
nr̄ē. Fac eū in hac nr̄a ꝯmunio
ne. nichil securitatis nichil pfec
tionis nichil quietis. ⁊ tū ꝯ q̄n
tonū ⁊ q̄z tocāciū hītāe tres ī vnū.
Quicqd. n. siue uterus siue ex
teri⁹ molestū occurrit. ipso utiq;
tā germanoz ꝯsorcio fratrū. cū
quibz cor vnū ⁊ aīa vna ī deū tol
lerabilior inuenit. Quāto dulcior
illa erit q̄n delectabilior. q̄z hec
cio: vnio. ubi nulla sulspicio ēe
poterit. nulla dissensionis occa
sio. ubi oēs p̄fīa ꝑ caritas ī dilio
lubili fece cogitabit. ut sit p̄r
⁊ filiꝰ vnū sūt. sic ⁊ nos vnū su
mus mpis. Non tantūm̄ socie
tas. ꝯ felicitas nobis optāda
ē scōz. ut quoz deliderami⁹ p̄sen
tiā. gl'am quoq; ferventissimis
studijs ambiami⁹. Neq; n. puta
osa ambicio ꝯ. aut illi⁹ affectio
gl'e vllateni⁹ piculosa ē. Nam q̄d
dicamus nō nob dne n̄ nob ꝯ nōi
tuo da gl'az huic⁹ temp⁹ uox est
q̄n ⁊ aug'i clamāt. gl'a ī excel. dō
⁊ īra pax. ho. bo. uo. Noli me tā
gē aut. n̄ dū eū ascendi ad p̄rem
meū. Verbū gl'e ē. Nempe filius
sapiens. gl'a patris. Noli ꝑ aut
me tangē. noli īterim q̄rere glo
riā. fuge poci⁹ ⁊ vide omnīo neme

tengeris. donec puenias ad
prem vt sit gla tua omis ta se
cura. Ibi in dño lauda aia mea.
Nunqd no videt audisse dice
tem. noli me tangere no dii ac
cendi ad prem meu q̃ in cant
co clamat. Fuge dilecte mi fu
ge. Hoc est eni qd sup memi
nim⁹ no nobis dne sed nomini
tuo da gla. Vñ et in ps canim⁹
hodie. des pace famulis. nos
quoq; gla pcincta et secula sup
anglicam. s. distributione. Qa
eni temptacio e vita hois sup
tram. merito in terra hominu ñ
gla. Et pax quereda e. pax ai deo
pax ai proximo. pax in seipso.
O custos hominu qre me po
suisti oriu et tus sum in met
ipi gus. Viana numeru luc
ta et in tenina sedicio. bellu non
cuile. Et domestici spc adulus
carne. et caro adulg spin. caplc
at. Vñ et u gla me posuisti otra
ria et. Tu eni vera libertas. tu
vita. tu gla. tu substancia. tu
beatitudo. ego paup et miser et
miserabil. obulus et humiliat⁹ ul
que; moriuus ppt pcm venu
datus sub pco. Denuq tu pcta
scta voluptas. et requies spiri
ti beatoz. Posuisti me ab inimico
otra eden qd voluptate sonat
i labore vtq; et erupna. At ti di
cas. Conuitimini ad me i toto cor
de vro. Liquet qa suum⁹ ausi qs
vt reuitam hortaris. liquet qa
otrariu quos reuocas vt iuta
mur. Et quoni. In tenuio in
quit et fletu et planctu. Mira
res. Ita ne in tenuio et fletu
et planctu tu vsaris. in fletu de
gis in planctu habitas. Paul
ate oia ista. paul ipse ab his ve
hemens. Numeru regnu tuu i
urlm. qm sanctes adipe frumen
ti. no ibi luctus aut damn. Et
ñ vllus dolor. magt aut grauta
ri actio. et vox laudis. Iusti au
gt epulent et exultent in spu
dei et delectent in lenicia et exul
tacione. Qm v nullus no est ñ
u in tenuio et fletu et planctu
repietur. Ita plane et nullus
qui ia ospectu meruit. no qui
ad hut viuat ex fide. Numeru
qd aut dns cu ipso sit in tribu
lacione. ad eu pinet q̃ plidem
ambulat. no ad eu qui ad fide
ia puenit. Etquide vtriusq; ia

est caput vnū. ꝛ nō vno modo
membris oīb; exhibetur q̄
buſdā aūt ostenditur irſutū cap̄
ſpinis. ī cruce ligatū ī cruce vt hīū
lient paritē. paritē ꝺpungant.
quibꝫdā gl'oſū appareat. vt
ab ipō gl'ificent. ꝙ in ipō gl'ien
tur. facta ea ſimules q̄ vident
ſicuti eſt ꝛ eſt ſcd'm deſide
riū q̄ ex ſcōr ꝺmemoratiōe
flagrat in nobis. vt ſicut illr
ſic ꝛ nobis appareat in vita
nr̄a. ꝛ nos cū ipō appaream⁹
in gl'a. Interim nēpe nō ſicu
n eſt. ꝛ ſicut p nobis ſcām ca
put nr̄m nobis repſentat. nō
coronatū gl'a. ꝛ p̄cōr nr̄or̄ ē
cōcatū ſpinis. dicente ſcēptura.
Egredimīni filie ſyon. ꝛ videte
regē ſalomonē ī diademate
q̄ coronauit eū mr̄ ſua. ꝺ regē
ꝺ diadema. Mat' ſiquidē ſyna
goga. nō mr̄em exhibens ꝛ no
uercā. regē nr̄m corona ſpine
n coronauit. Nudeat ſectari
gl'am mēbra. q̄bꝫ cap̄ ſuū tam
ngloroſū exhibetur. nō habēs
ſpeciem uel decorem. aut ali
quid hui⁹modi. Nec mirū ſa
lomon ē ſane q̄ impenſū eſt
vnḡ paſchico ac gl'ioſo vt in
oīb; angelicīs illud eulogi
ū ꝺmendet. quo tris patē. cel
gl'am tradiderūt. Pudeat ſub
ſpinato capite delicatū fieri
membrū q̄ꝺ oīs ei interim
purpa nō tā honoris q̄m ir
riſionis ſit. Vidē tū hodie ē
in multas locas nō ſine multa
ambitione ī ꝺmeſſatione p̄ſē
tē diē honorari. an deheſta
ri dicā. Ipī viderint q̄ qui h̄
agunt. Ipor ē enī hui⁹modi
celebritas nō ſcōr quiq̄ ꝺ ſibi
libz facīūt. nō q̄ꝺ ſcās. Erit cū
venerit xp̄s ī mors eis vltra
ꝺminabit. vt ſcā am⁹ q̄m ipi
quoq; mortui ſum⁹. ꝛ cū eo ab
ſcōꝺita ē vita nr̄a. ꝛ apparebit
caput gl'oſum. ꝛ cū eo membra
gl'ificata fulgebūt. cū videlicz
reformabit corp⁹ humilitatis
nr̄e ꝺfiguratī gl'ie capitis q̄
ē ipe. Haud ſ gl'am tota au
ditate. ꝛ tota ambitiōe ꝺcipiſ
cam⁹. ne forte audiam⁹ ꝛ nos.
q̄a gl'am q̄ ab inuicē ē q̄rim⁹.
ꝛ gl'am q̄ a deo ſolo ē nō multū.
Sane vt eā ſperare liceat. ꝛ
ad tantā beatitudinē aſpirāe

sumope nobis deliberanda sūt
suffragia scōr. vt qđ possibili
tas nr̄a nō obtinet. eor nobis
intercessione donet. Misēnimi
mei misēr̄ mei saltē vos amī
ci mei. Nostis ip̄i pctm nr̄m.
& nostis figm̄ta nr̄m. nostis
ignoranaā nr̄am. & dolos ad
uersarior. nostis eor impetū. et
nr̄am fragilitatē. Vobis cūm
loquor. q̄ meacē tempōe sinis
tus. qui coldē superastis & fluct⁹
coldē laqos euasistis q̄ didici
tis ex his que passi estis & pas
sione. Confido equidē & de aḡlis
qđ ne ip̄i sua visitare ꝑcm de
dignent. maḡie q̄a scr̄ptū ē. visi
tans spēm tuā nō peccabis. Ce
terū & si de eis in arbitrio ꝑsumꝫ
dū. ob spūalis substantie & rō
nal' forme similitudinē. Im
pliori tñ fiducia ad eos in reor
rentiū. q̄s habere me nouc
rim & in ipa humanitate sol
tes. vt oporteat eos familiari⁹
& specialiꝰ os de ossibz suis & car
nē de carne sua visitare. Denuq;
tñleuntes ex hīs mūdo ad prēm.
scā nob pignora deliquerūt.
Aput nos siquidē corpa eor in
pace sepulta sūt quor nomi
na viuent in secla. i. quor nū
qm̄ gl'a sepelietur. Absit a vob
anime scē egyptiaca illa crude
litas pincne ph'aonis. q̄ mg̃
dū pristinū & stinuꝰ statum ob
tinus ē ioseph scā q̄ in carcere re
nebat. Nō cūm erāt vnꝰ capi
tis mēbra. nō aliq̄ pars fideli
um infidele. aut vlla societas
stricte ad egyptiū. n̄ plꝰq; luci
ad tenebras. Intuitatur cūm egyp
tius tenebre stri' videns dīm. at
q; vtiq; stri' erat lux erat. Nō
sic nr̄ ihc crucifixi secū latro
nis potuit obliuisci. cūm ē vti
q; qđ promisit ē. ipa die q̄ pas⁹
est & regnaut. Nos quoq; si
nō sum⁹ ipius capitis mēbra
eiu⁹ & scā. vñ eis tā sollēpniz
hodie votis & tāto ogratulam̄
affectu. Ceterū q̄ dixit si glifi
catur vnū mēbrū ogaudent
oīa mēbra. hī quoq; nichilom
inꝰ aut. qđ si patit vnū mēbrū.
opaciunt oīa mēbra. Hec q̄
nr̄a & eor cohēncia ē. vt nos
ogratulem̄ eis. ip̄i opaciant
nob. nos deuota meditatione
regnem⁹ in eis. ip̄i in nob & pro

mulcent pia mtuenacone. Ver
ē qđ de eoz pia erga nos sollici
tudine dubitem⁹ qnq̄ nō sine
nobis ꝺ cūmādi sūt sup̄ memi
nim⁹ exspectant nos vsq̄ adh̄
vt videliz nouissimo die magi
no festiuitatis. omīa simul tu
rū pīm cū suo tā excelso ca
pite mēbra ꝺcurrant. et laude
tur cū ljeuitate sua xp̄s dn̄s nr̄
q̄ ē sup oīa bn̄dict⁹ in secula A

De scō malachia epō ser mo bn̄ bernardi i festo eius

Dilectissimi copiosa
quedā ē benedictio
estimata et fidelit̄ eā nō distri
bui. vobis quidē dāpnosū ceṫ
m vero periculosū cui nimirū
her dispensacio videt̄ ēe ꝺmis
sa. Timeo magi dampnū vrm.
timeo dāpnacionē meā. si for
te dicat. parvuli peneriūt pa
ne et nō sunt q̄ porrigeret illis.
Hac cū qm̄ necessaria vobis
sit ecclo veniens cōsolacio qs
consulat illecebris carnalibz et
oblectamētis secularibz abrenū
nasse. Nemo sane beneficij ēe
celestis et sup̄no dubitet ꝺsilio
dissimulū. vt ep̄t malachias
hodie mt̄ nos obdormiret et de
siderata haberet mt̄ nos se
pultura. Cū cū nec soluū qui
dem arbores sine diuino nu
tu cadat i terrā. quis tā hebes
sit vt nō eudent̄ i hui⁹ beati
uiri aduentu et trālitu. magi
nū prorsus ꝺsiliū sup̄ne pie
tatis adūrat. Nā nūbz tūc terrā
hic posituras aduenit alia
quidē occasione festiuitas qūa
nis obspecialē erga nos cari
tatē id plurimū delideraſſe
noscatur. Multa quidē i itine
re ip̄o impedimēta sustinuit.
ū trauſiretare p̄mittis ē. dū
appropinquaret tēpus ꝺsum
macionis ei⁹. et terminus q̄ nō
poterat p̄teriri. Nūc quidē
multas ad nos venientē labo
ribz. tāq̄ angelū dei. p̄ reuveren
cia sc̄itatis sue suscepim⁹. sz et
nos ip̄e. p̄ sua māsuetudine et
hūilitate alcius radicata. lon
ge sup̄ q̄ia merem⁹ deuoto suſ
cipiebat affectu. Paucos deiu
de apud nos dies fecit. i tuo
luminare tua. dū socios preſto
laret̄ q̄ dispsi in anglia fuerāt

cū regis illius vana sulpicio
ri hominē impediret. Jamq;
omnib; ad eū collectis ad roma
nā p̄qua veneraī curiā para
batur iter. cū subito i firmita
te p̄cussus. sensit p̄tinus ad
celeste magis se se palacū c
uocari. deo melius aliq̄d pui
dente p̄nobis. ne a nobis egres
sus alibi cōmaret. Nullū
quidē in eo nō dico mortis q;
vl' grauis egritudinis signū
medias apparebat. ille tū ex
hilaratus sp̄u aiebat. omni
modis oportere. vt q; anno ma
lachias abbat vita egrederet.
laboratū z cont' 7 deuotis pa
bz apud dm. 7 quibz cūq; potui
mus modis. q; illo p̄ualuere
merita. vt desiderii cordis eius
tribueret ei. 7 nō fraudaret vo
luntate labioz suoz. Hic eū
p votis ei oīa cōcurrere. vt hūc
maxīe locū dnica sibi mlpurā
te clemēcia elegisse. 7 hūc quoq;
ex longo optaret sepultura die
habere. quo fideliū omniū gene
ralis memoria celebratur. Q; 7
illud nra hec gaudia cumula
uit merito. qd fratrū noz ossi
bz de priori amiterio asportan
dis huc 7 recondēdis. cadē nob
dies auctore deo sunt electa. Cue
nimirū deportāndz nobis 7 ex
more p̄callentibz. idē vir sēs plu
rimū se se illo cantu delectari di
cebat. 7 nō multo post ip̄e quoq;
secut' ē. sōpno suauissimo 7 felicis
simo soporatus. Agim' itaq;
grās deo sup oīb; dispositionib;
suis. qd dignos fecit mortis
ei' honorare p̄sencia. qd pauper
es suos p̄ciosissimo corpis ei'
locupletare thesauro. qd firmos nos tanta ecc̄le sue volu
ntate fulcire coluīpua. Alterū siq
dē ednobz signū illud qd nob
i lonū factū ē p̄suadet. quod
aut placatus deo sit locus aut
sibi placatū facē velut' ad quē
tante sc̄itatis virū. a finibz ter
re morituri sepeliendiq; per
duxit. Ceterū p̄ illo affectuo
sius dolere. 7 ei q; tā miserabi
li ecc̄le duru hoc vulnus nō pe
perat inferre crudelitatē mor
tis vehemēcia abhorrere. tā hui'
nos patris caritas ip̄a repellit
dura. p̄fecto 7 memorabilis
mors. que tanta hominū mul

tudinē vnius p̄cussione mul
tauit. cecā. ⁊ mpuida que ma
lachie lingua impediuit grec
cus. dissoluit manus. oculos
claudit. Illos mūdos deuotos ocu
los. qui pyssimis flectūr diui
nā peccatorūr recōsiliare gr̄am
cōsueuere. Illas mūdissimas
manus. q̄ laboriosis ⁊ hūilibz ex
ercitiis opibz semp amauerant.
q̄ diuina corpis hostiā salutarē. p
peccatorūr totiens offerebant. ⁊
sine ira ⁊ discreptacione i oratio
ne leuabant in celū. que i tur
mis multa venefica p̄stitisse ⁊
ignis varys effulsisse nolāt.
Illos q̄m speciosissimos grecis
euāgelizantes pacē. euāgelizā
tes bona illos pedes q̄ totiens
sanguis sūt studio pietatis.
pestifera illa digna semp. que
deuotis oculis p̄merent. Hēa
denūz labia illa sacerdotis q̄
custodiebant scientiā. os ius
ti q̄ sapientiā meditabat. ⁊
lingua ei⁹ q̄ iudicii loquens
mo⁹ ⁊ misericordiā. tantis me
ri solebat mulieribz aiarū.
Per mirū frs iniqua esse qua
ta. quia seducto nolāt pepis
se. Nichil inquā mirū si fiat
sine discretione. q̄ venit exp
uarticatione si sit crudelis ⁊
furiosa. q̄ ex antiqui serpentis
fallacia ⁊ mulieris i sipiena
a prodit. Ad tū causam q̄d
malachiā ausa sit attempta
re facile equidē membrū xp̄i.
qui ⁊ ipm malachie parit ⁊
omniū elector caput furibū
da p̄ualuit. P̄ualuit vnūz in
mūne. ⁊ immunus euasit.
Impegit in vitā mors. ⁊ inclu
sit in se vita mortē. ⁊ absorta
ē mors i vita. hamū sibi deus
rans. inde teneri cepit vīs vi
sa ē tenuisse. Et fortassis quis
dicat. Quom̄ mors a capite
superata videt q̄ tanta adhuc
libertate seuit in membra. Si
mors mortua. quo malachi
ā occidit. Si victa quom̄ ad
huc p̄ualet vnūsis. ⁊ nō ē hō
qui viuat ⁊ nō videat mortē.
Victa plane mors. opus dya
boli. ⁊ peccati pena. victi pec
catū causa mors. victus ⁊ ipe
malign⁹ ⁊ peccati auctor ⁊ mor
tis. Per nō victa sūt hec. ⁊ ⁊

udicata iã ⁊ damnpnata. dic
ſnuta quidẽ. ſz ñ dñi ꝓmulga
ta ſeutencia ẽ. Deniq; iã dia
bolo ignis paratus. ⁊ ſi ñ dñi
ille ꝓcipitatus in igne ẽ modi
co adhuc tempe ſinit malig
nari. Tamẽ malleus celestis
opifices factus ẽ. malleus vni
uſe tre. Terit electos ad eoꝝ
ualitatẽ. reptos cõterit i eoꝝ
damnpnacõnẽ. Qualis ꝑ pat
familias tales ⁊ domestica ei⁹
peccatũ ſalus ⁊ mors. Nam
peccatũ licet ſimul cũ xpo cru
cifixũ ipſi⁹ nõ dubitet affixum. adhuc
tñ interim nõ regnare q̃
dẽ. ſz habitare eam in ipo dñi
viueret aplo ꝓmittebat. Nẽ
mor ſi nõ ipe ait. Jam ñ ego
operor illud ſz qd habitat in
me peccatũ. Hic mors ipa in
ime quidẽ adhuc abẽ cogit.
ſz cogi nõ obẽ. Erit aũt cũ di
cet. Ubi ẽ mors victoria tua.
Et ipa quidẽ ultima inimica nouiſſima
deſtruetur. Nũc ꝰ moderãte eo
q̃ ipi⁹ habz vite ⁊ mortis. ⁊
mare ipm certus cohercet lit
tor meꝝ mors ipa dilectis
dñi ſompn ⁊ refrigerij ẽ. ꝓpha
ta teſtante qui ait. Cũ dederit
dilectis ſuis ſõpnũ. ecce heri
ditas dñi. Peſſima quidẽ mors
peccatoꝝ. quoꝝ ⁊ multitudo mala
vita peior ſz ꝓcaoſa ẽ mors
ſcõꝝ. Procaoſa plane tamẽ ſi
nis laboꝝ. tãq̃m victorie ſtium
macio tamẽ vite ianua. ⁊ ꝑ
fecte ſecuritatis ingreſſus. Con
gratulemũ itaq; frẽs ogratulemũ
vt digniꝰ ẽ patri nro q̃ a ⁊ pũ
ẽ defuncti plangẽ malachiã ⁊
pũ magis malachie cõgaudẽ
vnenti. Nunq̃d nõ viuit. Et
bene. Nimirũ vilius ẽ oculis ſa
pientiũ mori. ille aũt ẽ impa
ce. Deniq; iã cõcaus ſcõꝝ ⁊ do
meſticus dei pſallit pariꝰ. gr̃as
agit dicens. Transiuimꝰ ꝑ ignẽ
⁊ aquã ⁊ eduxit nos in refrigeri
ũ. Transiuit plane virilit. ⁊
feliciꝰ ꝓtulit. Populus hebre
us paſcha celebraut in ſpũ. ⁊
nobis tranſiens loquebat. de
ſiderio deſideraui hoc paſcha mã
ducare apud vos. Transiuit ꝑ
ignẽ ⁊ aquã ꝙ quies triſtitia fran
gẽ ñ detinere mollia potuerit
Eſt eñ deoꝝ nos locus quẽ li
bi totũ vendicat ignis. adeo ut

minime quidē aque guttā de lazari digito miser ille diues ibi hal̄e potuerit. Et ꝛ sursū cuntas dei. quia lenificat flu minis impetus voluptatis torrens. ebrietatis uebrians quā pdarus. In hoc sane medio bo ni ꝛ mali sacculas cōtinet. ꝛ uo luptatis ꝛ tribulacionis. hic rape est experimentū. In felix quā. in has vicissitudines nos induxit. hic plane dies ꝛ nox nā in ferno tm nox. ꝛ in celo tm dies. Beata pinde aīa que utrūq; ptransiit. n voluptati bus herens. n deficiens in tribula cione. Breuit vobis unū aliq̄d ex multis huius viri magnifi cis actibz arbitror referendū. in quo strenue satis ꝛ igne ꝛ aquā noluit ptransisse. Nam cū illi patriarch hibernensiū apli sedē metropolitanā. tyrānica sibi pgenies successionis ordi ne trans archiepos vendica bat hereditate possidens sacra rū dei. Rogatus itaq; a fideli bz malachias nr. ut tantus se le malus opponeret aīamsuā in manibz suis ponēs accessit intrepidus. suscepit archiepa tū. tradens sē discrimini manu festo. ut tāto animum fine dā ret. Inter pericula venit ecclam. post pericula sibi cōtinuo suc cessore alterū canonice ordina uit. Ea siquidē cōdicione fulci pat. ut post q̄m cessante pse cutionis rabie ale secure possit in stanū ad sedē pria remeare pmittet. Ubi sine ecclasticis. secularibz ue reddit̄. in cōgre gacionibz religiosis quas ipe erstruxerat erat. degens inter eos tamq; unus eoz usq; ad hoc tempus vixit abq; ulla pcepta. Sicut dei hominē exāminauit tribulacionis incendium. siquidē aurū erat. sic n illecebra tenuit aut re soluit n auriolus spectator in via subsistat. pie pegrinacois oblitus. Quis vrm frs nō ve hementer ei unitati cupiat sci tati. si id audeat vl spare. Ere do q̄ libenius audituros si di ce forte poterim q̄d sanc fecit malachiā. Ex ne nrm forsitā minus acceptabile videat. ei tumoniū scripturā audire dic

tem in fide ⁊ lenitate ipius scīm
feat illū. Fide calcabat mūdū
iohe attestante qui ait. Hec ē
victoria q̄ vincat mūdū: fides
vra. Nam i spū lenitatis: dura
quelibz ⁊ aduersa equo animo
tolerabat. Hinc quidē post p̄
fide calcabat maria ne caperē
illecebris: inde īpatientia sua
possidebat aiam suā: ne molestijs frangeret. De hijs cū dug
bz habes in psalmo. cadēt a latē
tuo mille ⁊ decē mi. a dex. tuus.
qđ multo plures prosperitatis
fallacie q̄ aduersitatis flagella
deteant. Nemo nanq̄ vīm lūi
piana mollious vnde lupficie
delectat. iter illud marmū sibi
cōmodius arbitret. Magnos
hic campi montes habet. Innu
sibiles quidē: sz eo ipo periculosi
ores. Laboriosior forte via vide
tur inter ardua colluū ⁊ aspe
ra rupiū: sz exptis longe secu
rior. ⁊ deliderabilior īvenitur.
Ubiqz tū labore. ubiqz pe
culū ee nouerat q̄ dicebat. par
ma iustice a dextris. ⁊ a sinistris.
ut īmerito gratulem eis qui
trauserūt piguē ⁊ aquā trire
frigerū sūt educti. Refrigerū
voluis audire. Vanā id vobis a
lius loquerer. nā ego qđ non
gustaui eructuare nō possum.
Video. tū in hodie sup hoc re
frigerio malachiā audire dig
nē. Cōuē aīa mea i requē tuā. qđ
dñs benefecit tibi. Ca eripuit aiam
meā de morte ⁊c. Inquibz vbis
qđ intelligā. pauios audire.
Siquidē indignata ē ia dies ⁊
longius qua sperauerī sermo
pcessit. qđ nouitus cuellar a
patriu dulcedine nominis ⁊ mg
lachiā silere lingua formidans
sine face vereat. Mois aie fra
mei peccatū ē. ī forte erubit vo
bis qđ in ppha legitis aīa que
peccauerit ipa morietur. Triplex
pinde cōgratulatio ē hōis. ab
omni peccato ⁊ labore ⁊ pcu
lo liberatu. Erh siquidē nec
peccatū in eo habitare dī ī
penitencie luctus videt. nec
ab ullo deinceps lapsu ei pdē
cauendū ee. Potuit helias
pallū. nō ē que timeat. nō ē
que tangi ne dū teneri abad
ultera vereat. Currū cōscendit.
nō ē ia trepidare ne cadat sua

mꝰ scandit nō labor: ans vola
tu ꝑpo. ꝫ celeri velitulo sedēs.
Adhor nos refrigeriū dilec
tissimi ꝙta animi auditate
curram modore vngentoy
hui⁹ beatissimi patris nr̄i. q
nr̄m hodie corpore inferuen
tissimū desiderii vilus ē exa
tasse. Curram⁹ inq̄a post eū
crebri⁹ illu clamātes wahe me
post re: ⁊ affectu cordis ⁊ pfer
u⁹ diuacionis. devotas omni
potenti misedie grās referen
tes. qđ indignis seruulis ꝯbz
ꝑa deluit merita: aliena sal
ē voluit suffragia nō deesse.

De tūsitu scī malachie ser mo consolatorius.

Religiosis fratribz qui
in hibernia sūt. ⁊ hys
marīe cōgregacionibz
quas bē memorie malachias
epc fundauit. frat⁹ bernardus
clarevallis vocatus albas pa
cienciā dolacionē. Si haberem⁹
hic manēte ciuitatē. copio
sissimis iure lacrimis plangē
mus talē nos amisisse ciuem.
Cerē si futurā magis ꝙquiri
mꝰ vt oportet. ē quidē nō mo
dica dolous ocasio tā necessa
rio duce destitui: debet tū zelū
tempare saeuaa. ⁊ doloē spei
aduaa delinire. Nec mirari
q̄uepia debz si gēmitū exto:
quet affectus ⁊ desolacio lacri
mas exp̄mit. modū tū adhi
bere necesse ē ymo ⁊ nō modice
ꝫ solari tuentes nō que
vident. ꝫ que nō vident. Que
n. videntur temporalia sūt:
ꝫ aūt nō vident eterna. Primū
quidē ogratulandū ē aīe scē:
ne nos arguat de inopia cari
tatis dicens: ⁊ ipe quidē dns
ad apl̄os ait. Si diligeretis me
gauderetis vtiq; qa vado adpa
trē. Preuenit nos adpatē
spūm. spē patris nr̄i. nec modo
caritatis inopes ⁊ ingratidi
nis ⁊ rei ee ouincam⁹ sup oībz
ꝙ per eū nobis būficia, pvene
re: si nō ogratulam⁹ ei qui de
labore ad requiē depiculo ad
securitatē de mūdo transiuit
ad patrē. Itaq; ⁊ piū ē mala
chiā flere defunctū ⁊ piū ma
gis malachie cōgaudere vuē
tu. Nūqđ nō viuit. Vtiq; ⁊ bea
te. Milus ē oculis īsipiencū

mou ille aūt ē in pace. Dehīc
aūt vtilitatis ꝑpē cōsideracio
exultandū nobis suggſit r le
tandū. qđ tā potens nos pa
tron⁹ ad celestē curiā. tā fidelis
ꝑcellerit ad uocatus cui⁹ fer
uentissima caritas obliuisci
nequeat filios r ꝑbata sānctas
obtineat grām apud deū. Qđ
eīm malachiā scīm. aut minus
posse ꝑdesse. aut min⁹ suos di
lige audeat suspicari. ꝑfecto
cū diligēt⁹ pri⁹ certa nūc sue
dilectionis adeo capit experi
menta r cū dilexit suos mi
nē dilexit eos. Absit aūt vt
tua nūc o aīa scā minus ef
ficax estimet⁹ oracō. qñ ꝑsen
ti mundus supplicare; ma
iestati ei iā in face ambulas r
in specie regnas. Absit vt in
minuta ei⁹ dei exinanita tua
illa tā operosa caritas repu
tet⁹. cui ad fontē ipm caritatis
ethne ꝓximis pleno hauriens
ore. cui⁹ r ipa prius stillicidia
sitiebas. Non potuit mors ce
dere caritas fortis fortis vt
mors. imo r morte fortior ipa.
Nam decretus nō erat ime
mor viri affectuosi⁹ vos in me
deus deo r nr̄am quoq; exigu
tatē soluta illa sua mansuetu
dine r humilitate exoratis. vt
vri nō obliuiscamur i finē. Ita
de r digni⁹ duxim⁹ scribere vob
vt sciatis nos r in spiritalibꝫ si
quid in his nr̄a exiguitas ꝓ
bri huius patris nri merita vnq̄
potuerit. r in corporalibꝫ si forte
opportunitas preberet⁹. omnē
vob⁹ solacionē ipendere tota de
uocione paratos. Et nūc quo
q; dilectissimi hūanis cr
de grauē hanc destinacionē to
to miserimur affectu. r ce tam
plius vobis ꝓpatim. quo nos
ampli⁹ ex hoc nouimus debi
tores. Magnificauit eūm dns
facē nobcū. cui locū nrm dig
nat⁹ e bte mortis ei⁹ honerā
ꝑsentia. r ꝑ nos illi no corpo
ris ei⁹ locupletare thesauro.
Nec r molestū sit vobis qđ a
pud nos habeat sepulturā
qñ sic ordinauit deus secūdū
multitudinē nīe suel vt vos
eūm vnū habeatis. nobis ha
bē liceat vl' defunctū. Et nob
si quidē pater⁹ minus erat

ille

Puto sermonē a no
bis expectū tā nō i
te cōuentus. ꝯ- ad
ventus hanc hono
rabilitū ꝑ sonarū quas deloñ
gnquo gratulatiū adēc. Hanc
audirē eos ipe libenc̄ si qñq
lgūt immo ꝙ egrgūt magꝭ
ut loquar ih si nō liceat audire
cos. eis necesse ē obaudire. Et
quidē vnus nobis ē sermo tā
ultra manuetudo cop. qua ni
delicz meritis sanctioris dignī
tate supiores. sapiencia lon
plenores nō nī ad visitandos
si ē ad audiendos nos dig
ni sūt declinare. Efficax enim
no. ꝙ digna omī acceptōne cō
trina. Siquidē nō verbo ꝙ lin
gua si opere ꝙ veritate nos am
monēt imitatores suos ē sūt
ipi sūt xpi. ꝙ dilcē qđ abipa
vnqz didicerūt mites ē ꝙ hūi
les corde. Hmaria dū ab ange
lo salutā virgo. anna ōnā p
cursoris matrē iudicis mat dei
genitrix seruuli genitrice. Et
postmodū ihs ē ipe volens ad
ire ꝙ adire baptizandū. vt pos
qđ ōtebat implere omēm iu

nobilcli ꝙ ē nā in mmorē ipius
hoc nobis ꝛfirmatū ē testamē
tū. Ōnia obrem sicut nos hui⁹
tatis patris gracia. vnūlos
vos tamē germanos firs tons
amplectimur visceribz caritā
tis. sic ꝙ de vobis idē sentire spā
lus ipa cognacio ꝑsuadet. Hor
tamur aūt vos frēs vt bñ hui⁹
patris nri semp curetis secta
ri vestigia. eo studiosius. quo
vobis tera⁹ sca ei⁹ dilacio dū
turnis experimentis innotuit
Johan. veros vos filios ei⁹ ē
probatis si patna virtute mistitu
a seruetis. et vt meo vidistis
audistis abeo qđ ea modū
vos oporteat ambulare. sic ā
bulcris ꝙ abundetis magis. Di
quidē gla patris. sapiencia fi
lioz. Nam ꝙ nam nō medio
criter exauere deliciam. ꝙ re
uerencia ī autē cepit presens
nob tante ꝑfectionis exem
plar. Atqz vtinā sic nos post
se trahat vt ꝑtrahat. ī tam re
tem virtutū ei⁹ odore. audiū
alacriusqz curremus. Ordinatē
ꝓnobis vnūlitatē vtinā xpūs
tallo diat. Ī natali sā martiū

Sepī

nãã. Vos q̃z reuerendi patres
deterioꝛẽ vobis nõ faciãs par
tẽ - vrãm. Ad audiendũ quippe
qñã adloquendũ velociores:
Inter ip̃os qui vñ magis e
gueraut doctmẽto. Nam nos
quidẽ q̃a omnẽ nõ possum⁹ im
plere iustiã. vl̃ nõ nullã vob
exhibere curam. multũ ee nõ ig
noranteꝫ ī deterioꝛẽ superioꝛbz o
bedire. Hz vñ loquamur. Qui
de terra ꝛ de terra loquit. aut vox
illa clamantis. De tra g̃ loque
bamur. q̃a de tra sublisimus. ꝛ
in terra. Audite quoq; terrigene
ꝛ filij hominũ vobis dicam⁹ ꝛ de
vobis. In terra gemuit. ī tra mo
ꝛa⁹ est. ī tra mirimur. reũtente⁹
in eã vñ sum⁹ assumpti. Huc no
bis angustus introitus. mors
brevis. fola mors certa. Cogit
mus adhuc iudiciũ portare q̃d
meruit. Dilatatus ꝛ vehemeuꝫ
multiplicat⁹ ꝛ. ꝛ repleuit tram.
Ad hẽ velit nolit q̃ñcũq; re
clamet. nullus adhuc fert
sententiã qñã ex repit. Terra ī
quit es. ꝛ in terrã ibis. Grauis
equidẽ sententia hz nõ sine grã
dis tempamẽto. Dura admo

dñm hz si merita pensles. ī dulge
ue plena. Siquidẽ nõ minus
iuste peccauit dicẽtur tra eras.
hz ex hoc subtra ibis. Justus fuer
ẽ tũc. iustus dñs ꝛ laudabilis
nimis. Dignus plane qui lau
daret hz nõ ego idõneus qui lau
darem. Alioquin tũc quoq; mi
chi⁹ vere dicerẽ si tũ dice
possem. iustus es dñe ꝛ rectũ iu
diciũ tuũ. At nõ inferius dice
bit⁹ q̃ueq; mors laudabit te. hz
nos q̃ viuim⁹ bñdicam⁹ dñm. De
pasti creature tue. pepasti gẽ
nõis tui. vt detendentẽ de ihrlm.
minime tũ vlq; ihericho pat
reris abdũci. Hemiuius ad
huc reluctus in via semilaude
re possũ. vbi totus vixero. vbi
totus in laudẽ ꝛ dicent oĩa ossa
mea dñe q̃s similis t̃i. Inter hz
nempe tũ iratus iniquis misebie
meministi. nõ dãpnãs hoiem
in loco pdicationis. hz in loco afflic
tionis humilians. Quid tan
tãris homo. quid sententiam
quereris diuinã. Terre ad di
tus factus es vt ipa t̃ sit pa
tria q̃ materia fuit. hz audire
inquies velim q̃a spt es ꝛ ad

nulsdie

ſpm ibis. ¶ Liquidē ⁊ ſpc cū. qđ
ad aiam ptinet. ñ poīonē hāc
mei dubitauerim pocarē. Audi
ui ſane ab ap̄lo qā dñs ſpc eſt
⁊ ab ipo dño. qā ſpc eſt deus. ¶
ñ ſpc: ſ ⁊ ſpūs patet. Vt q̄
ḡuet me mater carnis q̄a ra
o ex parte ſpūs pat ñ re
apit. aī ex parte cum ſpa ¶ Sao
ſao agit hoc ñ tā ſubstancia
ipa q̄ia culpa. ¶ Iaut. u. pāo
res ſpc mt̄ celū ⁊ tra ventoſū
hoc medīū tenent. vnde ⁊ potel
tates hui⁹ aeris nominant. ſic
ppa nra mt̄ nos ⁊ deū ſeparāt.
mt̄ creatorē patrēq̄ ſpūs ⁊
ſpūalē vniq̄ creaturā. Trahit
aiam corpus ī regionē ſuā ⁊ ter
reſtrialens ap̄primit peregri
nam. ¶ Factū nempe ⁊ talentū
plumbi nō aliunde tū. ñ q̄a le
ue inquitas ſup illud. Corpus
n. aggrauat aiaz ſ vniq̄ qđ cor
rūpit. corrūpit aūt ymo ⁊ ap̄lo
teſte mortuū ⁊ propter pēam.
Iniq̄ licet quōdāmodo celū ſit
ho celeſtiſ ſine dubio ſpūſ ſi
mulis ſubstancia. ſimul ⁊ forma
ſubstancia quidē q̄m ſpāl. for
ma ō q̄a racionalis ē. minime
tū iam leuare cū duo illa ſuf
ficiūt vt n̄ creatur audire q̄a
celū es ⁊ ī celū ibis. ¶ Frustra gle
ſtur de libertate arbīi q̄ in mem
bris ē. captiuus duc⁹ in legem
pēcati. q̄ in carne eſt. ¶ Nam ⁊ ſi
corporīa videntur duplex ſumcul⁹
poſſe alt⁹ eque duplia p̄ualere
vt vicēliz q̄ libi ira gemino
quodā iure tāq̄ patria parit⁹ ⁊
materia vendicat. ob geminā
nichilomin⁹ q̄ p̄dicte ē ſubstan
cie ſcelīz ⁊ forme ſimilitudinē.
celū quoq; recipiat vt celeſtē ſ
iā triplicat⁹ ille inferior ⁊ deor
ſū trahens peccato ✝ accedente ✝ equidē
ſumculus niſi illuc quoq; occur
rerit gr̄a ñ rumpetur. ¶ Haue
vbi illa affuerit. haut dubiū
quin ſoluat ē tā ale grauis ſ
te quo trahiū. ymo q̄ trahi
nt⁹ ſumculus iniquitatis. ¶ Hec
.u. mt̄ nos ⁊ deū ñ ſeparans ra
tionem tenuit ſ repans ⁊ iungens.
Itaq; ilo ñ ad montē gr̄e. ⁊ ol
les miserac̄ōnū quam tu ſalu
ros oīs repoſitos audio penes
ſpm. Ilo ad eū q̄ pleni ſ gra
cie ⁊ veritatis. ſi forte capiam
aliq̄d de plenitudine illa. ymo

si forte accipiat ī plenitudinē
illā. vt cū ceteris aliqū membris occurrā. ī mēsurā etatis
plenitudinis xpi. Nemo quip
pe ascendit ī celū nisi q̄ descen
dit de celo. Fidelissimus plane
⁊ benignissim⁹ mediator. qui q̄dē
nō discreuit si fieret vnaq̄z vnū
mediū parietē macerie soluēs.
donans nobis oīa delicta. delens
q̄d aduersū nos erat ⁊ chyrographū
decreti. q̄d erat ⁊ contrarium nobis. ⁊
ipm tulit de medio affigens il
lud cruci. expolians principat⁹
⁊ potestates traduxit fidenter.
palam triūphans illos. paci
ficansq̄z p sanguinē suū: q̄ sunt ī
celo ⁊ que sup terrā. Propter
haunc nēpe salutē q̄z in medio t
re erat operatus. nō cōfestim
cū tra posuit hominē sicut pec
cando meruerat si ī terra. Siqu
dē respirandū z nobis ⁊ nulla
ceu⁹ desperandū. donec ī terra ī
terim ⁊ stetim. ⁊ sulpice celū pol
lum⁹ ⁊ sulcape data optima ⁊
dona p fecta desursū a patre lu
minū. a patre spūū ⁊ a patre
misericordiarū. Nam ⁊ propter
rectū fecit hominē ⁊ corpe ipso
⁊ os homini sublime dedit. aīp
na vtiq̄z spectent animalia cetera
tram. vt attollens ad sydera vultū
illo sulspiret vbi cā bēatā ⁊ plena
nē ⁊ spiat mansionē. Nōne eūpie
⁊ fidelit⁹ futurū tz nobis. ve
hemētissimū q̄d cau ī centiū a
nonis ⁊ p nocatio flagrantissimū
desiderij z visio ipsa tā lucidissime
regionis. Nō sūt stelle celi simi
les glebis tre. Aut splendore solis
⁊ caligine solis huic nō parua
distantia ē. Forte tū hic quoq̄z
nō nulla si in suo genere pulchra
vident⁹ ⁊ hec ipsa vndiq̄z inqua
nō pulchris. vt aurū in luto. gem
ma ī sterquilinio. lilia int spi
nas. Tota pulchra es patria mea
⁊ macula nō est in te. tota pulch
es absq̄z eo q̄d intrinsec⁹ latet.
Quid illud. Nempe beata illi
angelica spūs ⁊ anime ipe sōt
q̄ iam ingredi meruerūt ī locū
tabernaculi admirabilis vsq̄z
ad domū dei. Sicut enim sūt cor
pa terrestria ⁊ sūt corpa celes
tia longe v alia z celestiū glo
qua ter terrestriū. sic sūt ⁊ ce
lestes spūs ⁊ terrestres. nec mi
nor saue distantia int eos.

Angeli. archangeli. virtutes. potestates. principatus. potestates. dñaco nes. throni. cherubin. & seraphin. bene nomina nouit. Forte ipsi uotū est. Quod cū ampli⁹ capi amerigina de celestib⁹ carnalis homo de spūalib⁹ & diuinis. Verūtū & si ignoro. qđ lateat multos tamen appellatiōib⁹ illō quidē terrestrē nouī. qđ magnū & mirabile aliqđ sub hac tā celsi uoluū maiestate clausū sit & signatū. Non sine causa celū hoc dicit plane eximiū nescio qđ celatur in eo. Celatur mox sibi nō negatur fidei vsq; quā videre. nobis datur intra ipsam. exteriorē celi pulchritu dinē nō adire sternā quoq; gl'am secretoy ei⁹ & sinū apprehendere vl' audire. Videmus patriā. & alonge salutamus. & amplexamur illas delicias. nō gustā mus. Ego vero nō sine causa mu ginor qui ē in sinu patris. spē nobis in hac regione umbre montis quia inhabitamus celestū gl'am spūum sane placēt enarrauit corpoy ei⁹ pspectem manifestat. Audi inquit filia & vide. & actū ē. Quousq; ista. Inclina aut aurē tuā & obliuiscere populū tuū. & domū patris tui. Vult nos ponē cōtumacia discere obedientiā apprehendē disciplinā. Vult nos & obliuisci posteriora. & despicē interiora. & terrenos mores. & vitia genuina deserere. celestia sapē. supna querere. aure nostros inhiare. Vult illū tuā de corē domus sue ingenuā. & aspicē creaturā. quo sibi meandem imaginē transformemq; declaritate & claritatē tāq; adhū spūi at p̄mde cōcupiscat & rex decoris illius vnq; speciem. Et inquies vilius ille inquies. vl' audiuis inclinare me aurē. & obaudire monet. Nam qđ desiderū pari at manifestū est. Sane si cōsidera vnusquisq; habet celestū cor gl'am. & cessauerit legibz obtē perare omnis & vnusq; subiectas vitā cōmunis motibz nec tas excedere temporū. aut locoy timinos tūsgredi cōstituos. & vipos spe tā sublimes audi oēs āministratorios ee. & ministe rū mihi dignātissimū. vt ne & dignū dicā. minime tā puto

reperies in scripturis. aliqñ que
qñ illoy vl' ostradixisse mit
tentu: vl' ergā ipos tā interiores
sc̄pt' quos in mundi ruinā mitte
bant' saltē tenuit' fuisse dño
tñ. Sz nonn qđ adista submur
murat seculus hominus t cogi
tacoēs pnā semp in malñ. Quod
tu ñ mqt elementoy xpōis
obedientiā supnoy. Quasi v
aut seculus vllus in eis. aut vlla
vigeat deliberacio racionis t ño
pot' agi ipa q̄ agere videant'.
Qđ vl' ipoy angeloy obedientiā
sit' ostendas. Scimuꝰ quidem
angeli sz delectabilia sola' obedi
entes equdē creatori sz tā felia
qñ facili voluntate. Qđ si obedi
ant. Semp. u. vident' facie pa
tris que vice' pfecta beatitudo
etna gla. sūma voluptas ē.
Pduc nobis dñe patriarchas'
t pphas. viros obedientes pre
ceptis tuis: obedientes ex vo
lūtate obedientes ostra quoniam
voluntatē. Factū est. Exhibetur
inqña nobis vt ceteros breui
tatis causa pteream'. exhibetur
inqña nobis abrahā adēceptū
dñi grens de tra sua. exiens
ancillā t filiū ei' ē carissimū
filiū ysaac īmolare paratus.
Quid hic humana ālicuā po
terit cauillari. Forte respondeat. qñ multa fariē multisq̄ mo
dis apparens eis ēs suscipiebat
t hospicio participabat cōui
uio'. animabat alloquio'. īstru
ebat cōsilio'. cōsolabat filios'. il
lustrabat victoriis'. diuitijs ac
mulabat. Qđ dices. cū venerit
xp̄s fact' obediens patri vsq;
ad mortē. mortē aūt crucis'.
Multū mqt ponnē modum.
Quando enī vnigenitū dei patis.
dei virtutē. t dei sapiencā xp̄m
qñ p̄simere emulari. Oblat'
ē qđ ipe voluit. qñ t quātū vo
luit pallius ē. vt pote verus t
dē hō. sz verus nichilomin' deus.
Immo v ne ipam apli tā obe
dientiā afferas velim'. qs nu
murñ inyra pplicā pmissionē
oculis suis vidisse stat p̄cepto
rem. t auribz suis vocē audis
se monētis. Unde t vnus con
cepresbiteꝰ scribens ait. Quod
vidim' t audiuim'. qđ plpeim'
oculis nris. t manus nre palpa
uerūt de verbo vite. Qđ ni relin

quereut oīa. qđ nu ad oñia seq
reut tante pfecuaā maiestatis.
Qđ ego nō faceret. si ñ eadē co
pia prestaret. Hz nō erat talis
oīū nacōu: nō pcuntu uniq. nō
sequeta. Siquidē ut multi re
ges optauerūt uidere & nō vide
rūt: sic nichilomiñ uenerūt iā
dies q̄n deliderū uidere die unū
alij homiñs: & nō mereañ. Opor
tune g iā ptarui ad mediū ve
niat: ut de medio fiat oratio
pcor. Hodie eñ ille poīa simi
lis nobis plane & sensibilis &
passibilis fz & longe post illa
patriarchaliū & pphetcariū tē
pora uisionū. & homo purus
nichil de natura diuinitatis
habens. credens aūt in eñ q̄e
nō uidit. plenus fructu obedi
ētie & ūtutū locuples. solū de
seruit. polū subiit tre. Imeu
dans qđ habebat de tra. spūm di
reus ad patrē spūum. cui fide
liter mad opacois spū deseruiu
ut. Nō fuit celeste corpus. fz
ñ quidē spūt celestis. racoua
le aīmal & mortale. trigena
filiū homiñs. Intra natus ē intra
eductus. ī tra exercitatus
& pbatus. in tra & Iluminatus.
Fuit ū patriarcha erat. aut unus
exphetis. de quibz sane in euan
gelio ueritas aut. q̄a lex & pphe
uscz ad iohem. Multomagis
nō erat ipe pphet. fz erat ñ xps in
ipo. haut aliū uniq quia pfidē.
Eñ uero iuxta hūt modū. etiā
modo ppe est ubū in corde tuo &
in ore tuo. tñ si recto quelieris
corde. Nempe apl's in pretāte
ubū fidei. illud ē. de quo moyses
aut. Dñ & alibi idē apls. Jhs &
mquit heri. & hodie. & in eternū.
Heternū quidē ab initio scli. us
q̄z ad dñicam alcensionē. hodi
ernū ū diem crude usq ad scti
Iluminationē. porro eternū intel
ligē. post Imunē omniū resur
rectionē. Nulli hoy deest xps
nulli deest ihs. nulli deest unc
tio. nulli salus. Patriarchis et
pphis in uisione exhibitus ē. a
pls in humanitate. martino in
fide. anglis in ipsene. Quia sa
ne spēm & electis hoīb; ostēdi
turi se se pmisit. nō quidē ho
die fz in eternū. Denuq iā transie
rat heri. iā nīm illud illuxerat
hodiernū eñ apli loquerentur.

Et si cognouimꝰ xp̃m scd̃m car
nẽ: sz nũc iã nõ nouimꝰ. Audiet
tũ z in hoc manet de carnibz ag
ni nõ nichil ee seruatũ. sz quod
reliduũ ẽ uagz iã dat̃ igni: qa
videlicz vlcz hodie eadẽ caro no
bis sz sp̃aliter uagz nõ carnaliꝰ
exhibeatur. Necz enĩ ẽ qd̃ caule
mur nrq huic negatã tempoꝝ.
siue eã q̃ ad patres veteris tes
tamenti facta ẽ apparicionẽ.
siue eã q̃ aplis exhibita ẽ p̃sen
cã carnis eiꝰ. liquidẽ fideliꝰ cõ
sideranti nec ei ẽ esse liqueꝫ
bit. Ad est nobis enĩ nũc car
nis ip̃ius vera substancia. haut
dubiũ. saue quiñ i sacramento:
assũt reuelaciones sz in sp̃u z
veritate: vt tempoꝝ gr̃e qd̃
nũc ẽ. nichil in vlla gr̃a desse
p̃betur. Denicz nõ oculꝰ vidit nẽ
auris audiuit. nẽ in cor hominis as
cendit q̃ p̃parauit ds diligen
tibz se. nobis tñ reuelauit per
sp̃m suũ. Nec mireris qd̃ car
nales eis manifestaciones exhi
buit. qui carnalẽ eiꝰ prestola
bant̃ aduentũ: nobis enĩ tanto
efficaciꝰ gr̃a z reuelacio digꝝ
nor necessaria ẽ. quãto nimi
rũ excellenciora cõstat ẽe que
exspectam. Itaq; vt sup̃dictuꝫ
martinuꝰ iste x̃p̃c nõ fuit sz tñ
x̃p̃m habuit: nõ quomodo an
geli in p̃senciaꝝ maiestatis. nõ
quoñ apli in visione humani
tatis. nõ quoñ olim loquens
ẽ in visione scis suis. sz quoñ
eũ z nũc habz ecclia in fide z sa
cramẽtis. Nõ erat ille lux: sz lu
cerna plane ardens z lucens.
De iohane dicũ z. sz si illũ pru
leroꝰ: puto dicens. Martinuꝰ ho
minũ z pl̃ qm̃ ꝓpheta ẽ. z angls
z deinceps patribus sicut ip̃e testatur.
Ecce mitto angelũ meũ. ante fa.
Et martinuꝰ lucerna erat ardẽs
z lucens: eũ saltẽ nõ pigeat in
imitari. sz imitari in eo qd̃ imi
tabile: nõ aũt in eo qd̃ mirabi
le exhibet. Ad mensã dñi tas
sedes hodie: diligenter considera q̃
apponit̃ tibi. Discerne mẽsa
bos z vasa eoꝝ: illos eñ inde
ris tollere sz nõ illa. Dines est
iste martinus. dines in meritis.
dines in miraculis. dines in uirtu
bz. dines in signis. Diligenter
q̃ cõsidera que apponũtur tibi
q̃ nã videlicz ad admiracionẽ. q̃

Disrupta sunt hic duo folia de Sermone de S. Martino.

ỹ admiratione nẽ. Aut certe qa
sequit in lectura illa. qm talia
quoter re ꝑparare diligent cõsi
dera qd apponit vinquo. Sul
citauit martinus tres mortuos
quatos numeri saluatore lege
rat suscitasse. Reddidit visũ
cecis. surdis auditũ. mutis lo
quelã. claudis gressũ. aridis
solpitatẽ. Cuius divina vir
tute piacula ꝓpry corpis obice
flammas repulit. Imanẽ sa
crilege machine molem colũp
na parili celo descendẽte ꝓstra
uit. leprosũ mũdauit oculo.
curauit oleo paralyticũ. demo
nes viat. angelos vidit. tumu
ra ꝑpulit. Veriũ hec quidẽ cerã
modi altissima q̃ sint magn
lia. qd ni martina queda
direrim diuinis hui. au
uida. gẽmis micanti
materia ꝙ opere ꝑcio
hys sapiẽ querere
splendiẽ. Lucet ihc
cerna nra. vt ilumi
lumẽ. qd quidẽ pu
lucet dñi ꝑpales in
ille lux sit vt tesli
at de lumine.

rum gl'osus deus in sco suo. dñi nõ
potes ad gl'am ei sicut ẽ in se ipo.
Ceterũ ne putaueris quatas qu
dem martini lampades sit vac
as inueniri. nõ sanna virgo
ber in valis oleũ. habet vir
gialis. habet mitra paran
istas olei copiã. de ma
spales. vt nõ modo vid
rentur. sed etiam
tur. atq; millu
dent. pauo in
eor.
dabũt
coraq
Ꝑ. u
dius
in dñe

nouit hylarius. cū imponere
ei dyaconat⁹ officium tempt⁹
ū ꝑualens qđ indignū sese vo
ferret. exorcistā eū ee ꝑce
t. īquo quidā locus ītime
ret. caens uimurū qđ hu
ē ordinatione minuere
aret. Pauꝑ fuit. velle
e malitus. facie
quidē licet īcler
malluolus
uo tū epa
ā mu
uper
uo
Au
illo
scīm sciat illū. ad cui⁹ os aures sue
fuerāt. cū responderet homini
q̄ de eo falsabat. Hi illū deliri
queris prosp̄e emui⁹ erat vel
solito sicut amens respuens. Ce
bro siquidē homo deꝰ utpote ī
ram de spinens. celū suspiciebat.
Denupe sciebat ad hoc sese ut
sup̄ memimum⁹ rectā. ī ipō cor
pe accepisse staturā. sciebat illuc
ee thesaurū suū. sciebat illuc
sedere ī patris dextra xp̄m suū.
sciebat uūq̄m sese donec illuc p
ueniret qđ desiderabat assecuturū. Unde et hoc ipm qđ delirus
vocabat. iterra meruo nō attri
duit. cui⁹ mimurū cōmūsatio eē ī
celis cui⁹ oculi in capite suo. Ha
illuc. lacrime ei⁹ a maxilla
dere cōsueuerāt. quibꝰ sur
bat. ut solerent pillos
btrectatores sui videbā
cūs. Hane q̄ātū mi
rit. tū meritis ei⁹ actib
u p̄ idolatrie p̄stitio
ī tēplor destructione.
rtione. in uersione
q̄z aliq̄n nō ꝛ ueni
ui. ut otialiō tamu
o tolleret. Nam

misereatur eiꝰ in pauperie se experti
saluatoꝛ ipe apud anglos gladiatꝰ
dauid sibi medietate vestis ostentas.
Quia aut nobis ī miseris apud
simū iudicē. manuꝰ āmirabile ta
bernaculū introuit misericordi
am illā exhibere dignet. qua mul
tos olim mortis destinatos. ī tormē
tis variis deputatos eripuit. pro
quibꝰ ante ꝛreum iudicis ianuā.
nocte media scribit. iactusse. Cuꝫ
uꝰ eiꝰ nō audiret eiꝰ nūtiꝰ. qui tūc
quoꝫ foꝛs audiri. pauꝛo mūdi
nā cordis eiꝰ illud vt maxīe indi
cat. qđ nō ē ofilius ī muro loquēs
loquēs ī porta. nichil ī me funeste
reperies. abrahe me sinus recipit.
Nā mope pacifico feliciꝫ plane
ofūmans labores suos. licet diem
suū finē nō ignoraret. clericos
adiit dissidentes. inter quos re
formata pace. in pace ipe quie
uit. Ceterū pſecutiones quas
sustinuit. ꝓpꝫ iusticiā longū
enumerare. quoꝝ apud iul
augustū ciuitate wangionū
trepidus. ymo ꝛ illato terro
ostiariꝰ custodie mācipat
vt ī ꝛmis postremo die ba
ris opponeꝛet. quoꝝ cura

subsecuri qīn mucꝛonē eiꝰ latro
vibrabat. securissimuꝰ fuit. quo
uꝰ illū mediolani auxentanus
arrianus grauiꝰ ī sectatus. mul
tisqꝫ appetitū ī iuriys tandē de a
iunate exturbauit. quoꝝ ꝛ ali
bi. pius adulus sacerdotū pfidi
am acerrime pugnās supplicijs
affectus. publice vꝫis celus in
de quoqꝫ expulsus ⁊ quoꝝ ite
ꝛ in cui dā fanū ciuione. cū
tulus eū stricto gladio p
nudā ceruicē prebu
ro. donec ille e
tū ceꝛterā ꝛeꝛ
quoꝝ alt eū
luit ⁊ ferꝛ
sū repe
omnib
coꝛo

demonibz imperant. ſurdos p̄
nūciant. muraculis coruſcant.
z nō magis pauper ſpū. mites
lugentes. eſurientes z ſitientes
uſticiā. miſericōes. mūdi corde. pa
cificos. pſecutionē ꝓp uſticiā
ſuſtinētes. Cognoſcite ū frēs exem
plū obedientie paulomiā ꝑteri
nū. qđ quidē vl ſolū uerba ꝓpoſi
tī ordinē. ī martino quoq; nob
ceur exhiberi. Sane morā fa
z vr arbitror: bonū eſt hic
us. u. hodie venim⁹ ad
ē mor ſi ad hūc
eſſarius nō recu
ūitas tua. O vē
neſtimabilē
ſingularē.
ruſū olu
repo

aonē ꝓlongare tempta nouē de
mde differri ad hūc ab illa tanta
feliciate. vdm deſiderata ſoctate
ſpūum beatoꝝ. atq; mhuⁱ mora
luratus eruꝑnas abꝑo meroitu
gle reuocari. poſtremo qđ magi
nū z. a xp̄o tuo pegrinari dūnuꝫ
ſi m ipe voluiſſ. Per ſaue dubiū
quin ampliorē grām mereamur
qui paratū ſe exhibet ꝑ ante mā
datū: qūa qui obedire ſatagit ꝓ
mandatū. Magna quidē obedien
cia vīa angli cū. z qđ dicē audēs
pace vīa neſcio an īveniat⁹ in vo
bis quiſquā paratus ī tale aliqđ
miniſterū mittī: in quo nōe ha
beat nō vidē facīē patris. Mag
nū z petre qđ dūm ſequimur oīa
reliquiſti. z audiuiſti ī monte
dicentē vbi trāſfiguratꝰ z coram vo
bis. dūe bonū z nos hic ēē: ſi vis
faciamus hic tria tabernacula.
Nō z hoc ſi ad hūc ꝓp̄ter tuo ſum
etceſſarⁱ nō reculo laborē. Pa
rū cor tuū patū cor tuū ſine
mere in corpe. ſine diſſolu
ē cū xp̄o. Et magna quidē in
renda morte ſecuritas. magꝭ
vīſione xp̄i deſideranda z
ſeruentⁱ ac ſingularē deſi

Dirruptum est hic unum folium de hoc sermone.

randa ꝓfecto reputur. hꝛ id quidē
longe amplius ꝓmittē modū
qđ qui mori nō metuis. ſmo qui
tanto desiderio ꝑlenaꝝ dñi cōa
pisas. vnde quoꝛ nō reuuuis
ꝛ exspectacione molestissima ſa
ngari. In quo cūi alio nō obedi
re poterat. qui inhoꝛ tanto ar
cailo tā deuote clamabat fiat
voluntas tua. Her ꝙ pars vrā
ſir fratres i Duuulo hodierno.
haur nobis obediencia i mēſa
pauperis ſmo ia Duutus huius
apolitā. diligent cōsiderem ſa
cutes qm ipa z q̄ a nobis exig
tur. ipa qua oꝑtet nos ipos
re. vt singuli quiq; dicam
ratus sū ꝛ nō sū turbat. vt
ustodia mādata tua. Her i
semel. aut i parte hꝛ paratū
meū paratū ad vtrūq; ꝛ i
lo tue ꝑscribens dispoicon
forte hoc aupio ꝛ specialiꝰ
hement. hꝛ ne illud quidē rea
siat fuerit volūtas i celo sic
at. Desidero requiē. hꝛ nō rea
labuē. fiat volūtas tua. S'
In natali scī clemē
Preciosa i cōspectu dñi,
mors scōꝝ ei. Audiat

pctor ꝛ uraſcat. deuab
mat ꝛ tabescat. qui
z in alnaa sua. c
q̄ fecit i adit
dit. Juuid
introiui
osa fa
scōꝝ
ui

nis cõpacione: si tam
dia debz. r nõ potius
ad modicũ pa
s clemens no
s possessio
a: scienã
cum qu
alet.
dei
le

tibi exponit in morte r in facie ma
ledicat t atq; ydola tua sacro ore
blasphemat. dñm ỹ deũ suũ. ẽ
mt tormẽta tua libẽ pdicat. i
genue cõfitet. Coronabit ẽ g qa
legitime certauit. qz fideliter vi
cit. qa ñ blandimẽtis vite hui⁹
ñ mortis horore. a caritate xpi
potuit separari. Dic queso nob⁹
aĩa stã. que sit corpus tuũ sup
plicijs exponebas. obsecro dil
gebas illud an nõ. Diligebã ẽ qz
bam iquit. nemo eũ odio hab
it carnẽ suã. Diligebã ẽ eã si
parũ diligebã tãq; anallã. r
ultomag diligebã dñm deũ.
qz pbacio dilectionis cẽt opis
hibicio libeut ipam quoq; p
gla morẽ corpis ampleccbat
d nos ad hĩ diamus fres. Con
atulabamur martiri. hz ian
a ca⁹ nõ sine nra dilectione est.
re eũ bts clemens hõ erat si
ilis nobis passibilis. cadẽ an
idatus ĩfirmitate t carni sue
dẽ vinculo naturalis affectio
us ĩherens. Si g ille sit gliosus
uit deũ in corpe suo. et talicẽ sa
lutaris accepit. qd nos retribuim
dño p oĩbz q retribuit nobis. ea

de terre nos ī signauit ymagine,
cōde nos sanguine redemit: vo
cauit īeāde hereditatē ī corrup
tibilē incōtaminatā. eternā. ser
uatā in celis. Ut qđ g nō possi
mus: nos cū beato clemēte bibe
re calicē xpi. Hz fortassis respō
deat aliqui. Si opportunitas nō
deēt. hz pl̄ecationis tempus ces
sauit. Ut ego fateor nō satis ce
dderim illa dicentibz. Qđ eīi.
Eodie cedimus punctioni acus
minis: et mucroni vos arbitra
mini posse resistere. In minimis
pbare z fluctibz. qz virilit ī maio
ri certamine stare possitis. Ecce
nō dicit sacrificate ydol' et vi vobis
uite. aut si hz nō vultis: oportet
vos diuīs supplicijs īterrogatio
nit dñs signētū vērū. si dat vo
bis tā forte certamē. Dō clemē
ti certamē forte dedit vt vince
ret: z cognosceret qm̄ omnīū
potentia z sapientia. Dqm̄ ait
certamē quale z tīs mei. Eodie
vobis suggeritur ī eodibz vīs.
frange ordinē tuū. murmura.
detrahe. age remissius. ī firmita
tē simula. responde ei qui tibi
durē forte locutus ē. vt catulla
tas desideret tuo. si dicat nobis.
si hz faceremus. cū difficultate et labo
re resilies ab eo tuo. Et qs sustine
ret tanta. Hec. n. respondē cōsue
uimus exhortantibz nos aut fortis
homini. aut mutis spūs scō. Si
g vlluī modi certamine periclī
tarī. si vix resilium. si īterdū et
succūbimus. qđ ī illo tā graui cer
tamine faceremus. Si mucris fra
gilibz cedit firmitas nra. quo
modo telis resisteret. Videns q
nī ad nichilū redacti sumus: et sicut
solent mulieres aut parvuli
pugnātes laudare alios. pug
nare ipi nō possumus. Qđ tūa
gnit. Omnis certe ad nuptias ag
ni vocati sumus. si cōspectu ei va
cuos apparere nō licet. Diligen
ter g cōsideremus. q apponitur nob.
qm̄ talia oporteat nos pparare.
Cōsiderauit bīs clemēs vnū si
bi appositū ee a dño: et ipe qz
qm̄ duues sunt. ad nuptias illa
vnīū nichilominus pīrz sangui
nis effusione portauit. Hz nos
pauper sumus: et vnū nō habem.
Ut ille. Implete inq hydrias
aqua. Ergo ne tūa suscapiatur
aqua. si attulerimus ea. Denique

suscapiet. nã ⁊ ipam cũ vino no
bis apposita inuenuet. q̃ secũ
monita sapiens diligent. cõsi de
rant q̃ sibi apponũtur. ab eo
numerũ q̃ venit nõ in sanguine
solũ. sz in aqua ⁊ sanguine. Testi
moniũ eĩ phibuit q̃ vidit. qđ
apto late dñi dormiens ĩ cruce
exierit sanguis ⁊ aqua. Et nos
ergo fr̃s vt fideles nos, plemus
dño nr̃o si martyriũ sanguinis
nõ habeam⁹. martyriũ. u. testimo
niũ ẽ. queram⁹ vl̃ testimoniũ
aque. ⁊ ne ipm quidẽ despiciet
deus. Tres sũt. u. q̃ testimoniũ
dãt ĩ terra. spũs. aq̃. ⁊ sanguis. Be
ati quibz trium suppetit testimo
niũ. qm̃ tumultus ẽplex difficile rumpit. Nos si sanguinis tes
timoniũ nõ habeam⁹. habeam⁹
spm̃ ⁊ aquã. qm̃ sine spũ ũ sã
guis ĩ aqua sufficiet. ymo ỹ si
spũs ipe sine aqua ⁊ sanguine
venit sufficiat testimoniũ eius
qm̃ spũs veritas ẽ. ũ sanguis ⁊
aqua quoq; poterũt a se ipis
sz spũs qui testificat in oĩbus. Ha
ne tũ aut vix aliquẽ sine aqua
aut sanguine: spm̃ arbitror in
uenire. Propterea dilectissime que
ram⁹ vl̃ aquã qui sanguinẽ nõ
habeam⁹. Et qm̃ hydriarũ sup̃le
am⁹ mẽsionẽ. q̃ram⁹ mẽsuras
binas l̃ ternas: quas hydrie ca
piebãt. Nam ⁊ xps triplicẽ no
bis dedit aquã: ⁊ p̃ fletus omis ĩ
nobis ẽ. qui fuerit sicut ipe. qui
videlicz metretas hal̃ potuerit.
Propt̃ hoc eĩ sub distinctione
dicat̃ binas vl̃ ternas. vt duas ad
min⁹ habet necessarias ẽ: terciã
nõ ab oĩbz exigendã. Atque g̃ tri
plicẽ aquã q̃ ubi saluator appo
nit: plorat sup lazarũ ⁊ sup ciu
tatẽ ihrlm: ⁊ het ẽ aqua p̃ma. Su
dat ũminente iã passionis hora
⁊ h̃z aqua sedã: nõ ab oculi tũi
sz a toto corpe manãs. Aer aũt
rubea ẽ sanguinei q̃z colous sua
sẽptũ ẽ. Et fact⁹ ⁊ sudor ei⁹ quasi
gutte sanguinis decurrẽtis ĩterrã
Jam ỹ tercia ẽ aqua: q̃ predixim⁹
delatere ei⁹ vna cũ sanguine ema
nasse. Et tu g̃ p̃ma quidẽ habes
aquã. si rigas lacrimis cõfitẽte
tue strauĩ: ⁊ dolore cõpunctionis
p̃teritor̃ diluis maculas p̃cor̃.
Secdam habes aquã. si ĩtuere
vultus tui veteris pane tuo ⁊ la
bore penitẽte corpus castigas. ar

restringuis concupiscencie flammā.
Et aūt her aqua sanguinei colo
ris. seu ppt̄ laborē. seu ī ppt̄ ipm
qu extinguit concupiscentie ignē.
Jam ō sp̄ūlē potes v sīc ad de
uocōis grām potaberis aqua
sapiencie salutaris. v sp̄t xp̄i
q̄ sup mel dulcis ē. siet in te fons
aque salientis ī vitā etnā. Et
nemō habet ē aquā q̄ prebet
sate cōmunis. siue omī mo
lestia fluit. Oportet iā mortuī
ē mūdo. qui inhiat voluerit
grā dei capi. Ergo vt breuit re
petā. ꝑma quidē aqua. a ꝑteri
is delictis abluit cōscienciam.
2da vt futura caueas extinguit
cōcupiscenciā. tertia si ad eā pre
mere merueris potat aīam sitiē
tem.

Jtē ēmō valde notabil.

Beatus vir q̄ ī sapia mo
rabit. v q̄ in iusticia me
ditabit. et in cordis cogita
tu aīe ꝓspectionē dei. Ira nobis
ꝑcepta v̄ licitudo. meditacio iusticie. et cor
dis sapie. meditacio iusticie. et seu
sibilis quedā vt ita dixerim vl
cordata cogitacio diuine aīe ꝓspec
tionis. Per mediocris meditacio.
q̄ quidē ī alia queuis vtilitas
q̄ beatitudo ipā huius posita phibe
tur. Quē nō omnino satis beatum
fecit ꝓmissū beatitudinis
nomē. q̄ nō satisfecit attentā.
Nemine ꝓpto ī dubio q̄ eā adipisci
a posse diffidat. Nam qui beati
tudinē speret v neglegat. nemo.
Considerem⁹ g̃ tria hec. quēadmo
dū sal' nobis sit ī sapia.
qualit̄ ī iusticia meditandū. quo
mō deuocz v ī quo sensu cogitāda
aīe ī spectio dei. Considerem⁹ g̃ tri
a hec v tāquā ea videremus ꝓmo
deliderem⁹ tāq̄ ea inquibz ostat
ipa beatitudo. quā quidē v ab oīb
v ꝑceptis oīb cōstat semp optari.
Nō ē her carnis sapia q̄ in mūdi
quidē cui⁹ beatitudo sapientes
ore laudat. Illa ītimo cordis dicitur
quoz nichilominus stultitia est
apud deū. Ostracz g̃ nō tā sapi
encia q̄z videt. in ō beatus vir q̄
in ea morat sapia q̄ videt magis
aīt. ve q̄ sapientes sūt in oculis
suis. prudētes apud semet
ipos. stulti. q̄ nichil apud deū. apud
eū q̄ veritas ē. Aut quoniā bī in
sapiencia sua erūt. intuentes ma
gis v sapientes q̄ vident v ea
lia sūt. quia q̄ nō vident etnā. Jo

+ Qđ aūt deo ostrariū z ꝺ̄nū vnocz ē veritati
v id q̄z res in veritate ē. qđ ē apud ꝺ̄m

lre iudicare scdm fanē aut dns.
ł iustū iudiū iudicate. Quinti
sic de eo olim fuerat ꝓphatū ysa
ias dicente. Non scdm visionē
oculoꝝ iudicabit. neq; scdm au
ditū aurū arguet. ł iudicabit
in iustitia pauperes ⁊ arguet in eq
tate ꝓ mansuetis tre. Utroq; ꝑ
testimonio liquet iustū nō esse iudiū
scdm quod facie visionē agit oculoꝝ.
Qui ū illud sapientis obiicias.
sapientia occulta ⁊ thesaur ab
scondit ł virtus in vtrisq;. legi
apud bīm iob de vera sapientia.
q̄m trahit de occultis. Qd ū ł
ritas eā in oculis. Ex cōsequēti q
⁊ si de occultis trahi nō erubet ꝓ
hibet. Inquit necesse ⁊ ut tra
hat. necesse ē ut placeat. ne sit
virtus si sit occulta. Interim sa
ne bt̄s vir. q̄ in hac sapientia
morabit. Qui nri q̄ in carne am
bulat. eo pacē nō potest. Cupa
mꝰ requiē possidē ē. arram eā.
gratis habē nōs ⁊ sibi ipm. Nō
est pax impiis ait dns. Ego
ego ipm nō ē in me. ł ⁊ in carne
mea bonū. Qui tā sanctus anel
lus. q̄ tā desiderans mortē mea.
Repleta ⁊ illusionibz. i fecta so
dibz. afflicta doloribz. obnoxia
passionibz. flagellis trita. pla
gis liuida. morti denq; deputa
ta. nichilomin tamē ad hec tra
dictionū ⁊ rebellionū acule
is hispida. murmuratia. q̄rula.
otiosa. inquieta. Qd tā atq; ta
ta eā occupari libet. q̄d tā solli
cite intendē ei. inhibere ei. ei vaca
re delectat. Audiā pocus q̄d lo
quat nō sous ł nunc. nō caro
nō mundus. ł dns deus. q̄m loq
tur pacē in plebem suā. ⁊ super
scōs suos ⁊ in eos q̄ ad illū ad cor
Auertat ꝑ a carne reuertat ad cor.
Auertat ad dnm. vt liquido cog
dicē ei pocus q̄a inuenit seruus
tuus cor suū. dicā ⁊ illud. loquē
dne q̄a audit seruus tuus. In
corde. n. habitat q̄ loquitur pacē
cum in pace factus ⁊ locus ei in
no q̄ facta ⁊ ipe pax nra. Quam
tuā iusti magis q̄ caro. sedes
⁊ sapientie. Denq; ipa autē ego
sapientia habito in cōsilio. qd q
de nō corpis ł aie ⁊. Quis q̄s
ꝑ ex nobis ee desiderat ille bt̄s
q̄m sapientia mortem. vbi an
tiqdeat nō in sensualmans pin
diao. ł in mudiao rationis. sili

ium cordis secret[e] nō carnus erro
rem Judicet eūm quis sedm facē.
seculus cōsulat. carnē interro
get oculos pāciet[ur]. equidē mi
seros vos ⁊ miserabiliores oīnīb⁹
hominib⁹ reputabit. Hoc ipm
qđ m̄ maurib⁹ uīris regule sanx
it auctoritas. quā miserī ⁊ si
carnalit[er] estimet. Quis tā ege
nus ut ipa quoq⁹ egeat lucena
a mendicādi. ne dū accipiendi
qđ fuerit gratis oblatum. No
uū genus inopie. ⁊ exquisitus
quidā cumulus paupertatis. ñ da
re posse qđ habes. nec suscipe
qđ teneat. Parū ē qđ deminuis
alis dico etiā literas ⁊ verba.
ul' abinuicē ul' ab aliis. sine inl
suabis recipe monachi phibē
tur. Grauis seruitus. si sedm
sanctum iudicanti. Nam ex side
uocenti ⁊ silenti materū iudi
ce morantū in sapia q̄ trahit de
cumulas. iugū suaue ē ⁊ onus
leue. Hoc eūm ⁊ nō tā nichil ha
bere quā suū nō ē. Felix aūt
qui' aīa subiecta deo. ⁊ beatus
ipis cui' dns deus ei'. Ser seruī
tus oī libertate gl'osior. si suaui
or. si grauior. si amabilior. ipsa

nō

tur. Postremo si seruit' omnī
libertate liberior. teste ipa veri
tate ipm ipo veritate qm̄ si vos
filī liberauerit. vere liberi eri
tis. Si parua ⁊ gra libertatis
⁊ regnare ⁊ seruire deo. si nullū
iudicauī iudiciū. si spūalit[er] ex
aminatā si moratā in sapienca
ut sapiant nobis res. nō ut vi
dent si ⁊ ut sūt in veritate. De
q̄ obliuioni data sūt tāq̄ mor
tua a corde. ignorantes doctrinā
ī veritatis. studiū fidei habita
culū xpi. Nimirū inde eis car
nalis tristicia unde oritur acci
dia spūalis unde pusillanimi
tas miserāda. inde periculosa te
pidit[as]. q̄ quidē inter dū solet
deo etiā vouitū puocare. Qua
eūm ex ore dei viuere neglexerūt.
ei' utiq⁹ famis necessitate qui
deis olim inmunat' ⁊ pphā
in egipti desertū depellunt[ur].
Ecce inquit ego immittā in vos
famē ⁊ sitim nō famē panis
nī sitim aque. si audiendi ubi
dei. quāuis si ubi ⁊ panis sit
panis vite ⁊ intellectus. sit ⁊ aq̄
sapiencie salutaris. De reliq
sane ex si iā deficient aque tue

foras ⁊ tralat⁹ h⁹ sapiencia de occultis: nec illud obiciat sapiencia occulta ⁊ thesaurus absconditus q̄ vtilitas in vtroq; Sic q; cū tocius beatitudinis cumulo ī sapiencia ꝺmorari: inutilia quoq; meditari. nō paruā obtinet beatitudinis portionē. Qd sit iustus sepius ia audistis: nō nobis arbitror exadisse. Sit .n. quedā ⁊ bt⁹ ꝺminus qui ꝺdē vt dignū ⁊ primus cohere nō ⁊ h⁹ officium vt qd cuiq; ꝺdeat reddat. Debitū nullus audire. Nemini quicq; debeatis aut apls nisi vt īuicē diligatis. Plenitudo legis ⁊ dilectio Magnū ꝺ⁹ ⁊ leuissimū ꝺ⁹ qd potuit nō deposuit ⁊ sustentat. Magnū debitū ⁊ magis. magna libertas. Qd cū tam liberū q; amare. Nemini iq̄ quicquā debeatis nisi mutuo diligatis. Breue vbū ⁊ breuius poterat debitū ꝺplecti: ⁊ ⁊ expressius ꝺmēdare. Siquid dē ꝺ⁹ mādatū ī vbo hoc instaurat. Caritas .n. nō emulat nō inflatur: nō irritat. nō cogitat malū: nō agit pperā: nō gaudet sup̄ iniquitate: ꝺgaudet aūt veritati. Nil tā gratuitū q; amor. nil tā efficax inuenit. Oīa credit. oīa sperat. oīa sustinet. Habe caritatē ⁊ fac qd vis. Qd nō facias qd volueris. cū nō volueris nō nichil. Caritas .n. bona voluntas dē. Nichil aūt difficile caritati. Denicq; amans primū amans aūt sicut te ipm. sponte obediens impauti qd fieri alii ne fieret: libens obtēpabis monēti. quecūq; multis ut fiant aut vobis homines. eadē ⁊ vos facite illis. Amans primū sic te. nō claudes viscera tua ab eo. nō auxiliū subtrahes ꝺsiliū nō negabis: quicq̄d solacij. q̄cq̄d officij poteris lenis īpendes: volens plus q; poteris. Hic tono q̄o nō ꝺcentus. ⁊ ī primū q; refundens eris gemellis fecundi ⁊ gemina beatitudo tua. qd nō nī moueris ī sapiencia. ⁊ī iustitia medit eris. Tantū diligent obserua quoū minus quidē sapiencie studeas. erga primū aūt iustitiā exequaris. Sūt enī ⁊ carnales ītigencie ⁊ m

Magnū debitū diligēdi ⁊ diligendi sicut te ipm. ⁊ nul⁹ ampli⁹ ꝺcompletare potuit reddītorē

cōmoda ſpūalia: dico aūt via
a pēa. Suchelomus quoq; t
ipſe mo tuo dū viuit in corpe
corruptibili t in carne pēi: ā
neceſſitas ñ iniquitas dee ſit. Tu
g̃ ſi ſic ītuis ſapias. ut exter
nas magis neceſſitates. q̃ia
mētas iniquitates attendas.
paro erga primū mutes ſen
ſuaſ. negligētias magis
q̃m indigēcias eiꝰ pſpicaces:
z mte ſapiēcias. mi eo iuſtiꝰ
ꝛ ſtudiſti. Michi iq̃t abus ille ille
ſtomacho noter. potū eiꝰ modi
nō ſiſtanet pectus meū: doleo
caput: doleo renes. ñ meditacio
vacare poſſū ñ labore ma
nū exerceri. Hoc ne z iniquita
tē mea ego cognoſco. z pēa tū
meū dē me z ſemp. Vtinā ma
gis iniquitatē tuā āmiries ꝛro
gites. q̃ pēo tuo. vtinā nō
mi nus ſtudioſe q̃reres ñ
mūd turioſe veſtiges q̃d nā
ſonle cordi tuo ē q̃d corpi
uideat. Nocent vigilie capitis
vide ne plus noceat ſōnoleta
q̃penitentia. Potus aque mun
dat pectora: vide ne mūdi
tiæ vinū operetur pēcta. vt illos
interim taceā q̃d tam ſcriptura
nō tacet. vinū apoſtatare facit
z ſapientes. Grauis ē labor cor
pis q̃ otioſitas aīe ſemca. Panis
cū furfure ventrē extenuat: q̃
multo magis exterminat mentē
plenus murmure cogitat? Tu g̃
ſi nō deſipias eris ſollicitus obſer
uare magis q̃ pfectioni tue ꝛgru
at. quā q̃ tue ꝛfectioni. plus ta
cere ea q̃ prauos nutriūt mores
q̃ malos humores. Illoq; cā
ro z ſanguis hāt tibi ſapiēcia
reuelauit. ñ beatū t erit īanima
li ſapiencia demorari ꝑmo ſi
nō ab ea declinaueris. miſer eris
z maledictus. tā q̃ deteriorē fece
ris partē tuā. Extraneus nēpe
abhijs quibz dolor. noīa z aīam. ne
quaq; ſecū mereberis gaudiū
īttroire illo murmurū ſcripture ſa
cre. phibēt teſtimonio. Cor q̃d nō
nouit amaritudinē aīe ſue in
gaudio eiꝰ nō miſcebit alienus. nō
ſibi eiꝰ modi cor. patē ſuā faciat
deteriorē cui dicē z q̃m dolor me
us ī ſpectu meo ſemp. nō dolor
capitis mei ñ caro mea z aīa
mea īmanibz meis ſemp. Nā
de carne q̃d loquit. Caro mea

nea requelcet ī spe. vnq; donec
veniat tēpus miserēdi ei tēp⁹
visitationis ei tēp⁹ resurrectionis
¶ Et illud quale ⁊ qđ tā curiose
vestigas tā districte iudicas pec
cata primi tui. q̄ sic dissimulas
sic extenuas tua. Dicis obsecro
cancellare manū magis aūt af
fectus corrigē depranatos. Qđ
t vsurpas qđ debes primo. qđ
tuū erat ī primū cur retorques.
Sed dicis ꝓpo illectus amore
cecto qđ partē tuā deteriorē facis
ī meliorē parte. Nā illi quidē si
nō parit⁹ tecū deliquit pminimo
⁊ vt ate iudicet aut abhumano
die. forte ⁊ dicat. Deus mulcet illū
vt maledicat mihi ⁊ reddet mihi deus
bonū pro maledictiōe hac. Pro
pria tua dū pensidis. magnū
facis. diuinis obtutibz ingeris dū
occultas. Sēpe extenuari ⁊ exi
nanii posset. si quidē ipe erat ꝓ nō
geraires. posq; ab eis aūtere fa
cē. q̄ videt mihi absconditū. si nō ab
scōderes ea. Nā ⁊ carnales necel
sitates ipa tibi iugis meditatio
ꝝ mores facit. cū dupliciat dū
mentē occupat molestia carnis.
verū ⁊ eo ipo corpi ⁊ molestior

⁊ quo molestissima cordi. Qua
mirabilis ds in sīs suis. q̄m mira
bilis aruēr spūs. in cordibz elector.
Quū rectus illi diuidit. q̄m vi
lius parcunt. q̄ suas qđē mi
mas licz iniquitates ⁊ religione
primor necessitates ⁊ longe mi
nores suas. magis attendit. sua q̄
prīa ⁊ illoz in cōmoda meditāns.
Nescit qđ patiant exterius. qđ
corpibz suis noceat nō adtendit.
qđ intimo spū abuleī nō mecarne.
Nā erga primos qđē caui ōino.
⁊ solliciti sūt. illā obseruare semp
cā. q̄m de oculis cordis alienā
merarū ⁊ iudicaē ⁊ magis ea si
derant vnde eis ꝓpat. q̄ vnde in
apiāt indignari. Hoc nē qđm
euangliō dūs ꝓpit dicens. Pax
habete in vobis ⁊ pacē meā vos.
Hoc ⁊ qđ sapiens ait. Beat⁹ vir
q̄ in sapientia morabit. ⁊ qui
in iustitia meditabit. Qđ si ter
rā illud ē in sensibz cogita bit
carnis pfectionē dei. Si falla
hoc ⁊ qđ spūalē aiam facit ter
modo spūalē. si cū deo spūs vnū.
Hic. n. sensibz quo adherem deo.
si tam sim⁹ oēs quidē vnū corpus
xpi. singuli aūt mēbra de mēbro

Arbitror. Sane hūc sensum ī aīa multiplicē ī venit timoris vide lic̄ z reuerentie. fiducie z amoris. Nec eī oīb̄z dicē z ne oīb̄z quidē electis. ī sententia iudicioz tuoz dīe sustinuim⁹ te. nomē tu ī memoriale tuū ne delicerio aīe. Nō semp memoriale ei⁹ affiat ad amorē. nō omīs anime de side tua pariet. felix q̄ hoc tū afficiatur tā amabilē sentat p̄sentiā di uinitatis. infelix aūt q̄ nō affi cit quoū ū ī sensu cogitat carnā spectionē dei. Carnalis ille z ter renus z nō sapiens spūalia. parum sibi ē q̄ presentē videat maiesta tē. estimare nelicet p̄sentiā ma iestatis. Sic coā rege filius ad huc balbutiens. adhuc reptās z nouit regē. z quodāmō regē ignoro rat. Nam si minime ei cognitus esset. deest affectus q̄ solet regib̄z exhiberi. Denuq̄ q̄alib̄z sordi dis q̄alib̄z puerilib̄ agat. inte rim coā eo ñ pauet nec erubes cit. Quinimo si adoleuerit. vide as eū tū iam ceteris oīb̄z reuerē tie fit terror. coā patre pauidi z reuerēs. z tū honesta. z tū ui lia. z tū ei placita facit aut loq̄ tur. Alioquin si fiducia magis ualeat quātū z quēadmodū id oporteat. si nō deficiat obserua bit. Similit̄ ī quo p̄ualet cari tas filialis. longe aliter eū vilio patris oblectat. ū amabilē mul tū tā anxie spectat obtutu. In hūc q̄ modū securaris quilibz z car nalis hō. quodāmō papit z nō p cipit q̄ sūt spūt dei. hīc caens af fectione nō sentiens. Nouit ubi q̄z sibi deū ēe p̄sentē. z tāq̄z par uulus nō attendit nō metuit nō reuerēt. z ū offendit quidē af afficiatur caritate. magis aūt duro corde z insensibili animo q̄ seuerat. Nec eī sapit que dei sūt. z si q̄n forte cogitat. siue ul lo pietatis sensu cogitat ei⁹ carnē spectionē. Beatus ū q̄ multa sapiēa memorabit. z q̄ multa meditabit. z in sensu cogitabit carnē spectio nē dei. Beatus eī q̄ semp pau dus ē semp timorē cogitat. semp reuerentiam meditatur. Beatior. sane. tm serenior iā sublucet de dignatione spūt z familiaritā te fiducie. Nam qui totus ver satur in [illegible] q̄ie sibi totum [illegible] amor. totū caritas

occupauit. hic plane breuissimū est qđ nullūo utq; et sup premo sensu diuinā cognet ciuilperfectionē. Ideo aūt ois a nō dubitant solius sapientie opera. solius ee bnefica fa teamur. Sapientia enī prius in nobis nīa cōponens cū in primis quoq; exercuerit ut oportet ita nobis ita primo p traxit nos in se ipsam. ardē tissime. puehens. ad quam nissime. pmouens. donec tota nra affectione nīa q amor est sibi q vna rerū omniū sūma est in dissolubilē faciat nō hērere. Amē

de scb